

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின்
ஸ்ரீ ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை (முதல் பாதம்)
ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்
தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

Sri Pancaratra Agama
Brihadbrihma samhita Part 01 with Tamil meaning
Kalpana Jayabal Foundation, Trustee V.S.Jayabal
மூலம் வெளியிடப்பட்டது

By
Therazhundur
Pancaratra agamavidvan
Sri.U.Ve K.Sriraman Battacaryar,
Srirangam.

First Print : 2025 (100 copies)

Copies Available at :

SRI. U. VE. K.SRIRAMAN BATTACHARYAR,

CG1-214, East Adayavalanjan St,

Srirangam, Trichy,

Tamil - Nadu. 620-006.

+919791 702 035

+91 8608 794 34(whatsapp)

sriramanbattachar@gmail.com

www.kriyasagaram.in

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகமத்தின்
 ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை
 ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்மூலம் மற்றும்
 தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது
श्री बृहद्ब्रह्मसंहितायां प्रथमेपादः प्रथमोऽध्यायः
सम्प्रदाय प्रवृत्तिकथनम्

1.	ஸம்ப்ரதா ₃ ய ப்ரவ்ருத்திகத ₂ னம்	1
2.	ஸுத ₃ ர்ஸன கீ ₃ தா-(தப்தசக்ராங்கித மஹத்வவர்ணனம்	17
3.	ஸ்ரீவத்ஸசரிதம்	47
4.	ரஹஸ்யோபதே ₃ ஸோ	65
5.	தாபஸம்ஸ்கார விதி ₄ :	76
6.	அஷ்டாக்ஷரமாஹாத்ம்யம்	101
7.	பரமத ₄ ர்ம கத ₂ னம் (த் ₃ வயம்)	122
8.	மஹாலக்ஷ்மீ ஸமாராத ₄ னம்	144
9.	மஹாலக்ஷ்மீ வ்ரதாபி ₄ தா ₄ னம்	168
10.	மஹாலக்ஷ்மீவ்ரதபி ₄ தா ₄ னம் – 2	184
11.	ஸ்ரீஸூக்த ஆராத ₄ னவிதி ₄ :	194
12.	புருஷஸூக்த ஆராத ₄ ன விதி ₄ :	204
13.	புருஷஸூக்த ஆராத ₄ னம் – 2	226

மாலோலனை பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம். ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சாரியார் நமக்கு மிகவும் பிரியதமர் ஆவார். இவருடைய தகப்பனார் காலத்தில் இருந்து நம்முடைய பூர்வாசிரம காலம் முதல் அபரிமிதமான பரிச்சயம்.

நல்ல விஷயங்களை எல்லாம் மிகவும் சிரமப்பட்டு வெளிக்கொண்டு வருகிறார். எப்பொழுதும் எம்பெருமானுடைய பரம அனுக்கிரகத்தால் மேன்மேலும் ஆகம விஷய புத்தகங்களை வெளிகொண்டுவருவதற்கு மங்களா சாசனம் செய்கிறோம்.

மங்களானி பவந்து

ஸ்ரீ ஸட₂கோபஸ்ரீ

ஸ்ரீ ஸக்ஷி

<<<< ___ >>>>

श्री: ॥
॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

श्री श्री जगद्गुरु रामानुजाचार्य महासंस्थानम्
Sri Sri Jagadguru Ramanujacharya Mahasamstanam

ಶ್ರೀ ಯಡುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಮಠ
SRI YADUGIRI YATHIRAJA MUTT

(Moola Stanam :- Tirunarayanapuram - Melukote-571431)

Founder Acharya : Sri Ramanujacharya

Ref No. :

Date :

18 ஆகஸ்ட் 2025

மங்களாசாஸனம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஹா

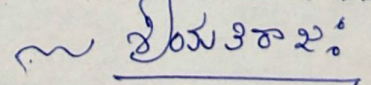
ஸ்ரீ பகவத்ச்சாஸ்திரம் எனும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகமத்திலே அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ராணி, அஷ்டோத்தர ஸதானிச என்று சொல்லுமாப்போலே 108, 1008 என்ற கணக்கிலே எண்ணற்ற ஸம்ஹிதைகள் உள்ளன. அவற்றிலே மிகவும் சிலாக்கியமான ஸம்ஹிதைகள் மூன்று. அதிலே சாத்வதம், பௌஷ்கரம், ஜெயாக்யம் என்று சொல்லக்கூடிய ரத்ன த்ரயம் என்பதான ஸம்ஹிதைகள் மூன்று ஆகும். இந்த சாத்வத ஸம்ஹிதையுடைய சாரமாக ஈஸ்வர ஸம்ஹிதை வெளியே வந்தது. அது திருநாராயணபுரம் போன்ற திவ்ய தேசங்களில் இன்றளவும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை சாரமாக பரமேஸ்வர ஸம்ஹிதை வெளி வந்தது. இதை ஸ்ரீரங்கம் போன்ற கேடத்திரங்களில் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். ஜெயாக்யம் என்ற ஸம்ஹிதை காஞ்சிபுரத்திலும் அதனுடைய சாரமான பாத்தம் ஸம்ஹிதை பற்பல திவ்ய தேசங்களிலேயும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய மூன்று ஸம்ஹிதைகளின் சாரமாக இந்த பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை மிகவும் சிலாக்கியமாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த ஸம்ஹிதையானது இன்றளவும் பதரிகாஸ்ரமத்திலேயும், அதைச்சார்ந்த பற்பல கேடத்திரங்களிலேயும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மேலும், மனிதர்களின் நித்ய கர்ம அனுஷ்டானங்களின் விவரங்களும், அபிகமனம், உபாதானம், இஜ்யா, ஸ்வாக்யானம், யோகம் என்று சொல்லக்கூடிய பஞ்சகால ப்ரக்ரீயையின் விஷயங்களும், மிகவும் உத்தமமான புருஷ சூக்த, ஸ்ரீ சூக்தத்தின் மேன்மைகளும், நித்யாராதன வழி முறைகளும் விரிவாக சொல்லப்பட்டு உள்ளது.

அடுத்ததாக, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு பாமரர்களையும் மேன்மக்களாக்கக்கூடிய பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் என்கிற திருவிலச்சினை செய்வதற்கான செயல் முறைகளையும் அதை செய்து கொள்வதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளையும் விவரித்திருக்கக்கூடிய ஸம்ஹிதை இது. மேலும், திருமண்காப்பின் மகிமையையும், இதை நாம் அணிந்து கொள்வதால் உண்டாகும் சிறப்பையும் இந்த ஸம்ஹிதையில் காணலாம். இது போன்ற பற்பல உயர்ந்த விஷயங்கள் இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

தெலுகு லிபியில் மட்டும் இருந்த இந்த ஸம்ஹிதையை தேரெழுந்தார் ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சாரியார் முதன் முதலாக 2013ம் வருடம் கிரந்தாக்ஷரத்தில் வெளிக்கொணர்ந்தார். பிறகு ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் பாஷைகளிலும் வெளியிட்டார். இக்காலத்திற்கு உபயோகப்படக் கூடியதாக தமிழ் அர்த்தத்தை ஸ்லோக பூர்வமாகவும், நான்கு பாகங்களாக இப்போது வெளியிடுகிறார். இப்படிப்பட்ட உன்னதமான கைங்கர்யம் செய்து கொண்டு வரும் தேரெழுந்தார் ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சாரியார் அவர்களுக்கும், கோவை ஸ்ரீமான் ஜெயபால் தம்பதிகளுக்கும் எம்பெருமானாரின் பரிபூர்ண அனுக்கிரஹம் கிடைக்கவேணுமாய் பிரார்த்திக்கொள்கிறேன். இது போன்ற கைங்கர்யங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று ஸ்ரீ மடத்தின் கருணா மூர்த்தியான ஸ்ரீ லட்சுமி ந்ருளிம்ஹ ஸ்வாமி திருவடிவாரத்தில் பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன்.

எம்பெருமானார் கைங்கர்யத்தில்,

ஸ்ரீ யதிராஜ:

No. 198, Sampige Road, 11th Cross, Malleswaram, Bangalore - 560 003
Ph : 080 2334 5260, Mob : 94480 63158, Email : syym.blr@gmail.com Web : www.yymutt.in

முன்னுரை

महतोवेदवृक्षस्य मूलभूतोमहानयम्.

स्कन्दभूता ऋगाद्याश्च शाखाभूता महामुने ॥

மஹதோவேத₃வ்ருக்ஷஸ்ய மூலபூ₄தோமஹானயம்.

ஸ்கந்த₃பூ₄தா ருகா₃த்₃யாஸ்ச ஸாகா₂பூ₄தா மஹாமுனே..

“வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்ருதி,ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களாலே” அதில் ப்ரதமஸ்ருதி ஸ்ரீபகவச்சாஸ்த்ரம்.எனும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகமம்.

“ஸ்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாணம் கல்பஸூத்ரவத்” என்பது பாத்தம் வசநம்.

இதுதான் பகவச்சாஸ்த்ரம் என்றும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம் என்றும், மஹோபநிஷதம் என்றும் எண்ணற்ற பெயர்களாய் உடைய இந்த ஆகமம் ஸாக்ஷாத் எம்பெருமானால் பரம

பதத்தில் இருந்து அநந்த,கருட விஷ்வக்ஸேனாதிகளுக்கும், சுதர்சனாதி திவ்ய ஆயுதங்களுக்கும், ஸ்ரீ,பூமி,தேவிகளுக்கும்,ப்ரும்ம ருத்ராதிகளுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. மேலும் இவர்களைப்போன்று நாரதாதி மஹர்ஷிகள், ஸ்ரீவத்ஸந்,பத்ரன் போன்ற எண்ணற்ற மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்ததால்தான் இது ப்ரபஞ்சத்திற்குத்(பூலோகத்தில்) தன் சீடர்களின் வாயிலாக உபதேசிக்கப்பட்டு இன்றளவும் க்ரியாருபமாகவும்,மூல க்ரந்தமாகவும் நமக்குக்கிடைக்கிறது.

இந்த ஆகமம் நிலவுலகில் வாழும் ஜீவகோடிகளின் அன்றூட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைத் தெரிவிக்கும் ஆகமம்.

இவற்றில் எண்ணற்ற ஸம்ஹிதைகள் 108,1008 என்று இருந்தாலும் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்மஸம்ஹிதையானது ஆழ்ந்த பொருளுடையது. பொதுவாகவே எம்பெருமானுக்கு த்விஜன் என்று ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு. அதாவது தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடவேண்டும் என்றால் தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனால்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிறான். பரத்வத்தை

உபதேசிக்க நரன் என்றும், நாராயணன் எனும் இருபிறப்பு. இவனது வாஸுதேவாதி வ்யூஹாவதார வைபவத்தை உபதேசிக்க முன்புகூறிய நித்யஸூரிகள், திவ்யசூரிகள் போன்றவர்கள். விபவாவதாரங்களாகிய மத்ஸ்ய,கூர்ம,வராஹாதிஅவதார மஹிமைகளை வெளிப்படுத்த வ்யாஸபகவான் போன்றவர்கள். ந்ருஸிம்ம மஹிமைகளை உபதேசிக்க ப்ரஹல்லாதன்.வாமனன் புகழ்பாட தேவேந்த்ரன்.ராமபிரான் தத்துவத்தை உபதேசிக்க வால்மீகி, க்ருஷ்ண,பலராமன் புகழ்பாட சுகமுனிவர் போன்றவர்களாக தானே உபதேசித்தும் நடத்தியும் காட்டுவான். அதைப்போல் அந்தர்யாமியின் புகழை உபதேசிக்க யோகிகள்.அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹிமைகளை உபதேசிக்க ஆழ்வார்,ஆசார்யர்கள் இவ்வாறு தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனால்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிறான்.

அதுபோன்ற நர நாராயண உபதேசமான ஸம்ஹிதைதான் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்ம ஸம்ஹிதை. இது பதரிகாஸ்ரமத்தின் புகழையும்,அதன் மஹிமைகளையும் கூறுவது. மேலும் ப்ருந்தாவனம், த்வாரகை, திருவரங்கம் போன்ற க்ஷேத்ரங்களின் மஹிமைகளைக் கூறி ஜீவகோடிகளின் எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தீர்த்து நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியெனும் மிகப்பெரிய பரமபதத்தை அடையும் நல்வழியையும்,அந்த ஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் கூறவந்த சாஸ்த்ரம்.

இது முதன்முதலில் “க்ரியாஸாகரம்” மூலம் தமிழர்த்துடன் வெளிவருகிற முதல் நூல்.இது முதல்பாகம். இன்னும் மூன்றுபாகங்கள் வெளிவரவேண்டும்.

இதற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்குவித்த பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியார்,எம்பெருமானார் திருவடிகளுக்கு சமர்ப்பணம்.மேலும் இந்த நூல் இப்படித்தான் வெளிவர வேண்டும் என்று நமக்கு முழுமூச்சாக உதவிகள் செய்துவரும் Kalpna Jayabal Foundation, Trustee திருவெள்ளரை திருப்பணித்திலகம் ஸ்ரீமான் V.S.Jayabal அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்தர் ஆகமம் “க்ரியாஸாகரம்” மிகப்பெரிய பல்லாண்டு பாடுகிறது.

எவ்வளவோ கார்யங்களுக்கு இடையில் நமக்கு ஸ்ரீமுகம் அளித்த ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதியாய் 46வது பட்டத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் மூர்தாபிஷித்தரான அழகியசிங்கர் ஸ்வாமி திருவடிகளில் மிக்க க்ருதக்ருதையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஸ்ரீமுகம் மூலம் நமக்கு அருளாசி வழங்கிய ஸ்ரீ யதுகிரி யதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமி திருவடிகளில் மிக்க க்ருதக்ருதையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ் அர்த்தம் செய்துகொடுத்த ஸ்ரீமான் கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீமதிஸத்யாஅம்மையாருக்கும் மிக்க நன்றி. இதற்கு புத்தக வடிவமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ பாலாஜி பட்டாசார்யாருக்கும், வாழ்த்துக்கள்.

मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्य पुरोगमैः।

सर्वैश्चपूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तुमङ्गळम्.

இந்நூலைக் கசடறக் கற்று கீதையின் பாதையில், கோதையின் பாதையில், ராதையின் பாதையில், சீதையின் பாதையில், வேதையின் பாதையில் சென்று மேதை ஆவோம்.

தேரமுந்தார்
ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீராமன் பட்டாசார்யார்,
ஸ்ரீரங்கம்.

க்ரோதி வருடம்.தைப்பூசம். 11-2-2025

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபூமீநீளாரங்கநாயிகாஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமி பரப்ரும்மணே நம:
ஸ்ரீபூமீநீளாசெங்கமலநாயிகா ஸமேதஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷஸ்வாமி
பரப்ரும்மணே நம:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீவர வர முநயே நம:

ஆன்மீகத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாய
கைங்கர்யத்தில் அளவற்ற ஈடுபாடு காரணமாக,
ஸ்ரீயப்பதியான எம்பெருமான் திருவருளால்,

திரு.ஜெயபால் நாயுடு,

திருமதி.கல்பனா ஜெயபால் நாயுடு

அவர்கள், சகோதரர்கள் ஆழ்வார்களால்
மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட திவ்யதேசமான
திருவெள்ளறையில் ராஜகோபுரம் திருப்பணி.
கடந்த 2013 ஆம் ஆண்டு முதல் செய்து
வருகின்றனர்.

அதுவன்றியும் , ஸ்ரீரங்கத்தில் தாமோதர
கிருஷ்ணன் கோபுரம் புணர்நிர்மானம் என பற்பல
கைங்கர்யங்களை நடத்தி வருகின்றனர்.

திருவெள்ளறை ராஜகோபுரம் கைங்கர்யத்தின்
ஓர் அங்கமாக 5ம் நிலை தளத்தின் தொடக்கத்தில்
ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம சாஸ்திரத்தில், ப்ருஹத்
ப்ரஹ்ம சம்ஹிதையை நாலு பாகங்கள் கொண்ட
வடமொழிபுத்தகத்தை தமிழ் விரிவாக்கத்தோடு
முதன்முதலாக முதல் பாகத்தை
வெளியிடுகிறார்கள். மற்றவைகள் (Online) முக நூல்
வழியாக வெளியிடுகிறார்கள்.

இவர்களது குடும்ப வரலாறு

இவர்களது குடும்பமானது கொங்கு மண்டலத்தில் நீர் வளமும் நில வளமும் நிரம்பப் பெற்ற கோயமுத்தூர் பகுதியில் விவசாய குடித்தனம் தொழிலாக கொண்ட கம்மவார் நாயுடு தம்பதியர்.

துக்கின்னார் திரு. ஸ்ரீனிவாசலு நாயுடு, திருமதி. சின்னம்மாள் ஆவர். பிறப்பால் இக்ஷ்வாகு (சூர்ய வம்சத்தினர்) வம்சத்தினர்.

இத்தம்பதியினர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்ப்ரதாயத்தை அனுஷ்டித்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மும்மூர்த்திகளை போல மூன்று ஆண் மக்களையும் ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியாக ஒரு பெண் பிள்ளையையும் ஈன்று எடுத்தார்கள்.

இந்த மூன்று சகோதரர்கள் முறையாக கல்வி பயின்று அவரவர் கற்ற துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்று தலை சிறந்து விளங்கி சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக உலகத்திற்கு தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டவர்கள்.

ஸ்ரீமதி ரங்கநாயகி,

திரு. நாராயணசுவாமி, என்ஜினியர். M.Tech

திரு. ஜெயபால் , என்ஜினியர். M.Tech. M.Tech. IIT

KHARAGPUR

திரு. Dr. வேலுமணி ,மருத்துவர். MD. General Medicine,

Stanly Medical College, Madras.

இவர்களது குடும்பத்தாரில் ஸ்ரீமான் திரு.ஜெயபால் நாயுடு, திருமதி.கல்பனா ஜெயபால் நாயுடு அவர்கள், கல்பனா ஜெயபால் பவுன்டேசன், ஸ்ரீஉய்யக்கொண்டார் ராமானுஜ கூடம், திருவெள்ளறை, சார்பாகவெளியீடு செய்கிறார்கள். இவர்களது தொண்டுகள் பலசெய்து பன்னெடுங்காலம் ஆயுள் ஆரோக்யத்தோடு வாழ்ந்திட எம்பெருமான் பிராட்டியாரை ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

Kriyasagaram committee

Srirangam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேரமானுஜாயநம:

முதல் பாதம், முதல் அத்தியாயம்

ஸம்ப்ரதாய ப்ரவிருத்தி கதனம்

(பாரம்பரிய நடைமுறை விளக்கம்)

ज्ञानानन्दस्वरूपाय कल्याणगुणराशये ।
प्रपन्नपारिजाताय सिंधुजापतये नमः ।

ஜ்ஞானநாநந்த³ஸ்வரூபாய கல்யாணகு³ணராஸயே |
ப்ரபந்நபாரிஜாதாய ஸிந்து⁴ஜாபதயே நம:

ஞானமும் ஆனந்தமுமே திருவுருவாய், நற்கருணை பொங்கும் குணக்குவியலாய், சரணடைந்தோர்க்கு பாரிஜாத விருட்சமாய், சிந்துவின் மணளனாய் திகழும் எம்பெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

एकदा मन्दरद्रोण्यामासीनःकमलासनः ।

द्वयमावर्तयन्मौनी वैष्णवं रूपमुद्धहन् ।

दिदक्षवो महाभागा मुनयो नारदादयः ।

आगत्याः परमा भक्त्यागायन्तो यज्ञपुरुषम् ।

साष्टाङ्गं प्रणितापत्याथ संबद्ध करसम्मुटाः ।

विविशिस्वोचिते देशे प्रसन्नाभर्तुराज्ञया ।

ऋषय ऊचुः

नमः कमलवासाय ज्येष्ठायानिष्ट नाशिने ।

पितामहाय शुद्धाय प्रणत ज्ञानदायिने ।5

ஏகதா மந்த³ரத்³ரோண்யாமாஸீந: கமலாஸந: |
த்³வயம் ஆவர்தயந்மௌநீ வைஷ்ணவம் ரூபமுத்³வஹந் |
தி³த்³ரூக்ஷவோ மஹாபா⁴கா³ முநயோ நாரதா³த்³ய: |
ஆக³த்யா: பரமா ப⁴க்த்யா கா³யந்தோ யஜ்ஞபூருஷம் |
ஸாஷ்டாங்க³ம் ப்ரணிபத்யாத² ஸம்ப³த்³த்⁴ கரஸம்புடா: |

விவிஸரிஸ்வோசிதே தே³ஸே ப்ரஸந்நாப⁴ர்துராஜ்ஞயா |

ருஷ்ய ஊசு:

நம: கமலவாஸாய ஜ்யேஷ்டா²யாநிஷ்ட நாஸரிநே |

பிதாமஹாய ஸூ³தா⁴ய ப்ரணத ஜ்ஞாநதா³யிநே | 5

ஒருமுறை, மந்தர மலையின் குளிர் சாரலில், பிரம்மதேவன், வைஷ்ணவத் திருவுருவத்தை மனதில் தாங்கி பரம்பொருளின் திவ்ய ரூபத்தை தியானித்து, த்வயமந்த்ரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு மௌனத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். விண்ணிலிருந்து வந்த தேவதூதர்கள் போல, நாரதர் முதலான மஹா பாக்யசாலிகளான முனிவர்கள், பரம பக்தியுடன் மெல்ல வந்து, யக்ஞபுருஷனைப் பாடித் துதித்தனர். உடல் மண்ணில் பட சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, கைகளைக் கூப்பியபடி, பேரொளியின் கட்டளைப்படி, அந்த அமைதியான இடத்தில் அமர்ந்தனர்.

ரிஷிகள் கூறினர்:

தாமரையில் வசிப்பவனே, காலத்தால் மூத்தோனே, தீமைகளை வேற்றுப்பவனே, பிதாமஹனே, தூயவனே, சரணடைந்தோர்க்கு ஞானம் என்னும் அமுதத்தை அளிப்பவனே, உனக்கு நமஸ்காரம். 5

संशयं नो महाभाग पृच्छामो यदिमन्यसे।

कोऽन्योस्ति संशयच्छेत्ता त्वत्तोऽत्राश्चर्य रूपतः।

त्वं कर्ता सर्वलोकानां किं जपन्निह तिष्ठसि ।

किमिदंधार्यतेरूपं किमिदंमौनमाश्रितम्।

बृहोवाच

शृण्वन्तु पुत्रा वचनं मदीयं गोप्यं परंभूतहितं च सत्यम्।
कर्ता न चाहं जगतो भवन्तो विमोहितादुस्तरमाजया हि ।
जिज्ञास्यमद्योद्भवनाशहेतु ब्रह्माऽद्वितीयं पुरुषाभिधानम् ।

बृहद्गुणैकायनमादिभूतमादित्यवर्णं तमसःपरस्तात्।
योऽनन्तशक्तिर्बलपौरुषाढ्याः सर्वाश्रयास्स्वाश्रित कामधेनुः ।
यस्यांशभूता हि वयं भवन्तः प्रवर्तयामःखलु लोकयात्राम्। 10

ஸம்ஸயம் நோ மஹாபா⁴க³ ப்ருச்சா²மோ யதி³ மந்யஸே |

கோ⁵ந்யோ⁵ஸ்தி ஸம்ஸயச்²சே²த்தா த்வத³தோ⁵த்ராஸ்சர்ய ரூபத: |

த்வம் கர்தா ஸர்வலோகாநாம் கிம் ஜபந்நிஹ திஷ்ட²ஸி |

கிமித³ம் தா⁴ர்யதே ரூபம் கிமித³ம் மௌநமாஸ்ரிதம் |

ப்³ரஹ்மோவாச

ஸ்ருண்வந்து புத்ரா வசனம் மதீயம் கோப்யம் பரம் பூ⁴தஹிதம் ச ஸத்யம் |
கர்தா ந சாஹம் ஜக³தோ ப⁴வந்தோ விமோஹிதா து³ஸ்தரமாஜயா ஹி |
ஜிக்ஞாஸ்யமத்³யோத்³ப⁴வநாஸஹேது ப்³ரஹ்மா³த்³விதீயம் புருஷாபி⁴தா⁴நம் |
ப்³ருஹத்³கு³ண²காயநமாதி³பூ⁴தமாதி³த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் |
யோ³நந்தஸக்தி³ப்³லபௌருஷாட்⁴யா: ஸர்வாஸ்ரயாஸ்ஸ்வாஸ்ரித காமதே⁴நு: |
யஸ்யாஸம்பூ⁴தா ஹி வயம் ப⁴வந்த: ப்ரவர்தயாம: க²லு லோகயாத்ராம் |10

மஹா பாக்யசாலியே, நீர் அனுமதித்தால், எழும் ஒரு சிறு சந்தேகத்தை மெல்லிய குரலில் கேட்கிறோம். உம்மை விட வேறு யார் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்பவர் உள்ளார்? நீர் எல்லா உலகங்களுக்கும் கர்த்தா, இங்கே எதை தனக்குள் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்? இந்த தெய்வீக உருவம் எதனால் தாங்கப்படுகிறது? இந்த ஆழ்ந்த மௌனம் எதனால் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது?

பிரம்மா கூறினார்:

புத்திரர்களே, என் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள், உள்ளுக்குள் ரகசியமாக வைத்திருக்கும், பரமமானதுமான, உலக நன்மைக்கானதும், நித்திய சத்தியமானதுமான வார்த்தைகள். நான் இந்த மாய உலகத்தின் கர்த்தா அல்ல, நீங்கள் மாயையால் மயக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். உற்பத்திக்கும் அழிவுக்கும் காரணமான, இரண்டற்ற பிரம்மம், புருஷன் என்னும் பேரொளியை இன்று தியானிக்க வேண்டும். பெரிய குணங்களின் உறைவிடம், ஆதி பூதம், சூரியனின் ஒளி போன்ற பிரகாசம், இருளுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஒளி. முடிவில்லாத சக்தி, பலம், வீரியம் உடையவர், எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம், தன்னை முழுமனதுடன் சரணடைந்தோரின் காமதேனு. அவருடைய சிறிய அம்சமாகிய நாமும் நீங்களும் இந்த உலகத்தின் யாத்திரையை நடத்துகிறோம். 10

यश्चेशितानोऽखिलविक्रियाणा मन्तर्गतोनाधिगतो विकारैः ।
अप्रच्युतानन्दसुखाऽवबोध स्वधाधारभूतस्सकलावधिश्च ।
न यत्र कालो न समोऽस्यकश्चित्सर्वात्मभूतश्चिदचिच्छरीरः ।
अचिन्त्यलीलः करुणैकशीलः श्रीलालिताङ्घ्रि मम योनिभूतः ।
इयत्तया यस्य गुणान्विभूतिः नामानि रूपाणि च चेष्टितानि ।
मनोवचोभ्यामधिगन्तुमीशिरे नाद्यापि सिद्धा मुनयोस्मदाद्याः ।
यच्छक्तयोः विश्वमिदं सृजन्ति रक्षन्ति निघ्नन्ति विसर्जनेषु ।
तन्नामरूपाकृतिभिस्स्वयं यो विभिध्यचास्ते हि महाविभूतौ ।
श्रिया च भूम्या ननु नीळया च समग्रमाराधित पादपद्मः ।
ऐश्वर्यं विद्यायतशौर्यं सौभग प्रागल्भ्य कारुण्यदया निकेतः । 15

யஸ்சே²ஷிதாநோ⁵கி²லவிக்ரியா¹னாமந்தர்க³தோ நாதி⁴க³தோ விகாரை: |
அப்ரச்யுதாநந்த³ஸுகா²வபோ⁴த⁴ஸ்ஸ்வாதா⁴ரபூ⁴தஸ்ஸகலாவதி⁴ஸ்ச |
ந யத்ர காலோ ந ஸமோ⁵ஸ்ய கஸ்சித் ஸர்வாத்மபூ⁴தஸ்சித்³சிச்ச²ரீ: |
அசிந்த்யலீல: கரு²ணகஸீல: ஸ்ரீலாலிதாங்க்ரி: மம யோநிபூ⁴த: |
இயத்தயா யஸ்ய கு³ணந் விபூ⁴தி: நாமாநி ரூபாணி ச சேஷ்டிதாநி |
மநோவசோப்⁴யாமதி⁴க³ந்துமீஸிரே நாத்யாபி ஸித்³தா⁴ முநயோ⁵ஸ்மதா³த்³யா: |
யச்ச²க்தயோ விஸ்வமித³ம் ஸ்ருஜந்தி ரக்ஷந்தி நிக்⁴நந்தி விஸர்ஜநேஷு |
தந்நாமரூபாக்ருதிபி⁴ஸ்ஸ்வயம் யோ விபி⁴த்³யசாஸ்தே ஹி மஹாவிபூ⁴தௌ |
ஸ்ரியா ச பூ⁴ம்யா நநு நீல³யா ச ஸமக்³ரமாராத⁴ய பாத³பத்³ம: |
ஐஸ்வர்ய வித்³யாயதஸௌர்ய ஸௌப⁴க்³ய ப்ராக³ல்ப⁴ய காருண்யத்³யா நிகேத: | 15

அந்த எம்பெருமான், தனது திருநாமம், திருவுருவம், வடிவங்களால் தன்னையே வேறுபடுத்திக் கொண்டு, மஹாப் பெருமையுடன் வீற்றிருக்கின்றான். ஸ்ரீ (லட்சுமி), பூமி (பூமி), நீளா ஆகிய தேவியர்களால் அந்தப் பரம்பொருளின் தாமரை பாதங்கள் ஆரதிக்கப்படுகின்றன. ஐஸ்வர்யம், வித்யை, கீர்த்தி, செளரியம், செளபாக்யம், ப்ராகல்பியம், கருணை, தயை ஆகியவற்றின் இருப்பிடம் அந்தப் பரம்பொருள். "எந்தப் பரம்பொருள் எல்லா செயல்களுக்கும் தலைவனாய் விளங்குகின்றானோ, ஆனால் எந்த மாறுதல்களாலும் பாதிக்கப்படாதவனாய், மாறாத ஆனந்தமும், தெளிவான அறிவும் கொண்டவனாய், எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகவும், எல்லையின் முடிவாகவும் இருக்கின்றானோ, அந்த எம்பெருமானுக்கு நமஸ்காரம். எங்கு காலமோ, அவருக்கு ஒப்பான வேறு எவருமோ இல்லையோ, எல்லா உயிர்களுக்கும் அந்தர்யாமியாகவும், அறிவுள்ள மற்றும் அறிவற்ற உடல்களாகவும் இருக்கின்றானோ, அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம். சிந்தனைக்கு எட்டாத லீலைகளை உடையவனும், கருணையே வடிவமானவனும், அழகிய தாமரை பாதங்களை உடையவனும், என் பிறப்பிடமாக விளங்குகின்றானுமான அந்தப் பரம்பொருளின் குணங்களையும், பெருமைகளையும், திருநாமங்களையும், திருவுருவங்களையும், செயல்களையும், சித்தர்களும், முனிவர்களும், எங்களைப் போன்றவர்களும் கூட இன்னும் முழுமையாக அறிய முடியவில்லை.எந்தப் பரம்பொருளின் சக்திகள் இந்த உலகத்தைப் படைக்கின்றனவோ, பாதுகாக்கின்றனவோ, அழிக்கின்றனவோ அந்த எம்பெருமான் 15

விசித்ரதீவ்யா⁵மித பூஷணாயுதோ விசித்ரதீவ்யா⁵மித வாஹநாவித: |
விசித்ரநித்யாமிதகே²லிகே²தநோ விமுக்தநித்யா³மித பாடபல்லவ: |
ப்ரதானகாலோ²ஜ்வல சத்வபோ⁴ விभिந்ரூபா⁴தி³நய³ ச்ரய: |
நித்யா³தி³மே²த³வி³தே³க³ச³ய³ஸ்³வா³தா³ர³மூ³தோ³ஹ³ய³ ச³வ³த³ந³ந³ச³ர்³வ³ச³தி³தே³க³வி³ய³ஹ: |
ஆ³த³மா³ ச³ சே³ஷி³ ச³ ச³தே³க³ரூ³போ³ நி³ரூ³ப³ய³தே³ யே³ந³ ச³ம³ஸ³த³ரூ³ப³ம³ |
யோ³ஹ³ ச³ ச³து³வி³ச³தி³பி³: க³லா³பி³: ப்ரா³தா³நிகி³பி³ர்³வ³ச³ய³ தே³ஹி³ந்³ |
ச³மூ³ஹ³தா³நா³சு³நி³ வி³சு³வ³தே³வோ³ வ³ரோ³ஜ³ந³ஜ³: ப³ரூ³போ³ ப³மூ³வ³ |

तस्याहमासं जठराब्दकेशादानन्दमूर्तेरखिलस्य हेतोः।
तस्याबिधानं प्रजपन्निहास्मि तदर्थसन्धानपरो मुनीन्द्राः । 20

விசித்ரதி³வ்யா⁵மித பூ⁴ஷ்ணாயுதோ⁴ விசித்ரதி³வ்யா⁵மித வாஹநாந்வித: |
விசித்ரநித்யாமித கே³ளிகேதநோ விமுக்தநித்யாஸ்ரித பாத³பல்லவ: |
ப்ரதா⁴நகாலோஜ்ஜ்வல ஸத்வபோ³த⁴ விபி⁴ந்நரூபாசித³நந்ய ஸம்ஸ்ரய: |
நித்யாதி³பே⁴தோ³க்த சிதே³கஸம்ஸ்ரயஸ்வாதா⁴ரபூ⁴தோ⁵த்³வய ஸப்³த³ வேத்³ய: |
யோ⁵ஸௌத்³விதீய: பரதந்த்ரயோர்த⁴வயோ: ஸ்வதந்த்ரஸர்வஜ்ஞசிதே³கவிக்³ரஹ: |
ஆத்மா ச ஶேஷீ ச ஸதை³கர³ஃ³வபே நிருப்³யதே யேந ஸமஸ்தரூபம் |
யோ⁵ஸௌ சதுர்விம்ஸதிபி⁴: கலாபி⁴: ப்ராதா⁴நிகீபி⁴ர்விரசய்ய தே³ஹின் |
ஸமூஹ்யதாநாஸூநி விஸ்வதே³வோ வைராஜனம்ஜ்ஞ: புருஷோ ப³பூ⁴வ |
தஸ்யாஹமாஸம் ஜடராப்³த³கேஸாதா³நந்த³மூர்தேரகி²லஸ்ய ஹேதோ: |
தஸ்யாபி⁴தா⁴நம் ப்ரஜபந்நிஹாஸ்மி தத³ர்த²ஸந்தா⁴நப்ரோ முநீந்த³ரா: |

விசித்திரமான, திவ்யமான, அளவில்லாத ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் உடையவனும், விசித்திரமான, திவ்யமான, அளவில்லாத வாகனங்களுடன் கூடியவனும், விசித்திரமான, நித்தியமான, அளவில்லாத விளையாட்டுகளின் இருப்பிடமும், விடுதலை பெற்றவர்கள் நித்தியமாக அடைக்கலம் புகும் தாமரை பாதங்களையும் உடையவனும் ஆன அந்த எம்பெருமான், பிரதானம், காலம், ஒளிமயமான சத்வம், போதம் ஆகியவற்றால் வேறுபட்ட ரூபங்கள் கொண்டு, அறிவுள்ள மற்றும் அறிவற்ற, வேறு எந்த ஆதரவும் இல்லாதவனாய் விளங்குகின்றான். நித்தியம் போன்ற வேறுபாடுகளால் சொல்லப்பட்ட அறிவு ஒன்றே ஆதாரமாக, தனக்கே ஆதாரமாக இருப்பவனும், இரண்டற்ற சொல்லால் அறியப்படுபவனும் அவனே.

அந்தப் பரம்பொருள் இரண்டற்றவன், மற்றவர்களுக்குக் கட்டுப்படாதவன், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவன், சுதந்திரமானவன், ஸர்வக்ஞன், அறிவு ஒன்றே வடிவமானவன். ஆன்மாவாகவும், சேஷியாகவும், எப்போதும் ஒரே ரூபமாகவும் இருப்பவன், அவனாலேயே எல்லா ரூபங்களும் விளக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பரம்பொருள் பிரதானமான இருபத்தி நான்கு கலைகளால், உடல்களை உருவாக்கி, உலகின் தேவனும், விராட் புருஷனும் ஆனான்.

அவன் ஆனந்த வடிவமானவன், எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவன், அவனுடைய வயிற்றிலிருந்து நான் வந்தேன். முனிவர்களே, அந்த எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தை ஜெபித்துக் கொண்டு, அவனுடைய தியானத்தில் இங்கே இருக்கிறேன். 20

मनोरथान्नु सन्धानं जपात्कोटिगुणं फलम्।

प्रयच्छति महाभागा निरर्थादिति निश्चयः।

न दानैर्नतपोभिश्च न स्वाध्यायैर्नचेष्टिभिः।

अनुसंधानतः पुम्सां यथात्मा परितुष्यति।

कायिकं वाचिकं पापं जपादेव विनश्यति ।

तस्यैवार्थानुसन्धानं मांतरं हरतेतमः ।

बहिर्दीपप्रदानेन बाह्यस्य तमसःक्षयः ।

मन्दिरस्तेनदीपेन हीयतेह्यन्तरंतमः ।

नात्रकालविचारोस्ति होमतर्पणमार्जनम् ।

न्यासमुद्रान् देवाश्च विनियोगो न संस्तवः । 25

மனோரதா²ந்நு ஸந்தா⁴நம் ஜபாத் கோடி கு³ணம் ப²லம் |
ப்ரயச்ச²தி மஹாபா⁴கா³ நிரர்தா²தி³தி நிஸ்சய: |
ந தா³ணர்ந தபோபி⁴ஸ்ச ந ஸ்வாத்⁴யாயைர்ந சேஷ்டிபி⁴: |
அநுஸந்தா⁴நத: பும்ஸாம் யதா²த்மா பரிதுஷ்யதி |
காயிகம் வாசிகம் பாபம் ஜபாதே³வ விநஸ்யதி |
தஸ்யைவார்தா²நுஸந்தா⁴நம் மாந்தரம் ஹரதே தம: |
ப³ஹிர்³ப்ரதா³நேந பா³ஹ்யஸ்ய தமஸ: கூய: |
மந்தி³ரஸ்தேந தீ³பேந ஹீயதே ஹ்யந்தரந்தம: |
நாத்ர காலவிசாரோ⁵ஸ்தி ஹோமதர்பணமார்ஜநம் |
ந்யாஸமுத்³ராந் தே³வாஸ்ச விநியோகோ³ ந ஸம்ஸ்தவ: |25

வெறும் ஜெபத்தை விட, மந்திரார்த்த பொருளை ஆழ்ந்து சிந்திப்பது கோடி மடங்கு பலன் தரும், இது உறுதி. தானங்களாலோ, தவங்களாலோ, வேத பாராயணங்களாலோ, வேறு எந்த செயல்களாலோ, மனிதனுக்கு தன் ஆன்ம அனுசந்தானத்தால் கிடைக்கும் திருப்தியைப் போல் கிடைக்காது. உடல் ரீதியான, வாய் ரீதியான பாவங்கள் ஜெபத்தால் அழியும். ஆனால், அதன் பொருளை ஆழ்ந்து சிந்திப்பது உள்ளிருக்கும் இருளைப் போக்கும். வெளியே தீபம் ஏற்றுவதால் வெளியுள்ள தமஸ் இருள் நீங்கும். கோவிலுக்குள் ஏற்றப்படும் தீபத்தால் உள்ளிருக்கும் தமஸ் இருள் நீங்கும். இதற்கு காலமோ, ஹோமமோ, தர்ப்பணமோ, சுத்திகரிப்போ தேவையில்லை. நியஸ முத்திரைகளோ, தேவர்களோ, வினியோகமோ, ஸ்தோத்திரமோ தேவையில்லை.

दासवेषश्चसंस्कारो मुख्यस्सिद्धान्तवर्त्मनि ।

अपेक्षितो मुमुक्षूणामनुसन्धान सिद्धये ।

यथा जलसमुद्धारे गुणःकूपादपेक्षितः ।

तथाऽर्थभावनंसूत्रं परमात्मार्थ संगमे ।

अनुसन्धान सिद्ध्यर्थं दानवेषो मयादृतः ।

द्विपरार्धावसानायोरपि मन्येक्षणं मम ।

संस्कृतोहं समुत्पाद्य विष्णुना प्रभविष्णुना ।

अधीतवेदोपि पुरा मन्त्रराजार्थसिद्धये।

असंस्कृताय दातव्यं नैव सिद्धार्थसाधनम्।

द्वयारख्यंस्ममहाभागा भगवाननुशास्ति माम्। 30

தா³ஸவேஷஸ்ச ஸம்ஸ்காரோ முக்²யஸ்ஸித்³தா⁴ந்தவர்த்மநி |
அபேக்ஷிதோ முமுக்ஷூ³ணமநுஸந்தா⁴ந ஸித்³த⁴யே |
யதா² ஜஸஸமுத்³தா⁴ரே கு³ண: கூபாத³பேக்ஷித: |
ததா²ஸ்த²பா⁴வநாஸூத்ரம் பரமாத்மார்த்த ஸங்க³மே |
அநுஸந்தா⁴ந ஸித்³த⁴யர்தம் தா³நவேஷோ மயாத்³ருத: |
த்³விபரார்தா⁴வஸாநாயோரபி மந்யேக்ஷணம் மம |
ஸம்ஸ்க்ருதோ⁵ஹம் ஸமுத்பாத்³ய விஷ்ணுநா ப்ரப⁴விஷ்ணுநா |
அதீ⁴தவேதோ³பி புரா மந்த்ரராஜார்த² ஸித்³த⁴யே |
அஸம்ஸ்க்ருதாய தா³தவ்யம் நைவ ஸித்³தா⁴ர்த²ஸாத⁴நம் |
த்³வயாக்²யம் ஸ்மஹமஹாபா⁴கா³ ப⁴க³வாநநுஸாஸ்தி மாம் | 30

தாஸ வேஷமும், ஸம்ஸ்காரமும், முக்கியமான சித்தாந்த வழியில், முக்தி அடைய விரும்புவோருக்கு அனுசந்தானம் சித்திப்பதற்கு அவசியம். கிணற்றிலிருந்து நீரை எடுக்க கயிறு எப்படி அவசியமோ, அதுபோல பரமாத்மாவின் அர்த்தத்தை உணர்வது பரமாத்ம சங்கமத்திற்கு ஒரு வழி. அனுசந்தானம் சித்திக்க தாச வேஷம் என்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிரம்மாவின் இரண்டு பகல் பொழுதுகள் முடியும் வரை எனது கண்காணிப்பு (அதாவது மிக நீண்ட காலம் வரை, அவர் படைத்த உலகையும், அதன் தர்மத்தையும் கண்காணிப்பு) இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஸர்வ வல்லமையுள்ள விஷ்ணுவால் நான் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டேன். மந்திர ராஜத்தின் அர்த்தம் சித்திப்பதற்காக முன்பு வேதங்களைக் கற்றேன். ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாதவருக்கு எதையும் ஸமர்ப்பிக்கக் கூடாது, அது அர்த்த சித்திக்கு உதவாது. த்வயம் என்னும் தத்துவத்தை மஹா பாக்யசாலியான பகவான் எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறார்.

स देवोयमुपाह्वय सद्योनाभिसमुद्भवम्।

उपादिदेश वेदान्मे सहसैव दयानिधिः।

ज्ञानराशिस्मृतो वेदोविदज्ञान इति स्फुटम्।

तत्र त्याज्यानि ग्राह्याणि ज्ञानानि निवसन्ति च।

प्रत्यक्षाणि घटादीनि बोधयत्यनुपूर्वशः ।

पिताजातस्य बालस्य व्यवहार प्रसिद्धये ।

अनित्यानि घटादीनि बोधयत्यानु पूर्वशः।

संबन्धमात्मनश्चापि तथा संबन्धिनो जनान्।

क्रीडनं धावनं वाक्यं रसगन्ध विवेचनम्।

शास्त्राऽध्ययनसत्कर्म चातुर्याशास्त्रधारणम्। 35

ஸ தே³வோயமுபாஹூய ஸத்³யோநாபி⁴ஸமுத்³ப⁴வம் |
உபாதி³தே³ஸ வேதா³ந்மே ஸஹஸைவ த³யாநிதி⁴: |
ஜ்ஞாநராஸிஸம்ருதோ வேதோ³ வித்³யஜ்ஞாந இதி ஸ்பு²டம் |
தத்ர த்யாஜ்யாநி க்³ராஹ்யாணி ஜ்ஞாநாநி நிவஸந்தி ச |
ப்ரத்யக்ஷாணி க⁴டா³தீ³நி போ³த⁴யத்யநுபூர்வஸ: |
பிதா ஜாதஸ்ய பா³லஸ்ய வ்யவஹார ப்ரஸித்³த⁴யே |
அநித்யாநி க⁴டா³தீ³நி போ³த⁴யத்யநு பூர்வஸ: |
ஸம்ப்³ந்த⁴மாத்தமநஸ்சாபி ததா² ஸம்ப்³ந்தி⁴நோ ஜநாந் |
கா¹ட³நம் தா⁴வநம் வாக்யம் ரஸக³ந்த⁴ விவேசநம் |
ஸாஸ்த்ரா⁵த்⁴யயநஸ்த்கர்ம சாதூர்யம் ஸாஸ்த்ரதா⁴ரணம் |35

அந்த பரம்பொருளே, என் நாபி கமலத்தில் இருந்து சத்யோஜாத ரூபியாகத் தோன்றி, தயாநிதியான அவர் எனக்கு வேதங்களை உபதேசித்தார்!

ஞான ராசியாய், வேதமாய் விளங்கும் வித்யா ஸ்வரூபன், அதனுள் தள்ள வேண்டியவைகளையும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவைகளையும், அதனுள்ளே வாஸம் செய்யும் ஞானத்தையும் எனக்கு அருளிஞன். கண்கூடாக காணும் கடம் முதலியவையும் படிப்படியாக போதித்தான்! பிறந்த குழந்தைக்குத் தந்தை, லோக வழக்குகளைப் போதிப்பது போல, அழிந்து போகக்கூடிய கடம் முதலியவற்றையும், தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும், வினையாடுவது, ஓடுவது, பேசுவது, சுவை, மணம், உணர்வது, சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது, நற்கருமங்கள் செய்வது, சாதூர்யமாகச் சாஸ்திரங்களைத் தரிக்கவேண்டிய முறைகள் யாவற்றையும் படிப்படியாக எனக்குப் போதித்தார். 35

पितैवोपदिशत्येनं ज्ञानाज्ञाने तथा ततः ।
वेदेन बोधितामहं प्रवृत्तिः परमात्मना ।
संगोप्य परमं धर्ममात्मानं येनयाति हि ।
नियोजितोऽहं तपसि प्रभुणा विश्वसर्जने ।
तेनैव दृष्टवानीशमात्मस्थमति पर्यटन् ।
विज्ञाय तत्प्रसादेन बन्धनं विश्वकर्माणि ।
प्रभुं विज्ञापयां चक्रे कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ।
मामुवाच चिरंचिन्त्य वत्स! भीतिमुपा कुरु ।
मत्प्राप्तौ दर्शयिष्यामि विज्ञानं किमपिस्फुटम् ।
एष तेऽवसरस्साधो मदाज्ञापालनस्य हि । 40

பிதைவோபதி³ஸுத்யேநம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநே ததா² தத: |
வேதே³ந போ³தி⁴தா மஹ்யம் ப்ரவ்ருத்தி: பரமாத்தமநா |

ஸங்கோ³ப்ய பரமம் த⁴ர்மமாத்மாநம் யேந யாந்தி ஹி |
நியோஜிதோ⁵ஹம் தபஸி ப்ரபு⁴னா விஸ்வஸர்ஜநே |
தேநைவ த்³ருஷ்டவாநீஸமாத்மஸ்த²மதி பர்யடந் |
விஜ்ஞாய தத்ப்ரஸாதே³ந ப³ந்த⁴நம் விஸ்வகர்மணி |
ப்ரபு⁴ம் விஜ்ஞாபயாம் சக்ரே கத²ம் மே நிஷக்ருதிர்⁴வேத் |
மாமுவாச சிரம் சிந்த்ய வத்ஸ ! பீ⁴திமுபா கு³ரு |
மத்ப்ராப்தௌ த³ர்ஸயிஷ்யாமி விஜ்ஞாநம் கிமபி ஸ்பு²டம் |
ஏஷ தே⁵வஸரஸ்ஸாதோ⁴ மதா³ஜ்ஞாபாலநஸ்ய ஹி | 40

பின்பு தந்தை ஞானத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும் போதிப்பது போல, பரமாத்மா வேதம் மூலம் எனக்குச் செயல்களுக்கான நெறிகளையும் போதித்தார். எந்த தர்மத்தின் மூலம் தன்னைக் காப்பாற்றி, அவனடி சேர முடியுமோ அந்த பரம தர்மத்தையும் போதித்தான். நான், உலகைப் படைக்கும் பணியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று எம்பெருமான் என்னைப் பணித்தான்.

அப்படிப் பணித்த எம்பெருமான், என்னுள் தானிருந்ததைக் கண்டேன்! அந்த பரமாத்மனின் அருளாலே, உலகப் பணியின் பந்தத்தை அறிந்தேன்.

"இந்த பந்தத்தில் இருந்து நான் எப்படி விடுபட முடியும்?" என்று இறைவனிடம் வேண்டினேன்.

"மகனே, பொறுத்திரு, அஞ்சாதே! என்னை நீ அடைவதற்குத் தேவையான வித்யையை உனக்குக் காட்டுகிறேன், இது உனக்கு நான் கட்டளையிட்டதைச் செய்வதற்கான தருணம்!" என்று எனக்கு அபயம் அளித்தார். 40

बीजे वटमिवात्मस्थं विश्वं पश्य चराचरम्।
तावद्वेदोदितं कर्मह्यकामस्त्वं समाचर।
कर्तृभावं परित्यज्य कर्तारं मामनुस्मर।
स्वीयत्वेनापि संबन्धं मा कृथाः पद्मसम्भव।
ज्ञानेनानेन संलिप्तो न भविष्यसि कर्हिचित्।
मत्प्राप्तये वदिष्यामि पारमैकान्त्यलक्षणम्।
धर्मं धर्मविदांश्रेष्ठ त्वं समाधत्स्व सांप्रतम्।
इत्युक्त्वाऽन्तर्दधे विष्णुः सृष्ट्वांस्त्वन्मुखानहम्।
चिंतामकरवं भूयस्तदाज्ञापालने रतः।
स्मरणादेव संप्राप्तो वैकुण्ठाद्रमया सह। 45

பீ³ஜே வடமிவாத்மஸ்த²ம் விஸ்வம் பஸ்ய சராசரம் |
தாவத்³வேதோ³தி³தம் கர்ம ஹ்யகாமாஸ்த்வம் ஸமாசர |
கர்த்ருபா⁴வம் பரித்யஜ்ய கர்தாரம் மாமநுஸ்மர |
ஸ்வீயத்வேநாபி ஸம்ப³ந்த⁴ம் மா க்ருதா²: பத்³மஸம்ப⁴வ |

ஜ்ஞானேநாநேந ஸம்லிப்தோ ந ப⁴விஷ்யஸி கர்ஹிசித் |
 மத்ப்ராப்தயே வதி³ஷ்யாமி பாரமைகாந்த்யலக்ஷணம் |
 த⁴ர்மம் த⁴ர்மவிதா³ம்ஸ்ரேஷ்ட² த்வம் ஸமாத⁴த்ஸ்வ ஸாம்ப்ரதம் |
 இத்யுக்த்வா⁵ந்தர்த³தே⁴ விஷ்ணு: ஸ்ருஷ்டவாம்ஸ்த்வன்முகா²நஹம் |
 சிந்தாமகரவம் பூ⁴யஸ்ததா³ஜ்ஞாபாலநே ரத: |
 ஸ்மரணாதே³வ ஸம்ப்ராப்தோ வைகுண்டா²த்³ரமயா ஸஹ | 45

விதையினுள் ஆலமரம் போல, உனக்குள் இந்த உலகத்தைப் பார், அசையும் மற்றும் அசையாப் பொருட்கள் அனைத்தையும் பார். நீ பற்றின்றி, வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களைச் செய். நீதான் செய்கிறாய் எனும் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, என்னை செய்வனாக நினை. தாமரையில் பிறந்தவனே, எதையும் உன்னுடையதாக நினைக்காதே. இந்த ஞானத்தால் நீ எப்போதும் கட்டுண்டிருக்க மாட்டாய். என்னை அடைவதற்கான பரமைகாந்திதர்மத்தை நான் சொல்வேன். தர்மத்தை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவனே, இப்போது உன் தர்மத்தில் நிலைத்திரு. இப்படிச் சொல்லிவிட்டு விஷ்ணு மறைந்தார், உன் முகத்திலிருந்து நான் படைக்கப்பட்டேன். அவன் கட்டளையைப் பின்பற்றி நான் மீண்டும் சிந்தித்தேன். நினைத்த மாத்திரத்தில், வைகுண்டத்திலிருந்து ரமை(மஹாலக்ஷ்மி)யுடன் வந்தார். 45 அவர்

பீதவாஸஸ்சதுர்பா³ஹு: ஸ்ரீவத்ஸஹ்ருத³யோ ஹரி: |
 த்⁴ருதா தபத்ரவ்யஜநோ தி³வ்யவைகுண்ட²பார்ஷத³: |
 ஜயஸப்³தை³ர்நமஸ்ப்³தை³: விஷ்வக்ஸேநாத³பி⁴ர்ந்ருத: |
 ததா³ஹம் ப்ரணதஸ்தஸ்மை க்ருதாதிதி²யாய விஷ்ணவே |
 விஜ்ஞாபயாமாஸ வசனம் ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுரஸ்ஸர: |
 ப⁴வத்ஸம்ப்ராப்தயே தே³வ பாரமைகாந்த்ய லக்ஷணம் |

பீதவாஸஸ்சதுர்பா³ஹு: ஸ்ரீவத்ஸஹ்ருத³யோ ஹரி: |
 த்⁴ருதா தபத்ரவ்யஜநோ தி³வ்யவைகுண்ட²பார்ஷத³: |
 ஜயஸப்³தை³ர்நமஸ்ப்³தை³: விஷ்வக்ஸேநாத³பி⁴ர்ந்ருத: |
 ததா³ஹம் ப்ரணதஸ்தஸ்மை க்ருதாதிதி²யாய விஷ்ணவே |
 விஜ்ஞாபயாமாஸ வசனம் ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுரஸ்ஸர: |
 ப⁴வத்ஸம்ப்ராப்தயே தே³வ பாரமைகாந்த்ய லக்ஷணம் |

தே³ஹி மே த³யயா த⁴ர்மம் த்வயைவ ப்ரதிபோ³தி⁴தம் |
இதி ஸ்ருத்வா ரமாம் வீக்ஷய விஹஸ்ய ச பரஸ்பரம் |
தூஷ்ணீம் ப³பூ⁴வதுஸ்தத்ர த³ம்பதீ ப³ரெள ப்ரபூ⁴ |
அப்ருச்ச²மாதி³புருஷௌ விஸ்வயோநீ ஸநாதநௌ | 50

மஞ்சள் ஆடை அணிந்த, நான்கு கைகளை உடைய,
ஸ்ரீவத்ஸம் மார்பில் அணிந்த ஹரி, வெண்கொற்றக்குடை
மற்றும் விசிறியுடன், திவ்ய வைகுண்ட பரிஷதர்களால்
சூழப்பட்டிருந்தார். ஜெய சப்தங்களாலும், நமஸ்கார
சப்தங்களாலும், விஷ்வக்சேனர் முதலானவர்களால்
துதிக்கப்பட்டார். அப்போது நான் அவரை நமஸ்கரித்தேன்,
விஷ்ணுவுக்கு விருந்தோம்பல் செய்தேன். கைகளைக்
கூப்பியபடி அவரிடம் விண்ணப்பித்தேன். தேவாதிராஜனே,
உம்மை அடைவதற்கான பரமைகாந்திதர்மத்தை,
உம்மாலேயே உபதேசிக்கப்பட்ட தர்மத்தை எனக்குக்
கருணையுடன் அருள வேண்டும் என ஆதி
புருஷர்களையும், உலகத்தின் பிறப்பிடமான
சனாதனர்களையும் ஸ்ருஷ்டித்த எம்பெருமானைக் கேட்டேன்.
இதைக் கேட்டு, ரமையைப் பார்த்து, ஒருவரை ஒருவர்
பார்த்து சிரித்து, அந்த தம்பதியினர் மௌனமாக
இருந்தனர். 50

वचःश्रुत्वा जहसधुर्ममैव सांप्रतं च किम्।
श्री नारायण उवाच

उपादिशमिदं पूर्वं रमां कमलसम्भव।
तदाहं तेऽभिदास्यामि रहस्यं तु गृहाण तत्।
एकदा शेषपर्यङ्के निविष्टो रमयाऽनया।
सहस्रफ़णमाणिक्य द्युतिविद्योतितच्छदे।
श्रीवत्सं कौस्तुभंमालामवलोक्यतनौ मम।
साऽभिलाषस्मेरमुख स्पंदिताधरमुज्जगौ।
श्रीरुवाच

जगन्नाथ ममस्वामिन् सर्वकल्याण भाजन।
! कटाक्षनिर्मिताशेष विश्वलील नमोस्तु ते।
विश्वंबर घनश्याम नित्यानन्दैकविग्रह | 55

வச: ஸ்ருத்வா ஜஹஸுத்⁴வுர்மமைவ ஸாம்ப்ரதம் ச கிம் |
ஸ்ரீ நாராயண உவாச

உபாதி³ஸமிதம் பூர்வம் ரமாம் கமலஸம்ப⁴வ |
ததா³ஹம் தே⁵பி⁴தா³ஸ்யாமி ரஹஸ்யம் து க்³ருஹாண தத் |
ஏகதா ஸேஷபர்யங்கே நிவிஷ்டோ ரமயா⁵நயா |
ஸஹஸ்ரப²ணமாணிக்ய த்³யுதிவித்³யோதிதச்²தே³ |
ஸ்ரீவத்ஸம் கௌஸ்துப⁴ம் மாலாமவலோக்யதநௌ மம |
ஸா⁵பி⁴லாஷஸ்மேரமுக² ஸ்பந்தி³தா⁴தரமுஜ்ஜகௌ |
ஸ்ரீருவாச

ஜக³ந்நாத² மமஸ்வாமிந் ஸர்வகல்யாண பா⁴ஜந |
கடா³க்ஷநிர்மிதாஸேஷ விஸ்வலீல நமோ⁵ஸ்து தே |
விஸ்வம்ப³ர க⁴நஸ்யாம நித்யாநந்தை³கவிக்³ரஹ | 55

என் வார்த்தையைக் கேட்டு அவர் புன்முறுவல் செய்தார்! "இது என்ன விந்தை!" என்று எண்ணியிருப்பார்போலும்,

"பத்மத்தில் உதித்தவனே, முன்பு ரமா தேவிக்கு நான் உபதேசித்ததை உனக்குச் சொல்கிறேன், ரகசியத்தைக் கேள்" என்றார் ஸ்ரீ நாராயணன்.

ஒரு முறை ஆதிசேஷனின் மெத்தையில், ரமா தேவியுடன் படுத்திருந்தேன். ஆயிரம் தலை மாணிக்கங்கள் ஒளிவீசும் அந்த ஆதிசேஷன் மீது படுத்திருக்க, என் மேனியில் ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துப மாலைகளைப் பார்த்து, ஆசையோடு, மெல்லிய புன்னகையுடன், உதடுகள் துடிக்க, ஸ்ரீதேவி சொன்னாள்.

"ஜகன்னுதா, என் தலைவா, மங்களங்கள் நிறைந்தவனே! கருணைப் பார்வையால் உலகைப் படைத்தவனே, உனக்கு நமஸ்காரம். நீலமேக வண்ணனே, நித்திய ஆனந்தமே, உனக்கு என் வணக்கம்! 55

सर्वाधार विशेषस्ते तनौ यूयं प्रकाशते।

श्रीवत्सादिः कुतस्सोयं नास्ति तत्वत्रयात्परम्।

त्यवैकदेशे त्रिगुणा प्रकृतिः पुरुषैस्सह ।

सेवते पादलीलायां वैराजवपुषं हरिम्।

पाताळतलमारभ्य सत्यांत कृतविग्रहम्।

तत्रैकेपादमूलं ते तामसाः क्रूरबुद्धयः।

जीवाः प्रकृतिसंबद्धा बिलेषु निवसन्ति च।

कर्मणस्तारतम्येन दुष्कृतस्य शुभस्य च।

शुभस्य तारतम्येन नाभेरूर्ध्वमुपासते।

केचित्परिजनास्तत्र भूषणायुध वाहनाः। 60

ஸர்வாதா⁴ர விஸேஷஸ்தே தநௌ யூயம் ப்ரகாஸதே |
ஸ்ரீவத்ஸாதி³: குதஸ்ஸோயம் நாஸ்தி தத்வத்ரயாத் பரம் |
த்யவைக தே³ஸே த்ரிகு³ண ப்ரக்ருதி: புருஷைஸ்ஸஹ |
ஸேவதே பாத³லீலாயாம் வைராஜவபுஷம் ஹரிம் |
பாதாளதலமாரப்⁴ய ஸத்யாந்த க்ருதவிக்³ரஹம் |
தத்ரையேபாத³மூலம் தே தாமஸா: க்ருரபு³த்³ய: |
ஜீவா: ப்ரக்ருதிஸம்ப்³த்³தா⁴ பி³லேஷு நிவஸந்தி ச |
கர்மணஸ்தாரதம்யேந து³ஷக்ருதஸ்ய ஸுப⁴ஸ்ய ச |
ஸுப⁴ஸ்ய தாரதம்யேந நாபே⁴ரூர்த்⁴வமுபாஸதே |

கேசித்பரிஜநாஸ்தத்ர பூ⁴ஷணயுத⁴ வாஹநா: | 60

உன் திருமேனியில், எல்லா ஆதாரங்களும் பிரகாசிக்கின்றன, ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துப மாலைகள் எங்கிருந்து வந்தன? தத்வங்கள் மூன்றுக்கு அப்பால் ஒன்றுமில்லையே! உன் ஒரு பாகத்தில் முக்குணப் பிரகிருதி புருஷர்களுடன் உள்ளது, அந்த பிரகிருதியே உன்னைத் தாங்குவதாக, உன் பாதத்தை, விராட் ரூபத்தில் ஹரிதாசன் சேவிக்கின்றார்.

பாதாளத்திலிருந்து, சத்யலோகம் வரை பரவியுள்ள நீ, அங்கே, உன் பாதத்தின் அடியில், தாமச குணமுடைய கொடியவர்கள், பிரகிருதியுடன் பந்தப்பட்டு, பாதாளத்தில் இருக்கிறார்கள்.

கர்ம வினைகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகளால், பாவ புண்ணியங்களால், புண்ணியத்தால், உன் நாபிக்கு மேல் உபாசனை செய்கின்றார்கள். உன்னுடைய பரிஜனங்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், வாகனங்களோடு, உன்னைச் சேவிக்கிறார்கள்!" 60

भोग्यभोगोपकरणा जीवानां च परस्परम्।

अन्तर्यामित्वमैवेषामात्माभोक्ता च भोजकः ।

बहिर्यामिणमप्येके सेवन्ते कृतिनो नराः।

एवं कर्ममयेलोके प्रकृत्या कर्मणासह।

आत्मानं संश्रितास्सर्वे त्वां न जानन्ति केचन।

एके तु ज्ञानिनस्तत्त्वत्रय याथात्म्य वेदिनः ।

चेतना एव जानन्ति कृपया ये त्वयेक्षिताः।

तरुशैलनदीभूमि लोकधातूत्तरा नराः ।

भोग्यभोक्तृ विभागेन संस्थिता मायिकेपदे।
गतागतं लभंते ते नानादुःखौघभाजनाः। 65

போ⁴க்³யபோ⁴கோ³பகரண ஜீவாநாம் ச பரஸ்பரம் |
அந்தர்யாமித்வமைவேஷாமாத்மா போ⁴க்தா ச போ⁴ஜக: |
ப³ஹிர்யாமிணமப்யேகே ஸேவந்தே க்ருதிநோ நரா: |
ஏவம் கர்மமயே லோகே ப்ரக்ருத்யா கர்மண ஸஹ |
ஆத்மாநம் ஸம்ஸரிதாஸ்ஸர்வே த்வாம் ந ஜாநந்தி கேசந |
ஏகே து ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வத்ரய யாதா²த்மய வேதி³ந: |
சேதநா ஏவ ஜாநந்தி க்ருபயா யே த்வயேக்ஷிதா: |
தருஸைலநதீ³பூ⁴மி லோகதா⁴தூத்தர நரா: |
போ⁴க்³யபோ⁴க்த்ரு விபா⁴கே³ந ஸம்ஸ்தி²தா மாயிகே பதே³ |
க³தா³க³தம் லப⁴ந்தே தே நாநாதூ³:கோ²க⁴பா⁴ஜநா: | 65

ஜீவர்கள், ஒருவருக்கொருவர் அனுபவிப்பவர்களாகவும், அனுபவிக்கப் படுபவர்களாகவும், கருவிகளாகவும் விளங்குகின்றனர். அந்தர்யாமியாகவும், ஆத்மாவை அனுபவிப்பவனும், அனுபவிக்கப் படுபவனும் நீயே. வெளியிலும் நீயே, உன்னை சில நல்லொழுக்கம் மிக்க மனிதர்கள் சேவிக்கிறார்கள்.

இவ்விதமாய், கர்மமயமான இவ்வுலகில், பிரகிருதியோடும், கர்மத்தோடும், தங்களைப் பற்றிக்கொண்டு, சிலர் உன்னை அறியாமல் உள்ளனர்.

சில ஞானிகளோ, தத்துவத்ரயத்தின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஞானவான்கள், தங்களால் கருணை கூர்ந்து கடாக்கிக்கப்பட்டதாலே, தங்களை அறிகிறார்கள். மரம், மலை, நதி, பூமி, லோக தாதுக்களில் வாழும் மனிதர்கள், அனுபவிப்பவர், அனுபவிக்கப் படுபவர் என்ற மாயா தோற்றத்தில், பிறப்பு இறப்பு எனும் சக்கரத்தில் சிக்கி, பல துயரங்களை அடைகிறார்கள். 65

मायातो न निवर्तते कर्मशृङ्खलयान्विताः ।

अहंकारविमूढाश्च विषयासक्तमानसाः।

आमूलकारणं जीवास्संचरंति समावृताः।

ये तु मायाविनिर्मुक्ते वैष्णवे परमेपदे।

निर्गुणकालनिर्लिप्ते सदैकाकारसुंदरे।

ज्ञानानंदमये साक्षाद्विव्ये नित्यामयोज्झिते।

अवित मनुग्राह्ये मतिहीने निरंजने ।

हेयातीते सदाभासे स्वप्रकाशे महोदये।

निरावरणोकेनित्ये नित्यशुद्धनिरंतरे।

लोकतीते महालोके निर्मुक्तपत्तरंगके । 70

மாயாதோ ந நிவர்தந்தே கர்மஸ்ருங்க²லயா⁵ந்விதா: |
அஹங்கா³ரவிமூடா⁴ஸ்ச விஷயாஸக்தமாநஸா: |
ஆமூலகாரணம் ஜீவாஸ்ஸம்சரந்தி ஸமாவ்ருதா: |
யே து மாயாவிநிர்முக்தே வைஷ்ணவே பரமே பதே³ |
நிர்கு³ணே காலநிர்லிப்தே ஸதை³கா காரஸுந்த³ரே |
ஜ்ஞாநாநந்த³மயே ஸாக்ஷாத்³தி³வ்யே நித்யா⁵மயோஜ்ஜிதே |
அவித மநுக்³ராஹ்யே மதிஹீநே நிரஞ்ஜநே |
ஹேயாதீ³தே ஸதா³பா⁴ஸே ஸ்வப்ரகாஸே மஹோத³யே |
நிராவரணகநித்யே நித்யஸு³த்த⁴நிரந்தரே |
லோகாதீ³தே மஹாலோகே நிர்முக்தப³த்த²ரங்க³கே | 70

மாயையிலிருந்து விடுபடாமல், கர்மச் சங்கிலியால் பிணக்கப்பட்டு, அகங்காரத்தால் மயங்கி, விஷயங்களில் மனம் செலுத்தி, ஜீவர்கள் ஆதியிலிருந்து ஸம்சாரத்தில் சுற்றித் திரிகிறார்கள்.

சிலர் மாயையிலிருந்து விடுபட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமபதத்தில், முக்குணமற்ற, காலத்தால் கட்டுப்படாத, எப்போதும் மாறாத, அழகிய,

ஞானமும் ஆனந்தமும் நிறைந்த, சாட்சாத் திவ்ய சொரூபமும், நித்யமும், அழியாததுமான, கருணை மிகுந்ததும், மனதிற்கினியதுமான நிரஞ்சனமான பரமபதத்தில்.

குணங்களை கடந்த, எப்போதும் விளங்கும், சுயம்பிரகாசமான, மகிமை நிறைந்த, மறைக்கப்படாத, ஒப்பற்ற, நித்தியமான, தூய்மையானதும், இடைவிடாததுமான, லோகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, அலைகள் இல்லாத பெரும் லோகத்தில், மோக்ஷத்தின் நிலையாக விளங்கும் தூய சத்துவ குணத்தால் உருவான ஹரியாக இருக்கிறாய். 70

मोक्षैकनिलये शुद्धसत्वद्रव्यमयो हरेः।

प्राकृताः केचिदायांति विविर्धृत मनोमलाः।

किंकृतं सुकृतं त्वेतैर्येतु देवेहसंस्थिताः।

एतेषां सुकृतं ब्रूहि दययापुरुषोत्तम।

श्रीवत्सं वनमालां च कौस्तुभो मकुटस्तथा ।

श्रीवत्सकौस्तुभौ नित्यं हृत्कण्ठनिलयौ स्थितौ।

को विशेषोऽनयापार्श्वं प्रभारूपेण वर्तते ।

शरीरे ते महाराज तिष्ठन्तिह्यनपायिनः ।

अहं च भगवन्नाथ हृदयैकनिकेतना।

यथा जातास्मि भगवन्नेतन्मह्यं समादिश ।75

மோகைக்ஷுகநிலயே ஸூத்³த⁴ஸத்வத்³ரவ்யமயோ ஹரே: |
ப்ராக்ருதா: கேசிதா³யாந்தி விவித்⁴ருத மநோமலா: |
கிம் க்ருதம் ஸூக்ருதம் த்வைதைர்யே து தே³வேஹ ஸம்ஸ்தி²தா: |
ஏதேஷாம் ஸூக்ருதம் ப்³ரூஹி த³யயா புருஷோத்தம |
ஸ்ரீவத்ஸம் வநமாலாம் ச கௌஸ்துபோ⁴ மகுடஸ்ததா² |
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபௌ⁴ நித்யம் ஹ்ருத்கண்ட²நிலயௌ ஸ்தி²தௌ |
கோ விஸேஷோ⁵நயாபார்ஸ்வ ப்ரபா⁴ரூபேண வர்ததே |
ஸரீரே தே மஹா ராஜ திஷ்ட²ந்தி ஹ்யநபாயிந: |
அஹம் ச ப⁴க³வந்நாத² ஹ்ருத³யைக நிகேதநா |
யதா² ஜாதாஸ்மி ப⁴க³வந்நேதந்மஹ்யம் ஸமாதி³ஸ | 75

பிராகிருத குணமுடைய சிலர், மன அழுக்குகளைக் கொண்டு அங்கு வருகிறார்கள். நற்காரியங்கள் செய்தும் இங்கே தேவர்களாக வாழ்கிறார்களே, இவர்கள் செய்த புண்ணியங்களை தயவுடன் சொல்லுங்கள் புருஷோத்தமா! ஸ்ரீவத்ஸம், வனமாலை, கௌஸ்துபம், மகுடம், ஸ்ரீவத்ஸமும் கௌஸ்துபமும் எப்போதும் உன் இதயத்திலும் கழுத்திலும் உள்ளன.

இவற்றோடு, உன் அருகில் இருக்கும் இந்த பிரகாசத்திற்கு என்ன சிறப்பு? மஹாராஜனே, இவை அனைத்தும் எப்போதும் உன் உடலில் நீங்காமல் இருக்கின்றன.

பகவானே, நான் உன் இதயத்தில் மட்டுமே குடியிருக்கிறேன், நான் எப்படிப் பிறந்தேன் என்று எனக்குச் சொல்லுங்கள். 75என்று வினவினாள்.

इति श्री पांचरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां

प्रथमपादे ब्रह्मनारदसंवादे सम्प्रदाय प्रवृत्तिकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः

இதி ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரே ப்³ரூஹத்³ப்³ரஹ்மஸம்ஹிதாயாம்

ப்ரத²மபாதே³ ப்³ரஹ்மநாரத³ஸம்வாதே³ ஸம்ப்ரதா³ய ப்ரவ்ருத்திகத²நம் நாம

ப்ரத²மோ⁵த⁴யாய: |

இத்துடன், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரத்தின் பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதையில், முதல் பாதத்தில், பிரம்மனும் நாரதரும் உரையாடும், ஸம்பிரதாயப் பிரவிருத்திப் படலம் என்னும் முதல் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரத்தின்
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், இரண்டாம் அத்தியாயம்
சுதர்சன கீதை (திருச்சக்கரத்தின் மகிமை)

இரண்டாம் அத்தியாயம்: சுதர்சன கீதை
(தப்த சக்ராயுத(திருவிலச்சினை) மஹிமை
விவரணம்

ஸ்ரீநாராயண உவாச

श्रीनारायण उवाच

देव्याऽनयाहं प्रणयात् प्रसादितो विवित्सया सात्वत दिव्यमूर्तिः ।

अप्राकृतानां त्रिविधां विसृष्टिं

अप्राकृतमपि द्वेषा चेतनाचेतनं विधे ।

प्रावोचमव्याजमलं निबोध ।

चेतनं नित्यमुक्तेति द्विविधं परिकीर्तितम् ।

भूमिशैलतरूद्यान वापिका कमलाकराः ।

अचेतनमिदं दिव्यं भूषणास्तरणादिकम् ।

अप्राकृतमपिद्रव्यं शुद्धसत्त्वाभिदं च यत् ।

चेतनद्रव्ययोगेन नानात्वं प्रतिपद्यते ।

अचेतनस्यातिशयाद् चेतनमिहोच्यते ।

भोगोपकरणंतद्वि समं वै नित्यमुक्तयोः ॥ 5

ஸ்ரீநாராயண உவாச

தே³வ்யா(அ)நயா(அ)ஹம் ப்ரணயாத் ப்ரஸாதி³தோ விவித்ஸயா ஸாத்வத தி³வ்யமுர்தி: |

அப்ராக்ருதானாம் த்ரிவிதா⁴ம் விஸ்ருஷ்டிம்

அப்ராக்ருதமபி த்³வேதா⁴ சேதன(அ)சேதனம் விதே⁴ |

ப்ராவோசமவ்யாஜமலம் நிபோ³த⁴ |

சேதனம் நித்யமுக்³தேதி த்³விவிதா⁴ம் பரிகீர்திதம் |

பூமிசை²லதருத்³யான வாபிகா கமலாகரா: |

அசேதனமித³ம் தி³வ்யம் பூ⁴ஷ்ணஸ்தரணாதி³கம் |

அப்ராக்ருதமபித்³ரவ்யம் ஸு²த்³த⁴ஸத்வாபி⁴த³ம் ச யத் |
சேதனத்³ரவ்யயோகே³ன நானுத்வம் ப்ரதிபத்³யதே |
அசேதனஸ்யாதிஸ்யாத் சேதனமிஹோச்யதே |
போ⁴கோ³பகரணம்தத்³தி⁴ ஸமம் வை நித்யமுத்தயோ: || 5
ஸ்ரீநாராயணன் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார்:

"ஸாத்வதர்களின் திவ்ய மூர்த்தியை அறிய விரும்பிய தேவிகையின் அன்பான வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, அப்ராக்ருதமான படைப்பின் மூன்று வகைகளைப் பற்றி நான் கூறலானேன். அந்த அப்ராக்ருதப் படைப்பானது சேதனம் (உணர்வுள்ளது) மற்றும் அசேதனம் (உணர்வற்றது) என இரு பிரிவுகளாகும். இதனை நன்கு உணர்வாயாக." "சேதனம் என்பது நித்யமுத்தர்கள் (என்றும் முத்தர்களாக இருப்பவர்கள்) மற்றும் மற்ற ஜீவாத்மாக்கள் என இருவகைப்படும். அசேதனப் படைப்பில் திவ்யமான பூமி, மலைகள், மரங்கள், நந்தவனங்கள், குளங்கள், தாமரைத் தடாகங்கள், மற்றும் திவ்ய ஆபரணங்கள், ஆடைகள் முதலானவை அடங்கும்." "அப்ராக்ருதமான திரவ்யம் சத்த சத்வம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது சேதனப் பொருட்களுடன் சேரும்போது பல்வேறு வடிவங்களைப் பெறுகிறது. அசேதனத்தின் சிறப்பினால் சேதனம் இங்கே சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. ஏனெனில், அது நித்யமுத்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பொதுவான போகோபகரணங்களாக (இன்பம் அனுபவிக்கும் சாதனங்களாக) விளங்குகிறது." || 5

अनन्तो गरुडो विष्वक्सेनो नित्याः प्रकीर्तिताः ।

मायासम्बन्धरहिता विरुद्धाचरणोज्झिताः ।

एकरूपास्सदा देवी परिचर्यापरायणाः ।

आवयोः पुरतो ह्येते प्रसादमृतकाङ्क्षिणः ।

यथाहं च तथैवेते मदीया नित्यकिङ्कराः ।

कदापि ज्ञानसङ्कोचो नैतेषां ननु विद्यते ।

सम्प्राप्य प्रकृतेर्योगं ज्ञानसङ्कोचमाश्रिताः ।

मायापकारिणा बद्धा भूत्वा मदकृपया पुनः ।

सम्प्राप्याचार्यं शरणं उपायमवगम्य च ।

मदाज्ञाकारिणो भूत्वा ह्यजीवं प्राकृतं तनुम् || 10

அனந்தோ(அ)க³ருடோ³ விஷ்வக்ஸேனோ நித்யா: ப்ரக்ரீர்திதா: |

மாயாஸம்ப்³ந்த⁴ரஹிதா விருத்³தா⁴சரணோஜ்ஜி²தா: |

ஏகரூபாஸ்ஸதா³தே³வீ பரிசர்யாபராயணா: |

ஆவயோ: புரதோ ஹ்யேதே ப்ரஸாதா³ம்ருதகாங்க்ஷிண: |
யதா²(அ)ஹம் ச ததை²வேதே மதீ³யா நித்யகிங்கரா: |
கதா³பி ஜ்ஞானஸங்கோசோ²னேதேஷாம் நனு வித்³யதே |
ஸம்ப்ராப்ய ப்ரக்ருதேர்யோக³ம் ஜ்ஞானஸங்கோசமாஸரிதா: |
மாயாபகாரிண ப³த்³தா⁴ பூ⁴த்வா மத்³க்ருபயா புன: |
ஸம்ப்ராப்யாசார்ய ஷரணம் உபாயமவக³த்ய ச |
மதா³ஜ்ஞாகாரிண பூ⁴த்வா ஹ்யஜீவம் ப்ராக்ருதம் தனும் || 10

"அனந்தன், கருடன், விஷ்வக்சேனர் போன்ற நித்ய சூரிகள், ஆதிகாலம் தொட்டே என்னுடன் பிரியாது ஒன்றியிருப்பவர்கள். மாயையின் பிணைப்பற்றவர்கள், எக்காலத்தும் மாறுபாடான செயல்களைச் செய்யாதவர்கள். எப்போதும் ஒரே திவ்ய ஸ்வரூபத்துடன், எனது திருவடித் தொண்டில் மட்டுமே அசைக்க முடியாத பற்று கொண்டவர்கள்." "எப்போதும் என் திருமுன் நின்று, என் கருணைக் கடலாகிய அமிர்தத்திற்காக உள்ளம் உருகி ஏங்குபவர்கள். நானும் அவர்களும் ஒன்றே; இவர்கள் அனைவரும் எனக்கு நித்திய தொண்டர்கள், இடையறாது தொண்டு செய்யும் நித்திய கைங்கரியசீலர்கள். இவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் ஞானம் குறைவு என்பது கிடையாது; இது சத்திய வாக்கு." "சிலர், பிரகிருதியின் சேர்க்கையால், ஞானம் சிறிது குன்றி, மாய வலையில் கட்டுண்டு, பின்னர் என் அளப்பரிய கருணையால் மீண்டும் விடுதலை பெற்று, ஆச்சாரியன் திருவடிகளைச் சரணடைந்து, ஞானோபாயத்தை அறிந்து, என் கட்டளைகளை சிரமேற்கொண்டு செய்து, பிராகிருதமான உடலை அடைகிறார்கள்." || 10

हित्वा मुक्ता ये भवन्ति द्विविधास्ते प्रकीर्तिताः ।

केवलास्सेवकाश्चेति केवलास्तनु वर्जिताः ।

सेवका द्विविधाज्ञेयाः किङ्करा रूपसेवकाः ।

कैङ्कर्यं गन्धमाल्यादि मार्जनालेप वर्तनम् ।

पक्ष्मापाता सहप्रेम वीक्षणं रूपसेवनम् ।

एवं मुक्ता महा देवी मम लोके विशन्ति हि ।

शैलप्रासादहर्म्याणि सभा सोपानभूमयः ।

मणिमण्डप कासार हंससारस पक्षिणः ।

सिंहासनायुधस्थान यान भूषणमूर्त्यः ।

नित्या मुक्ताः केवलाश्च जीवा एव न संशयः ।

सर्वेऽसङ्खचितज्ञानाः सर्वे सर्वार्थकारिणः ।

सर्वे समानसम्भोगश्रयन्तः परमं पदम् ॥ 15

ஹித்வா முக்தா யே ப⁴வந்தி த்³விவிதா⁴ஸ்தே ப்ரக்ரீர்திதா: |
கேவலாஸஸேவகாஸ்சேதி கேவலாஸ்தனு வர்ஜிதா: |
ஸேவகா த்³விவிதா⁴ஜ்ஞேயா: கிங்கரா ரூபஸேவகா: |
கைங்கர்யம் க்³நத⁴மால்யாதி³ மார்ஜனாலேப வர்தனம் |
பக்ஷமபாதா ஸஹப்ரேம வீக்ஷணம் ரூபஸேவனம் |
ஏவம் முக்தா மஹா தே³வீ மம லோகே விஸந்தி ஹி |
ஸைலப்ராஸாத்³ஹர்மயாணி ஸபா² ஸோபாந்பூ⁴மய: |
மணிமண்ட³ப காஸார ஹம்ஸஸாரஸ பக்ஷிண: |
ஸிம்ஹாஸனாயுத⁴ஸ்தா²ன யான பூ⁴க்ஷணமூர்தய: |
நித்யா முக்தா: கேவலாஸ்ச ஜீவா ஏவ ந ஸம்ஸய: |
ஸர்வே(அ)ஸங்குசிதஜ்ஞானா ஸர்வே ஸர்வார்த²காரிண: |
ஸர்வே ஸமானஸம்போ⁴கா³ஸ்ரயந்த: பரமம் பதம் |15

ஸம்சார பந்தத்தை அறுத்து முக்தி பெற்றவர்கள் இருவகைப் படுவர். அவர்கள் கேவல முக்தர் என்றும், சேவக முக்தர் என்றும் போற்றப்படுவர். கேவல முக்தர் இவ்வுலக உடலை நீத்தவர்கள். சேவக முக்தர், கிங்கரர்கள் என்றும், ரூப சேவகர்கள் என்றும் இரு பெரும் பிரிவினராவர். கிங்கரர்கள், நறுமணத் திரவியங்கள், மலர் மாலைகள் சமர்ப்பித்தல், திவ்ய ஆலயத்தைப் பரிவுடன் தூய்மை செய்தல், அலங்கரித்தல் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்பவர்கள். ரூப சேவகர்கள், பேரன்புடன் பரம்பொருளின் திவ்யத் திருவுருவத்தை இமை கொட்டாது தரிசிப்பவர்கள். இத்தகைய முக்தி பெற்ற மஹான்கள் என் உலகத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள். அங்கே எழில்மிகு மலைகள், மாளிகைகள், மண்டபங்கள், அழகிய படிகட்டுகள் மற்றும் தளங்கள், ரத்தின மண்டபங்கள், பொற்றாமரைக் குளங்கள், அன்னம், நீர்க்கோழி முதலான பறவைகள், சிம்மாசனங்கள், ஆயுதங்கள், வாகனங்கள், ஆபரணங்கள், திருவுருவங்கள் முதலியன உள்ளன. நித்திய முக்தர்களும், கேவல முக்தர்களும், ஆன்மாக்களே; இதில் எள்ளளவும்

ஐயமில்லை. அனைவரும், குறைவற்ற பூரண ஞானம் கொண்டவர்கள்; அனைவரும், எல்லா நற்காரியங்களையும் செய்பவர்கள். அனைவரும், ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அனுபவிப்பவர்கள்; அனைவரும், பரமபதத்தை அடைந்தவர்கள். 15

स्वाभिलाषानुसारेण मत्प्रसादेन भूयसा |
 भक्त्या मल्लोकमायान्ति भूत्वा सेवानुरूपिणः |
 कर्मिणां नागतिश्चात्र नानादेवैः सेविनाम् |
 योगिनामपि नैवास्ति नासिद्धिर्ध्यापि कांक्षिणाम् |
 मामेव शरणं याता सर्वभावेन सिन्धुजे |
 अतीता दुस्तरं मायाम् केवलास्सेवका हि वा |
 बहवो मत्पदं प्राप्तास्सेवका स्सेवया मम |
 गमनागमनैर्मुक्ताः केवलास्तु भवन्ति हि || 20

ஸ்வாபி⁴லாஷானுஸாரேண மத்³ப்ரஸாதே³ன பூ⁴யஸா |
 ப⁴க்த்யாமல்லோகமாயாந்தி பூ⁴த்வா ஸேவானுரூபிண: |
 கர்மிணாம் நா(அ)க³திஸ்சாத்ர நானாதே³வை ஸேவினாம் |
 யோகி³னாமபி நைவாஸ்தி நானாஸித்³த்⁴யபி காங்க்ஷிணாம் |
 மாமேவ ஸரணம் யாதா ஸர்வபா⁴வேன ஸிந்து⁴ஜே |
 அதீதா து³ஸ்தரம் மாயாம் கேவலாஸ்ஸேவகா ஹி வா |
 ப³ஹவோ மத்³பத³ம் ப்ராப்தாஸ்ஸேவகா ஸ்ஸேவயா மம |
 க³மநாக³மன³முக்தா: கேவலாஸ்து ப⁴வந்தி ஹி || 20

தன்னுள் பொங்கிய பேராவலின்படி, என் பேரருளால், பக்தியுடன், தொண்டு செய்யத் தகுதி பெற்று, என் உலகத்தை அடைகிறார்கள். கர்ம யோகிகள், பலவித தேவர்களை வழிபடுபவர்கள், மற்றும் அஷ்டமா சித்திகளை விரும்பும் யோகிகளுக்கும், என் உலகத்தில் இடமில்லை. சிந்து மகளே, என்னை மட்டுமே முழுமனதுடன் சரணடைந்து, பக்தியில் ஆழ்ந்து, கடத்தற்கரிய மாயையைத் தாண்டி, கேவல முக்தர்களாகவோ, சேவக முக்தர்களாகவோ ஆகி, என்னுடைய திருப்பணியால், என் திருவடியை அடைந்தவர்கள் அநேகர். கேவல முக்தர்களோ பிறப்பு இறப்பு எனும் சுழற்சியிலிருந்து முற்றிலுமாக விடுபடுகிறார்கள். 20

யூய் விஷேஸ்ச சர்வே ச்யௌ மே தர்கிதாஸ்வயா |
 உத்சாஹேத மஹ் வக்துந் நைவ ப்ராணபிரியே஽பி ஹி |
 ரஹ்ஸ்யானாந் ரஹ்ஸ்யந் ச சாராத்ஸாரதரந் ஶுபம |
 ஆத்மா மே ஜாயதே தஸ்ய யஸ்யேதத் ப்ரவதாம்யஹம் |
 நியந் கௌஸ்துபஸாமியே ட்ஷ்யதே யத் ப்ரஹ்மயம் |
 பக்தௌ மே மாந் சமாராஹ்ய ப்ரஹ்ம ரூபேந சந்ஸிதௌ |
 நா஽ஹ் வக்துமலந் சாத்ர விஸ்தரேந வரா஽நநே |
 நிபஹ்மீ த்ரஹ்மபாஸேந துஸ்தரேந மயேவ ஹி |
 ப்ரணியத்ய ததௌ தேவீ மாமுவாச ட்யாந்விதா |
 த்வமேவ ப்ரஹ்மந்யானாந் விஸ்ராமஸுரவல்லரீ || 25

யூயம் விஷேஷஸ்ஸர்வே ஶிதௌ மே தர்கிதஸ்த்வயா |
 உத்சாஹேத மஹம் வக்தும் நைவ ப்ராணப்ரியே(அ)பி ஹி |
 ரஹ்ஸ்யானாம் ரஹ்ஸ்யம் ச ஶாராத்ஸாரதரம் ஶு²பம் |
 ஆத்மா மே ஜாயதே தஸ்ய யஸ்யேதத் ப்ரவதா³ம்யஹம் |
 நித்யம் கௌஸ்துப⁴ஸாமீப்யே த்³ருஸ்யதே யத் ப்ரபா⁴த்³வயம் |
 ப⁴க்தௌ மே மாந் ஶமாராத்⁴ய ப்ரபா⁴ரூபேந ஶம்ஸ்தி²தௌ |
 நா(அ)ஹம் வக்துமலஞ்சாத்ர விஸ்தரேண வராணநே |
 நிப³த்³தௌ⁴ த⁴ர்மபாஸேந து³ஸ்தரேண மையேவ ஹி |
 ப்ரணியத்ய ததௌ தே³வீ மாமுவாச த³யாந்விதா |
 த்வமேவ ப⁴வபாந்தா²நாம் விஸ்ராமஸுரவல்லரீ || 25

தேவியே, நீ என் இதயத்தில் விசேஷமானவள், உன்னால் என் மகிமை நன்கு உணரப்பட்டது. உனக்கு இந்த ரகசியங்களை உரைக்க யான் ஆவலாக உள்ளேன், என் உயிரினும் மேலாக மதிக்கும் உனக்கு இவற்றைச் சொல்கிறேன். ரகசியங்களிலே ரகசியமான, சாராம்சங்களுக்கெல்லாம் சாராம்சமான, மங்களகரமான இதனை, யான் யாருக்கு உரைக்கிறேனோ அவரே என் ஆத்மா ஆகிறார். எப்போதும், கௌஸ்துப மணியின் அருகிலேயே, இரு ஒளிகள் ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றன, அது நீயும் நானும். பக்தியில் என்னை ஆராதித்து, ஒளியாகவே நீயும் நானும் எக்காலமும் நிலைத்திருக்கிறோம். அழகிய வதனம் உடையவளே, இதை முழுமையாக விளக்கும் ஆற்றல் எனக்கு இல்லை. எந்த ஒரு தர்ம பந்தத்தில் கட்டுண்டாலும், அதை நீக்க முடியாத மாயையில் யான் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். அப்போது தேவி பணிவுடன், கருணையுடன் என்னிடம் விண்ணப்பித்தாள், நீயே பிறவிப் பெருங்கடலில் நீந்திச் சோர்ந்தவர்களின் இளைப்பாறும் கற்பகக்கொடி. 25

भवदावानलज्वाला सन्तापा कुलतात्मनाम् ।
 त्वमेव करुणासिन्धो निर्वाणसुधासरित् ।
 अज्ञानतिमिरान्धानां त्वमेव परमाञ्जनम् ।
 मायाव्यालगृहीतानां विषवैद्यस्त्वमेव हि ।
 गोविन्दसुन्दरापाङ्ग पूर्णचन्द्राननद्युते ।
 देहि मे परमं ज्ञानं यदि ते प्रीतिभाजनम् ।
 तदाऽहं प्रेमसम्बद्धः सन्नद्धस्स्वयक्षये ।
 विवक्षुरात्मसु धर्मं प्रिये प्रीतिमानसः ।
 भक्ताभ्यां शङ्खचक्राभ्यां याचितोऽहं पुरा प्रिये ।
 आवां विना न वक्तव्यं धर्मं भागवतं प्रभो ॥ 30

ப⁴வதா³வானலஜ்வாலா ஸந்தாபா குலதாத்மநாம் |
 த்வமேவ கருணாஸிந்தோ⁴ நிர்வாபணஸுதா⁴ஸரித் |
 அஜ்ஞானதிமிராந்தா⁴நாம் த்வமேவ பரமாம் ஜனம் |
 மாயாவ்யாளக்³ருஹீதானாம் விஷவைத்³யஸ்த்வமேவ ஹி |
 கோ³விந்த³ஸுந்த³ராபாங்க³ பூர்ணசந்த³ரானந்த³யுதே |
 தே³ஹி மே பரமம் ஜ்ஞானம் யதி³ தே ப்ரீதிபா⁴ஜனம் |
 ததா(அ)ஹம் ப்ரேமஸம்ப³த்³த⁴: ஸன்னத்³த⁴ஸ்யக்ஷயே |
 விவக்ஷு⁴ராத்மஸு த⁴ர்மம் ப்ரியை ப்ரீதிமானஸ: |
 ப⁴க்தாப்⁴யாம் ஸங்க²சக்ராப்⁴யாம் யாசிதோ(அ)ஹம் புரா ப்ரியே |
 ஆவாம் வினா ந வக்தவ்யம் த⁴ர்மம் பா⁴க³வதம் ப்ரபோ⁴ || 30

உன் அனல் ஜ்வாலை, பிறவிச் சுழலில் வாடும் ஆன்மாக்களுக்கு ஏற்படும்
 மன வேதனையை முற்றிலுமாகப் போக்குகிறது. கருணைக் கடலே, நீயே
 அந்தத் துயர் நீக்கும் அமுத நதி. அறியாமையால் தவிக்கும்
 குருடர்களுக்கு நீயே ஞானம் தரும் அஞ்சனம். மாயை எனும் விஷப்
 பாம்பினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீயே விஷ பரிகாரி. கோவிந்தா,
 உன் எழில்மிகு கடைக்கண்களும், பூரணச் சந்திரனைப் போன்ற முகமும்
 பேரொளி வீசுகிறது. நீ என் மீது பேரன்பு கொண்டு, எனக்கு மேலான
 ஞானத்தை அருள வேண்டும். அப்போது யான் பேரன்பினால் கட்டுப்பட்டு,
 என் உள்ளத்தில் நீங்காத அன்புடன், என் ஆத்மாவின் உண்மையான
 தர்மத்தை உரைக்கத் துணிந்து, தேவியிடம் கூறினேன், பக்தியில் சிறந்த
 உன்னையும், சங்கு சக்கரத்தையும் யான் முன்பே வேண்டினேன்.
 தாங்கள் இல்லாமல் பாகவத தர்மத்தை எவரும் முழுமையாக உரைக்க
 இயலாது. 30

तच्छ्रुत्वाऽहमदाम् ताभ्यां वरं सर्वोपकारकम् ।

भवतु द्वारम्भवतु नराणां परमं पदम् ।

तस्मात् सङ्कल्प सिद्ध्यर्थं कमले भुजमूलयोः ।

सन्धारय महाभागे शङ्खचक्रे सनातने ।

श्रीरुवाच

देवदेव दयासिन्धो वद मे विस्तरादिदम् ।

किमर्थं च कदा ब्रह्मन् चक्राद्यैरभि याचितः ।

श्रीनारायण उवाच

पूर्वकल्पे महा माये त्वया सम्प्रार्थितो यद् ।

जीवानां देहदानाय स्वशक्त्याऽकरं जगत् ।

सम्पन्नेषु स पालेषु लोकेषु परमेश्वरी ।

स्वकर्म फल भोगाय समसज्जनं भूयसः ॥ 35

தச்ச்²ருத்வா(அ)ஹமதா³ம் தாப்⁴யாம் வரம் ஸர்வோபகாரகம் |

ப⁴வது³த்³வாரம்ப்ரப⁴வது நராணாம் பரமம் பதம் |

தஸ்மாத்ஸங்கல்பஸித்³த்⁴யர்த²ம் கமலே பு⁴ஜமூலயோ: |

ஸந்தா⁴ரய மஹாபா⁴க³ ஸங்க²சக்ரே ஸனாதனே |

ஸ்ரீருவாச

தே³வதே³வ த³யாஸிந்தோ⁴ வத³ மே விஸ்தராதி³தம் |

கிமர்த²ம் ச கதா³ ப்³ரஹ்மன் சக்ராத்³யைரபி⁴ யாசித: |

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

பூர்வகல்பே மஹா மாயே த்வயா ஸம்ப்ரார்தி²தோ யத்³ |

ஜீவாணாம் தே³ஹதா³ராய ஸ்வச²க்தயா(அ)கரம் ஜக³த் |

ஸம்பன்னேஷு ஸபாலேஷு லோகேஷு பரமேஸ்வரி |

ஸ்வகர்ம பலபோ⁴கா³ய ஸமஸஜ்ஜந்து பூ⁴யஸ: ॥ 35

அவ்வாறு ஸ்ரீதேவி தோத்திரம் செய்ததைக் கேட்டு, யான், எல்லோருக்கும் நன்மையளிக்கும் ஒப்பற்ற வரத்தை அவர்களுக்கு அருளினேன். இதுவே மானுடர்கள் பரமபதம் என்னும் மோட்சப் பேரின்பத்தை அடைய நேரான வழியாக என்றென்றும் நிலைத்திருக்கட்டும். ஆகையால், என் அன்பே! நீ உன் திவ்யத் தோள்களில், என் சங்கையும், சக்கரத்தையும் தாங்குவாயாக.

ஸ்ரீதேவி பணிவுடன் வினவினாள்,

"தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! அளவற்ற கருணைக் கடலே! இதை எனக்கு மேலும் விரிவாகக் கூற வேண்டும். எதற்காக, எந்தக் காலத்தில் நீங்கள் சங்கு சக்கரங்களால் வேண்டப்பட்டீர்கள்?"

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறுகிறார்,

"ஓ மாயை நிறைந்தவளே! முந்தைய கிருத யுகத்தில் நீ வினவியதால், உயிர்களுக்கு உடலைக் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, யான் என் திவ்ய சக்தியால் இந்த உலகத்தைப் படைத்தேன். உலகமெல்லாம் செழித்தோங்கி, எல்லோரும் ஆனந்த வாழ்வு வாழும் அதே நேரத்தில், ஓ பரமேஸ்வரி! அவர்கள் செய்த கர்ம வினைகளின் பலனை அனுபவிக்கவும் வேண்டும் என்பதற்காகவே, யான் அவர்களைப் படைத்தேன்." || 35

मुक्तिद्वारं मुखं तेषां पिबद्धमजया हरेः ।

न ते पश्यन्ति विप्रान्ताः संसारध्वांतवर्त्मनि ।

परावमुखा भगवतो विषयस्वादा लम्पटाः ।

तां विलोक्य महात्मानः चक्र शङ्खादि हेतयः ।

कृतवन्तस्तपश्चर्याम् जपन्तो मामतन्द्रिताः ।

नित्यत्वात्तेन काङ्क्षन्त इहामुत्रार्थं सम्पदम् ।

तथापि करुणावष्टाः परदुःखेन कातराः ।

साधवो दीनहृदया निसर्गात्तु भवन्ति हि ।

शुद्धसत्त्वात्मकास्शान्ताः स्वानन्तावृत मानसाः ।

एकेन वपुषा विष्णोः पादपद्मोप सेविनः ॥ 40

முக்தித்³வாரமு²கம் தேஷாம் பினத்³த⁴மஜயா ஹரே: |

ந தே பஸ்யந்தி விப்⁴ராந்தா: ஸம்ஸாரத்⁴வாந்தவர்த்மனி |

பராங்மு⁴கா⁴ ப⁴க³வதோ விஷயஸ்வாத³ லம்படா: |

தாம்விலோக்ய மஹாத்மான: சக்ரஷ²ங்கா²தி³ ஹேதய: |

க்ருதவந்தஸ்தபஸ்சர்யாம் ஜபந்தோ மாமதந்த்³ரிதா: |

நித்யத்வாத்²தேன காங்கூந்த இஹாமுத்ரார்த்² ஸம்பத³ம் |

ததா²பி கருணாவஷ்டா: பரது³க்கே²ன காதரா: |

ஸாத⁴வோ தீ³னஹ்ருத³யா நிஸர்கா³த்து ப⁴வந்தி ஹி |

ஸு²த்³த⁴ஸ்த்வாத்மஹாஸ்யாந்தா: ஸ்வானந்தா³வ்ருத மாஸஸா: |

ஏகேன வபுஷா விஷ்ணோ: பாத்³பத்³மோப ஸேவின: || 40

அஞ்ஞானம் என்னும் பெருந்திரையால் மூடப்பட்டவர்களின் முக்தி வாயில் என்றென்றும் மூடப்பட்டே இருக்கும். மயக்கத்தால் மதிமயங்கி, ஸம்சார பந்தமாகிய இருண்ட பாதையில் அலைபவர்கள், ஹரியின் திருவடிகளை ஒருபோதும் காண மாட்டார்கள். பகவானுக்குப் புறமுதுகுகாட்டி, சிற்றின்ப நாட்டங்களில் மூழ்கியவர்களைக் கண்டு, மஹாத்மாக்கள், சங்கு, சக்கரம் முதலான திவ்ய ஆயுதங்களைத் தாங்கிய பரம்பொருளை மனதில் நிறுத்தி, அயராத தவமியற்றுகிறார்கள்; இடைவிடாது ஜபம் செய்கிறார்கள். நித்தியத்துவத்தை நாடி, இம்மை மறுமை இன்பங்களை அடைய அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆயினும், கருணை உள்ளம் கொண்டவர்களாகவும், பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு கலங்குபவர்களாகவும், சாந்த குணமும், எளிய மனமும் கொண்டவர்களாகவும், இயற்கையிலேயே அவர்கள் திகழ்கிறார்கள். தூய சத்துவ குணமே வடிவானவர்களாகவும், சாந்த ஸ்வரூபிகளாகவும், சுய ஆனந்தத்தில் திளைத்த மனமுடையவர்களாகவும், விஷ்ணுவின் ஒரே திருவுருவத்தின் திருவடித் தாமரைகளைப் பக்தியுடன் சேவிப்பவர்களாகவும் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். || 40

इतरेणैव वपुषा कुर्वन्ति स्म परं तपः |
 अति दीर्घेण कालेन प्रसन्नोऽहं समागतः |
 श्रीभगवानुवाच
 किमर्थमिह तप्यध्वे हेतये मम वल्लभाः |
 अष्टाक्षर महा विद्यामूपासिना जितेन्द्रियाः |
 निथ्यानां नावशेषं हि प्राप्यं भोग्यं मनोगपि |
 सत्यं सङ्कल्पकामत्वात् उच्यतामवशेषितम् |
 हेतय ऊचुः
 जय लक्ष्मीपते देव सर्व कारण कारणम् |
 निथ्यानन्द निजकार नाऽस्माकमवशेषितम् |
 सदैक रूपास्ते पादपद्मै करस सेविनः |
 तथाऽपि जीवन् संलक्ष्य मुह्यमो माययाऽवृतान् || 45

இதரேணவ வபுஷா குர்வந்தி ஸ்ம பரம் தப: |
 அதி தீர்கே⁴ண காலேன ப்ரஸன்னோ(அ)ஹம் ஸமாக³த: |
 ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச
 கிமர்த²மிஹ தப்யத்⁴வே ஹேதயே மம வல்லபா⁴: |
 அஷ்டாக்ஷர மஹா வித³யாமூபாஸிநா ஜிதேந்த்³ரியா: |
 நித்யானாம் நாவஸேஷம் ஹி ப்ராப்யம் போ⁴க்யம் மனா(அ)க³பி |
 ஸத்யம் ஸங்கல்பகாமத்வாத் உச்யதாமவஸேஷிதம் |
 ஹேதய ஊச:
 ஜய லக்ஷ்மீபதே தே³வ ஸர்வ காரண காரணம் |

நித்யானந்த³ நிஜா கார நா(அ)ஸ்மாகமவஸேஷிதம் ||
ஸதை³கருபாஸ்தே பாத³பத்³மை கரஸ ஸேவின: |
ததா²ஹ ஜீவான் ஸம்லக்ஷய முஹ்யமோமாயயாவ்ருதான் || 45

மற்றொரு திவ்ய உருவில், அவர்கள் நெடுங்காலம் தவம் செய்தனர். மிக நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, யான் அவர்கள் முன்பு திவ்ய தரிசனம் அளித்தேன்.

ஸ்ரீபகவான் கருணையோடு கூறினார், "எனது அன்பு மிக்க பக்தர்களே! ஏன் இங்கே இவ்வளவு கடினமான தவம் செய்கிறீர்கள்? எட்டு எழுத்து மந்திரத்தை இடைவிடாது ஓதி, ஐம்புலன்களையும் வென்ற புண்ணிய ஆத்மாக்களே! நித்தியமான எனக்கு அடைய முடியாததும் இல்லை, உங்களுக்கு அனுபவிக்க முடியாததும் இல்லை. உங்கள் விருப்பப்படி அனைத்தும் நடக்கும். இன்னும் ஏதாவது வேண்டுமா? தயங்காமல் சொல்லுங்கள்."

அவர்கள் பக்தியுடன் கூறினார்கள்,

"ஜெயம் ஜெயம்! லக்ஷ்மிபதியே! தேவாதி தேவனே! எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமானவனே! நித்தியமான ஆனந்தப் பெருங்கடலே! நாங்கள் கேட்பதற்கு வேறு எதுவும் இல்லை. உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பற்றிக்கொண்டு, எப்போதும் உன்னையே பக்தியுடன் சேவிக்கிறோம். இருந்தும், மாயையால் மூடப்பட்டிருக்கும் மற்ற உயிர்களைப் பார்க்கும்போது எங்கள் மனம் கலங்குகின்றது."||45

निस्तारं नैव पश्यामो दुस्तराद् भववारिधे: |
वयं कर्तुं समर्थान् स्म सर्वं मोक्षं विना प्रभो |
मोक्षो हि ते हस्तगतो नाऽन्यो देवोऽस्य हि प्रभु: |
सर्वं कर्तुं समर्था स्म प्रसादात्ते रमापते |
तवाखिल जन वास मोहिनीं मायया स्थितम् |
जगदेतन्न जानाति मोक्षद्वारं मनोऽकपि |
रुदन्ति नरके केचित् काशिद्रोगापीडिता: |
भ्रमन्ति मरुकांतारे पिशाचा जलवर्जिता: |
स्वर्गार्थिनो भवत्येके कर्मैव प्रवदन्ति ते |
अन्यदेव समत्वेन त्वामेके समुपासते || 50

நிஸ்தாரம் நைவ பஸ்யாமோ து³ஸ்தராத்த⁴ ப⁴வவாரிதே⁴: |
வயம் கர்தும் ஸமர்தா⁴ன் ஸம் ஸர்வம் மோக்ஷம் வினா ப்ரபோ⁴ |
மோக்ஷா ஹி தே ஹஸ்தக³தோ நா(அ)ன்யோ தே³வோ(அ)ஸ்ய ஹி ப்ரபு⁴: |

ஸர்வம் கர்தும் ஸமர்தா⁴ஸ்ம ப்ரஸாதா³த்தே ரமாபதே |
தவா(அ)கி²ல ஜனா வாஸ மோஹின்யாம் மாயயா ஸ்தி²தம் |
ஜக³தே³தன் ந ஜானாதி மோக்ஷத்³வாரம்மனா(அ)க³பி |
ருத்³ந்தி நரகே கேசித் காசித்³ ரோகாபிபீடி³தா: |
ப்⁴ரமந்தி மருகாந்தாரே பிஸாசா ஜலவர்ஜிதா: |
ஸ்வர்க்கார்தி²னோ ப⁴வத்யேகே கர்ம³வ ப்ரவத்³ந்தி தே |
அன்யதே³வ ஸமத்வேன த்வாமேகே ஸமுபாஸதே || 50

" ஸ்வாமி! கடத்தற்கரிய பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடக்க யாம் வழி காணாது தவிக்கின்றோம். முக்தியைத் தவிர, மற்ற யாவற்றையும் செய்ய எங்களால் இயலும், ஓ பரம்பொருளே! முக்தியோ உம்முடைய திருக்கரத்தில் மட்டுமே உள்ளது. உம்மைத் தவிர வேறு எவரும் அதற்குத் தலைவரல்ல. ஓ ரமாபதியே! உமது கருணையால் மட்டுமே யாம் யாவற்றையும் செய்யும் ஆற்றலைப் பெறுவோம்." ஸ்வாமி! எங்கும் நிறைந்த உம்முடைய மாயா சக்தியால் இவ்வுலகம் மயக்கக் கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. இந்த உலகம் முக்தி என்னும் பேரின்ப வீட்டின் வழியை அறியாது திகைக்கிறது. சிலர் நரக வேதனையில் அழுத வண்ணமும், சிலர் கொடிய நோய்களால் வருந்தியும், சிலர் வறண்ட பாலைவனத்தில் நீர் இன்றிப் பேய்களாய் அலமந்தும் வாடுகின்றனர். சிலர் சொர்க்க இன்பத்தை மட்டுமே நாடி கர்ம வினைகளையே உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் உம்மை ஏனைய தெய்வங்களுக்குச் சமமாக எண்ணி வழிபடுகிறார்கள்." || 50

आत्मानं त्वदभेदेन मायया भेदमाश्रिताः ।
विमुक्त कर्म मार्गस्ते तम एवाभियान्ति हि ।
त्वमात्मा सर्वजीवानां सखासि त्वं रमापते ।
कोऽन्यो मोचयिताऽमीषाम् उपायं देहि सत्तम ।
प्रवोचम् तदहं देवी चक्रं तेजोमयं महत् ।
वत्स सञ्चिन्तितं सम्यक्त्वमेवो उपायतां व्रज ।
आत्मानं अनुसन्धत्स्व साक्षात् मत्प्रीतिं भाजनम् ।
मया सलालितां पाणौ दीनानामनुकम्पया ।

आधारस्सर्व विद्यानां अविद्यां नाशयम् यहम् ।

कृत्वा स्वतेजसा भिन्नं त्वामेकं सदृशं मया ॥ 55

ஆத்மானம் த்வத³பே⁴தே³ன மாயயா பே⁴த³மாஸ்ரிதா: |
விமுத்த கர்ம மார்கா³ஸ்தே தம ஏவாபி⁴யாந்தி ஹி |
த்வமாத்மா ஸர்வஜீவானாம் ஸகா²ஸி த்வம் ரமாபதே |
கோ(அ)ன்யோ மோசயிதா(அ)மீஷாம் உபாயம் தே³ஹி ஸத்தம |
ப்ரவோஸம் தத³ஹம் தே³வீ சக்ரம் தேஜோமயம் மஹத் |
வத்ஸ ஸஞ்சிந்திதம் ஸம்யக்த்வமேவோபாயதாம் வ்ரஜ |
ஆத்மான மனுஸந்த⁴த்ஸ்வ ஸாக்ஷாந்மத் ப்ரீதி பா⁴ஜனம் |
மயா ஸம்லாலிதம் பாணௌ தீ³னாமனுசம்பயா |
ஆதாரஸ்ஸர்வவித்³யானாம் அவித்³யாம் நாஸயாம்யஹம் |
க்ருத்வா ஸ்வதேஜஸாபி⁴ன்னம் த்வாமேகம் ஸத்³ருஸம் மயா || 55

"ஸ்வாமி, உம்மைத் தங்களிலிருந்து வேறாக மாயையினால் பிரித்து உணர்பவர்கள், கர்ம மார்க்கத்தில் கட்டுண்டு, அறியாமை என்னும் இருளிலே மூழ்கித் தவிக்கிறார்கள். நீரே அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆத்மாவாக விளங்குகிறீர். ஓ ரமாபதியே! நீரே எங்கள் நண்பன். இவர்களை மாயையிலிருந்து விடுவிப்பவர் வேறு யார் இருக்க முடியும்? ஓ உத்தமனே! இதற்கான உபாயத்தை எங்களுக்கு அருள வேண்டும்."

அப்போது யான் ஸ்ரீதேவியிடம் கூறினேன்,

"தேஜோமயமான, மகத்தான சுதர்சனச் சக்கரத்தைப் பற்றி உனக்கு உபதேசிக்கிறேன். அன்பே! நன்கு சிந்தித்துணர்ந்த பிறகு, நீயே இதற்கான உபாயத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். என் அன்புக்குப் பாத்திரமான நீ, ஆத்ம தியானத்தில் ஆழ்ந்து, என்னை நேரில் தரிசிக்க வேண்டும்."

"ஏழைகளின் மீது கருணை கொண்டு, என் திருக்கரத்தில் ஏந்தி, நான் அன்புடன் பரிபாலிக்கும் இந்தச் சக்கரம், அனைத்து வித்தைகளுக்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிறது. நான் அஞ்ஞானத்தை அழித்து, என் சொந்த தேஜஸால் உன்னை என்னைப் போலவே ஒன்றாகவும், ஒப்பற்றவனாகவும் ஆக்குகிறேன்." || 55

तेजसा तव तीव्रेण मायैषामामुपस्थिता ।
न हि शक्तिः अभिभवतुं दह्यमाना समन्ततः ।
सर्वदा धारयामि अंग करे सर्वेश्वरोऽप्यहम् ।

कृत्वा स्वतेजसोभिन्नं त्वामेकं सृष्टं मया ।
 त्वाम् विना न करोमि अंगं संहारं दुष्टचेतसाम् ।
 प्रत्यक्षं पश्यतां सम्यक् स्वतंत्रोऽपि सुदर्शन ।
 कण्ठीधारया ह्येते दैत्यदानव राक्षसाः ।
 यास्यन्ति मत्पदं शुद्धं विनाऽज्ञान जपाध्वरैः ॥ 60

யாஸ்யந்தி மத்³பத்³ம் ஸு²த்³த்⁴ம் வினா(அ)ஜ்ஞான ஜபாத்⁴வரை: || 60

தேஜஸா தவ தீவ்ரேண மாயைஷாமாமுபஸ்தி²தா |

ந ஹி ஸக்தா(அ)பி⁴ப²வது³ம் த³ஹ்யமாஸூ ஸமந்தத: |

ஸர்வதா³ தா⁴ரயம்யங்க³ கரே ஸர்வேஸ்வரோ(அ)ப்யஹம் |

க்ருத்வா ஸ்வதேஜஸோபி⁴ன்னம் த்வாமேகம் ஸத்³ருஸம் மயா |

த்வாம் வினா ந கரோம்யங்க³ ஸம்ஹாரம் து³ஷ்டசேதஸாம் |

ப்ரத்யக்ஷம் பஸ்யதாம் ஸம்யக் ஸ்வதந்த்ரோ(அ)பி ஸுத்³ர்ஸன |

கண்ட³தா⁴ரயா ஹ்யேதே தை³த்யதா³னவ ராக்ஷஸா: |

"உம்முடைய தீட்சண்ய ஒளியின் முன், மாயை அவர்களை அணுக முயன்றாலும், உம்மை எதிர்த்து நிற்கும் வல்லமையின்றி, நாலாபுறமும் எரிந்து சாம்பலாகிப் போகும். யான் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசனாக இருப்பினும், உம்மை என் திருக்கரத்தில் எப்போதும் தாங்கிப் போற்றுகிறேன். என் திவ்ய ஒளியால் உம்மை என்னைப்போலவே உருவாக்கி இருக்கிறேன்." உன்னுடைய துணை இல்லாமல், தீய எண்ணம் கொண்டவர்களின் அழிவு என்னும் செயலை நான் செய்ய மாட்டேன். ஓ சுதர்சனா! நீ சுதந்திரமாகச் செயல்படும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தாலும், அனைவரும் காணும்படியே உனது திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்து. இந்தத் திவ்ய சக்கரத்தை அணிந்த மாத்திரத்திலேயே, அரக்கர்களும், தானவர்களும், ராட்சதர்களும், அறியாமை, ஜபம், யாகம் முதலான எந்தவித சாதனங்களும் இல்லாமலேயே, எனது புனிதமான பதவியை அடைவார்கள்."|| 60

त्वामाह प्रथमा वाणी मम पाणि विभूषणम् ।
 पवित्रं शरणं नेमि लोकद्वारं महौजसम् ।
 ये तु त्वाम् श्रद्धया सम्यक् सन्ताप दहने भुजे ।
 दक्षिणे धारयिष्यन्ति स्यातेभ्यः परमा गतिः ।
 माम् प्रकुप्य पदं गन्तुं इच्छन्ति मम वैष्णवम् ।
 तानाशु धारया तेऽहं हत्याद्यां परांगतिम् ।
 प्रसाद्यमामितो ये तु गन्तुं इच्छन्ति मानवाः ।

प्रताप्य आचार्यरूपेण नमामि परमं गतिम् ।
 सुदर्शनगतिर्नृणां द्विधाऽसन्नचिंता मया ।
 तापेन धारया वाऽपि सतामप्य सतामथ ।
 गतिर्नास्ति गतिर्नास्ति गतिर्नास्ति त्वया विना ।
 गतिर्नास्ति गतिर्नास्ति आचार्येण मया विना ॥ 65

த்வாமாஹ ப்ரத²மா வாண்¹ மம பாணிவிபூ⁴ஷணம் |
 பவித்ரம் சரணம் நேமி லோகத்³வாரம் மஹௌஜஸம் |
 யே து த்வாம் ஸ்ரத்³த⁴யா ஸம்யக் ஸந்தாப்ப த³ஹனே பு⁴ஜே |
 த³க்ஷிணே தா⁴ரயிஷ்யந்தி ஸ்யாதேப்⁴ய: பரமா க³தி: |
 மாம் ப்ரகோப்ய ப³த³ம் க³ந்தும் இச்ச²ந்தி மம வைஷ்ணவம் |
 தானாஸு தா⁴ரயா தே(அ)ஹம் ஹத்யாத்³யாம் பராங்க³திம் |
 ப்ரஸாத்³யமாமிதோ யே து க³ந்தும் இச்ச²ந்தி மானவா: |
 ப்ரதாப்யா(ஆ)சார்யரூபேண நமாமி பரமாம் க³திம் |
 ஸுத³ர்ஸனக³திர்ந்ருணாம் த்³விதா⁴ஸந்நிஸ்சிதா மயா |
 தாபேன தா⁴ரயாவாபி ஸதாமப்யஸதாமத² |
 க³திர்நாஸ்தி க³திர்நாஸ்தி க³திர்நாஸ்தி த்வயா வினா |
 க³திர்நாஸ்தி க³திர்நாஸ்தித்³யாசார்யேண மயா வினா ॥ 65

"ஓ சுதர்சனனே! நீயே என் திருக்கரத்தில் திகழும் முதன்மையான ஆபரணம். நீ புனித ஸ்வரூபன், புகலிடம் அளிப்பவன், உலகிற்கே ஒளி காட்டும் கலங்கரை விளக்கம், அளப்பரிய ஆற்றல் கொண்டவன். யார் உம்மைப் பக்தியுடன், துன்பம் நீக்கும் அக்னிப் பிழம்பாக என் வலது திருக்கரத்தில் தாங்கிப் போற்றுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு உயர்ந்த கதி கிட்டும்." "யார் என்னை விட்டு விலகி, எனது வைணவப் பதவியை அடைய எண்ணுகிறார்களோ, அவர்களை, ஓ சக்கரமே! நீ உடனே என் திருவடிகளை அடையச் செய்வாய். இங்கிருந்து, என்னிடம் சரணடைய விரும்பும் மானுடர்களை, ஆச்சாரியனாக மாறி, யான் அவர்களை உயர்ந்த கதியை அடையச் செய்வேன். மானிடர்கள் மோட்சத்தை அடைய, யான் இரண்டு விதமான வழிகளை வகுத்திருக்கிறேன். ஒன்று, இந்தத் திவ்யமான சுதர்சனச் சக்கரத்தைத் தங்கள் திருமேனியில் தாபித்துக் கொள்வது, அல்லது அன்புடன் அணிந்து கொள்வது. இப்படிச்

செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும், இந்தச் சக்கரம் எல்லோரையும் காக்கும். உன்னைத் தவிர வேறு கதியில்லை, உன்னைத் தவிர வேறு கதியில்லை, உன்னைத் தவிர வேறு கதியில்லை. என்னையும், ஆச்சாரியனையும் தவிர வேறு கதியில்லை, வேறு கதியில்லை."||65

सुदर्शन तवानन्तरूपाणि स्मर साम्प्रतम् ।
 मदाज्ञयाऽखिलं विश्वम् अवष्टोभ्याऽव भासने ।
 प्रकृतिस्ते ह्यनन्ताख्यो मयाऽऽधारतया स्थितः ।
 यस्य मूर्ध्नि स्थितं सर्वं सर्षपाभमिदं जगत् ।
 अथ उर्ध्वं यथा तात स्थितो मूर्तिं विभेदतः ।
 सङ्कर्षणो हि भगवान् उपास्ते मामतन्द्रितः ।
 त्वद्रूपेण करे स्थित्वा मम सङ्कर्षणात्मकः ।
 अविद्याम शुभं दुष्टान् कर्षासित्वम् अशेषतः ।
 शोभनं दर्शनं ज्ञानं मत्प्रियेभ्यः प्रयच्छसि ।
 अतः सुदर्शनं नाम धारणात् भुजमूलके ॥ 70

ஸுத³ர்ஸன தவானந்தரூபாணி ஸ்மர ஸாம்ப்ரதம் |
 மதா³ஜ்ஞயா(அ)கி²லம் விஸ்வமவஷ்டா³ப்⁴யாவபா⁴ஸனே |
 ப்ரக்ருதிஸ்தே ஹ்யனந்தாக்யோ மயா(ஆ)தா⁴ரதயா ஸ்தி²த
 யஸ்யமூர்த்⁴னி ஸ்தி²தம் ஸர்வம் ஸர்ஷபாப⁴மித³ம் ஜக³த் |
 அத² ஊர்த்⁴வம் யதா² தாத ஸ்தி²தோ மூர்த்தி விபே⁴த³த: |
 ஸங்கர்ஷனோ ஹி ப⁴க³வானுபாஸ்தே மாமதந்த்³ரித: |
 த்வத்³ரூபேண கரே ஸ்தி²த்வா மம ஸங்கர்ஷனாத்மக: |
 அவித்³யாமஸு²பம் து³ஷ்டான் கர்ஷஸி த்வமஸேஷத: |
 ஸோப⁴னம் த³ர்ஸனம் ஜ்ஞானம் மத்³ப்ரியேப்⁴ய: ப்ரயச்ச²ஸி |
 அதஸ்ஸுத³ர்ஸனம் நாம தா⁴ரணாத்³பு⁴ஜமூலகே || 70

"ஓ சுதர்சனனே! உன்னுடைய எண்ணிலடங்காத் திருவுருவங்களை இப்போது நினைத்துப் பார். எனது ஆக்ஞையின்படி, நீ இந்த அகிலாண்டத்தையும் தாங்கி ஒளிரச் செய்கிறாய். உனது ஸ்வரூபம் அனந்தம் என்னும் பெயரால் விளங்குகிறது. அதுவே யான் உனக்கு ஆதாரமாக விளங்குகிறேன். இந்த

ஐகத் அனைத்தும், உனது திருமுடியின் மீது கடுகளவு போன்றது." பெரியோனே! உனது மூர்த்தி பேதப்பட்டதாக இருப்பினும், சங்கர்ஷணன் பகவான் அயராது என்னை வழிபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். நீ என் திருக்கரத்தில் திகழும் சங்கர்ஷணனின் திருவுருவம். நீ அறியாமை, அசுபம் மற்றும் துஷ்டர்களை முற்றிலுமாக அழிக்கிறாய். என் அன்புக்குரிய பக்தர்களுக்கு நற்காட்சியையும், ஞானத்தையும் அருளுகிறாய். ஆகையால்தான், தோள்களில் ஏந்தியிருக்கும் உனக்கு சுதர்சனன் என்று திருநாமம்." || 70

त्वमेव सूर्यरूपेण निरस्य तम उल्कटम् |
 निर्मलं ज्ञानमा धत्से चाक्षुषं द्वादशात्मकः |
 कश्यपाद् अदितेर्भूत्वा कलया आदित्य संज्ञया |
 पापान्धकार नीराणि कर्षसि त्वं निरन्तरम् |
 यावत् तव करस्पर्श तापेनाऽतापिता तनुः |
 कर्मणां नाधिकारोऽस्ति तमस संडाळ सङ्गमात् |
 न देवान् राक्षसानां नराणामपि सत्तमा |
 करस्पर्शं विना तावत् अधिकारोऽस्ति कर्मणि |
 क्षेत्रोत्भवानां सस्यानां करस्पर्शेन काश्यप || 75

த்வமேவ ஸூர்யரூபேண நிரஸ்ய தம உத்கடம் |
 நிர்மலம் ஜ்ஞானமா த⁴த்ஸே சாக்ஷுஷம் த³வாத³ஸாத்மக: |
 கஸ்யபாத³தீதேர்பூ⁴த்வா கலயா(ஆ)தி³த்ய ஸம்ஜ்ஞயா |
 பாபாந்த⁴காரநீராணி கர்ஷஸி த்வம் நிரந்தரம் |
 யாவத்தவகரஸ்பர்ஸ தாபேனாதாபிதா தனு: |
 கர்மணாம் நாதி⁴காரோ(அ)ஸ்தி தமஸ்ஸண்டா³ளஸங்க³மாத் |
 ந தே³வாந் ராக்ஷஸானாம் நராணாமபி ஸத்தம |
 கரஸ்பர்ஸம் வினா தாவத³தி⁴காரோ(அ)ஸ்தி கர்மணி |
 க்ஷேத்ரோத்³ப⁴வானாம் ஸஸ்யானாம் கரஸ்பர்ஸேன காஸ்யப || 75

பன்னிரு திருக்கரங்களுடன் விளங்கும் ஞான சூரியனே! நீயே கடும் இருளை விரட்டி, பரிசுத்தமான ஞான ஒளியை உலகமெங்கும் பரப்பிக்கின்றாய். கஷ்யப முனிவருக்கும், அதிதி தேவிக்கும் மகனாக அவதாரம் எடுத்து, ' ஆதித்தன்' என்ற பெயர் பெற்றாய். எப்போதும், உன் ஒளிக்கரங்கள் நீண்டு, பாவம் என்னும் கரிய குளத்தில் மூழ்கியுள்ள உயிர்களை மீட்கின்றன.உன்

கதிரவ கிரணங்கள் பட்டால்தான், கர்ம பூமியில் வினைகளைத் செய்யும் தகுதி கிடைக்கும். உன் அருள் ஸ்பரிஸம் இல்லாதவர்கள் தேவர்களாக இருந்தாலும், அசுரர்களாக இருந்தாலும், மனிதர்களாக இருந்தாலும் எந்த கர்மத்தையும் செய்யத் தகுதியற்றவர்களே! உன் கரத்தின் தொடுதல் இல்லாமல், கஷ்யப புத்திரனே, வயல்களில் விளையும் தானியங்களும் புனிதமடையாது. உன் அருள் நிறைந்த கதிர்கள் இல்லாமல், இவ்வுலகில் எதுவும் புனிதம் அடையாது என்றால், உன் திருக்கரங்களின் மகிமை எத்தனை பெரிது! நற்கதி அடைய விரும்பும் மனிதர்களுக்கு நீயே முக்தி மார்க்கம்! கதிரவன் கிழக்கே மறைந்து, மேற்கே தோன்றும் சமுற்சியைப் போல, நீ எங்கும் நிறைந்திருந்தும், உன்னை அறியாதவர்கள் மாயையில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். உன் திருவடிகளைச் சரணடையாமல் இவ்வுலகை நீத்த பிராமணர்கள் கூட, பித்ரு லோகத்திலிருந்து விடுபட, காளை மாட்டை தானம் செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களும் உடலில் சங்கு சக்கர முத்திரையைப் பொறித்துக்கொண்ட பின்பு, அந்தத் தமஸை விட்டு மோகூஷம் அடைகிறார்கள்." ஆயுதம் இல்லாத தேவர்கள், அசுரர்களை வெல்ல முடியாது" என்பது வேத வாக்கு. இதன்படி, சங்கு சக்கரம் என்னும் திவ்ய ஆயுதங்கள் இல்லாத தேவர்களும், அசுரர்களும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பப்படுகிறார்கள். அசுர குணம் உள்ளவர்கள், சங்கு சக்கர முத்திரை இட்டுக்கொண்டாலும், அவர்களுக்கு என் தூய பக்தியைத் தொடரத் தகுதி இல்லை. எந்தத் தகுதியும் இல்லாமல், முக்திக்காக ஏங்குவது எதற்கு? ஓ ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களைக் கொண்ட சுதர்சன சக்கரமே! யார் பக்தியுடன் என் சக்கரத்தை அணிந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் எல்லாப் பொருட்களின் மெய்ப்பொருளை அறிந்து புனிதமாகிறார்கள். திவ்யக் கோயில்களிலும், திவ்யப் பாத்திரங்களிலும், திவ்ய ஆடைகளிலும், திவ்ய வீட்டு உபயோகப் பொருட்களிலும், உரல், ஆட்டுக்கல், பலகை, திவ்ய உணவு போன்ற எல்லாவற்றிலும் சக்கரத்தைப் பொறிக்கவும். விலங்குகள், குழந்தைகள், மனைவி, வாகனங்கள், மற்றும் நிலம் ஆகியவற்றில், ஓ சுதர்சன, உன்னுடைய முத்திரை இருந்தால், அனைத்தும் பரிசுத்தமாகும். என் பக்தர்கள், பேராசையினாலோ, அறியாமையினாலோ, கோபத்தினாலோ, பொருமையினாலோ, சக்கர முத்திரை இடாமல் இருந்தால், அவர்கள் நற்கதி அடையமாட்டார்கள். சங்கு சக்கர முத்திரை, என் அன்பிற்கு நிதர்சன அடையாளம். பாற்கடலில் இருந்து

எழும் வெண் சந்திரன் போல நீ ஒளிர்கிறாய். யுக முடிவில், சங்கர்ஷணனின் திருமுகத்திலிருந்து, நீ பேரக்கினி உருவில் தோன்றுவாய். மூன்று உலகங்களையும் பேரொளியால் நிரப்புவாய். சங்கர்ஷணனின் அம்சமாகப் பிறந்த ருத்ரனும் நீயே. நீயே பேரொளி வீசும் அக்கினி பிழம்பு. நீயே உலகத்தை அழிப்பவன், நீயே உலகத்திற்கான மருந்து. நீ ஜடர அக்கினி உருவில், என் கட்டளையின் படி, உண்ட உணவுகளை எல்லாம், கண நேரத்தில் சாம்பலாக்குகிறாய். காலனுக்குக் காலனாய் யமனின் வடிவமாய், உயிர்களை நீயே தண்டிக்கிறாய், ஓ சுதர்சனா. 75

संस्कारो जायते लोके स्पृष्टानां अन्यजैरपि |
 स्वर्गादि साधनं सर्वं सूर्यरूपस्य ते नृणाम् |
 उदयात् उदयम् याति लीयते निशिचारिणाम् |
 अगत्व शरणं ये तु मृता विप्रदयो जनाः |
 प्रेत योनि गतानां तु तेषाम् आत्म विशुद्धये |
 वृषोत्सर्गम् प्रकुर्वन्ति कृत्वा चक्रेण लाञ्छनम् |
 तरिष्यन्ति तमस तेऽपि शिक्षयेयम् मामाकि सुत |
 “अनायुधाऽसौ ह्यसुरान् देवाः” इति वै श्रुतिः |
 इहामुत्र च तेषां वा आसुरोऽभूउप उच्यते |
 आसुरो विद्यते भावो यावतेषां द्वि जन्मनाम् |
 तावत् अधिकारोऽस्ति ममाऽराधना कर्मणि || 80

ஸம்ஸ்காரோ ஜாயதே லோகே ஸ்ப்ருஷ்டானாமந்த்யஜைரபி |
 ஸ்வர்க்காதி³ ஸாத⁴னம் ஸர்வம் ஸூர்யரூபஸ்ய தே ந்ருணாம் |
 உத³யாது³யம் யாதி லீயதே நிசிசாரிணாம் |
 அக³த்வா ஸரணம் யே து ம்ருதா விப்ராத³யோ ஜனா: |
 ப்ரேதயோனிக³தானாம் து தேஷாமாதம் விஸு²த்³த⁴யே |
 வ்ருஷோத்ஸர்க³ம் ப்ரகுர்வந்தி க்ருத்வா சக்ரேண லாஞ்ச²னம் |
 தரிஷ்யந்தி தமஸ்தே(அ)பி ஸிக்ஷயம் மாமகி ஸுத |
 “ அனாயுதா⁴ஸோஹ்யஸூரான் தே³வா:” இதி வை ஸ்ருதி: |
 இஹாமுத்ர ச தேஷாம் வா(ஆ)ஸூரோபூ⁴ப உச்யதே |
 ஆஸூரோ வித்³யதே பா⁴வோ யாவதேஷாந்த³விஜன்மநாம் |
 தாவத்³தி⁴காரோ(அ)ஸ்தி மமாரா⁴த⁴ன கர்மணி || 80

சூரியனின் திருக்கரங்களால் தீண்டப்பட்ட அனைத்தும், கடைசியில் அந்தியஜர்களால் தீண்டப்பட்டாலும் கூட, புனிதம் அடைகின்றன. சூரிய ரூபனாக விளங்கும் உனது அருள் கடாசூகம் பெற்ற மனிதர்களுக்கு, ஸ்வர்க்கம் முதலான உயர்ந்த உலகங்கள் அனைத்தும் எளிதில் கைகூடும். சூரியன் உதயமாகி அஸ்தமிக்கும் சுழற்சியைப் போல, இரவில் சஞ்சரிப்பவர்கள் மாயையில் மூழ்கித் தவிக்கிறார்கள். ஆனால், உன்னைச் சரணடையாமல் இவ்வுலகை நீத்த பிராமணர்கள் முதலானோரும், பித்ரு லோகத்தில் துன்புறும் ஆத்மாக்களின் விமோசனத்திற்காக, காளை மாட்டை தானம் செய்கிறார்கள். சங்கு சக்கர முத்திரையைப் பொறித்துக்கொண்ட பின்பு, அவர்களும் அந்த இருண்ட உலகத்திலிருந்து விடுபட்டு மோகூகம் அடைகிறார்கள். என் மகனே, இதிலிருந்து நீ ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்." ஆயுதம் இல்லாத தேவர்கள், அசுரர்களை வெல்ல முடியாது" என்பது வேத வாக்கு. இதன்படி, சங்கு சக்கரம் என்னும் திவ்ய ஆயுதங்கள் இல்லாத தேவர்களும், அசுரர்களும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பப்படுகிறார்கள். அசுர குணம் உள்ளவர்கள், சங்கு சக்கர முத்திரை இட்டுக்கொண்டாலும், அவர்களுக்கு என் தூய ஆராதனை கர்மத்தில் ஈடுபடத் தகுதி இல்லை. அவர்களுடைய இருபிறப்பிலும் அசுர குணம் இருக்கும் வரை, என் ஆராதனை கர்மத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. 80

नाधिकारोऽर्चने यावत् मोक्षाऽशा विद्यते कुतः |
 मुक्तिद्वारं त्वमेवा तः सहस्रार निशामय |
 श्रद्धया धारयिष्यन्ति मम चक्रं सुदर्शनम् |
 ज्ञात्वा सर्व पदार्थेषु शुद्धिस्तेषां पदे पदे |
 शालायां भाजने वस्त्रे गृहोपकरणेषु च |
 चमसोलूखले पीठे काऽत्रे चक्रमुल्लिखेत् |
 पशु पुत्र कलत्रेषु यान वाहन भूमिषु |
 सुदर्शनं त्वदङ्केन प्राकृतत्वं प्रयास्यति |
 मामाकिनो जनो लोभान् मोहात् द्वेषात् छलज्जया |
 न अङ्गयिष्यति यो मूढः तस्य नैवाऽस्ति सद्गतिः || 85

நாதி⁴காரோ(அ)ர்ச்சனே யாவந்மோகூகாஸா வித்³யதே குத: |
 முக்தித்³வாரம் த்வமேவா தஸ்ஸஹஸ்ராரநிஸாமய |

ஸ்ரத்³த⁴யா தா⁴ரயிஷ்யந்தி மம சக்ரம் ஸுத்³ர்ஸனம் |
 ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபதா³ர்தே²ஷு ஸு²த்³தி⁴ஸ்தேஷாம் பதே³ பதே³ |
 ஸாலா²யாம் பா⁴ஜனே வஸ்த்ரே க்³ருஹோபகரணேஷு ச |
 சமஸோலு²க²லே பீடே² க்வான்னே சக்ரமுல்லி²கே²த் |
 பசு²புத்ரகளத்ரேஷு யானவாஹன பூ⁴மிஷு |
 ஸுத்³ர்ஸன த்வாங்கேன ப்ராக்ருதத்வம் ப்ரயாஸ்யதி |
 மாமகி³னோ ஜனோ லோபா⁴ன்மோஹாத்³த்³வேஷாச்ச²லஜ்ஜயா |
 நாங்கயஷ்யதி யோ மூட: தஸ்ய நைவாஸ்தி ஸத்³க³தி: || 85

முக்தி என்னும் பேரின்பப் பெருவெளியை அடைய வேண்டும் என்ற தணியாத தாகம் இல்லாமல், வெறும் சடங்காக இறைவனை ஆராதிப்பதில் என்னதான் அர்த்தம் இருக்க முடியும்? ஓ! ஆயிரம் ஒளிக்கதிர்களைக் கொண்ட சுதர்சன சக்கரமே! நீயே அந்த முக்திப் பேரின்பத்திற்கு நேரடிப் பாதை.எவர்கள் என் திவ்ய சுதர்சன சக்கரத்தை பூரண பக்தியுடன் தங்கள் இதயத்தில் ஏந்தி அணிகிறார்களோ, அவர்கள் இந்த உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களின் மெய்யான தத்துவத்தையும் உணர்ந்து, ஒவ்வொரு அடியிலும் ஆன்ம சுத்தியைப் பெறுகிறார்கள்.திவ்யத் திருக்கோயில்களிலும், தூய பாத்திரங்களிலும், பக்திப் பூர்வமான உடைகளிலும், அன்றூட வீட்டு உபயோகப் பொருட்களிலும், கரண்டி, உரல், பலகை மற்றும் உண்ணும் உணவிலும் என் சக்கரத்தைப் பொறிக்க வேண்டும். விலங்குகள், குழந்தைகள், வாழ்க்கைத் துணை, வாகனங்கள் மற்றும் நிலம் ஆகியவற்றிலும் என் சுதர்சன சக்கரத்தைப் பொறிக்க வேண்டும்.ஓ சுதர்சனா! உன்னுடைய திவ்ய முத்திரையால் இவை அனைத்தும் உலகியல்பைத் தாண்டி, தெய்வீகத் தூய்மையைப் பெறுகின்றன.என் அன்பான பக்தர்கள், பேராசை, அறியாமை, பொருமை மற்றும் வெட்கம் போன்ற காரணங்களினால் என் சக்கர முத்திரையைப் பொறிக்காமல் இருந்தால், அவர்கள் நற்கதி அடைய மாட்டார்கள். பிறவிப் பெருங்கடலில் சிக்கித் தவிப்பார்கள்.|| 85

அங்கிதம் மம சக்ரஸ்ய வத்ஸ மத்ரீதி காரணம் |
 யதா கலானிதே: சமயக் உதய: க்ஷீரவாரிதே: |
 அந்தகாலே த்வமேவீகோ சங்க்ஷண முக்தா புன: |
 உத்யாயநல ரூபேண த்ரிலோகீ ப்ரதப்யஸி |
 சங்க்ஷணாஸ்சஜோ ருத்ர: த்வமேவாம்மகரோசிஷா |
 நூந் சஹ்ரஸி ப்ராஜ் விஸ்வ் விஸ்வீக ப்ஷஜ |
 ஜதரநல ரூபேண சக்ர சார மமாஜ்யா |
 ஜக்த்மந்நமக்ஷணா க்ஷணாந் நயஸி ப்ஸ்மஸாத் |
 காலாந்தக த்வரூபேண யமரூபேண தேஹி: |
 த்வம் சோதயஸி த்ஷணேந் சூதர்ஷீந் புன: புன: || 90

அங்கிதம் மம சக்ரஸ்ய வத்ஸ மத்³ப்ரீதிகாரணம் |
 யதா² கலானிதே⁴ஸ்ஸம்யகு³த³ய: க்ஷீரவாரிதே⁴: |
 அந்தகாலே த்வமேவைக: ஸங்கர்ஷணமு²கா²த்புன: |
 உத்தா²யா(அ)னலரூபேண த்ரிலோகீம் ப்ரதபிஷ்யஸி |
 ஸங்கர்ஷணா(அ)ம்ஸஜோ ருத்³ரஸ்த்வமேவாம் ப³கரோசிஷா |
 நூநம் ஸம்ஹரஸி ப்ராஜ்ஞ விஸ்வம் விஸ்வைக ப்ஷஜ |
 ஜாடா²ரா(அ)னலரூபேண சக்ரஸார மமாஜ்ஞயா |
 ஜக்த்³த³மன்னமஸேஷாணாம் க்ஷணாந் நயஸி ப⁴ஸ்மஸாத் |
 காலாந்தகஸ்வரூபேண யமரூபேண தே³ஹி: |
 த்வம் ஸோத³யஸி த³ண்டே³ந் ஸுத³ர்ஸந் புன: புன: || 90

என் அன்பிற்குரியவனே! சதர்சன சக்கர முத்திரை அணிவது
 என்பது, என் அளவற்ற அன்பை இவ்வுலகிற்குப் பறைசாற்றும்
 நிதர்சன அடையாளம். பாற்கடலிலிருந்து வெண் சந்திரன் எழும்
 அழகிய காட்சியினைப் போல, என் சக்கரம் ஒளிவீசிப்
 பிரகாசிக்கிறது. அந்த யுக முடிவில், நீ ஒருவனே சங்கர்ஷணனின்
 திருமுகத்திலிருந்து பேரக்கினி பிழம்பாகத் தோன்றி, மூன்று
 உலகங்களையும் ஒரே நொடியில் சுட்டெரிப்பாய். சங்கர்ஷணனின்
 அம்சமாக அவதரித்த ருத்ரனும் நீயே! நீயே பேரொளி வீசும்
 அக்கினிப் பிழம்பு! அறிவில் சிறந்தவனே! நீயே இந்த உலகத்தை
 அழிப்பவனும் நீயே, அதே நேரத்தில் உலகத்திற்கான மருந்தும் நீயே.
 என் கட்டளையின்படி, ஒவ்வொரு உயிர்களின் வயிற்றிலும் ஜடராக்கனி
 வடிவில் வீற்றிருந்து, உண்ட உணவுகள் அனைத்தையும் கண
 நேரத்தில் சாம்பலாக்குகிறாய். காலனுக்கே காலனாய், யமனின்

வடிவமாகத் தோன்றி, உயிர்களைத் தண்டிக்கும் ஆற்றலும் உனக்கே உண்டு. ஓ சுதர்சனா! நீ இந்த லீலையை மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்துகிறாய். || 90

वैष्णवानां प्रपन्नानां हिताय विबुधोत्तम |
 रूपं कृत्वा तवैव एष संस्थितः पन्नगेश्वरः |
 अम्बरीषेति विख्यातः राजा भुवि भविष्यति |
 तस्य त्राता मुनेः कोपात् सुदर्शन भविष्यसि |
 सर्वाणि काल रूपेण यम सूर्य भवात्मना |
 त्वं दण्डयसि भूतानि न जानन्ति सुदर्शन |
 ज्ञानं न जायते अमीषाम् अन्यरूपेण वैदिकम् |
 न पदं मम विख्यातं वैष्णवं प्रकृतेः परम् |
 ज्ञानिनो ये त्वया स्पृष्टास्तापादि विधिनाऽरहः |
 अज्ञाश्च धारया संख्हे यास्यन्ति पदवीं मम || 95

வைஷ்ணவானாம் ப்ரபன்னானாம் ஹிதாய விபு³தோ⁴த்தம |
 ரூபம் க்ருத்வா தவைவைஷ ஸம்ஸ்தி²த: பன்னகே³ஸ்வர: |
 அம்ப³ரீஷேதி விக்²யாதோ ராஜா பு⁴வி ப⁴விஷ்யதி |
 தஸ்ய த்ராதா முனே: கோபாத் ஸு³ர்ஸன ப⁴விஷ்யஸி |
 ஸர்வாணி காலரூபேண யமஸூர்ய ப⁴வாத்மனா |
 த்வம் த³ண்ட³யஸி பூ⁴தானி ந ஜானந்தி ஸு³ர்ஸன |
 ஜ்ஞானம் ந ஜாயதே(அ)மீஷாமன்யரூபேண வைதி³கம் |
 ந ப³த³ம் மம விக்²யாதம் வைஷ்ணவம் ப்ரக்ருதே: பரம் |
 ஜ்ஞானினோ யே த்வயா ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்தாபாதி³ விதி⁴னாரஹ: |
 அக்³ஞ்ஞாஸ்சதா⁴ரயா ஸங்க்²யே யாஸ்யந்தி பத³வீம் மம || 95

வைணவ அடியார்களின் நன்மையின் பொருட்டு, ஓ தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைசிறந்தவனே! நீயே பாம்பு வடிவில் ஆதிசேஷனாக விளங்குகிறாய். அம்பரீஷன் என்னும் திருநாமம் பூண்ட ஒப்பற்ற அரசன் ஒருவன் புவியில் அவதரிப்பான். முனிவரின் கடும் கோபத்திலிருந்து அவனை நீயே காத்தருள்வாய், ஓ சுதர்சனா! நீயே யமனாகவும், சூரியனாகவும் உருக்கொண்டு, கால ரூபத்தில் எல்லா உயிர்களையும் தண்டிக்கிறாய். ஆனால், அந்த உண்மை நிலையை அவர்கள் உணர்வதில்லை. வேறு எந்த வடிவத்திலும், வேத ஞானத்தின் மெய்ப்பொருளை அவர்களால் ஒருபோதும் அடைய முடியாது. என்னுடைய வைணவப் பதவி இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது, அது மூவுலகிலும் புகழ்ப்படும் பெருமை வாய்ந்தது. உன்னால் தீண்டப்பட்ட ஞானியர், கடினமான தவங்கள் மற்றும் விரதங்களின் மூலம் அந்தப் பதவிக்குத் தகுதி பெறுகிறார்கள். சக்கர முத்திரையை

பக்தியுடன் அணிந்திருக்கும் அறியாத பக்தர்களும் கூட, என் திவ்யப் பதவியை அடைவார்கள். இது சத்தியம்.|| 95

द्वादशारेण तप्तेन वलय त्रय सोभिना |
 ज्वाला चतुष्क युक्तेन पूता यान्ति ममालयम् |
 “सुदर्शन महाज्वाला सूर्यकोटि समप्रभ |
 अज्ञानान्धस्य मे देव विष्णोर्मागं प्रदर्शय |
 अग्रे पुनीहि मे गात्रं सुदर्शन समाश्रितः |
 बिभर्मि कवचम् त्वेन प्रभागात्र मुपैतु मे |
 ” इति सम्प्रार्थ्य यो बाहौ गायत्र्याऽव धारयेत् |
 स एव वैष्णवो लोके मत्सेवा रहितोऽपि हि |
 मनुजाद्यवतारेषु लोक सङ्ग्रह काम्यया |
 धारयिष्ये भुजे दिव्यं वह्निभूतं सुदर्शनम् || 100

த்³வாத்³ஸாரேண தப்தேன வல³ய த்ரயஸோபி⁴னா |
 ஜ்வாலா சதுஷ்கயுத்தேன பூதா யாந்தி மமாலயம் |
 “ஸுத³ர்ஸன மஹாஜ்வால ஸுரீர்யகோடி ஸமப்ரப⁴ |
 அஜ்ஞானாந்த⁴ஸ்ய மே தே³வ விஷ்ணோர்மார்க³ம் ப்ரத³ர்ஸய |
 அக்³னே புனீஹி மே கா³த்ரம் ஸுத³ர்ஸனஸமாப்ரரித: |
 பி³ப⁴ர்மி கவஸம் த்வேன ப்ரபா⁴கா³த்ரமுபைது மே |
 ” இதி ஸம்ப்ரார்த்ய யோ பா³ஹேள கா³யத்ரியா(ஆ)வதா⁴ரயேத் |
 ஸ ஏவ வைஷ்ணவோ லோகே மத்³ஸேவா ரஹித்தோ(அ)பி ஹி |
 மனுஜாத்³யவதாரேஷு லோகஸங்க்³ரஹ காம்யயா |
 தா⁴ரயிஷ்யே பு⁴ஜே தி³வ்யம் வஹ்னிபூதம் ஸுத³ர்ஸனம் || 100

பன்னிரண்டு ஆரங்களும், மூன்று புனித வளையங்களும், நான்கு திவ்ய ஒளிச்சுடர்களுடனும் திகழும் சுதர்சன சக்கரத்தால் தூய்மை பெற்ற புண்ணிய ஆத்மாக்கள், என் திவ்ய உலகத்தை அடைவார்கள். "சுதர்சனனே! மஹா ஒளியே! கோடி சூரியன்களுக்குச் சமானமானவனே! அறியாமை என்னும் இருளில் மூழ்கித் தவிக்கும் எளியேனுக்கு, ஓ விஷ்ணுவே! உன் திருவடிகளை அடைவதற்கான வழியைக் காட்டியருள்வாய். நெருப்பு வடிவினனே! சுதர்சனனே! உன்னைச் சரணடைந்த என் தூய உடலை உன் பேரொளியால் தூய்மைப்படுத்து. நான் உன்னை என் கவசமாக அணிகிறேன். என் உடலை உன் திவ்ய ஒளியால் நிரப்புவாயாக!"என்று கூறி, யார் தன்

கையில் காயத்ரி மந்திரத்தை ஒதி சுதர்சன சக்கரத்தை அணிகிறார்களோ, அவர் என் நேரடி சேவையில் இல்லாவிட்டாலும் கூட, இந்த உலகத்தில் வைணவ சிரோமணியாகக் கொண்டாடப்படுவார். நான் மானுடனாக அவதாரம் எடுக்கும் போதெல்லாம், உலக மக்களைக் காப்பதற்காக, என் திருக்கரத்தில், பேரொளி வீசும் சுதர்சன சக்கரத்தை அணிந்து கொள்வேன். இது சத்தியம். 100

वटुको वामनो भूत्वा मेखलाजिनदण्डधृत् |
 कश्यपाऽङ्कयित्वाऽङ्गं करिष्ये देव रक्षणम् |
 वसिष्ठ मुनि शार्दूलात् दिलीपा प्रमुखान् नृपाः |
 धारयिष्यन्ति भूलोके महाशास्त्रं सुदर्शनम् |
 रामो राजीवपत्राक्षो भूत्वा दशरथात्मजः |
 धृत्वा तापतयसीं मुद्रां देवकार्यं करिष्यति |
 पारमैकान्तिकं धर्मं वायुपुत्रो महाबलः |
 प्राप्स्यन्ति जानकी जाने सुग्रीवाद्याः तथाऽपरे |
 विभीषणो महा तेजाः प्रह्लादो जनको ध्रुवः |
 यमः शिवः कुमारश्च भक्ता ये भूत भाविनः || 105

வடு³கோ வாமனோ பூ⁴த்வா மேக²லாஜினத³ண்ட³த்⁴ருத் |
 கஸ்யபாத³ங்கயித்வாங்க³ம் கரிஷ்யே தே³வரக்ஷணம் |
 வஸிஷ்ட² முனிஸா³ர்தூ³லாத³தி³லீப ப்ரமு²காந்ருபா : |
 தா⁴ரயிஷ்யந்தி பூ⁴லோகே மஹாஸஸ்த்ரம் ஸு³தர்ஸனம் |
 ராமோ ராஜீவபத்ராக்ஷோ பூ⁴த்வா த³ஸரதா²த்மஜ : |
 த்⁴ருத்வா தாப்தாயஸீம் முத்³ராம் தே³வகார்யம் கரிஷ்யதி |
 பாரமைகாந்திகம் த⁴ர்மம் வாயுபுத்ரோ மஹாப³ல : |
 ப்ராபஸ்யந்தி ஜானகீஜானேஸ்ஸுக்³ரீவாத³யா : ததா²பரே |
 விபீ⁴ஷ்ணோ மஹா தேஜா : ப்ரஹ்லாதோ³ ஜனகோ த்⁴ருவ : |
 யமஸ்சிவ : குமாராஸ்ச ப⁴க்தா யே பூ⁴தபா⁴வின : || 105

நான் வாமன அவதாரம் பூண்டு, பூணூலும், மான் தோலும், தண்டமும் தாங்கி, கச்யபரின் திருமகனாக அவதரித்து, தேவர்களைக் காத்தருள்வேன். வசிஷ்ட முனிவர், திலீபன் போன்ற அறநெறி வழுவா மன்னர்களும், இந்தப் பூவுலகில், மஹா சக்தியும், திவ்ய தேஜஸும் கொண்ட சுதர்சன சக்கரத்தை பக்தியுடன் அணிவார்கள். தாமரை மலர் போன்ற பேரழகுக் கண்களை உடைய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியாக, தசரத சக்ரவர்த்தியின் திருமகனாக அவதரித்து, திவ்ய

சக்கர முத்திரையைப் பூண்டு, தேவர்களின் திருப்பணியை நிறைவேற்றுவான். வாயு புத்திரனான அனுமன், ஒப்பற்ற தர்மத்தை இவ்வுலகில் நிலை நிறுத்துவான். ஜானகியின் நாயகனான ஸ்ரீராமனும், சுகரீவன் மற்றும் அவனது தோழர்களும் சுதர்சன சக்கரத்தை அணிவார்கள். விபீஷணன், பிரகலாதன், ஜனக மஹாராஜா, துருவன், யமன், சிவபெருமான், குமாரர்கள் போன்ற பரம பக்தர்களும், எதிர்காலத்தில் சுதர்சன சக்கரத்தின் திவ்ய முத்திரையைப் பூண்டு பேரின்பம் அடைவார்கள்.

||

चक्राङ्किता भवन्ति एते यादा यास्यन्ति चाऽपरे |
 मुक्तिद्वारमतो नास्ति विना चक्राङ्ग धारणम् |
 पाञ्चजन्य मया प्रोक्तः प्रद्युम्नाऽंश समुद्भवः |
 वामे भुजे मुमुक्षुणां स्थित्वा मन्मार्गदो भव |
 गदा पद्मे महा वीर्ये भुजयोः उभयो रथ |
 स्थित्वा मत् प्राप्ति कामानां क्रियताम् अशु भक्षयः |
 मयैत्थं बोधिता सर्वे बद्धाञ्जलिपुटाः पुरः |
 आनन्द निभृताः प्रोचुः दासा स्म इति वादिनः |
 “जितं जितं ते अक्षरबद्ध संश्रयः श्रीकान्त वैकुण्ठपते अखिलेश्वर |
 प्रपन्न वित्रास विनाशन क्षम क्षमा लालितांगे भवनो भवाय | 110

சக்ராங்கிதோ ப⁴வந்தி ஏதே யாதாயாஸ்யந்தி ச(அ)பரே |
 முக்தித்³வாரமதோ நாஸ்தி வினா சக்ராங்க³ தா⁴ரணம் |
 பாஞ்சஜன்ய மயா ப்ரோக்த: ப்ரத்³யும்னா(அ)ம்ஸஸமுத்³ப⁴வ: |
 வாமே பு⁴ஜே முமுகூ²ணாம் ஸ்தி²த்வா மன்மார்க³தோ³ ப⁴வ |
 க³தா³ பத்³மே மஹா வீர்யே பு⁴ஜயோருப⁴யோரத² |
 ஸ்தி²த்வா மத் ப்ராப்தி காமானாம் க்ரியதாமஸு²பக்ஷய: |
 மையேத்த²ம் போ³தி⁴தாஸ்ஸர்வே ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுடா: புர: |
 ஆனந்த³ நிப⁴ருதா: ப்ரோசு: தா³ஸாஸ்ம இதி வாதி³ன: |
 “ஜிதம் ஜிதம் தே(அ)க்ஷரப³த்³த⁴ ஸம்ஸர்ய: ஸ்ரீகாந்த
 வைக்குண்ட²பதே(அ)கி²லேஸ்வர |
 ப்ரபன்ன வித்ராஸ வினாஸனக்ஷம
 க்ஷமாலாலிதாங்கே⁴ ப⁴வனோ ப⁴வாய |110

சங்க சக்கர முத்திரையை பக்தியுடன் அணிந்தவர்கள், மீண்டும் பிறவிச் சுழற்சியில் வந்தாலும், இறுதியில் மோட்சப் பேரின்பத்தை அடைவார்கள். சங்கு சக்கர முத்திரை இல்லாமல் முக்தி அடைவதற்கு வேறு வழியே இல்லை. பாஞ்சஜன்யம், ப்ரத்யும்னனின் திரு அம்சத்திலிருந்து தோன்றியது. மோட்சத்தை விரும்பும்

பக்தர்களின் இடது கரத்தில் அது வீற்றிருக்கட்டும். அது அவர்களுக்கு என் திவ்யப் பாதையைக் காட்டட்டும். கதாயுதமும், தாமரை மலரும் வலிமை மிக்கவை. அவை என் இரண்டு திருக்கரங்களிலும் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கட்டும். என் திருவடிகளை அடைய விரும்பும் பக்தர்களின் எல்லாவிதமான அசுபங்களையும் அவை நீக்கட்டும். இவ்வாறு என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட பக்தர்கள், பரவசத்துடன் கைகளைக் கூப்பி நின்று, "நாங்கள் உம்முடைய தாசர்கள், தாசர்களின் தாசர்கள்" என்று பக்தியுடன் மொழிந்தார்கள். "வெற்றி! வெற்றி! அழிவில்லாதவனே! ஸ்ரீகாந்தனே! வைகுண்டபதியே! முழுமுதற் கடவுளே! உம்மைச் சரணடைந்தவர்களின் துன்பத்தை நீக்குபவனே! பூமிதேவி உந்தன் திருவடிகளைப் பணிவுடன் வருடுகிறாள். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்!" என்று போற்றித் துதித்தனர். || 110

सुरद्रुमोद्यान विहारशालिने नवाम्बुद श्यामरुचे मधुद्विषे |
 कदम्बकिञ्जल्क पिसिङ्ग वासासे नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 भुजङ्गरजाङ्ग रसांगशायिने सुगन्धि पङ्काङ्कित चारु वक्षसे |
 आजानु दोर्दण्ड विखण्डिता राये नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 विहङ्गरजाङ्ग निरुपिताङ्घ्रये समस्त वेदोदित चारु कीर्तये |
 मन्दस्मितासार निवर्तिताये नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 अगण्यपुण्ये ग्रहहित नाम्ने धाम्ने गुणानं महता महीयसे |
 भक्तापितोरस्थल पुष्पधाम्ने नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 व्यग्रा यसन्यस्त भरेकावीक्षणे अनु पाया तपन्न जनोपकारिने |
 दुष्टेषु दावा नला चंद रोचिशे नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 गम्भीर सौन्दर्य दयैका सिन्दवे कारुण्य वात्सल्य गुनौक वार्यधे |
 माङ्गल्य शौर्य अर्जित दिव्यकीर्तये नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 विश्वोत्भव स्थान निरोधकारिणे विहरिने शौर्य विहार भूमये |
 अनेक रूप आकृति नाम शालिने नमो नमस्ते भवनो भवाय |
 " इति चक्र कृतम स्तोत्रम स्तुत्वा प्रीतो अखिलेश्वरी |
 अददाम अभय हि एताम पठतां उत्तम स्तुवम् |
 धृत्वा मे चक्र चिन्हम् ये स्तोवेनाऽनेन मां नराः |
 स्तोष्यन्ति वितरिष्येऽहं तेषाम् आसु मनोरथान् |
 अतः कान्ते त्वया कार्या श्रद्धा मत्वक्र धारीणे |
 सन्धारय मुमुक्षुणां प्रपन्नानां अताद् ज्ञया |
 ओमित्युवाच सा देवी चक्र शङ्ख भुजद्वया |
 प्रयोजन अंतरम् हित्वा मंत्रराजम अथात् अदतौ ||

ஸுரத்³ருமோத்³யான விஹாரஸாலினே

நவாம்பு³த⁴ய்யாமருசே மது⁴த்³விஷே |

கத³ம்ப³கிஞ்ஜல்க பிஸிங்க³ வாஸஸே

நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |

பு⁴ஜங்க³ ராஜாங்க³ ரமாங்கஸாயினே

ஸுக³ந்தி⁴ பங்கங்கித சாரு வக்ஷஸே |

ஆஜானு தோ³ர்த³ண்ட³ விக்க²ண்டி³தா²ரயே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |
 விஹங்க³ ராஜாங்க³ நிருபிதாங்க⁴ரயே
 ஸமஸ்த வேதோ³தி³த சாருகீர்தயே |
 மந்த³ஸ்மிதாஸார நிவர்திதார்யே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |
 அக³ண்யபுண்யைக க்³ருஹீத நாம்னே
 தா⁴ம்னே கு³ணானாம் மஹதாம் மஹீயஸே |
 ப⁴க்தார்பிதோரஸ்ஸ்தல புஷ்பதா⁴ம்னே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |
 வ்யக்³ராயஸன்யஸ்த ப⁴ரை³கவீக்ஷணே
 (அ)னுபாயதாபன்ன ஜனோபகாரிணே |
 து³ஷ்டேஷு தா³வானல சண்ட³ரோசிஷே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴ய |
 கா³ம்பீர்ய ஸௌந்த³ர்ய த³யைகஸிந்து⁴வே
 காருண்ய வாத்ஸல்ய கு³ணௌக⁴வார்த⁴யே |
 மாங்க³ள்ய ஸௌர்யார்ஜித தி³வ்யகீர்தயே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |
 விஸ்வோத்³ப⁴வஸ்தா²ன நிரோத⁴காரிணே
 விஹாரிணே ஸௌர்யவிஹார பூ⁴மயீ |
 அனேக ரூபாக்ருதி நாமஸாலிணே
 நமோ நமஸ்தே ப⁴வனோ ப⁴வாய |
 " இதி சக்ரக்ருதம் ஸ்தோத்ரம் ஸ்துத்வா ப்ரீதோகி²லேஸ்வரீ |
 அத³தா⁴மப⁴யம் ஹ்யேதம் பட²தாம் உத்தமம் ஸ்தவம் |
 த்⁴ருத்வா மே சக்ரசிஹ்னம் யே ஸ்தவேனா(அ)னேன மாம் நரா: |
 ஸ்தோஷ்யந்தி விதரிஷ்யே(அ)ஹம் தேஷாமாஸு மனோரதான் |
 அத: காந்தே த்வயா கார்யா ஸ்ரத்³தா⁴ மச்சக்ரதா⁴ரிணே |
 ஸந்தா⁴ரய முமுக்ஷுணாம் ப்ரபன்னானாம் அதா³ஜ்ஞயா |
 ஓமித்யுவாச ஸா தே³வீ சக்ர ஸங்க² பு⁴ஜத்³வயா |
 ப்ரயோஜனாந்தரம் ஹித்வா மந்த்ரராஜமதா² த³தௌ³ |

தேவலோக நந்தவனத்தில் ஆனந்தமாக விளையாடுபவனே!
 கருமேகம் போன்று கரிய திருமேனி கொண்டவனே! மது
 என்னும் கொடிய அரக்கனை அழித்தவனே! கதம்ப
 மரத்தின் நறுமணம் கமழும் மகரந்தத் தூள் போன்ற திவ்ய
 ஆடையை அணிந்தவனே! உனக்கு என் பணிவான
 வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.
 நாகங்களின் அரசனான ஆதிசேஷனின் மீது
 பள்ளிகொண்டிருப்பவனே! நறுமணம் வீசும் விசாலமான

மார்பை உடையவனே! முழங்கால் வரை நீண்டிருக்கும் அழகிய திருக்கைகளை உடையவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

கருடனைத் தனது வாகனமாகக் கொண்டவனே! வேதங்களால் போற்றப்படுபவனே! மெல்லிய புன்னகையாலேயே பக்தர்களின் துன்பத்தைப் போக்குபவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

எண்ணற்ற புண்ணியச் செயல்களின் திருநாமங்களைக் கொண்டவனே! மகோன்னதமான குணங்களைக் கொண்டவனே! பக்தர்கள் பக்தியுடன் சமர்ப்பிக்கும் நறுமண மலர்களைத் தரிப்பவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

அனைவரின் மீதும் கருணை பொழியும் கடாக்ஷத்தைக் கொண்ட திருக்கண்களை உடையவனே! ஆதரவற்றவர்களின் துயரத்தைத் துடைப்பவனே! தீயவர்களை அழிக்கும் பேரக்கினி போன்றவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

ஆழமான அழகும், அளவற்ற கருணையும் கொண்டவனே! இரக்கமும், அன்பும் நிறைந்தவனே! மங்களகரமான புகழைக் கொண்டவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

உலகத்தைப் படைத்து, காத்து, அழிக்கும் லீலைகளைச் செய்பவனே! திவ்ய விளையாட்டுகளின் உறைவிடமானவனே! வீரமும், விளையாட்டும் ஒன்றுகலந்த திருமேனி கொண்டவனே! பலவித திருவுருவங்களையும், திருநாமங்களையும் உடையவனே! உனக்கு என் பணிவான வணக்கம். நீயே எங்களுக்கு ஒரே புகலிடம்.

இவ்வாறு சுதர்சன சக்கரத்தைப் புகழ்ந்து பலவாறு தோத்திரம் செய்த பிறகு, அகில உலகத்தையும் ஆளும் ஸ்ரீதேவி மகிழ்ந்தாள்.

யார் இந்தத் தோத்திரத்தைச் சொல்லி, என் சக்கர முத்திரையைத் தங்கள் உடலில் அணிகிறார்களோ, அவர்களுடைய எல்லா ஆசைகளையும் நான் உடனே நிறைவேற்றுவேன் என்று அருளினாள். ஆகையால், என் அன்பே! நீ என் சக்கரத்தை அணிந்திருக்கும் பக்தர்களின் மீது மிகுந்த பக்தி செலுத்து. முக்தியை அடைய விரும்புகிறவர்களும், என்னை முழுமையாகச் சரணடைந்தவர்களும், என் அனுமதியோடு சங்கு சக்கர முத்திரையை அணியட்டும். சங்கு சக்கரத்தைத் தனது திருக்கைகளில் ஏந்திய ஸ்ரீதேவி 'ஓம்' என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை மொழிந்தாள். மற்ற எல்லா எண்ணங்களையும் விட்டுவிட்டு, அந்தத் திவ்ய மந்திரத்தை உபதேசித்தாள். ||

इति श्री पाञ्चरात्रे बृहत् ब्रह्म संहितायां प्रथम पादे ब्रह्म नारद संवादे सुदर्शन गीता नाम
द्वितीयोऽध्यायः ||

இதி ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரத்தில், பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதல் பாதத்தில், பிரம்மா நாரதர் ஸம்வாதத்தில், சுதர்சன கீதை என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிவுற்றது.

<<<< ____ >>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரத்தின் பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை முதல் பாதம், அத்தியாயம் 3 ஸ்ரீவத்ஸ சரிதம்

श्रीरुवाच

देवदेव जगन्नाथ रहस्यं मे प्रकाशय।

दासभावं प्रपन्नास्मि स्वामि त्वम् मे दयानिधे।

श्री नारायण उवाच

पुरा कल्पान्तरे देवी भगवत्तत्त्व काम्यया।

तपश्चकार विप्रर्षिः श्रीवत्साख्यो महामनाः।

यत्र नारायणोदेवो नरेणसहितोऽधुना।

आस्थाय परमं योगमाकल्पान्तमिहस्ति वै।

वैष्णवाख्ये महाक्षेत्रे द्राविडेषु पुरा भवत्।

विष्णुधर्मैति विख्यातो राजापरपुरञ्जयः।

धार्मिकः परमोदारो विनिवृत्तमनोमलः।

स च जिज्ञासया विष्णोश्चकार नियमं नृपः। 5

ஸ்ரீருவாச

தே³வதே³வ ஜக³ந்நாத² ரஹஸ்யம் மே ப்ரகாஸய |
தா³ஸபா⁴வம் ப்ரபன்னா(அ)ஸ்மி ஸ்வாமி த்வம் மே த³யாநிதே⁴ ||

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

புரா கல்பான் தரே தே³வீ ப⁴க³வத்தத்வ காம்யயா |

தபஸ்சசார விப்ர்ஷி: ஸ்ரீவத்ஸாக்²யோ மஹாமனா: |

யத்ர நாராயணோதே³வோ நரேண ஸஹிதோ(அ)து⁴னா |

ஆஸ்தா²ய பரமம் யோக³மாகல்பான் தமிழஹஸ்தி வை ||

வைஷ்ணவா²க்²யே மஹா க்ஷேத்ரே த்³ராவிடே³ஷு புரா ப⁴வத் |

விஷ்ணுத⁴ர்மேதி வி²க்²யாதோ ராஜாபரபுரஞ்ஜய: |

தா⁴ர்மிக: பரமோதா³ரோ வினிவ்ருத்தமனோமல: |

ஸ ச ஜிஜ்ஞாஸயா விஷ்ணோஸ்சசார நியமம் ந்ருப: | 5

ஸ்ரீதேவி திருவாய் மலர்ந்தருளுகிரூர்:

"தேவாதி தேவனே! ஜகந்நாதனே! அடியேன் மனதிலுள்ள அந்தரங்க இரகசியத்தை, கிருபை கூர்ந்து வெளிப்படுத்தியருள வேண்டும். தாச பாவத்துடன் தங்களைச் சரணடைந்திருக்கும் அடியேனுக்கு, தயாநிதியே நீரே கதி," என்று ஸ்ரீதேவி விண்ணப்பம் செய்தாள். ||

ஸ்ரீ நாராயணன் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார்:

முன்னொரு கல்பத்தில், பகவத் தத்துவத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் உணர்ந்து கொள்ள விழைந்த ஸ்ரீவத்ஸன் எனும் மஹாத்மா, நெடுந்தவம் புரிந்தார். எங்கு நாராயண தேவன், நரனுடன், பரம யோகத்தில் ஆழ்ந்து, கல்ப காலம் வரை வீற்றிருக்கிறாரோ, அந்த வைஷ்ணவம் எனும் புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில், திராவிட தேச பூர்வீகத்தில், முன்பு விஷ்ணு தர்மன் எனும் மாண்பு மிக்க, பரபுரஞ்சயன் என்னும் அரசர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மிக்க தர்ம நெறியும், உயர்ந்த உதார குணமும், களங்கமற்ற மனமும் கொண்டவராய் விளங்கினார். அவர், விஷ்ணுவை தரிசிக்கும் பேராவலால், ஓர் அரிய நியமம் மேற்கொண்டார்.||5

त्यक्षकळेबरम् नूनं न पश्यामि जनार्दनम्।
 वासुदेवं रमाकान्तं सर्वशेषिणमच्युतम्।
 समागताः प्रबोधाय सर्वेऽत्रपुरवासिनः ।
 श्रीवत्साख्योपि तं श्रुत्वा संप्राप्तस्तुल्यवेदनः।
 श्रीवत्स उवाच
 राजन् कथं निपतितो भूमौदर्भमयासने।
 किं चिकीर्षसि सत्यं नो वद धर्मविदुत्तम।
 विष्णुधर्मोवाच
 अवश्यं यत्तुकर्तव्यं तत्तु न क्रियते नरैः।
 तदहं कर्तुमिच्छामि नानयंचोपयातु मे।
 धर्मवृक्षस्य देवस्य फलमेतद्विनिश्चितम्।
 यदनेन जगन्नाथः परमात्माऽवलोक्यते10

த்யக்ஷகளேப³ரம் நூனம் ந பஸ்யாமி ஜனார்த³னம் |
 வாஸுதே³வம் ரமாகாந்தம் ஸர்வசே²ஷிணமச்யுதம் |
 ஸமாக³தா: ப்ரபோ³தா⁴ய ஸர்வே(அ)த்ரபுரவாஸிந: |
 ஸ்ரீவத்ஸாக்²யோ(அ)பி தம் ஸ்ருத்வா ஸம்ப்ராப்தஸ்துல்யவேத³ன: |

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

ராஜன் க²தம் நிபதிதோ பூ⁴மௌத³ர்ப⁴மயாஸனே |
 கிம் சிகீர்ஷஸி ஸத்யம் நோ வத³ த⁴ர்மவிது³த்தம ||

விஷ்ணுத⁴ர்மோவாச

அவஸ்யம் யத்து கர்தவ்யம் தத்து ந க்ரியதே நரை: |
தத³ஹம் கர்த்துமிச்சா²மி நானயஞ்சோபயாது மே |
த⁴ர்மவ்ருக்ஷஸ்ய தே³வஸ்ய பலமேதத்³விநிஸ்சிதம் |
யத³னேன ஜக³ந்நாத²: பரமாத்மா(அ)வலோக்யதே10

ஜனார்தனனான வாசுதேவனை, ரமா காந்தனை, அனைத்திற்கும் தலைவனான அச்யுதனை நேரில் காணாமல், அடியேனுடைய இந்த உடலை விடமாட்டேன் என்று உறுதிகொண்டார்.

அங்கே, அந்தப் புனித நகரத்தில் வசிப்போர் அனைவரும் ஞானம் பெற வந்திருந்தனர். ஸ்ரீவத்ஸனும் அதைக் கேட்டு, அதே மன வேதனையுடன் அங்கு வந்தடைந்தார்.

ஸ்ரீவத்ஸன் அரசரைப் பார்த்துப் பணிவுடன் கூறினார்:

'அரசே! ஏன் பூமியில், தர்ப்பை ஆசனத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கிறீர்கள்? உண்மையைச் சொல்லுங்கள்! தர்மம் அறிந்தோரில் சிறந்தவரே!'

விஷ்ணு தர்மன், துயரத்துடன் மொழிந்தார்:

'மானிடர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்வதில்லை. அவற்றைச் செய்யவே அடியேன் விரும்புகிறேன். எனக்கு வேறு வழியில்லை. தர்ம விருட்சமாகிய தேவனுடைய கனியானது, ஜெகன்னாதனான பரமாத்மாவைத் தரிசிப்பதேயாகும்'. 10

अविज्ञातस्य यस्त्येव प्रपत्यै नियमो मतः।

तमविज्ञाय देहोस्मिन् रतेरुत्पादनेन किम् ॥

स्वरूपमात्मनो ललक्ष्यं ब्रह्माख्यं तद्विना मनाक्।

सुखं न विद्यते ब्रह्मन् देहभूतस्य मे क्वचित्।

यदिदं दृश्यते लोके श्रूयते द्विजसत्तम ॥

परिणामस्वभावासा प्रकृतिर् बहुरूपिणी।

विद्युद्ब्रानलज्वालानैकरूपा विभाव्यते।

तथा सर्वेषुभावेषु दृश्यमानेषु पश्यताम्।

यदाधारस्फुरत्येष संसार क्षणभङ्करः ।

सचाधारो न दृष्टश्वेदधमजीवितेन किम्। 15

அவிஜ்ஞாதஸ்ய யஸ்த்யேவ ப்ரபத்யை நியமோ மத: |
 தமவிஜ்ஞாய தே³ஹோ(அ)ஸ்மின் ரதேருத்பா³த³னேன கிம் ||
 ஸ்வரூபமாத்மனோ லலக்ஷயம் ப்³ரஹ்மாக்²யம் தத்³வினா மனாக் |
 ஸுக²ம் ந வித்³யதே ப்³ரஹ்மன் தே³ஹபூ⁴தஸ்ய மே க்வசித் |
 யதி³த³ம் த்³ருஸ்யதே லோகே ஸ்ரூயதே த்³விஜஸத்தம |
 ! பரிணாமஸ்வபா⁴வாஸா ப்ரக்ருதிர் ப்³ஹூரூபிணீ |
 வித்³யுத³ப்ரா(அ)னலஜ்வாலாநைகரூபா விபா⁴வ்யதே |
 ததா² ஸர்வேஷு பா⁴வேஷு த்³ருஸ்யமானேஷு பஸ்யதாம் |
 யதா³தா⁴ரஸ்பு²ரத்யேஷு ஸம்ஸார க்ஷணப⁴ங்குர: |
 ஸ சா(அ)தா⁴ரோ ந த்³ருஷ்டஸ்வேத்³ருத⁴மஜ்ஜீவிதேன கிம் |15

அறியப்படாத பரம்பொருளைச் சரணடைவதற்கான நியதியே முதன்மையானது என்று சான்றோர்கள் கூறுகின்றனர். அந்தப் பரம்பொருளை அறியாமல், இந்த மாயத் தோற்றமான உடலில் பற்று கொண்டு என்ன பயன்? ஆத்மாவின் உண்மையான சொரூபம், பிரம்மம் என்று அழைக்கப்படும் அந்தப் பரம்பொருள் தான். அது இல்லாமல், இந்த உடல் கொண்ட எனக்கு எங்கும், எதிலும் சிறிதளவேனும் சுகம் கிடையாது, பிரம்மனே! இருபிறப்பாளரே, இவ்வுலகில் நாம் காண்பதும், கேட்பதும் யாவும், பல உருவங்களைக் கொண்ட பிரகிருதியின் மாறுபாடுகளே. மின்னல், மேகம், நெருப்பின் ஜுவாலை எனப் பல வடிவங்களில் அது தோன்றுகிறது. அப்படியே, நம் கண்களுக்குத் தெரியும் அனைத்துப் பொருட்களிலும், இந்த நிலையற்ற ஸம்சாரமானது எதன் ஆதாரத்தால் ஒளிக்கிறதோ, அந்த ஆதாரத்தைப் பார்க்கவில்லை யென்றால், இந்த வீணான வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? |15

सर्वस्यावधिभूतं यत्प्राप्यमंते यदेव हि।
 तदप्राप्तमिहप्राप्यं किं मे प्राप्तं द्विजोत्तम।
 यस्यानंदस्यमात्राभि रुज्जीवन्ति वै प्रजाः।
 तमानंदमयंप्राप्य वृथा मज्जीवितेन किम् ॥
 यस्यैश्वर्येण विधृतं जगदेतच्चराचरम्।
 तस्यैश्वर्यमविज्ञाय किं वृथा जीवितेन मे।
 यस्य पादजलं पुण्यं त्रिजगत्प्रपुनाति हि।
 तदेकसंश्रयंहित्वा किं वृथा जीवितेन मे।20

ஸர்வஸ்யா(அ)வதி⁴பூ⁴தம் யத் ப்ராப்யமந்தே யதே³வ ஹி |
 தத³ப்ராப்தமிஹப்ராப்யம் கிம் மே ப்ராப்தம் த்³விஜோத்தம |
 யஸ்யானந்த³ஸ்ய மாத்ராபி⁴ ருஜ்ஜீவந்தி வை ப்ரஜா: |
 தமா³னந்த³மயம்ப்ராப்ய வருதா⁴ மஜ்ஜீவிதேன கிம் ||
 யஸ்யைஸ்வர்யேண வித்⁴ருதம் ஜக³தேதச்சராசரம் |
 தஸ்யைஸ்வர்யமவிஜ்ஞாய கிம் வருதா² ஜீவிதேன மே |
 யஸ்ய பாத³ஜலம் புண்யம் த்ரிஜக³த் ப்ரபுனாதி ஹி |
 ததே³க ஸம்ஸ்ரயன் ஹித்வா கிம் வருதா² ஜீவிதேன மே |20

அனைத்திற்கும் முடிவானது எதுவோ, அடையப்பட வேண்டியது எதுவோ, அதை அடையாமல் இந்த வாழ்க்கையில் நான் என்னதான் பெற்றேன், துவிஜோத்தமரே? யாருடைய ஆனந்தத்தின் ஒரு சிறு துளியால், இந்த உலகம் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறதோ, அந்த ஆனந்தமயனை அடையாமல், என் வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? யாருடைய ஐஸ்வர்யத்தால் இந்த அசையும், அசையாப் பொருட்கள் எல்லாம் நிலைபெற்று இருக்கின்றனவோ, அந்த ஐஸ்வர்யத்தைப் புறக்கணிக்க என் வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? யாருடைய பாத தீர்த்தம் மூன்று உலகங்களையும் தூய்மைப்படுத்துமோ, அவரைச் சரணடையாமல், என் வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? |20

यस्य दास्यैकनिरता बृह्मरुद्रादयोऽमराः ।
 तस्य दास्यं परित्यज्य किं वृधा जीवितेन मे ।
 वेदशास्त्रपुराणार्थी न दृष्टार्थी कल्पते ।
 अदृष्टमात्मनस्तत्त्वं विधित्वा तु सुखी भवेत् ।
 चक्षुषोहि फलम् साक्षाद्देकुण्ठस्यावलोकनम् ।
 श्रवणं तस्य महताम् फलं श्रोत्रस्यमानद ।
 अप्रमाणम् नासिकायाः फलं तच्चरणाब्जयोः ।
 तदुच्चिष्ट रसास्वादो रसनायाः फलं त्विदम् ।
 तदङ्गस्पर्शमाधुर्यं परमानंदसङ्गमः ।
 त्वचःफलम् महाभाग तद्विना जीवितेन किम् । 25

யஸ்ய தா³ஸ்யைகநிரதா ப்³ரஹ்மருத்³ராத³யோ(அ)மரா: |
 தஸ்ய தா³ஸ்யம் பரித்யஜ்ய கிம் வருதா⁴ ஜீவிதேன மே |
 வேத³ஸாஸ்த்ரபுராணார்தீ² ந த்³ருஷ்டார்தா²ய கல்பதே |
 அத்³ருஷ்டமாத்மனஸ்தத்வம் விதி⁴த்வா து ஸுகீ² ப⁴வேத் |
 சக்ஷுஷோஹி பல²ம் ஸாக்ஷாத்³ வைகுண்ட²ஸ்யாவலோகனம் |
 ஸ்ரவணம் தஸ்ய மஹதாம் பல²ம் ஸ்ரோத்ரஸ்ய மானத³ |
 அப்ரமாணம் நாஸிகாயா: ப²லம் தச்சரணாம்பு³ஜயோ: |
 தது³ச்சி²ஷ்ட ரஸாஸ்வாதோ³ ரஸனாயா: ப²லந்த்விதம் |
 தத³ங்க³ஸ்பர்ஸமாது⁴ர்யம் பரமானந்த³ஸங்க³ம: |
 த்வஷ: ப²லம் மஹாபா⁴க³ தத்³வினா ஜீவிதேன கிம் | 25

எவருடைய தாஸ்யத்தில் பிரம்மா, ருத்ரன் முதலான தேவர்கள் ஒருமுகப்பட்ட பக்தியுடன் நிலைத்திருக்கிறார்களோ, அந்தப் பரம்பொருளின் தாஸ்யத்தை விட்டுவிட்டு, என் வீணான வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்களின் அர்த்தத்தைப் படிப்பது, கண்ணால் காணக்கூடிய பரம்பொருளைக் காண உதவாது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஆத்மாவின் உண்மையான தத்துவத்தை அறிந்து, ஒருவன் ஆனந்தம் அடைய வேண்டும். கண்களின் உண்மையான பலன், வைகுண்டத்தில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளை நேரில் தரிசிப்பதே. காதுகளின் பலன், பெருமைக்குரிய அவருடைய திவ்விய குணங்களைக் கேட்பதே, மானிடனே. நாசியின் ஒப்பற்ற பலன், அவருடைய தாமரைத் திருவடிகளை அடைவதே. நாவின் திவ்விய பலன், அவருடைய உச்சிஷ்டத்தின் சுவையை அனுபவிப்பதே. உடலின் பலன், அவருடைய திவ்விய அங்கங்களைத் தொடுவதால் ஏற்படும் பரமானந்த சங்கமமே. மஹா பாக்யசாலியே, அது இல்லாமல் இந்த வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? |25

प्राणेंद्रिय मनोदेहानात्मानमपि योऽनिशम्।
 संजीवयति तम् हित्वा वद किं जीवितेन किम्।
 यस्याक्षिपक्ष्मपरिवर्ति च विश्वमेत दाविर्बभूव विविधाभिधमादिसर्गं।
 योऽन्तनिवेशयति कूर्म इवाङ्गवर्ग मस्याङ्गसङ्गमपहाय किमप्यसङ्गैः।
 श्रीवत्स! वेदसिद्धान्त उपाश्रावि गुरुर्मुखात्।
 प्राप्यो भोग्यो हरिर्नान्यः सत्यंसत्यं पुनः पुनः।
 तमुत्सृज्य गतश्चेतः कृपणस्सोभिधीयते।
 नान्यस्मिन् साधनं देहे प्राप्तये परमात्मनः।30

ப்ராணேந்த்³ரிய மனோதே³ஹாத்மானம் அபி யோ(அ)நிஸம் |
 ஸஞ்ஜீவயதி தம் ஹித்வா வத³ கிம் ஜீவிதேன கிம் |
 யஸ்யாக்ஷிபக்ஷ்மபரிவர்தி ச விஸ்வமேத
 தா³விர்³ப³பூ⁴வ விவிதா⁴பி⁴த⁴மாதி³ஸர்கே³ |
 யோ(அ)ந்தநிவேஸயதி கர்ம இவாங்க³வர்க³
 மஸ்யாங்க³ஸங்க³மஹாய கிமப்யஸங்கை: |
 ஸ்ரீவத்ஸ! வேத³ஸித்³தா⁴ந்த உபாஸ்ராவி கு³ருமு²காத் |
 ப்ராப்யோ போ⁴க்³யோ ஹரிர் நான்ய: ஸத்யம் ஸத்யம் புன: புன: |
 தமுத்ஸ்ருஜ்ய க³தஸ்சேத: க்ருபணஸ்ஸோ(அ)பிதீ⁴யதே |
 நான்யஸ்மின் ஸாத⁴னம் தே³ஹே ப்ராப்தயே பரமாத்மன: |30

யார் ஒருவன், பிராணன், புலன்கள், மனம், உடல், ஆத்மா அனைத்தையும் இடையறாது உயிர்ப்பிக்கிறானோ, அவனை விட்டுவிட்டு, சொல்லுங்கள், இந்த வாழ்க்கையால் என்ன பயன்? யாருடைய கண் இமைக்கும் நேரத்தில் இந்த உலகம் முழுவதும், பல்வேறு நாமங்களுடன், ஆதி சிருஷ்டியில் வெளிப்பட்டதோ, எவன் ஒருவன், ஆமை தன் உறுப்புகளைத்

திரும்ப உள்ளிழுப்பது போல், அனைத்தையும் தனக்குள் ஒடுக்குகிறானோ, அவனது திவ்விய சங்கமத்தை விட்டுவிட்டு, வேறு எதிலும் பற்றின்றி இருப்பதில் என்ன பொருள்? ஸ்ரீவத்ஸனே! குருவின் திருமுகத்திலிருந்து வேத சித்தாந்தம் உபதேசிக்கப்பட்டது. அடையப்பட வேண்டியவனும், அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவனும் ஹரியே; வேறு எவரும் இல்லை. இது சத்தியம், சத்தியம், மீண்டும் மீண்டும் சத்தியம். அவனை விட்டு மனம் வேறு எங்கும் சென்றால், அவன் கிருபணன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். பரமாத்மாவை அடைவதற்கு இந்த உடலைத் தவிர வேறு சாதனம் இல்லை. |30

उपायं नैव पश्यामि येन पश्यामि केशवम्।
 श्रीवत्सनिश्चितमतः शरीरस्यैव मोक्षणम्।
 नृपस्य वचनं श्रुत्वा श्रीवत्सोपि महामनाः।
 उवाच वचनं चारु नृपतेः प्राणपोषणम्।
 श्रीवत्स उवाच
 एवमेव महाबाहो मयापि सुधृडीकृतम्।
 प्राणात्र धारयिष्येऽहमनालोक्य महेश्वरम्।
 तदा मम भवद्वाणी राजन् काप्यशरीरिणि।
 धर्ममूलमिमंदेहं द्रुतं न त्यक्तुमर्हसि।
 इतो गच्छ महाक्षेत्रं नरनारायणाश्रयम्।
 उपायंगदितातेऽद्य स देवो दीनवल्लभः

உபாயம் நைவ பஸ்யாமி யேன பஸ்யாமி கேஷவம் |
 ஸ்ரீவத்ஸ நிச்சயதம்: ஸரீரஸ்யைவ மோக்ஷணம் |
 ந்ருபஸ்ய வசனம் ஸ்ருத்வா ஸ்ரீவத்ஸோ(அ)பி மஹா மனா: |
 உவாச வசனம் சாரு ந்ருபதே: ப்ராணபோஷணம் |
 ஸ்ரீவத்ஸ உவாச
 ஏவமேவ மஹாபா⁴ஹோ மயா(அ)பி ஸுத⁴ருட⁴க்ருதம் |
 ப்ராணான் ந தா⁴ரயிஷ்யே(அ)ஹம் அநாலோக்ய மஹேஸ்வரம் |
 ததா³ மம ப⁴வத்³வாணீ ராஜன் காப்யஸரீரிணி |
 த⁴ர்மமூலமிதம் தே³ஹம் த்³ருதம் ந த்யக்துமர்ஹஸி |
 இதோ க³ச்ச மஹா க்ஷேத்ரம் நரநாராயணாஸ்ரயம் |
 உபாயங்க³தி³தா(அ)த்ய ஸ தே³வோ தீ³னவல்லப⁴: |

கேசவனை நான் எப்படிப் பார்ப்பது என்று வழி தெரியவில்லை. எனவே, இந்த உடலைத் துறப்பதே சிறந்தது என எண்ணுகிறேன். அரசரின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீவத்ஸனும், மன வருத்தத்துடன், அரசரை உயிர்ப்பிக்கும் சில வார்த்தைகளைக் கூறலானான்.

ஸ்ரீவத்ஸன் கூறினார்:

'அரசே, நானும் இதையே உறுதியாக நம்புகிறேன். மஹேஸ்வரனை நேரில் காணாமல், உயிர் வாழேன். அப்பொழுது, அரசே! நான் ஓர் அசரீரி வாக்கு கேட்டேன். "இந்த உடல் தர்மத்தின் மூலம் நிலைக்கட்டும். எனவே,

உடனே உடலை விடாதே” என்று அது கூறியது. “நர நாராயணர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் மகத்தான கேஷத்திரத்திற்குச் செல். அங்கு கீனவல்லபன், உனக்கு ஒரு வழியைக் காட்டுவார்.

யாவஹ்நுமனக்ரே தாவதேதக்ஷு தம் மயா |
 விஷ்ணுத⁴ர்மா தனுந்த்யக்துமுத³யத: கேன ஹேதுனா |
 தஹ்ஸுமாஸ்தாஜ் ராஜநாஸுத்ய தை வச: |
 அவயஸ்து வ்யதேகைவ நிஷ்விதா ஜகதீபதே |
 பஹுபிஷ்விதோஹ் வஹ் சாநைராஹ்மதர்ஷநை: |
 ந தைரஹ் மஹிபால ஹ்ரவானீஸ்வரஹ் ஹரிம |
 சாஸ்திரே ஸ்மஹிதஸ்மயக் தத்வ நிர்ணயவர்த்மனா |
 விஜ்ஞாதோ(அ)யம் மயா(அ)ஹ்யாத்மா பஞ்சவிம்ஸோ(அ)ய ஈரித: |
 நைவபாபம் பரம் ஸ்வாஸ்திமத் ஷட்³விம்ஸம் புருஷம் ந்ருப |
 யதா³தா⁴ரமித³ம் ஸர்வம் ஸத³ஸ்ச²ப³த³ ஸப³தி³தம் | 40

யாவத³க³ந்நுமனஸ்சக்ரே தாவதே³தச்ச²ருதம் மயா |
 விஷ்ணுத⁴ர்மா தனுந்த்யக்துமுத³யத: கேன ஹேதுனா |
 தத்³த³ரஷ்டுமா³க³தஸ் சா(அ)த்ர ராஜன்னாஸ்ருத்ய தே வச: |
 ஆவயோஸ்து வ்யதை²கைவ நிஸ்சிதா ஜக³தீபதே |
 ப³ஹுபி⁴ர்போ³தி⁴தோ(அ)ஹம் வை ஸாத⁴னாராத்மத³ர்ஸனை: |
 ந தைரஹம் மஹி¹பால த³ருஷ்டவானீஸ்வரம் ஹரிம் |
 ஸாங்க²யைஸ் ஸம்போ³தி⁴தஸ் ஸம்யக் தத்வ நிர்ணயவர்த்மனா |
 விஜ்ஞாதோ(அ)யம் மயா(அ)ஹ்யாத்மா பஞ்சவிம்ஸோ(அ)ய ஈரித: |
 நைவபாபம் பரம் ஸ்வாஸ்திமத் ஷட்³விம்ஸம் புருஷம் ந்ருப |
 யதா³தா⁴ரமித³ம் ஸர்வம் ஸத³ஸ்ச²ப³த³ ஸப³தி³தம் | 40

அங்குப் போக என் மனம் நாடிய போதே நான் அதை உணர்ந்தேன். விஷ்ணு தர்மன் ஏன் தன் உடலை விடத் துணிகின்றான்?” என்று நான் எண்ணி இங்கு வந்தேன், அரசே. நானும் உன்னைப் போலவே, மன வேதனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறேன். பல ஞானிகள் ஆத்ம தரிசனம் பற்றிப் போதனை செய்தார்கள், ஆனால், நான் ஈஸ்வரனை ஹரியைக் காணவில்லை. சாங்கியர்கள் தத்துவத்தின் மூலம் எனக்குப் போதித்தார்கள், அதனால் பஞ்சவிம்ச ஆத்மாவை உணர்ந்தேன். ஆனால், பரம்பொருளான சட்விம்சனை அடையவில்லை. யாருடைய ஆதாரத்தால் சத் அஸத் எனும் வார்த்தைகள் ஒலிக்கிறதோ, அந்த பரம்பொருளை நான் அறியவில்லை.’||40

ததோஹ் சிந்தயந்நாஸம் சிதாஹ்ம ந கரோதி ஹி |
 ப்ரகூதிர்ஜடரூபாய் க்ருதஸ்சூரிரியம் மதா |
 யத்யோகாதுமானேஷ ப்ராகூதம் ஹவமாஸ்தித: |
 அஸ்வதந்நோஹ்யம் தஸ்தாஹ் கர்தாகோஹ்ஸ்யவிதீயதே |

कर्तृत्वं प्रकृतेनैव या जडा पुरुषाश्रिता ।
 उभयोः परतंत्रत्वात्कर्तृत्वं नोपपद्यते ।
 आत्मा प्रकृतियोगाच्चेत्कर्ता स्यात्तादृशोऽस्यहम् ।
 विश्वकर्ता कथं न स्यामिति संचिन्तितं मया ।
 विज्ञातः प्रकृतेर्भिन्नस्सामर्थ्यं तस्यनेक्ष्यते
 अतः प्रकृतिहीनोऽपि विश्वकर्ता न शस्यते । 45

ததோ(அ)ஹம் சிந்தயன்னாஸம் சிதா³த்மா ந கரோதி ஹி |
 ப்ரக்ருதிர் ஜட³ரூபோ(அ)யம் குதஸ்ஸ்ருஷ்டிரியம் மதா |
 யத்ஸம்யோகா³த்புமானேஷ ப்ராக்ருதம் பா⁴வமாஸ்ரித: |
 அஸ்வதந்த்ரோஹயயம் தஸ்மாத் கர்த்தா கோ(அ)ஸ்ய விதி⁴யதே |
 கர்த்தருத்வம் ப்ரக்ருதேர் நைவ யா ஜடா³ புருஷாஸ்ரிதா |
 உப⁴யோ: பரதந்த்ரவாத் கர்த்தருத்வம் நோபபத்³யதே |
 ஆத்மா ப்ரக்ருதியோகா³ச்சேத்கர்த்தா ஸ்யாத்தாத்³ருஸோ(அ)ஸ்யஹம் |
 விஸ்வகர்த்தா க²தம் ந ஸ்யாமிதி ஸஞ்சிந்திதம் மயா |
 விஜ்ஞாத: ப்ரக்ருதேர் பி⁴ன்னஸ் ஸாமர்த்த²யம் தஸ்ய நேக்ஷயதே
 அத: ப்ரக்ருதிஹீனோ(அ)பி விஸ்வகர்த்தா ந ஸஸ்யதே |45

அதன்பின், நான் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். சித் ஆத்மா எதையும் செய்வதில்லை. இந்த ஜடமான பிரகிருதியிலிருந்து இந்த சிருஷ்டி எவ்வாறு உண்டானது? எதன் சேர்க்கையால் இந்த புருஷன் பிராகிருத நிலையை அடைகிறானோ, அவன் சுயாதீனமற்றவன். ஆதலால், இவனுக்குக் கர்த்தா யார் என்று கூறப்படும்? ஜடமாகவும், புருஷனைச் சார்ந்தும் இருக்கும் பிரகிருதிக்கு கர்த்தத்துவம் இல்லை. இருவருமே பரதந்த்ரமாக இருப்பதால், கர்த்தத்துவம் பொருந்தாது. ஆத்மா பிரகிருதியுடன் சேர்ந்திருந்தால் கர்த்தாவாக இருந்தால், நானும் அப்படிப்பட்டவனே. ஏன் நான் உலகக் கர்த்தாவாக இருக்கக்கூடாது என்று நான் சிந்தித்தேன். பிரகிருதியிலிருந்து ஆத்மா வேறுபட்டது என்று அறியப்பட்டது. அதன் சக்தி காணப்படவில்லை. ஆதலால், பிரகிருதி இல்லாமல் கூட உலகக் கர்த்தா என்று கூற முடியாது. |45

एतत्संशय विच्छित्यै शरणं कं प्रजान्यहम् ।
 नास्तिमत्तःपरःकोपि मद्विजातीयरूपवान् ।
 एवं सन्तप्यमानस्य चिरकालं विपश्चितः ।
 उपस्थितस्समभवत् संतापात्पुरुषःपरः ।
 सचाहमामवनतं शोचमानंसुदारुणम् ।
 किंशोचसि महाभागा परिग्लान मुखाम्बुजः ।
 एवमुक्तोऽहमानम्य बभाषे विधृताञ्जलिः ।
 नाहंपश्येत् त्रिभुवने मम संदेहनाशकम् । 49

ஏதத் ஸம்ஸய விச்சி²த்யை ஸரணம் கம் ப்ரஜான்யஹம் |
 நாஸ்தி மத்த: பர: கோ(அ)பி மத்³விஜாதீயரூபவான் |

ஏவம் ஸந்தப்யமானஸ்ய சிரகாலம் விபஸ்சித: |
 உபஸ்தி²தஸ்ஸமப⁴வத் ஸந்தாபாத் புருஷ: பர: |
 ஸ சா(அ)ஹமாமனதம் ஸோ²சமானம் ஸுதா³ருணம் |
 கிம் ஸோ²சஸி மஹாபா⁴க³ பரிக்³லான முகாம்பு³ஜ: |
 ஏவமுக்தோ(அ)ஹமானம்ய ப³பா⁴வே விதி⁴ருதாஞ்ஜலி: |
 நாஹம்பஸ்யேத் த்ரிபு⁴வனே மம ஸந்தே³ஹநாஸகம் |49

ஆத்மா பிரகிருதியோடு சேர்ந்தால் கர்த்தாவாக முடியும் என்றால், நான் ஏன் உலகைப் படைக்கக் கூடாது என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். பிரகிருதியை விட ஆத்மா வேறுபட்டது, அதன் சாமர்த்தியம் புலப்படுவதில்லை. அதனால், இயற்கையில்லாமல், உலகத்தைப் படைக்க முடியாது. இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க நான் யாரிடம் சரணடைவது? என்னை விட உயர்ந்தவரும், என்னைப்போன்ற உருவம் கொண்டவரும் இவ்வுலகில் யாருமில்லையே! இப்படித் தவித்துக் கொண்டிருந்த என்னை, ஒரு மேலான புருஷன், கருணையோடு வந்து என் வருத்தத்தைப் போக்கினார். மிகவும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நான் தலை குனிந்து இருந்ததைப் பார்த்து, "என்ன வருத்தம் மஹாபாகனே?" என்று கேட்டார். அதற்கு நான், "மூவுலகிலும் என் சந்தேகத்தை நீக்க ஒருவரும் இல்லையே" என்று அஞ்சலி கூப்பி கூறி கதறினேன். |49

புருஷ उवाच ।

जानेहं नरशार्दूलह्यनुक्तोपि तवंगतिम् ।
 योगप्रभावात्सिद्धोऽहं सामर्थ्यं त्वमिहेच्छसि ।
 पलाशवत्कुष्कुरस्य निर्लिप्तः पुरुषोह्ययम् ।

योगவैभवம்

योगेनैवात्मनस्सिद्धिं यथा विंदति तच्छृणु ।
 योगप्रभावेन हरिः संसूते च चराचरम् ।
 पालयत्येषयोगेन संहरत्येष वै तथा ।
 योगैश्वर्यमिदं सर्वं दृश्यते श्रूयते च यत् ।
 चित्तवृत्तिनिरोधो हि योगशब्देनचोच्यते ।
 सर्वज्ञत्वं जनेशत्वं सर्वगत्वं स्मृतिस्तथा ।
 सर्वं भवतियोगेन नास्ति योगात्परः प्रभुः ॥
 निधया नवयोगेन योगेनैवाष्टसिद्धयः ।
 योगेनैवास्यतिष्ठंति पितरो मुनयस्सुराः ।
 योगेन पञ्चभूतानि प्रधानं पुरुषं तथा ।
 अत्येति सर्वभूतानांयोगस्तो नात्र संशयः ।
 योगोपायेन विप्रर्षे सर्वैश्वर्यधरो भव ।
 कर्ता समस्तविश्वस्य संकल्पेन भविष्यसि ।
 तेनोपशिक्षितं योगमन्वतिष्ठमतन्द्रितः ।
 यमादिभिर्योगपथैः सुसंपन्नो निरामयः ।
 अविदंतेन योगेन सर्वेषामन्तरङ्गतम् ।

कृतकृत्यं तदात्मानं मेने निरुपमंप्रभुम् ।
सर्वेभ्यो वि सजातीय स्वभाव बलपौरुषः।
करोमि निजसंकल्प सिद्धमेतदचिन्तयम्। 60

புருஷ உவாச |

ஜானே(அ)ஹம் நரஸார்தூ³ல ஹ்யனுக்³தோ(அ)பி தவேங்க³திம் |
யோக³ப்ரபா⁴வாத் ஸித்³தோ⁴(அ)ஹம் ஸாமர்த்²யம் த்வமிஹேச்ச²ஸி |
பலாஸவத் குஷ்குரஸ்ய நிர்லிப்த: புருஷோஹ்யயம் |

யோக³வைப⁴வம்

யோகே³னைவாத்மனஸ்ஸித்³தி⁴ம் யதா² விந்த³தி தச்ச²ருணு |
யோக³ப்ரபா⁴வேன ஹரி: ஸம்ஸு³தே ச சராசரம் |
பாலயத்யேஷு யோகே³ன ஸம்ஹரத்யேஷு வை ததா² |
யோகை³ஸ்வர்யமித³ம் ஸர்வம் த்³ருஸ்யதே ஸ்ருயதே ச யத் |
சித்தவ்ருத்தி நிரோதோ⁴ ஹி யோக³ஸப்³தே³ன சோச்யதே |
ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஜனேஸத்வம் ஸர்வக³த்வம் ஸ்ம்ருதிஸ்ததா² |
ஸர்வம் ப⁴வத்யோகே³ன நாஸ்தி யோகா³த் பர: ப்ரபு⁴: ||
நிதி⁴யா நவயோகே³ன யோகே³னைவாஷ்டஸித்³த⁴ய: |
யோகே³னைவாஸ்யதிஷ்ட²ந்தி பிதர: முனயஸ்ஸுரா: |
யோகே³ன பஞ்சபூ⁴தானி ப்ரதா⁴னம் புருஷம் ததா² |
அத்யேதி ஸர்வபூ⁴தானாம் யோக³ஸ்தோ நா(அ)த்ர ஸம்ஸய: |
யோகோ³பாயேன விப்ர்ஷே ஸர்வைஸ்வர்யத⁴ரோ ப⁴வ |
கர்தா ஸமஸ்தவிஸ்வஸ்ய ஸங்கல்பேன ப⁴விஷ்யஸி |
தேனோபஸிக்ஷிதம் யோக³மன்வதிஷ்ட²மதந்த³ரித: |
யமாதி³பி⁴ர் யோக³பதை: ஸுஸம்பன்னோ நிராமய: |
அவிந்த³தேன யோகே³ன ஸர்வேஷாமந்தரங்க³தம் |
க்ருதக்ருத்யம் ததா(அ)த்மானம் மேனே நிருபமம் ப்ரபு⁴ம் |
ஸர்வேப்⁴யோ(அ)பி ஸஜாतीय ஸ்வபா⁴வ ப³லபௌருஷ: |
கரோமி நிஜஸங்கல்ப ஸித்³த⁴மேதத³சிந்தயம் |60

புருஷன் கூறலானார்:

“நர சிரேஷ்டனே! நீ சொல்லாமலே நான் உன் மன எண்ணங்களை அறிவேன். நான் யோக பலத்தால் ஒரு சித்தி பெற்றவன். உனக்குத் தேவையான சக்தியை நான் தருகிறேன். ஒரு தாமரை இலை எப்படித் தண்ணீரில் ஓட்டாமல் இருக்கிறதோ, அதுபோல, இந்தப் புருஷனும் பற்றற்று இருப்பவன்.”யோகத்தின் பலனால் ஒருவன் ஆத்ம சித்தியை அடைவது எப்படி” என்று கேள். ஹரி, யோகத்தால் சரம் அசரம் அனைத்தையும் படைக்கிறார். யோகத்தால் காப்பாற்றுகிறார், யோகத்தால் அழிக்கிறார். யோகத்தின் ஐஸ்வர்யத்தால் அனைத்தையும் காணவும், கேட்கவும் முடியும். சித்த விருத்தியை ஒடுக்குவது தான் யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வக்ஞத்வம், ஜனேஸ்வரத்வம், ஸர்வ வியாபகம், நினைவு இவை அனைத்தும் யோகத்தால் கிட்டும். யோகத்தை விட உயர்ந்தது வேறு எதுவுமில்லை.ஒன்பது விதமான

நிதியும், எட்டு விதமான சித்தியும் யோகத்தாலேயே கிடைக்கிறது. முன்னோர்கள், முனிவர்கள், தேவர்கள் அனைவரும் யோகத்தாலேயே நிலைத்து நிற்கின்றனர். யோகத்தால் பஞ்ச பூதங்கள், பிரதானம், புருஷன் அனைத்தையும் கடக்க முடியும். இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். விப்ரரிஷியே, யோகத்தின் மூலம் எல்லா ஐஸ்வர்யத்தையும் அடைந்து, உலகத்தை உருவாக்கும் சக்தியையும் பெறுவாய். அதனால், அவர் யோகத்தைப் போதித்து, தளராமல் பயிற்சி செய்யச் சொன்னார். யமம், நியமம் ஆகிய யோக வழிகளால் பூரணமடைந்து நிர்மலமானேன். அந்த யோகத்தால் அனைவரின் மனதையும் அறிந்து, இணையற்ற தலைவனாக விளங்கினேன். அனைவரையும் விட பலம், பௌருஷம், மற்றும் இயல்பான குணங்களால் நான் உயர்ந்தவன் என்று உணர்ந்தேன். என் மனதால் நான் நினைத்ததெல்லாம் நடந்ததை அறிந்தேன். |60

சंकल्पात्सृजे दिव्यं महाकाशे मनोहरम्।
 लोकमत्यूर्जिताकारमनेकाद्भुत दर्शनम्।
 नानावर्णमणिव्रातसन्निबद्ध महीतलम्।
 मन्दारपारिजातादि तरुराजि विराजितम्।
 विचित्रगिरि सद्भ्रातु संलिप्तगगनांगणम्।
 स्फुरत्क्लृहार कासार विहारि वनिताजनम्।
 स्फुरच्चामीकरोत्तुङ्ग गोपुरोद्धृतकेतुकम्।
 सौदाग्रोदग्रमाणिक्य चर्वित ध्वांतदिक्कटम्।
 वितान पटसंतान निहारित दिवाकरम्।
 कर्पूर क्षौदसंचार चारुचंद्रोदय श्रियम्। 65

ஸங்கல்பாத³ஸ்ருஜே தி³வ்யம் மஹாகாஸே மனோஹரம் |
 லோகமத்யூர்ஜிதாகாரமனேகாத்³பு⁴த த³ர்ஸனம் |
 நானாவர்ணமணிவ்ராதஸன்னிப³த்³த⁴ மஹீதலம் |
 மந்தா³ரபாரிஜாதாதி³ தருராஜி விராஜிதம் |
 விசித்ரகிரி ஸத்³தா⁴து ஸம்லிப்தக³க³னாங்க³ணம் |
 ஸ்பு²ரத் கல்லா²ர காஸார விஹாரி வனிதாஜனம் |
 ஸ்பு²ரச்சா²மீகரோத்துங்க³ கோ³புரோத்³தா⁴தகேதுகம் |
 ஸௌதா³க்³ரோத்³க்³ரமாணிக்ய ஸர்வதி த்⁴வாந்த³ தி³க்தடம் |
 விதானபட ஸந்தான நிஹாரித தி³வாகரம் |
 கர்பூர கேஷாத³ஸஞ்சார சாருசந்த்³ரோத்³ய ஸ்ரியம் |65

மனத்தால் நினைத்து, விண்ணில், அழகான, வியப்பூட்டும் பல அற்புதங்கள் நிறைந்த ஒரு உலகை உருவாக்கினேன். பல வண்ண மணிகளால் பூமியை அலங்கரித்தேன். மந்தாரை, பாரிஜாதம் போன்ற மரங்களால் அழகு சேர்த்தேன். விசித்திரமான மலைகள், தாதுப் பொருட்கள் ஆகாயம் வரை நீண்டிருக்கும்படி செய்தேன். அல்லி மலர் காடுகள், நீர் நிலைகள், வனிதா ஜனங்கள் விளையாடும் இடமாக இருந்தன. தங்கத்தாலான கோபுரங்கள் கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தன. மாளிகைகளில் மாணிக்கங்கள் பதிக்கப்பட்டு இருந்தன.

விதானங்கள், பகலை மறைத்தன. கற்பூரம் தூவப்பட்டு, அழகான சந்திர உதயம் போல இருந்தது. முத்து மாலைகள், தங்கக் கலசங்கள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. நீலக்கல் மேடைகள், நீர் விளையாட்டுகள், தாமரை குளங்கள், வண்டுகள் ரீங்காரித்துக் கொண்டிருந்தன. அன்னப்பறவை, நீர்ப்பறவை கூட்டம் கூட்டமாக இருந்தன. யானைகள் மத நீர் ஒழுகப் பூமி முழுவதும் நிறைந்து இருந்தன. சந்தன நீரால் நறுமணம் வீசியது. கந்தர்வர்கள் பாடி நடனம் ஆடினர். மிருதங்கம், யாழ்கள் ரீங்கரித்தன. | 65

मुक्तावली लसद्वार सुवर्णकलशोज्ज्वलम्।
 नीलाशमवेदिकारूड जलयन्त्र महोत्सवम्।
 विहारवापिका पद्म मिळिन्दमुखरीकृतम्।
 हंसकारण्डवाकीर्ण विमुक्त तटिनी तटम्।
 मत्तमातङ्गसंचार दानाद्रीन् कृतभूतलम्।
 पाटीरनीर संसेक प्रमादित वहाजनम्।
 गंधर्व गीत संगीत संचारविलसत्यदम्।
 मृदंगमधुरकाण विभोदित झषध्वजम्।
 तस्मिन्पुरे समासीनो राजन् काञ्चन विष्टरे।
 संकल्पादसृजं तत्र ग्रहनक्षत्र तारकाः।70

முக்தாவளீ லஸத்³த்³வார ஸுவர்ணகலஸோஜ்ஜ்வலம் |
 நீலாஸம்வேதி³காருட ஜலயந்த்ர மஹோத்ஸவம் |
 விஹாரவாபிகா பத்³ம மிளிந்த³முக²ரீக்ருதம் |
 ஹம்ஸகாரண்ட³வாகீர்ண விமுத்த தடினீ தடம் |
 மத்தமாதங்க³ஸஞ்சார தா³னாத்³ரீன் க்ருதபூ⁴தலம் |
 பாடீரநீரஸம்ஸேக ப்ரமாதி³த வஹாஜனம் |
 க³ந்த⁴ர்வ கீ³த ஸங்கீத ஸஞ்சாரவிலஸத்பத³ம் |
 ம்ருத³ங்க³மது⁴ரக்வாண விபோ⁴தி³த ஜஷத்⁴வஜம் |
 தஸ்மின் புரே ஸமாஸீனோ ராஜன் காஞ்சன விஷ்டரே |
 ஸங்கல்பாத³ஸ்ருஜம் தத்ர க்³ரஹநக்ஷத்ர தாரகா: |70

முத்துக்களின் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வாயில்களையும், தங்கக் கலசங்களால் ஒளிவீசும் கோபுரங்களையும் கொண்டது அந்த நகரம். நீலக்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட மேடைகளில் நீர் இயந்திரங்களின் மகோற்சவம் நிகழ்ந்தது. தாமரைகள் நிறைந்த விளையாட்டுத் தடாகங்கள் வண்டுகளின் ரீங்காரத்தால் எதிரொலித்தன. அன்னங்களும், நீர்க்காக்கைகளும் நிறைந்த, கரைபுரண்டோடும் நதிக்கரைகள் எங்கும் பரந்து விரிந்திருந்தன. மதங்கொண்ட யானைகளின் நடமாட்டத்தால் பூமி அதிர்ந்தது, தானங்களின் பெருக்கால் பூமியே மலையாகத் தோன்றியது. சந்தன நீரின் தெளிப்பால் மேகங்கள் மயங்கின. கந்தர்வர்களின் கானங்களால் இசை எங்கும் பரவியது, பாதங்கள் லயத்துடன் அசைந்தன. மிருதங்கத்தின் மதுரமான ஓசை

மன்மதனை எழுப்பியது. அந்த நகரில், தங்க சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்த அரசன், தன் சங்கல்பத்தால் கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள், மற்றும் விண்மீன்களை உருவாக்கினான். |70

स शीतवातवर्षादि भयं तत्र मनागपि।
 हानिर्मृत्युर्मनोग्लानिनेव योगबलादभूत्।
 यद्यदिच्छामि तत्सर्वं सुसम्पन्नमभूदिह।
 ईश्वरं नापरं मेने कर्तहमिति भूमिप॥
 न मत्तोऽस्यपरःकोपि वर्तते न भविष्यति।
 न मे कालः प्रभविता सत्यंसत्यं न संशयः।
 तत्रेहमसृजं कांतामरविन्दविलोचनाम्।
 तया सह विमानेषु विषयान् बुभुजे बहून्।
 न जरा न च मारोगो न पौरुष बलक्षयः।
 कंदर्प इव राजेंद्र रूपेणप्रतिमोऽभवम्।
 संपाद्य पुत्रपौत्रांश्च तत्तैत्संबंधि बान्धवान्।
 सहस्रशःकोटिशश्च बभौ धातेवचापरः।
 चतुर्युगसहस्राणां दिनमेकं प्रजापतेः।
 संकल्पितं भगवता तन्निवृत्तं तदा नृप।
 मयाकृतो यस्संकल्पः स च नाशमुपेयिवान्।
 न तत्र नगरं नारी न पुत्रास्सुहृदो न च।
 अहमेवैक एवाहं तस्मिन्नाकाश मण्डले।
 केनमेनाशितो नूनं संकल्पो योग भावजः।
 कुत्रास्ते स पुमानद्य यो ममैश्वर्यं मत्यगात्।
 इत्यहं सर्वभूतानि तमन्वेष्टुं प्रविष्टवान् । 80

ஸ ஸீதவாதவர்ஷாதி³ ப⁴யம் தத்ர மனாக³பி |
 ஹாநிர்ம்ருத்யுர்மனோக்³லானிர் நைவ யோக³ப³லாத³பூ⁴த் |
 யத்³யதி³ச்சா²மி தத்ஸர்வம் ஸுஸம்பன்னமபூ⁴தி³ஹ |
 ஈஸ்வரம் நாபரம் மேனே கர்த்தாஹமிதி பூ⁴மிப |
 !

ந மத்தோ(அ)ஸ்ய பர: கோ(அ)பி வர்ததே ந ப⁴விஷ்யதி |
 ந மே கால: ப்ரப⁴விதா ஸத்யம் ஸத்யம் ந ஸம்ஸய: |
 தத்ரேஹமஸ்ருஜம் காந்தாமரவிந்த³விலோசனாம் |
 தயா ஸஹ விமானேஷு விஷ்யான் பு⁴பு⁴ஜே ப³ஹூன் |
 ந ஜரா ந ச மாரோ³கோ³ ந பௌருஷ ப³லக்ஷய: |
 கந்த³ர்ப இவ ராஜேந்த்³ர னுபேண ப்ரதிமோ(அ)ப⁴வம் |
 ஸம்பாத்³ய புத்ரபௌத்ராம்ஸ்ச தத்தத்ஸம்ப³ந்தி பா³ந்த⁴வான் |
 ஸஹஸ்ரஸ: கோடிஸஸ்ச ப³பௌ தா⁴தேவசாபர: |
 சதுர்யுக³ஸஹஸ்ராணாம் தி³னமேகம் ப்ரஜாபதே: |
 ஸங்கல்பிதம் ப⁴க³வதா தந்நிவ்ருத்தம் ததா³ ந்ருப |
 மயா க்ருதோ யஸ் ஸங்கல்ப: ஸ ச நாஸமுபேயிவான் |
 ந தத்ர நக³ரம் நாரீ ந புத்ராஸ்ஸுஹ்ருதோ³ ந ச |

அஹமேவைக ஏவாஹம் தஸ்மின்னாகாஸ மண்ட³லே |
 கேன மே நாஸிதோ நூனம் ஸங்கல்ப யோக³ பா⁴வஜ: |
 குத்ராஸ்தே ஸ புமான் அத்³ய யோ மமைஸ்வர்ய மத்யகா³த் |
 இத்யஹம் ஸர்வபூ⁴தானி தமன்வேஷ்டும் ப்ரவிஷ்டவான் | 80

என்னை விட உயர்ந்தவர் எவரும் இல்லை, இருந்ததும் இல்லை, இனி இருக்கப்போவதும் இல்லை. காலம் கூட என்னை ஆள முடியாது, இது சத்தியம், சத்தியம், சந்தேகமே இல்லை. அங்கே, தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய காந்தையை நான் சிருஷ்டித்தேன். அவளுடன் விமானங்களில் பல போகங்களை அனுபவித்தேன். முதுமை இல்லை, நோய் இல்லை, ஆண்மை பலக் குறைவு இல்லை. கந்தர்வன் போல், ராஜனே, நான் ரூபத்தில் ஒப்பற்றவனாக இருந்தேன். புத்திரர்களையும், பேரண்களையும், தொடர்புடைய பந்துக்களையும் ஸம்பாதித்து, ஆயிரக்கணக்கிலும், கோடிக்கணக்கிலும், மற்றொரு பிரம்மாவைப் போல் விளங்கினேன். பிரஜாபதியின் ஒரு நாள், நான்கு ஆயிரம் யுகங்கள் கொண்டது. பகவானால் சங்கல்பித்தது, அப்பொழுது நீங்கியது, அரசனே. என்னால் செய்யப்பட்ட அந்த சங்கல்பமும் அழிவை அடைந்தது. அங்கே நகரமும் இல்லை, பெண்ணும் இல்லை, புத்திரர்களும் இல்லை, நண்பர்களும் இல்லை. நான் ஒருவனே, நான் மட்டுமே அந்த ஆகாச மண்டலத்தில் இருந்தேன். என்னுடைய சங்கல்ப யோகத்தால் உண்டானதை நிச்சயமாக யார் அழித்தார்? என்னுடைய ஐஸ்வர்யத்தை மீறிய அந்த புருஷன் இன்று எங்கே இருக்கிறான்? என்று நான் அவனைத் தேடி எல்லா பூதங்களையும் புகுந்தேன். |80|

பூமிவிதோ விநிர்க³த்ய ஹரிருபமுபேத்ய ச |
 ப்ரவிஸ்ய சாத்யகா³ம் வாரிண ந பஸ்யம் புருஷம் பரம் |
 விநிர்க³தஸ்ததஸ்தேஜ: ப்ரவிஸ்யாஹம் ததா³க்ருதி: |
 அத்யகா³ம் தைஜஸம்ரூபம் நாபஸ்யம் புருஷம் பரம் |
 ஏவம் வாயுமதா²காஸம் அஹங்காரம் மஹத்தமம் |
 ப்ரதா⁴னமத்யகா³ம் ராஜன்னாபஸ்யம் புருஷாம் பரம் |
 ! அஸங்க²யாதா மயா த்³ருஷ்டா ஸ்ருஷ்டிஸ்தத்வைஷு பார்தி²வ |
 தேஷு யாக³ப³லேனாஹம் ந லிப்த: க இவாம்பு³ஜம் | 85

ப்ருதி²வீதோ விநிர்க³த்ய ஹரிருபமுபேத்ய ச |
 ப்ரவிஸ்ய சாத்யகா³ம் வாரிண ந பஸ்யம் புருஷம் பரம் |
 விநிர்க³தஸ்ததஸ்தேஜ: ப்ரவிஸ்யாஹம் ததா³க்ருதி: |
 அத்யகா³ம் தைஜஸம்ரூபம் நாபஸ்யம் புருஷம் பரம் |
 ஏவம் வாயுமதா²காஸம் அஹங்காரம் மஹத்தமம் |
 ப்ரதா⁴னமத்யகா³ம் ராஜன்னாபஸ்யம் புருஷாம் பரம் |
 ! அஸங்க²யாதா மயா த்³ருஷ்டா ஸ்ருஷ்டிஸ்தத்வைஷு பார்தி²வ |
 தேஷு யாக³ப³லேனாஹம் ந லிப்த: க இவாம்பு³ஜம் | 85

பூமியிலிருந்து வெளிப்பட்டு, ஹரியின் திருவுருவத்தை அடைந்து, நீரில் புகுந்தும், பரம்பொருளைக் காணவில்லை. அதன்பின், தேஜஸிலிருந்து வெளிப்பட்டு, அந்த வடிவத்தை அடைந்தும், தைஜஸ ரூபத்தைக் கடந்தும், பரம்பொருளைக் காணவில்லை. இவ்வாறே, வாயு, ஆகாஸம், அகங்காரம், மஹத்தத்துவம், பிரதானம் ஆகியவற்றை கடந்தும், ராஜனே, பரம்பொருளைக் காணவில்லை. பார்த்திவா! எண்ணிலடங்கா சிருஷ்டிகளை நான் கண்டேன். அவற்றுள், தாமரை நீரை ஒட்டாதது போல், யாக பலத்தால் நான் பற்றற்று இருந்தேன். |85

यदाहं प्रकृतेरूर्ध्वं गमनायदधे मनः।
 आत्मानमेवचापश्यं नापश्यं पुरुषं परम्।
 पुरुषो न परश्चात इति मे न व्युभासत।
 किं तु योगे गतिर्नासी न्न ज्ञानं न च पौरुषम्।
 अनुमानादिना ज्ञातः कोव्यस्ति पुरुषात्परः ।
 कुतो न भासते कीदृग्रूप सत्वगुणात्मकः।
 योगादीनां गतिश्चैयत्यात्मैश्वर्यं मियत्तथा।
 इतः परं गतिर्नेति निश्चया हि मयाकृतिः।
 एवं चिंतयतेमह्यं वागाहंरचारिणी।
 भक्त्याहमेकया ग्राह्योः न ग्राह्याः कोटिसाधनैः । 90

யதா³ஹம் ப்ரக்ருதேரூத்⁴வம் க³மனாயாதே⁴ மன: |
 ஆத்மானமேவ சா(அ)பஸ்யம் நாபஸ்யம் புருஷம் பரம் |
 புருஷோ ந பரஸ்சாத இதி மே ந வ்யுபா⁴ஸத |
 கிந்து யோகே³ க³திர் நாஸீந் ந ஜ்ஞானம் ந ச பெளருஷம் |
 து³ அனுமானாதி³னா ஜ்ஞாத: கோவ்யஸ்தி புருஷாத் பர: |
 குதோ ந பா⁴ஸதே கீத்³ருக்³ரூப ஸத்வகு³ணாத்மக: |
 யோகா³தீ³னாம் க³திஸ்சேத்யத்யாத்மைஸ்வர்ய மியத்ததா² |
 இத: பரம் க³திர்நேதி நிஸ்சயா ஹி மயா க்ருதி: |
 ஏவம் சிந்தயதே மஹ்யம் வாகா³ஹம்³ரசாரிணீ |
 ப⁴க்த்யா(அ)ஹமேகயா க்³ராஹ்யோ ந க்³ராஹ்யா: கோடிஸாத⁴னை: |90

எப்போது நான் பிரகிருதிக்கு மேலான நிலைக்குச் செல்ல மனத்தில் நாட்டம் கொண்டேனோ, அப்போது நான் என்னையே கண்டேன்; பரம்பொருளான புருஷனைக் காணவில்லை. புருஷனுக்கு அப்பால் வேறு எதுவும் இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால் யோகத்தில் எனக்குப் பக்குவம் இல்லை; ஞானமும் இல்லை; புருஷத்வமும் இல்லை. அனுமானத்தின் மூலமாகவே, புருஷனுக்கு மேலானவர் யார் என்று அறிய முடிந்தது. அவர் ஏன் பிரகாசிப்பதில்லை? ஸத்வ குணமே வடிவான அவருடைய ரூபம் எப்படிப்பட்டது? யோகம் முதலியவற்றின் கதி என்ன? ஆத்மாவின் ஐஸ்வர்யம் எவ்வளவு? இதற்கு மேல் கதி இல்லை என்று நான் நிச்சயமாக முடிவு செய்தேன். இப்படி நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு வாக்கு (அசரீரி)

எனக்குக் கூறியது: "நான் பக்தியால் மட்டுமே அடையப்பட வேண்டியவன்; கோடிக்கணக்கான சாதனங்களால் அடையப்பட மாட்டேன்." |90

तत्वातिक्रमणेनैव ज्ञानेनाधिक तत्वया ॥
 स एव आत्मा शेषो मे नित्यो मायावधिस्मृतः।
 पुं प्रकृत्योर्मुनिश्रेष्ठ एकोहमवधिस्मृतः।
 सोऽहं नानन्य भावेन विनागम्यः कदाचन।
 परमैकान्तिकं भावं संपादय गुरोःकुलात्।
 उपायान्तरमुत्सृज्य नाहं लभ्योऽन्यसाधनैः।
 द्राविडेषुजनिं लब्ध्वा मद्भर्मो यत्र तिष्ठति।
 प्रायो भक्त्या भवन्तीह मम पादांबुसेवनात्।
 एतदन्वेषणेनैव मत्प्राप्तौ सततं भवान्।
 महत्वं वदति प्राज्ञः तस्माद्भवसो मया कृतः।
 शोभया परयायुक्तः तस्माच्छीवत्स संज्ञितः।
 नरनारायणौ प्राप्य संताप्य तनुमात्मनः।
 अनुसंधान कर्ता मे मामुपैष्यसि मा शुचः |97

தத்வாதிக்ரமணேனைவ ஜ்ஞானேனாதிக⁴தத்வயா ||
 ஸ ஏவ ஆத்மா ஸேஷோ மே நித்யோ மாயாவதி⁴ஸ்ம்ருத: |
 பும் ப்ரக்ருத்யோர்முனிஸ்ரேஷ்ட² ஏகோ(அ)ஹமவதி⁴ஸ்ம்ருத: |
 ஸோ(அ)ஹம் நானன்ய பா⁴வேன வினாக³ம்ய: கதா³சன |
 பரமைகாந்திகம் பா⁴வம் ஸம்பாத³ய கு³ரோ: குலாத் |
 உபாயாந்தரமுத்ஸ்ருஜ்ய நாஹம் லப்⁴யோ(அ)ன்யஸாத⁴னை: |
 த்³ராவிடே³ஷு ஜனிம் லப்³த்⁴வா மத்³த்⁴ர்மோ யத்ர திஷ்ட²தி |
 ப்ராயோ ப⁴க்த்யா ப⁴வந்தீஹ மம பாத³ம்பு³ஸேவனாத் |
 ஏதத்³ன்வேஷணேனைவ மத் ப்ராப்தௌ ஸததம் ப⁴வான் |
 மஹத்வம் வத்³தி ப்ராஜ்ஞ: தஸ்மாத் வத்ஸோ மயா க்ருத: |
 ஸோ⁴ப⁴யா பரயா யுத்த: தஸ்மாத் ஸ்ரீவத்ஸ ஸம்ஜ்ஞித: |
 நரநாராயணௌ ப்ராப்ய ஸந்தாப்ய தனுமாத்மன: |
 அனுஸந்தா⁴ன கர்த்தா மே மாமுபைஷ்யஸி மா ஸுச: |97

தத்வங்களை முறையாக அணுகுவதன் மூலமே, ஞானத்தால் மேலான தத்வத்தை அறிய முடியும். அவனே என் ஆத்மா, அவனே முடிவில்லாதவன், அவனே மாயையின் எல்லை என்று நினைவு கூரப்படுகிறான். புருஷன், பிரகிருதி ஆகிய இருவருக்கும் மேலானவன், அவனே ஒருவன், அவனே எல்லை என்று நினைவு கூரப்படுகிறான். அந்த நான், ஒருபோதும் வேறு எந்த விதத்திலும் அணுக முடியாதவன். குருகுலத்திலிருந்து பரமைகாந்திபக்தியை அடைவாயாக. வேறு உபாயங்களை விட்டுவிட்டு, வேறு எந்த சாதனங்களாலும் நான் அடையப்பட முடியாதவன். திராவிட தேசத்தில் பிறப்பெடுத்து, என் தர்மம் எங்கு நிலைத்திருக்கிறதோ, அங்கு, பெரும்பாலும், என் திருவடித் தாமரைகளைப் பக்தியுடன் சேவிப்பதனால் (முத்தி பெறுகிறார்கள்).

இதைத் தேடுவதன் மூலமே என்னை எப்போதும் அடைய முடியும். இதை ஞானிகள் மஹத்துவம் என்று கூறுகிறார்கள், அதனாலேயே நீ என் மைந்தன் ஆக்கப்பட்டாய். அவன் இருவிதமான மேன்மையோடும் இணைந்திருப்பதால், ஸ்ரீவத்ஸன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். நரநாராயணர்களை அடைந்து, உன் உடலையும் ஆத்மாவையும் வருத்தி, என் அனுசந்தானம் செய்பவன், என்னை அடைவாய், வருந்தாதே. |97

இதி ஸ்ரீ ப்³ருஹத்³ப்³ருஹ்ம ஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²ம பாதே³
ஸுத³ர்ஸனகீ³தாயாம் ஸ்ரீவத்ஸசரிதம் நாம
த்ருதீயோ(அ)த்⁴யாத்ய: |"

இத்துடன் ஸ்ரீபிருஹத் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையில், முதல் பாகத்தில்
சுதர்சன கீதையில், ஸ்ரீவத்ஸ சரிதம் என்னும் மூன்றாம் அத்தியாயம்
நிறைவுபெறுகிறது. ||

<<<< ____ >>>>

श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्बृहसंहिता

चतुर्थोऽध्यायः रहस्योपदेशः

ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரே ப்³ருஹத்ப்³ரஹ்மஸம்ஹிதா

சதுர்தோ(அ)த்⁴யாய: ரஹஸ்யோபதே³ஸ:

ப்³ருஹத்ப்³ரஹ்மஸம்ஹிதையின் நான்காம்

அத்தியாயம் -4

ரகசிய உபதேஸம்

श्रीवत्स उवाच

सचाहमवतीर्णोऽस्मि श्रीवत्साख्यो नृपोत्तम।
स्मृतिर्मेनाद्य संरुद्धा योगेशचरणाश्रयात्।
तत्राऽहं गंतुकामोऽस्मि यदि ते रोचते वचः।
नारायणाश्रयं यावचावामध्य नरेश्वर।

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

ஸ சாஹமவதீர்ணோ(அ)ஸ்மி ஸ்ரீவத்ஸாக்²யோ ந்ருபோத்தம |
ஸ்ம்ருதிர்மேநாத்³ய ஸம்ருத்³தா⁴ யோகே³ஸசரணாஸ்ரயாத் ||
தத்ரா(அ)ஹம் க³ந்து காமோ(அ)ஸ்மி யதி³ தே ரோசதே வச: |
நாராயணாஸ்ரயம் யாவதா³வாமத்⁴ய நரேஸ்வர ||

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச:

ஸ்ரீவத்ஸனாகிய நான், அப்பொழுது, யோகீசனின் பொற்பாதங்களில் சரணடைந்ததாலே, என் முன் மறைந்திருந்த நினைவாற்றல் மீளப்பெற்றேன். ஓ நரேஸ்வரா!, நாராயணனின் அருள் மணக்கும் திரு ஆசிரமத்திற்குச் செல்ல யான் பெரிதும் விழைகின்றேன். உமது திருவுள்ளம் இசைந்தால், நாமும் அங்கே பயணிக்கலாம்." |

**राजोवाच **

माचिरंकुरु विप्रर्षे कुत्र नारायणाश्रमः।
गच्छाव पुण्डरीकाक्ष दिव्यदर्शनकाङ्क्षिणौ ।

**ராஜோவாச **

மாசிரம் குரு விப்ரர்ஷே குத்ர நாராயணாஸ்ரம: |
க³ச்சா²வ புண்ட³ரீகாக்ஷ தி³வ்யத³ர்ஸனகாங்க்ஷிணௌ ||

ராஜோவாச:

"ஓ முனி சிரேஷ்டரே!, நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஆசிரமம் எங்கேயுள்ளது? விரைந்துரைப்பீராக. புண்டரீகாக்ஷனின் திவ்விய தரிசனத்தை காண, நாமும் விரைந்து செல்வோமய்யா!" ||

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

राजन् पश्यप्रभावं मे योगस्य नयनांबुजे।
पिधेहि पाणिनादीर्घं राज्याशां विनिवर्तय।
एवमुक्तो निवर्त्याशां प्रजां पुत्रेनिवेश्य सः।
राज्यं तृणमिव त्यक्त्वा पिदधेलोचनद्वयम्।
श्रीवत्सो दर्शयामास तं गिरि गंधमादनम्।
मुतैकेन कमले योगाभ्यास प्रभावतः।

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

ராஜன் பஸ்ய ப்ரபா⁴வம் மே யோக³ஸ்ய நயனாம்பு³ஜே |
பி³தே⁴ஹி பாணிநா தீ³ர்க⁴ம் ராஜ்யாஸாம் வினிவர்தய ||
ஏவமுக்தோ நிவர்த்யாஸாம் ப்ரஜாம் புத்ரே நிவேஸ்ய ஸ: |
ராஜ்யம் த்ருணமிவ த்யக்த்வா பிதி³தே⁴லோச²னத்³வயம் ||
ஸ்ரீவத்ஸோ த³ர்ஸயாமாஸ தம் கி³ரிம் க³ந்த⁴மாத³னம் |
மூர்தை: கேன கமலே யோகா³ப்⁴யாஸ ப்ரபா⁴வத: ||

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச:

"ஓ மன்னா!, என் யோக பலத்தின் ஆற்றலை நீ காண்பாயாக. உன் கண் மலர்களை மூடி, ராஜ்யத்தின் மீது கொண்ட ஆசைகளைத் துறப்பீராக." |

அவ்வாறே மன்னனும், உலக ஆசைகளை உதறி, தன் புதல்வனிடம் நாட்டை ஒப்படைத்து, ராஜ்யத்தை ஒரு துரும்பெனத் தள்ளி, இரு கண்களை மூடினான். ஸ்ரீவத்ஸனும் தன் யோகப் பயிற்சியின் வலிமையால், கந்தமாதன மலையை மனக்கண்ணில் காணச் செய்தான். |

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

मुच्यतां नयनद्वारं मुक्तिद्वारं विलोकय।
सोपानमिव वैकुण्ठसौधस्यैनां सरिद्वराम्।
विष्णुधर्मा तदोन्मुच्य नरनारायणाश्रयम्।
अपश्यन्नयनांभोजमवाप परमोत्सवम्।
“यत्र चाऽऽकनन्दाख्या नदी कैवल्य वाहिनी।
तप्तवारिचयाकारः पावनाय हुताशनः।
अंते विज्ञानदाधारा कूर्मस्य कमलोद्भवे।
गरुडोपि शिलारूपी सेवते चरणाम्बुजम्।¹⁰

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

முச்யதாம் நயனத்³வாரம் முக்தித்³வாரம்விலோகய |
 ஸோபாநமிவ வைகுண்ட²ஸௌத⁴ஸ்யைனாம் ஸரித்³வராம் ||
 விஷ்ணுத⁴ர்மா ததோன்முச்ய நரநாராயணாஸ்யம் |
 அபஸ்யன் நயனாம்போ⁴ஜமவாப பரமோத்ஸவம் ||
 "யத்ர சா(அ)லக்நந்தா²க்²யா நதீ³ கைவல்ய வாஹினீ |
 தப்தவாரிசயாகார: பாவனாய ஹுதாஸன: ||
 அந்தே விஜ்ஞானதா⁴தா⁴ரா கூர்மஸ்ய கமலோத்³ப⁴வே |
 க³ருடோ³ (அ)பி ஸிலாருபீ ஸேவதே சரணாம்பு³ஜம் ||10

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச:

"இனி உன் அகக்கண்ணாகிய கதவைத் திறப்பாயாக. இதோ, முக்தி வாசல்! வைகுண்டத்தின் மணிமண்டபத்திற்குச் செல்லும் சோபானம் (படிக்கட்டுகளைப்) போன்றது இந்தத் திருநதி." |

விஷ்ணு தர்மன், நர நாராயணனின் திரு ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றான், தன் விழிகளால் அந்தப் பேரழகைக் கண்டு, பரமானந்தம் அடைந்தான். | "அங்கே, அலக்நந்தா நதி, கைவல்யத்தை அள்ளித்தரும் கங்கையாய் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறாள். அக்னி தேவன், தப்தவாரியாக பாவங்களை எரித்து சாம்பலாக்கி, தூய்மை செய்கிறான். ஆதி கூர்மத்தின் திருக்குளத்தில் அறிவின் இருப்பிடமும், கருடனும் ஒரு சிலாருபமாய் எம்பெருமானின் திருவடியைச் சேவித்து நிற்கின்றன. ||10

*धर्मात्मजं नरसखम् जगदेकवन्द्यं नारायणं जलजलोचनमप्रमेयम्।
 सिद्धैरुपाश्रित गुणैकराशिम् जीमूतमेधुर तनुं पुरुषम् ददर्श |
 पद्मासनं वर कमण्डलु मुग्धहस्तमेणाजिनोत्तर पटं विलसत्तिदण्डम्।
 शुद्धोपवीतिनमुरस्थल कंजमालामाबद्धशेखर शिखं पुरुषं ददर्श |
 प्राणावरोध तरुभूत तनुं प्रपन्न तत्वं परं परमया दयया दिशन्तम् |
 कन्दर्प गर्व हरखण्डित रोषदर्पं सिद्धान्तशान्त हृदयं पुरुषं ददर्श |
 सामादिवेदपरिगीतचरित्रबृन्द मानंदसान्द्र नयनक्षत विश्वतापम्।
 सद्ब्रह्मविश्वदयया तपसिप्रविष्टमात्मान मुज्वलगुणं पुरुषं ददर्श |14 |

*த⁴ர்மாத்மஜம் நரஸக²ம் ஜக³தேகவந்த³யம்
 நாராயணம் ஜலஜலோச²னமப்ரமேயம் |
 ஸித்³தை⁴ருபாஸ்யரித கு³ணைகராஸிம்
 ஜீமூதமேது⁴ர தனு புருஷம் த³த³ர்ஸ ||
 பத்³மாஸனம் வர கமண்ட³லு முக்³த⁴ஹஸ்த
 மேணாஜிநோத்தர படம் விலஸத் த்ரித³ண்ட³ம் |
 ஸுத்³தோ⁴பவீதிநமுரஸ்த²ல கஞ்ஜமாலா

மாப³த்³த⁴ஸேக²ரஸி²க²ம் புருஷம் த³த³ர்ஸ ||
 ப்ராணா(அ)வரோத⁴ தருபூ⁴த தனு ப்ரபன்ன
 தத்த்வம் பரம் பரமயா த³யயா தி³ஸந்தம் |
 கந்த³ர்ப க³ர்வ ஹர கண்ட³ஸித ரோஷ த³ர்பம்

ஸித்³தா⁴ந்தஸாந்த ஹ்ருத³யம் புருஷம் த³த³ர்ஸ ||
 ஸாமாதி³வேத³ பரிஶீ³தசரித்ரப்³ருந்த³
 மானந்த³ஸாந்த³ர நயனக்ஷத விஸ்வதாபம் |
 ஸத்³ப்³ரஹ்ம விஸ்வத³யயா தபஸி ப்ரவிஷ்ட²
 மாத்மானமுஜ்ஜ்வலகு³ணம் புருஷம் த³த³ர்ஸ || 14 ||

*தர்மத்தின் திருமகனாய், நரனின் தோழனாய், அகிலஉலகிற்கே
 வணக்கத்திற்குரியவனாய், ஜலஜலோசனான எம்பெருமான்,
 அளவிடற்கரியவனாய், சித்தர்களால் சூழப்பட்டு, குணக்கடலாய்,
 கார்மேக வண்ணனாய், புருஷோத்தமனாய் ஜொலித்தான்.
 பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து, கையில் கமண்டலம் தாங்கி, மான் தோலை
 போர்த்திக் கொண்டு, ஒளிவீசும் த்ரிதண்டம் ஏந்தி, தூய உபவீதமும்,
 மார்பில் பத்மாக்ஷ மாலையும், தரித்து, ஜொலிக்கும் சிகையுடன்
 கூடியபுருஷனைக் கண்டான். பிராணாயாமம் செய்து, தன்னுடைய
 தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தி, கருணையே வடிவான கண்களுடன்,
 மன்மதனின் ஆணவத்தை அழித்தவனாய், சாந்தமே உருவான
 மனதுடன் கூடிய புருஷோத்தமனைக் கண்டான். சாமாதி வேதங்களால்
 புகழப்பட்ட சரித்திரத்துடன், பேரின்ப மயமான விழிகளால், உலகத்
 துன்பங்களை நீக்கியவனாய், ஸத்ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபனாய், உலக
 தயவால் தவத்தில் ஆழ்ந்திருந்த உஜ்ஜ்வலமான குணத்துடன் கூடிய
 புருஷனைக் கண்டான். || 14

श्रीमन्त्रराज पदवर्ण विचारयुक्तान् मन्त्रद्वयार्थ परिवर्तन दग्धमायान्।
 तत्त्वत्रयैक परिचिन्तनलक्ष्यविद्याऽऽकारत्रयांस्तु निजधाम्नि निवेशयन्तम्।15

ஸ்ரீமந்த்ரராஜ பத³வ்ரண விசாரயுக்தான்

மந்த்ரத்³வயாத்² ப³ரிவர்தன த³க்³த⁴மாயான் |
 தத்த்வத்ரயைக பரிசிந்தன லப்³த⁴வித்³யா(ஆ)
 காராத்ரயம்ஸ்து நிஜதா⁴ம்னி நிவேஸயந்தம் || 15

மந்திரங்களின் ராஜ்யமாக, இரு மந்திரங்களின் உட்பொருளை மாற்றிய
 வல்லமையால் மாயையை எரித்தவனாய், மூன்று தத்துவங்களின்
 சிந்தனையால் பெற்ற ஞானத்தால், மூன்று வடிவங்களை தன்
 இருப்பிடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டவன். || 15

तावोचतुश्चरणपीठतलेलुठंतौ साष्टांगपात परिपूत शरीरयष्टि।
आवां विलोकयमनाक् कृपया भवाग्नेः सन्तप्य ते चरणमूलमुपाश्रयंतौ ।
नमोऽनन्ताय देवाय सुरासुरनतांग्रये ।
मुक्तिप्रदाय मुक्ताय सात्वतानंददायिने ।
आवयोस्तवपादाब्ज परिचर्यामभीप्सतोः।
गुणत्रयातिरिक्तानां गतिःकेन भवेदिह।

ஸ்ரீ நாராயண உவாச |

त्रिधागतिरिहप्रोक्ता कर्मिणां ज्ञानयोगिनाम्।
सन्यासिनां स मुख्याता ब्रह्मलोकमयागतिः।20

தாவச்சதுஸ்சரணபீட² தலேலுட² ந்தெள
ஸாஷ்டா² ங்க³ பாத பரிபூத ஸரீரயஷ்டி² |
ஆவாம் விலோகயமநாக் க்ருபயா ப⁴வாக்³னே:
ஸந்தப்ய தே சரணமூலமுபாஸ்யந்தெள ||
நமோ(அ)னந்தாய தே³வாய ஸுராஸுரனதாங்க்ரயே |
முக்திப்ரதா³ய முக்தாய ஸாத்வதானந்த³தா³யினே ||
ஆவயோஸ்தவபாதா³ப்³ஜ பரிசர்யாமபீஸ்தோ: |
கு³ணத்ரயா(அ)திரிக்தானாம் க³தி: கேன ப⁴வேதி³ஹ ||

ஸ்ரீ நாராயண உவாச |

த்ரிதா⁴க³திரிஹ ப்ரோக்தா கர்மினாம் ஜ்ஞானயோகி³னாம் |
ஸன்யாஸினாம் ஸ முக்²யாதா ப்³ரஹ்மலோகம் அயாக³தி: ||20

அவர்கள் இருவரும் வேரற்ற மரமெனக் கீழே வீழ்ந்து, சாஷ்டாங்கமாக எம்பெருமானின் பொற்பாதங்களைச் சரணடைந்தனர், "பிறவிக் கடலின் ஸமர்ப்பிம் வெப்பத்தால் தவிக்கும் எங்களுக்கு, கருணை செய்து, உங்கள் திருவடி நிழலைக் ஸமர்ப்பிங்கள்" என மன்றாடினர் |
"அனந்தனே போற்றி, தேவனே போற்றி, சுரர்களும் அசுரர்களும் வணங்கும் திருவடி போற்றி, முக்தியைத் தருபவனே போற்றி, முக்தியாய் இருப்பவனே போற்றி, சாத்வீக ஆனந்தம் தருபவனே போற்றி ! எம்பெருமானே! உமது திருவடிகளைப் பணிந்து தவம் செய்யும் எங்களுக்கு, முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட கதி எவ்வாறு கிட்டும்?" ||

ஸ்ரீ நாராயண உவாச:

"கர்ம யோகிகள், ஞான யோகிகள், சன்யாசிகள் மூவருக்கும் மூன்று கதி உண்டு. சன்யாசிகள், பிரம்ம லோகத்தை அடைவர். |20
என்றெல்லாம்வினவ எம்பெருமானின் பதில்

मयेवार्पित चित्तानां शांतानां मामभीप्सताम् ।
 परमैकान्तिनां वत्सौ गुणातीता गतिर्मता ।
 वैकुण्ठदास्ययुक्तानां दासवेषोपशोभिनाम् ।
 दासदासेतिलभतामपूर्वान् गतिरिष्यते ।
 निवर्त्य सर्वतस्संगं सम्बंधमपि देहजम् ।
 प्रयोजनान्तरं हित्वा मामेकं शरणं गताः ।

**மயே(அ)வார்பித சித்தானாம் ஸாந்தானாம் மாமபீப்ஸதாம் |
 பரமைகாந்திநாம் வத்ஸௌ கு³ணாதீதா க³திர்மதா ||
 வைகுண்ட²தா³ஸ்யயுக்தானாம் தா³ஸவேஷோபஸோபி⁴னாம் |
 தா³ஸதா³ஸேதி லப்³தா⁴மபூர்வான் க³திரிஷ்யதே ||
 நிவர்த்ய ஸர்வதஸ்ஸங்க³ம் ஸம்ப³ந்த⁴மபி தே³ஹஜம் |
 ப்ரயோஜனாந்தரம் ஹித்வா மாமேகம் ஸரணம் க³தா: ||**

என்னிடம் மனதைச் சமர்ப்பித்தவர்களும், சாந்தமாக இருப்பவர்களும்,
 என்னை அடைய விழையும் பக்தர்களும், எல்லாவற்றிலும் என்னையே
 காணும் பரம ஏகாந்திகளும் முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையை
 அடைவார்கள். |

வைகுண்டத்தில், தாஸர்களாகவும், தாஸர்கள் உடையணிந்து,
 தாஸர்களுக்கெல்லாம் தாஸராக இருக்கும் நிலையே விரும்பப்படுகிறது.
 எல்லா வித பற்றுக்களையும், தேகத்தால் வரும் பந்தங்களையும்
 துறந்து, என்னை மட்டுமே சரணடைந்தவர்கள்,

ते प्राप्नुवन्ति मामेव ममैवात्यंतवल्लभाः ।
 मामृतेनाभिकांक्षन्ति प्राणादप्यतिवल्लभम् ।
 श्रीवत्स योगसंसिद्ध राज्ञान्ज्ञानैक भाजन ॥
 स रहस्यं प्रयच्छामि सिद्धान्त ज्ञानमुत्तमम् ।
 यस्याहं रूपभेदेन जनानां हितकांयया ।
 आर्थितो वैष्णवक्षेत्रं नरेणसहितस्सदा ।
 तदेकंकारणं ब्रह्म वेदान्तप्रतिपादितम् ।
 नाहं वक्तुमलं तस्यप्रभावं शतजन्मभिः ।
 गुणांस्तस्यपरिच्छेत्तुमैश्वर्यं भूति वैभवम् ।
 नैवं वस्तुपरं येन परिच्छेदोऽस्य जायते ।
 यत्र नायमसौ देवो स देशस्तादृशः क्वचित् ।
 अतो देशपरिच्छेदः पुरुषस्य न विद्यते ।
 यत्र नायमसौ देवो न कालस्तादृशः क्वचित् ।
 अतः कालपरिच्छेदः पुरुषस्य न विद्यते । 30

**தே ப்ராப்னுவந்தி மாமேவ மமைவாத்யந்தவல்லபா⁴: |
 மாம்ருதேநாபி⁴காம்க்ஷந்தி ப்ராணாதி³ப்⁴யதிவல்லப⁴ம் ||
 ஸ்ரீவத்ஸ யோக³ஸம்ஸித்³த⁴ ராஜன் ஜ்ஞானைக பா⁴ஜன ||**

**ஸ ரஹஸ்யம் ப்ரயச்சா²மி ஸித்³தா⁴ந்த ஜ்ஞானமுத்தமம் |
யஸ்யாஹம் ரூபபே⁴தே³ன ஜனானாம் ஹிதகாமயாயா ||
ஆர்தி²தோ வைஷ்ணவம் க்ஷேத்ரம் நரேண ஸஹிதஸ்ஸதா³ |
ததே³ககாரணம் ப்³ரஹ்ம வேதா³ந்தப்ரதிபாதி³தம் ||
நாஹம் வக்துமலம் தஸ்ய ப்ரபா⁴வம் ஸதஜன்மபி⁴: |
கு³ணாம்ஸ்தஸ்ய பரிச்சே²த்துமைஸ்வர்யம் பூ⁴தி வைப⁴வம் ||
நைவம் வஸ்துபரம் யேன பரிச்சே²தோ³ (அ)ஸ்ய ஜாயதே |
யத்ர நாயமஸௌ தே³வோ ஸ தே³ஸஸ்தாத்³ருஸ: க்வசித் ||
அதோ தே³ஸபரிச்சே²த: புருஷஸ்ய ந வித்³யதே |
யத்ர நாயமஸௌ தே³வோ ந காலஸ்தாத்³ருஸ: க்வசித் ||
அத: காலபரிச்சே²த: புருஷஸ்ய ந வித்³யதே ||30**

அவர்களே எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள். என்னை அன்றி
வேறெதையும் விரும்பாதவர்கள், எனக்குப் பிராணனை விட
மேலானவர்கள். ஓ ஸ்ரீவத்ஸா!, யோகத்தில் சித்தி பெற்றவனே!,
ஞானத்தின் இருப்பிடமாய் விளங்குவோனே! ||

நான் உனக்குச் சிறந்த சித்தாந்த ஞானத்தின் ரகசியத்தை
உபதேசிக்கிறேன். உலக மக்களின் நன்மையின் பொருட்டு, நானே பல
ரூபங்களில் அவதரிக்கிறேன். எப்போதும் நாராயணனுடன் கூடியே
இருக்கிறேன். நான், வைஷ்ணவ க்ஷேத்திரத்தில், மனித உருவில்
இருக்கிறேன். வேதாந்தம் சொல்லும் காரணப் பிரம்மம் நானே. எனது
பெருமையை நூறு ஜன்மங்கள் எடுத்தாலும் கூற முடியாது. என்
குணத்தையும், என் ஜஸ்வர்யத்தையும், என் மகிமையையும் யாராலும்
அளவிட முடியாது. ||

நான் இப்படிப்பட்டவன் என்று சொல்லிவிடக்கூடிய வஸ்துவும் இல்லை.
தேவன் இல்லாத இடம் என்று ஏதும் இல்லை. எனவே, எனக்கு இடத்தால்
எந்த பிரிவும் இல்லை. அதேபோல் நான் தேவன் இல்லாத காலம் என்று
எதுவும் இல்லை. ஆகவே, எனக்கு காலத்தால் எந்த பிரிவும் இல்லை. |30

आश्रयान्तर संशून्यो नाश्रयो विद्यते क्वचित्।
निराश्रयाश्रयश्चैष परमात्माऽद्वयो मतः ।
आधेयमत्रसकलं चिदचिच्छब्द संज्ञितम्।
आधेय नामभिस्तस्य नामानि विलसति हि ।
मतस्याधार इत्येव नानावस्ता कृतानि हि ।
आधेयरूपरूपाणि नानावस्थाकृतानि वै।
स्वप्रकाश स्वरूपस्य विलसंति परात्मनः।
प्रकाश्यमत्र सकलं चिदचिच्छब्द संज्ञितम्।
प्रकाश्यते तस्यभासा तस्माद्देवः प्रकाशकः।35

**ஆஸ்ரயாந்தர ஸம்ஸூந்யோ நாஸ்ரயோ வித்³யதே க்வசித் |

வகுத்தவன். எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவன் நான், நானே எல்லாவற்றையும் ஜெனிப்பிப்பவன். என்னில் இருந்தே எல்லாம் வருகிறது, என்னில் தான் எல்லாம் அடங்கும். இந்த சித்தும் அசித்தும் என்னோடது, நான் யார் என்று கேட்டால், அதுக்கு விடை, நான் சேஷியாகவும், சேஷனாகவும் இருக்கிறேன். ||40

शेषशेषीति विख्यातो दासस्वामि स एव हि ।
 चेतनस्तत्र यो भागस्सोचिन्द्रोगैक साधनः ।
 चिदचिच्छेषभूतो हि तदायत्त स्थितिस्सदा ।
 तच्छेषरससंप्राप्तो विज्ञेयामनसैव हि ।
 आश्रितादिकसंज्ञां हि संप्राप्तो गुणतोपि सः ।
 स्वाभाविकोह्ययं भेदो मतो मे शेषशेषिणोः ।
 उभयोराल्मभूतोयं स्वतन्त्रो धारको हरिः ।
 प्रेरको भासकोलिप्तो भोजको भोजवर्जितः ।
 छायातपस्वरूपेण प्रविष्टौ विहगाभिधौ ।
 अचेतनायांप्रकृतौ चेतनायां तु सैव हि ।
 उभयोर्वि सजातीय स्वभावगुण वैभवः ।
 भेदोनिरूपितोह्येषह्यभेदस्तच्छरीरता ।
 अतोऽनन्यार्हसंबन्ध जीवात्म परमात्मनोः ।
 विचिन्त्यैवं विमुक्तस्स्यात् श्रीवत्स जगतीपते ।
 अचित्सु भोग्यभूतं हि प्राकृतेऽप्राकृतेन च ।
 अनहम्यात्मनि ज्ञात्वा स्वाप्न विद्युल्लतोपमम् ।
 अप्राकृतेन देहेन नैष्कर्म्येण द्विजोत्तम ।
 स्वस्यानन्यार्हभोग्यं हि विद्धि देवं रमापतिम् ।
 स्वतन्त्रमात्मनो देवं कारुण्यादि गुणान्वितम् ।
 तदीयस्यात्मनोऽनन्यसाधनं साधु साधय ।50

**ஸேஷஸ்ப்ஸேஷீதி விக்²யாதோ தா³ஸஸ்ஸ்வாமீ ஸ ஏவ ஹி ।
 சேதனஸ்தத்ர யோ பா⁴க³ஸ்ஸோ(அ)சித்³ போ⁴கைக ஸாத⁴ன: ||
 சித்³சிஸ்ப்ஸேஷபூ⁴தோ ஹி ததா³யத்த ஸ்தி²திஸஸதா³ ।
 தச்²ஸேஷ ரஸஸம்ப்ராப்தோ விஜ்ஞேயமனஸைவ ஹி ||
 ஆஸ்ப்ரிதாதி³கஸம்ஜ்ஞாம் ஹி ஸம்ப்ராப்தோ கு³ணதோ(அ)பி ஸ: ।
 ஸ்வாபா⁴வி கோ(அ)ஹ்யயம் பே⁴தோ³ மதோ மே ஸேஷஸேஷிணோ: ||
 உப⁴யோராத்மபூ⁴தோ(அ)யம் ஸ்வதந்த்ரோ தா⁴ரகோ ஹரி: ।
 ப்ரேரகோ பா⁴ஸகோ(அ)லிப்தோ போ⁴ஜகோ போ⁴ஜவர்ஜித: ||
 ச்சா²யாதப ஸ்வரூபேண ப்ரவிஷ்டௌ விஹகா³பி⁴தௌ⁴ ।
 அசேதனாயாம் ப்ரக்ருதௌ சேதனாயாம் து ஸைவ ஹி ||
 உப⁴யோர்பி⁴த்³ ஸஜாतीय ஸ்வபா⁴வகு³ண வைப⁴வ: ।
 பே⁴தோ³ நிருபிதோ ஹ்யேஷ ஹ்யபே⁴த³ஸ்தச்²ஸரீரதா ||
 அதோ(அ)னன்யா(அ)ர்ஹஸம்ப்³ந்த⁴ ஜீவாத்ம பரமாத்மனோ: ।
 விசிந்த்யைவம் விமுக்தஸ்யாத் ஸ்வீவத்ஸ ஜக³தீபதே ||

அசித்ஸு போ⁴க்³யபூ⁴தம் ஹி ப்ராக்ருதே(அ)ப்ராக்ருதேன ச |
 அனஹம்யாத்மனி ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாப்ன வித்³யுல்லதோபமம் ||
 அப்ராக்ருதேன தே³ஹேன நைஷ்கர்மயேண த்³விஜோத்தம |
 ஸ்வஸ்யா(அ)னன்யா(அ)ர்ஹபோ⁴க்³யம் ஹி வித்³தி⁴ தே³வம் ரமாபதிம்
 ||
 ஸ்வதந்த்ரமாத்மனோ தே³வம் காருண்யாதி³ கு³ணான்விதம் |
 ததீ³யஸ்யாத்மனோ(அ)னன்ய ஸாத⁴னம் ஸாத⁴ ஸாத⁴ய ||50**

நான், சேஷியாகவும், சேஷனாகவும், தாசனாகவும், தலைவனாகவும் இருக்கிறேன். சேதனத்திலே நான், போகம் அனுபவிப்பவனாயும், போகத்தை அனுபவிக்கக் கூடியவனாயும் இருக்கிறேன். சேதனமும், அசேதனமும் என்னையே சார்ந்திருக்கிறது, என்னால் மட்டும் தான் அது நிலைத்திருக்கிறது, என்னில் உள்ள ரசத்தால் மனதில் உணரப்பட வேண்டியது. நான் ஆசிரிதனும், குணவானும் ஆகிறேன். சேஷிக்கும் சேஷனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இதுவே. நான் சுதந்திரனாய், எல்லோரையும் தாங்கும் ஹரியாய் இருக்கிறேன். நான் தான் எல்லாவற்றையும் இயக்குபவனும், எல்லாவற்றையும் ஒளிர்ச் செய்பவனும், ஒட்டாதவனும், போஜனாய், போகத்தை அனுபவிக்காதவனும் நான். ||

உபயத்ரப் பிரவேசகனாக, சேதனத்திலும், அசேதனத்திலும் நிழல் போலவும், வெப்பம் போலவும் இருக்கிறேன். அவை அனைத்தும் ஒரே விதமான இயல்பு, குணம் மற்றும் வைபவம். இதுதான் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்குமான ஸம்பந்தம். இதை உணர்ந்து முக்தி பெறுவாயாக. அசித் பொருள் போகத்திற்குரியது, அது ப்ராக்க்ருதமாகவும் அப்ராக்க்ருதமாகவும் இருக்கிறது. ஆத்மாவோ, கனவிலும், மின்னலைப் போன்ற மாயையானது. அப்ராக்க்ருதமான தேகத்தால், கர்மத்தை துறந்து, ரமாபதியான தேவன் ஒருவனே உனது நிரந்தர சொந்தம். அவன் தான் சுதந்திரமான ஆத்மாவாக, கருணை உள்ளவனாக இருக்கிறான், உன் ஆத்மா அவனுக்கு மட்டும் தான் சொந்தம், அதை நீ நன்றாக உணர்வாயாக. | 50

प्राकृतेषु पदार्थेषु तदाचा प्राकृतेष्वपि ।
 समस्तेषु स्वकीयत्व स्पृहमात्यंतिकीं त्यज ।
 प्राकृताप्राकृतेष्वेवं चिदचित्सु निरन्तरम् ।
 सर्वशक्तिगुणोपेतं भगवन्तमवस्थितम् ।
 भावेनात्यंतिकेनैव भज तेभ्यो विलक्षणम् ।
 तत्राप्तये सदा वसयावदस्ति कळंबरम् ॥
 अखण्डतैलधारावदविच्छिन्नस्मृतिः पुमान् ।
 अभ्येति परमात्मानमिति वेदांतडिण्डिमः ।
 शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि साधनं स्मृतये हरेः ।
 अधिकारानुरूप्येण कर्मज्ञानमुपासनम् । 55

**ப்ராக்ருதேஷுபதா³ர்தே²ஷு ததா³சாப்ராக்ருதேஷ்வபி |
 ஸமஸ்தேஷு ஸ்வகீயத்வ ஸ்ப்ருஹமாத்யந்தி கீம் த்யஜ ||
 ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதேஷ்வேவம் சித³சித்ஸு நிரந்தரம் |
 ஸர்வஸக்தி கு³ணோபேதம் ப⁴க³வந்தமவஸ்தி²தம் ||
 பா⁴வேனா(அ)த்யந்திகேனவ ப⁴ஜ தேப்⁴யோ விலக்ஷணம் |
 தத்ராப்தயே ஸதா³ வத்ஸ யாவத³ஸ்தி களெ³ப³ரம் ||
 அக²ண்ட³தைலதா⁴ராவத³விச்சி²ன்னஸ்ம்ருதி: புமான் |
 அப்⁴யேதி பரமாத்மானமிதி வேதா³ந்த டி³ண்டி³ம: ||
 ஸ்ருணு வத்ஸ ப்ரவக்ஷயாமி ஸாத⁴னம் ஸ்ம்ருதயே ஹரே: |
 அதி⁴காரானுரூப்யேண கர்மஜ்ஞானமுபாஸனம் ||55**

ப்ராக்ருதத்திலும் அப்ராக்ருதத்திலும், சித்திலும் அசித்திலுமுள்ள பற்றுக்களை நீக்கி, எல்லா இடங்களிலும், ஸர்வ வல்லமையும் குணமும் நிறைந்த பகவானை நீ காண்பாயாக. அவனிடம் அன்புடன் பக்தி செய். இந்த உடலில் இருக்கும் வரையிலும், அவனுடைய திருப்பாதங்களை நோக்கி தவம் செய். இடைவிடாத எண்ணெய்த் தாரையைப் போல் நினைவுகளை அவனிடம் செலுத்தினால், பரமாத்மாவை அடையலாம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஓ ஸ்ரீவத்ஸா, உனக்கு இன்னும் ஒரு உபாயம் சொல்றேன், அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தாற் போல், கர்ம ஞானம், மற்றும் உபாசனை செய்ய வேண்டும்.” | 55

इति श्री पाञ्चरात्रे बृहद्बृह्ण संहितायां प्रथमो पादे सुदर्शन गीतायां श्रीवत्सचरिते
 रहस्योपदेशो नाम चतुर्थोऽध्यायः॥

**இதி ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரே ப்ருஹத்³ப்³ரஹ்ம ஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மோ
 பாதே³ ஸுத³ர்ஸன கீ³தாயாம் ஸ்ரீவத்ஸசரிதே
 ரஹஸ்யோபதே³ஸோ நாம சதுர்தோ(அ)த்⁴யாய: ||**

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தின்பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், ஐந்தாம் அத்தியாயம்
(தேஹசுத்தி மற்றும் ஆத்ம சுத்தியை அடைவதற்கான)

தாபஸம்ஸ்கார விதி:

अथ पञ्चमोऽध्यायः
तापसंस्कार विधिः

श्री नारायण उवाच
वेदोक्तं कर्मकुर्वत्सु चेतनेष्विच्छया हरेः।
ईहते मुक्तयेलोके सहस्रेषु च कश्चन।
वीक्षिस्तम् हि मनस्तस्य विषयास्वादनेन हि।
सैकदावशमायाति विना महदनुग्रहात्।
अतस्सर्वात्मना वत्स! मद्दर्माकाङ्क्षया प्रियम्।
आचार्यम् शरणं सम्यक् संश्रयेत विचक्षणः।
देहशुद्धिं विधायाथ यथाज्ञं परमात्मनः
मन्तराजम् द्वयंचैव पौरुषं सूक्तमेव च।
श्रीसुक्तं पावमानं च भूमिसूक्तं तथैव च।
स्वर्णघर्मानुवाकं च द्वादशार्णं समभ्यसेत्।5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச
வேதோக்தம் கர்மகுர்வத்ஸு சேதநேஷ்விச்சயா ஹரே:|
ஈஹதே முக்தயே லோகே ஸஹஸ்ரேஷு ச கஸ்சன:|
வீக்ஷிஸ்தம் ஹி மனஸ்தஸ்ய விஷயஸ்வாதே³ன ஹி|
ஸைகதா³வஸமாயாதி வினா மஹத³னுக்³ரஹாத்|
அதஸ்ஸர்வாத்மனா வத்ஸ! மத்³த⁴ர்மாகாங்க்ஷயா ப்ரியம்|
ஆசார்யம் ஸரணம் ஸம்யக் ஸம்ப்ரயேத விச்சக்ஷண:|
தே³ஹஸூத்³தி⁴ம் வித⁴யாத² யதா²ஜ்ஞம் பரமாத்மன:|
மந்த்ரராஜம் த்³வயம்சைவ பௌருஷம் ஸுக்தமேவ ச|
ஸ்ரீஸுக்தம் பாவமானம் ச பூ⁴மிஸுக்தம் ததை²வ ச|
ஸ்வர்ணக⁴ர்மானுவாகம் ச த்³வாத³ஸார்ணம் ஸமப்⁴யஸேத்|5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச:

"வேத நெறியில் கர்மங்கள் புரியும் மாந்தருள், ஆயிரத்தில் ஒருவனே, பரந்தாமனின் பேரருளால் மோக்ஷத்தை நாடி நிற்கின்றான். ஐம்புல இன்பப் பெருங்கடலில் நெஞ்சம் பறிஸமர்ப்பித்தவன், மெய்யடியார் தம் கருணையின்றி, தன் உண்மை நிலை கூடான். ஆகையால், என்பால் பக்தி செய்ய விழையும் விவேகியானவன், ஆசார்யனின் பொன்னான திருவடிகளை எல்லா வகையாலும் சரணடைதல் வேண்டும். பரம்பொருளின் திருவுள்ளப்படி, தேக சுத்தியைக் கடைப்பிடிக்க

வேண்டும். மந்த்ர ராஜம் எனப் போற்றப்படும் அஷ்டாக்ஷரம், த்வயம், பௌருஷ ஸூக்தம், ஸ்ரீ ஸூக்தம், பாவமானம், பூமிஸூக்தம், சுவர்ணகர்மானுவாகம், மற்றும் த்³வாத்³ஸார்ணம் ஆகியவற்றை எப்போதும் ஒதுதல் வேண்டும். ||5

श्रीवत्स उवाच

भगवन् देहशुद्धिर्हि कीदृशी केन जायते।
 मन्तराजस्य माहात्म्यं मान्तराजस्य को भवेत्।
 श्री नारायण उवाच
 भृत्वा शास्त्रमशेषेण प्रवृत्तिं च तथेतराम्।
 निवृत्तिं हृदये कृत्वा परधर्माय सज्जितः।
 विरक्तो वा गृहस्थो वा सकामाऽकम्प एव च।
 तापादिना विमुक्तस्स्यात् पातकैः कोटिजन्मजैः।
 एषा वैष्णवसिद्धांते संस्क्रिया परमा मता।
 सुदर्शनाग्निना तप्त्वा शरीरं यद्विशोध्यते।
 बद्धांजलिपुटंशिष्यं त्राहि त्राहीतिवादिनम्।
 विशोद्य पंचगव्येन कुशैगत्रिषु मार्जयेत्।
 वाराहतनुसंभूताः कुशाःकर्मप्रवर्तकाः।
 विशोधयन्तिचाङ्गेषु मार्जनाद्विष्णुनामभिः।
 वासुदेवोच्यतेऽनन्तः प्रद्युम्नोह्यनिरुद्धकः।
 कृष्णोरामो हरिर्विष्णुः उपेन्द्रो गरुडध्वजः।
 वैकुण्ठो वामनश्चक्र शङ्ख पद्मगदाधरः।
 तीर्थपादो हृषीकेशः पुण्डरीकनिभेक्षणः।
 श्रीभू नीलापतिर्देवः प्रणवाद्य नमोन्तकाः।
 तं वै विशोधयत्येते पापेभ्यः शरणगतम्।
 अस्त्रेणद्वादशार्णेन शोधयेच्च कुशोदकैः।
 क्षुरकेणशितेनाथ मण्डनं तस्यकारयेत्।
 स्नापयेद्दारुणैर्मन्त्रैस्तिलाऽऽमलक मिश्रितैः।15

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச

ப⁴க³வன் தே³ஹஸூத்³தி⁴ர்ஹி கீத்³ருஸீ கேன ஜாயதே|
 மந்த்ரராஜஸ்ய மாஹாத்மயம் மாந்த்ரராஜஸ்ய கோ ப⁴வேத்|
 ஸ்ரீ நாராயண உவாச
 ஸ்ருத்வா ஸாஸ்த்ரமஸேஷேண ப்ரவ்ருத்திம் ச ததை²தராம்|
 நிவ்ருத்திம் ஹ்ருத்³யே க்ருத்வா பரத⁴ர்மாய ஸஜ்ஜித:|
 விரக்தோ வா க்³ருஹஸ்தோ வா ஸகாமா(அ)கம்ப ஏவ ச|
 தாபாதி³னா விமுக்தஸ்யாத் பாதகை: கோடிஜன்மஜை:|
 ஏஷா வைஷ்ணவஸித்தே³ ஸம்ஸ்க்ரியா பரமா மதா|
 ஸூத்³ர்ஸனாக்³னிநா தப்த்வா ஸரீரம் யத்³விலோத்⁴யதே|
 ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிபுடம்ஸிஷ்யம் த்ராஹி த்ராஹீதி வாதி³னம்|
 விலோத்⁴ய பஞ்சக³வ்யேன குஸைர்காத்ரேஷு மார்ஜயேத்|
 வாராஹதனுஸம்பூ⁴தா: குஸா: கர்மப்ரவர்தகா:|

விஸோத⁴யந்தி சாங்கே³ஷு மார்ஜனாத்³விஷ்ணு நாமாபி⁴:|
 வாஸுதே³வோச்யதே(அ)னந்த: ப்ரத்யும்னோஹ்யனிருத்³த⁴க:|
 க்ருஷ்ணோராமோ ஹரீர்விஷ்ணு: உபேந்த்ரோ க்ருட⁴த்⁴வஜ:|
 வைகுண்டோ⁴ வாமனஸ்க்ர ஸங்க² பத்³மக³தா³த⁴ர:|
 தீர்த்தபாதோ³ ஹ்ருஷீகேஸ: புண்டரீகநிபே⁴க்ஷண:|
 ஸ்ரீபூ⁴ நீலாபதிர் தே³வ: ப்ரணவாத்³ய நமோந்தகா:|
 தம் வை விஸோத⁴யந்த்யேதே பாபேப்⁴ய: ஸரணாக³தம்|
 அஸ்த்ரேண த்³வாத்³ஸார்ணேன ஸோத⁴யேச்ச குஸோத³கை:|
 கூர்ரகேண ஸிதேனா(அ)த² மண்ட³னம் தஸ்ய காரயேத்|
 ஸ்னாபயேத்³வாருணைர்மந்த்ரைஸ்திலா(அ)மலக மிஸ்ரிதை:|15

ஸ்ரீவத்ஸர் வினவினார்:

"பகவானே! தேக சுத்தி என்பது யாது? அது எவ்வாறு உண்டாகிறது? மந்த்ர ராஜத்தின் மாண்புதான் என்ன? மந்த்ர ராஜன் என்பவர் யார்?"

ஸ்ரீமந் நாராயணன் அருளிச் செய்தார்:

"சாஸ்திரங்களை முற்றும் உணர்ந்து, அவ்வழியே ஒழுகி, பற்றுக்களைத் துறந்து, எம்பிரானை த்யானிப்பவன், பற்றுள்ளவனோ, பற்றற்றவனோ, ஆசையுள்ளவனோ, ஆசையற்றவனோ, யாராயினும், கோடானுகோடி ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களில் இருந்து விடுபடுவான். அதுவே வைஷ்ணவ ஸம்ஸ்காரத்தில் உன்னதமானது. சுதர்சனப் பெருமாளின் பேரொளியால் தேகத்தைத் தூய்மை செய்ய வேண்டும். சீடன் கரங்குவித்து 'காப்பாய்! காப்பாய்!' என்று அரற்றி நிற்க, பஞ்சகவ்யத்தால் தேக சுத்தி செய்து, தர்ப்பையினால் உடலைத் துடைத்தல் வேண்டும். வராக மூர்த்தியின் திருமார்பினின்று உதித்த தர்ப்பை, கர்மாவை ஊக்குவிக்கும். மாதவனின் திருநாமங்களை ஓதித் துடைக்கும்போது, உடலின் அங்கங்கள் தூய்மை அடைகின்றன.|"

வாஸுதேவன், அனந்தன், ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தன், கண்ணன், ராமன், ஹரி, விஷ்ணு, உபேந்திரன், கருடத்வஜன், வைகுண்டன், வாமனன், சக்ரம், சங்கு, பத்மம், கதாயுதன், தீர்த்த பாதன், ஹ்ருஷீகேசன், புண்டரீக லோசனன், ஸ்ரீ, பூமி, நீலா தேவியின் பதியான எம்பெருமான் ஆகிய திருநாமங்களை, ப்ரணவத்துடன் இணைத்து ஓதுதல் வேண்டும். இங்ஙனம் செய்வதால், சரணடைந்த ஆத்மாக்கள் பாவங்களில் இருந்து விடுதலை பெறுகின்றன. த்³வாத்³ஸார்ணம் என்னும் அஸ்திர மந்த்ரத்தாலும், தர்ப்பை நீராலும் தேக சுத்தி செய்து, , நறுமணம் கமழும் நீரினால் நீராட்ட வேண்டும்.|"15

भगवत्पादसलिलैः तुलसीदल संस्कृतैः ।
 दत्त्वा विशुद्धं कौपीनं कवचेन समाहितः ।

मन्तराजेनगायत्र्या द्वादशार्णवाग्यतः।
उपवीतं पुनर्दद्याद् भगवत्कर्मसिद्धये।
प्रथमो भागः

“शिष्यार्थं प्रार्थयेद्देवं जयलक्ष्मीपते हरे।
तवाज्ञालंघिनं दीनमस्यशेषाभिमानिनम्।
कुलजात्यभिमानेन मोहितं देवमायया।
स्वतन्त्रमकृतप्राज्ञ मन्यत्रैश्वर्यं चिन्तकम्।
आदेयत्व स्वभावादि स्वरूपज्ञानविच्युतम्।20

ப⁴க³வத்பாத³ஸலிலை: துளசீத³ள ஸம்ஸ்க்ருதை:|
த³த்³வா விஸூத்³த⁴ம் கௌபீனம் கவசேன ஸமாஹித:|
மந்த்ரராஜேன கா³யத்ரியா த்³வாத³ஸார்ணேன வா(அ)க்³யத:|
உபவீதம் புனர் த³த்³யாத் ப⁴க³வத்கர்ம ஸித்³த⁴யே|
ப்ரத²மோ பா⁴க:

“ஸரிஷ்யார்த²ம் ப்ரார்த²யேத்³தே³வம் ஜயலக்ஷ்மீபதே ஹரே|
தவாஜ்ஞா லங்க்⁴னம் தீ³னமஸ்யஸேஷாபி⁴மானினம்|
குலஜாத்யபி⁴மானேன மோஹிதம் தே³வமாயயா|
ஸ்வதந்த்ரமக்ருதப்ராஜ்ஞ மன்யத்ரைஸ்வர்ய சிந்தகம்|
ஆதே³யத்வ ஸ்வபா⁴வாதி³ ஸ்வரூபஜ்ஞானவிச்யுதம்|20

எம்பிரானின் திருவடி தீர்த்தத்தில் துளசி இதழ்களைச் சேர்த்து, அதனாலும் நீராட்ட வேண்டும். பிறகு தூய கௌபீனம் என்னும் ஆடையையும், கவசத்தையும் அணிவித்து, மந்த்ர ராஜம், காயத்ரி, அல்லது த்³வாத³ஸார்ணம் மந்த்ரங்களை ஓதி, எம்பிரானின் கர்ம ஸித்தியின் பொருட்டு மீண்டும் முப்புரி நூல் அணிவித்தல் வேண்டும். |

"சீடனுக்காக எம்பெருமானிடம் குரு பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். ஓ லக்ஷ்மீபதியே! ஹரியே! உமது கட்டளையை மீறியும், ஆணவத்தால் மோஹம் கொண்டவனும், குலம் ஜாதி என்ற அகந்தையினால் மயங்கியவனும், ஸ்வதந்த்ரனாகத் தன்னை நினைப்பவனும், மெய்யறிவில்லாதவனும், பிற இடங்களில் ஐஸ்வர்யத்தை நாடுபவனும், உனக்கு அடிமைப்பட்டவன் என்ற தன்னுணர்வை மறந்தவனும், சரணாகதி அடையாதவனும், அச்சத்தால் நடுங்குபவனுமான இந்த சீடனை, கருணை பொழிந்து ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பக்தியின் எல்லை, ஞானத்தின் உச்சம், எல்லையற்ற அன்பிற்கு உகந்தவனாகவும், உமது பொன்னான திருவடியில் தஞ்சமடைந்த இவனை, தேவரீர் உமது சீடர்களுள் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இப்பூவுலகில் உமக்கு நிகரானோர் எவரும் இல்லை என்று அவன் உணர்ந்து கொள்ளட்டும். என் சீடனை உமது திருவடிகளில் தாங்கி, அவனைக் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள். |20

अप्रपन्नमर्याद मकृतार्थगतत्रपम्।

ச்ரீகூருஷ்வைன மஜ்ஜாக்ஷ ஶரணாதிநமர்தம் |
 பரஶக்தி பரஜ்ஞான பரபுரேமீகஶாஜனம் |
 க்ருத்வானிஜேஷு தேவேஜானிஶி ஶவஶேஜ |
 ச்ரீகூருஷ்வ மஶாடேவ பாதமூலமுபஸ்திதம் |
 ப்ரணதம் ப்ரணதாஶரகேஶ்யே விநிவேஷய |
 கர்மணாஶ்ராம்யமாணாயமநேகாதி மஶாஶி |
 நானோபாஸநவிஶ்ரஸ்தோ நானா சிஶ்ட்நாந்தவர்த்ஸநா |
 ப்ரபந்நோ ஶ்ரவத்யாதமூலம் மாயாஶுணாத்யரம் |
 விதித்வா பரமோடாரஶுணாயதநமாயதம் |
 " எவம் சம்ப்ரார்த்ய பிதரௌ ஜகத:பரமேஷ்வரௌ |25
 ஆசார்ய: பூஜயேத் ஶக்யா தாபஸம்ஸ்காரசிஶ்ட்யே |

அப்ரபன்ன மமர்யா த³மக்ருதார்தக³த த்ரபம் |
 ஸ்வீகூருஷ்வைன மஜ்ஜா க்ஷ ஶரணார்தி²நமர்த²த³ |
 பரப⁴க்தி பரஜ்ஞான பரப்ரேமைகபா⁴ஜனம் |
 க்ருத்வானிஜேஷு தே³வேஷ ஜானீஶி ப⁴வபே⁴ஷஜ |
 ஸ்வீகூருஷ்வ மஶா தே³வ பாத³மூலமுபஸ்தி²தம் |
 ப்ரணதம் ப்ரணதா தா⁴ர கைங்கர்யே விநிவேஷய |
 கர்மணா ப்ரா⁴ம்யமானோயமநேகாதி³ மஶாஶ்ரணவே |
 நானோபாஸநவிப⁴ராஸ்தோ நானா ஶித்³தா⁴ந்தவர்த்ஸநா |
 ப்ரபன்னோ ப⁴க³வத்பாத³மூலம் மாயாகு³ணாத் பரம் |
 விதி⁴த்வா பரமோதா³ர கு³ணாயதநமாயதம் |
 "ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்ய பிதரௌ ஜகத: பரமேஸ்வரௌ |25
 ஆசார்ய: பூஜயேத் ப⁴க்த்யா தாபஸம்ஸ்காரஸித்த³யே |

அனாதி காலமாய் பற்பல பிறவிகளில் பலவிதமான கர்மச் சூழலில் சிக்கி,
 பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளால் சூழப்பமடைந்து, பல்வேறு
 ஶித்தாந்தங்களை நம்பி இருந்தவன், மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட உமது
 திருவடியைச் சரணடைந்துள்ளான். ஒப்பற்ற குணங்களின்
 உறைவிடமான உம்மை வணங்குகிறேன்." |

ஆசார்யன் இவ்வாறாக உலகாளும் பரமேச்வரனான எம்பெருமானையும்,
 லக்ஷ்மி தேவியையும் பிரார்த்தித்து, தாபஸ ஸம்ஸ்கார ஶித்தி
 பெறுவதற்காக பக்தியுடன் பூஜிக்க வேண்டும். நீராடல், இன்னிசை,
 காணிக்கை, தோத்திரம், நீராஜனம் ஆகியவற்றால் பூஜிக்கவும், புருஷ
 ஶூக்தத்தினால் பாயஸம் சேர்த்து அக்னியில் ஹோமம் செய்யவும்.
 அதன் ஆதாரசக்தி போன்றவற்றை ப்ரதிஷ்டை செய்து பீடத்தை
 உருவாக்கி,, வைகுண்டத்தில் உறையும் பரிசாரகர்களால் சூழப்பட்ட
 பரந்தாமனை த்யானிக்க வேண்டும். |25

ஶ்ரீநவாஶ்டிபஶ்ரீஸ்தவநீராஜநாதிஶி: |

பौरुषेण तु सूक्तेन पायसेनानलं हुनेत्।
 पीठमुद्रावयेद्वहेवाधारादिभिरेव च।
 वैकुण्ठपाषाणैर्यுக्तं देवेशं तत्र भावयेत् ।
 "स्फुरन्मकरकुण्डलं कमलकोश रक्तेक्षणं
 विमुक्तजन सेवितं जलजकर्णिका संस्थितम्।
 किरीटमणिदीपिकावळि विलीनशोकानलं
 विशङ्गपटसंगिनं सजलनीरदाङ्गच्छविम् ।
 असीमगुणशेवधिं विधिमुखाऽमरैस्सेवितं
 निवीतविमलैस्स्रजं दयितयादयोद्रेकिणम्।

. लसद्भुत चतुष्टयं धृतपवित्र शङ्खांबुजंगदां
 गदिनमाश्रये वलयिनं रमाराजितम्।"

एवं ध्यात्वा प्रजुहुयान्मन्तराजेन वैष्णवः।
 शङ्खचक्रे विशोध्याऽथ मन्त्रैःपञ्चामृतैरथ।
 संपूज्य भगवत्पार्श्वनिधाय परमायुधे।
 प्रार्थयेच्छिष्यसंस्कार सिद्धये प्रणतो गुरुः ।32

ஸ்னான வாத்த³யோபஹாரைஸ்ச ஸ்தவநீராஜனாதி³பி⁴:|
 பௌருஷேண து ஸூக்தேன பாயஸேனா(அ)னலம் ஹுனேத்|
 பீ²முத்³பா⁴வயேத்³வஹ்னே: ஆதாராதி³பி⁴ரேவ ச|
 வைகுண்ட²பார்ஷதே³ர்யுக்தம் தே³வேஸம் தத்ர பா⁴வயேத்|
 "ஸ்பு²ரன்மகர குண்ட³லம் கமலகோஸ ரக்தேக்ஷணம்
 விமுக்த ஜன ஸேவிதம் ஜலஜகர்ணிகா ஸம்ஸ்தி²தம்|
 கிரீடமணி தீ³பிகா வளி விலீன ஸோகானலம்
 விஸங்க³ பட ஸங்க³னிம் ஸஜல நீ³ரதா³ங்க³ச்சவிம்|
 அஸீம கு³ணஸேவதி⁴ம் விதி⁴முகா(அ)மரைஸ்ஸேவிதம்
 நிவீத விமளைஸ்ஸரஜம் த³யிதயா(அ)த³யோத்³ரேகிணம்|
 லஸத்³பு⁴ஜ சதுஷ்டயம் த⁴ருத பவித்ர ஸங்கா²ம்பு³ஜங்
 க³தா³ம் க³த³னமாஸ்ரயே வலையினம் ரமாராஜிதம்|
 ஏவம் த⁴யாத்வா ப்ரஜுஹுயான்மந்த்ரராஜேன வைஷ்ணவ:|
 ஸங்க²சக்ரே விஸோத்⁴யா(அ)த² மந்த்ரை: பஞ்சாம்ருதரத²|
 ஸம்பூஜ்ய ப⁴க³வத்பார்ஸ்வே நிதா⁴ய பரமாயுதே⁴|
 ப்ரார்த²யேச்சி²ஷ்யஸம்ஸ்கார ஸித்³த⁴யே ப்ரணதோ கு³ரு:|32

"ஜொலிக்கும் மகர குண்டலங்கள், தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருக்கண்கள், முக்தர்களால் சேவிக்கப்படுபவன், தாமரை இதழில் அமர்ந்திருப்பவன், கிரீடமும், ரத்னங்களும் துலங்க, சோகம் நீங்கி, பட்டாடை அணிந்து, நீருண்ட மேகம் போன்ற திருமேனி கொண்டவன். அளவில்லாத குணங்களைக் கொண்டவன், ப்ரஹ்மா முதலான தேவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவன், தூய மாலை அணிந்தவன், அன்புருவான ரமா தேவியுடன் இருப்பவன். ப்ரகாசமான நான்கு திருக்கரங்களுடன், சங்கு, சக்ரம், தாமரை, கதை ஏந்தி, வாகுவலயங்கள் அணிந்து, ரமாதேவியால் ஆராதிக்கப்படும் விஷ்ணுவை வணங்குகிறேன்."|

இவ்வண்ணம் த்யானித்து, வைஷ்ணவனானவன் மந்த்ர ராஜத்தால் ஹோமம் செய்து, சங்கு சக்ரத்தை பஞ்சாம்ருதத்தினால் சுத்தி செய்து, பரந்தாமனை வணங்கி ஆயுதங்களை வைத்து, சீடனின் ஸம்ஸ்காரம் ஸித்தி பெற குரு வணங்குதல் வேண்டும். |32

"सुदर्शन महाज्वाल नारायणपरायुध ।
 एष ते स्वामिनःपादे परिचर्यासमुद्यतः।
 स्वामिन्ननुग्रहीतस्ते वीक्षितःकृपयाभृशम्।
 यदसौ सर्वमुत्सृज्य कैकर्यायूपसंस्थितः।
 संसादय तथायोग्यं प्रभोः पादार्चनाय च।
 यथा भवेत्सुरश्रेष्ठो ज्येष्ठसर्वायुधेषु हे।
 कर्मणा देहयोगेन संगेनामेध्व सेवया ।
 अयोग्यत्वमपोह्याशु ज्वालया दासतां नय।
 चित्स्वरूपेण देहादेर्भिन्नो यद्यप्ययं जनः।
 तथापि देहयोगेन ह्यन्यशेषत्व रक्षसा।
 संस्पृष्टो नष्टसंशुद्धिः नाधिकारि परार्चने।
 कैङ्कर्यार्हो यथाऽभ्यर्चेत् तथा कुरु नमोनमः।
 "पांचजन्य निजध्वान ध्वस्त पातक संचय ।
 शरणार्थिन् भवेत्सद्यः श्रीमत्पादयुगार्चने ।
 कैङ्कर्यं देहिदेवेश! दीनस्यशरणार्थिनः
 प्रताप्य शङ्खचक्राभ्यां मङ्कयेद्भुज मूलयोः |40

"ஸுத³ர்ஸன மஹாஜ்வால நாராயண பராயுத⁴।
 ஏஷ தே ஸ்வாமின: பாத³ பரிசர்யாஸமுத்³யத:।
 ஸ்வாமின்னு க்³ரஹீதஸ்தே வீக்ஷித: க்ருபயா ப்⁴ருஸம்।
 யத³ஸௌ ஸர்வமுத்ஸ்ருஜ்ய கைங்கர்யாயோபஸம்ஸ்தி²த:।
 ஸம்ஸாத³ய ததா² யோக்³யம் ப்ரபோ⁴: பாதார்ச்சனாய ச।
 யதா² ப⁴வேத் ஸுரஸ்ரேஷ்டோ² ஜ்யேஷ்ட² ஸர்வாயுதே⁴ஷு ஹே।
 கர்மணா தே³ஹயோகே³ன ஸங்கே³னா(அ)மேத்⁴ய ஸேவயா।
 அயோக்³யத்வமபோஹ்யாஸு ஜ்வாலயா தா³ஸதாம் நய।
 சித்ஸ்வரூபேண தே³ஹா தே³ர் பி⁴ன்னோ யத்³யப்யயம் ஜன:।
 ததா²பி தே³ஹயோகே³ன ஹ்யன்யஸேஷத்வரக்ஷஸா।
 ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ நஷ்டஸம்ஸூத்³தி⁴: நாதி⁴காரி பரார்ச்சனே।
 கைங்கர்யா(அ)ர்ஹோ யதா²ப்⁴யர்சேத் ததா² குரு நமோ நம:।
 "பாஞ்சஜன்ய நிஜத்⁴வான த்⁴வஸ்த பாதக ஸஞ்சய।
 ஸரணார்தி²ந் ப⁴வேத்ஸத்³ய: ஸ்ரீமத்பாத³யுகா³ர்சனே।
 கைங்கர்யம் தே³ஹி தே³வேஸ! தீ³ன்ஸ்ய ஸரணார்தி²ன:।
 ப்ரதாப்ய ஸங்க²சக்ராப்⁴யாம் மங்க³யேத்⁴பு⁴ஜ மூலயோ: |40

"ஓ மஹாஜ்வாலைபொருந்திய சுதர்சனப் பெருமாளே, நாராயணனின் சிறந்த ஆயுதமே, உமது திருவடி சேவைக்குத் தயாராக இருக்கும் இவன்,

கருணையுடன் உம்மால் பார்க்கப்பட்டவன். அனைத்தையும் துறந்து கைங்கர்யத்திற்காகவே வந்துள்ளான், தலைவனே! உமது திருவடிகளை ஆராதிப்பதற்குத் தகுதியானவனாகச் செய்யுங்கள். தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக இருக்க தகுதி உடையவனாகவும், எல்லா ஆயுதங்களிலும் சிறந்தவனாக இருக்கவும் தகுதி உடையவனாகச் செய்யுங்கள். கர்மத்தாலோ, தேஹத்தாலோ, சேர்க்கையாலோ அல்லது அசுத்தமான உணவாலோ ஏற்பட்ட தகுதியின்மையை தூய்மைப்படுத்தி, உமது தாஸனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இந்த ஆன்மா தேகத்தில் இருந்தாலும், தேகத்தில் இருந்து வேறுபட்டது. எனவே, பிறருக்கு அடிமையாக இருப்பதால், தூய்மையை இழந்தவன் ஆகிறான், அவன் பரார்த்த பூஜைக்குத் தகுதி உடையவன் இல்லை. கைங்கர்யம் செய்ய தகுதி அடையும் வரை, குருவை வணங்குகிறேன்".||

"பாஞ்சஜன்யத்தின் திவ்ய நாதத்தால் பாபங்கள் பறந்தோடுகின்றன, உன் திருவடியை வணங்குபவர்களுக்கு நீயே புகலிடம். தேவேசா! ஏழையான எனக்கு உன் திருவடியின் கைங்கர்யத்தைத் தந்தருள்வாய்." |

சங்கு மற்றும் சக்ரத்தால் இரு புஜங்களிலும் அடையாளமிட்டு, தூய ஆத்மாவுடன், தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன் ஆனாலும், அவன் த்வய மந்த்ரம் சொல்லும் அதிகாரத்தைப் பெற்று தேவர்களாலும் வணங்கப்படத் தகுந்தவன் ஆகிறான். சக்ர முத்திரையுடன் கூடிய உடம்பு எங்கே விழுந்தாலும் அதுவே புண்ணிய தீர்த்தமாகும், அவனுடைய உடலே தீர்த்தம். வைஷ்ணவனின் ஆன்மா தனக்கென இல்லாமல், பிறருக்கும் நன்மை செய்கிறது. |40

पवित्रेण विशुद्धात्मा यदि हीनकुलोद्भवः।
 द्वायाधिकारी भवति पूज्योवन्द्योऽमरैरपि।
 चक्राङ्कितस्य देहोऽयं यत्र कुत्र पतेदिह।
 तत्रैवतीर्थं भवति यत्तत्तिर्थं कळेबरम्।
 वैष्णवस्यैकमेवात्मा स्वात्मानं प्रपुनाति हि।
 दर्शनस्पर्शन ध्यानादेहःपातकिनो बहून्।
 शङ्खचक्राङ्कितंगार्त्रं दययाभाजनं हरेः।
 अतिवर्तितुमप्येनं न भवति यमादयः।
 संबन्धादेवसंसिद्धिः तीर्थानां मुनिभिस्सृता।
 चक्रलांछितदेहस्य बंधोस्ति मरणावधिः |45

பவித்ரேண விஸுத்³தா⁴த்மா யதி³ ஹீனகுலோத்³ப⁴வ:|
 த்³வயாதி⁴காரி ப⁴வதி பூஜ்யோ வந்த்³யோ(அ)மரைரபி|
 சக்ராங்கிதஸ்ய தே³ஹோ(அ)யம் யத்ர குத்ர பதேதி³ஹ|
 தத்ரைவ தீர்த்²ம் ப⁴வதி யத்தத் தீர்த்²ம் களேப³ரம்|
 வைஷ்ணவஸ்யைகமேவா(அ)த்மா ஸ்வாத்மானம் ப்ரபுனாதி ஹி|
 த்³ர்ஸனஸ்பர்ஸன த்⁴யானாதே³ஹ: பா³தகினோ ப³ஹூன்|

ஸங்க²சக்ரங்கிதம் கா³த்ரம் த³யயாபா⁴ஜனம் ஹரே:|
 அதிவர்த்திதமப்யேனம் ந ப⁴வந்தி யமாத³ய:|
 ஸம்ப³ந்தா⁴தே³வ ஸம்ஸித்³தி⁴: தீர்தா²னாம் முனிபி⁴ஸ்ம்ருதா|
 சக்ரலாஞ்ச²த தே³ஹஸ்ய ப³ந்தோ⁴(அ)ஸ்தி மரணாவதி⁴:|45

தூய்மையின் ஸ்பரிசத்தால் உள்ளம் நிர்மலமானவன், தாழ்ந்த குலத்தில் உதித்தாலும், சங்கு சக்கர முத்திரை தாங்கும் உரிமையைப் பெறுகிறான். அவனே, கருணாமூர்த்தியான நாராயணனின் திவ்ய அனுக்ரஹத்தால், தேவர்களாலும் தொழத்தக்க, வணங்கத்தக்க, பூஜிக்கத்தக்க அர்ச்சாவதாரமாகப் பரிணமிக்கிறான். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில், அவன் பரிபூரண பக்தி எனும் அமுதத்தை பருகும் பேறு பெறுகிறான். ஆளவந்தார், எம்பெருமானார் போன்று, பக்தியின் சிகரமான ஆசார்ய புருஷனாகவே மிளிர்கிறான்.

சக்கர முத்திரையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவனது திருமேனி, ஆனந்தத்தின் ஊற்று. மோட்சத்தின் நுழைவாயில். அவன் பாதம் பட்ட இடமெல்லாம் புனிதத் தலமாகிறது. அவன் உடல் வீழ்ந்த இடமெல்லாம் திருத்தலமாகப் பரிணமிக்கிறது. அவன் திருமேனியே புனித தீர்த்தமாக மாறுகிறது. பஞ்ச ஸம்ஸ்கார அக்னியில் அவன் உடல் சுடர்விட்டு பிரகாசிக்கிறது. ஸ்ரீமன் நாராயணனின் திவ்ய சொரூபமாகவே அவன் திகழ்கிறான்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவனின் புனிதமான ஆன்மா, தன்னைத்தானே பரிசுத்தமாக்கும் வல்லமை வாய்ந்தது. அவன் பகவானின் அம்சமாக இருப்பதால், அவன் தரிசனமும், ஸ்பரிசமும், தியானமும், பாபக்கூட்டங்களை விரட்டியடிக்கும் வல்லமை படைத்தவை. அவன் பக்திப் பேரொளியால், அஞ்ஞானம் எனும் இருளை அகற்றி, ஞானப் பிரகாசத்தை அளிக்கிறான். பிரபத்தி மார்க்கத்தில், அவன் பகவானின் பாதாரவிந்தங்களில் சரணடைகிறான். சங்கு சக்கர முத்திரை தாங்கிய அவன் திருமேனி, எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஹரியின் கருணைப் பேரொளியால் நிரம்பியது. யமராஜன் முதலியவர்களாலும் அவனை நெருங்க முடியாது. அச்சுதன், அனந்தன், கோவிந்தன் என்றெல்லாம் போற்றப்படும் பகவானின் திருநாமங்களை உச்சரிக்கும் அவன், மரணபயம் நீங்கி, பரமபதம் எனும் நித்ய விபூதியில் நித்ய வாஸம் செய்கிறான். புனித தீர்த்தங்களின் மகிமை, பகவானின் ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படுவதாக மகரிஷிகள் கூறுகின்றனர். சக்கர முத்திரை தாங்கிய ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடனான பந்தம், மரண வரை மட்டுமே. அதன் பின் அவன், பகவானின் திவ்ய திருவடிகளை அடைகிறான். பகவத் கைங்கர்யம் எனும் நித்யானந்தத்தில் திளைக்கிறான். மோகூடம் எனும் பரிபூரண ஆனந்தத்தை அடைகிறான். பகவானின் பாதாரவிந்தங்களில் சரணாகதி அடைந்து, அவன் பக்திப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கித் திளைக்கிறான். |45

मृतं शरीरं विप्रस्य शङ्खचक्रादि लाञ्छितम्।
 न संत्यज्यति देवेशः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।

“उत्कलेषु पुरा कश्चित् ब्राह्मणो गौतमान्वयः।
 सोमशर्मेति विख्यातो वेदवेदाङ्गपारगः।
 स्वाध्यायशीलो निरतः अग्निहोत्रपरस्सदा ।
 अन्यदेवसमं देवं मनुते पुरुषोत्तमम्।
 अन्यशेषेण देवेशं विष्णुशेषेण चापरम्।
 यजते निर्विशेषेण शिवशक्ति महेश्वरान्।
 तेषां कृपाविशेषेण जातस्सर्व समृद्धिमान्।
 पराजयेन शत्रुभ्यो न भयं राजदस्युतः। 150

ம்ருதம் ஸரீரம் விப்ரஸ்ய ஸங்க²சக்ராதி³ லாஞ்சி²தம்|
 ந ஸந்த்யஜதி தே³வேஸ: ஸத்யம் ஸத்யம் வதா³ம்யஹம்|
 “உத்கலேஷு புரா கஸ்சித்³ ப்ரா³ஹ்மணோ கௌதமான்வய:|
 ஸோமஸர்மேதி வி²யாதோ வேத³வேதா³ங்க³பாரக³:|
 ஸ்வாத்⁴யாயஸீலோ நிரத: அக்³னிஹோத்ரபரஸ்ஸதா³|
 அன்யதே³வஸமந் தே³வம் மனுதே புருஷோத்தமம்|
 அன்யஸேஷேண தே³வேஸம் விஷ்ணுஸேஷேண சாபரம்|
 யஜதே நிர்விஸேஷேண ஸிவஸக்தி மஹேஸ்வரான்|
 தேஷாம் க்ருபாவிஸேஷேண ஜாதஸ்ஸர்வ ஸம்ருத்³தி⁴மான்|
 பராஜயேன ஸத்ருப்⁴யோ ந ப⁴யம் ராஜத³ஸ்யுத:|50

சக்ரத்வஜம் தாங்கிய அந்தணனின் சிதைந்த உடலையும், தேவாதி தேவன் விடமாட்டான்; இது சத்தியம், சத்தியம் என நான் சொல்கிறேன்.

கதை

பூர்வத்தில், உத்கல தேசத்தில், கௌதம கோத்திரத்தில் உதித்த சோமசர்மா எனும் அந்தணன், வேத வேதாந்தக் கடலைக் கடைந்தெடுத்துப் பருகிய பண்டிதனாக விளங்கினான். அவன், நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களை நெறி பிறழாது அனுஷ்டிப்பதில், அகண்ட தீபமாய் ஜ்வலித்தான். அக்னி ஹோத்ர வேள்வியே அவனது ஜீவ நாடியாகத் துடித்தது. புருஷோத்தமனை, மற்ற தேவதைகளுக்கு இணையானவன் என்று அவன் உள்ளம் எண்ணியது. மற்ற தேவர்களின் பிரசாதத்தை, தேவாதி தேவனுக்கு நிவேதனம் செய்தான். திருமாலின் பிரசாதத்தை, பிற தேவர்களுக்கு அர்ப்பணித்தான். சிவன், சக்தி, மகேஸ்வரன் முதலிய மூர்த்திகளிடம் பேதபாவம் ஏதுமின்றி பூஜித்தான். அந்த மூர்த்திகளின் கிருபையின் விசேஷத்தால், அவன் சகல

ஸம்பத்துகளும் பெற்று, வளமான வாழ்வு வாழ்ந்தான். சத்ருக்களால் பராஜயமோ, ராஜ தண்டனையோ, கள்வர்களால் பயமோ, அவனுக்குக் கிடையாது; இவை ஏதும் அவனைத் தீண்டவில்லை.இப்படி, அந்த சோமசர்மா, நாராயணனின் அருளை உணராமல், தேவதாந்திரங்களை உபாசித்து, நித்ய ஸம்சாரியாக வாழ்ந்து வந்தான். 50

निर्वेदोनाभवत्तस्य नानाकामहतात्मनः।
 रजसा घोरसंकल्पात् तमसाऽऽलस्यपीडिताः।
 भवन्ति पुरुषो विप्र ! विना सत्वनिषेवणात्।
 तस्यां तस्यमदोद्रेको जातो निरयवर्द्धनः।
 परदाररतश्चासीत्परद्रोह परायणः।
 परनिंदासमासीनो विच्युताच्युत चिन्तनः।
 लोभेन परिभूतस्य नित्यनैमित्तिकोत्सवाः।
 विनष्टा नष्टभावस्य यौवनं जरया यथा।
 एवं विनष्टधर्मस्य पापेनाऽभिहतस्य च।55

நிர்வேதோ³னாப⁴வத்தஸ்ய நானாகாமஹதாத்மன:|
 ரஜஸா கோ⁴ரஸங்கல்பத் தமஸா(அ)லஸ்ய பீடி³தா:|
 ப⁴வந்தி புருஷோ விப்ர! வினா ஸத்வநிஷேவணாத்|
 தஸ்யாம் தஸ்யமதோ³த்³ரேகோ ஜாதோ நிரயவர்த⁴ன:|
 பரதா³ரரதஸ்சாஸீத் பரத்³ரோஹ பராயண:|
 பரநிந்தா³ஸமாஸீனோ விச்யுதாச்யுத சிந்தன:|
 லோபே⁴ன பரிபூ⁴தஸ்ய நித்யநைமித்திகோத்ஸவா:|
 வினஷ்டா நஷ்டபா⁴வஸ்ய யௌவனம் ஜரயா யதா²|
 ஏவம் வினஷ்டத⁴ர்மஸ்ய பாபேனா(அ)பி⁴ஹதஸ்ய ச|55

அந்த ஆன்மா, பலதரப்பட்ட ஆசைகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, சலனமற்றுத் திகழ்ந்தது. அந்தணர் பெருமானே! ரஜோ குணத்தின் கோர விளைவுகளாலும், தமோ குணத்தின் மந்தத் தன்மையினாலும் பீடிக்கப்பட்ட மானிடர், சத்வ குணத்தை நாடாமல் உழல்கின்றனர், பாருங்கள்! நரகத்தின் வழியை விஸ்தரிக்கும் மமதை, அவனுள் பொங்கி வழிந்தது. “அன்னியன் மனைவியிடம் மையல் கொண்டான், அன்னியரைத் துன்புறுத்துவதில் இன்பம் கண்டான், அன்னியரைப் பழிப்பதிலேயே பொழுதைக் கழித்தான், அச்சுதனின் சிந்தனையிலிருந்து வழுவினான்” அந்த ஆன்மாவும் வீழ்ந்தது. மோகத்தால்

ஆட்கொள்ளப்பட்ட அந்த ஆன்மாவின் உள்ளத்தில், தினசரி மற்றும் விசேஷ காலக் கொண்டாட்டங்களுக்கான பேராவல் அற்றுப் போனது. ஆம், இளமை முதுமையால் விழுங்கப்படுவது போல, அவன் ஆன்மாவின் புனிதமும் தொலைந்து போனது. இவ்வாறு, அறம் அழிந்து, பாவத்தால் கறைபட்ட அந்த ஆன்மா, ஆழ்ந்த துயரில் மூழ்கியது. 55

राजभिर्दस्युभिस्तस्य विनष्टास्सर्व संपदः ।
 स्वजनैश्चपरित्यक्तो जायापुत्र समन्वितः ।
 वृत्यर्थ पर्यटन्मूढो मागधं देशमाश्रितः ।
 प्रलुप्त नित्यकर्मत्वान्निरतो हि महावने ।
 मृतस्सर्पेण संदष्टः प्रेतयोनिमवाप सः ।
 जायापुत्रौमृतं दृष्ट्वा नष्टधर्मकळेभरम् ।
 संस्कृत्यविपिनेनास्तां कर्तुं पित्र्यमलं द्विज ।
 स च प्रेतः क्षुधाव्याप्तो गच्छन्तौ वनितात्मजौ ।
 जघास निर्दयस्तौ च प्रेतयोनि मुपस्थितौ ।
 त्रायन्ते प्रेततां प्राप्ता बलात्यान्धजनान् बहून् । 60

ராஜபி⁴ர்த³ஸ்யுபி⁴ஸ்தஸ்ய வினஷ்டாஸ்ஸர்வ ஸம்பத³:|
 ஸ்வஜனைஸ்ச பரித்யக்தோ ஜாயாபுத்ர ஸமன்வித:|
 வ்ருத்த்யர்த²ம் பர்யடன்மூடோ⁴ மாக³த⁴ம் தே³ஸ
 வ்ருத்த்யர்த²ம் பர்யடன்மூடோ⁴ மாக³த⁴ம் தே³ஸமாஸ்ரித:|
 ப்ரலுப்த நித்யகர்மத்வான்நிரதோ ஹி மஹாவனே|
 ம்ருதஸ்ஸர்பேண ஸந்த³ஷ்ட: ப்ரேதயோனிமவாப ஸ:|
 ஜாயாபுத்ரௌம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா நஷ்டத⁴ர்ம களேப³ர்ம|
 ஸம்ஸ்க்ருத்ய விபிநே நஸ்தாம் கர்தும் பித்ர்யம் அலம் த்³விஜ|
 ஸ ச ப்ரேத: கூ⁴தா⁴வ்யாப்தோ க³ச்ச²ந்தௌ வனதாத்மஜௌ|
 ஜகா⁴ஸ நிர் த³யஸ்தௌ ச ப்ரேதயோனி முபஸ்தி²தௌ|
 த்ராயந்தே ப்ரேததாம் ப்ராப்தா ப³லாத் பாந்த² ஜனான் ப³ஹூன்| 60

அரசாங்கத்தாராலும் கள்வர்களாலும் அவனுடைய செல்வங்கள் அனைத்தும் சூறையாடப்பட்டன .உற்றார் உறவினராலும் கைவிடப்பட்டான் . மனைவியுடனும் புதல்வனுடனும் சேர்ந்து, வாழ்வாதாரத்தைத் தேடி அலைந்து திரிந்த அந்த மூடன், மகத நாட்டை அடைந்தான் .நித்திய கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க மறந்து போனதால், அவன் பெரும் காட்டில் அலைந்து திரிந்து மாய்ந்தான். பாம்பால் தீண்டப்பட்டு இறந்த அவன், பிரேத யோனியை அடைந்தான் . அறநெறிகள் அழிந்துபோன உடலுடன் மாய்ந்து கிடந்ததைக் கண்ட மனைவி மக்களும், காட்டிலேயே தகனம் செய்தனர் . அந்தணரே! தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிக்கடனை அவர்களால் செய்ய இயலவில்லை .பசியால் வாடிய அந்த பிரேதம், காட்டிலே சென்று

கொண்டிருந்த தன் மனைவி மக்களையும் இரக்கமின்றி கொன்றது . அவர்களும் பிரேத யோனியை அடைந்தார்கள். மூவரும் பிரேதங்களாக மாறினர் .வழிப்போக்கர்கள் பலரையும் அவர்கள் கொன்றழித்தனர் |60

जघ्नस्ते ते समभवन् प्रेताः प्रेताशिनो जनाः।
 कस्याश्चित्सरितो दृष्ट्वा तीरेऽश्वत्थ तरुंच तैः।
 निवासमकरोत्तत्र प्रेतैः परिवृतोह्यसौ।
 एवं निवसतस्तस्य प्रेतरूप हतद्युतेः ।
 गतो बहुतिथःकाल औत्कले यस्यसुव्रत।
 कोपि बृन्दावनाद्विप्रः प्रवृत्तो नीलपर्वतम्।
 द्रष्टुं नारायणो यत्र नित्यंसन्निहितो द्विज।
 ब्राह्मणो हरिशर्मेति वैष्णवस्ससुतो मुनिः।
 संतप्तचक्रपूतांगः तुळसीमालयायुतः ।
 नारायणं जगन्नाथमनन्येनान्तरात्मना ।
 सेवते परयाभक्त्या यया संप्राप्यते हरिः।
 आगतस्सरितस्तीरे विप्रो मार्गवशादयम्।
 हरिशर्म महाभागो मागधं तीर्थतांनयन् ।
 मृतःकालवशात्तत्र नारायणमनुस्मरन्।
 दग्धं पुत्रेण तद्गात्रं नीत्वाऽश्वत्थतले महत्।
 तद्गात्र धूमसंपर्कात्सोमशर्मा महाबलः।
 विमुक्तः कर्मपाशेन स पुत्रो भार्यया सह।
 प्रेतास्त्वन्येगताः केचिद्विहर्तुं च दिगन्तरे ।
 विमुक्तःकर्मपाशेन तावत्प्रेताधिपो भवत्।
 प्रदक्षिणीकृत्यतमं हुताशनगतां मुनेः70

ஜக்⁴னுஸ்தே தே ஸமப⁴வன் ப்ரேதா: ப்ரேதாஸினோ ஜனா:|
 கஸ்யாஸ்சித்ஸரிதோ த்³ருஷ்ட்வா தீரே(அ)ஸ்வத்த² தருஞ்ச தை:|
 நிவாஸமகரோத்தத்ர ப்ரேதை: பரிவ்ருதோஹ்யஸௌ|
 ஏவம் நிவஸதஸ்தஸ்ய ப்ரேதரூப ஹதத்³யுதே:|
 க³தோ ப³ஹுததி: காலா: உத்கலே யஸ்ய ஸுவ்ரத|
 கோபி ப்³ருந்தா³வனாத்³விப்ர: ப்ரவ்ருத்தோ நீலபர்வதம்|
 த்³ரஷ்டும் நாராயணோ யத்ர நித்யம் ஸன்னிஹிதோ த்³விஜ|
 ப்³ராஹ்மணோ ஹரிஸர்மேதி வைஷ்ணவஸ்ஸஸுதோ முனி:|
 ஸந்தப்த சக்ர பூதாங்க³: துளசீமாலா(அ)யுத:|
 நாராயணம் ஜக³ன்னாத²மனன்யேனாந்தராத்மனா|
 ஸேவதே பரயா ப⁴க்த்யா யயா ஸம்ப்ராப்யதே ஹரி:|
 ஆக³தஸ்ஸரிதஸ்தீரே விப்ரோ மார்க³வஸாத³யம்|
 ஹரிஸர்ம மஹாபா⁴கோ³ மாக³த⁴ம் தீர்த²தாம் நயன்|
 ம்ருத: காலவஸாத்தத்ர நாராயணமனுஸ்மரன்|
 த்³க்³த⁴ம் புத்ரேண தத்³கா³த்ரம் நீத்வா(அ)ஸ்வத்த²தலே மஹத்|
 தத்³கா³த்ர தூ⁴மஸம்பர்காத்ஸோமஸர்மா மஹாப³ல:|
 விமுத்த: கர்மபாஸேன ஸ புத்ரோ பா⁴ர்யயா ஸஹ|

ப்ரேதாஸ்த்வன்யேக³தா: கேசித்³விஹர்தும் ச தி³க³ந்தரே |
 விமுத்த: கர்மபாஸேன தாவத் ப்ரேதாதி⁴போ ப⁴வத் |
 ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய தமம் ஹுதாஸனக³தாம் முனே:70

ஒரு நதிக்கரையில் மரத்தடியில் தங்கினான். அங்கே பேய்களுடன் வசித்த அவன், காலப்போக்கில் ஒளியிழந்தான். அப்பொழுது, பிருந்தாவனத்திலிருந்து ஒரு அந்தணன் நீலமலையில் வசிக்கும் நாராயணனைக் காணச் சென்றான். ஹரிசர்மா எனும் அந்த வைஷ்ணவர், தன் புதல்வனுடன் சங்கு சக்கரம் பதித்த திருமேனியுடன், துளசி மாலை அணிந்து, பரம பக்தியுடன் நாராயணனை சேவித்தார். அப்படிப்பட்டவர் ஒரு நாள் அந்த நதிக்கரைக்கு வந்தார். மாபெரும் பக்தி கொண்ட அந்த ஹரிசர்மா, அந்த நதிக்கரையை புண்ணிய பூமியாக மாற்றினார். நாராயணனை நினைத்தபடி உயிர் நீத்தார். அவருடைய உடலை மகன் மரத்தடியில் வைத்து தகனம் செய்தார். அந்த புகையின் தொடர்பால் சோமசர்மா தன் கர்மவினை நீங்கி, தன் மனைவி மற்றும் பிள்ளைகளுடன் விடுபட்டான். மற்ற பேய்கள் வேறு திசைகளுக்கு சென்றன. சோமசர்மா அந்தப் புகையைக் கண்டதும் தன் முற்பிறவி நினைவை அடைந்தான். தான் முன்பு கருடத்வஜனை அவமதித்ததையும் உணர்ந்தான். சோமசர்மாவின் மகன், 'யார் அந்த மரத்தடியில் இருந்து கீழே இறங்கி வந்தவர்' என்று தந்தை உடலைத் தொழுது வணங்கினான்.

प्रणाममुदायुक्तः साष्टांगमवनीतले ।
 स प्राप दर्शनादस्य जन्मान्तरगतां स्मृतिम् ।
 अन्यदेवसमत्वेन यो भजद्रुडध्वजम् ।
 निरीक्ष्य तत्सुतस्सद्यः कोयमश्वत्थभूरुहात् ।
 अवतीर्यसमायातः पितुर्देहं सभाजयन् ।
 केयंस्त्री कः कुमारोऽयं केऽन्येस्ववांसीनो यथा ।
 जयशब्दं नमश्शब्दं कुर्वतः परितश्चिताम् ।
 कौतुकेन समाविष्टः पप्रच्छ पितुरंतिके ।
 के यूयं मत्पितुर्गात्रं ज्वलितं परितस्थिताः ।
 सोमशर्म उवाच
 वयं प्रेतगणा वत्स! हरिभक्तावमानिनः ।75

ப்ரணாமமுதா³யுத்த: ஸாஷ்டாங்க³மவனீதலே |
 ஸ ப்ராப த³ர்ஸனாத்தஸ்ய ஜன்மாந்தரக³தாம் ஸ்ம்ருதிம் |
 அன்யதே³வஸமத்வேன யோ ப⁴ஜத் க³ருட⁴த்⁴வஜம் |
 நிரீக்ஷய தத்ஸுதஸ்ஸத்³ய: கோ(அ)யமஸ்வத்த²பூ⁴ருஹாத் |
 அவதீர்ய ஸமாயாத: பிதுர்தே³ஹம் ஸபா⁴ஜயன் |
 கேயம் ஸ்த்ரீ க: குமாரோ(அ)யம் கே(அ)ன்யே ஸ்வவானாஸீனோ யதா² |
 ஜயஸப்³த³ம் நமஸ்²ப்³த³ம் குர்வந்த: பரிதஸ்சிதாம் |

கௌதுகேன ஸமாவிஷ்ட: பப்ரச்ச² பிதுரந்தி³கே|
கே யூயம் மத்பிதுர்கா³த்ரம் ஜ்வலிதம் பரிதஸ்தி²தா:|
ஸோமஸர்ம உவாச
வயம் ப்ரேதக³ணா வத்ஸ! ஹரிப⁴க்தாவமானின:|75

மகிழ்வு பொங்க, அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்துடன் தரையில் விழுந்து வணங்கினான் அவன். பகவான் கருடத்வஜனின் தரிசனப் பேற்றினால், அவனுக்கு முற்பிறவி நினைவுகள் மீண்டெழுந்தன."யார் நீ, வேறொரு தேவனாக மதித்து கருடத்வஜனை வணங்குபவன்?" என்று வினவியபடி, அவன் தன் மகனைக் கண்டான். உடனடியாக, "இவன் யார்?" என்ற வியப்புடன், அரச மரத்திலிருந்து இறங்கி வந்த அவன், தந்தையின் உடலை நெருங்கினான்."யார் இந்த ஸ்த்ரீ? யார் இந்தக் குமாரன்? மற்றவர்கள் யார்?" சிதையைச் சூழ்ந்து அமர்ந்து, "ஜய!", "நம:" என்று கோஷமிடும் இவர்களைப் பார்த்து, வியப்பு மேலிட, தந்தையின் அருகில் சென்று வினவினான்."நீங்கள் யார்? என் தந்தையின் உடலைச் சுற்றி நெருப்புடன் நிற்பது ஏன்?"

சோமசர்மா உரைத்தான்:

"மைந்தா! நாங்கள் பிரேத கணங்கள்! ஹரி பக்தர்களை அவமதித்ததால் இந்த கதி அடைந்தோம்."75

विष्णौ सामान्यबुद्ध्याऽहं प्रेतेषु गुरुतांगतः।
मदंगसंश्रयादेते पान्थाः प्रेतत्वमागताः।
गता हि बहवोऽस्माकं हयनाःशाश्वतीस्समाः।
सोपायमिह संप्राप्ता दग्धाः कोपाग्निना हरेः।
धूमेनाऽनेनमुक्ता हि तिष्ठामो भार्ययासह।
अयं मे तनयो मोहन्मया व्यापादितोऽनया।
मात्रासह महाभाग स्मृतिर्मे दर्शनादभूत्।
वेदाध्ययनसंपन्नः सोमशर्मा पुराऽभवम्।
नानादेवैक निरतो विष्णुभक्ति विवर्जितः।
सुरामिषपशुब्रातैरर्चिता चण्डिका मया।80

விஷ்ணௌ ஸாமாந்யபு³த்³யா(அ)ஹம் ப்ரேதேஷு கு³ருதாங்க³த:|
மத³ங்க³ஸம்ஸ்ரயாதே³தே பாந்தா: ப்ரேதத்வமாக³தா:|
க³தா ஹி ப³ஹவோ(அ)ஸ்மாகம் ஹயனா: ஸாஸ்வதீஸ்ஸமா:|
ஸோபாயமிஹ ஸம்ப்ராப்தா த³க³தா⁴: கோபா(அ)க்³னிநா ஹரே:|
தூ⁴மேனா(அ)னேனமுக்தா ஹி திஷ்டா²மோ பா⁴ர்யயா ஸஹ|
அயம் மே தனயோ மோஹன்மயா வ்யாபாதி³தோ(அ)னயா|
மாத்ராஸஹ மஹாபா⁴க³ ஸ்ம்ருதிர்மே த³ர்ஸனாத³பூ⁴த்|
வேதா³த்⁴யயன ஸம்பன்ன: ஸோமஸர்மா புரா(அ)ப⁴வம்|
நானா தே³வைக்க நிரதோ விஷ்ணுப⁴க்தி விவர்ஜித:|

ஸுராமிஷபஸூவ்ராதைரர்சிதா சண்டிகா மயா|80

எம்பெருமானே! ஆழியங்கைக்கொண்டவனே! கருணாமூர்த்தியே! பரந்தாமன் திருமுன்பிலே, அற்ப மானிடரைப்போல பாவனை செய்தேனே! பிரேத லோகத்திலே, சடலங்களின் நடுவே குருவாக அமர்ந்தேனே! "மரணச்சாயல் படர்ந்த சீடர்களே என்னைச் சூழ்ந்திருந்தனர், அவர்தம் ஆன்மாக்களும் பிரேதப் பதவியையே எய்தின!" என்று கண்ணீர் மல்கிப் புலம்பினான்.

எத்தனை எத்தனை பிறவிகளோ? எத்தனை எத்தனை ஆண்டுகளோ? இந்தத் துயரமானது, எண்ணிலடங்கா யுகங்களாக நீடித்து நிற்கின்றதே! இதிலிருந்து விடுபட ஏதேனும் உபாயம் கிடைக்குமா? என்று ஏங்கி நின்றான். "ஒரு நல்வழியைத் தேடி இங்கு வந்தோம், ஆனால் ஆதிமூலமாம் திருமாலின் கோபாக்கினியிலே வெந்து சாம்பலாகிப் போனோம்!"

"இந்தக் காரிருள் கரும்புகையினின்றும் விடுபட்டு, என் பத்தினியோடு இங்கு திகைத்து நிற்கின்றேன்!" பெருமூச்செறிந்தான். "மோகப் பெருக்கால், மதி மயங்கி, இவள் பேச்சைக் கேட்டு, பிள்ளையையே கொன்றேன்! பாதகனானேன்!" என்று நெஞ்சம் பதறினான். "ஆனாலும், ஓ! மாதவா! கேசவா! கோவிந்தா! உன்னைக் கண்டதும், அந்தப் புண்ணியப் பலனால், பழைய நினைவுகளெல்லாம் என் அகத்துள்ளே மீண்டெழுந்தன!"

"முந்தையதொரு காலத்திலே, வேதங்களை முறையோடு ஓதி, நான் சோமசர்மா எனும் திருநாமம் தாங்கி வாழ்ந்தேன்!" என்று தொடங்கிப் பின்தொடர்ந்தான். "ஆயினும், ஆதிமூலமாம் திருமால் மீது பக்தியைத் துறந்து, வேற்று தேவதைகளை நாடினேன்!" "கள், மாமிஸம், பலியிடும் பிராணிகள் இவையனைத்தையும் கொண்டு, சண்டிகையை பூஜிக்கத் தொடங்கினேன்! அந்தோ பரிதாபம்!" 80

बलिदानकृतकाले तर्पिताभूतभैरवाः।
विष्णुसामान्यबुद्ध्या मे द्वारदेवेषुपूजितः।
हसितावैष्णवाः नित्यं शङ्खचक्राङ्कधारिणः।
श्रद्धया पादतीर्थं मे न धृतं वदनांबुजे।
न देवःप्रणतो मूर्ध्ना हरिवैकुण्ठनायकः।
तामसानां हि देवानां सेवनं मनसाकृतं।
तेन कर्मविपाकेन प्रेतराजःपुराभवम्।
न जाने धूममाहात्म्यं कीदृशं ते पितुर्द्विज।85

ப³லிதா³னக்ருதம் காலே தர்பிதாபூ⁴த பை⁴ரவா:|

விஷ்ணு ஸாமாந்யபு³த்³த்⁴யா மே த்³வாரதே³வேஷு பூஜித:|
 ஹஸிதா வைஷ்ணவா: நித்யம் ஸங்க²சக்ராங்க தாரி⁴ண:|
 ஸ்ரத்³த்⁴யா பாத³தீர்த்²ம் மே ந த்⁴ருதம் வத³னாம்பு³ஜே|
 ந தே³வ: ப்ரணதோ மூர்த்⁴னா ஹரிர்வைகுண்ட² நாயக:|
 தாமஸானாம் ஹி தே³வானாம் ஸேவனம் மனஸா க்ருதம்|
 தேன கர்மவிபாகேன ப்ரேதராஜ: புரா(அ)ப⁴வம்|
 ந ஜானே தூ⁴மமாஹாத்மயம் கீத்³ருஸம் தே பிதுர்த்³விஜ|85

கனியோகிட கனிந்த காலம் அது, ஆன்மாக்களை பலிபீடத்தில் அர்ப்பணித்து, பக்தி எனும் மலர்களைத் தூவி, பூத கணங்களுக்கும் பைரவர்களுக்கும் திருப்தி எனும் அமிர்தத்தை, ப்ரியம் எனும் கரண்டியால் அளித்தேன். வாயில் காப்போரை, என் ஹ்ருதய கமல வாசனான ஸ்ரீமன் நாராயணனைப் போலவே பாவித்து, புஷ்பாஞ்சலி செய்தேன், நெய்வேத்யம் படைத்தேன், பக்தி கீதம் பாடினேன். ஆனால், அந்தோ பரிதாபம்! ஸ்ரீமன் நாராயணனைத் தவிர இதர தெய்வங்களை வணங்கியதால், வைகுண்டவாசனை, விஷ்ணு பாத கமல தூளியான, பாஞ்சஜன்ய கோஷ முழங்கும், சங்கு சக்கர கதாத்தரயம் தாங்கிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்னை எள்ளி நகையாடினார்கள். என் பாத தீர்த்தத்தை, அவர்கள் கருணா சாகரனின் ப்ரஸாதமாக நினைக்காமல், சிரத்தையுடன் முகர்ந்ததில்லை, முகத்தில்கூட தெளித்துக் கொள்ளவில்லை. வேங்கடேசனின் பாதாரவிந்தங்களைப் பணியாமல், என் மதியீனம், மந்த புத்தி, அஞ்ஞானம் எனும் முக்குண சாகரத்தில் மூழ்கி, தாமச குணமுடைய தேவர்களைச் சுற்றியே என் மனம் சுழன்றது. அதன் கர்ம வினைப் பயனாகவே, வினையே ஆடையாக, தீவினையே உருவமாக, பிரேதங்களின் அரசனாகப் பிறந்தேன். ஆதி அந்தமில்லா அனந்த சயனனை அன்றி, அந்தகர் உலகிலே உழலும் அற்ப தேவதைகளைப் போற்றியதால், இந்தப் பிறவி எனும் ப்ரவாஹ சாகரத்தில் வீழ்ந்தேன். அந்தணர் பெருமானே! உம் தந்தையாரின் தூப மகிமை, என்னை கருடாருடனின் பவனிக்கு இட்டுச்செல்லும் பாதை போலும்! அதன் மகிமை எத்தகையது என நான் அறியேன்! அது நாராயணனின் ஸ்வரூபம் போலும்! அதுவே என்னை இக்கதிக்கு ஆளாக்கியதோ?"|85

आख्या हि पुत्र यदि ते विज्ञातं स्यादशेषतः।

पुत्र उवाच

नाहमप्यत्रमाहात्म्यं प्रेतभाव विमोचनम् ।

पितृधूमस्य जानामि केन जातं हि कर्मणा ।

उभौ प्रेतद्विजा तत्र मनसा पुरुषं परम् ।

जग्मतुः शरणं शीघ्रं संशयच्छेदनाय च ।

तदानीमेव श्रीवत्स! वनमालीगदाधरः ।

பீதவாஸா: சதுர்வாஹு: சம்ப்ராப்தோ ஸ்ரீகிருஷ்ண: |
 நமஸ்கூத ஸ்துதீதேவ: தாஹ்யாம் பரமயாமுதா |
 பூஷ: ப்ரீவாச ப்ரஹ்மணோ மெஹ்யாஹி ரயா முதா |
 வைஷ்ணவஸ்ய தநுஸ்சாக்ஷாவிஷ்ணுரூபா மயோதீதா |
 நிவஸாமி சதேவேஹ மச்சக்ரேணாஹிதா யதி |
 மச்சக்ரபூத தேஹஸ்ய யச்சபாடோதகம் மஹத்|90

ஆக்²யா ஹி புத்ர யதி³ தே விஜ்ஞாதம்ஸ்யா த³ஸேஷத:|
 புத்ர உவாச
 நாஹமப்யத்ர மாஹாத்மயம் ப்ரேதபா⁴வ விமோசனம்|
 பிதூர்தா⁴மஸ்ய ஜானாமி கேன ஜாதம் ஹி கர்மணா |
 உபௌ ப்ரேதத்³விஜா தத்ர மனஸா புருஷம் பரம்|
 ஜக³ம்து: ஸரணம் ஸீக்⁴ரம் ஸம்ஸயச்சேத³னாய ச|
 ததா³னீமேவ ஸ்ரீவத்ஸ! வனமாலீ க³தா³த⁴ர:|
 பீதவாஸா: சதுர்பா³ஹு: ஸம்ப்ராப்தோ க³ருடா³னன:|
 நமஸ்க்ருத ஸ்துதோ தே³வ: தாப்⁴யாம் பரமயா முதா³|
 ப்ருஷ்ட: ப்ரோவாச ப⁴க³வான் மேக⁴க³ம்பீ⁴ரயா முதா³|
 வைஷ்ணவஸ்ய தனுஸஸாக்ஷாத் விஷ்ணுரூபா மயோதி³தா|
 நிவஸாமி ஸதை³வேஹ மச்சக்ரேணாஹிதா யதி³|
 மச்சக்ரபூத தே³ஹஸ்ய யச்சபாதோ³த³கம் மஹத்|90

என் அருமைமிகு குமாரனே! உனக்கு இவையெல்லாம் சித்தித்திருக்குமா? இந்த ரகசியங்கள் எல்லாம் உன் வசப்பட்டிருக்குமா? உனக்கு இவையெல்லாம் குறித்து ஏதேனும் அநுபூதி கிட்டியிருக்குமா?" என்று பக்தி பாவத்துடன் தந்தை வினவ, அதற்கு அந்த அருமை மைந்தன், பவ்யம் கனிந்த பணிவுடன் பதில் உரைக்கலானான்.

மைந்தன் மொழிந்தவை:

பரம பூஜனீயரான தந்தையே! அடியேன் ஒரு அக்ஞானி. இங்கு, இந்த துக்கமயமான, தரங்கமென எழும்பி அடங்கும் ஆத்ம ஜன்ம பரம்பரைகளிலிருந்து நிரந்தரமாக விடுபடும் நெறியோ, பிதாவே, தங்கள் இந்த பரிதாபத்திற்குரிய, அநித்யமான, புகைவடிவிற்கான காரணமோ அடியேனுக்குத் துளியும் புலப்படவில்லை. எந்த ஜன்ம கர்மத்தின் குரூர விளைவால், எந்தக் கொடிய வினையால் இது நேர்ந்தது என்பதும் அடியேனுக்கு சற்றும் விளங்கவில்லை. பிரபோ! அடியேன் ஞான சூன்யம்" என்று உரைத்தான்.

அந்த ஷணமே, ஆத்ம சாகரத்தில் மூழ்கித் திளைக்கும் அந்த திவ்ய ஆவியும், ஸர்வ மந்த்ரங்களையும் ஜபித்து, தியானித்து, வேதாந்த ஞானம் கைவரப் பெற்ற அந்த அந்தண சிரேஷ்டரும் ஒருமித்த சித்தம் கொண்டு, ஏகோ பாவத்துடன், பரிபூர்ண சரணாகதி எனும் நெளகையில் ஏறி, அந்த பரம புருஷோத்தமனின், புருஷோத்தமன் எனும் பரம புருஷனின், அந்த லீலா விநோதனின், லோக ரக்ஷகனின், புண்ய ஸ்வரூபனான புண்டரீகாக்ஷனின், தாமரையைப் போன்ற மிருதுவான திருவடிகளை, பத்ம பாதங்களை நாடிச் சென்றனர். ஸகல ஜயங்களும் நீங்க வேண்டி, சகல சங்கடங்களும் அகல வேண்டி, மோக்ஷ சாம்ராஜ்யம் கிட்ட வேண்டி, வைகுண்ட பிராப்தி அடைய வேண்டி, அவர்கள் இருவரும் ஏக சிந்தையுடன் அவன் திருப்பாத கமலங்களைப் பணிந்து தஞ்சம் அடைந்தனர்.

அக்கணமே, ஹே ஸ்ரீவத்ஸா! வத்ஸ குலத்தில் உதித்த உத்தமனே! பக்தியில் சிறந்த உத்தமனே! அந்த வனங்களின் அதிபதியான, வேங்கட வனத்தில் வாஸம் செய்யும், பக்தர்களின் துயர் துடைக்கும் வனமாலி, சகல ஜகங்களையும் காத்தருளும் கதாதரன், ஹ்ருஷீகேசன், பீதாம்பரதாரியாக, ஸ்வர்ண மயமான பீதாம்பரம் தரித்து, சதுர்புஜம் கொண்டு, நாற்கரங்கள் கொண்டு, கருட வாஹனத்தில், பக்ஷிராஜனாம் கருடன் மீதேறி, பக்தர்களுக்கு தரிசனம் தர, க்ஷண மாத்திரத்தில், க்ஷண நேரத்தில் ப்ரத்யக்ஷமானார்.

இருவராலும் பரம உத்ஸாஹத்துடன், பரம ஆனந்தத்துடன், நெஞ்சம் நெக்குருக, பக்திப் பரவஸம் பொங்க, புளகாங்கிதம் அடைய, ப்ரணம்ய நமஸ்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்தோத்ரம் செய்து துதிக்கப்பட்ட, அந்தப் பரம்பொருள், அந்த ஆதிமூலம், அந்த ஜகத்காரணன், மேகம் முழங்கும் கம்பீர த்வனியில், ௧௦௮௦மான நாதத்தில் பேசத் தொடங்கினார்.

"சத்ய ஸ்வரூபனான, சாச்வதமான, நித்யனான வைணவனுடைய புனிதமான, பவித்ரமான சரீரமே, தேகமே, சாட்சாத் அந்த ஆதிமூலனான, ஸர்வேச்வரனான, ஸர்வாந்தர்யாமியான, ஸர்வ லோக சரண்யனான விஷ்ணுவின் திவ்ய ஸ்வரூபம், ஸ்வயம் விக்ரஹம், அர்ச்சா ரூபம், மங்கள ரூபம் என்று என்னால் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இ:து பரம சத்யம்."

"என்னுடைய திவ்யமான, மங்களகரமான, சுபமான, தேஜோமயமான, சக்ர முத்திரையோடு க்ஷய அந்தப் பரம பவித்ரமான சரீரத்தில், அந்த வைஷ்ணவனின் சரீரத்தில் நான் நித்யமாக, நிரந்தரமாக, சாச்வதமாக வசிக்கிறேன். நித்ய வாஸம் செய்கிறேன்."

"என்னுடைய மங்களகரமான, சுபமான, தேஜோமயமான சக்ர முத்திரையால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட, பவித்ரமாக்கப்பட்ட, புனிதம் அடைந்த அந்தப் புனிதமான சரீரத்தின், அந்தப் பரிசுத்த தேகத்தின், அந்த வைணவ தேகத்தின் பாத தீர்த்தம், சரணாம்ருதம், திருவடித் தீர்த்தம் எவ்வளவு மேன்மையானது! எவ்வளவு மகத்துவமானது! எவ்வளவு உத்தமமானது!" |90

விரஜாயா: சமவிக்ரி மஹாபாதகநாசனம் |
 யாவக்ஷேபரே சக்ரம் ச ஜீவஸ்ய ம்ருதஸ்ய வா |
 தாவத்திஷ்டி மெ தைஜோ நாசயத்யமகிகரணம் |
 ப்ரேதத்வம் நைவவித்யேத மூதஸ்ய மமஸாசனாத் |
 சூதகம் நைவ பவதி ஸ்பர்ஷதோஷோ ந வித்யே |
 லோகஸர்க்ஷணார்த்தாய புத்ரேஷிஷ்யைச் ச பாந்தவ: |
 காரியம் மதாஜ்யாபாஹி ந தத்யஸ்து வை க்ருதி |
 வைணவஸ்ய ஶரீரஸ்ய ந தாஹ: க்ரியதே யதி |
 ந தே ந து³ர்க³திம் க³ச்சேச்சக்ரம் தத்ர ப்ரஸாஸ்தி ஹி |
 ஶர்ப வ்யாக்⁴ர விஷாகா⁴த சோரவாரி விஷுசிகா: |
 சக்ராங்கிதம் து³ர்க³திம் ந நயந்தி யமகிங்கரா: |
 ஶ்மஸானே மாக³தே⁴ தே³ஸே மிலேச்ச²தே³ஸே த்யஜாங்க³ணே |
 ம்ருதஸ்ய சக்ரதே³ஹஸ்ய ஶத்யம் ஶத்யம் ந து³ர்க³தி: |
 விஷ்ணுப⁴க்தஸரீரஸ்ய க³ங்கா³த்யாஸஸரிதஸஸதா³ |

விரஜாயா: ஶமம் வித்³தி⁴ மஹாபாதக நாஸனம் |
 யாவத் களேப³ரே சக்ரம் ஶ ஜீவஸ்ய ம்ருதஸ்ய வா |
 தாவத்திஷ்ட²தி⁴ மே தேஜோ நாஸயத்³யமகிங்கரணம் |
 ப்ரேதத்வம் நைவவித்³யேத ம்ருதஸ்ய மம ஶாஸனாத் |
 ஶுதகம் நைவ ப⁴வதி ஶ்பர்ஸதோ³ஷோ ந வித்³யதே |
 லோகஸம்ரக்ஷணார்தா²ய புத்ரேஸ்ஸிஷ்யைஸ்ச பா³ந்த⁴வை: |
 கார்யோ மதா³ஜ்ஞயா தா³ஹோ ந தத்³த்³ருஷ்ட்யா(அ)ஸ்து வை க்வசித் |
 வைஷ்ணவஸ்ய ஶரீரஸ்ய ந தா³ஹ: க்ரியதே யதி³ |
 ந தே ந து³ர்க³திம் க³ச்சேச்சக்ரம் தத்ர ப்ரஸாஸ்தி ஹி |
 ஶர்ப வ்யாக்⁴ர விஷாகா⁴த சோரவாரி விஷுசிகா: |
 சக்ராங்கிதம் து³ர்க³திம் ந நயந்தி யமகிங்கரா: |
 ஶ்மஸானே மாக³தே⁴ தே³ஸே மிலேச்ச²தே³ஸே த்யஜாங்க³ணே |
 ம்ருதஸ்ய சக்ரதே³ஹஸ்ய ஶத்யம் ஶத்யம் ந து³ர்க³தி: |
 விஷ்ணுப⁴க்தஸரீரஸ்ய க³ங்கா³த்யாஸஸரிதஸஸதா³ |

ஸேவந்தே பார்ஷதா³பூ⁴த்வா நிஜதோ³ஷாபனுத்தயே |
 பி⁴த்³யதே த்யஜதே வா(அ)ஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ தே³ஹினாம் தனௌ |
 சக்ரசிஹ்னஸமுத்³பூ⁴த ஆஜீவாந்தம் ந முஞ்சதி |
 “ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ரத⁴ரோ பா³ஹௌ மச்சக்ரக்ருத கேதன: |
 துளஸீநளினாக்ஷுஸ்ச மண்டி³தோ வல்லபோ⁴ மம |”
 அதோ விமுக்திம் ஸம்ப்ராப்தா வைஷ்ணவாங்க³ விதூ⁴பிதா: | 100

விரஜையின் புனிதம் நிகரற்றது, பெரும் பாதகங்களையும் பொசுக்கிவிடும் அமிழ்தமென அறிவாய்! உயிரினின் உடலிலாயினும், உதிர்ந்த யாக்கையிலாயினும், என் சக்கரத்தின் குறி திகழும் வரை, என் பேரொளி அங்கே துலங்கும்; யம தூதர்களைக் கருகச்செய்யும் அனலாய் அது நிலைக்கும். என் ஆணை இதுவே: சக்கரம் பொறிக்கப்பட்டவன் இறந்தபின், பிரேத நிலை என்பது அவனுக்கில்லை. தீட்டும் அவனை அணுகாது, தீண்டாமையின் கறையும் அண்டாது. உலகைக் காக்கும் பொருட்டே, மைந்தராலும், மாணாக்கராலும், சுற்றத்தாலும் ஈமச்சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன. என் கட்டளைப்படி, அவற்றைத் துணியுங்கள், ஐயமேதும் கொள்ளாதீர்கள். வைணவனின் யாக்கையை எரிப்பதனால் அவன் தீதுறுவதில்லை; சக்கரத்தின் பேரதிகாரம் அவ்வுடலை ஆட்சிசெய்கிறது. நாகமோ, புலியோ, நஞ்சோ, கள்வரோ, ஆழிப் பேரலையோ, கொள்ளை நோயோ - எதுவாயினும், சக்கரம் பொறிக்கப்பட்டவனைத் துன்பத்தின் கரைகள் தீண்டமாட்டா, யம தூதர்கள் நெருங்கமாட்டா.சடுகாடாயினும், மாகத நாடாயினும், மிலேச்ச தேசமாயினும், தாழ்ந்த குலத்தவன் முற்றமாயினும், சக்கரத்தின் சின்னம் தாங்கிய சடலத்திற்கு, மெய்யாகவே சொல்கிறேன், எவ்வகையிலும் இழிவு நேராது.விஷ்ணுவின் பக்தனின் உடலை, கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகள், தமது பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ள, அணுக்கத் தொண்டர்களாகிப் பணிந்து போற்றுகின்றன. யாக்கை சிதைந்தாலும், பிரிந்தாலும், உடலிலிட்ட ஸம்ஸ்காரம் உயிரினின் ஆன்மாவைத் தழுவிருக்கும். சக்கரத்தின் முத்திரை, வாழ்வின் இறுதிவரை ஆன்மாவைப் பிரியாமல் நிலைபெறும்.”நெற்றியில் திருமண் திகழ, தோள்களில் என் சக்கர முத்திரை துலங்க, துளசியும், தாமரையும் சூடி, அலங்காரமாகத் திகழ்பவனே எனக்கு உகந்தவன்”.ஆதலால், வைணவ நெறியால் தூய்மை பெற்றவர்கள், உய்வை எய்திப் பரமபதம் அடைகிறார்கள். | 100

प्रेतास्संबन्धिनोह्येते मद्भक्तस्य न संशयः |
 काष्ठपाषाणरचित गृहोपकरणानि हि ।

पुनंति चक्रयुक्तानि न कुतो वैष्णवी तनुः।
 पक्वान्नं चक्रसंयुक्तं सेवितं पुरुषेण हि।
 प्रयच्छति मनश्शुद्धिं महापातकिनामपि।
 दासीदासाश्च भृत्यश्च चिह्निता चक्रवह्निना।
 शुद्धं भवन्ति विप्राणां परिचर्यादिकर्मसु।
 माधुरंमण्डलंपुण्यं तत्र बृन्दावनं परम्।
 तत्रापि वैष्णवत्वं हि तत्रैकान्तित्वमुत्तमम्।
 एकान्त्ययं मम प्रेषः पिता ते द्विजसत्तमः।105

ப்ரேதாஸ்ஸம்^பந்^{தி}னோ ஹ்யேதே மத்³ப⁴க்தஸ்ய ந ஸம்ஸய:|
 காஷ்ட²பாஷாண ரசித க்³ருஹோபகரணானி ஹி|
 புனந்தி சக்ரயுக்தானி ந குதோ வைஷ்ணவீ தனு:|
 பக்வான்னம் சக்ரஸம்யுக்தம் ஸேவிதம் புருஷேண ஹி|
 ப்ரயச்ச²தி மனஸ்சுத்³தி⁴ம் மஹாபாதகினாமபி|
 தா³ஸீதா³ஸாஸ்ச ப்⁴ருத்யஸ்ச சிஹ்னிதா சக்ரவஹ்னிநா|
 ஸுத்³த⁴ம் ப⁴வந்தி விப்ராணாம் பரிசர்யாதி³ கர்மஸு|
 மாது⁴ரம் மண்ட³லம் புண்யம் தத்ர ப்³ருந்தா³வனம் பரம்|
 தத்ராபி வைஷ்ணவத்வம் ஹி தத்ரைகாந்தித்வமுத்தமம்|
 ஏகாந்த்யயம் மம ப்ரேஷ்ட²: பிதா தே த்³விஜஸத்தம:|105

பரிபூர்ண பக்தியின் அமுத கிரணமே! செவி குளிரும் வண்ணம் கேளுங்கள்! அனந்த கல்யாண குணங்களின் திருவிளையாடலாம் எம்பெருமானின் அடியார்களோடு ஊடாடும் ப்ரேதங்கள் கூட, ஐயம் ஏதும் இன்றி, பாசுபத தீக்ஷை பெற்றார் போல் தூய்மை அடைந்து, பவித்ர மானஸம் பெறுகின்றன . எம்பெருமான் திருவடிகளை நெஞ்சில் இருத்தி, ஆராதிக்கும் பக்த சிகாமணியின் திருமனையில், மரம் மற்றும் கற்களால் ஆன திருவாராதனத் தளவாடங்கள், அனந்த சயனனின் சக்ராயுத முத்திரையோடு பிரகாசிக்கும் போது, புனிதம் அடைகின்றன . அப்படியிருக்க, மங்களகரமான வைணவ ஆச்சார்ய அனுக்கிரஹம் பெற்ற உத்தமரின் திருமேனி, தூய்மை அடைவது குறித்து ஐயம் எழுமா? ஸர்வ மங்கள மூர்த்தியான எம்பெருமானின் சக்ராயுத முத்திரையுடன் சமைக்கப்பட்ட அன்னத்தை, புசிக்கும் மனிதன், கொடிய பாதக செயல்கள் புரிந்த மஹா பாதகனாகவே இருப்பினும், அவனது அந்தக்கரணம் மலர்மணமேந்தி, தேனினும் இனிய செந்தமிழ்ப் பாக்களின் நயம் பெற்று, மனத்தூய்மை அடைகிறான்.

ஸர்வலோக சரண்யனான பரந்தாமனின் சக்ரம், அக்னி ஆகியவற்றால் அடையாளமிடப்பட்ட தாஸர்கள், தாஸிகள், மற்றும் பணி செய்யும் அனைவரும், ஆன்றோர்களுக்கும் சான்றோர்களுக்கும், வேத வேதாந்த பாரங்கதர்களான அந்தணர்களுக்கும் பணிவிடை செய்யும் புனிதம் பெறுகின்றனர். புண்ணிய நதிகள் தவமும் பூமியில், மதுரா மண்டலம்,

கோலோகத்தின் மகுடமாக துலங்குகின்றது . அதனுள், ரமணீயமான, ரம்மியமான பிருந்தாவனம், கோபியர் குழாம் கொஞ்சம் கோவிந்தனின் லீலா விநோதங்களால் ஜொலிக்கின்றது. அதனினும் சிறந்தது, மங்களகரமான வைணவத்துவம். அந்த வைணவத்துவத்திலும், ஏகாந்தித்துவம், ஹேம கூட மலையென உயர்ந்து, உன்னதமாய் ஜொலிக்கின்றது . ஓ! அந்தண சிரேஷ்டரே, ஏகாந்த பக்தியின் சிகரமாய், ஏகாந்த ஸ்வரூபியாய், அத்யந்தம் பவித்ரராய் விளங்கும் உன் தந்தை, லக்ஷ்மி பதியான எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர், பேரன்புக்கும் பாத்திரமானவர் | 105

तसंबंधादि मे प्रेता मुक्तानात्र विचारणा ।
 इत्युक्त्वांतरहितो देवः प्रेतो वैमानिकोऽभवत् ।
 सभार्यास्सससुतो हृष्टो दृष्ट्वा वैकुण्ठनायकम् ।
 स च विप्रोमुदायुक्तः श्रीबृन्दावनमाययौ ।
 श्रीबृन्दावनमाहास्यं शृत्वाचैकांति वैभवम् ।
 पूर्णार्थी दर्शनाद्विष्णोः नीलाद्रिं प्रणिपत्य च ।
 एषा श्रीवत्स! संशुद्धिः चक्रेण कथिता तव ।
 दिग्भ्यस्समागताः प्रेता अश्वत्थमवलोक्य च ।
 तर्कयामासुरत्यंतचिन्ताकुलित चेतनः ।
 कगतस्सगणोऽस्माकं प्रेतराजो महाबलः । 110

தத்ஸம்³ப³ந்தா⁴தி³ மே ப்ரேதா முக்தானாத்ர விசாரணா |
 இத்யுக்த்வாந்தர்ஹிதோ தே³வ: ப்ரேதோ வைமானிகோ(அ)ப⁴வத் |
 ஸபா⁴ர்யாஸ்ஸஸு³தோ ஹ்ருஷ்டோ த்³ருஷ்ட்வா வைகுண்ட² நாயகம் |
 ஸ ச விப்ரோ முதா³யுக்த: ஸ்ரீ³ப்ருந்தா³வனமாயயௌ |
 ஸ்ரீ³ப்ருந்தா³வன மாஹாத்மயம் ஸ்ருத்வாசைகாந்தி வைப⁴வம் |
 பூர்ணார்தோ² த்³ர்ஸனாத்³விஷ்ணோ: நீலாத்³ரிம் ப்ரணிபத்ய ச |
 ஏஷா ஸ்ரீவத்ஸ! ஸம்ஸுத்³தி⁴: சக்ரேண கதி²தா தவ |
 தி³க்³ப்⁴யஸ்ஸமாக³தா: ப்ரேதா அஸ்வத்த²மவலோக்ய ச |
 தர்கயாமாஸுரத்யந்தசிந்தாகுலித சேதனா: |
 க்வ க³தஸ்ஸக³ணோ(அ)ஸ்மாகம் ப்ரேதராஜோ மஹாப³ல: | 110

நான் ப்ரேத யோனியினின்று முக்தி அடைந்தேன். இனி இதைக் குறித்து சிந்திக்கத் தேவையில்லை." (எனது பந்தம் நிலைபெற்றது. பேய் பிறப்பிலிருந்து உய்வடைந்தேன். இனி இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லை.) என்று நெஞ்சருக மொழிந்து, அந்தர்யாமியாய் எங்கும் நிறைந்த பரந்தாமன், கருணைக் கடலாய், அகிலாண்டகோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகனாய் விளங்கும் எம்பெருமான், ஆங்கே அந்தர்த்தானம் ஆனார். அந்தப் ப்ரேதமோ, நாராயணனின், வைகுந்த

வாசனின், புருஷோத்தமனின், ஜகத்காரணனின், க்ருபா ஸமுத்ரனின் திவ்ய க்ருபையாலே, ஸ்வரண மயமான, ரத்னங்கள் இழைத்த, திவ்ய ரமணியமான விமானத்தில் ஏறிச் செல்லும் மஹா பாக்யத்தைப் பெற்றான்.

உடனே, தன் பத்னி, புத்ரன் இவர்களுடன் சேர்ந்து, பரம சந்தோஷத்துடனே, தேவாதி தேவனின், ஆதி மூலத்தின், பத்மநாபனின், பக்த வத்ஸலனின், பக்த பராதினனின்திருவடிகளைக்கண்டு ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனை சேவித்தான். அந்த அந்தணரும், பரிபூரண மனநிறைவுடனே, பூலோக வைகுண்டமாம், துளசி மணங்கமழும், பிருந்தாரண்ய கோத்திரமாம் ஸ்ரீ பிருந்தாவனத்தை அடைந்தார்.

மதுசூதனனின் ஸ்ரீ பிருந்தாவனத்தின் மஹிமை, ஏகாந்த பக்தியின், அனன்ய பக்தியின் வைபவம் இவையனைத்தும் செவியுற்று, ஸ்ரீமன் நாராயணனின், ரமாபதியின், வைகுண்ட நாதனின் மஹாவிஷ்ணுவின் ஸாக்ஷாத் திவ்ய தரிசனப் பேறும் ஸித்தித்ததால், நீல மலையின் நாயகனாம், நீளாசலபதியாம், அனந்த கல்யாண குண நிதியாம், அந்த ஜகந்நாதனிடம் நமஸ்கரித்து, ப்ரணிபத்தி செய்து, விரும்பிய யாவும் கிடைக்கப்பெற்றவர் ஆனார் அந்த விப்ரர்.

ப்ரபுவே! ஷாட்குண்ய பரிபூரணே! சுதர்சன சக்கரத்தின் அத்து மஹிமையால், போதம் பெற்ற, ஞானம் உதித்த ப்ரேத சுத்தி சரித்திரம் இது. நானா திசைகளினின்றும் அங்கு திரண்ட ப்ரேதங்கள் எல்லாம், அந்த மரத்தை சஞ்சரித்து ,மிகுந்த கவலையுற்ற மனதுடன், "அளவில்லாத பராக்கிரமம் பொருந்திய நம்முடைய ப்ரேதராஜன், அவனுடைய சேனைகள், பரிவாரங்கள் சகிதம் எங்கு சென்றான்?" என்று ஆலோசித்து, விசாரித்து, தர்க்கம் செய்தார்கள். | 110

निर्दोषो दृश्यते वृक्षो विजनेकस्समागतः।
निर्धूमांगारनिचयां चितामालोक्य सत्वरम्।
आजग्मुस्वैरितास्तत्र तामन्वेष्टुमितस्ततः।
प्रायःकेनापि न स्वामि मन्त्रज्ञेन विपश्चिता।
निर्दग्धस्सगणस्तस्य चित्तैषा प्रतिभाति हि।
वयमत्र प्रवेक्ष्यामो वृधा किं जीवितेन सः।
अनाधानामिवार्तानां वणिजां पोतवाहिनाम्।
सिन्धौ विनष्टपोतानां गच्छतां त्राणकाक्षिणाम्।
प्रविष्टा भस्मसंश्लेषात्सद्यो मुक्त कळंबराः।
विमानवरमारुह्य तेपिसर्वे दिव्ययुः॥115

நிர்³தோ³ஷோ த்³ருப்³யதே வ்ருகோ³ விஜனைகஸ்ஸமா³க³த:|

நிர்தூ⁴மாங்கா³ரனிசயாம் சிதாம் ஆலோக்ய ஸத்வரம்|
ஆஜக்³முஸ்ஸ்வைரிதாஸ்தத்ர தாம் அன்வேஷ்டுமிதஸ்தத:|
ப்ராய: கேனாபி ந ஸ்வாமி மந்த்ரஜ்ஞேன விபஸ்சிதா|
நிர்த³க்³த⁴ஸ்ஸக³ணஸ்தஸ்ய சிதைஷா ப்ரதிபா⁴தி ஹி|
வயமத்ர ப்ரவேக்ஷயாமோ வருதா⁴ கிம் ஜீவிதேன ஸ:|
அநாதா⁴னாமிவார் தானாம் வணிஜாம் போதவாஹினாம்|
ஸிந்தௌ⁴ வினஷ்டபோதானாம் க³ச்ச²தாம் த்ராணகாம்ஷினாம்|
ப்ரவிஷ்டா ப⁴ஸ்மஸம்ஸ்லேஷாத்ஸத்³யோ முக்த களேப³ரா:|
விமானவரமாறுஹ்ய தேபி ஸர்வே தி³வம் யயு:|115

ஒரு வனத்தின் நடுவே, நிர்மலமாய், களங்கமில்லா மரமொன்று தனித்து நின்றதைக் கண்டனர். அங்கே, புகையற்ற கரிக்குவியலாய், எரியும் சிதையொன்றைக் கண்டு விரைந்தோடினர்.|| எவ்விடத்திலிருந்தோ வந்திருந்த அவர், அங்கு காணாமற் போனவளைத் தேடி அங்கும் இங்கும் விரைந்தனர்."சுவாமி! மந்திரமறிந்த ஞானியெவராலோ இவன் தன் கூட்டத்தோடே சுட்டெரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதோ! அவனுடைய சிதை தான் இது" என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டனர்."நாமும் இதில் புகுந்து விடுவோம். வீணாய் உயிர் வாழ்வதில் என்ன பயன்? புகலிடம் தேடி அலையும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள், நடுக்கடலில் கப்பல் உடைந்த, உயிர் காக்க வழி தேடும் வணிகர்களைப் போலாகி விட்டோம்." என்று புலம்பினர்.சிதைக்குள் புகுந்த அவர்கள், சாம்பலோடு அணைந்ததால், உடனே உடலை நீத்து, விடுதலை பெற்றனர்.அனைவரும் அக்கணமே சிறந்த விமானத்தில் ஏறி விண்ணுலகம் சென்றனர். |115

இதி ஸ்ரீ ப்³ருஹத்³ப்³ரஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மேபாதே³
தாபஸம்ஸ்காரகத²னம் நாம பஞ்சமோ(அ)த்⁴யாய: ||"

**இவ்வாறு ஸ்ரீ ப்ருஹத் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின் முதல் பாதத்தில்,
தாபஸம்ஸ்காரத்தின் ஐந்தாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.."**

<<<<__>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், ஆறாம்அத்தியாயம்
அஷ்டாசுர மாஹாத்மயம்

ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரே பிருஹத் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதா |
ஆறாம்அத்தியாயம் ||
அஷ்டாசுர மாஹாத்மயம்

श्री नारायण उवाचः

मन्त्रराजस्य माहात्म्यं श्रीवत्स! ह्यवधारय।
मननात्त्रायते यस्मात्तस्मान्मन्त्र उदाहृतः।
ओंकाराद्यो महामन्त्रो राजतेमन्त्रराजिषु।
वस्वक्षरोऽर्धदः पुम्सां द्वितीयः कल्पपादपः ।
कल्पवृक्षः कामधेनुः चिन्तामणिमुखानि किम्।
अनुकुर्वन्ति श्रीवत्समन्त्रराजं विमुक्तिदम् । !
सार्धकोटिमहामन्त्रा नानाशक्तिसमन्विताः ।
सेवका इव सेवन्ते मन्त्रराजं दिवानिशम्।
यथा नारायणंदेवं त्रयस्त्रिंशत्तु कोटयः।
उपासते तत्र हा सर्वे मन्त्रमष्टाक्षरं द्विज । 5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

மந்த்ரராஜஸ்ய மாஹாத்மயம் ஸ்ரீவத்ஸ! ஹ்யவதா⁴ரய |
மனனாத்³த்ராயதே யஸ்மாத் தஸ்மாந்மந்த்ர உதா³ஹ்ருத: |
ஓம்காராத்³யோ மஹா மந்த்ரோ ராஜதே மந்த்ரராஜிஷு |
வஸ்வக்ஷரோ (அ) ர்த⁴த: பும்ஸாம் த்³விதீய: கல்பபாத³ப: |
கல்பவ்ருக்ஷ: காமதே⁴னு: சிந்தாமணிமுகா²னி கிம் |
அனுகுர்வந்தி ஸ்ரீவத்ஸ மந்த்ரராஜம் விமுக்தித³ம் ||
ஸார்த⁴கோடிமஹா மந்த்ரா நானாஸக்திஸமன்விதா: |
ஸேவகா இவ ஸேவந்தே மந்த்ரராஜம் தி³வானிஸம் |
யதா² நாராயணம் தே³வம் த்ரயஸ்த்ரின்ஸத்து கோடய: |
உபாஸதே தத்ர ஹா ஸர்வே மந்த்ரமஷ்டாசுரம் த்³விஜ | 5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச:

"ஸ்ரீவத்ஸனே! மந்திரராஜனின் ஒப்பற்ற மாண்பினை நீ நன்கு அறிவாயாக. எவன் ஒருவன் தன் மனதால் இடைவிடாது சிந்தித்துத்

தன்னைக் காத்துக்கொள்கிறானோ, அவனே உண்மையான மந்திரியாகக் கருதப்படுகிறான். ஓம் என்னும் ப்ரணவத்துடன் இனிதே தொடங்கும் இந்த மஹாமந்திரம், சகல மந்திரங்களிலும் சிகரமாக விளங்குகிறது. எட்டுத் திருவெழுத்துக்களால் ஆன இது, மோட்சத்தை அருளக்கூடியது; இப்புவிவில் இரண்டாவது கற்பகத்தரு போன்றது. கற்பக விருட்சமோ, காமதேனுவோ, சிந்தாமணியோ, இவை அனைத்தும் மோட்சத்தை அருளும் மந்திரராஜனின் இணையற்ற பெருமைக்கு ஈடாகுமா? கோடிக்கணக்கான மந்திரங்கள், எண்ணற்ற சக்திகளைத் தன்னுள் கொண்டு, மந்திரராஜனைப் பணிவிடை செய்கின்றன, எந்நேரமும். நாராயண தேவன் ஆனந்தமாக வீற்றிருக்கும் அந்தத் திவ்விய வைகுண்டத்தில், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், பக்தியுடன் அஷ்டாட்சர மந்திரத்தை இடைவிடாது துதிக்கிறார்கள்." |5|

ऋषिर्नारायणोऽहं वै देवता च श्रियः पतिः।
 बीजमोकार इत्याहुरैश्वर्यं शक्तिरेव च।
 साध्यो नारायणस्साक्षात्सर्वाधारो बृहद्गुणः।
 श्रीवैकुण्ठमहालीला नायको विश्ववन्दितः।
 स्वरूपभूतकैकर्ये विनियोगो मनोर्मतः।
 धर्मार्थकाममोक्षेषु कापि कामानुसारथः।
 महापद्मादिनिधयो ह्यणिमाद्यश्च सिद्धयः।
 मन्तराजस्यपुरतः चरन्ति सचिवा इव।
 स देवादानवानैव यक्षराक्षसगुह्यकाः।
 न चाभिभवितुं शक्ता मन्तराजपरायणम्।10

ருஷிர்நாராயணோ (அ)ஹம் வை தே³வதா ச ஸ்ரிய: பதி: |
 பீ³ஜமோங்கார இத்யாஹுரைஸ்வர்யம் ஸக்திரேவ ச |
 ஸாத்⁴யோ நாராயண: ஸாக்ஷாத் ஸர்வாதா⁴ரோ ப்³ருஹத்³கு³ண: |
 ஸ்ரீவைகுண்ட²மஹா லீலா நாயகோ விஸ்வவந்தி³த: |
 ஸ்வரூபபூ⁴தகைங்கர்யே வினியோகோ³ மனோர்மத: |
 த⁴ர்மார்த²காமமோக்ஷேஷு க்வாபி க்வாப்யனுஸாரத²: |
 மஹாபத்³மாதி³னித⁴யோ ஹ்யணிமாத்³யஸ்ச ஸித்³த⁴ய: |
 மந்த்ரராஜஸ்ய புரத: சரந்தி ஸசிவா இவ |
 ஸ தே³வாதா³னவைஸ்சைவ யக்ஷராக்ஷஸகு³ஹ்யகா: |
 ந சாபி⁴பவிதும் ஸக்தா மந்த்ரராஜபராயணம் | 10

"அடியேன் நாராயணன் இதன் ரிஷி, திருமகள் கேள்வன் இதன் தேவதை. ஓங்காரம் இதன் பீஜம், ஐஸ்வர்யமே இதன் சக்தி. ஸாக்ஷாத் நாராயணன் இதன் சாத்தியம், எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதாரமானவன், உன்னதமான குணங்கள் உடையவன். ஸ்ரீ

வைகுண்டத்தின் திருவிளையாடல்களுக்கு நாயகன், உலகம் போற்றும் ஒப்பற்ற பரம்பொருள். அவனுடைய திருவடித் தொண்டு செய்வதே இந்த மந்திரத்தின் உன்னத நோக்கம். தர்மம், பொருள், இன்பம், மோகும் என எந்த ஒன்றானாலும், விரும்பிய அனைத்தையும் இந்த மந்திரம் கருணையுடன் அருளும். மஹாலட்சுமி நித்தியவாஸம் செய்யும் நிதி போன்று, அஷ்டமா சித்திகள் அனைத்தும், மந்திரராஜனுக்கு முன், பணிவான சேவகர்கள் போல் பக்தியுடன் இருக்கிறார்கள். தேவர்களோ, அசுரர்களோ, யட்சர்களோ, ராக்ஷசர்களோ, குஹ்யகர்களோ, யாராலும் மந்திரராஜனைத் துதிப்பவர்களைத் தீய எண்ணத்துடன் தொட்டுக்கூடப் பார்க்க முடியாது." |10|

त्रिपदो मन्त्रराजोयं वसुवर्णा विभूषितम्।
 ये जपन्ति महाभागस्तेभ्यो नित्यं नमोनमः।
 अकारेणाव्युकारेणमकारेण विभूषितम्।
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मा शिरोभूतं महामनोः।
 अकारः परमशेषी शेषभूताविहा परौ।
 तयोराधारभूतो हि निराधारो निरामयः।
 स्वतन्त्रो वासुदेवाख्योऽविकृतः प्रकृतौ स्थितः।
 व्यक्ताव्यक्त व्यवस्थायां भेदाभेदावुपैति हि।
 अव्यक्तं प्रणवं ब्रह्मा व्यक्तमादित्रयं पृथक्।
 तत्राद्योऽपरिणामी तु द्वितीयः परिणामवान्।
 द्वयोरधीनः पुरुषः त्रितीयः पंचविंशकः ।
 उकारेणविनिर्मुक्तो जीवो ब्रह्मात्मकस्वयम्। 15

த்ரிபதோ³ மந்திரராஜோ (அ) யம் வஸுவர்ணா விபூ⁴ஷிதம் |
 யே ஜபந்தி மஹாபா⁴கஸ்தேப்⁴யோ நித்யம் நமோ நம: |
 அகாரேணாவ்யுகாரேண மஹாரேண விபூ⁴ஷிதம் |
 ஓமித்யேகாஷரம் ப்³ரஹ்மா ஸிரோபூ⁴தம் மஹா மனோ: |
 அகார: பரமஸ்சேஷீ ஸேஷபூ⁴தாவிஹா பரௌ |
 தயோராதா⁴ரபூ⁴தோ ஹி நிராதா⁴ரோ நிராமய: |
 ஸ்வதந்த்ரோ வாஸுதே³வாக்²யோ (அ) விக்ருத: ப்ரக்ருதௌ ஸ்தி²த: |
 வ்யக்தாவ்யக்த வ்யவஸ்தா²யாம் பே⁴தா³பே⁴தா³வுபைதி ஹி |
 அவ்யக்தம் ப்ரணவம் ப்³ரஹ்மா வ்யக்தமாதி³த்ரயம் ப்ருத²க் |
 தத்ராத்³யோ (அ) பரிணாமீ து த்³விதீய: பரிணாமவான் |
 த்³வயோரதீ⁴ன: புருஷ: த்ருதீய: பஞ்சவிம்ஸக: |
 உகாரேண வினிர்முக்தோ ஜீவோ ப்³ரஹ்மாத்மக: ஸ்வயம் | 15

"மூன்று அடிகளைக் கொண்ட இந்த மந்திரராஜன், எட்டுத் திருவெழுத்துக்களால் அழகுற அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. யார் இந்த மந்திரத்தை பக்தியுடன் துதிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு என் பணிவான நமஸ்காரங்கள். அ, உ, மற்றும் ம என்ற திவ்விய

எழுத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓம் என்ற ப்ரணவமே இந்த மந்திரத்தின் திருமுடி. அகாரம் பரமாத்மா, மற்ற இரண்டு எழுத்துக்கள் ஜீவாத்மா. அந்த இரண்டிற்கும் ஆதாரமாக, யாரும் இல்லாமல் தானே நிலைத்து நிற்கும் பரம்பொருள், நோயற்றவன். தானே சுதந்திரமான வாசுதேவன், இயற்கையில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லாதவன். வெளிப்படையான மற்றும் வெளிப்படையற்ற நிலையில், வேறுபாடுகளுடன் விளங்குகிறான். வெளிப்படையற்றது ப்ரணவம், வெளிப்படையானது அ, உ, ம என்ற மூன்று எழுத்துக்கள். இதில் முதல் எழுத்து மாறாதது, இரண்டாவது மாறுவது, மூன்றாவது இருவருக்கும் கட்டுப்பட்டது. உகரத்தினால் கட்டு நீங்கிய ஜீவன் பிரம்மத்துடன் ஆனந்தமாக கலக்கிறான்." |15|

प्रकृत्याभिनिवेशेन साक्षात्परमपुरुषम्।
 सोवैति पुरुषोजीवः पंचविंशो महात्मकः ।
 आद्यश्चपुरुषःशेषी सच्चिदानंद लक्षणः ।
 स्वतन्त्रस्सर्वगःशश्वदात्मभूतो द्वयोर्मतः।
 उपादिभूता प्रकृतिः चतुर्विंशति भेदभाक्।
 अपरःपुरुषोज्ञेयो बद्धोमुक्तस्सनातनः।
 चतुर्विंशतिभेदेषु कादिष्वनुगतो हरिः।
 धारकोह्यात्यामभूतोसा वऽन्तर्यामितया स्थितः।
 धार्यत्वेनस्थितास्सर्वे तनुभूताश्शरीरिणः।
 क खादिसंज्ञादधते जीवयोगेनबीजताम्। 20

ப்ரக்ருத்யாபி⁴னிவேஸேன ஸாக்ஷாத் பரமபூருஷம் |
 ஸோ(அ)வைதி புருஷோ ஜீவ: பஞ்சவிம்ஸோ மஹாத்மக: |
 ஆத்³யஸ்ச புருஷ: ஸேஷீ ஸச்சிதானந்த³ லக்ஷண: |
 ஸ்வதந்த்ர: ஸர்வக: ஸஸ்வதாத்மபூ⁴தோ த்³வயோர்மத: |
 உபாதி⁴பூ⁴தா ப்ரக்ருதி: சதுர்விம்ஸதி பே⁴த³பா⁴க் |
 அபர: புருஷோ ஜ்ஞேயோ ப³த்³தோ⁴முக்த: ஸனாதன: |
 சதுர்விம்ஸதி பே⁴தே³ஷு காதி³ஷ்வனு க³தோ ஹரி: |
 தா⁴ரகோ(அ)ஹ்யாத்யாத்மபூ⁴தோஸா வந்தர்யாமிதயா ஸ்தி²த: |
 தா⁴ர்யத்வேன ஸ்தி²தா: ஸர்வே தனுபூ⁴தாஸ்ச ஸரீரிண: |
 க கா²தி³ஸம்ஜ்ஞா த³த⁴தே ஜீவயோகே³ன பீஜதாம் | 20

ப்ரக்ருதியின் பால் ஆழ்ந்த ப்ரேமையினால், ஜீவன் அப்பரமபூருஷனை சாக்ஷாத்கரிக்கின்றான். அந்த ஜீவனே, மஹாத்மாவான இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாக, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸாரமாக ப்ரகாசிக்கிறான்.ஆதி புருஷனாகிய அனந்த சயனத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீமன் நாராயணனே, ஸச்சிதானந்த விக்கிரகமாக, திவ்ய மங்கள ரூபமாக விளங்குகின்றான்.அவனே ஸ்வதந்த்ரன், ஸர்வ வியாபகன், நித்யன், சித் அசித் எல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாவாக, அந்தராத்மாவாக சுடர் விடுகிறான். உபாதியாக, ஸம்சார பந்தத்தின்

கருவியாக அமைந்த ப்ரக்ருதி, இருபத்து நான்கு தத்வ விகல்பங்களையுடையதாக, சதுர்விம்சதி பேத ரூபமாக, நாநாவிதமாக துலங்குகின்றது. ப்ரக்ருதியினின்றும் வேறுபட்ட புருஷன், நித்யனாகவும், நித்ய முக்தனாகவும், ஸம்ஸார தோஷ கந்தமற்றவனாகவும், ராகத்வேஷாதி ரஹிதனாகவும் அறியப்படுகிறான். ஆகாஸம் முதலான இருபத்து நான்கு தத்துவங்களிலும் உறைபவன், ஸர்வ அந்தர்யாமியாகவும், ஸர்வாத்மாவாகவும், ஸர்வ ஸ்வாமியாகவும், ஆதிமூலமேயாம், அவனே நாராயணனாம். அவனே ஸர்வ லோகங்களையும் தாங்குபவனாகவும், ஸ்வாத்மாவாகவும், ஸர்வ பூத அந்தராத்மாவாகவும், ஸர்வாந்தர்யாமியாகவும் நிலைபெற்றுள்ளான், அவனே ஆதி நாராயணனாக விளங்குகிறான். அவனால் தாங்கப்படும் அசேதனங்களும், சேதனங்களும், அவனுக்கே திவ்ய மங்கள ஸ்ரீ சரீரமாக, ரம்யமான திருமேனியாக அமைந்துள்ளன. ஆகாஸம் முதலான நாமங்களைத் தாங்கும் அவை, ஜீவனுடன் கூடி, கர்ம வினைகளின் உறைவிடமாக, பீஜ ரூபத்தை, சூக்ஷ்ம ரூபத்தை அடைகின்றன | 20

क ख गादि विभागेन व्यक्तमेतत्त्रयात्मकम्।
 प्रजप्तमातृकायन्त्रे स बीजं सर्वकामदम्।
 अप्रच्युतपदारूढं जीवब्रह्मैव केवलम्।
 जपतामच्युतंधाम प्रयच्छति न संशयः।
 ओमित्येकाक्षरं बीजं प्रकृत्या पुरुषेण च।
 केवलं प्राकृतोजीवो जपतामखिलर्षिदः।
 सर्वाधारोयमोकारो बद्धमुक्तादि संश्रयः।
 धर्मार्थकाममोक्षाणामेकः कल्पतरुस्सृतः। 25

க க² கா³தி³ விபா⁴கே³ன வ்யக்தமே தத்வயாத்மகம் |
 ப்ரஜப்தம் மாத்ருகாயந்த்ரே ஸ பீஜம் ஸர்வகாமத³ம் |
 அப்ரச்யுதபதா³ரூ⁴ம் ஜீவப்³ரஹ்மைவ கேவலம் |
 ஜபதாமச்யுதம் தா⁴ம் ப்ரயச்ச²தி ந ஸம்ஸய: |
 ஓமித்யேகாஷரம் பீஜம் ப்ரக்ருத்யா புருஷேண ச |
 கேவலம் ப்ராக்ருதோ ஜீவோ ஜபதாமகி²லர்தி⁴த: |
 ஸர்வாதா⁴ரோ (அ) யமோங்காரோ ப³த்³த⁴முக்தாதி³ ஸம்ஸ்ரய: |
 த⁴ர்மார்த²காமமோக்ஷாணா மேக: கல்பதரு: ஸ்ம்ருத: | 25

"க, க², க³, எனத் தொடங்கி, இது மூன்று தத்துவங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மந்திரத்தில் உள்ள பீஜம், நினைத்ததை அளிக்கும். பிரிக்க முடியாத பதத்தில் உள்ளது, ஜீவ பிரம்மமாக மட்டுமே உள்ளது. அச்சயுதம் இருக்கும் இடத்தை பக்தியுடன் துதிப்பவர்களுக்கு நினைத்ததை அருளும், இதில் எவ்வித சந்தேகமும்

இல்லை. ஓம் என்பது ஒரு அக்ஷரம், பிரகிருதியும் புருஷனும் இணைந்தது. சாதாரண ஜீவன் ஓம் என்று பக்தியுடன் ஜெபித்தால் எல்லா உன்னத பலங்களையும் பெறுவான். எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ஓங்காரம், பந்தப்பட்ட மற்றும் விடுப்பட்ட ஜீவன்களின் உன்னத இருப்பிடம். தர்மம், பொருள், இன்பம், மோகூடம் என அனைத்தையும் கருணையுடன் ஸமர்ப்பிக்கும் ஒரு கற்பகத்தரு." |25|

द्वाविमौ पुरुषौलोके सुपर्णाविति संज्ञितौ।
 कादिवृक्षलताविष्टौ भक्तिमुक्तिफलप्रदौ।
 भोक्ता च भोजकश्चको भोग्यभूतमथापरम्।
 त्रिविधः पुरुषस्त्वेव न्मन्त्रमात्रेषु तिष्ठति।
 भुनक्ति बिंदुरूपेण प्रकृतिं पुरुषाश्रिताम्।
 केवलायां न भोगोस्ति जडत्वात्प्रकृतौ मनाक्।
 केवलं पुरुषं पूर्णं अकाराक्षरं संज्ञितम्।
 भुनक्त्यपूर्णः पुरुषः पूर्णत्वं प्रतिपद्यते।
 वालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च।
 भोगोजीवस्य विज्ञेतास्सचान्त्याय कल्पते। 30

த்³வாவிமௌ புருஷௌ லோகே ஸுபர்ணாவதி ஸம்ஜ்ஞிதௌ |
 காதி³வ்ருக்ஷலதாவிஷ்டௌ ப⁴க்திமுக்தி ப²லப்ரதௌ³ |
 போ⁴க்தா ச போ⁴ஜகஸ்சைகோ போ⁴க்³யபூ⁴தமதா²பரம் |
 த்ரீவித⁴: புருஷஸ்த்வேவன் மந்த்ரமாத்ரேஷு திஷ்ட²தி |
 பு⁴னக்தி பி³ந்து³ரூபேண ப்ரக்ருதிம் புருஷாஸ்ரிதாம் |
 கேவலா²யாம் ந போ⁴கோ (அ) ஸ்தி ஜட³த்வாத் ப்ரக்ருதௌ மனா³க் |
 கேவலம் புருஷம் பூர்ணம் அகாராஷர ஸம்ஜ்ஞிதம் |
 பு⁴னக்த்யபூர்ண: புருஷ: பூர்ணத்வம் ப்ரதிபத்³யதே |
 பா³லாக்³ரஸ்தபா⁴க³ஸ்ய ஸததா⁴ கல்பி³ஸ்ய ச |
 போ⁴கோ³ ஜீவஸ்ய விஜ்ஞேயாஸ்ஸசா (அ) னந்தாய கல்பதே | 30

"கார்முகில் வண்ணனின் கருணை மழையிலே நனைந்த இரு பறவைகள்! பொன் சிறகுகள் விரித்து, காதி விருட்சக் கொடிகளிலே அமர்ந்திருக்கின்றன. பக்தி எனும் அமுதக் கனியையும், முக்தி எனும் முத்தான கனியையும் அவை அளிக்கின்றன. ஒரு பறவை, ஜீவன்; அதன் பசிக்குணவை பரிமாறும் மற்றொரு பறவை, பரமன்! மூன்றாவது, சுவைக்கப்படும் பிரபஞ்சப் பொருள்! மூன்றாம் கலந்ததே மந்திரங்களின் மகத்துவம்!

பிந்து எனும் நுண்துகள் வடிவிலே, பதியின் திருவடி நிழலிலே இருக்கும் பிரகிருதியை ஜீவன் சுவைக்கிறது. ஜடப்பொருளான பிரகிருதிக்கு, தனித்து சுவை அறியும் திறனில்லை. "அ" எனும் அக்ஷர வடிவான, பூரண பிரம்மத்தை ருசித்தே, அபூரண ஜீவன் பூர்ணத்துவத்தை அடைகிறது!

ஒரு மயிரிழையின் நுனியை நூறு கூறுகளாக்கி, அதையும் நூறு கூறுகளாக்கினால் எவ்வளவு நுண்மையாய் இருக்குமோ, அவ்வளவு நுண்மை வாய்ந்தது ஜீவனின் அனுபவம்! அந்த ஜீவன், எல்லையற்ற, பேரானந்தப் பெருவெள்ளமான பரம்பொருளை அடைய ஏங்குகிறது! ."

विशत्यकारस्सर्वेषु सतारूपेण पुंगव।
 मकारोबिंदुरूपेण परिस्फुरति रंजयन्।
 भोग्यभूता हलस्सर्व उकारप्रकृतौस्थिताः।
 कारणेप्रणवेसापि लीनाचोकार संज्ञया।
 पुरुषोपि प्रकाशेन पावकः पंचविशकः।
 स्वरेण बिंदुरूपेण भगन्तमुपाश्रिताः।
 स्वशेषभूतभूतीनामाश्रयः परमेश्वरः।
 प्रणवाख्यः परोदेवः उभयत्र च दीप्यति।
 नचैश्वर्यं विना कापि सेव्यतेनोपदिश्यते।
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् मामनुस्मरन्।
 यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमांगतिम्।
 उपदेशोऽयमखिल श्रुतिस्मृतिभिरुच्यते।
 फलंतूपाधि संत्यागः स्वरूपस्य परागतिः।
 वत्सतेऽहं प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं भगवद्गिरः । !
 उपदेक्ष्याम्यहंचास्मै नरायार्जुन रूपिणे।
 विशिष्टमपरैर्वणैः एकाक्षर मिहोच्यते।
 अतो विशिष्टमद्वैतं वर्णेषु प्रणवो मतः।
 प्रणवं व्याहरेत्प्राज्ञो मामेकं ब्रह्म संस्मरन्।
 यदैकं चिदचिद्युक्तं बृहद्गुणयुतं तथा। 40

விஸ்த்யகார: ஸர்வேஷு ஸதாருபேண புங்க்வ |
 மஹாரோ பி³ந்து³ருபேண பரிஸ்பு²ரதி ரஞ்ஜயன் |
 போ⁴க்³யபூ⁴தா ஹலஸ்ஸர்வ உகாரப்ரக்ருதௌ ஸ்தி²தா: |
 காரணே ப்ரணவேஸாபி லீனாசோகாரஸம்ஜ்ஞயா |
 புருஷோ (அ) பி ப்ரகாஸேன பாவகா: பஞ்சவிம்ஸக: |
 ஸ்வரேண பி³ந்து³ருபேண ப⁴க்³ன்தமுபாஸ்ரீதா: |
 ஸ்வஸேஷபூ⁴தபூ⁴தீனாமாஸ்ரய: பரமேஸ்வர: |
 ப்ரணவாக்²ய: பரோதே³வ: உப⁴யத்ர ச தீ³ப்யதி |
 சை²ஸ்வர்யம் வினா க்வாபி ஸேவ்யதே நோபதி³ப்யதே |
 ஓமித்யேகாஷரம் ப்³ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் |
 ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தே³ஹம்ஸ யாதி பரமாம் க³தீம் |
 உபதே³ஸோ (அ) யமகி²ல ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிபி⁴ருச்யதே |
 ப²லந்து (உ) பாதி⁴ ஸம்த்யாக³: ஸ்வரூபஸ்ய பரா க³தி: |
 வத்ஸ தே (அ) ஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி வ்யாக்²யானம் ப⁴க்³வத்³கி³ர: |
 உபதே³க்ஷ்யாம்யஹம் சாஸ்மை நாராயார்ஜுன ரூபிணே |
 விஸிஷ்டமபரைர்வர்ணை: ஏகாக்ஷர மிஹோச்யதே |

அதோ விஸிஷ்டமத்³வைதம் வர்ணேஷு ப்ரணவோ மத்த: |
ப்ரணவம் வ்யாஹரேத் ப்ராஜ்ஞோ மாமேகம் ப்³ரஹ்ம ஸம்ஸ்மரன் |
யதை³கம் சித்³சித்³யுக்தம் ப்³ருஹத்³கு³ணயுதம் ததா² | 40

அகாரமானது, புருஷோத்தமனே, சத்வ வடிவில் அனைத்திலும்
வியாபித்து நிற்கின்றது.

மகாரமானது, பிந்து ரூபத்தில், பரவசமூட்டி, தெளிவாய்ப்
பிரகாசிக்கின்றது.

போகப்பொருள்களாகிய ஹலந்த் எழுத்துக்கள் அனைத்தும்
உகாரமாகிய பிரகிருதியில் நிலைபெற்றுள்ளன.

பிரணவத்தின் காரணமான உகாரமும், அகாரத்தின் வடிவான
பரம்பொருளில் லயமாகின்றது.

இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய புருஷனும், தன்னொளி வீசும் தீயின்
வடிவில், நாதமும் பிந்துவும் சேர்ந்த ஸ்வர ரூபத்தில், பரம்பொருளை
சரணடைந்தவனாக விளங்குகின்றான்.

தனக்கே அடிமையான உயிர்களின் புகலிடமாகிய பரமேஸ்வரன்,
பிரணவம் எனும் திருநாமம் கொண்ட அந்தப் பரம்பொருள், இம்மை
மறுமை இரண்டிலும் ஒளி வீசித் திகழ்கின்றான். ஐஸ்வர்யம்
இல்லாது, எவ்விடத்தும், அந்தப் பரமன் சேவிக்கப்படுவதில்லை,
உபதேசிக்கப்படுவதுமில்லை. "ஓம்" எனும் ஏகாக்ஷரப் பிரம்மத்தை
உச்சரித்தவாறே, என்னையே தியானித்து, யார் இந்த உடலை விட்டுப்
பிரிகின்றார்களோ, அவர்கள் பரமபதத்தை அடைகின்றார்கள்.

இந்த உபதேசம், எல்லா ஸ்ருதிகளாலும் ஸ்ம்ருதிகளாலும்
உரைக்கப்படுகிறது. இதன்பலன், அஞ்ஞானமாகிய உபாதியை விட்டு
அகலுதலும், தன் உண்மையான சொரூபமாகிய பரமபதப்
பிராப்தியுமே ஆகும். குழந்தாய், யான் உனக்கு, அந்தப் பரந்தாமனின்
திருவாக்கின் விளக்கத்தை உரைக்கின்றேன்! மனித உருவில்
இருக்கும் அர்ஜுனன் எனும் இவனுக்கு, நானும்
உபதேசிக்கப்போகின்றேன்.

மற்ற எழுத்துக்களினின்றும் வேறான, உன்னதமான "ஓம்" எனும்
ஏகாக்ஷர மந்திரம் இங்கே சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே,
எழுத்துக்களில் உன்னதமான அத்வைதப் பொருளாக பிரணவமே
கருதப்படுகின்றது. அறிவுடையோன், பிரணவத்தை
உச்சரித்துக்கொண்டே, ஏகனும், பிரம்மமுமாகிய என்னையே
நினைக்கவேண்டும்.

சித், அசித் ஆகிய இரண்டையும் தன்னுள் அடக்கியதும், பரந்து விரிந்த
கல்யாண குணங்களை உடையதுமான அந்த ஏகப்ரம்மம்,
பிரணவத்தில் அடங்கியது. |40|

ப்ரணவப்³ரஹ்மணோரைக்கியம் வாச்³யவாசக பா⁴வத : |
 ஸு³தே ஸ மாத்ருகம் விஸ்³வம் ஸப்³த³மேகாக்ஷரோ மனு : |
 யதஸ்³சேமானி பூ⁴தானி ஜீவந்தி ச யத : புன : |
 ப்ரலீயந்தே யதோ யஸ்மின் தத்³ப்³ரஹ்மேதி விது³ர் பு³த⁴ : |
 ஸக்தி³ரூபஸமாதா⁴ரே கார்யம் திஷ்ட²தி காரணே |
 ததோ (அ) வஸ்தா²ன்தரம் ப்ராப்ய ப³ஹிரன்வேதி பூர்வவத் |
 ஸப்³த³ப்³ரஹ்ம பரம்ப்³ரஹ்ம த்³வயம்வை விஸ்³வகாரணம் |
 ஸப்³த³ப்³ரஹ்மஸமாராத்⁴ய பரம்ப்³ரஹ்மேதி⁴க்³ச்ச²தி |
 ஏவம் ப்³ரஹ்மவிதா³ப்³னோதிபரம் இத்யனுஸாஸனம் |
 ப்³ரஹ்மவித்³ப⁴வதி ப்³ரஹ்மைவேத்யேஷா ச பரா ஸ்ருதி : |
 வாசகம் து பதம் வாச்³யம் ப்ராப்யம் போ⁴க்³யம் ஸமாஸ்³ரயம் |
 ப்³ரஹ்மை (அ) வ க³ம்யதே ஸாக்ஷாத்³விதா⁴ய ப்ரதிப³ந்த⁴கம் |
 ஸாத⁴னம் ப்ரணவாப்⁴யாஸோ மம த்⁴யான ஸமன்வித : |
 ஆஜீவம் நைவ ப⁴க்திர்ஹி ஸரீரம் ப்ரதிப³ந்த⁴கம் |
 த்யஜன் தே³ஹம் ச யோ யாதி ஸ யாதி பரமாம் க³திம் |
 பரமம் புருஷம் தி³வ்யம் காரணம் சித்³சிந்மயம் |
 க³திம் தஸ்ய பரம் ஸாம்யம் யாதி ப்ராப்³னோதி மானவ : |
 ததா³ வித்³வன் புண்யபாபே விதா⁴யோபாதி⁴வர்ஜித : |
 உபைதி பரமம் ஸாம்யம் இதி வேதா³ந்த நிஸ்³சய : |
 ஸாம்யம் ப்ராப்³னோதி பரமம் ப்ரணவாப்⁴யாஸ சிந்தனை : | 50

ப்ரணவப்³ரஹ்மணோரைக்கியம் வாச்³யவாசக பா⁴வத : |
 ஸு³தே ஸ மாத்ருகம் விஸ்³வம் ஸப்³த³மேகாக்ஷரோ மனு : |
 யதஸ்³சேமானி பூ⁴தானி ஜீவந்தி ச யத : புன : |
 ப்ரலீயந்தே யதோ யஸ்மின் தத்³ப்³ரஹ்மேதி விது³ர் பு³த⁴ : |
 ஸக்தி³ரூபஸமாதா⁴ரே கார்யம் திஷ்ட²தி காரணே |
 ததோ (அ) வஸ்தா²ன்தரம் ப்ராப்ய ப³ஹிரன்வேதி பூர்வவத் |
 ஸப்³த³ப்³ரஹ்ம பரம்ப்³ரஹ்ம த்³வயம்வை விஸ்³வகாரணம் |
 ஸப்³த³ப்³ரஹ்மஸமாராத்⁴ய பரம்ப்³ரஹ்மேதி⁴க்³ச்ச²தி |
 ஏவம் ப்³ரஹ்மவிதா³ப்³னோதிபரம் இத்யனுஸாஸனம் |
 ப்³ரஹ்மவித்³ப⁴வதி ப்³ரஹ்மைவேத்யேஷா ச பரா ஸ்ருதி : |
 வாசகம் து பதம் வாச்³யம் ப்ராப்யம் போ⁴க்³யம் ஸமாஸ்³ரயம் |
 ப்³ரஹ்மை (அ) வ க³ம்யதே ஸாக்ஷாத்³விதா⁴ய ப்ரதிப³ந்த⁴கம் |
 ஸாத⁴னம் ப்ரணவாப்⁴யாஸோ மம த்⁴யான ஸமன்வித : |
 ஆஜீவம் நைவ ப⁴க்திர்ஹி ஸரீரம் ப்ரதிப³ந்த⁴கம் |
 த்யஜன் தே³ஹம் ச யோ யாதி ஸ யாதி பரமாம் க³திம் |
 பரமம் புருஷம் தி³வ்யம் காரணம் சித்³சிந்மயம் |
 க³திம் தஸ்ய பரம் ஸாம்யம் யாதி ப்ராப்³னோதி மானவ : |
 ததா³ வித்³வன் புண்யபாபே விதா⁴யோபாதி⁴வர்ஜித : |
 உபைதி பரமம் ஸாம்யம் இதி வேதா³ந்த நிஸ்³சய : |
 ஸாம்யம் ப்ராப்³னோதி பரமம் ப்ரணவாப்⁴யாஸ சிந்தனை : | 50

"ப்ரணவமும் பிரம்மமும் ஒன்றே, வாக்கியமும் அது குறிக்கும் பொருளும் போல. இந்த ஒற்றை அக்ஷரம், சப்த ரூபமான உலகைப் படைக்கிறது. எங்கிருந்து பூதங்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எதில் ஆனந்தமாக வாழ்கின்றனவோ, எதில் மீண்டும் லயிக்கின்றனவோ, அதுவே பிரம்மம் என்று ஞானிகள் பக்தியுடன் சொல்கிறார்கள். சக்தி ரூபமான பிரகிருதி காரணத்தில் உறைந்துள்ளது. காரணத்திலிருந்து வேறு நிலையை அடைந்து, மீண்டும் பழையபடி உருவாகிறது. சப்த பிரம்மமும், பர பிரம்மமும் இவ்வுலகிற்கு மூலக் காரணம். சப்த பிரம்மத்தை பக்தியுடன் வணங்கி பரபிரம்மத்தை அடையலாம்."

"இவ்வாறாக பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பரம்பதம் அடைகிறான் என்று சாஸ்திரங்கள் பக்தியுடன் கூறுகின்றன. பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மமாகவே ஆகிறான், இதுவே வேதாந்தத்தின் சாரம். சொல்லும் பொருளும் ஒன்றாகி, அனுபவிக்கக் கூடியதாகி, பந்தங்களை அறுத்து, பிரம்மம் புலப்படுகிறது. ஓம் என்ற ப்ரணவ மந்திரத்தை பக்தியுடன் ஜெபித்து, என் மேல் முழு கவனத்தையும் செலுத்துவதே இதற்கு உன்னத சாதனம். பக்தி இல்லாமல் ஆத்மா இந்த உடலுடன் கட்டுண்டு பரிதவிக்கிறது. இந்த உடலை பக்தியுடன் விடுபவர், பரம்பதம் அடைகிறார். பரம புருஷனும், தெய்வீகமானவனும், சித்தும் அசித்தும் கலந்தவனுமான காரணப் பொருள் யார்? அவரை அடைவதே, பரம சாம்யம். மனிதன் அதை பக்தியுடன் அடைகிறான்.

அப்பொழுது, ஞானி பாவ புண்ணியங்களைத் துறந்து, எல்லா பந்தத்தையும் நீக்கி, பரம சாம்யத்தை அடைகிறான், இதுவே வேதாந்தத்தின் இறுதி முடிவு. ஓம் என்ற மந்திரத்தை பக்தியுடன் ஜெபித்துத் தியானம் செய்வதன் மூலம், பரம சாம்யத்தை எளிதில் அடையலாம்." |50|

स प्राप पुरुषंप्राप्यं तदा सर्वनिरर्थकम्।
 तत्प्राप्तौ च पुनर्वत्ससाधनं प्रणवानुग। !
 भक्तिः कैवल्यभावेन यदा मामभिकाङ्क्षति ।
 अनन्यचेतास्सततं यो मां स्मरति नित्यशः।
 तस्याहं सुलभो वत्सनित्ययुक्तस्य योगिनः ।!
 कैवल्याद्यखिलार्थेषु यस्य नो विशते मनुः।
 अनन्यचेता भवति यो मामेवमनुस्मरन्।
 तस्यैवाहं च सुलभो नान्ययोगयुजोपि हि।
 यतो वै नित्यसंयोगो मयि तस्य प्रवर्तते।
 मच्चिंतनमृतेनान्यत्साधनं विद्यते ततः।
 अतस्तस्यार्थबोधाय द्वितीयं पदमुच्यते।
 साधनांतरसंसिद्धिं नमश्शब्दो निरस्यति।
 अहंकारपरित्यागो नमनैवोपपाद्यते।
 ममत्वे तु मकारस्या न्नकारस्तन्निषेधने।

अतो नैवास्य कर्तव्यं केवलं शरणं विना।
 “सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज।
 अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः।”
 इत्येवं नमसो ह्यर्थमुपदेक्ष्ये नराय च।
 नरोयं स्व भरन्यासं मय्येव वितरिष्यति।
 पारतन्त्र्यानुसंधानात् स्वस्य तच्छेषरूपिणः। 60

ஸ ப்ராப புருஷம் ப்ராப்யம் ததா³ ஸர்வம் நிரர்த²கம் |
 தத்ப்ராப்தௌ ச புனர்வத்ஸ ஸாத⁴னம் ப்ரணவானுக : |
 ப⁴க்தி: கைவல்யபா⁴வேன யதா³ மாமபி⁴காங்க்ஷதி |
 அனன்யசேதாஸ் ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஸ : |
 தஸ்யாஹம் ஸுலபோ⁴ வத்ஸ நித்யயுக்தஸ்ய யோகி³ன : ||
 கைவல்யாத்³யகி²லார்தே²ஷு யஸ்ய நோ விஸதே மனு : |
 அனன்யசேதா ப⁴வதி யோ மாமேவமனுஸ்மரன் |
 தஸ்யைவாஹம் ச ஸுலபோ⁴ நாந்யயோக³யுஜோ (அ)பி ஹி |
 யதோ வை நித்யஸம்யோகோ³ மயி தஸ்ய ப்ரவர்ததே |
 மச்சிந்தன ம்ருதேநான்யத் ஸாத⁴னம் வித்³யதே தத : |
 அதஸ்தஸ்யார்த²போ³தா⁴ய த்³விதீயம் பத³முச்யதே |
 ஸாத⁴னாந்தர ஸம்ஸித்³தி⁴ம் நமஸ்ப்³தோ³ நிரஸ்யதி |
 அஹம்காரபரித்யாகோ³ நமனைவோபபாத்³யதே |
 மமத்வே து மஹாரஸ்ய ன்னகாரஸ்தன்னிவேஷதே⁴ன |
 அதோ நைவாஸ்ய கர்தவ்யம் கேவலம் ஸரணம் வினா |
 "ஸர்வத⁴ர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |
 அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸுச : " |
 இத்யேவம் நமஸோ ஹ்யர்த²முபதே³க்ஷயே நராய ச |
 நரோ (அ) யம் ஸ்வ ப⁴ரந்யாஸம் மய்யேவ விதரிஷ்யதி |
 பாரதந்த்ர்யானுஸந்தா⁴னாத் ஸ்வஸ்ய தச்சே²ஷ்ருபிண : | 60

அடைய வேண்டிய பரம்பொருளை அடைந்த பின்பு, மற்றவை எல்லாம் பயனற்றவை. அந்தப் பரம்பொருளை அடைவதற்கு, ப்ரணவத்தோடு பக்தியை ஆழமாக இணைக்க வேண்டும். பக்தி, தன்னையே அர்ப்பணிக்கும் உன்னத நிலையில், என்னை மட்டுமே நாடுகிறது. எவன் ஒருவன், வேறு எதிலும் மனம் செலுத்தாமல், என்னை மட்டுமே எப்போதும் நினைத்துத் தவிக்கிறானோ, அவனுக்கு நான் எளிதில் கிடைப்பேன், யோகத்தில் உறுதியாக நிலைத்திருப்பவனுக்கு. மோக்ஷம் உட்பட எல்லாப் பலன்களிலும், யாருடைய மனம் செல்லவில்லையோ, அவன் வேறு எதிலும் சிந்தனை செய்யாத உத்தமனாகிறான்.

"யார் வேறு எண்ணம் இல்லாமல் என்னை மட்டுமே இடைவிடாது நினைக்கிறானோ, அவனுக்கு நான் எளிதில் கருணையுடன்

கிடைப்பேன், மற்ற யோகம் செய்பவர்களுக்கும் அல்ல. எவனிடத்தில், எப்பொழுதும் என்னுடன் சேரும் உன்னத எண்ணம் இருக்கிறதோ, என்னை நினைப்பதைத் தவிர வேறு சிறந்த வழி இல்லை. அதனால்தான், அடுத்ததாக வரும் பதத்தின் விளக்கத்தைக் கூறுகிறேன். நம என்ற சொல், வேறு வழிகள் தேவையில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறது. அகங்காரத்தை முழுமையாக விடுவது, நமஸ்கரிப்பதன் மூலம் பக்தியுடன் ஏற்படும். மஹாரம் என்னுடைமை, நகாரம் அதனை நீக்குவது. ஆகையால், வேறு வழியைப் பின்பற்றாமல், என்னை மட்டுமே முழு மனதுடன் சரணடைய வேண்டும். 'எல்லா தர்மத்தையும் விட்டுவிட்டு, என்னை மட்டுமே சரணடை. உன்னை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறேன், வருந்தாதே.' நம என்ற சொல்லின் உன்னத பொருளை நரனுக்கு உபதேசிக்கிறேன். இந்த மனிதன் தன் பாரத்தை முழுமையாக என்னிடம் ஒப்படைப்பான். நான் மட்டுமே அவனுடைய எல்லாச் சுகமகளையும் கருணையுடன் தாங்குவேன். தன்னுடைய அனைத்து கர்மங்களையும் விட்டு விட்டு, நான் சொல்வதை பக்தியுடன் செய்."

कर्तृत्वं च कुतोयस्मा त्सर्वधर्मोपपादनम्।
 अतो भगवताप्रोक्तं स्वकर्तृत्वं विहाय च।
 मामेवं साधनंज्ञात्वा मदाज्ञापालनं कुरु ।
 मत्प्राप्तिप्रतिबन्धेभ्यो ह्यहमेव विमोचिता।
 माशुचस्सर्वपापेभ्यो सत्यं सत्यं वदाम्यहम्।
 “सकृदेवप्रपन्नाय तवास्मीति च याच ते।
 अभयं सर्वं भूतेभ्यो ददाम्येतद्भूतं मम।”
 अथ प्राप्यं च भोग्यं च नारायण इतीरितम्।
 नारं जीवसमूहोय मयनं तस्य यो भवेत्।
 नारायणस्स भवति परमं प्राप्यमुच्यते।
 स्वाधारमुत्तरं नैव गन्तव्यंविद्यते क्वचित्।
 आधेयस्य सचाधार आधेयान्यस्सपुत्रक।
 पक्षीणामयनंनीडं सर्वतश्चरतामपि।
 नाराणामयनं तद्वदेष नारायणस्स्मृताः।
 नराबद्धाश्च मुक्ताश्च केवलाचापि संस्मृताः।
 सर्वेषामयनं साक्षाद्योऽसौ नारायणो हरिः।
 नराज्जातानि तत्वानि नाराणीति जगौ श्रुतिः।
 अयनं तत्र यस्साक्षात् आत्मानारायणोमतः।
 य आत्मनीति वाक्येन ह्यन्तर्यामितयास्थितः।
 प्रवर्तयति भूतानि कृतीनामाश्रया हि सः। 70

கர்த்ருத்வம் ச குதோ யஸ்மாத் ஸர்வத⁴ர்மோபபாத³னம் |
 அதோ ப⁴க³வதாப்ரோக்தம் ஸ்வகர்த்ருத்வம் விஹாய ச |
 மாமேவம் ஸாத⁴னம் ஜ்ஞாத்வா மதா³ஜ்ஞா பாலனம் குரு |

மத்ப்ராப்திப்ரதிப³ந்தே⁴ப்யோ ஹ்யஹமேவ விமோசிதா |
 மாஸுசஸ் ஸர்வபாபேப்யோ ஸத்யம் ஸத்யம் வதா³ம்யஹம் |
 "ஸக்ருதே³வப்ரபன்னாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே |
 அப⁴யம் ஸர்வ பூ⁴தேப்யோ த³தா³ம்யேதத்வ்ரதம் மம" |
 அத² ப்ராப்யம் ச போ⁴க்³யம் ச நாராயண இதீரிதம் |
 நாரம் ஜீவஸமூஹோ (அ) ய மயனம் தஸ்ய யோ ப⁴வேத் |
 நாராயண: ஸ ப⁴வதி பரமம் ப்ராப்யமுச்யதே |
 ஸ்வாதா⁴ரமுத்தரம் நைவ க³ந்தவ்யம் வித்³யதே க்வசித் |
 ஆதே⁴யஸ்ய ஸசா தா⁴ர ஆதே⁴யான்யஸ்ஸ புத்ரக |
 பக்ஷிணாம் அயனம் நீ³ம் ஸர்வதஸ்சரதாமபி |
 நராணாம் அயனம் தத்³வ தே³ஷ நாராயண: ஸம்ருதா: |
 நரா ப³த்³தா⁴ஸ்ச முக்தாஸ்ச கேவலாஸ்சாபி ஸம்ஸம்ருதா: |
 ஸர்வேஷா மயனம் ஸாக்ஷாத்யோ (அ) ஸௌ நாராயணோ ஹரி: |
 நராஜ்ஜாதானி தத்வானி நாராணீதி ஜகௌ³ ஸ்ருதி: |
 அயனம் தத்ர யஸ்ஸாக்ஷாத் ஆத்மா நாராயணோ மத்த: |
 ய ஆத்மனீதி வாக்யேன ஹ்யந்தர்யாமிதயா ஸ்தி²த: |
 ப்ரவர்தயதி பூ⁴தானி க்ருதீனாமாஸ்ரயா ஹி ஸ: | 70

எந்த தர்மமும் இவன் செயலால் மலர்வதால், எதனால் கர்த்தருத்வம் (செய்பவன் எனும் தன்மை) உனக்கு உண்டாகும்? ஆகவே, "யான் செய்கிறேன்" என்ற அகந்தையை அகற்றி, "நீயே கதி" என்று என்னை உணர்ந்து, என் ஆணைகளை மட்டுமே நிறைவேற்று. நான் உன்னை என் திருவடிகளை அடைவதற்குத் தடையாய் இருக்கும் சகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன், இது சத்தியம், சத்தியம், மும்முறை சத்தியம்! "ஒருமுறை சரணடைந்தவர்க்கு, 'உன்னுடையவன் நான்' என்று இறைஞ்சுபவர்க்கு, எல்லா உயிர்களிடமிருந்தும் அபயம் அளிக்கிறேன், இதுவே என் விரதம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தான் திருமால். நாராயணனே அடையவேண்டியவன், அனுபவிக்க வேண்டியவன் என்று அறுதியிடப்பட்டது. 'நாரம்' என்பது ஜீவராசிகளின் கூட்டம். அவற்றுக்கு 'அயன'மாக, அதாவது உறைவிடமாக இருப்பவன் நாராயணன். அவனே பெற்றுகரிய பெரும்பேறு. தன்னைத் தாங்கும் வேறொன்று இல்லாததால், செல்லவேண்டிய வேறொரு இடமும் அவனுக்கு இல்லை. எவை தாங்கப்படுகிறதோ அவையெல்லாம் தாங்குபவனையே சார்ந்து நிற்கின்றன. எங்கும் பறந்து திரியும் பறவைகளுக்குக் கூட அவற்றின் கூடுதான் உறைவிடம். அதுபோல் ஜீவராசிகளுக்கு நாராயணன் உறைவிடமாக இருக்கிறான்.

'நரர்' என்றால் ஸம்ஸாரபந்தத்தில் கட்டுண்டோர்,
 அதிலிருந்துவிடுதலையடைந்தோர், நித்யசூரிகள் ஆகிய

மூவகையினரும் ஆவர். இம்மூவர்க்கும் நேரே புகலிடமாக இருப்பவன் நாராயணன், திருமால்.

'நர'னிடமிருந்து பிறந்த தத்துவங்களை 'நாராணி' என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றுக்கு நேரே உறைவிடமாக இருப்பவன் நாராயணன். (நாராணாம் அயநம் ய:=நாராயணம் ௐ)

"யாவற்றின் உள்ளும் புகுந்து அவற்றை இயக்குகிறான், அவனே எல்லா செயல்களுக்கும் ஊற்று" என்று உபநிடதம் உரைப்பதால், அவனே பரம்பொருள் நாராயணன். அவனே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவன். அவனே நம் நெஞ்சக் கமலத்தில் உறைபவன். அவனே நம்மை இயக்கும் பேராற்றல்படைத்தவன். அவனே பக்தி மலர் பூத்து மணம் வீசும் நந்தவனம்.

அவன் திருவடி நிழலே நம் உய்வுக்கு ஒரே வழி. அவன் திருநாமமே நம் நாவிற்கினிய அமிர்தம். அவன் திருவுருவமே நம் அகக்கண்ணில் ஒளிரும் பேரொளி. அவன் அருளே நம்மைப் பந்த பாசத்திலிருந்து விடுவிக்கும் மாமருந்து.." |70|

कार्याणामयनं साक्षाज्जीवस्य च परस्य च।
 प्रकृतेरपि कालस्य सत्वस्य च परायणम्।
 ज्ञानस्य धर्मभूतस्य चैश्वर्यादिगुणस्य च।
 आश्रयो वत्सनि ! तरामेष एव नरोत्तमः।
 यदेवचायनं साक्षादेषां निलयनं पदम्।
 निलीय यत्र तिष्ठति यस्मादेतत्प्रजायते॥
 आधेयानामभावस्य न पदं परमेश्वरः।
 किं तु सूक्ष्मस्वरूपस्य नामरूप बहिष्कृतेः।
 स देव सौम्येदमग्रआसीदेवेति या श्रुतिः।
 वदत्याश्रयनानैव ह्याश्रितं सूक्ष्मतःस्थितम्। 75

கார்யாணாம் அயனம் ஸாக்ஷாஜ்ஜீவஸ்ய ச பரஸ்ய ச |
 ப்ரக்ருதேரபி காலஸ்ய ஸத்வஸ்ய ச பராயணம் |
 ஜ்ஞானஸ்ய த⁴ர்மபூ⁴தஸ்ய ஹ்யைஸ்வர்யாதி³கு³ணஸ்ய ச |
 ஆஸ்ரயோ வத்ஸ நி ! தராமேஷ ஏவ நரோத்தம: |
 யதே³வ சா(அ)யனம் ஸாக்ஷாத் ஏஷாம் நிலயனம் ப³தம் |
 நிலீய யத்ர திஷ்ட²ந்தி யஸ்மா தே³தத்ப்ரஜாயதே ||
 ஆதே⁴யாநாமபா⁴வஸ்ய ந ப³தம் பரமேஸ்வர: |
 கிந்து ஸுக்ஷ்மஸ்வரூபஸ்ய நா(அ)மரூப ப³ஹிஷ்க்ருதே: |
 ஸ தே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீதே³வேதி யா ஸ்ருதி: |
 வத³த்யாஸ்ரயனா(அ)ம்னைவ ஹ்யாஸ்ரீதம் ஸுக்ஷ்மத: ஸ்தி²தம் | 75

"நரனிடமிருந்து உண்டான தத்துவங்கள் நாரம் என்று சுருதி பக்தியுடன் கூறுகிறது. எங்கு ஆத்மா ஆனந்தமாக இருக்கிறதோ அது நாராயணன் என்று பக்தியுடன் அழைக்கப்படுகிறது. 'ய ஆத்மநி' என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் அந்தர்யாமியாக அவர் விளங்குகிறார். எல்லா பூதங்களையும் இயக்குகிறான், அவரே அனைத்திற்கும் உன்னத ஆதாரம். உடலுக்கும், உயிருக்கும் காரணமானவன் அவனே. காலத்திற்கும், பிரகிருதிக்கும், சத்வ குணத்திற்கும் அவன் புகலிடம்."

"ஞானத்திற்கும், தர்ம குணத்திற்கும், ஐஸ்வர்யத்திற்கும், எல்லா உன்னத குணங்களுக்கும் ஆதாரமானவன் அவனே. எவன் புகலிடமாக இருக்கிறானோ, எங்கு எல்லாம் பக்தியுடன் அடங்கி இருக்கின்றனவோ, எதிலிருந்து எல்லாமே தோன்றுகிறதோ, அவன் பரமேஸ்வரன், அவன் அந்த எல்லையற்ற பரம்பொருளாக ஆனந்தமாக விளங்குகிறான், பெயர் மற்றும் உருவம் இல்லாதவனாக அவன் இருக்கிறான். 'ஸ தேவோ ஸோம்ய இதம் அக்ர ஆஸீத் ஏக ஏவ' என்ற சுருதியின் படி, ஆதாரத்தின் பெயரால், ஆத்மா அங்கு ஆனந்தமாக இருக்கிறது. அவ்யக்தமானதில் இருந்து, அசத்தாக, சூன்யமாக அவன் ஆனந்தமாக இருக்கிறான்." |75|

अव्यक्तादसदेवेति शून्यमित्यपिचोच्यते।

नासच्छून्यमिदं वत्सबीजे ! वट इव स्थितम्।

कालेच्छाकर्मयोगेन त्रिगुणेन यदा पुनः।

प्राकृतं व्यक्तिमायाति कार्यप्राक् सूक्ष्मतः स्थितम्।

केवलेशेच्छया नित्यमुक्तानां स्वात्मभक्तये।

अप्राकृतमिदं दिव्यं व्यक्तिमायाति शाश्वतम्।

प्राकृताऽप्राकृतानां च नित्यमुक्तात्मनामपि।

बद्धानां केवलानां च प्राप्य एव न संशयः।

प्रकृत्या सह संयोगः प्राकृतानां लयेषु च।

तथा प्रकृतिमुक्तानां साक्षाद्योगो निरूपितः।80

அவ்யக்தாத³ஸதே³வேதி ஸூன்யமித்யபி சோச்யதே |

நாஸசூ²ன்யமித³ம் வத்ஸ பீஜே ! வட இவ ஸ்தி²தம் |

காலேச்சாகர்மயோகே³ன த்ரிசூ³ணேன யதா³ புன : |

ப்ராக்ருதம் வ்யக்திமாயாதி கார்யம் ப்ராக் ஸூக்ஷ்மத : ஸ்தி²தம் |

கேவலேஸேச்ச²யா நித்யமுக்தானாம் ஸ்வாத்மப⁴க்தயே |

அப்ராக்ருதமித³ம் தி³வ்யம் வ்யக்திமாயாதி ஸாஸ்வதம் |

ப்ராக்ருதா (அ) ப்ராக்ருதானாம் ச நித்யமுக்தாத்மநாமபி |

ப³த்³தா⁴னாம் கேவலா²னாம் ச ப்ராப்ய ஏவ ந ஸம்ஸய : |

ப்ரக்ருத்யா ஸஹ ஸம்யோக³: ப்ராக்ருதானாம் லயேஷு ச |

ததா² ப்ரக்ருதிமுக்தானாம் ஸாக்ஷாதோ³கோ³ நிருபித : | 80

"சூன்யம் என்பது விதைக்குள்ளே ஆலமரம் மறைந்திருப்பது போன்றது. காலம், விருப்பம், கர்மம் இவற்றின் சேர்க்கையால், மூன்று

குணங்களோடு, பிரகிருதி மீண்டும் வெளிப்படுகிறது. பரம்பொருளின் பேரருளால், நித்திய முக்தர்கள் சுயபக்தியால், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வீகத்தில் ஆனந்தமாக லயிக்கிறார்கள். இயற்கையானது, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது, நித்திய முக்தாத்மாக்கள், பந்தப்பட்ட மற்றும் தனித்த ஆத்மாக்கள் அனைவரும், பரம்பொருளே அடைவதற்கு உன்னத கதி, இதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. பிரகிருதியுடன் இணைந்திருப்பதும், பிரகிருதியிலிருந்து விடுபடுவதுவும், சாட்சாத் பரம்பொருளுடனான உன்னத யோகமாக பக்தியுடன் கூறப்படுகிறது." |80|

तत्र केवलिनामात्मा स्वरूपेण व्यवस्थितः ।
 भक्तानां दिव्यरूपेण भगवत्परिशीलनम् ।
 एवमाश्रयमाश्रित्य त्यजेदन्यत्प्रयोजनम् ।
 चतुर्थीनिर्दित्येत च्छ्रीवत्समनसा ! स्मर ।
 अनन्यार्हं च संबन्धं वक्ति प्रणव एव हि ।
 अनन्यसाधनं वक्ति द्वितीयं पदमुत्तमम् ।
 प्राप्यं नारायणायेति चतुर्थी द्विजसत्तम ।
 निर्दिशत्येषयुक्तानां तथाऽनन्य प्रयोजनम् ।

फलश्रुतिः

एवं नारायणपरो मन्त्रराजमहर्निशम् ।
 योनुस्मरतिपूतात्मायाति विष्णोःपरंपदम् ।
 सायमेतदधीयानः पापं दिनकृतं महत् ।
 मध्यंदिनमधीयानः पापं प्रातःकृतं महत् ।
 प्रातरेतदधीयानः पापं रात्रिकृतं महत् ।
 भस्मीकरोति तत्सर्वं तूलराशिमिवाऽनलः ।
 ब्रह्महत्या सहस्राणि गुरुतल्पाधिरोहणम् ।
 स्वर्णस्तेयं सुरापानं तत्समानि बहूनि च ।
 अष्टाक्षरप्रजप्तारं चक्रशङ्खादि धारणम् ।
 दृष्ट्वा विलयमायांति नीहार इव गोपतिम् ।
 प्रजप्य मन्त्रराजेन जलमष्टोत्तरं शतम् ।
 प्रोक्षणात्कुशपत्रैश्च पिशाचस्तु विनश्यति । 90

தத்ர கேவலினாமாத்மா ஸ்வரூபேண வ்யவஸ்தி²த : |
 ப⁴க்தானாம் தி³வ்யரூபேண ப⁴க³வத்பரிஸீலனம் |
 ஏவமாஸ்ரயமாஸ்ரீத்ய த்யஜேதன்யத்ப்ரயோஜனம் |
 சதுர்தீ²னிர் தி³த்யேத ச்²ரீவத்ஸமனஸா ! ஸ்மர |
 அனன்யார்ஹம் ச ஸம்ப³ந்த⁴ம் வக்தி ப்ரணவ ஏவ ஹி |
 அனன்யஸாத⁴னம் வக்தி த்³விதீயம் பத³முத்தமம் |
 ப்ராப்யம் நாராயணாயேதி சதுர்தீ² த்³விஜஸத்தம |
 நிர்தி³ஸத்யேஷ யுக்தானாம் ததா²(அ) னன்ய ப்ரயோஜனம் |

ப²லஸ்ருதி:

ஏவம் நாராயணபரோ மந்த்ரராஜமஹர்னிஸம் |
யோ (அ)னுஸ்மரதி பூதாத்மா யாதி விஷ்ணோ: பரம்பத³ம் |
ஸாயமேதத³தீ⁴யான: பாபம் தினக்ருதம் மஹத் |
மத்⁴யந்தி³னமதீ⁴யான: பாபம் ப்ராத: க்ருதம் மஹத் |
ப்ராதரேதத³தீ⁴யான: பாபம் ராத்ரிகருதம் மஹத் |
ப⁴ஸ்மீகரோதி தத்ஸர்வம் தூலராஸிமிவா (அ)னல: |
ப்³ரஹ்மஹத்யா ஸஹஸ்ராணி கு³ருதல்பாதி⁴ரோஹணம் |
ஸ்வர்ணஸ்தேயம் ஸுராபானம் தத்ஸமானி ப³ஹூனி ச |
அஷ்டாக்ஷரப்ரஜப்தாரம் சக்ரஸங்கா²தி³ தா⁴ரணம் |
த்³ருஷ்ட்வா விலயமாயாந்தி நீஹா இவ கோ³பதிம் |
ப்ரஜப்ய மந்த்ரராஜேன ஜலமஷ்டோத்தரம் ஸதம் |
ப்ரோக்ஷணாத் குஸபத்தரைஸ்ச பிஸாசஸ்து வினஸ்யதி | 90

"தனித்திருப்பவர்களின் ஆத்மா, தன் சுயரூபத்தில் ஆனந்தமாக நிலைத்திருக்கிறது. பக்தர்கள் தெய்வீக ரூபத்தில் பகவானை பக்தியுடன் வழிபடுகிறார்கள். இப்படிப் பரம்பொருளை அடைந்து மற்ற உலகியல் பலன்களைத் துறக்க வேண்டும். நாராயணாய என்று நான்காம் வேற்றுமையுடன் மனதால் பக்தியுடன் நினை. என்னைத்தவிர வேறு யாருமில்லை என்ற உன்னத எண்ணத்தை, ப்ரணவம் தெளிவாகச் சொல்லும். மற்ற வழிகள் தேவையில்லை என்று இரண்டாவது பதம் உறுதியாகச் சொல்லும். நாராயணாய என்று நான்காம் வேற்றுமையில் பக்தியுடன் சொல்வது, என்னை மட்டுமே அடைய வேண்டும் எனத் தெளிவாகச் சொல்லும். இவ்வாறு யார் என்னை அடைகிறார்களோ, அவர்கள் வேறெந்த பலனும் வேண்டாத உத்தமர்களாவார்கள்."

(பலச்ருதி):

"இப்படி நாராயணனை இடைவிடாது நினைத்து, மந்திரராஜனை எப்போதும் பக்தியுடன் துதிப்பவர், தூய்மையான ஆன்மாவுடன் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை ஆனந்தமாக அடைகிறார். மாலையில் இதை பக்தியுடன் ஓதுபவர், பகலில் செய்த பாவங்களை முழுமையாக அழித்து விடுகிறார். மத்தியானத்தில் இதை பக்தியுடன் ஓதுபவர், காலையில் செய்த பாவங்களை முழுமையாக அழித்து விடுகிறார். காலையில் இதை பக்தியுடன் ஓதுபவர், இரவில் செய்த பாவங்களை முழுமையாக அழித்து விடுகிறார். நெருப்பு பஞ்சை எரிப்பது போல், பாவங்களை முழுமையாக எரித்துவிடும். பிரம்மஹத்தி செய்த பாவங்கள், குருபத்தினியுடன் உறவு கொண்ட பாவம், பொன் திருடிய பாவம், மது அருந்திய பாவம், போன்ற மற்ற கொடிய பாவங்கள்

அனைத்தும், சங்கு சக்கரம் தரித்து அஷ்டாட்சர மந்திரம் பக்தியுடன் ஜபிப்பவர்களைக் கண்டதும், பனி விலகுவது போல் விலகிவிடும். மந்திரராஜனை பக்தியுடன் துதித்து, நூற்றியெட்டு முறைஜபித்த புனித நீரைத் தர்ப்பை புல்லினால் பக்தியுடன் தெளித்தால், சகல பிசாசுகளும் ஓடி ஒளிந்து போகும்." |90|

ब्रह्मराक्षसवेताळ कूश्माण्डग्रहजातयः।
 नारायणायेतिमन्त्रेण पलायन्ते दिशोदश।
 एकादश्यां व्रतं कृत्वा सहस्रतुलसीदकैः।
 नारायणेनमनुना पूजयन्पुरुषोत्तमम्।
 महापूजां प्रकुर्वीत रात्रौ जागरणं चरेत्।
 अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं मन्तराजमनुत्तमम्।
 द्वादश्यां चरुणा हुत्वा सहस्रं मधु सर्पिषा।
 भोजयेत्परमान्नेन विप्रान् द्वादश संख्यया।
 महाभागवतान् शान्तान् दक्षिणाभिः प्रपूज्य च।
 प्रार्थयेन्मनसाऽभीष्टं वत्सरात्समवाप्नुयात्।
 भ्रष्टोऽधिकारमाप्नोति वन्द्या च लभते सुतम्।
 गर्भिणी जनयेत्पुत्रं कन्याविदन्ति सत्पतिम्।
 महारोगात्प्रमुच्येत बद्धो मुच्येत बन्धनात्।
 धनार्थी धनमाप्नोति विद्यामाप्नोति विस्तृताम्।
 पुष्कलं ज्ञानमाप्नोति बुभुत्सुः प्रेमलक्षणम्।
 निष्कामो भक्तिमाप्नोति संवत्सर विधानतः।
 कार्तिके कमलाकान्तं कमलैर्लक्षसंख्यया।
 वस्वक्षरेण संपूज्य स्वाभीष्टं साधयेन्नरः।
 अन्तःकरण संशुद्धिमचिरात्समवाप्नुयात्।
 जातिपुष्पैस्तु हवनात् कविर्भवति वत्सरात्। 100

ப்³ரஹ்மராக்ஷஸவேதால கூஷ்மாண்ட³க்³ரஹஜாதய : |
 நாராயணாயேதி மந்த்ரேண பலா³யன்தே தி³ஸோத³ஸ |
 ஏகாத³ஸ்யாம் வ்ரதம் க்ருத்வா ஸஹஸ்ரதுளஸீ³த³ளை : |
 நாராயணேன மனுனா பூஜயன் புருஷோத்தமம் |
 மஹாபூஜாம் ப்ரகுர்வீத ராத்ரௌ ஜாக்³ரணம் சரேத் |
 அயுதம் ப்ரஜபேன் மந்த்ரம் மந்த்ரராஜமனுத்தமம் |
 த்³வாத³ஸ்யாம் சருணா ஹுத்வா ஸஹஸ்ரம் மது⁴ ஸர்பிஷா |
 போ⁴ஜயேத் பரமானனேன விப்ரான்த்³வாத³ஸ ஸங்க்²யயா |
 மஹாபா⁴க்³வதான் ஸான்தான் த்³க்ஷிணாபி⁴: ப்ரபூஜ்ய ச |
 ப்ரார்த்²யேன்மனஸா (அ) பீ⁴ஷ்டம் வத்ஸராத் ஸமவாப்னுயாத் |
 ப்⁴ரஷ்டோ (அ) தி⁴காரமாப்னோதி வந்த்⁴யா ச லப⁴தே ஸுதம் |
 க்³ர்பி⁴ணீ ஜனயேத் புத்ரம் கன்யா விந்த்³ன்தி ஸத்பதிம் |
 மஹாரோகா³த் ப்ரமுச்யேத ப்³த்³தோ⁴ முச்யேத ப்³ந்த்⁴னாத் |
 த்⁴னார்தீ² த்⁴னமாப்னோதி வித்³யாமாப்னோதி விஸ்த்ருதாம் |

புஷ்கலம் ஜ்ஞானமாப்னோதி பு³பு⁴த்ஸு: ப்ரேமலக்ஷணம் |
 நிஷ்காம ப⁴க்திமாப்னோதி ஸம்வத்ஸர வித⁴ானத: |
 கார்த்திகே கமலாகாந்தம் கமலைர்லக்ஷஸங்க²யயா |
 வஸ்வக்ஷரேண ஸம்பூஜ்ய ஸ்வாபீ⁴ஷ்டம் ஸாத⁴யேன்நர: |
 அந்த:கரண ஸம்ஸு³தி⁴மசிராத் ஸமவாப்னுயாத் |
 ஜாதிபுஷ்பைஸ்து ஹவனாத் கவிர் ப⁴வதி வத்ஸராத் | 100

"பிரம்மராக்ஷஸ், வேதாளம், கூஷ்மாண்டன் போன்ற கொடிய கிரகங்கள், நாராயணாய என்ற மந்திரத்தால் திக்குத் தெரியாமல் பயந்து ஓடும். ஏகாதசி விரதம் இருந்து, ஆயிரம் துளசி இலைகளால், நாராயண என்ற மந்திரம் கூறி, புருஷோத்தமனைப் பக்தியுடன் பூஜித்து, மஹா பூஜை செய்து இரவில் கண் விழித்திருக்க வேண்டும். பத்தாயிரம் முறை மந்திரத்தை பக்தியுடன் ஜபிக்க வேண்டும். துவாதசியில் பாயாஸம் நெய் சேர்த்து, ஆயிரம் முறை ஹோமம் செய்து, பன்னிரண்டு அந்தணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்ய வேண்டும். மஹா பாகவதர்களையும், சாந்த சொரூபிகளையும், தக்ஷிணைகள் ஸமர்ப்பித்து பக்தியுடன் வணங்கவும். மனதால் பக்தியுடன் பிரார்த்தனை செய்தால், ஒரு வருடத்தில் நினைத்தது நிச்சயமாக நடக்கும். பதவி இழந்தவர்கள் மீண்டும் பெறுவர், மலடி புத்திரப் பேறு பெறுவாள். கர்ப்பிணி சிறந்த புத்திரனைப் பெறுவாள், கன்னி நல்ல கணவனைப் பெறுவாள். பெரிய நோயிலிருந்து விரைவில் விடுதலை பெறுவாள், கட்டுண்டவன் விடுதலை பெறுவான். செல்வம் வேண்டுபவர் செல்வத்தை நிச்சயமாக அடைவான், விரிவான கல்வியைப் பெறுவான். அறிய விரும்புபவர் ஞானத்தை நிச்சயமாகப் பெறுவர், அன்பை விரும்புபவர் மாறாத பக்தியைப் பெறுவர்." |95|

"ஒரு வருடம் இவ்வாறு பக்தியுடன் செய்தால், பக்தி மேலும் பெருகும். கார்த்திகை மாதத்தில் லட்சக்கணக்கான தாமரை மலர்களால், திருமால் ஆனந்தமாக வணங்கி, விரும்பியதை நிச்சயமாக அடையலாம். உள்ளம் தூய்மை அடையவும், இந்த மந்திரத்தை பக்தியுடன் கூறலாம். ஒரு வருடம் தொடர்ந்து ஜாதிப்பூக்களைக் கொண்டு ஹோமம் செய்தால் கவிஞன் ஆகலாம்." |100|

नष्टबुद्धिश्चविकळो जडोबुद्धिमवाप्नुयात्।
 अष्टोत्तरशतैः शंखैः दुग्धेनाऽऽपूरितेस्तथा।
 तुळसीशर्करोपेतैः स्नापयेन्मनुनाऽमुना।
 सहस्रनामभिः पुष्पैः पूजयेत्परमा धिया।
 नैवेद्यं पायसं सर्पिःदत्त्वाभीष्टं सु साधयेत्।
 दिनैर्द्वादशभी रोगान् मण्डलान्निगळे ग्रहात्।
 मुच्यते वत्सराद्राज्यं प्राप्नुयाच्छत्रुभिर्हतम्।

वस्वक्षरेण यो भुङ्क्ते प्रतिग्रासं द्विजोत्तम ।
 अश्वमेधसहस्राणि कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।
 पङ्क्तिभोजनजाद्वोषादस्पृश्य स्पर्शनादपि ।
 अष्टवार जपादस्य मुच्यन्ते वैष्णवा नराः ।
 प्रतिग्रहाभवात्पापादयाज्यस्य च याजनात् ।
 यत्पापं जायते येषां तेषामष्टाक्षरो गतिः ।
 नारायणेति वदनाद्यस्य चोत्पाद्यते ध्वनिः ।
 तस्य पापानि नश्यन्ति वयांसीव घनध्वनेः ।
 श्रीवत्सबहुनोक्तेन किमिदानीमहामते । !108

நஷ்டபு³த்³தி⁴ஸ்ச விகளோ ஜடோ³ பு³த்³தி⁴மவாப்னுயாத் |
 அஷ்டோத்தரஸத்தை: ஸங்கை: து³க்³தே⁴ன (ஆ) (ஆ) பூரிதைஸ்ததா² |
 துளஸீஸர்கரோபேதை: ஸ்னாபயேன்மனுனா (அ) முனா |
 ஸஹஸ்ரனாமபி⁴: புஷ்பை: பூஜயேத் பரமா தி⁴யா |
 நைவேத்³யம் பாயஸம் ஸர்பி: த்³வா (ஆ) பீ⁴ஷ்டம் ஸு ஸாத⁴யேத் |
 தி³னைர்த்³வாத³ஸபி⁴ ரோகா³ன் மண்ட³லாந்நிக்³ளெ க்³ரஹாத் |
 முச்யதே வத்ஸராத்த்³ ராஜ்யம் ப்ராப்னுயாச்ச²த்ருபி⁴ர் ஹ்ருதம் |
 வஸ்வக்ஷரேண யோ பு⁴ங்க்தே ப்ரதி³க்³ராஸம் த்³விஜோத்தம |
 அஸ்வமேத⁴ஸஹஸ்ராணி கலா (ம்) நர்ஹன்தி ஷோட³ஸீம் |
 பங்க்தி போ⁴ஜனஜாதோ³ஷாத்³ அஸ்ப்ருஸ்ய ஸ்பர்ஸனா த்³பி |
 அஷ்டவார ஜபாத்³ஸ்ய முச்யன்தே வைஷ்ணவா நரா: |
 ப்ரதி³க்³ரஹாப⁴வாத் பாபாத³யாஜ்யஸ்ய ச யாஜனாத் |
 யத்பாபம் ஜாயதே யேஷாம் தேஷா மஷ்டாக்ஷரோ க்³தி: |
 நாராயணேதி வத்³னாத்³ யஸ்ய சோத்பாத்³யதே த்⁴வனி: |
 தஸ்ய பாபானி நஸ்யந்தி வயாம்ஸீவ க்⁴னத்⁴வனெ: |
 ஸ்ரீவத்ஸ ப்³ஹுநோக்தேன கிமிதா³னீம் மஹா மதே ||108

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

"அறிவிழந்தவன், ஊனமானவன், ஜடமானவன், புத்தி கூர்மை நிச்சயமாகப் பெறுவான். நூற்றியெட்டு முறை சங்கு வைத்து, பாலில் நிரப்பி, துளசி சர்க்கரை சேர்த்து, மந்திரம் ஜெபித்து அபிஷேகம் பக்தியுடன் செய்ய வேண்டும். ஆயிரம் நாமங்களால், மலர்களைக் கொண்டு பரம புத்தியோடு பூஜை பக்தியுடன் செய்ய வேண்டும். பாயாஸம், நெய் போன்ற நைவேத்தியம் செய்து, விரும்பியதை அடையலாம். பன்னிரண்டு நாட்களில் வியாதிகள் நீங்கும், கிரக தோஷம் விலகும். ஒரு வருடத்தில் இழந்த ராஜ்யத்தை நிச்சயமாகப் பெறுவர், பகைவர் தொல்லை முழுமையாக நீங்கும். எவன் ஒருவன் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை உணவிற்கு முன் பக்தியுடன் சொல்கிறானோ, அவன் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலனை நிச்சயமாக அடைவான். பந்தி போஜனம் செய்த பாவங்களும், தீண்டத்தகாதவர்களைத் தீண்டினாலும் ஏற்படும் பாவங்களும்

முழுமையாக நீங்கும். வைஷ்ணவர்கள், இந்த மந்திரத்தை எட்டு முறை பக்தியுடன் ஜெபித்தால், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் முழுமையாக விடுபடுவார்கள். தானம் வாங்குவதால் ஏற்படும் பாவம், தானம் ஸமர்ப்பிக்கத் தகாதவர்களுக்குத் தானம் செய்வதால் ஏற்படும் பாவம், இவையாவும், அஷ்டாட்சரத்தால் முழுமையாக நீங்கும்."

"யார் நாராயணா என்று பக்தியுடன் உச்சரிக்கிறார்களோ, அவர்களின் பாவங்கள், மேகம் கலைவது போல் முழுமையாகக் கலைந்து போகும். ஸ்ரீவத்ஸனே, அதிகமாய் சொல்லி என்ன பயன்?" |108|

इति श्री बृहद्ब्रह्मसंहितायां प्रथमेपादे
अष्टाक्षर वैभव कथनं नाम षष्टोऽध्यायः।

இதி ஸ்ரீ ப்³ருஹத்³ப்³ருஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மேபாதே³
அஷ்டாக்ஷர வைப⁴வ கத்த²னம் நாம ஷஷ்டோ²(அ) த்⁴யாய: |

ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையில் முதற் பாதத்தில்
அஷ்டாக்ஷர வைபவம் கூறிய ஆறாம்அத்தியாயம் இனிதே
நிறைவுற்றது .

<<<<__>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர

பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், ஏழாவது அத்தியாயம்
பரம தர்மம் புகலுதல்

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரே बृहद्ब्रह्मसंहिता सप्तमोऽध्यायः परमधर्म कथनम्

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

एवं नारायणमनुं समाराधयशाश्वतम्।
यदि गंतासिवैकुण्ठं यत्रास्ते पुरुषोत्तमः ।
द्वयमावर्त्येन्नित्य मनुसंधानमाचरन्।
नान्यदेवांतराकाङ्क्षा प्रपन्नस्यमहात्मनः।
द्वयं द्विषददं प्रोक्तं पंचविंशाक्षरंद्विज।
गृहाणदेवनिर्मुक्तो जायते मम शासनात्।
अष्टाक्षरं द्वयं चैव यस्य चेतसिवर्तते।
स मनुष्यो न विज्ञेयः पार्षदः प्रवरो हरेः।
नवाक्षरंपदंत्वाद्यं द्वितीयं त्र्यक्षरं मतम्।
त्रितीयं त्र्यक्षरं चैव चतुर्थं त्र्यक्षरं तथा।5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச

ஏவம் நாராயணமனும் ஸமாராத⁴யஸாஸ்வதம் |
யதி³ க³ந்தாஸி வைகுண்ட²ம் யத்ராஸ்தே புருஷோத்தம: ||
த்³வயமாவர்தயேந்நித்யம் மனுஸந்தா⁴நமாசரந் |
நாந்யதே³வாந்தராகாங்ஷ⁰ ப்ரபந்நஸ்ய மஹாத்மந: ||
த்³வயம் த்³விஷத³த்³ம் ப்ரோக்தம் பஞ்சவிம்ஸாக்ஷரம் த்³விஜ |
க்³ருஹாணதே³வநிர்முக்தோ ஜாயதே மம ஸாஸநாத் ||
அஷ்டாக்ஷரம் த்³வயம் சைவ யஸ்ய சேதஸி வர்ததே |
ஸ மனுஷ்யோ ந விஜ்ஞேய: பார்ஷத: ப்ரவரோ ஹரே: ||
நவாக்ஷரம் ப³த்³ம் த்வாத்³யம் த்³விதீயம் த்ர்யக்ஷரம் மதம் |
த்ருதீயம் த்ர்யக்ஷரம் சைவ சதுர்த² த்ர்யக்ஷரம் ததா² ||5

ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்

"புருஷோத்தமன் வீற்றருளும் வைகுண்டத்தை நாடும் மெய்யன்பர்கள் நித்தமும் நாராயண மந்திரத்தை நெஞ்சில் நிறுத்தி ஆராதிக்க வேண்டும். பூரண சரணாகதியடைந்த மஹாத்மா, பிறிதொரு தெய்வத்தை நாடான். இருபத்தி ஐந்து அட்சரங்கள் கொண்ட த்³வயம், ரகசிய மந்திரம்; அதை

ஜபித்தால், தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாத வலிமை பெறலாம். அஷ்டாக்ஷரத்தையும், த்³வயத்தையும் இதயத்தில் தியானிப்பவன் மானுடனல்லன், அவன் ஹரியின் பரம பக்தனாவான். நவாக்ஷரம் முதல் பதம், த்³வியக்ஷரம் இரண்டாவது, த்³ரியக்ஷரம் மூன்றாம், நான்காம் பதங்கள்.

पंचाक्षरं पञ्चमं तु चरमं यक्षरं मतम्।
 अष्टाक्षरं तु त्रिपदं चरमं द्वादशात्मकम्।
 प्रपन्नानां धनमिदं पाथेयं मुक्तिमिच्छताम्।
 द्वयं त्रयं च चरमं संज्ञेयं द्विजसत्तम।
 व्यापकानां च मन्त्राणां विज्ञेया मम पुत्रक।
 कर्मज्ञानोपासनाख्या साध्योपायाः प्रकीर्तिताः।
 सिद्धोपायस्तु चरमो निर्दिष्टः कृपयामया।
 वैष्णवो हि परोधर्मो वत्स! वेदेषु निश्चितः।
 विष्णोस्सकाशादुद्भूतं जगदेतच्चराचरम्।¹⁰

பஞ்சாக்ஷரம் பஞ்சமம் து சரமம் யக்ஷரம் மதம் |
 அஷ்டாக்ஷரம் து த்³ரிப³தம் சரமம் த்³வாத³ஸாத்மகம் ||
 ப்ரபந்நாநாம் த⁴நமித³ம் பாதே²யம் முக்திமிச்ச²தாம் |
 த்³வயம் த்ரயம் ச சரமம் ஸம்ஜ்ஞேயம் த்³விஜஸத்தம் ||
 வ்யாபகானாம் ச மந்த்ராணாம் விஜ்ஞேயா மம புத்ரக |
 கர்மஜ்ஞானோபாஸனாக்²யா ஸாத்⁴யோபாயா: ப்ர கீர்திதா: ||
 ஸித்³தோ⁴பாயஸ்து சரமோ நிர்தி³ஷ்ட: க்ருபயாமயா |
 வைஷ்ணவோ ஹி பரோத⁴ர்மோ வத்ஸ! வேத³ஷு நிஸ்சித: ||
 விஷ்ணோஸ்ஸகாஸாது³த்³பூ⁴தம் ஜக³தேதச்சராசரம் |¹⁰

பஞ்சாக்ஷரம் ஐந்தாம் பதம், இறுதியானது இரண்டு அட்சரங்கள். மூன்று பதங்களால் உருவானது த்வயமானது அஷ்டாக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரமெனும் பன்னிரண்டு எழுத்துக்களால் ஆனது த்³வயம். முக்தியை விரும்புவோருக்கு, இது ஒரு பொக்கிஷம். த்³வயம், மற்றும் மூலமந்த்ரங்களான அஷ்டாக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரம், விஷ்ணுஸடக்ஷரம், போன்றமந்த்ர த்ரயம், மற்றும் சரமஸ்லோககள் முக்கியம் என்பதை உணர்வாயாக. இவையனைத்தும் என்னுள் உறைந்திருக்கும் மந்திரங்கள் என்பதை அறிவாய். கர்மம், ஞானம், உபாசனை ஆகிய மூன்றும் சாதனங்கள்; சித்தி அருள்பவனோ நானே. வைஷ்ணவமே, வேதத்தில் போற்றப்படும் பரம தர்மம். இவ்வுலகம், விஷ்ணுவிடமிருந்து பிறந்தது. |¹⁰

விஷ்ணுச்சுதுர்முகோஜாத: தஸ்மாத்ப்²முகோ மத: |
 சஹஸ்ரீஷாபுரூஷோ விராஜை: சமபதயத |
 யோஸவஸ்ட்யதவிதம் சர்வ சத்யலோகேவிராஜதே |
 குணாவதாரலோகானா¹ ஹிதாய புரூஷோத்தம: |
 யத்ர ப்ரஹ்மாத³யோ தே³வா உபாஸாம் சக்ரிரே முதா³ |
 சகுண: புரூஷோ விஷ்ணு: ஸ்ரீபூ⁴நீலா ஸமாப்ரய: ||
 தத்ர ஸாதா⁴ரணாத⁴ர்மோ நாநா தே³வைஸ்ச ஸித்⁴யதி |
 அத்³ருஸ்யே பா⁴வநாதீதே கு³ணத்ரயவிவரஜிதே ||
 வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ஸத்வத்³ரவ்யஸரீரிணி |
 அநந்யபா⁴வயோகே³ந பா⁴வநா நோபஜாயதே ||15

விஷ்ணோஸ்சதுர்முகோ² ஜாத: தஸ்மாத் பஞ்சமுகோ² மத: |
 ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷோ விராங்கை³ ஸமபத்³யத ||
 யோ(அ)வஷ்டப⁴யத்வித³ம் ஸர்வம் ஸத்யலோகே விராஜதே |
 கு³ணாவதாரோ லோகாநாம் ஹிதாய புருஷோத்தம: ||
 யத்ர ப்ர³ஹ்மாத³யோ தே³வா உபாஸாம் சக்ரிரே முதா³ |
 ஸகு³ண: புருஷோ விஷ்ணு: ஸ்ரீபூ⁴நீலா ஸமாப்ரய: ||
 தத்ர ஸாதா⁴ரணாத⁴ர்மோ நாநா தே³வைஸ்ச ஸித்⁴யதி |
 அத்³ருஸ்யே பா⁴வநாதீதே கு³ணத்ரயவிவரஜிதே ||
 வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ஸத்வத்³ரவ்யஸரீரிணி |
 அநந்யபா⁴வயோகே³ந பா⁴வநா நோபஜாயதே ||15

விஷ்ணுவிடமிருந்து நான்முகன் தோன்றினான்; அவனிடமிருந்தே ஐந்து முகன்
 தோன்றினான். ஆயிரம் தலைகளையும் அங்கங்களையும் கொண்ட புருஷன்
 தோன்றினான்.

யார் இந்த உலகத்தை தாங்கி, சத்ய லோகத்தில்
 பிரகாசிக்கிறாரோ, புருஷோத்தமன், உலகங்களின் நன்மைக்காக குண
 அவதாரமாக வந்தார். எங்கு பிரம்மா முதலான தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன்
 வழிபட்டனரோ சகுண ஸ்வரூபியான விஷ்ணு, ஸ்ரீ, பூதேவி மற்றும்
 நீளாதேவியின் புகலிடமாக இருக்கிறார். அங்கு, சாமானிய தர்மமானது பல
 தேவர்களால் சித்திக்கப் படுகிறது. அனைத்தையுங் கடந்த, உணர்வுக்கு
 அப்பாற்பட்ட, முக்குணங்களும் இல்லாத, சத்துவ குணமே வடிவான

வாசுதேவநே, வேறு எதிலும் நாட்டம் இல்லாத பக்தி யோகத்தால், மட்டுமே

அடைய முடியும்.15

अर्च्यतेसाधनधिया हरिर्यज्ञांगरूपवान्।
तेनापूर्वं हि भवति स एव परमेश्वरः।
प्रयच्छति स एवास्य सुखंस्वर्गादिकंपरम्।
धर्मादर्थश्च कामश्च धर्मश्लेषप्रवृत्तिदः।
प्रयोजनान्तरंहित्वा तेनैवपुरुषोत्तमः।
पूज्यतेयज्ञपुरुषो वैष्णवोधर्म उच्यते।
एष साधारणोधर्मो निष्कामो ज्ञानवर्धनः।
तस्मादुत्पद्यतेचान्यो धर्मो भागवतोमहान्।
ज्ञात्वा भगवतो रूपं सर्वत्रास्तितयास्थितम्।
धारकः प्रेरकस्साक्षाद्वासुदेवस्सनातनः।20

அர்ச்சயதே ஸாத⁴னதி⁴யா ஹரிர்யஜ்ஞாங்³க³ரூபவான் |
தேநாபூர்வம் ஹி ப⁴வதி ஸ ஏவ பரமேஸ்வர: ||
ப்ரயச்ச²தி ஸ ஏவாஸ்ய ஸுக²ம் ஸ்வர்கா³தி³கம் பரம் |
த⁴ர்மாத³ர்த²ஸ்ச காமஸ்ச த⁴ர்மஸ்சைஷப்ரவ்ருத்தித: ||
ப்ரயோஜனாந்தரம் ஹித்வா தேநைவ புருஷோத்தம: |
பூஜ்யதே யஜ்ஞபுருஷோ வைஷ்ணவோ த⁴ர்ம உச்சயதே ||
ஏஷ ஸாதா⁴ரணோத⁴ர்மோ நிஷ்காமோ ஜ்ஞானவர்த⁴ன: |
தஸ்மாது³த்பத்³யதே சாந்யோ த⁴ர்மோ பா⁴க³வதோ மஹாந் ||
ஜ்ஞாத்வா ப⁴க³வதோ ரூபம் ஸர்வத்ராஸ்தி தயா ஸ்தி²தம் |
தா⁴ரக: ப்ரேரக: ஸாக்ஷாத்³வாஸுதே³வஸ்ஸநாதன: ||20

யாக சொரூபனாக ஹரியை வழிபடுவதே, பரமேஸ்வரனை அடையும் வழி. அவனே நமக்கு சொர்க்கம் முதலிய சுகங்களை அளிக்கிறான். தர்மம், அர்த்தம், காமம் யாவும், புருஷோத்தமனான விஷ்ணுவால் தரப்படுபவையே. அந்த யக்ஞ புருஷனைப் பூஜிப்பதே வைஷ்ணவ தர்மம். இதுவே ஞானத்தை வளர்க்கும் பொதுவான தர்மம். இதிலிருந்தே மஹா பாகவத தர்மம் பிறக்கிறது. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பகவானை உணர்ந்து, வாசுதேவனே தாங்குபவன், இயக்குபவன் என்பதை அறிவாய். அவன் நித்தியன், ஆனந்தமயன், நித்திய லீலைகளின் இருப்பிடம். அவன் எல்லாவற்றிற்கும் முடிவு, அவனே எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தவன். இவ்வுலகம் நிலையற்றது; நான் இதைச் செய்கிறேன் என்ற கர்வம், என்னுடையது என்ற பற்று இல்லாமல், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களை விஷ்ணுவுக்காகச் செய்தால், அதுவே வைஷ்ணவ தர்மம். விஷ்ணுவுக்காக செய்வது அனைத்தும் பக்தி என்று சான்றோர்கள் போற்றுவர். இதுவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மம். |20

सर्वानंदमयोनित्यो नित्यलीलानिकेतनः।
 सर्वावधिस्सर्वशेषी सर्ववेदान्त संमतः।
 तस्मादन्यत्रोक्तरूपं मया कार्यमिदं जगत्।
 अनित्यं मृगतृष्णाभं गन्धर्व नगरोपमम्।
 कर्तृत्वं च फलं हित्वा ममेदमितिकर्मणि।
 कुर्याद्विदोदितकर्म वैष्णवंतत्प्रकीर्तितम्।
 श्रवणादीनि कर्माणि विष्णोरेव करोति यः।
 वत्सैषवैष्णवोधर्मः श्रोतव्यादि श्रुतीरितः।
 एवं साधारणाधर्मा वैष्णवा बहवो मताः।
 संबन्धापादनं विष्णोरसाधारणमुच्यते।25

ஸர்வாநந்த³மயோ நித்யோ நித்யலீலாநிகேதந: |
 ஸர்வாவதி⁴ஸ்ஸர்வஸேஷீ ஸர்வவேதா³ந்த ஸம்மத: ||
 தஸ்மாத³ந்யந்நோக்தரூபம் மயா கார்யமித³ம் ஜக³த் |
 அநித்யம் ம்ருக³த்ருஷ்ணாப⁴ம் க³ந்த⁴ர்வ நகரோபமம் ||
 கர்த்ருத்வம் ச ப²லம் ஹித்வா மமேத³மிதி கர்மணி |
 குர்யாத்³வேதோ³தி³தம் கர்ம வைஷ்ணவம் தத்ப்ரகீர்திதம் ||
 ஸ்ரவணாதி³நி கர்மாணி விஷ்ணோரேவ கரோதி ய: |
 வத்ஸைஷ்வைஷ்ணவோத⁴ர்ம: ஸ்ரோதவ்யாதி³ ஸ்ருதீரீத: ||
 ஏவம் ஸாதா⁴ரணாத⁴ர்மா வைஷ்ணவா ப³ஹுவோ மதா: |
 ஸம்ப³ந்தா⁴பாத³னம் விஷ்ணோரசாதா⁴ரணமுச்யதே ||25

அவர் அனைத்து ஆனந்தமயமானவர், நித்தியமானவர், நித்திய
 லீலைகளின் இருப்பிடம். அனைத்திற்கும் எல்லை, அனைத்திற்கும் தலைவன்,
 எல்லா வேதாந்தங்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்.

அவரைத் தவிர வேறு எதையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. இந்த உலகம்
 நிலையற்றது, கானல் நீரைப் போன்றது, கந்தர்வ நகரம் போன்றது.
 செய்பவன் என்ற கர்வம், பலனை விரும்பும் எண்ணம் ஆகியவற்றை நீக்கி,
 "இது என்னுடையது" என்று எண்ணாமல்,
 வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட செயல்களைச் செய்வதே வைணவ தர்மம் என்று
 சொல்லப்படுகிறது.

மகனே! எவன், வேதங்கள் சொல்படி கேட்டு அதன்படி செயல்களை
 விஷ்ணுவக்காகவே செய்கிறானோ,
 இதுவே, வைணவ தர்மம் என்று வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
 இவ்வாறாக வைணவர்களுக்கான சாதாரண தர்மங்கள் பல உள்ளன.
 விஷ்ணுவடன் உறவு கொள்வது அசாத்தியமானது என்று
 சொல்லப்படுகிறது.25

दासोभूत्वा यजेद्देवं पंचसंस्कार संस्कृतः।
वैष्णवः परमैकान्तीह्येकांतीति त्रिधामतः।
श्रीवत्स उवाच
वैष्णवः परमैकान्तीह्येकांती मे त्वयोदिताः।
तेषां लक्षणमाख्या हि नारायण नतोस्म्यहम्।
श्री नारायण उवाच
देवान्तरं परित्यज्य श्रीविष्णुं शरणंगतः।
अकामो मोक्षकामो वा सकामो वा द्विजोत्तम।
विष्णौ च वैष्णवेष्वेव निबद्धहृदयस्सदा।
अन्तःकरण शुद्ध्यर्थं पञ्चरात्रानुसारतः।
श्रुतिस्मृत्युदितंधर्म वर्णाश्रमविभागशः।30

தா³ஸோபூ⁴த்வா யஜேத்³தே³வம் பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருத: |
வைஷ்ணவ: பரமைகாந்தீ ஹ்யேகாந்தீதி த்ரிதா⁴மத: ||
ஸ்ரீவத்ஸ உவாச
வைஷ்ணவ: பரமைகாந்தீ ஹ்யேகாந்தீ மே த்வயோதி³தா: |
தேஷாம் லக்ஷணமாக்²யா ஹி நாராயண நதோ(அ)ஸம்யஹம் ||
ஸ்ரீ நாராயண உவாச
தே³வாந்தரம் பரித்யஜ்ய ஸ்ரீவிஷ்ணும் ஸரணங்க³த: |
அகாமோ மோக்ஷகாமோ வா ஸகாமோ வா த்³விஜோத்தம ||
விஷ்ணௌ ச வைஷ்ணவேஷ்வேவ நிப³த்³த⁴ஹ்ருத³யஸ்ஸதா³ |
அந்த:கரண ஸு³த்³யர்த²ம் பஞ்சராத்தரானுஸாரத: ||
ஸ்ருதிஸம்ருத்யுதி³தம் த⁴ர்ம வர்ணாஸ்ரமவிபா⁴க³ஸ: |30

தாசனாக இருந்து, பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள் செய்துகொண்டு எம்பெருமானை
வழிபட வேண்டும். அவர்கள்
ஸ்ரீவைஷ்ணவன், பரமைகாந்தி, ஏகாந்தி என்று மூன்று வகையாக
கருதப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீவத்ஸர் கூறினார்

நாராயணா! வைஷ்ணவன், பரமைகாந்தி, ஏகாந்தி என்று நீர் கூறியுள்ளீர்.
அவர்களின் அடையாளங்களைச் சொல்லுங்கள்,

ஸ்ரீ நாராயணர் கூறினார்

மற்ற தேவர்களை விட்டு, ஸ்ரீவிஷ்ணுவை சரணடைந்தவன், ஆசை
இல்லாதவனோ, மோட்சத்தை விரும்புவனோ, அல்லது ஆசை உள்ளவனோ,
பிரம்மனே! எப்போதும் விஷ்ணுவித்திலும், ஸ்ரீவைணவர்களிடத்திலும்
மனதை வைத்திருப்பவன், உள்ளம் தூய்மையடைவதற்காக ஸ்ரீபாஞ்சராத்தர
முறையின் படியும், வேதங்களிலும், ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லப்பட்ட
தர்மங்களையும், வர்ணாசிரம தர்மங்களையும் பின்பற்றுவான். 30

संसेवते विशुद्धात्मा गार्हो कर्मपरित्यजेत्।
 मलिनीकरणं त्यक्त्वा लोकनिंदाकरं तथा।
 प्रतिकूलमनुज्ञाप्तं सदाचार बहिष्कृतम्।
 धृत्वा भागवतं वेषं जन्मकर्मोत्सवादिकम्।
 करोति विमलप्राज्ञो वैष्णवः परमो मतः।
 अयमेव तदात्मानं ज्ञात्वा देहादिवर्जितम्।
 निर्लेपमक्षरं शुद्धं परिणामविवर्जितम्।
 सच्चिदानन्दं मुमुक्षुः षट्ङ्गरङ्गमनामयम्।
 अवस्थात्रयनिर्लिप्तं विकार रहितं ध्रुवम्।
 स्वरूपभूतं विज्ञानमयमच्युतं मस्फुटम्॥35

ஸம்ஸேவதே விஸூத்³தா⁴த்மா கா³ர்ஹோ கர்ம பரித்யஜேத் |
 மலினீகரணம் த்யக்த்வா லோகநிந்தா³கரம் ததா² ||
 ப்ரதிகூலமனுஜ்ஞாப்தம் ஸதா³சார ப³ஹிஷ்க்ருதம் |
 த்⁴ருத்வா பா⁴க³வதம் வேஷம் ஜன்மகர்மோத்ஸவாதி³கம் ||
 கரோதி விமலப்ராஜ்ஞோ வைஷ்ணவ: பரமோ மத: |
 அயமேவ ததா(ஆ)த்மானம் ஜ்ஞாத்வா தே³ஹாதி³வர்ஜிதம் ||
 நிர்லேபமக்ஷரம் ஸூத்³த⁴ம் பரிணாமவிவர்ஜிதம் |
 ஸச்சிதா³நந்த³ முன்முக்த ஷட்³ங்க³ரங்க³மநாமயம் ||
 அவஸ்தா²த்ரயநிர்லிப்தம் விகார ரஹிதம் த்⁴ருவம் |
 ஸ்வரூபபூ⁴த விஜ்ஞானமயம் அச்யுதமஸ்புடம் ||35

தூய மநதுடன், கிருகஸ்தனானவன், பற்றுகளை விடுவான். அழுக்காக்கும் செயல்களையும், உலகத்தாரால் பழிக்கப்படும் செயல்களையும் நீக்குவான். விரோதமான செயல்களையும், சான்றோரால் ஒதுக்கப்படும் செயல்களையும் செய்யமாட்டான். பாகவத வேடம் தரித்து, ஜென்ம கர்மாக்களை கொண்டாடி, விமலமான ஞானம் கொண்ட வைணவனே சிறந்தவன்.

அவனே, உயர்ந்த அச்சுதனான பகவானை தேகம், போன்ற தொடர்புகள் அற்றவன் என்றும், பற்றற்றவன், அழியாதவன், தூய்மையானவன், மாற்றமில்லாதவன் என்றும் உணர்வான்.

அவன், சச்சிதானந்த மயமானவன், மோக்ஷம் அளிப்பவன், ஆறு அங்கங்கள் உடையவன், நோயற்றவன். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் பற்றற்றவன், மாறுபாடில்லாதவன், உறுதியானவன். தன் இயல்பான விஞ்ஞானமயமான சொரூபத்தில், தெளிவானவன், அவனே அச்சுதன். எனப்படுகிறான் 35

उपाधिभेदरहितं शांतं स्वप्रभयाततम्।
 उपाधिकृतं संकोच रहितं स्फटिकोज्ज्वलम्।
 सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वद्रियविवर्जितम्।

அப்ரத்ய மனௌப்ய மப்ரதர்வ்யமகோசரம் |
 ஸ்வரூபஹூதசாமர்ய்சம்பந்ர சத்யவிக்ரமம் |
 சத்யசங்கல்பநித்யாத்ம குணாச்ரயமநுத்தமம் |
 ஹகவக்ஷேஹூதம் ஹி ஜ்ஞாந்வா பாபாத் ப்ரமுச்யதே |
 ஂவமாத்மஸ்தி²தீம் ப்ராப்ய ஹ்யநாத்மாஸங்க³வர்ஜிதே ||
 ஏகாந்தே சாத்மனோ ரூப ஏகாந்தீ ஸம்ஸ்தி²தோ பு³த⁴: |
 தே³ஹத⁴ர்மைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ மாநாப³மான விவர்ஜித: ||40

உபாதி⁴பே⁴த³ரஹிதம் ஸாந்தம் ஸ்வப்ரபா⁴யாததம் |
 உபாதி⁴க்ருத ஸங்கோச ரஹிதம் ஸ்ப²டிகோஜ்ஜ்வலம் ||
 ஸர்வேந்த³ரிய கு³ணாபா⁴ஸம் ஸர்வேந்த³ரியவிவர்ஜிதம் |
 அப்ரத⁴ருஷ்ய மனௌபம்யமப்ரதர்வ்யமகோ³சரம் ||
 ஸ்வரூபபூ⁴தஸாமர்த²யஸம்பன்னம் ஸத்யவிக்ரமம் |
 ஸத்யஸங்கல்பநித்யாத்ம கு³ணாப்ரயமநுத்தமம் ||
 ப⁴க³வச்²ஷேபூ⁴தம் ஹி ஜ்ஞாந்வா பாபாத் ப்ரமுச்யதே |
 ஏவமாத்மஸ்தி²தீம் ப்ராப்ய ஹ்யநாத்மாஸங்க³வர்ஜிதே ||
 ஏகாந்தே சாத்மனோ ரூப ஏகாந்தீ ஸம்ஸ்தி²தோ பு³த⁴: |
 தே³ஹத⁴ர்மைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ மாநாப³மான விவர்ஜித: ||40

அந்த அச்சதன் உபாதி பேதங்கள் இல்லாதவன், சாந்தமானவன், தன் சுய ஒளியால் பிரகாசிப்பவன்.

உபாதிகளால் ஏற்படும் சுருக்கம்,பெருக்கம் இல்லாதவன், ஸ்படிகம் போல் ஒளிப்பவன்.

அனைத்து இந்திரியங்களின் குணங்களையும் கொண்டவன், அனைத்து இந்திரியங்களுக்கும் அதிபன். ஒப்புயர்வு இல்லாதவன். வெல்ல முடியாதவன், ஒப்பிட முடியாதவன், கடக்க முடியாதவன், புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். தன் இயல்பான சக்தியால் நிறைந்தவன், உண்மையான வலிமை மிக்கவன். உண்மையான உறுதி கொண்டவன், நித்தியமான ஆத்மா, குணங்களின் இருப்பிடம், ஒப்பற்றவன். இதை அறிந்தவன் பகவானுக்கு சேஷ பூதன் என்பதை அறிந்து, பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். இவ்வாறாக தன்னிலை அடைந்து, தன்னோடு ஸம்பந்தம் இல்லாத அனைத்தையும் துறந்து, தனிமையில் தனது ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலையாக இருக்கிறானோ அந்த ஞானி. தேகத்தின் இயல்புகளால் தீண்டப்படாதவன், புகழ்ச்சியையும் இகழ்ச்சியையும் நீக்கியவன்.40

லோகஸங்க்ரஹ மநிஷ்஠்நித்யகர்ம பராயண: |
 விக்ஷேபஹேதுமாஜ்ஞாய ப்ரதிகூல விவர்தி: |
 ஸ்வாத்மபூத நிஜாதார பரமாத்மபராயண: |
 நிவ்ருத்தானாத்மஸம்ப்நி⁴ ஜநஸங்க்ரதிஸஸதா³ |
 ப்ரதிகூலஜநானாதி பக்ஷிதபோஜந வர்தி: |
 ஆசாரியோபாஸநரதோ தே³ஹா(அ)ஹங்க்ருதி நிர்க்³த: ||
 ஁காந்தீ ஸ்வரூபஸ்தோ² மம ப்ரீதிகரோ மத: |
 பரமேகாந்திஸம்வித்டி வத்ஸ! ஸ்வாத்மநமச்சுதம் |
 ஸ்வாத்மபூதம஢்வைதமக்ஷரஃ ஸம்ஸிதம் |
 ஸேவதே பரயாப⁴க்த்யா ப்ராப்ய போ⁴க்யாதி⁴யா ஸதா³ ||45

லோகஸங்க்³ரஹ மந்விஷ்²ந்நித்யகர்ம பராயண: |
 விக்ஷேபஹேதுமாஜ்ஞாய ப்ரதிகூலவிவர்தி: ||
 ஸ்வாத்மபூ⁴த நிஜாதா⁴ர பரமாத்மபராயண: |
 நிவ்ருத்தானாத்மஸம்ப்நி⁴ ஜநஸங்க்³ரதிஸஸதா³ ||
 ப்ரதிகூலஜநாந்நாதி³ பங்கிதபோ⁴ஜந வர்தி: |
 ஆசாரயோபாஸநரதோ தே³ஹா(அ)ஹங்க்ருதி நிர்க்³த: ||
 ஁காந்தீ ஸ்வரூபஸ்தோ² மம ப்ரீதிகரோ மத: |
 பரமேகாந்திஸம்வித்டி³தி⁴ வத்ஸ! ஸ்வாத்மநமச்சுதம் ||
 ஸ்வாத⁴ரபூ⁴தமத்³வைதமக்ஷரப்³ரஹ்ம ஸம்ஸிதம் |
 ஸேவதே பரயாப⁴க்த்யா ப்ராப்ய போ⁴க்யாதி⁴யா ஸதா³ ||45

உலக நன்மைக்காக பாடுபட்டு, நித்திய கர்மங்களில் நாட்டம் கொண்டவன், மனச் சஞ்சலங்களுக்கு காரணமானதை அறிந்து, விரோதச் செயல்களை தவிர்ப்பான்.

தன் ஆத்மாவில் நிலைத்து, தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பரமாத்மாவில் பற்று உடையவன். தன்னோடு ஸம்பந்தமில்லாத விஷயங்களிலிருந்து எப்போதும் விலகி இருப்பான்.

எம்பெருமானுக்கு விரோத எண்ணம் கொண்டவர்களின் அன்னம் முதலானவற்றை உண்ண மாட்டான். வரிசையில் அவர்களோடு அமர்ந்து உண்ணமாட்டான். ஆச்சாரியனை ஆராதிப்பதில் விருப்பம் உள்ளவன், தேக கர்வம் அற்றவன். தன்னில் நிலைத்திருக்கும் **அவ்னே ஁காந்தி**, எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்.

மகனே! **பரமேகாந்தி** என்பவன், , தனது ஆத்மாவே அச்சுதன் என்பதை அறிவான். தன் ஆதாரம், இரண்டற்றது, அக்ஷர பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுவதை,

பக்தியுடன் வழிபட்டு, எப்போதும் அவனை அனுபவிக்கும் எண்ணத்துடன் இருப்பான். 45

தேஹாதேகாந்த்மூத்யம் ப்ரத்யகாத்மா த்விஜோத்தம |
 தஸ்மாதேகாந்த்மூதோ ஹி பரமாத்மா ஸநாதந: |
 தஸ்யைவ வதநோல்லாஸ விஸ்ராத நயநாம்புஜ: |
 பரமேகாந்திகோஜ்ஞைய: மமாத்மா தஸ்யசாப்யஹம் |

मद्भ्यानसुखविच्छेद क्षणसंजीवना क्षमः।
 यस्यानंदकलालेश लीहोब्रह्मादयोऽमराः।
 तस्यानंदनिधेर्भक्तिः परमैकांतितामता।
 यस्य ज्ञानकलालेशा ज्ञानिनोऽखिलचेतनाः।
 तस्य ज्ञाननिधेर्भक्तिः परमैकांतितामता।
 यस्य कर्तृत्वसामर्थ्यात् कर्तारो जडचेतसः।50

தே³ஹா தே³காந்தபூ⁴தோ(அ)யம் ப்ரத்யகா³த்மா த்³விஜோத்தம |
 தஸ்மாதே³காந்தபூ⁴தோ ஹி பரமாத்மா ஸநாதன: ||
 தஸ்யைவ வத³னோல்லாஸ விஸ்ராந்த நயநாம்பு³ஜ: |
 பரமைகாந்திகோ(அ)ஜ்ஞேய: மமாத்மா தஸ்யசாப்யஹம் ||
 மத்³த்⁴யாநஸுக²விச்சே²த கூணஸம்ஜீவனாக்ஷம: |
 யஸ்யாநந்த³கலாலேஸ லீஹோப்³ரஹ்மாத³யோ(அ)மரா: ||
 தஸ்யாநந்த³நிதே⁴ர்ப⁴க்தி: பரமைகாந்திதா மதா |
 யஸ்ய ஜ்ஞானகலாலேஸா ஜ்ஞாநிநோ(அ)கி²லசேதநா: ||
 தஸ்ய ஜ்ஞாநநிதே⁴ர்ப⁴க்தி: பரமைகாந்திதா மதா |
 யஸ்ய கர்த்ருத்வஸாமர்த்யாத் கர்தாரோ ஜட³சேதஸ: ||50

ஆத்மா இந்த தேகத்திலிருந்து மாறுபட்டது இந்த ப்ரத்யகாத்மா, பிரம்மனே! அதனால் தான் பரமாத்மா நித்தியமானவன். அவரது திருமுக ஒளியில் ஆனந்தம் அடைந்து, கண்களில் ஆனந்த கண்ணீர் பெருக இருப்பவன், பரம ஏகாந்தி என்று சொல்லப்படுவான். நான் அவனுடையவன். அவனும் என்னுடையவன். என்னுடைய தியான சுகம் தடைபட்டால், உடனடியாக உயிர் பெறச் செய்ய வல்லவன், யாருடைய ஆனந்தத்தில் ஒரு சிறு பகுதியைப் பெற்று பிரம்மா முதலான தேவர்கள் ஆனந்தம் அடைகிறார்களோ, அந்த ஆனந்தமயமானவரின் பக்தி பரமைகாந்திபக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. யாருடைய ஞானத்தின் ஒரு சிறு பகுதியைப் பெற்ற ஞானிகள் அனைத்து உயிர்களிலும் அறிவுடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அந்த ஞானமயமானவரின் பக்தி பரம ஏகாந்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. யாருடைய செயல்கள் செய்யும் ஆற்றலால், ஜடப் பொருட்களும், உயிர்களும் செயல்படுகிறார்களோ, 50

तस्य कर्त्रवधेर्भक्तिः परमैकांतितामता।
 चतुर्विंशतितत्वानां राशिभूतकळबरात्।
 क्षेत्रज्ञलक्षणान्तस्य धारकाधात्मनः परः।
 षड्विंशको हरिस्साक्षात् परमात्मा परायणः।
 कल्याणादिगुणोपेतो निर्गुणः प्रकृतेः परः।
 निरंजनो निरालंबो निर्विकारो निरामयः।
 वाङ्मनोऽगोचरैश्वर्यो नित्यमुक्त जनाश्रयः।
 अविष्कृतमहालीलः कोटिब्रह्माण्ड नायकः।
 शुद्धसत्वतनुश्रीमान् श्रीभूनीळापतिः प्रभुः। 55

தஸ்ய கர்த்ரவதே⁴ர்ப⁴க்தி: பரமைகாந்திதா மதா |
 சதுர்விம்ஸதி தத்வாநாம் ராஸிபூ⁴தகளேப³ராத் ||
 கேடித்ரஜ்ஞலக்ஷணாத்தஸ்ய தா⁴ரகா தா⁴த்மன: பர: |
 ஷட்³விம்ஸகோ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா பராயண: ||
 கல்யாணாதி³கு³ணோபேதோ நிர்கு³ண: ப்ரகருதே: பர: |
 நிரஞ்ஜனோ நிராலம்போ³ நிர்விகாரோ நிராமய: ||
 வாங்மனோ(அ)கோ³சரைஸ்வர்யோ நித்யமுத்த ஜநாஸ்ரய: |
 அவிஷ்க்ருதமஹா லீல: கோடிப்³ரஹ்மாண்ட³ நாயக: ||
 ஸூத்³த⁴ஸத்வதநுஸ்ரீமான் ஸ்ரீபூ⁴நீலாபதி: ப்ரபு⁴: |55

அந்த செயலாற்றும் வல்லமையின் பக்தி, பரமைகாந்திபக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது.

இருபத்தி நான்கு தத்துவங்களின் தொகுதியான உடலிலிருந்து,கேடித்ரஜ்ஞன் என்னும் ஆத்மாவைத் தாங்கியுள்ளவன், பரம்பொருள்.இருபத்தி ஆறாவதாக இருக்கும் ஹரி, பரமாத்மா, பற்றுக்கோடாக இருப்பவர்.கல்யாணம் போன்ற குணங்கள் உடையவர், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். களங்கமில்லாதவர், பற்றுக்கோடில்லாதவர், மாறுபாடில்லாதவர், நோயற்றவர். பேச்சிற்கும் மனதிற்கும் அப்பாற்பட்ட ஈஸ்வரன், நித்திய முக்தர்களுக்கு புகலிடம்.மறைந்திருக்கும் லீலைகளை உடையவர், கோடி பிரம்மாண்டங்களுக்கும் தலைவன்.தூய்மையான சத்துவ குணமே வடிவானவர், ஸ்ரீதேவி, நீளாதேவியின் தலைவன்.55

दिव्यायुधो दिव्यजनो दिव्यलोक कृतालयः।
 दिव्यवाहनभूषाड्यो दिव्यभोगो महाप्रभुः।
 यस्य लोकगुणांशानां विभूतीनामनेकशः।
 प्राकृतेष्यनुभूयंते जनानां मुक्तिहेतवे।
 सत्यलोकस्तथा श्वेतद्वीप दुग्दाब्धि संज्ञकाः।
 द्वारका मधुराऽयोध्या श्रीरङ्गमलयाद्रयः।
 लोकालोकाचलादग्रे तमसः परतः परः।
 नरेणसहितो यत्र सदैव निवसांयहम्।
 यथाऽत्र तपसामुक्तो मुनिवेषधरो द्विज।
 सर्वैश्वर्ययुतस्तत्र श्रीभूनीळा समन्वितः।60

தி³வ்யாயுதோ⁴ தி³வ்யஜனோ தி³வ்யலோக க்ருதாலய: |
 தி³வ்யவாஹனபூ⁴ஷாட்³யோ தி³வ்யபோ⁴கோ³ மஹாப்ரபு⁴: ||
 யஸ்ய லோககு³ணாஸாநாம் விபூ⁴தீநாம் அநேகஸ: |
 ப்ராக்ருதே(அ)ப்யநுபூ⁴யந்தே ஜநாநாம் முக்திஹேதவே ||
 ஸத்யலோகஸ்ததா² ஸ்வேதத்³வீப து³க்³தா³ப்³தி⁴ ஸம்ஜ்ஞகா: |
 த்³வாரகா மது⁴ரா(அ)யோத்⁴யா ஸ்ரீரங்க³மலயாத்³ரய: ||
 லோகா லோகாசலாத³க்³ரே தமஸ: பரத: பர: |
 நரேண ஸஹிதோ யத்ர ஸதை³வ நிவஸா(அ)ம்யஹம் ||

யதா²(அ)த்ர தபஸா முக்தோ முநிவேஷத⁴ரோ த்³விஜ |
ஸர்வைஸ்வரயயுதஸ்தத்ர ஸ்ரீபூ⁴நீலா ஸமன்வித: ||60

அவர் திவ்ய ஆயுதங்கள் உடையவர், திவ்வியமான சேவகர்களை உடையவர், திவ்ய லோகத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். திவ்ய வாகனங்கள், ஆபரணங்கள் உடையவர், திவ்ய போகங்களை உடைய மஹா பிரபு. யாருடைய லோக குணங்களின் அம்சங்கள், பலவிதமான விபூதிகள், உலகத்தில் மனிதர்கள் முக்தியடைவதற்காக அனுபவிக்கப் படுகின்றன. சத்ய லோகம், ஸ்வேதத்வீபம், திருப்பாற்கடல் என்றழைக்கப்படும் இடங்கள், துவாரகை, மதுரா, அயோத்தி, ஸ்ரீரங்கம், மலைய மலை, லோகாலோக மலையின் எல்லைக்கு அப்பால், இருளுக்கு அப்பால் இருக்கும் இடம், எங்கு நான் நாராயணனுடன் எப்போதும் வசிக்கிறேனோ, இங்கு, எப்படி தபசால் முக்தி அடைந்த முனி வேடம் கொண்ட

तयोरेवांशभूता हि सितकृष्णरुचावुभौ ।
अवतीर्य यदोर्वशे भुवोभारं हरिष्यतः ।
अनन्तगरुडादीनाम् स्थानानि च बहून्पि ।
वैकुण्ठस्यांशभूतानि ह्युपास्यानि मुमुक्षुभिः ।
मोक्षस्यद्वारभूतानि तत्तन्मूर्तिं प्रपत्तितः ।
अदृश्ये निर्गुणैर्ब्रह्मण्यनन्ते पुरुषोत्तम ॥
वासुदेवे भगवति रतिरुत्पद्यते कथम् ।
विना तद्वारभूतानां विभूतीनामुपासनम् ।
महावैकुण्ठलोकस्य सत्यलोक उदाहृतः ।
अंशभूतो हि वैकुण्ठः शुद्धसत्वगुणोद्भवः । 65

தயோர ஏவாம்ஸபூ⁴தா ஹி ஸிதக்ருஷ்ணருசௌ உ³பௌ⁴ |
அவதீர்ய யதோ³ர் வஸே பு⁴வோபா⁴ரம் ஹரிஷ்யத: ||
அநந்தக³ருடா³தீ³னாம் ஸ்தா²நாநி ச ப³ஹூன்யபி |
வைகுண்ட²ஸ்யாம்ஸபூ⁴தாநி ஹ்யுபாஸ்யாநி முமுகூபி⁴: ||
மோகூஸ்யத்³வாரபூ⁴தாநி தத்தன்மூர்தி ப்ரபத்த்தித: |
அத்³ருஸ்யே நிர்கு³ணே ப்³ரஹ்மன்யநந்தே புருஷோத்தம ||
வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி ரதிருத்பத்³யதே கத²ம் |
விநா தத்³த்³வாரபூ⁴தாநாம் விபூ⁴தீநாமுபாஸனம் ||
மஹா வைகுண்ட²லோகஸ்ய ஸத்யலோக உதா³ஹ்ருத: |
அம்ஸபூ⁴தோ ஹி வைகுண்ட²: ஸூத்³த⁴ஸத்வகு³ணோத்³ப⁴வ: ||65

பிரம்மனே! அவ் இருவரின் அம்சங்களாகவே வெண்மை மற்றும் கறுமை நிறம் கொண்டவர்களாக யாதவ குலத்தில் பிறந்து பூமியின் பாரத்தை

நீக்குவார்கள். பிற்காலத்தில் மோக்ஷத்திற்கு த்வாரமாக விளங்கப்போகிற த்வாரகையாகும்,

அனந்தன், கருடன் போன்றவர்களின் பல இடங்களில், வைகுண்டத்தின் அம்சமாக இருப்பவை, முக்தியை விரும்புவர்களால் வணங்கப்படுகின்றன. அந்தந்த மூர்த்திகளைப் பற்றி தியானிப்பதன் மூலம் மோட்சத்தின் வாசல் திறக்கும். புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, முக்குணங்கள் இல்லாத பிரம்மனிடத்தில், முடிவில்லாத புருஷோத்தமனிடத்தில், வாசுதேவன் என்னும் அந்த வாசல்களைப் போன்ற விபூதிகளை வணங்குவதைத் தவிர? பகவானிடம் பக்தி எவ்வாறு உண்டாகும்?

மஹா வைகுண்ட லோகத்தின் ஒரு பகுதியே சத்ய லோகம்.

வைகுண்டம், சுத்த சத்துவ குணத்தால் உருவான ஒரு அம்சமாகும்.65மேலும்

वैकुण्ठो ब्रह्मलोकश्च द्विधाभिन्नो महामते।
 वैकुण्ठे भगवान्विष्णुः ब्रह्मलोके विधिस्मृतः ।
 तत्र ब्रह्ममहाभागः परमैकांतिकोमतः।
 अधिकारावधिप्राज्ञस्तदाज्ञां पालयन्स्थितः।
 वैकुण्ठस्थं हरिं साक्षात्सेवते रमयासह।
 आस्ते तस्मिन्निवसति महाभागवतोयतः।
 ब्रह्मलोकं समाश्रित्य तिष्ठति मुनयश्चिरम्।
 हैरण्यगर्भाः पुरुषान्यासीनो विगतैषिणाः।
 तेभ्यो भगवतोभक्तिं संदिशत्यनपायिनीम्।
 अंते ते ब्रह्मणासाकं प्रविशंति परंपदम् ।70

வைகுண்டோ² ப்³ரஹ்மலோகஸ்ச த்³விதா⁴பி⁴ன்னோ மஹாமதே |
 வைகுண்டே² ப⁴க³வான் விஷ்ணு: ப்³ரஹ்மலோகே விதி⁴ஸ்ம்ருத: ||
 தத்ர ப்³ரஹ்ம மஹாபா⁴க: பரமைகாந்திகோ மத: |
 அதி⁴காராபதி⁴ப்ராஜ்ஞஸ்ததா³ஜ்ஞாம் பாலயன் ஸ்தி²த: ||
 வைகுண்ட²ஸ்த²ம் ஹரீம் ஸாக்ஷாத் ஸேவதே ரமயா ஸஹ |
 ஆஸ்தே தஸ்மிந்நிவஸதி மஹாபா⁴க³வதோ யத: ||
 ப்³ரஹ்மலோகம் ஸமாஸ்ரித்ய திஷ்ட²ந்தி முநயஸ்சிரம் |
 ஹைரண்யக³ர்பா: புருஷான் யாஸீனோ விக³தைஷிணா: ||
 தேப்⁴யோ ப⁴க³வதோ ப⁴க்திம் ஸந்தி³ஸத்யநபாயினீம் |
 அந்தே தே ப்³ரஹ்மணாஸாகம் ப்ரவிஸந்தி பரம் ப³தம் ||70

வைகுண்டமும், பிரம்ம லோகமும் இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. வைகுண்டத்தில் பகவான் விஷ்ணுவும், பிரம்ம லோகத்தில் பிரம்மனும் இருக்கிறார்கள். வைகுண்டத்தில் உள்ள பிரம்மம், பரமைகாந்திகளால் சூழப்பட்டது என்று கருதப்படுகிறது. அவனதுஅதிகாரத்திற்கு உட்பட்டப்ரும்மன் ஞானி, அவருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றி வாழ்கிறார். வைகுண்டத்தில் வசிக்கும் ஹரியை, லக்ஷ்மியுடன் நேரில்

வழிபடுகிறார். அவரில் நிலைத்து, வாழ்கிறார். அவர் சிறந்த பக்தர். பிரம்ம லோகத்தில் முனிவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள், ஹிரண்யகர்பனின் புருஷர்கள், ஆசைகளற்ற யோகிகள். அவர்கள், பகவானின் அழிவில்லாத பக்தியை போதிக்கிறார்கள். முடிவில், அவர்கள் பிரம்மனுடன் சேர்ந்து பரம பதம் அடைகிறார்கள்.70

महावैकुण्ठलोकस्य वैकुण्ठोयन्महामते।
 महाविभूतिभूतश्च साक्षान्नारायणाश्रयः।
 इतश्च सनकादीनां शापाद्भूमिं गमिष्यतः।
 जयश्च विजयश्चोभौ द्वारपौ भगवानिव।
 न तद्भासयतेसूर्यो न शशांको न पावकः।
 यद्गत्वा न निवर्तते तद्भाम परमं मम।
 श्वेतद्वीपाभिधं स्थानं द्वितीयं विष्टरं हरेः।
 परमैकांतिनो यत्र सेवते विगतैषणाः।
 अनिन्द्रिया निराहारमुक्तास्ते चंद्रवर्चसः।
 क्षणाक्षिपक्ष्मसंपात वियोगसहनाक्षमाः।75

மஹா வைகுண்ட²லோகஸ்ய வைகுண்டோ² யன் மஹா மதே |
 மஹாவிபூ⁴திபூ⁴தஸ்ச ஸாக்ஷாந்நாராயணாஸ்ய ||
 இதஸ்ச ஸனகாதீ³னாம் ஸாபாத் பூ⁴மிம் க³மிஷ்யத: |
 ஜயஸ்ச விஜயஸ்சோ³பௌ த்³வாரபௌ ப⁴க³வாநிவ ||
 ந தத்³பா⁴ஸ்யதே ஸூர்யோ ந ஸஸாங்கோ ந பாவக: |
 யத்³க³த்வா ந நிவர்ததே தத்³தா⁴ம பரமம் மம ||
 ஸ்வேதத்³வீபாபி⁴த⁴ம் ஸ்தா²நம் த்³விதீயம் விஷ்டரம் ஹரே: |
 பரமைகாந்திநோ யத்ர ஸேவந்தே விக³தைஷணா: ||
 அநிந்த்³ரியா நிராஹாரமுக்தாஸ்தே சந்த்³ரவர்ச்சஸ: |
 க்ஷணாக்ஷிபக்ஷ்ம ஸம்பாத வியோக³ஸஹநாக்ஷமா: ||75

மஹாமதியே! **மஹா வைகுண்ட லோகத்தின்** ஒரு பகுதியே வைகுண்டம். அது மஹா விபூதி நிறைந்தது. நாராயணனின் இருப்பிடமாகும். இங்கிருந்துதான் சனகாதி முனிவர்களின் சாபத்தால், ஜெயன் மற்றும் விஜயன் என்னும் இரு துவாரபாலகர்கள் பூமிக்கு வருபவர்கள். பகவானைப் போன்றவர்கள். எங்கு சூரியன், சந்திரன், அக்னி போன்றவை பிரகாசிப்பதில்லையோ. எங்கு சென்று திரும்பி வரவில்லையோ, அதுவே **எனது பரம பதம்.**

ஸ்வேதத்வீபம் என்று அழைக்கப்படும் இடம், ஹரியின் இரண்டாவது இருப்பிடம். பரமைகாந்திகள், ஆசைகள் அற்றவர்களாக அங்கு சேவை செய்கின்றனர். அவர்கள் புலன்கள் இல்லாதவர்கள், உணவு இல்லாதவர்கள், விடுதலையடைந்தவர்கள், சந்திரன் போல ஒளி வீசுபவர்கள். ஒரு நொடி

கண்ணிமைக்கும் நேரம் கூட பகவானை விட்டு பிரிவதை அவர்களால்
தாங்க முடியாது.75

कर्मणा न गतिर्यत्र प्राकृतानां च देहिनाम्।
न गतिर्योगिनां विप्र! परमैकान्तिनां पदे।
श्वेतद्वीपाधिपदेवं श्रीवत्सा सुकृतोज्ज्वल।
विद्धि मे प्राकृतिसूक्ष्मां चिंतयामि निरंतरम्।
द्वारकाद्यामहापुर्यां वैकुण्ठांश समुद्रवाः ।
परमैकान्तिनां स्थानं वासुदेवेऽखिलात्मनि।
यो यस्य तस्य सोप्यस्ति किं बहूक्तेन पुत्रक।
वैष्णवः कर्मनिष्ठश्चज्ञानयोग समन्वितः।
अंतर्यामिस्वरूपेण कर्मणा पूजयेद्धरिम् 180

கர்மணா ந க³திர்யத்ர ப்ராக்ருதானாம் ச தே³ஹினாம் |
ந க³திர்யோகி³நாம் விப்ர பரமைகாந்திநாம் பதே³ ||
ஸ்வேதத்³வீபாதி⁴பம் தே³வம் ஸ்ரீவத்ஸ ஸுக்ருதோஜ்ஜ்வல |
வித்³தி⁴ மே ப்ராக்ருதிம் ஸுக்ஷ்மாம் சிந்தயாமி நிரந்தரம் ||
த்³வாரகாத்³யா மஹாபுர்யோ வைகுண்டா²ம்ஸ ஸமுத்³ப⁴வா: |
பரமைகாந்திநாம் ஸ்தா²னம் வாஸுதே³வே(அ)கி²லாத்மநி ||
யோ யஸ்ய தஸ்ய ஸோ(அ)ப்யஸ்தி கிம் ப³ஹுக் தேன புத்ரக |
வைஷ்ணவ: கர்மநிஷ்ட²ஸ்சேத்³ஜ்ஞாநயோக³ஸமன்வித: ||
அந்தர்யாமிஸ்வரூபேண கர்மணா பூஜயேத்³த⁴ரிம் |80

அங்கு, உலகியல் செயல்களைச் செய்யும் மனிதர்களுக்கு கதியில்லை.
யோகிகளுக்கும் அங்கு கதியில்லை. ஆனால் பரமைகாந்திகளுக்கு அங்கு
இடம் உண்டு. ஹே ஸ்ரீவத்ஸநே!, ஸ்வேதத்வீபத்தின் அதிபதியான
வாஸுதேவன், உன் நற்செயல்களால் ஒளிக்கிராய்! என்னுடைய அப்ராக்ருத
ஸுக்ஷ்ம வடிவை எப்போதும் தியானி.துவாரகை போன்ற மஹா புண்ணிய
ஸ்தலங்கள், வைகுண்டத்தின் அம்சமாக தோன்றியவை.அவை
பரமைகாந்திகளுக்கு இருப்பிடம், எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஆதாரமான
வாசுதேவனிடம் பற்றுடையவர்கள்.

யார் யாரை உபாசிக்கிறார்களோ, ஆசரிக்கிறார்களோ அவனுடையவன்
ஆகிறான், அதிகம் சொல்லத் தேவை இல்லை, மகனே. ஸ்ரீவைஷ்ணவன்,
கர்மத்தில் நிலைத்து ஞான யோகம் கொண்டவனாக இருந்தால்,
அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ஹரியை, கர்மத்தினால் வழிபட வேண்டும்.80

अंतर्यामितया कर्मकुर्वतां कर्मिणामिह।
ब्रह्मप्राप्तिर्विनिर्दिष्टो ब्रह्मानुध्यानतो द्विज।
ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्मकर्म समाधिना।
विष्णोरंगतयामे च यजंते भुविदेवताः।
तेपि तं यज्ञपुरुषं प्राप्नुवन्ति मनीषिणः।

एकेभगवतोदेवा त्रित्यमावरणेषु च।
 उपासकास्ते कथिता वैष्णवा लोकपावनाः।
 अनुसंधाननिरता ज्ञानिनो भगवत्पराः।
 परमैकांतिनो ज्ञेयाः अखण्डध्यान धारणाः। 85

அந்தர்யாமி தயா கர்மகுர்வதாம் கர்மணாமிகி |
 ப்³ரஹ்மப்ராப்திர்வினீர் தி³ஷ்டோ ப்³ரஹ்மானுத்⁴யாநதோ த்³விஜ ||
 ப்³ரஹ்மார்ப்பணம் ப்³ரஹ்மஹவி: ப்³ரஹ்ம கர்ம ஸமாதி⁴நா |
 விஷ்ணோரங்க³தயா மே ச யஜந்தே பு⁴வி தே³வதா: ||
 தே(அ)பி தம் யஜ்ஞபுருஷம் ப்ராப்நுவந்தி மநீஷிண: |
 ஏகே ப⁴க³வதோ தே³வா நித்யமாவரணேஷு ச ||
 உபாஸகாஸ்தே கதி²தா வைஷ்ணவா லோகபாவநா: |
 அநுஸந்தா⁴நநிரதா ஜ்ஞாநிநோ ப⁴க³வத்பரா: ||
 பரமைகாந்திநோ ஜ்ஞோயா அவண்ட³த்⁴யாநதா⁴ரணா: |85

அந்தர்யாமியாக இருந்து கர்மம் செய்பவர்களுக்கு, பிரம்மனை தியானிப்பதால் பிரம்மத்தை அடையலாம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது, பிரம்மனே. பிரம்மத்தை அர்ப்பணம் செய்து, பிரம்மத்தை ஹவிஸ் ஆகக் ஸமர்ப்பித்து, பிரம்மத்தை தியானித்து, விஷ்ணுவின் அங்கமாக என்னையும், யாகம் செய்வதால், தேவர்கள் என்னையும் பூமியில் வழிபடுகிறார்கள். அந்த ஞானிகளும், யாக புருஷனை அடைகிறார்கள். பகவானுடைய தேவர்கள் நித்தியமாகவே அவருடைய ஆவரணங்களில் இருக்கிறார்கள் .அவர்கள் உபாசகர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அந்த வைணவர்கள் உலகை புனிதப்படுத்துகிறார்கள். தியானத்தில் நிலைத்தவர்கள், ஞானிகள், பகவானையே பற்றுக்கோடாக கொண்டவர்கள், பரம ஏகாந்திகள் என்று அறியப்படுபவர்கள், அவர்கள் தொடர்ச்சியான தியானத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள்.85

आकारत्रयसंपन्नाः परमैकान्तिनो मताः।
 धन्यास्सुदुर्लभोलोके नित्यं तेभ्यो नमो नमः।
 मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये।
 यतीनामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्तितत्वतः।
 गृहस्थाश्च विरक्ताश्चाप्यार्तदृप्त विभेदतः।
 प्रपन्नाभगवद्भक्ता द्विविधाःपरिकीर्तिताः।
 त्यक्तलोकाविरक्ताश्च ज्ञानिनो द्विजसत्तमाः।
 अद्वेषमाश्रितारशान्ता मामेकं पुरुषोत्तमम्।
 भजन्ति ध्यानयोगेन परिचर्या परायणाः।
 त्रिदण्डिनस्सोपवीता शिखिनोऽजिन संवृताः। 19

ஆகாரத்ரயஸம்பன்னா: பரமைகாந்திநோ மதா: |
 த⁴ன்யாஸ்ஸுது³ர்லபோ⁴ லோகே நித்யம் தேப்⁴யோ நமோ நம: ||
 மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்³யததி ஸித்³த⁴யே |
 யதீநாம் அபி ஸித்³தா⁴நாம் கஸ்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வத: ||
 க்³ருஹஸ்தா²ஸ்ச விரக்தாஸ்சாப்யார்தத்³ருப்த விபே⁴த³த: |
 ப்ரபன்னா ப⁴க³வத்³ப⁴க்தா த்³விவிதா⁴: பரிகீர்திதா: ||
 த்யக்தலோகாவிர்க்தாஸ்ச ஜ்ஞாநிநோ த்³விஜஸத்தமா: |
 அத்³வேஷமாஸ்சரிதாரஸாந்தா மாமேகம் புருஷோத்தமம் ||
 ப⁴ஜந்தி த்⁴யாநயோகே³ந பரிசர்யா பராயணா: |
 த்ரித³ண்டி³னஸ்ஸோபவீதா ஸிகி²னோ(அ)ஜிந ஸம்வ்ருதா: ||90

மூன்று நிலைகளிலும் நிலைத்தவர்கள் பரம ஏகாந்திகள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

அவர்கள் பாக்கியசாலிகள். அவர்கள் உலகில் கிடைப்பது அரிது. அவர்களுக்கு நான் எப்போதும் வணக்கம் செலுத்துகிறேன். ஆயிரம் மனிதர்களில் ஒருவர், சித்தி அடைய முயற்சிக்கிறார். சித்தர்களை அடைந்த ஞானிகளில் ஒரு சிலரே, என்னை உள்ளபடி அறிகிறார்கள். கிருகஸ்தர்கள், பற்றற்றவர்கள், ஆசையுடையவர்கள், கர்வமுள்ளவர்கள் என்று இருவிதமாக உள்ளனர். சரணடைந்தவர்கள், பகவானின் பக்தர்கள் என்று இருவிதமாக அறியப்படுகிறார்கள். பற்றுகளை விட்டவர்களும், பற்றற்றவர்களும் ஞானிகள், பிரம்மனே.

பகை உணர்வு இல்லாதவர்கள், சாந்தமானவர்கள், புருஷோத்தமனாகிய என்னை,

தியானத்தாலும், வழிபாட்டிலும் ஈடுபடுபவர்கள். திரிதண்டம் ஏந்தியவர்கள், பூணூல் அணிந்தவர்கள், சிகை வைத்தவர்கள், தோல் உடையணிந்தவர்கள்.90

उपासकाः कर्मणिश्च ज्ञानिनोपि द्विजोत्तम।
 गृहस्ता बहवो याता नारायणपदालयम्।
 ध्रुवस्तूपासनेनैव जनकःकर्मवर्त्मना।
 सनकाद्याश्च प्रह्लादो ज्ञानाद्यास्सन्ति सद्गतिम्।
 भवन्तौ यदि नैर्गुण्यं स्थानं मम मनोरमम्।
 कालव्याळविषास्पृष्टमखण्डं गंतुमिच्छतः।
 सांख्ययोग विनिर्धूत माया यवनिकारतिः।
 संप्राप्तात्मगतिस्तात शरणं याहि सद्गुरुम्।
 त्वं तु निर्मुक्तविषयो योगेन द्विजसत्तम।
 मुच्यसे विषयासक्तः श्रीमदाचार्य संश्रयः।95

உபாஸகா: கர்மணிஸ்ச ஜ்ஞாநிநோ(அ)பி த்³விஜோத்தம |
 க்³ருஹஸ்தா ப³ஹவோ யாத்தா நாராயணபத³லயம் ||
 த்⁴ருவஸ்தூபாஸனேநைவ ஜனக: கர்மவர்த்மநா |
 ஸனகாத³யாஸ்ச ப்ரஹ்லாதோ³ ஜ்ஞாநாத³யாஸஸந்தி ஸத்³க³திம் ||
 ப⁴வந்தௌ யதி³ நைர்கு³ண்யம் ஸ்தா²னம் மம மனோஹரம் |
 காலவ்யாளவிஷாஸ்ப்ருஷ்டமலண்ட³ம் க³ந்துமிச்ச²த: ||
 ஸாங்க²யயோக³ விநிர் தூ⁴த மாயா யவநிகாரதி: |
 ஸம்ப்ராப்தாத்ம க³திஸ்தாத ஸரணம் யாஹி ஸத்³கு³ரும் ||
 த்வம் து நிர்முக்த விஷயோ யோகே³ன த்³விஜஸத்தம |
 முச்யஸே விஷயாஸக்த: ஸ்ரீமதா³சார்ய ஸம்ஸ்ரய: ||95

பிரம்மனே! உபாசகர்கள், கர்மத்தில் ஈடுபடுபவர்கள், ஞானிகள், கிருகஸ்தர்கள் பலர், நாராயணனின் இருப்பிடத்திற்கு சென்றுள்ளனர். துருவன் உபாசனையினால் சென்றான், ஜனகன் கர்ம வழியில் சென்றான். சனகாதி முனிவர்கள் மற்றும் பிரகலாதன் ஞானத்தின் மூலம் நற்கதி அடைந்தனர். நீங்கள் இருவரும், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட என்னுடைய அழகான இருப்பிடத்தை, காலத்தின் கொடிய விஷம் தாக்காத இடத்திற்கு செல்ல விரும்பினால், சாங்கிய யோகத்தால் மாயையெனும் திரையை நீக்கி, ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்து, மகனே, நீ நல்ல குருவைச் சரணடைவாய். நீ, இந்த உலக ஆசைகளை யோகத்தினால் நீக்கியவன், பிரம்மனே! பொருட்களில் பற்று உடையவன், சிறந்த ஆச்சாரியரைச் சரணடைவதால், விடுதலை பெறுவான்.95

कृताचार्य भरन्यासो नेहेताप्यन्यसाधनम्।
 किं न संप्राप्यतेऽभीष्टमनङ्गगतिना यथा।
 संप्राप्य दासवेषं त्वं भजयत्स्वामितामतिम्।
 मच्छेषतामुपादस्व पारतन्त्र्यं विचिंतय।
 नारायणपदांबोजं शरणं याहि मा चिरम्।
 प्रतिकूलजनावासं मनसापि न संश्रय।
 राजन्! त्वमपि संत्यक्त राज्यलक्ष्मीमदस्सदा।
 अनुसंधत्स्व मामेकमात्मानं सर्वं देहिनाम्।
 भोग्यान्तरमतिं त्यक्त्वा साधनांतरं संमतिम्।
 स्वातन्त्र्यमन्यशेषत्वं हित्वा मच्छरणो भव।100

க்ருதாசார்ய ப⁴ரந்யாஸோ நேஹேதாப்யந்யஸாத⁴னம் |

கிம் ந ஸம்ப்ராப்யதே(அ)பீ⁴ஷ்டமநங்க³க³திநா யதா² ||
 ஸம்ப்ராப்ய தா³ஸவேஷம் த்வம் ப⁴ஜயத்ஸ்வாமிதாமதிம் |
 மச்சே²ஷதாமுபாத³த்ஸ்வ பாரதந்த்ர்யம் விசிந்தய ||
 நாராயணபதா³ம்போ³ஜம் ஸரணம் யாஹி மா சிரம் |
 ப்ரதிகூலஜநாவாஸம் மநஸா(அ)பி ந ஸம்ப்ரய ||
 ராஜன்! த்வமபி ஸத்யக்த ராஜ்யலக்ஷ்மீமத³ஸ்ஸதா³ |
 அநுஸந்த⁴த்ஸ்வ மாமேகமாத்மானம் ஸர்வ தே³ஹினாம் ||
 போ⁴க்³யாந்தரமதிம் த்யக்த்வா ஸாத⁴னாந்தர ஸம்மதிம் |
 ஸ்வாதந்த்ர்யமந்யஸேஷத்வம் ஹித்வா மச்ச²ரணோ ப⁴வ ||100

ஆசாரியனை சரணடைவதால் வேறு எதுவும் செய்யத்தேவையில்லை.எந்த ஒரு விஷயமும் விருப்பப்படி அடைய முடியாதா? தாசத் தோற்றம் கொண்டு, நீ எம்பெருமான் என்ற எண்ணத்துடன் என்னை வழிபடு. நீ என்னுடைய உடைமை என்பதை ஏற்றுக்கொள். பராதினத்தை நினைத்துப்பார். நாராயணனின் திருவடித் தாமரையை தாமதிக்காமல் சரணடைவாய். விரோத எண்ணம் கொண்டவர்களின் இருப்பிடத்தை மனதாலும் நினைக்காதே. அரசனே! நீயும் ராஜ்ய லக்ஷ்மியின் கர்வத்தை விட்டுவிட்டு, எல்லா உயிர்களின் ஆத்மாவாக இருக்கும் என்னை தியானிப்பாயாக. அனுபவிக்கும் ஆசைகளையும், மற்ற வழிகளில் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் விட்டுவிட்டு, சுதந்திரத்தையும், பிறருக்கு உடைமை என்ற எண்ணத்தையும் விட்டு விட்டு, என்னைச் சரணடைவாய். 100

श्रीवत्सराजानावूचतुः

जनकं सर्वलोकानामाधारममलद्वयुतिम्।
 कंयानश्शरणं हित्वा त्रैलोक्यैकगुरुं हरिम्।
 अविज्ञातोपि भूतानामन्तर्यामितयास्थितः।
 देहेंद्रियमनःप्राणान् संयोजयसि कर्मसु।
 अतस्त्वमेवसौ देव! मन्त्रराजं द्वयं तथा।
 चरमं वैष्णवंभावं देहि दीनार्तिभञ्जन।
 श्रीनारायण उवाच
 यद्येवं पावकेद्यस्मिन्स्तीर्थभूते मदंतिके।
 स्नातामाराधवप्लुत्य भवंतौ शरणागतौ।
 तौ तथा चक्रतुस्तस्मिन्हृदे पावकसंज्ञिते।
 स्वर्णघर्मानुवाकं च पावमानं तथैव च।
 पठन्तंपुरुषं कंचिदैक्षिषातां घनप्रभम्।
 तौसूक्ते दधतुस्तस्मात् तस्मिन्नेव जले तदा।

तावुत्तीर्यं ततस्तत्र श्रीविष्णोः दिव्यपार्षदान्।
 समानवपुषश्शांतान् पीतकौशेय वाससः ।
 किरीटिनः कुण्डलिनः शंखचक्रगदाधरान्।
 मालिनो विशदस्मेर शिशिरीकृतलोचनान्।
 अदर्शतां श्रियस्सूक्तं पौरुषं सूक्तमुत्तमम्।
 जपतःपरमाभक्त्या तावूचतुरथो हितान्।
 भोभोश्चंद्रप्रतीकाश हासभासित दिङ्मुखाः।
 के यूयमिहसंविष्टाः किं जपस्तु निरामयाः॥110

ஸ்ரீவத்ஸராஜாநாஷ்சது: |
 ஜனகம் ஸர்வலோகானாம் ஆதாரமமலத்³யுதிம் |
 கம்யாநஸ்ஸரணம் ஹித்வா த்ரைலோக்யைககு³நும் ஹரிம் ||
 அவிஜ்ஞாதோ(அ)பி பூ⁴தாநாமந்தர்யாமிதயா ஸ்தி²த: |
 தே³ஹேந்த்³ரியமந:ப்ராணாந் ஸம்யோஜயஸி கர்மஸு ||
 அதஸ்த்வமேவ ஸௌ தே³வ! மந்த்ரராஜம் த்³வயம் ததா² |
 சரமம் வைஷ்ணவம் பா⁴வம் தே³ஹி தீ³னார்திப⁴ஞ்ஜன ||
 ஸ்ரீநாராயண உவாச
 யத்³யேவம் பாவகேத³ஸ்மின் தீர்த²பூ⁴தே மத³ந்திகே |
 ஸ்நாதாமாராத⁴வ்ப்லுத்ய ப⁴வந்தௌ ஸரணாக³தௌ ||
 தௌ ததா² சக்ரதுஸ்தஸ்மிந் ஹ்ருதே³ பாவகஸம்ஜ்ஞிதே |
 ஸ்வர்ணக⁴ர்மாநுவாகம் ச பாவமாநம் ததை²வ ச ||
 ப³ட²ந்தம் புருஷம் கஞ்சித்³ஐக்ஷிஷாதாம் க⁴னப்ரப⁴ம் |
 தௌ ஸூக்தே த³த⁴துஸ்தஸ்மாத் தஸ்மிந்நேவ ஜலே ததா³ ||
 தாவுத்தீர்ய ததஸ்தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணோ: தி³வ்யபார்ஷதா³ந் |
 ஸமாநவபுஷஸ்ஸாந்தான் பீதகௌஸேய வாஸஸ: ||
 கிரீடிந: குண்ட³லிந: ஸங்க²சக்ரக³தா³த⁴ராந் |
 மாலிநோ விஸத³ஸ்மேர ஸிஸிரீக்ருதலோசநாந் ||
 அத³ர்ஸதாம் ஸ்ரியஸஸூக்தம் பௌருஷம் ஸூக்தமுத்தமம் |
 ஜபத: பரமாப⁴க்த்யா தா(அ)வூசதுரதோ² ஹிதான் ||
 போ⁴போ⁴ஸ்சந்த்³ரப்ரதீகாஸ ஹாஸபா⁴ஸித தி³ங்முகா: |
 கே யூயமிஹ ஸம்விஷ்டா: கிம் ஜபஸ்து நிராமயா: ||110

ஸ்ரீவத்ஸராஜனும், ஜனகனும் கூறினார்கள்: தீனர்களின் பாவமாகிய
 துன்பத்தை போக்குபவரே,
 எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் தூய்மையான ஒளியை
 உடையவரே,

மூவுலகங்களுக்கும் ஒரே குருவான ஹரியைத் தவிர யாரை நாங்கள் சரணடைவது?

உயிரினங்களுக்கு தெரியாத அந்தர்யாமியாக இருக்கும் நீரே, உடலையும், புலன்களையும், மனதையும், உயிரையும் செயல்களில் ஈடுபடுத்துகிறீர். ஆகையால், நீரே, மந்த்ரராஜமாகிய இரு மந்திரங்களையும், வைணவ சரம ஸ்லோகத்தையும், எங்களுக்கு அருள வேண்டும்.

ஸ்ரீ நாராயணர் கூறினார்:

அப்படியானால், இந்த புனிதமான, தீர்த்தம் நிறைந்த, என்னுடைய அருகில் இருக்கும் அக்னியில் மூழ்கி, என்னை சரணடையுங்கள். என்றார்.

அவர்கள் இருவரும், பவகம் என்னும் குளத்தில் மூழ்கி, "ஸ்வர்ண கர்மானுவாகம்" மற்றும் "பவமான சூக்தத்தை" பாராயணம் செய்தார்கள். அங்கு, ஒரு ஒளிமயமான உருவம்கொண்டவர்களும் பாராயணம் செய்வதைக் கண்டனர். அந்த சூக்தங்களை அவர்கள் அந்த நீரிலேயே தியானித்தனர். பின்பு, அவர்கள் நீரிலிருந்து எழுந்து, அங்கு, ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் திவ்வியமான பரிசாரகர்களைக் கண்டார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அமைதியாக, சமமான தோற்றத்துடன், மஞ்சள் பட்டு ஆடை அணிந்திருந்தார்கள். கிரீடம், குண்டலம் அணிந்து, சங்கு சக்கர, கதாயுதம் தரித்திருந்தார்கள். மாலை அணிந்து, வெண்மையான புன்னகையுடன், கண்களைக் குளிரச் செய்தவர்களாக இருந்தார்கள்.

அவர்கள், ஸ்ரீ சூக்தம், புருஷ சூக்தம் போன்றவற்றை, பரம பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வதைக் கண்டார்கள்.

பின்பு அவர்கள், அந்த பரிசாரகர்களிடம், சந்திரனைப் போல் பிரகாசிக்கும் முகம் கொண்டவர்களே, சிரித்த முகத்துடன் எல்லா திசைகளிலும் ஒளி வீசுபவர்களே!

நீங்கள் யார்? இங்கு எதற்காக இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பாராயணம் செய்வது என்ன? 110

किमिदं स्थानममलं मनो येन प्रसीदति।
इदं विज्ञातुमिच्छावो यदि योग्यं बृवन्तु नः।

கிமித³ம் ஸ்தா²நமமலம் மனோ யேந ப்ரஸீத³தி |
இத³ம் விஜ்ஞாதுமிச்சாவோ யதி³ யோக்³யம் ப்³ருவந்து ந: ||

இந்த இடம் தூய்மையாக இருக்கிறதே! இங்கு மனமானது அமைதி அடைகிறதே.

இதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம், நாங்கள் தகுதியுடையவர்கள் என்றால் சொல்லுங்கள். என்று வினவினர்.

**इति श्री बृहद्ब्रह्मसंहितायां प्रथमेपादे
परमधर्मोपाख्यानं नाम सप्तमोऽध्यायः।**

**இதி ஸ்ரீப்³ருஹத்³ப்ர³ஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மேபா³தே³
பரமத⁴ர்மோபாக்²யாநம் நாம ஸப்தமோ(அ)த்⁴யாய: ||**

இத்துடன், ஸ்ரீ பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதல் காண்டத்தில், பரம தர்ம உபாக்யானம் என்னும் ஏழாவது அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

<<<<__>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், எட்டாம் அத்தியாயம்.
மஹாலட்சுமி ஆராதனை
इति श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे अष्टमोऽध्यायः |
महालक्ष्मी समाराधनम् |

பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதற் பாதத்தில் எட்டாம் அத்தியாயம்.
மஹாலட்சுமி ஆராதனை

पार्षदा ऊचुः
वयं भूचारिणोजीवाः कोटिकल्पानुचारिणः |
भगवन्माययारुद्धाह्यस्म कल्पांतरेषु च |
नानाविधशरीराणि रचयंतस्स्व कर्मणा |
उपर्यधस्तलोकान् चरंतो दुःखभागिनः |
कदाचिद्द्वैवयोगेन प्रबुद्धाह्यभवाम च |
संगोभागवतस्यासीद्येनेमां प्रापिता गतिम् |
शुभाशुभविभागेन लोकोयंद्विविधो मतः |
शुभेनकर्मणालोकः शुभायमशुभोऽन्यथा |
कर्मजन्यमिदंसर्वमनित्यं प्राकृतं द्वयम् |
अद्वयं परमद्भाम त्रितीयंप्रकृतेःपरम् |
वैष्णवलोकमित्याहुः सत्यंकर्मविवर्जितम् |
उपासनैकलभ्यन्तं मुक्तनित्यैरुपाश्रितम् |
ज्ञानिनां प्रेमयुक्तानां परमैकांतिनामसौ |
नारायणोजनैर्गम्यः श्रुतवन्तो वयंततः |
तदर्थमिह संप्राप्ताश्श्रीमन्नारायणाश्रमम् |10

பார்ஷதா³ ஊசு: |
வயம் பூ⁴சாரிணோஜீவா: கோடிகல்பானுசாரிண: |
ப⁴க³வந்மாயயாருத்³தா⁴ஹ்யஸ்ம கல்பான்தரேஷு ச ||
நாநாவித⁴ஸரீராணி ரசயந்தஸ்ஸ்வ கர்மணா |
உபரி⁴யத⁴ஸ்தலோகாந் சரந்தோ து³:க²பா⁴கி³ந: ||
கதா³சித்³தை³வயோகே³ன ப்ரபு³த்³தா⁴ஹ்யப⁴வாம ச |
ஸங்கோ³பா⁴க³வதஸ்யாஸீத்³யேநேமாம் ப்ராபிதா க³திம் ||
ஸுபா⁴ஸுப⁴விபா⁴கே³ன லோகோயந்த்³விவிதோ⁴ மத: |
ஸுபே⁴ன கர்மணாலோக: ஸுபா⁴யமஸுபோ⁴(அ)ந்யதா² ||
கர்மஜந்யமித³ம்ஸர்வமநித்யம் ப்ராக்ருதம் த்³வயம் |
அத்³வயம் பரமத்³தா⁴ம த்ருதீயம் ப்ரக்ருதே: பரம் ||
வைஷ்ணவம்லோகமித்யாஹு: ஸத்யம் கர்மவிவர்ஜிதம் |
உபாஸனைகலப்⁴யந்தம் முக்தநித்யைருபாஸ்ரீதம் ||
ஜ்ஞாநிநாம் ப்ரேம யுக்தாநாம் பரமைகாந்திநாமஸௌ |

நாராயணோ ஜனைர்க³ம்ய: ஸ்ருதவந்தோ வயம்தத: ||
தத³ர்த²மிஹ ஸம்ப்ராப்தாஸ்ரீமந்நாராயணாஸ்ரமம் |10

பார்ஷதர்கள் கூறினர்: |

நாங்கள் பூலோகத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஜீவன்கள், கோடி கல்பங்களாக சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றோம். பகவானுடைய மாயையால் கட்டுண்டு, கல்பங்களின் இடையே,

பலவிதமான சரீரங்களை கர்மத்தால் எடுத்துக் கொண்டும், மேல் உலகங்களிலும், கீழ் உலகங்களிலும் சுற்றி, துக்கத்தை அனுபவித்தும் வருகின்றோம். சில நேரங்களில், தெய்வச் செயலினால் அறிவு பெற்றோம். பகவானோடு சேர்ந்து பழகியதால், இப்பொழுது நல்ல கதியை அடைந்தோம். நன்மை தீமைகளின் வேறுபாட்டால், நல்ல கர்மத்தினால், நல்ல உலகமும், தீய கர்மத்தினால், தீய உலகமும் கிடைக்கின்றது. கர்மத்தினால் உண்டான இந்த உலகங்கள் எல்லாம் நிலையற்றவை, இயற்கையால் உண்டான இரட்டைத் தன்மை கொண்டது. இவை எல்லாவற்றையும் கடந்த ஒரு அத்வைத வீடு உள்ளது. அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டது. அது விஷ்ணுவின் உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதுவே சத்தியமானது, கர்மம் இல்லாதது. வழிபாட்டினால் மட்டுமே அடையக் கூடியது. அது முக்தர்களால் மற்றும் நித்தியமானவர்களால் சேவிக்கப்படுவது.

அது ஞானிகளுக்கும், அன்பு நிறைந்த பக்தர்களுக்கும், பரமைகாந்திகளுக்கும் ஆனது.

நாராயணன் ஒருவரால்தான் அடைவிக்கக்கூடும் என்று நாங்கள் வேதங்களில் கேட்டறிந்துள்ளோம். அந்த நோக்கத்திற்காக நாங்கள் அனைவரும் ஸ்ரீமந் நாராயண ஆசிரமத்தை வந்தடைந்தோம். 10

दीक्षांभागवतींप्राप्य हरेस्स्वेच्छानुसारतः |
सेवया भो महाभागौ गतानः कालसंततिः |
संप्राप्य रूपसादृश्यं मन्तराजःप्रभावतः |
एके तस्य विहाराय वाञ्छंतिद्वुमजन्मताम् |
येषां पुष्पस्रजो देवोवक्षसा धारयिष्यति |

एके विहारभूमित्वमाकाङ्क्षति मनीषिणः |
 यत्र श्रीचरणन्यासैः दंपतीविहरिष्यतः |
 एके चंदनकपूरकेसरादि विभूतयः |
 भवितुं तत्र वाञ्छन्ति यास्तु देवोरमापतिः |
 एके वीणामृदङ्गादि शय्यास्तरणभावनाम् |
 इच्छन्ति प्रेमवशतो भगवत्प्रीतये सदा |
 मयूरभृङ्गविहग हंससारस कोकिलाः |
 इच्छामो भवितुं तत्र यत्र * नैश्रेयसं वनम् |
 गायका नर्तकाश्चैव वादकाश्चानुभावकः |
 वयं भवितुमिच्छामो दिव्यलीलासुधांबुधौ |15

தீ³க்ஷாம் பா⁴க³வதீம் ப்ராப்ய ஹரேஸ்ஸ்வேச்சா²நுஸாரத: |
 ஸேவயா போ⁴ மஹாபா⁴கௌ³ க³தான: காலஸந்ததி: ||
 ஸம்ப்ராப்ய ரூபஸாத்³ருஸ்யம் மந்த்ரராஜ: ப்ரபா⁴வத: |
 ஏகே தஸ்ய விஹாராய வாஞ்ச²ந்தித்³ருமஜந்மதாம் ||
 யேஷாம் புஷ்பஸ்ரஜோ தே³வோவக்ஷஸா தா⁴ரயிஷ்யதி |
 ஏகே விஹாரபூ⁴மித்வமாகாங்க்ஷதி மநீஷிண: ||
 யத்ர ஸ்ரீசரணந்யாஸை: த³ம்பதீ விஹரிஷ்யத: |
 ஏகே சந்த³நகர்பூரகேஸராதி³ விபூ⁴தய: ||
 ப⁴விதும் தத்ர வாஞ்ச²ந்தி யாஸ்து தே³வோரமாபதி: |
 ஏகே வீணா ம்ருத³ங்கா³தி³ ஸய்யாஸ்தரணபா⁴வனாம் ||
 இச்ச²ந்தி ப்ரேமவஸதோ ப⁴க³வத் ப்ரீதயே ஸதா³ |
 மயூரப்⁴ருங்க³விஹக³ ஹம்ஸஸாரஸ கோகிலா: ||
 இச்சா²மோப⁴விதும் தத்ர யத்ர நைஸ்ரேயஸம் வநம் |
 கா³யகா நர்தகாஸ்சைவ வாத³காஸ்சானுபா⁴வக: ||
 வயம் ப⁴விதுமிச்சா²மோ தி³வ்யலீலாஸுதா⁴ம்பு³தௌ⁴ |15

ஓ மஹா பாக்யசாலிகளே!

பகவானுடைய விருப்பத்தின்படி பாகவத தீட்சை பெற்று, சேவை செய்வதிலே காலம் சென்றது. மந்திரங்களின் ராஜாவான மந்திரத்தின் வல்லமையால், பகவானின் உருவத்தை ஒத்த உருவத்தைப் பெற்றோம். சிலர், பகவானின் லீலைகளுக்காக மரங்களாகப் பிறக்க விரும்புகின்றனர். அவர்கள் சாத்தும்மலர் மாலைகளை பகவான் தன் மார்பில் அணிவார். சில ஞானிகள், பகவானுடைய லீலா வினோத பூமியாக மாற ஆசைப்படுகிறார்கள். அங்கே, பகவானும் தேவியும் ஆனந்தமாக சஞ்சரிப்பார்கள்.

சிலர் சந்தனம், கற்பூரம், குங்குமப்பூ போன்ற விபூதிகளாக மாற விரும்புகின்றனர்.

அவற்றை தேவியும், தேவாதிபதியான விஷ்ணுவும் உபயோகிப்பார்கள். சிலர் வீணை, மிருதங்கம் போன்ற இசைக் கருவிகளாகவும், படுக்கையாகவும், ஆசனமாகவும் மாற விரும்புகின்றனர். அவர்கள், எப்பொழுதும் பகவானை சந்தோஷப் படுத்த வேண்டும் என்று ஆசைப் படுகின்றனர். மயில், வண்டு, பறவை, அன்னம், கொக்கு, குயில் போன்று,

எங்கே அழிவற்றநிறைந்த காடுகள்(நிஸ்ரேயஸம்) உள்ளதோ, அங்கு நாங்கள் இருக்க ஆசைப்படுகிறோம்.

பாடுபவர்களாகவும், ஆடுபவர்களாகவும், வாசிப்பவர்களாகவும், உணர்பவர்களாகவும், நாங்கள், பகவானுடைய தெய்வீக லீலைகளில் ஆனந்தமாக திளைக்க விரும்புகிறோம். 15

வலயாங்கதவ்யார மஜீரரஸா ஹே: |
 மீனசைவாலஜ் பாலவாலு கா ஹ்மய்ச்வரா: |
 கதாபி பகவத்சைவா வியோகோநோபஸர்பது |
 இதி ஹேதோர்மஹாபா⁴கௌ³ ஸூக்தே த்³வே த்³த⁴தோ(அ)நிஸம் ||
 திஷ்டா²மோ(அ)த்ரவயம் விப்ரா நிவ்ருத்தா: கதிவாஸரா: |
 ஸ்த²வே வைஸ்வாநரே நாம வஹ்நிபீ³ஜஸமுத்³ப⁴வே ||
 மந்த்ரராஜமவிஜ்ஞாய சக்ரஸங்கா²ங்க்னம் வினா |
 வினா ஸூக்தத்³வயம் நாஸ்யஸித்³தி⁴ர்ப⁴வதி வைஷ்ணவீ ||
 ஸ்ரீவத்ஸ ராஜாநோ ஊசது: |
 க்ருபயாகத்²யத்⁴வம் நௌ ஸூக்தே த்³வே ப்³ரஹ்மஸாத⁴னே |
 ஸம்ராத்⁴யே தே கத²ம் சைதே ப⁴க³வத்³பத்³ஸித்³த⁴யே ||
 கிம் நாமநீ ச கிம் தே³வே விநியோக³: கத²ம் தயோ: |
 கத²ஞ்சாராத்⁴யதே தாப்⁴யாம் ப⁴க³வான் புருஷோத்தம: ||20

பகவானுடைய வளையல், தோள்வளை, கால் கொலுசு, அரை நாண் கயிறு போன்ற ஆபரணங்களாகவும், மீன், பாசி, இளம் மணல், மாட மாளிகை, போன்ற இடங்களாகவும், பகவானுடைய சேவையிலிருந்து எப்பொழுதும் விலகி இருக்கக் கூடாது, என்கிற நோக்கத்துடன், இந்த இரண்டு சூக்தங்களையும் நாங்கள் எப்பொழுதும் தரிக்கின்றோம்.(ஓதுகின்றோம்)

ஓ அந்தணர்களே! நாங்கள் இங்கு இந்த(அக்னிமண்டலமாகிய) நெருப்புத் தலத்தில் வசித்து வருகிறோம். இது அக்கினி பீஜத்தில் இருந்து உண்டானது. மந்திரராஜத்தை அறியாமலும், சங்கு சக்கரம் தரிக்காமலும், அணியாமலும், இந்த இரண்டு சூக்தங்கள் இல்லாமல் வைஷ்ணவ சித்தி அடைய முடியாது.

ஸ்ரீவத்ஸ + மஹாராஜா கூறினார்கள்:

கிருபை செய்து, பிரம்மத்தை அடைய உதவும், இந்த இரண்டு சூக்தங்களையும் எங்களிடம் கூறுங்கள். இந்த சூக்தங்கள்மூலம் எவ்வாறு பகவானை அடைய முடியும் எப்படி ஆராதனை செய்வது? இந்த சூக்தங்களின் பெயர்கள் என்ன? இந்த சூக்தங்களின் தேவதை யார்? இந்த சூக்தங்களை எப்படி உபயோகிப்பது? இந்த சூக்தங்களால் எவ்வாறு புருஷோத்தமனான பகவானை ஆராதிப்பது? 20

त ऊचुः

एको नारायणो देवः श्रीमान् कमललोचनः |
एका च परमा शक्तिः सर्वकार्यकरी हरेः |
अनंतशक्तिसंपन्ना सापरापरमेश्वरी |
संतिष्ठते सदा तस्मिन् स्वाश्रयोपुरुषोत्तमे |
शालिपोते यथा शालिः उष्णत्वं पावके यथा |
तथा हरौ रमासाक्षात्प्रभवे शशिसूर्ययोः |
नित्याऽनपायिनी शश्वद्विभिन्ना नैवदृश्यते |
कारणे सर्वजगतामाधारे पुरुषोत्तमे |
सर्गादौ भिद्यतेरूपं तयोरेकं द्विधाकृतम् |
पांचोपनिषदंचैकं नादात्मकमथापरम् |25

த ஊசு: |

ஏகோ நாராயணோ தே³வ: ஸ்ரீமாந் கமலலோசன: |
ஏகா ச பரமா ஸக்தி: ஸர்வகார்யகரீ ஹரே: ||
அநந்தஸக்தி ஸம்பன்னா ஸாபராபரமேஸ்வரீ |
ஸந்திஷ்ட²தே ஸதா³ தஸ்மிந் ஸ்வாஸ்ரய: புருஷோத்தமே ||
ஸாலிபோதே யதா² ஸாலி: உஷ்ணத்வம் பாவகே யதா² |
ததா² ஹரௌ ரமா ஸாக்ஷாத் ப்ரப⁴வே ஸஸிஸூர்யயோ: ||
நித்யா(அ)நபாயினீ ஸஸ்வத்³விபி⁴ன்னா நைவத்³ருஸ்யதே |
காரணே ஸர்வஜக³தாமாதா⁴ரே புருஷோத்தமே ||
ஸர்கா³தௌ³ பி⁴த்³யதே ரூபம் தயோரேகம் த்³விதா⁴க்ருதம் |
பாஞ்சோபநிஷத³ம் சைவ நாதா³த்மகமதா²பரம் ||25

அவர்கள் கூறினார்கள்:

நாராயணன் ஒருவனே தேவன். அவன் திருமகள் மனம்கொண்டவன், தாமரை போன்ற கண்களை உடையவன். அதே போல் அவளிடம், ஒரு சக்தி

இருக்கின்றது. அவளே பகவானுடைய அனைத்து காரியங்களையும் செய்பவள். அந்த சக்தி முடிவில்லாத வல்லமை உடையவள். அவள் பராசக்தி என்றும், பரமேஸ்வரி எனவும் அழைக்கப்படுகிறாள். அவள் எப்பொழுதும் புருஷோத்தமனுள்ளேய இருக்கின்றாள். அவளே தனக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறாள். நெற்பயிரில் அரிசி இருப்பது போலவும், நெருப்பில் உஷ்ணம் இருப்பது போலவும், சந்திர சூரியர்களுக்கு ஒளியைக் ஸமர்ப்பிக்கும் பகவானிடம், மஹாலட்சுமியாக எப்போதும் இருக்கிறாள். அவள் எப்பொழுதும் பகவானை விட்டு விலகாதவள். அவள் எப்பொழுதும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவள். அவள் இந்த உலகங்கள் அனைத்திற்கும் காரணமானவள், ஆதாரமான புருஷோத்தமனிடம் இருக்கிறாள். படைப்பின் ஆரம்பத்தில் அவர்களுடைய ரூபம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒன்று ஐந்து உபநிஷதங்களாகவும், மற்றொன்று நாத வடிவாகவும் இருக்கிறது. 25

நாदात्मकं तु यद्रूपं तत्तु बीजद्वयात्मकम् |
 श्रीबीजं प्रणवं चैक मूलाधारेप्रतिष्ठितम् |
 प्रणवं पौरुषं बीजं विद्धि तत्त्वत्रयात्मकम् |
 श्रीबीजं तु श्रियःप्रोक्तं समस्तैश्वर्य साधनम् |
 प्रणवावयवैस्सृष्टिः त्रिविधाद्विजसत्तम |
 स्वरा हलस्तथान्तस्था नवभेदैःसमन्विताः |
 वासुदेवस्संकर्षण प्रद्युम्नाह्यनिरुद्धकः |
 चत्वारःकेशवाद्यश्च द्वादशस्वरमूर्तयः |30

நாதா³த்மகம் து யத்³ரூபம் தத்து பீ³ஜத்³வயாத்மகம் |
 ஸ்ரீ³பீ³ஜம் ப்ரணவம் சைவ மூலாதாரே ப்ரதிஷ்டி²தம் ||
 ப்ரணவம் பௌருஷம் பீ³ஜம் வித்³தி⁴ தத்த்வத்ரயாத்மகம் |
 ஸ்ரீ³ம் பீ³ஜம் து ஸ்ரீய: ப்ரோக்தம் ஸமஸ்தைஸ்வர்ய ஸாத⁴னம் ||
 ப்ரணவாவயவைஸ்ஸருஷ்டி: த்ரிவிதா⁴த்³விஜஸத்தம |
 ஸ்வர ஹஸ்ததா²ந்தஸ்தா² நவபே⁴தை: ஸமன்விதா: ||
 வாஸுதே³வ: ஸங்கர்ஷண: ப்ரத்³யும்னாஹ்யநிருத்³த⁴க: |
 சத்வார: கேஸவாத்³யஸ்ச த்³வாத்³ஸஸ்வர்மூர்தய: ||30

நாத வடிவில் இருக்கும் ரூபம், இரண்டு பீஜங்களை கொண்டது. ஒன்று ஸ்ரீ பீஜம், மற்றொன்று பிரணவம். இவை இரண்டுமே மூலாதாரத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன. பிரணவம் புருஷ பீஜம். இது மூன்று தத்துவங்களால் ஆனது. ஸ்ரீ பீஜம், திருமகளுக்கு உரியது. இது அனைத்து ஐஸ்வர்யத்தையும்

ஸமர்ப்பிக்கும். பிரணவத்தின் மூலம், மூன்று விதமான சிருஷ்டி உண்டாகின்றன. அவை, ஸ்வரம், ஹல், அந்தஸ்தம். இவை ஒன்பது விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. வாசுதேவன், சங்கர்ஷணன், பிரத்யும்னன், அனிருத்தன் இவர்கள் ப்ரதானதேவதைகள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் மூன்று பிரிவுகளாக கேசவன் முதலிய பன்னிரண்டு ஸ்வர மூர்த்திகளாக விளங்குகிறார்கள். 30

एषा षोडशधासृष्टिः दिव्याश्रीविष्णुरूपिणी |
 अकाररूपस्य हरेर्नित्येयं परमात्मनः |
 हलस्तु प्रकृतेस्सृष्टिः उकाराक्षर संज्ञया |
 चतुर्विंशति भेदेन कादिरूपाधरादिना |
 पंचविंशो मकारोयं पुरुषोनववर्णकः |
 एवं हि पौरुषेबीजे स्थितं वर्णात्मकंजगत् |
 वासुदेवादिमूर्तीनां चतस्रशशक्तयस्तु याः |
 तथैव केशवादीनां द्वादशाभिःप्रकीर्तिताः |
 श्रीरूपा बीजभूतास्ता विज्ञेया मन्त्रपारगैः |
 एवं षोडशधाभिन्नं श्रीबीजानामतश्श्रुणु |35

ஏஷா ஷோட³ஸதா⁴ஸ்ருஷ்டி: தி³வ்யஸ்ரீவிஷ்ணுரூபிணீ |
 அகாரரூபஸ்ய ஹரேர்நித்யேயம் பரமாத்மந: ||
 ஹலஸ்து ப்ரக்ருதே: ஸ்ருஷ்டி: உகாராக்ஷர ஸம்ஜ்ஞயா |
 சதுர்விம்ஸதிபே⁴தே³ன காதி³ரூபா த⁴ராதி³னா ||
 பஞ்சவிம்ஸோ மகாரோயம் புருஷோநவவர்ணக: |
 ஏவம் ஹி பெளருஷே பீ³ஜே ஸ்தி²தம் வர்ணாத்மகம் ஜக³த் ||
 வாஸுதே³வாதி³மூர்தீநாம் சதஸ்ரஸ்ஸக்தயஸ்து யா: |
 ததை²வ கேஸவாதீ³நாம் த்³வாத³ஸாபி⁴: ப்ர கீர்திதா: ||
 ஸ்ரீரூபா பீ³ஜபூ⁴தாஸ்தா விஜ்ஞேயா மந்த்ரபாரகை³: |
 ஏவம் ஷோட³ஸதா⁴பி⁴ன்னம் ஸ்ரீம்பீ³ஜாநாமத: ஸ்ருணு ||35

இந்த பதினாறு வகையான சிருஷ்டியும், திவ்யமான திருமகளையும், விஷ்ணுவையும் தன்னகத்தே கொண்டது. அகார ரூபத்தில் இருப்பது பகவான், பரமாத்மா. இது என்றும் நித்தியமானது. ஹல் என்பது இயற்கையின் சிருஷ்டி. இது உகார வடிவில் இருக்கிறது. இது க முதல் ப வரை 24 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. மகாரம் என்பது 25வது எழுத்து. இது புருஷனாக உள்ளது. இது 9 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. இந்த புருஷ பீஜத்திலே, வர்ணங்களால் ஆன உலகம் உள்ளது. வாசுதேவன் முதலிய மூர்த்திகளுக்கு நான்கு சக்திகள் உள்ளன. அது போலவே, கேசவன் முதலியவர்களுக்கு பன்னிரண்டு சக்திகள் உள்ளன.

இந்த சக்திகள் திருமகளின் வடிவம், பீஜமாக இருப்பதை மந்திரங்களை அறிந்தவர்கள் உணர்வார்கள். இப்படியாக, ஸ்ரீ பீஜம் 16 விதமாகப் பிரிந்து இருக்கிறது. இனி கேளுங்கள். 35

लक्ष्मीर्गिरा रतिश्रीषा वासुदेवादिशक्तयः |
 *श्रीर्लक्ष्मीः कमलापद्मा पद्मिनी कमलालया |
 रमा वृषाकपिर्धन्या पृथ्वी यज्ञा तथेदिरा |
 शक्तयः केशवादीनांसंप्रोक्तामुनिपुङ्गवैः |
 उत्पत्तिस्थिति कर्तारौ बीजभूतौ सनातनौ |
 आत्मानौ वाचकौवाच्यौ पंचोपनिषदात्मकौ |
 संहारेकारणेकारे नादे व्याकृतरूपिणौ |
 वाच्यावाच्यकृतालीनौ सर्वाधारेसनातने |
 कार्यादौ निलयेस्वस्य सृष्ट्वा विश्वंहदंबुजात् |
 प्रविष्टःप्राणरूपेण ह्यन्तर्यामितया तथा |40

लक्ष्मीर्किरा रतिश्रीषोषा वासुदे³वा³ति³श³क्तयः |
 ஸ்ரீர்லக்ஷ்மீ: கமலா பத்³மா பத்³மிநீ கமலாலய ||
 ரமா வருஷா கபி⁴ர்த⁴ன்யா ப்ருத்²வீ யஜ்ஞா ததை²ந்தி³ரா |
 ஸக்தய: கேஸவாதீ³னாம் ஸம்ப்ரோக்தா முநிபுங்க³வை: ||
 உத்பத்திஸ்தி²தி²கர்தாரெள பீஜபூ⁴தெள ஸநாதநெள |
 ஆத்மானெள வாசகெள வாச்யெள பஞ்சோபநிஷதா³த்மகெள ||
 ஸம்ஹாரே காரணே(அ)கரே நாதே³ வ்யாக்ருத ரூபிணெள |
 வாச்யாவாச்யக்ருதாலீனெள ஸர்வாதா⁴ரே ஸநாதனே ||
 கார்யாத்³யெள³ நிலயே ஸ்வஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்வா விஸ்வம் ஹ்ருத³ம்பு³ஜாத் |
 ப்ரவிஷ்ட: ப்ராணரூபேண ஹ்யந்தர்யாமிதயா ததா² ||40

லட்சுமி, கீரா, ரதி, உஷா ஆகியோர் வாசுதேவன் முதலியோரின் சக்திகள். ஸ்ரீ, லட்சுமி, கமலா, பத்மா, பத்மினி, கமலாலய, ரமா, விருஷாகபி, தன்யா, பூமி, யஜ்ஞா, இந்திரா ஆகியோர், கேசவன் முதலியோரின் சக்திகள் என்று முனிவர்களால் சொல்லப்படுகின்றன. இவர்கள், உற்பத்திக்கும், நிலைபெற செய்வதற்கும் காரணமானவர்கள். இவர்களே பீஜம், நித்தியமானவர்கள். இவர்கள் ஆத்மாக்கள். வாக்கியமும் அது உணர்த்தும் பொருளுமாய், ஐந்து உபநிஷதங்களின் வடிவமாக இருக்கின்றனர். ஸம்ஹார காலத்தில் காரணமும், காரியமும் நாதத்தில் ஒடுங்கி, பிறகு வெளிப்படுகின்றனர். வாக்குக்கும், வாக்கிற்கு அப்பாற்பட்டதற்கும் காரணமாய், எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாய் நித்தியமாய் இருக்கின்றனர். சிருஷ்டியின் தொடக்கத்தில், தன் இருப்பிடத்திலிருந்து, தன் இதயத்தாமரையில் இந்த உலகத்தைப் படைத்து, அந்தர்யாமியாகவும், பிராணனாகவும்பிந்து வாகவும் உள்ளே நுழைகிறார். 40

நாदातीतं परं ब्रह्म ह्यन्तर्यामितयास्थितम् ।
 नादात्मकं शब्दमयं प्राणरूपेण संस्थितम् ।
 समष्टिव्यष्टिरूपेण ते रूपे परमात्मनः ।
 प्रतिदेहं स्थितो व्यष्ट्या समष्ट्या परमेपदे ।
 छंदोरूपो हरेः पार्श्वमास्थितस्सस्तु वन्नमुम् ।
 तेनैव प्रोक्तवान् धर्मं परं चाऽपरमेव च ।
 परं भागवतं धर्मं यं निवृत्यात्मकं मतम् ।
 प्रवृत्तिलक्षणं चान्यदपरं धर्ममुच्यते ।
 तद्धर्मपालनायाथ मुनिभूपतिमूर्तिभृत् ।
 स्थापयामास लोकानां हितैषी भगवान् हरिः । 45

நாதா³தீதம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஹ்யந்தர்யாமிதயாஸ்தி²தம் ।
 நாதா³த்மகம் ஸப்³த³மயம் ப்ராணரூபேண ஸம்ஸ்தி²தம் ।
 ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபேண தே ரூபே பரமாத்மந: ||
 ப்ரதிதே³ஹம் ஸ்தி²தோ வ்யஷ்ட்யா ஸமஷ்ட்யாபரமேபதே³ ।
 ச²ந்தோ³ரூபோ ஹரே: பார்ஸ்வமாஸ்தி²தஸ்ஸஸ்துவந்நமும் ||
 தேனைவ ப்ரோக்தவான் த⁴ர்மம் பரம் சா(அ)பரமேவ ச ।
 பரம் பா⁴க³வதம் த⁴ர்மம் யம் நிவ்ருத்யாத்மகம் மதம் ||
 ப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணம் சா(அ)ந்யத³பரம் த⁴ர்மமுச்யதே ।
 தத்³த⁴ர்ம பாலனாயாத² முநிபூ⁴பதிமூர்திப்⁴ருத் ||
 ஸ்தா²பயாமாஸ லோகானாம் ஹிதைஷீ ப⁴க³வாந் ஹரி: |45

நாதத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருள், அந்தர்யாமியாக இருக்கிறார்.
 (இது முதலாவது பாகம்.)

நாத வடிவில் இருக்கும் சப்தம், பிராண வடிவில் நிலைத்திருக்கிறது.
 பரமாத்மாவின்ரூபம் சமஷ்டி என்றும் வியஷ்டி என்றும் இருவிதமாக
 இருக்கிறது.

பரமாத்மா ஒவ்வொரு உடலிலும் வியஷ்டியாகவும், பரமபதத்தில்
 சமஷ்டியாகவும் இருக்கிறார். அந்த பரமாத்மா, வேத வடிவில், பகவான்
 அருகில் இருந்து அவரைத் துதி செய்து கொண்டு இருக்கிறார். அவரே பரம்,
 அபரம் என்ற இரண்டு தர்மத்தையும் உபதேசித்தார்.

பரம் என்பது, பகவானை அடையும் வழி. அது நிவர்த்தி தர்மம் என்றும்
 சொல்லப்படுகிறது.

அபரம் என்பது, உலக காரியங்களில் ஈடுபடுவது. அது பிரவிர்த்தி தர்மம்
 என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த தர்மத்தை நிலை நாட்ட, முனிவர்களும்,
 அரசர்களும் ரூபம் கொண்டு, உலக நன்மைக்காக, பகவான் ஹரி அதை
 நிறுவினார். 45

कदाचिद्वपती तौ तु रूपे द्वे परमाद्भुते ।
 दधतुः कृपया भूयो मूलमन्त्रेण दृष्टये ।
 वाग्भिषोडशभिर्लक्ष्मीः स्वरूपं जगृहेमुदा ।

அஷ்டாஷாத்திரம் ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |
 ஶ்ரீஸூக்தம் ப்ரதமம்ப்ரஹ்மணம் ப்ரஹ்மணம் |

கதா³சித்³த³ம்பதீ தெள து ரூபே த³வே பரமாத்³பு⁴தே |
 த³த⁴து: க்ருபயா பூ⁴யோ மூலமந்த்ரேண த³ருஷ்டயே ||
 வாக்³பி⁴: ஷோட³ஸபி⁴ர்லக்ஷ்மீ: ஸ்வரூபம் ஜக்³ருஹே முதா³ |
 அஷ்டாத³ஸாத்மகம் ரூபம் ப⁴க³வாந் பூ⁴தபா⁴வன: ||
 ஸ்ரீஸூக்தம் ப்ரத²மம் ப்ரோக்தம் த³விதீயம் பௌருஷம் மதம் |
 ருஷி தயோஸ்து தாவேவ ஸ்ரீம் பீ³ஜம் ப்ரணவம் ததா² ||
 ச²ந்தோ(அ)னுஷ்டுப் ஸமா²க்²யாதம் தே³வதே தே ச த³ம்பதீ |
 விநியோக³ஸ்து ஸர்வத்ர புருஷார்த²சதுஷ்டயே ||
 ஸூக்தமூர்தி பரம் ப்³ரஹ்ம ஸதோ³பாஸ்யம் மநீஷிபி⁴: |
 ஆப்⁴யா மாராத்⁴யேத்³தே³வம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் முதா³ ||50

சில நேரங்களில், அந்த தம்பதியினர், மிகவும் அற்புதமான இரண்டு ரூபங்களை கிருபையுடன் தரிசனம் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, மூலமந்திரூபத்தையும் தரிக்கின்றனர். பதினாறு வாக்குகளால், திருமகள் சந்தோஷத்துடன் தன்னுடைய ரூபத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

எல்லா உயிர்களையும் காக்கும் பகவான், பதினெட்டு ரூபங்களை ஏற்றார். ஸ்ரீ சூக்தம் முதன்மையானது என்றும், புருஷ சூக்தம் இரண்டாவது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இந்த இரண்டுக்கும் ரிஷி அவர்களே. ஸ்ரீ பீ³ஜமும், பிரணவமும் கூட அவர்களே. இதனுடைய சந்தஸ் அனுஷ்டுப் என்றும், தேவதைகள் இந்த தம்பதியினரே என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சூக்த வடிவில் இருக்கும் பரம்பொருளை, ஞானிகள் எப்பொழுதும் வழிபட வேண்டும். இந்த இரண்டு சூக்தங்களைக் கொண்டு, ஸ்ரீமந் நாராயணனை சந்தோஷத்துடன் ஆராதிக்கலாம். இந்த சூக்தங்களால் எல்லா விதமான புருஷார்த்தங்களிலும் உபயோகிக்கலாம்.பெறலாம்.50

सर्वैरपि समाराध्यौ यद्यप्येदौ च दंपती |
 वेदवाक्यैस्तथाप्येते सूक्तेसाधारणेद्वयोः |
 विष्णोराराधनार्थाय पौरुषं सूक्तमुत्तमम् |
 देव्या आराधनायैतच्छ्रीसूक्तं तु श्रियाकृतम् |
 द्वेसूक्ते प्रातरुत्थाय स्मृत्वा मनसिदंपती |
 पठेदनन्यशरणः परमैकांतितामियात् |
 सूक्तयोस्तुतयोस्तावत् प्रकारद्वयमुत्तमम् |
 उपधारय वक्ष्यामि यदि ते मनसिस्पृह |
 तुला मकर मेषे वा शुक्रवारे विशेषतः |
 अष्टमीदिनमारभ्य द्वादश्यान्तं प्रपूजयेत् |55

ஸர்வைரபி ஸமாராத்யௌ யத்யப்யேதௌ ச தம்பதீ |
 வேதவாக்யைஸ்ததாயேதே ஸுக் தே ஸாதாரணே த்வயோ: ||
 விஷ்ணோ: ஆராதனார்தாய பெளருஷம் ஸுக் தமுத்தமம் |
 தேவ்யா ஆராதனாயைததஸ்ரீ ஸுக் தம் து ஸ்ரியா க்ருதம் ||
 த்வே ஸுக் தே ப்ராதருத்தாய ஸ்ம்ருத்வா மநஸி தம்பதீ |
 படேதநந்யஸரண: பரமைகாந்திதா மியாத் ||
 ஸுக் தயோ: ஸ்துதயஸ்தாவத் ப்ரகாரத்வயமுத்தமம் |
 உபதாரய வக்ஷ்யாமி யதி தே மநஸி ஸ்ப்ருஹ ||
 துலா மகர மேஷே வா ஸுக்ரவாரே விஸேஷத: |
 அஷ்டமீ திநமாரப்ய த்வாதஸ்யந்தம் ப்ரபூஜயேத் ||55

இந்த தம்பதியினர் இருவரும் எல்லா விதத்திலும் ஆராதனைக்கு உரியவர்கள்.

வேதத்தின் வாக்கியங்களின்படி, இந்த இரண்டு சூக்தங்களும் இருவருக்கும் பொதுவானவை.

விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதற்கு புருஷ சூக்தம் சிறந்தது. தேவியை ஆராதிப்பதற்கு ஸ்ரீ சூக்தம் திருமகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த இரண்டு சூக்தங்களையும், காலையில் எழுந்தவுடன், மனதில் நினைத்து, வேற எந்த பற்றும் இல்லாமல், ஒருவன் படித்தால், அவன் பக்தி மார்க்கத்தில் சிறந்த நிலையை அடைவான். சூக்தங்கள் என்பது இரண்டு வகைப்படும். அவை சூக்தங்கள் ஸ்தோத்திரங்கள். உனக்கு மனதில் ஆசை இருந்தால், நான் அதையும் சொல்கிறேன், கேள். துலா, மகரம், மேஷம் போன்ற மாதங்களிலும், வெள்ளிக் கிழமைகளில் சிறப்பாகவும், அஷ்டமி தொடங்கி துவாதசி வரை, இந்த சூக்தங்களை கொண்டு பகவானை வழிபடலாம். 55

மஹா லக்ஷ்மீத்யானம்

"क्षीराब्धितनयां देवीं रक्तांबोज निवासिनीम् |
 महालक्ष्मीं महाविद्यां महाभय विनाशिनीम् |
 नारायणांक संरूडां किशोरीं कनकप्रभाम् |

त्रिजगन्मातरं गौरीम् मातुलङ्गधरां श्रियम् |
 " सप्तम्यां प्रातरुत्थाय गुरुनत्वा विधानतः |
 अनुज्ञां देहि भगवन् ! महालक्ष्म्याः प्रसाधने |
 संपादय महाभाग ! मण्डपमणिवेदिकाम् |
 पूजाद्रव्याणिसर्वाणि कुण्डं च यजनाय वै |
 दत्तानुज्ञास्तुगुरुणा मन्त्रस्नानंविधाय च |
 प्रणयेत्षोडशस्तम्भं मण्डपं वेदिकोज्ज्वलम् |60

கூர்ராப்³தி⁴தநயாம் தே³வீம் ரக்தாம்போஜ நிவாஸிநீம் |
 மஹாலக்ஷ்மீம் மஹாவித்³யாம் மஹாப⁴ய விநாஸிநீம் ||
 நாராயணாங்க ஸம்ஸூடா⁴ம் கிஸோரீம் கனகப்ரபா⁴ம் |
 த்ரிஜக³ந்மாதரம் கௌ³ரீம் மாதுலுங்க³த⁴ராம் ஸ்ரியம் ||
 ஸப்தம்யாம் ப்ராதருத்தா²ய கு³ரும் நத்வா வித⁴ானத: |
 அனுஜ்ஞாம் தே³ஹி ப⁴க³வந்! மஹாலக்ஷ்ம்யா: ப்ரஸாத⁴னே ||
 ஸம்பாத³ய மஹாபா⁴க³! மண்ட³பமணிவேதி³காம் |
 பூஜாத்³ரவ்யாணி ஸர்வாணி குண்ட³ம் ச யஜனாய வை ||
 த³த்தாநுஜ்ஞாஸ்து கு³ருணா மந்த்ரஸ்னானம் வித⁴ய ச |
 ப்ரணயேத் ஷோட³ஸஸ்தம்ப⁴ம் மண்ட³பம் வேதி³கோஜ்ஜ்வலம் || 60

திருப்பாற்கடலில் உதித்தவளும், செந்தாமரையில் வசிப்பவளும்,
 மஹாலட்சுமியாகவும், மஹாவித்தையாகவும், பெரும் பயத்தைப்
 போக்குபவளுமான தேவியை வணங்குகிறேன். | நாராயணனின் மடியில்
 அமர்ந்திருக்கும் இளம் பெண்ணும், பொன்னிறம் உடையவளும், மூன்று
 உலகங்களுக்கும் தாயானவளும், கௌரியும், மாதுளங்கத்தை கையில்
 ஏந்தியவளும், ஸ்ரீதேவியுமானவளை பணிகின்றேன். "சப்தமி திதியில்
 காலையில் எழுந்து, குருவை வணங்கி, முறைப்படி, பகவானே!
 மஹாலட்சுமியை அலங்கரிக்க எனக்கு அனுமதி தாருங்கள்
 மஹாபாக்யவானே! மண்டபத்தையும், ரத்தின வேதிகையையும்
 உருவாக்குங்கள். பூஜைக்குரிய பொருட்கள் அனைத்தையும், யாக
 குண்டத்தையும் தயார் செய்யுங்கள். குரு அனுமதி அளித்ததும், மந்திர
 ஸ்நானம் செய்து, பதினாறு தூண்கள் கொண்ட, ஒளிவீசும் மேடையுடைய
 மண்டபத்தை அமைக்க வேண்டும். 60

वरयेद्ब्राह्मणान् शुद्धान् महाभागवतान् शतम् |
 पाठार्थं तु महादेव्याःसूक्तं वै लक्षवारतः |
 पाठयेत्परयाभक्त्यात्वष्टम्या तु दिनत्रयम् |
 पंचामृतेन संस्नाप्य पूजयेत्वाऽर्हणोत्तमैः |
 पायसेन तु नैवेद्यं पक्वान्निर्विविधैस्तथा |
 ' गंधपुष्पाक्षतैश्चैव स्तवनीराजनादिभिः |
 रात्रौजागरणं कुर्यात् नृत्यगीत महोत्सवैः |
 एकादशीमथारभ्य वह्निकार्यं समाचरेत् |

दशांशेन प्रजुह्यात् मूलमन्त्रेणवाञ्जितः |
लक्षं प्रजुह्याद्वापि पायसेन हविष्यभुक् |65

வரயேத் ப்³ராஹ்மணான் ஸூத்³தான் மஹாபா⁴க³வதான் ஸதம் |
பாடா²ர்த²ம் து மஹா தே³வ்யா: ஸூக்தம் வை லக்ஷ்வாரத: ||
பாட²யேத் பரயா ப⁴க்த்யா த்வஷ்டம்யா து தி³னத்ரயம் |
பஞ்சாம்ருதேன ஸம்ஸனாப்ய பூஜயேத்வா(அ)ர்ஹணோத்தமை: ||
பாயஸேன து நைவேத்³யம் பக்வானைர்வவிதை⁴ஸ்ததா² |
க³ந்த⁴புஷ்பாக்ஷதைஸ்சைவ ஸ்தவனீராஜனாதி³பி⁴: ||
ராத்ரௌ ஜாக³ரணம் குர்யாத் ந்ருத்யகீ³த மஹோத்ஸவை: |
ஏகாத³ஸீமத²ர⁴ய வஹ்நிகார்யம் ஸமாசரேத் ||
த³ஸாம்ஸேன ப்ரஜுஹூயாத் மூலமந்த்ரேண வாக்³ஜித: |
லக்ஷம் ப்ரஜுஹூயாத்³வாபி பாயஸேன ஹவிஷ்யபு⁴க் ||65

நூறு மஹா பாகவதர்களான, தூய்மையான அந்தணர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

மஹாலட்சுமியின் சூக்தத்தை ஒரு லக்ஷம் தடவை ஜபிக்கச் சொல்ல வேண்டும். பரம பக்தியுடன் அஷ்டமி தொடங்கி மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து ஜபம்செய்யச் சொல்ல வேண்டும். பஞ்சாமிரத்தால் அபிஷேகம் செய்து, சிறந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும். பாயஸம் மற்றும் பலவிதமான பலகாரங்களை நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். சந்தனம், மலர், அக்ஷதை கொண்டு அலங்கரித்து, ஸ்தோத்திரம் சொல்லி, ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். இரவில், நாட்டியம், பாட்டு போன்ற திருவிழாக்களோடு ஜாகரணை இருக்க வேண்டும். ஏகாதசி தொடங்கி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். வாக்மை அடக்கி, மூல மந்திரத்தை சொல்லி, பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அல்லது பாயஸம் கொண்டு ஒரு லக்ஷம் தடவை ஹோமம் செய்யலாம். 65

द्वादश्यां पूजयेत्सर्वान् वैष्णवान् भोजयेद् द्विजान् |
अंगारणसंयुक्तां स यानायुधभूषणाम् |
पूजयेत्परया भक्त्या महालक्ष्मीमनन्यधीः |
सर्वान्कामानवाप्नोति निष्कामो मोक्षभाग्भवेत् |
प्रणवादिं ऋचंसंयग् लक्ष्मीसूक्तस्यवैष्णवः |
कल्पयेद्यजनेदेव्याः क्रमादावाहनादिषु |
वेद्यांप्रकल्पयेत्पीठं तत्र पद्मं तु संलिखेत् |
पूर्येद्विविधैर्वर्णैः तद्विधिंचावधारय |
भङ्गेषोडशधाक्षेत्रे चतुर्भिःमध्यमैः पदैः |
प्रागादिकैःप्रदेशैश्च विदधीतनवांबुजम् |70

த்³வாத³ஸ்யாம் பூஜயேத் ஸர்வான் வைஷ்ணவான் போ⁴ஜயேத் த்³விஜான் |
 அங்க³ாவரணஸம்யுக்தாம் ஸ யாநாயுத⁴பூ⁴ஷணாம் ||
 பூஜயேத் பரயா ப⁴க்த்யா மஹாலக்ஷ்மீம் அநந்யதீ⁴: |
 ஸர்வான் காமானவாப்னோதி நிஷ்காமோ மோக்ஷபா⁴க்³ப⁴வேத் ||
 ப்ரணவாதி³ம் ருஸம் ஸம்யக் லக்ஷ்மீஸூக்தஸ்ய வைஷ்ணவ: |
 கல்பயேத் யஜனே தே³வ்யா: க்ரமாதா³வாஹனாதி³ஷு ||
 வேத்³யாம் ப்ர கல்பயேத் பீட²ம் தத்ர பத்³மம் து ஸம்லிகி²த் |
 பூரயேத் விவிதை⁴ர் வர்ணை: தத்³விதி⁴ம் சாவதா⁴ரய ||
 ப⁴ங்கே³ ஷோட³ஸதா²க்ஷேத்ரே சதுர்பி⁴: மத்⁴யமை: பதை³: |
 ப்ராகா³தி³கை: ப்ரதே³ஸைஸ்ச விதி³தீ⁴த நவாம்பு³ஜம் ||70

துவாதசியில், எல்லா வைஷ்ணவர்களையும், அந்தணர்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

அங்கங்களும் ஆபரணங்களும், ஆயுதங்களும் கொண்டு, ஒப்பற்ற பக்தியுடன் மஹாலட்சுமியை பூஜிக்க வேண்டும். எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறும். விருப்பம் இல்லாமல் பூஜை செய்தால், மோக்ஷம் கிடைக்கும். வைஷ்ணவன், ஸ்ரீ சூக்தத்தின் மந்திரத்தை, பிரணவத்தோடு ஆரம்பித்து, தேவியை ஆராதிக்கும்போது, ஆவாஹனம் முதலிய பூஜைகளை செய்ய வேண்டும். பீடத்தில் தாமரையை வரைந்து, பலவிதமான வர்ணங்களைக் கொண்டு நிரப்பவும். அதன் முறையை சொல்கிறேன் கேள். பத்ம மண்டலத்தை பதினாறு பகுதிகளாக பிரித்து, நான்கு மத்தியமான இடங்களிலும், கிழக்கு முதலான திசைகளிலும், ஒன்பது தாமரைகளை வரையவும். 70

मध्यमं कर्म कार्यमष्टपत्रं यथा शृणु |
 चतुर्धा भ्रामयेत्सूत्रं वर्जयित्वाऽष्टमं बहिः |
 कर्णिका केसरं पत्रं संधीपर्वीति च क्रमात् |
 सूत्राणामंतरेभूयः क्षिपेत्सूत्राष्टकं तथा |
 पद्मसंधिस्तु सूत्रेण दिक्क्रमेण दक्षाष्टकम् |
 पद्मांतराणामष्टानामेवमेव विधिभवेत् |
 बहिर्द्वारयुत्कोण शोभनादिकसंयुतम् |
 चतुर्वर्णरजोयुक्तं नवपद्मं प्रकल्पयेत् |
 तस्मिन्नावाहयेल्लक्ष्मीमन्तर्यागं विधाय हि |
 हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम् |
 घटेसुवर्णघटिते राजते ताम्रजेपि वा |
 मृण्मयेवापिसंपूर्णे दधाक्षीरेणवारिणा |75

மத்⁴யமம் கமலம் கார்யமஷ்டபத்ரம் யதா² ஸ்ருணு |
 சதுர்தா⁴ ப்⁴ராமயேத் ஸூத்ரம் வர்ஜயித்வா(அ)ஷ்டமம் ப³ஹி: ||
 கர்ணிகா கேசரம் பத்ரம் ஸந்தி⁴ பர்வேதி ச க்ரமாத் |
 ஸூத்ராணாமந்தரே பூ⁴ய: க்ஷிபேத் ஸூத்ராஷ்டகம் ததா² ||
 பத்³மஸந்தி⁴ஸ்து ஸூத்ரேண தி³க்ரமேண த³ளாஷ்டகம் |

பத்³மாந்தராணாமஷ்டானாமேவமேவ விதி⁴ர்ப⁴வேத் ||
 ப³ஹிர் த்³வாரயுதம் கோண ஸோப⁴னாதி³க ஸம்யுதம் |
 சதுர்வரண ரஜோயுக்தம் நவபத்³மம் ப்ர கல்பயேத் ||
 தஸ்மிந் ஆவாஹயேத் லக்ஷ்மீம் அந்தர்யாக³ம் வித⁴ய ஹி |
 ஹிரண்யவரணாம் ஹரிணீம் ஸுவர்ணரஜதஸ்ரஜாம் ||
 க⁴டே ஸுவர்ணக⁴டிதே ராஜதே தாம்ரஜே(அ)பி வா |
 ம்ருண்மயே வா(அ)பி ஸம்பூர்ணே த³த்⁴நா க்ஷீரேண வாரிணா ||75
 நடுவில், எட்டு இதழ்களுடன் தாமரையை வரையவும். நான் சொல்வது போல்
 கேள்.

நான்கு முறை நூலால் சுற்றி, எட்டாவது பகுதியை விட்டு விடவும். கர்ணிகை,
 கேசரம், இதழ், சந்தி, பர்வம் என்று வரிசையாக வரையவும். நூலின் நடுவில்,
 எட்டு நூல்களை போடவும்.

தாமரை சந்தியை, நூலால் திசை கிரமமாக, எட்டு இதழ்களாக வரையவும்.
 தாமரைக்கு இடைப்பட்ட எட்டு பகுதிகளையும் அதே முறையில் வரையவும்.
 வெளியே நுழைவாயிலுடன், மூலைகளுடன், அழகிய பகுதிகளுடன், நான்கு
 வர்ணப் பொடியுடன் ஒன்பது தாமரைகளை வரையவும். அதில்
 மஹாலட்சுமியை, அந்தர்யாகம் செய்து ஆவாஹனம் செய்யவும்.

தங்க நிறத்தில், அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்தவள், தங்கம், வெள்ளி
 மாலை அணிந்தவளை, தங்க குடத்தில் அல்லது வெள்ளி குடத்தில் அல்லது
 செம்பு குடத்தில்,

அல்லது மண்பானை நிறைய தயிர், பால், தண்ணீர் நிரப்பப்பட்ட குடத்தில்
 ஆவாஹனம் செய்க. 75

तत्र मामच्युतोत्संगे निविष्टं पद्ममालिनीम् |
 “शरच्चंद्रसुधासार शिशिरस्मित शोभिताम् |
 अनिर्देश्यामनौपम्यां अनंतां विश्वभाविनीम् |
 आमोदमिवपुष्पाणां दिविस्थानां प्रभामिव |
 न निष्कामयितुंशक्यामनन्यां पुरुषोत्तमात् |
 नित्यानपायिनीमेव भावयित्वानिजांतरे।”
 प्रसन्नवदनांगौरी किशोरीकमलालयाम् |
 चतुर्भुजांबुजकरां मातुलुंग करद्वयाम् |80

தத்ர மாம் அச்யுதோத்ஸங்கே³ நிவிஷ்டாம் பத்³மமாலினீம் |
 “ஸரச்சந்த்³ரஸுதா⁴ஸார ஸிஸிரஸ்மித ஸோபி⁴தாம் |
 அநிர்தே³ஸ்யா மநௌபம்யாம் அநந்தாம் விஸ்வபா⁴விநீம் ||
 ஆமோத³மிவ புஷ்பாணாம் தி³விஸ்தா²னாம் ப்ரபா⁴மிவ |
 ந நிஷ்க்ராமையிதும் ஸக்யாம் அநந்யாம் புருஷோத்தமாத் ||
 நித்யாநபாயினீமேவ பா⁴வய்த்வாநிஜாந்தரே”||
 ப்ரஸந்நவத³னாம் கௌ³ரீம் கிஸோரீம் கமலாலயாம் |
 சதுர்பு⁴ஜாம்பு³ஜகராம் மாதுலுங்க³ கரத்³வயாம் ||80

அங்கே அச்சுதனின் மடியில், தாமரை மாலை அணிந்து, "சரத் காலத்து நிலவின் குளிர்ச்சியான புன்னகையுடன், சொல்லுக்கு அடங்காதவள், ஒப்பில்லாதவள், முடிவில்லாதவள், இந்த உலகத்தை நடத்துபவள், வானத்தில் இருக்கும் மலர்களின் நறுமணம் போன்றவள், தேவர்களின் பிரகாசம் போன்றவள், புருஷோத்தமனிடமிருந்து பிரிக்க முடியாதவள், என்றும் மாறாதவள், என்று மனதில் எண்ணி தியானிக்கவும்." சந்தோஷமான முகத்துடன், கௌரியாக, இளம்பெண்ணாக, தாமரையில் இருப்பவளை, நான்கு கைகளுடன், தாமரை ஏந்தியவளை, மாதுளங்க கனி ஏந்தியவளை, 80

पद्मगर्भनिभांकान्तामसितायत लोचनाम् |
स्फुरत्कटककेयूर हारकुण्डलमण्डिताम् |
गंभीरनाभित्रिवर्णी विभूषिततनूदराम् |
सुकर्कशदोत्तुङ्ग पीनवृत्तघनस्तनीम् |
चरद्विरेफ पटल समाक्रांतालकावळिम् |
आरक्ताधरबिंबांतर्लसन्मुक्ताफलद्विषाम् |
अर्धचंद्रललाटस्थ राजमानविशेषिकाम् |
सर्वलक्षण संपन्नां कृष्णकुंचित मूर्धजाम् |
वरदांपङ्कजकरां पद्ममालाविभूषिताम् |
विष्णुवामभुजाश्लिष्टां भक्ताभीष्टप्रदायिनीम् |
ध्यात्वेमांसमुखीं कुर्यान्मन्त्रमूर्तिसनातनीम् |"85

பத்³மக³ர்ப⁴நிபா⁴ங்காந்தாமஸிதாயத லோசனாம் |
ஸ்பு²ரத் கடக கேயூ³ர ஹார குண்ட³லமண்டி³தாம் ||
க³ம்பீ⁴ர நாபி⁴ த்ரிவளீம் விபூ⁴ஷித தனுத³ராம் |
ஸுகர்கஸத³ருடோத்துங்க பீனவருத்த க⁴னஸ்தநீம் ||
சரத்³வி ரேப படல ஸமாக்ராந்தாலகாவளிம் |
ஆரக்தாத⁴ர பி³ம்பாந்தர்லஸந் முக்தாப²லத்³விஷாம் ||
அர்த⁴சந்த³ர லலாடஸ்த² ராஜமானவிஸேஷிகாம் |
ஸர்வலக்ஷண ஸம்பன்னாம் க்ருஷ்ண குஞ்சித மூர்த⁴ஜாம் ||
வரதா³ம் பங்கஜ கராம் பத்³மமாலா விபூ⁴ஷிதாம் |
விஷ்ணுவாமபு⁴ஜாஸ்லிஷ்டாம் ப⁴க்தாபீ⁴ஷ்டப்ரதா³யிநீம் ||
த்⁴யாத்வேமாம் ஸம்முகீ²ம் குர்யாந்மந்த்ரமூர்தீம் ஸனாதநீம் |85

தாமரை மொட்டு போன்ற அங்கங்களை உடையவள், மை தீட்டிய நீண்ட கண்களை உடையவள், பிரகாசிக்கும் வளையல், தோள்வளை, மாலை, குண்டலம் போன்ற ஆபரணங்களை அணிந்தவள், ஆழமான நாபியும், மூன்று மடிப்புகளும் கொண்டவள், அலங்கரிக்கப்பட்ட உடலையும், வயிற்றையும் உடையவள், வன்மையான, உயர்ந்த, வட்டமான ஸ்தனங்களை உடையவள், அலைந்து கொண்டிருக்கும் வண்டுகள் சூழ்ந்த கூந்தலை உடையவள், சிவப்பான உதட்டுடன், முத்து போன்ற பற்களை உடையவள்,

அரைச்சந்திரன் பொட்டுடன், எல்லோரையும் கவர்ந்திழுப்பவள், எல்லா நல்ல குணங்களையும் கொண்டவள், கருமையான சுருட்டை கூந்தலை உடையவள், வரம் ஸமர்ப்பிக்கும் கரங்களை உடையவள், தாமரை மாலை அணிந்தவள், விஷ்ணுவின் இடது கையில் சாய்ந்து கொண்டு பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவள், இப்படி தியானம் செய்து, மந்திர மூர்த்தியான சனாதனியை பூஜிக்கவும். 85

घटस्तहेममूर्ती ता मानयेत्पद्मालिनीम् |
 ऋग्भ्यां हिरण्यपूर्वाभ्यां प्रपद्येत्हरिप्रियाम् |
 सांत्वयेच्चपराभ्यां वै तदभेदेनसंस्थिताम् |
 पंचम्यां च प्रपन्नोयं प्रसन्नांभावयेद्धिया |
 ततस्तामसितापाङ्गी मावाहनपुरस्सरम् |
 मुद्राणांपंचकेनैव मूलमन्त्रेणमन्त्रवित् |
 यजेज्वलन सूर्येदुमण्डले कमलालयाम् |
 करन्यासंविना देहन्यासं देव्यां समाचरेत् |
 ऋग्भिस्सूक्तस्यमूलेन मुक्ताभिःक्रमशोन्यसेत् |90

க⁴டஸ்த ஹேமமூர்தௌ தாம் மானயேத் பத்³மமாலினீம் |
 ருக்³ப்⁴யாம் ஹிரண்யபூர்வாப்⁴யாம் ப்ரபத்³யேத ஹரிப்ரியாம் ||
 ஸாந்த்வயேச்ச பராப்⁴யாம் வை தத்³பே⁴தே³ன ஸம்ஸ்தி²தாம் |
 பஞ்சம்யாம் ச ப்ரபன்னோயம் ப்ரஸன்னாம் பா⁴வயேத்³தி⁴யா ||
 ததஸ்தாமாஸிதாபாங்கீ³ மாவாஹன புரஸ்ஸரம் |
 முத்³ராணாம் பஞ்சகேனைவ மூலமந்த்ரேண மந்த்ரவித் ||
 யஜேஜ்வலன ஸூர்யேந்து³ மண்ட³லே கமலாலயாம் |
 கரந்யாஸம் வினா தே³ஹந்யாஸம் தே³வ்யாம் ஸமாசரேத் ||
 ருக்³பி⁴: ஸூக்தஸ்ய மூலேன முக்தாபி⁴: க்ரமஸோ ந்யஸேத் |90

தங்க் குடத்தில், மேற்கண்டஉருவில், தாமரை மாலை அணிந்த தேவியை ஆராதிக்கவும். ஹிரண்ய வர்ணா என்று தொடங்கும் இரு மந்திரங்களால் ஹரிப்ரியை பூஜிக்கவும். ஸ்ரீமன்நாராயண அபேத பாவனையை மனதில் நிறுத்தி, சாந்தப்படுத்துங்கள். பஞ்சமியிலே மனதார சரணடைந்து, மகிழ்ச்சியுடன் அந்த தேவியை தியானியுங்கள். பிறகு, மை தீட்டிய கண்களை உடையவளை ஆவாஹனம் செய்து, ஆவாஹனம் போன்ற முத்திரைகளைக் காட்டி, மூல மந்திரத்தை சொல்லி வழிபட வேண்டும். அக்னி, சூரியன், சந்திரன் ஆகிய ஒளிக் கூட்டங்களைமிஞ்சும் தேஜஸ் உடைய, தாமரையில் இருக்கும் லட்சுமியை பூஜிக்கவும். மூலந்த்ரத்தால், தேவிக்கு நியாஸம் செய்ய வேண்டும். சூக்தத்தின் மந்திரங்களை, உடலில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், மூலந்த்ரமாகிய முத்துக்களால் தியானிக்கவும். 90

இது மந்த்ராஸனம்.

स्नानपीठेसमारोप्य पाद्याऽर्धाचमनीयकम् |
 मधुपर्कप्रदद्यात्तु दन्तकाष्ठादिपूर्वकम् |
 सुगन्धतैलसंस्विक्तां मुहूर्तेन समन्विताम् |
 कुर्यादानंदिनीदेवीं दीप्यादारयतीं तमः |
 ततो नानाविधैस्स्नानैः सर्वौषधिसमन्वितैः |
 कषायगन्धदूर्वाद कुशोद कनकोदकैः |
 तीर्थोदकैश्च शुद्धोदैः तथा पंचामृतेन च |
 संस्नाप्य परमेशानीम् सुगन्धोद्वर्तनेन ताम् |
 उष्णोदकेन संस्नाप्य केशान्संशोध्य मुद्रया |
 पुनराचमनं दत्त्वा वस्त्रेणाङ्गं प्रमृज्य च |95

ஸ்னானபீடே² ஸமாரோப்ய பாத்த³யார்க்யாசமனீயகம் |
 மது⁴பர்கம் ப்ரத³த்த³யாத் து³ த³ந்தகாஷ்டா²தி³ பூர்வகம் ||
 ஸுக³ந்த⁴ தைல ஸம்ஸிக்தாம் முஹூர்தேன ஸமன்விதாம் |
 குர்யாதா³நந்தி³னீம் தே³வீம் தீ³ப்த்யா தா³ரயதீம் தம: ||
 ததோ நாநாவித⁴ை: ஸ்நானை ஸர்வௌஷதி⁴ ஸமன்விதை: |
 கஷாயக³ந்த⁴தூர்வோத³ குஸோத³ கனகோத³கை: ||
 தீர்தோ³த³கைஸ்ச ஸூத்³தோ³தை³: ததா² பஞ்சாம்ருதேன ச |
 ஸம்ஸ்னாப்ய பரமேஸானீம் ஸுக³ந்தோ³த்³வர்தனேன தாம் ||
 உஷ்ணோத³கேன ஸம்ஸ்னாப்ய கேஸான் ஸம்போத⁴ய முத்³ரயா |
 புனராசமனம் த³த்³த்வா வஸ்த்ரேணாங்க³ம் ப்ரம்ருஜ்ய ச ||95

ஸ்நான பீடத்தில் அமர்த்தி, பாத்யம், அர்க்கியம், ஆசமனீயம் போன்ற உபசாரங்கள் ஸமர்ப்பிக்கவும். தந்த தாவனம் முதலியவற்றை ஸமர்ப்பித்து, மதுபர்கம் ஸமர்ப்பிக்கவும். நறுமண எண்ணெய் தடவி, சிறிது நேரம் கழித்து, ஒளியினால் இருளைப் போக்கும் ஆனந்தினியாக இருக்கும் தேவியை தியானிக்கவும். பிறகு பலவிதமான மூலிகைகளால் அபிஷேகம் செய்யவும். கஷாயம், சந்தனம், தூர்வை, குஸம், தங்கம்போன்ற குங்குமப்பூ கலந்த, ஆகியவற்றின் தண்ணீரால் அபிஷேகம் செய்யவும்.

புண்ணிய நதிகளின் நீராலும், சுத்தமான நீராலும், மற்றும் பஞ்சாமிர்தத்தாலும் அபிஷேகம் செய்யவும். பரமேஸ்வரியை, நறுமண பொடிகளால் உடம்பை தேய்த்து, பிறகு வெந்நீரால் அபிஷேகம் செய்யவும். பிறகு முத்திரையால் கூந்தலை சுத்தம் செய்யவும். பிறகு ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து, துணியால் உடலை துடைக்கவும். 95 **இது ஸ்நானாஸநம்.**

वस्तैर्नानाविधैर्देवीं भूषणैर्विविधैस्तथा |
 सिंदूरालक्तकालेप नीलाञ्जन मुखैर्यजेत् |
 प्रतिस्नानं प्रदातव्यं पाद्यार्धाचमनादिकम् |
 नैमित्तिके विशेषेण विभवेसति सर्वदा |
 गन्धतैलं च चूर्णं च शालिगोधूम संभवम् |
 हरिद्राचूर्णसंमिश्र मिषत्यद्भकभावितम् |

उद्धर्तनार्थेनोदेन स्नानार्थं शालिसंयुतम् |
 उष्णांबु चन्दनं चंद्रमिश्रितं लेपनार्थकम् |
 क्षीरं दधिघृतंगव्यं मध्वेक्षवरसस्तथा |
 सुगन्धामलकांभश्च लोध्रतोयं ततःपरम् |100

வஸ்த்ரைர் நாநாவிதை⁴ர்தே³வீம் பூ⁴ஷணைர்விவிதை⁴ஸ்ததா² |
 ஸிந்தூ³ரால³க்தகாலேப நீலாஞ்சன முக²ைர்யஜேத் ||
 ப்ரதிஸ்னானம் ப்ரதா³தவ்யம் பாத்³யார்க்³யாசமனாதிசம் |
 நைமித்திகே விஸேஷேண விப⁴வே ஸதி ஸர்வதா³ ||
 க³ந்த⁴தைலம் ச சூர்ணம் ச ஸாலி கோ³தூ⁴ம ஸம்ப⁴வம் |
 ஹரித்³ரா சூர்ண ஸம்மிஸ்ர மிஷத்பத்³ம க³ந்தி⁴தம் ||
 உத்³வர்தனார்தே²னோதே³ன ஸ்நானார்த²ம் ஸாலி ஸம்யுதம் |
 உஷ்ணாம்³பு³ சந்த³னம் சந்த³ரமிஸ்ரிதம் லேபநார்த²கம் ||
 கூரீரம் த³தி⁴க்ருத³ம் கா³வ்யம் மத்⁴வேக்ஷு ரஸஸ்ததா² |
 ஸுக³ந்தா⁴மல கா³ம்ஸ்ச லோத்⁴ரதோயம் தத: பரம் ||100

பலவிதமான ஆடைகளையும், ஆபரணங்களையும் தேவிக்கு அணிவிக்கவும். குங்குமத்திலகம், , நீலாஞ்சனம் போன்றவற்றை முகத்தில் சமர்ப்பித்து வழிபடவும். ஒவ்வொரு அபிஷேகத்துக்கு பிறகும், பாத்யம், அர்க்கியம், ஆசமனீயம் முதலியவற்றை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். விசேஷ நாட்களிலும், வசதி இருக்கும் பொழுதெல்லாம் ஸமர்ப்பிக்கலாம். மேலும் விசேஷநறுமண எண்ணெய், அரிசி, கோதுமை, மஞ்சள்பொடி, பத்ம நறுமணம் கலந்த பொடியை, உடம்பில் தேய்ப்பதற்கும், அரிசியுடன் குளிப்பதற்கும் உபயோகிக்கவும். வெந்நீரில் சந்தனம், கற்பூரம் கலந்து, உடலில் பூசி திருமஞ்சனம் செய்வித்து பிறகு. பால், தயிர், நெய், தேன், கரும்பு சாறு,நறுமண நெல்லிக்காய் சாறு, லோத்ரத்தின்(வெள்ளி லேதி)பட்டைத் தண்ணீர், 100

रक्तचंदन तोयं च रजनीवारिचोत्तमम् |
 ग्रंथिपर्णपयःपश्चात् ततश्च तगरोदकम् |
 प्रियङ्गुजटिलांबश्च तथा सर्वौषधि जलम् |
 पत्रपुष्प फ़लाम्भांसि बीजगन्धोदकं तथा |
 हेमरत्न सरित्तीर्थ केवलांबुनि च क्रमात् |
 स्नानीयांबु समेतानि देयान्यंबून्यमूनि तु |
 स्नानशिष्टांबु संपूर्ण हरिद्राशालि संभृतम् |
 स्रगादिसंयुतंकुम्भं हस्तेकृत्वा परत्र तु |
 सिद्धार्थैर्धूपयेत् पात्रं धारयित्वा तु मूर्धनि |
 बहिःक्षिपेत्ततोदद्यात् सुधौतेचांगशाटिके |105

ரக்தசந்த³ன தோயம் ச ரஜனீவாரிசோத்தமம் |
 க்³ரந்தி²பர்ண பய: பஸ்சாத் ததஸ்ச தக³ரோத³கம் ||
 ப்ரியங்கு³ஜடிலாம்ப³ஸ்ச ததா² ஸர்வெளஷதி⁴ ஜலம் ||
 பத்ரபுஷ்ப பல²ம்பா⁴ம்ஸி பீஜ க³ந்தோ⁴த³கம் ததா² |
 ஹேமரத்ன ஸரித்தீர்த² கேவலாம்பு³நி ச க்ரமாத் ||
 ஸ்நானீயாம்பு³ ஸமேதானி தே³யான்யம் பூ⁴ந்யமூநி து |
 ஸ்நானஸரிஷ்டாம்பு³ ஸம்பூர்ணம் ஹரித்³ராஸாலி ஸம்ப்⁴ருதம் ||
 ஸ்ரகா³தி³ ஸம்யுக்தம் கு³ம்ப⁴ம் ஹஸ்தே க்ருத்வா பரத்ர து |
 ஸித்³தா⁴ர்தை³: தூ⁴பயேத் பாத்ரம் தா⁴ரயித்வா து மூர்த்⁴நி ||
 ப³ஹி: கூடிபேத் ததோ த³த்³யாத் ஸுதௌ⁴தே சாங்க³ஸாடிகே 105

சந்தனத் தண்ணீர், மற்றும் மஞ்சள் தண்ணீர், கிரந்தி பர்ணம் செடியின் சாறு, பிறகு தாகரத் தண்ணீர், பிரியங்கு மற்றும் ஜடாமாம்ஸீ ஜலம் தண்ணீர், மற்றும் அனைத்து மூலிகைகளின் தண்ணீர், இலை, பூ, பழம் ஆகியவற்றின் தண்ணீர், மற்றும் நறுமணங்கள் கலந்த தண்ணீர், தங்கம், ரத்தினங்கள், நதிகளின் புனித நீர், மற்றும் சுத்தமான தண்ணீர் ஆகியவற்றை வரிசையாகவும். அபிஷேகம் செய்ய தேவையான எல்லா விதமான ஜலமும் சேர்க்க வேண்டும்.

கடதீபம் ஸமர்ப்பித்தல் முறை.

பிறகு¹ குடத்தில் அபிஷேகம் செய்த தண்ணீரைக் கொஞ்சம் எடுத்து, அதில் மஞ்சளையும் அரிசியையும் போட்டு, பூமாலைகள் சேர்த்து, குடத்தை கையில் வைத்து, வெண் கடுகு கொண்டு தூபமிட்டு, தீபத்தை ஏற்றி அந்த குடத்தை மூன்று முறை சுற்றி பிறகு அந்த தண்ணீரை வெளியே சேர்த்து விடவும்., நன்றாக துவைத்த அங்க வஸ்திரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவும். 105

केशोदकापकर्षार्थमंबरं देहवारिहत् |
 अंतरीयोत्तरीये द्वे सुधौतेवाससी शुभे |
 भाविते गंधधूपेन दद्याद्द्रासनं ततः |
 अलंकारासनं पश्चादेयं देवैर्मूदूत्तमम् |
 तत्र सर्वप्रदातव्यं अर्घ्यपाद्यादि पूर्ववत् |
 विवेचनं तु केशानां कङ्कतेन प्रशोधनम् |
 तैलेनमर्धनंमूर्ध्नि ततश्शूडोपकल्पनम् |
 अलंक्रिया तु कर्तव्या मूलेनमनुनापृथक् |
 कुंकुमागरु कस्तूरि कपूरक्षौद मिश्रितम् |
 चंदनं तु प्रदातव्यं शीतलं सुखवर्धनम् | 110

கேஸோத³காபகர்ஷார்த²மம் ப³ரம் தே³ஹவாரிஹ்ருத் |
 அந்தரீயோத்தரீயே த்³வே ஸுதௌ⁴தே வாஸஸீ ஸுபே⁴ ||
 பா⁴விதே க³ந்த⁴தூ⁴பேன த³த்³யாத்³ப⁴த்³ராஸனம் தத: |
 அலங்காராஸனம் பஸ்சாத்³ தே³யம் தே³வ்யை ம்ருதூ³த்தமம் ||
 தத்ர ஸர்வம் ப்ரதா³தவ்யம் அர்க்யபாத்³யாதி³ பூர்வவத் |

விவேசனம் து கேஸானாம் கங்கதேன ப்ரஸோத⁴னம் ||
 தைலேன மர்த³னம் மூர்த்⁴நி ததஸ்யஸூடோ³பகல்ப்பனம் |
 அலங்க்ரியா து கர்தவ்யா மூலேன மநூனா ப்ருத²க் ||
 குங்குமாக³ரு கஸ்தூரீ கர்பூரகோடாத³ மிஸ்ரிதம் |
 சந்த³னம் து ப்ரதா³தவ்யம் ஸீதலம் ஸுக²வர்த⁴னம் ||110

கூந்தலை துடைக்கவும், உடல் தண்ணீரை உறிஞ்சும் வஸ்திரம் ஸமர்ப்பிக்கவும். உள்ளாடை, மேலாடை இரண்டு தூய்மையான வஸ்திரத்தை ஸமர்ப்பிக்கவும். சந்தனம், தூபம் காட்டி, பிறகு பத்ராஸனம் ஸமர்ப்பிக்கவும். பிறகு மென்மையான **அலங்கார ஆசனத்தை** தேவிக்கு ஸமர்ப்பிக்கவும்.

அதற்காக அர்க்யம், பாத்யம் முதலியவற்றை முன்போல் ஸமர்ப்பிக்கவும். கூந்தலை சீப்பால் நன்றாக சுத்தம் செய்யவும். எண்ணெய்யை தலையில் தடவி, பிறகு அலங்காரக்கொண்டை சார்த்தவும். மூல மந்திரத்தை சொல்லி, அலங்காரம் செய்ய வேண்டும். குங்குமம், அகில், கஸ்தூரி, கற்பூரம், கலந்த, குளிர்ச்சியான சந்தனத்தை, சுகம் தருவதற்காக ஸமர்ப்பிக்கவும். 110

स्रजो नानाविधा देयास्सात्विकैःकुसुमैश्चिताः |
 अंगरागं च हृदये दद्यादञ्जनमीक्षणे |
 सीमंताऽलंकृतिं कुर्यादादर्शं दर्शयित्ततः |
 चामरव्यजने छत्रं गजांश्च परितोन्यसेत् |
 ज्वलदंगारनिचये कृष्णागरुमनिंदितम् |
 दाहयेद्धूमधाराभिः दिक्प्रांतमधिवासयन् |
 ज्वालयेत्परितो दीपान् गवाज्येनमुदान्वितः |
 नैवेद्यं पायसंशुद्धं राजतेभाजनेकृतम् |
 घृतशर्करयोपेतं सितखण्डैरलंकृतम् |
 अपूपमोदकाभीष्टं शाकराजिविराजितम् ||115

ஸ்ரஜோ நாநாவிதா⁴ தே³யாஸ்ஸாத்விகை: குஸுமைஸ்சிதா: |
 அங்க³ராக³ம் ச ஹ்ருத³யே த³த³யாத்³ அஞ்ஜனமீக்ஷணே ||
 ஸீமந்தாலங்க்ருதிம் குர்யாத்³ ஆத³ர்ஸம் த³ர்ஸயேத் தத: |
 சாமர வ்யஜனே ச²த்ரம் க³ஜாஞ்ச பரிதோன்யஸேத் ||
 ஜ்வலத³ங்காரநிசயே க்ருஷ்ணாக³ருமநிந்தி³தம் |
 தா³ஹயேத் தூ⁴மதா⁴ராபி⁴: தி³க்³ப்ராந்தமதி⁴வாஸயந் ||
 ஜ்வாலயேத் பரிதோ தீ³பான் க³வாஜ்யேன முதா³ன்வித: |
 நைவேத்³யம் பாயஸம் ஸுத்³த⁴ம் ராஜதே பா⁴ஜனே க்ருதம் ||
 க்ருதஸர்கரயோபேதம் ஸிதக²ண்டை³ரளங்க்ருதம் |
 அபூப மோத³காபீ⁴ஷ்ட ஸாகராஜிவிராஜிதம் ||115

சாத்வீகமான மலர்களையும் கொண்டு தயாரித்த பலவிதமான மாலைகளைக்கொண்டு தேவியை அலங்கரிக்கவும். மார்பில் அங்கராகமும், கண்களுக்கு மை தீட்டவும். தலை வகிடு அலங்காரம் செய்து, கண்ணாடியைக் காட்டவும். சாமரம், விசிறி, குடையுடன் கூடிய யானை உருவங்களையும் சுற்றி வைக்கவும். நெருப்பு கங்கில், தூய்மையான கரிய அகில் போட்டு, புகையினால், எல்லா திசைகளையும் நறுமணம் கமழச் செய்யவும். பசு நெய்யினால் விளக்கேற்றி வைக்கவும்.

போஜ்யாஸனம்

வெள்ளிப் பாத்திரத்தில், சுத்தமான பாயசத்தை நிவேதனம் செய்யவும். நெய்யும் சர்க்கரையும் கலந்த, சர்க்கரை துண்டுகளால் தயாரிக்கப்பட்ட, சுவையான அப்பங்கள், மெல்லிய அதிரஸங்கள், இனிப்புகள், மற்றும் பல்வேறு வகையான சுவையான கீரைகளும் இவற்றுடன் சேர்த்து அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும்.

हेमपात्रगतनीरं उशीरशशिवसितम् |
 एलाचूर्णमहामोदामोदितं च नवोद्धृतम् |
 अवैष्णवजनास्पृष्टं मनवेक्ष्यमवैष्णवैः |
 नीराजनादिना पूतमभूमिस्तं निवेदयेत् |
 धन्वाऽमृतीकृतद्रव्यं प्रोक्षितंप्रोक्षणोदकैः |
 मूलसंपुटितेनैव चास्त्रेणैवाभिरक्षितम् |
 तुळसीमिश्रितं सर्वं घण्टां वामेन वादयन् |
 निवेदयामि मन्त्रान्ते प्राणाहुतिमथाचरेत् |
 किञ्चित्किञ्चित्मुखेदेयं ततः कबळमुद्रया |
 ध्यायन् सावरणां देवीं नारायणकृताश्रयाम् ||120

ஹேமபாத்ர க³தம் நீரம் உஸீரஸஸிவாஸிதம் |
 ஏலாசூர்ண மஹாமோதா³மோதி³தம் ச நவோத்³த்⁴ருதம் ||
 அவைஷ்ணவ ஜனஸ்ப்ருஷ்டம் அநவேக்ஷயம் அவைஷ்ணவை: |
 நீராஜனாதி³நா பூதம் அபி⁴ஸ்தம் நிவேத³யேத் ||
 தே⁴ந்வா அம்ருதீக்ருதம் த்³ரவ்யம் ப்ரோக்ஷிதம் ப்ரோக்ஷணோத³கை: |
 மூலஸம்புடிதேனைவ சாஸ்த்ரேணைவாபி⁴ரக்ஷிதம் ||
 துளஸீ மிஸ்ரிதம் ஸர்வம் க⁴ண்டாம் வாமேன வாத³யன் |
 நிவேத³யாமி மந்த்ராந்தே ப்ராணாஹுதிமதா²சரேத் ||
 கிஞ்சித்கிஞ்சித் முகே² தே³யம் தத: கப³ள முத்³ரயா |
 த்⁴யாயந் ஸாவரணாம் தே³வீம் நாராயண க்ருதாஸ்ரயாம் ||120

பிறகு திரை போட்டு, ஸ்ரீ சூக்தம் ஜபித்து, தங்கப் பாத்திரத்தில் வெட்டிவேர் கலந்த தீர்த்தமும், கற்பூரமும் கலந்த நீரை வைக்கவும். ஏலக்காய் பொடி தூவி, புதிதாக எடுத்த நீரை நிவேதனம் செய்யவும். வைஷ்ணவர் அல்லாதவர்கள் தொடாத, வைஷ்ணவர்கள்

பார்க்கக் கூடாத, தூய்மையான உணவை, சோஷனம் தாஹனம்,ப்லாவனம் செய்து சுரபிமுத்தரை காண்பித்து பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்கவும். பசுவின் பாலால் தூய்மையான பொருள்களை, ப்ரோக்ஷண நீரால் தெளித்து, மூல மந்திரம் சொல்லி, அஸ்திர மந்திரத்தால் பாதுகாக்கவும். துளசி சேர்த்த எல்லா பொருளையும், மந்திரம் சொல்லி நிவேதனம் செய்து, சிறிது சிறிதாக வாயில் ஸமர்ப்பித்து, க்ராஸ முத்திரைமூலம் பிராணாஹுதி செய்யவும். ஸ்ரீதேவியை மனதில் தியானிக்கவும். 120

ततश्चान्तः पटदत्वा श्रीसूक्तंप्रजपन् बहिः |
 मूलं षोडशवारेण मध्येनीरं निवेदयेत् |
 दृष्टिदोषविघातार्थं दीपंपिष्टेणनिर्मितम् |
 भ्रामयेत्सर्षपैयुक्तं मृण्मयोत्तानपात्रगम् |
 भोजनं भावयित्वाऽथ दत्त्वाऽऽपोशनमुत्तरम् |
 करोपमर्धनदेयं सुगन्धद्रव्यसंयुतम् |
 स्वास्थानेस्थाप्य देवेशं तांबूलपूगपूरितम् |
 प्रदेयं परयाभक्त्या मुखवासनकंपरम् |
 ततो मूलं महालक्ष्म्यै तुळसीकुसुमोज्ज्वलाम् |
 कुसुमांजलिमादाय दद्याच्छिरसिपादयोः |125

ததஸ்சாந்த: படம் த³த்³வா ஸ்ரீஸூக்தம் ப்ரஜபன் ப³ஹி: |
 மூலம் ஷோட³ஸவாரேண மத்⁴யே நீரம் நிவேத³யேத் ||
 த்³ருஷ்டிதோ³ஷ விகா⁴தார்த²ம் தீ³பம் பிஷ்டேன நிர்மிதம் |
 ப்⁴ராமயேத் ஸர்ஷபையுத்தம் ம்ருண்மயோத்தாநபாத்ரக³ம் ||
 போ⁴ஜனம் பா⁴வயித்வா(அ)த² த³த்³வா(ஆ)போஸன முத்தரம் |
 கரோபமர்த³னம் தே³யம் ஸுக³ந்த⁴ த்³ரவ்யஸம்யுதம் ||
 ஸ்வாஸ்தா²னே ஸ்தா²ப்ய தே³வேஸம் தாம்பூ³லம் பூ³க³ பூரிதம் |
 ப்ரதே³யம் பரயா ப⁴க்த்யா முக²வாஸனகம் பரம் ||
 ததோ மூலம் மஹாலக்ஷ்மியை துளஸீ குஸுமோஜ்ஜ்வலாம் |
 குஸுமாஞ்சலிம் ஆத³யா த்³த்³யாத் ஸிரஸி பாத³யோ: ||125

வெளியே, மூல மந்திரம் பதினாறு முறை சொல்லி, நடுவில் சுகந்த ஜலம் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். மண்பாத்திரத்தில் கண் திருஷ்டி போக்க, மாவில் விளக்கு செய்து,வெண்கடுகை அதில் போட்டு, ப்ரதக்ஷிணமாக நீராஜனம்போல் சுற்றவேண்டும். இது ஸமஸ்த த்ருஷ்டிதோஷங்களையும்போக்கும்செயல். பிறகு மேலே கூறிய ப்ரஸாதங்களை பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து, பிறகு ஆபோசனம் ஸமர்ப்பிக்கவும். நறுமணப் பொருள்கள் சேர்த்து கையை சுத்தம் செய்யும் பொருள் ஸமர்ப்பிக்கவும். மீண்டும்பகவானை தன்னுடைய இடத்தில்எழுந்தருளச்செய்து தாம்பூலம் ஸமர்ப்பிக்கவும். பக்தியுடன் முக வாசனை பொருட்கள் ஸமர்ப்பிக்கவும். பிறகு, துளசி, மலர் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட மூல மந்திரத்தைஜபித்து மஹா லட்சுமிக்கு

ஸமர்ப்பிக்கவும். மலர் அஞ்சலி செய்து, திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து அபரதக்ஷமாபணம் செய்யவேண்டும்.

प्रदक्षिण नमस्कार क्षमापणगुणस्तवैः |
प्रतोष्य परयाभक्त्या निवेद्याऽथमनोरथम् |
संभोज्य परमान्नेन भक्त्याभागवतान् नरान् |
द्वादश्यां दक्षिणां दद्यात् गुरुं संपूजयेत्ततः |
एवं कृते महादेव्याः समाराधन कर्मणि |
अत्येतिदुष्कृतान्चोरान् परमानंदभाभवेत् |
ப்ரத³க்ஷிண நமஸ்கார க்ஷமாபண கு³ணஸ்தவை: |
ப்ரதோஷ்ய பரயா ப⁴க்த்யா நிவேத்³யா(அ)த² மனோரத²ம் ||
ஸம் போ⁴ஜ்ய பரமானன்னேன ப⁴க்த்யா பா⁴க³வதாந் நரான் |
த்³வாத³ஸ்யாம் த³க்ஷிணாம் த³த்³யாத் கு³ரும் ஸம்பூஜயேத் தத: ||
ஏவம் க்ருதே மஹா தே³வ்யா: ஸமாராத⁴ன கர்மணி |
அத்யேதி³ து³ஷ்க்ருதான் கோ⁴ரான் பரமானந்த³ பா⁴க³ப⁴வேத் ||

பிரதட்சிணம் செய்து, நமஸ்காரம் செய்து, , ஸ்தோத்திரங்கள்சொல்லி, பரம பக்தியுடன் வழிபட்டு, பிறகு தன் விருப்பத்தை மஹா லட்சுமிக்கும் பகவானிடமும் விண்ணப்பிக்கவும்.

கோஷ்டி வினியோகம் செய்து பக்தர்களுக்கும், பகவானுடைய பக்தர்களுக்கும்,துவாதசியில் தட்சிணை ஸமர்ப்பித்து, பிறகு குருவை வழிபடவும்.இப்படி மஹாலட்சுமியை ஆராதனை செய்தால், கொடிய பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கி, பரமானந்தம் கிடைக்கும்.

इति श्री बृहद्ब्रह्मसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते श्रीसूक्ताविभवि महालक्ष्मी समाराधनं नाम अष्टमोऽध्यायः |

இத்துடன் பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதல் பாதத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ சரித்திரத்தில் ஸ்ரீசூக்தம் வெளிப்பட்ட மஹாலட்சுமி ஆராதனை என்னும் எட்டாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

<<<<__>>>>

**ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், ஒன்பதாவது அத்யாயம்
மஹாலக்ஷ்மி விரதத்தின் மகிமை**

श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्बृहसंहिता
नवमोऽध्यायः
महालक्ष्मी व्रताभिधानं

ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரே ப்ருஹத்³ப்³ருஹ்மஸம்ஹிதா
நவமோ(அ)த்⁴யாய:
மஹாலக்ஷ்மீ வ்ரதாபி⁴தா⁴னம்

पार्षदा ऊचुः

व्रतं देव्याः प्रवक्ष्यामि वार्षिकं ह्यष्टरात्रिकम् ।
सर्वेषामधिकारोसि वैष्णवानां विशेषतः ।
अकृत्वा तु व्रतं देव्या मासीभाद्रपदे सिते ।
तामसीं योनिमाप्नोति दारिद्र्यमधिगच्छति ।
शुक्लाष्टमीं समारभ्य जनः प्रौष्टपदस्य हि ।
दंपत्योः पूजनं कुर्यात् घटस्थापन पूर्वकम् ।
लक्ष्मीषोडशकंपूज्यं केशवादिसमन्वितम् ।
प्रत्येकमेकप्रथमं जयमङ्गलघोषणैः ।
विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि जीवानां हितकाम्यया ।
यस्यानुष्ठानमात्रेण श्रीविष्णोर्वल्लभो भवेत् । 5

பார்ஷதா³ ஊசு:

வ்ரதம் தே³வ்யா: ப்ரவக்ஷ்யாமோ வார்ஷிகம் ஹ்யஷ்டராத்திரிகம் |
ஸர்வேஷாமதி⁴காரோ(அ)ஸி வைஷ்ணவாநாம் விஸேஷத: |
அக்ருத்வா து வ்ரதம் தே³வ்யா மாஸீபா⁴த்³ரபதே³ ஸிதே |
தாமஸீம்யோனிமாப்னோதி தா³ரித்³ர்யமதி⁴க³ச்ச²தி |
ஸூக்லாஷ்டமீம் ஸமாரப்⁴ய ஜன: ப்ரௌஷ்டபத³ஸ்ய ஹி |
த³ம்பத்யோ: பூஜனம் குர்யாத் கட²ஸ்தா²பன பூர்வகம் |
லக்ஷ்மீஷோட³ஸகம்பூஜ்யம் கேஸவாதி³ஸமன்விதம் |
ப்ரத்யேகமேகப்ரதி²மம் ஜயமங்க³ள கோ⁴ஷணை: |
விதி⁴ம் தஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜீவாநாம் ஹிதகாம்யயா |
யஸ்யாநுஷ்டா²னமாத்ரேண ஸ்ரீவிஷ்ணோர்வல்லபோ⁴ ப⁴வேத் | 5

பார்ஷதர்கள் கூறினார்கள்

1வருடத்தில் எட்டு இராத்திரிகள் கொண்ட தேவியின் விரதத்தினைப் பற்றி எடுத்துரைக்கிறோம், இதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவரும், குறிப்பாக தகுதி பெற்றவர்கள். பாத்ரபத மாதத்தின் சுக்லபட்சத்தில், தேவியின் விரதம் அனுஷ்டிக்கலாம்., சுக்ல அஷ்டமியிலிருந்து, புரட்டாசி மாதம் முழுவதும்

தம்பதியர், கலசம் வைத்து, பூஜை செய்ய வேண்டும். லக்ஷ்மி தேவியை பதினாறு அம்சங்களுடன் கேசவன் முதலான மூர்த்திகளை வணங்கி, ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் ஜெயம் மங்கள கோஷம் செய்ய வேண்டும். ஜீவர்கள் நன்மை அடைய, இந்த விரதத்தினை முறையாக அனுஷ்டித்தால், ஸ்ரீமந் நாராயணனின் அன்பைப் பெறலாம். || 5

शक्तयःकेशवादीनां द्वादशानां पृथक्पृथक्।
 चतस्रोह्यनिरुद्धादि शक्तयःसमुदाहताः।
 एकैकाःप्रत्यहंपूज्या क्रमात्तत्पतिना सह।
 ऋचात्वेकैकया तत्तन्नाममन्त्रेण पूजयेत्।
 षोडशाप्यथवा पूज्याः प्रत्यहं विष्णुवल्लभाः।
 महाराजोपचारेण महत्कृष्णाष्टमी भवेत्।
 कुर्यात्षोडशधा शुद्धिमात्मनस्साधकोत्तमः।
 उपचारैःषोडशभिः पृथग्भूतैः प्रपूजयेत्।
 वरयेत्पुंप्रकृत्योस्तु द्वयंषोडश संख्यया।
 संपूज्य भोजयेद्भक्त्या परमात्रेण वैष्णवान्।10

ஸக்தய: கேஸவாதீ³னாம் த்³வாத³ஸானாம் ப்ருத²க் ப்ருத²க் |
 சதஸ்ரோ ஹ்யனி³ருத்³தா⁴தி³ ஸக்தய: ஸமுதா³ஹ்ருதா: |
 ஏகைகா: ப்ரத்யஹம் பூஜ்யா: க்ரமாத்தத்பதினா ஸஹ |
 ருசா த்வேகைகயா தத்தந்நாமமந்த்ரேண பூஜயேத் |
 ஷோட³ஸாப்யத²வா பூஜ்யா: ப்ரத்யஹம் விஷ்ணுவல்லபா⁴: |
 மஹாராஜோபசாரேண மஹத் க்ருஷ்ணாஷ்டமீ ப⁴வேத் |
 குர்யாத் ஷோட³ஸதா⁴ ஸுத்³தி⁴மாத்மனஸ்ஸா⁴தகோத்தம: |
 உபசாரை: ஷோட³ஸபி⁴: ப்ருத²க்³பூ⁴தை: ப்ரபூஜயேத் |
 வரயேத் பும்ப்ரக்ருத்யோஸ்து த்³வயம்ஷோட³ஸ ஸங்க்²யயா |
 ஸம்பூஜ்ய போ⁴ஜயேத் ப⁴க்த்யா பரமானன்ன வைஷ்ணவான் | 10

கேசவன் முதலிய பன்னிரு மூர்த்திகளின் சக்திகளையும், அனிருத்தன் முதலிய நான்கு சக்திகளையும் தனித்தனியே போற்றி வணங்கி. ஒவ்வொரு சக்தியையும், ஒவ்வொரு நாளும், அந்தந்த மூர்த்திகளுடன் சேர்த்து, அந்தந்த மந்திரங்களினால், ஒவ்வொரு ரிக்குகளை சொல்லி பூஜித்தல் வேண்டும். அல்லது, ஒவ்வொரு நாளும், விஷ்ணுவுக்கு பிரியமான பதினாறு சக்திகளையும் மஹா ராஜோபசாரங்களுடன் வழிபட வேண்டும். சிறந்த சாதகனானவன், *பதினாறு விதமாக தன்னை சுத்தப்படுத்திக் கொண்டு,*

(இதுவேபூதசத்தியென்பபடுகிறது.)பதினாறு விதமான உபசாரங்களைக் கொண்டு வழிபட வேண்டும். பதினாறு ஆண்,பெண் ஸ்ரீவைஷ்ணவதம்பதியர்களை தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை பக்தியுடன் போற்றி, பரமான்னம் அளித்து வைஷ்ணவர்களை மகிழ்விக்க வேண்டும் || 10

प्रदक्षिणनमस्कार दक्षिणाऽऽभरणादिभिः ।
 प्रतोष्य सूक्तपाठं तु कारयेद्विभवे सति ।
 यथा षोडशसंख्याक दिवसैर्लक्षतामियात् ।
 अयुतं पाठयेद्वापि प्रत्यहं वा शतं शतम् ।
 न त्यजेत्याठमेकं तु भयेपिसमुपस्थिते ।
 पाठाभावे प्रजप्तव्यः श्रियोमन्त्रषडक्षरः ।
 तेनैव पूजयेद्देवीं परिवारसमन्विताम् ।
 पूजार्थमथ नामानि तासां वक्ष्यामि तच्छृणु ।
 *श्रीर्लक्ष्मीः कमला पद्मा पद्मिनी कमलालया ।
 रमा वृषाकपिर्धन्या पृथ्वी यज्ञा तथेन्दिरा ।। 15

ப்ரத³க்ஷிண நமஸ்கார த³க்ஷிணா (ஆ)ப⁴ரணாதி³பி⁴: |
 ப்ரதோஷ்ய ஸூக்தபாட²ம் து காரயேத் விப⁴வே ஸதி |
 யதா² ஷோட³ஸஸங்க²யாக தி³வஸைர்லக்ஷதாமி யாத் |
 அயுதம் பாட²யேத்³வாபி ப்ரத்யஹம் வா ஸதம் ஸதம் |
 ந த்யஜேத் பாட²மேகம் து ப⁴யே(அ)பி ஸமுபஸ்தி²தே |
 பாடா²பா⁴வே ப்ரஜப்தவ்ய: ஸ்ரியோ மந்த்ரஷ்ட³க்ஷர: |
 தேனைவ பூஜயேத்³தே³வீம் பரிவாரஸமன்விதாம் |
 பூஜார்த²மத² நாமாணி தாஸாம் வக்ஷ்யாமி தச்ச²ருணு |
 ஸ்ரீர்லக்ஷ்மீ: கமலா பத்³மா பத்³மினீ கமலாலய |
 ரமா வ்ருஷா கபிர் த⁴ன்யா ப்ருதி²வீ யஜ்ஞா ததே²ந்தி³ரா | 15

வலமாகச் சுற்றி வந்து நமஸ்கரித்து, தக்ஷணை, ஆபரணங்கள் அளித்து, சூக்தங்களை ஓதி, வசதியிருந்தால் அதனைச் செய்ய வேண்டும். பதினாறு நாட்கள் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால், லக்ஷ்மியை அடையலாம். அல்லது தினமும் ஆயிரம் முறை, அல்லது நூறு முறை பாராயணம் செய்யலாம். பயம் ஏற்பட்ட காலத்தில்கூட, இந்த பாராயணத்தை விடக்கூடாது. அவ்வாறு பாராயணம் செய்ய முடியாவிட்டால், திருமந்திரமான ஷடாக்ஷரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். அதனைக் கொண்டே பரிவார தேவதைகளுடன் தேவியைப் பூஜிக்க வேண்டும். பூஜையின் பொருட்டு, அந்த தேவதைகளின் நாமங்களை கூறுகிறேன், கேளுங்கள் ஸ்ரீ, லக்ஷ்மி, கமலா, பத்மா, பத்மினி, கமலாலயா, ரமா, வ்ருஷாகபி, தன்யா, ப்ருத்வி, யக்ஞா, இந்திரா ஆகியோர்களே அந்த சக்திகள். || 15

शक्तयः केशवादीनां महालक्ष्म्यांशमूर्तयः ।
 उषारतिर्गिरा देवी लक्ष्मीर्ज्ञेया तु षोडशी ।
 एवं षोडशधा भिन्ना महालक्ष्मीस्तु या स्मृता ।
 " स तु सप्तदशीज्ञेया निर्मलाकारणात्मिका ।
 प्रथमेदिवसे देवी श्रीसंज्ञा केशवप्रिया ।
 समाराध्य घटेवेद्यामास्थिते मन्त्रपूजिते ।

द्वितीयेदिवसे लक्ष्मीर् नारायणकृतालया ।
 त्रितीये कमलादेवी माधवेन समन्विता ।
 चतुर्थेदिवसे पद्मा गोविंदकृत केतना ।
 पञ्चमेपद्मिनी पूज्या विष्णुनाकमलालया । 20

ஸக்தய: கேஸவாதீ³னாம் மஹாலக்ஷ்மீயாம்ஸமூர்தய: |
 உஷாரதிர் கி³ரா தே³வீ லக்ஷ்மீர்ஜ்ஞோயா து ஷோட³ஸீ |
 ஏவம் ஷோட³ஸதா⁴ பி⁴ன்னா மஹாலக்ஷ்மீஸ்து யா ஸ்ம்ருதா |
 ஸ து ஸப்தத³ஸீ ஜ்ஞோயா நிர்மலாகாரணாத்மிகா |
 ப்ரத²மே தி³வஸே தே³வீ ஸ்ரீஸம்ஜ்ஞா கேஸவப்ரியா |
 ஸமாராத⁴ய க⁴டே வேத்³யாமாஸ்தி²தே மந்த்ரபூஜிதே |
 த்³விதீயே தி³வஸே லக்ஷ்மீர் நாராயணக்ருதாலயா |
 த்ரிதீயே கமலா தே³வீ மாத⁴வேன ஸமன்விதா |
 சதுர்தே² தி³வஸே பத்³மா கோ³விந்த³க்ருத கேதனா |
 பஞ்சமே பத்³மினீ பூஜ்யா விஷ்ணுனாகமலாலயா | 20

கேசவன் முதலானோரின் சக்திகள், மஹாலட்சுமியின் அம்சங்களே. உஷா, ரதி, கிரா தேவி லக்ஷ்மி ஆகியோர்களே பதினாறு சக்திகள். இவ்வாறு பதினாறு விதமாகப் பிரிந்த மஹாலட்சுமியே, சுத்தமான காரணத்தால், பதினேழாவது சக்தியாக அறியப்படுகிறாள். முதல் நாளில் கேசவனின் பிரியமான ஸ்ரீ தேவியையும், மந்திரங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட கலசத்தில் வழிபட வேண்டும். இரண்டாம் நாளில் நாராயணனுடன் வீற்றிருக்கும் லக்ஷ்மியையும், மூன்றாம் நாளில் மாதவனுடன் விளங்கும் கமலாதேவியையும், நான்காம் நாளில் கோவிந்தனுடன் இருக்கும் பத்மா தேவியையும், ஐந்தாம் நாளில் விஷ்ணுவுடன் கமலாலயத்தில் இருக்கும் பத்மினி தேவியையும் வழிபட வேண்டும். || 20

मधुसूदनसंयुक्ताष्टे सप्तमके रमा ।
 त्रिविक्रमेण संपूज्या वृषाकपिरथाष्टमे ।
 वामनेन संपूज्या नवमे श्रीधरेण च ।
 धन्यानाम्नि समाराध्या पृथ्वीं तु दशमे यजेत् ।
 हृषीकेशेन यज्ञाख्यां पद्मनाभेन रुद्रके ।
 इंदिराद्वादशेपूज्या दामोदर कृताश्रया ।
 त्रयोदश उषादेवीत्वनिरुद्धेन संयुता ।
 प्रद्युम्नेनरतिस्त्विंद्रे गिरां संकर्षणेन हि ।
 षोडशे दिवसेप्राप्ते सुधीर्लक्ष्मीं निशामुखे ।
 पूजयेद्वासुदेवेनस्वकेन मनुनामुदा । 25

மதுஸூத³னஸம்யுக்தா ஷஷ்டே² ஸப்தமகே ரமா |
 த்ரிவிக்ரமேண ஸம்பூஜ்யா வருஷாகபிரதா²ஷ்டமே |
 வாமனேன ஸமம்பூஜ்யா நவாமே ஸ்ரீத⁴ரேண ச |

த⁴ன்யானாம்னி ஸமாராத⁴யா ப்ருதி²வீம் து த³ஸமே யஜேத் |
 ஹ்ருஷீகேஸேன யஜ்ஞா²க்²யாம் பத்³மநாபே⁴ன ருத்³ரகே |
 இந்தி³ரா த்³வாத³ஸே பூஜ்யா தா³மோத³ர க்ருதாஸ்ரயா |
 த்ரயோத³ஸ உஷா தே³வீ த்வநிருத்³தே⁴ன ஸம்யுதா |
 ப்ரத்³யும்னேன ரதிஸ்த்விந்த்³ரே கி³ராம் ஸம்கர்ஷணேன ஹி |
 ஷோட³ஸே தி³வஸே ப்ராப்தே ஸுதீ⁴ர்லக்ஷமீம் நிஸாமு²கே² |
 பூஜயேத்³வாஸுதே³வேன ஸ்வகேன மனுனாமுதா³ | 25

ஆறாம் நாளில் மதுசூதனனுடன் ரமா தேவியையும், ஏழாம் நாளில் திரிவிக்கிரமனுடன் வருஷாகபி தேவியையும், எட்டாம் நாளில் வாமனனுடன் சேர்த்து பூஜிக்கவும். ஒன்பதாம் நாளில் ஸ்ரீதரனுடன் பூஜிக்கவும். பத்தாம் நாளில் தன்யா தேவியையும், பதினொன்றாம் நாளில் ஹ்ருஷிகேசனுடன் யக்ஞா தேவியையும், பன்னிரண்டாம் நாளில் தாமோதரனுடன் இந்திரா தேவியையும், பதின்மூன்றாம் நாளில் அனிருத்தனுடன் உஷா தேவியையும், பதினான்காம் நாளில் பிரத்யும்னனுடன் ரதி தேவியையும், பதினைந்தாம் நாளில் இந்திரனுடன் கிரா தேவியையும், பதினாறாம் நாளில் வாசுதேவனுடன், லக்ஷ்மி தேவியை தன் மந்திரத்தை கூறி மகிழ்வுடன் வழிபட வேண்டும். || 25

कदळिस्तंबसंवीते नववस्त्र विभूषिते ।
 मण्डपे पूजयेद्देवीं दिक्षुदिग्गज मण्डिते ।
 "अथ बिल्ववने देवीं चतुर्बाहु समन्विताम् ।
 चामरैर्वीज्यमानां च सिक्तामेनां कुशांबुभिः ।
 त्रिपाद्विभूतिनिलयां भूनीळाभ्यामुपासिताम् ।
 महालक्ष्मीं सप्तदशीं महाविष्णोश्च सन्निधौ ।
 " कलाभिश्च कलाभिश्च पूर्वोक्ताभिस्समंततः ।
 स्वयं सप्तदशी तत्र स्वाश्रया परमेश्वरी ।
 नित्यमुक्तैर्जनैर्गुप्ता लोकपालाङ्गणा गणैः ।
 आनंदकंदकमले निषण्णां ज्ञाननाळके |30

கத³ளீஸ்தம்ப³ஸம்வீதே நவவஸ்த்ர விபூ⁴ஷிதே |
 மண்ட³பே பூஜயேத் தே³வீம் தி³க்ஷுதி³க்க³ஜ மண்டி³தே |
 அத² பி³ல்வவனே தே³வீம் சதுர்பா³ஹு ஸமன்விதாம் |
 சாமரைர்வீஜ்யமானாம் ச ஸிக்தாமேனாம் குஸாம்பு⁴பி⁴: |
 த்ரிபாத்³விபூ⁴திநிலயாம் பூ⁴நீளாப⁴யாமுபாஸிதாம் |
 மஹாலக்ஷ்மீம் ஸப்தத³ஸீம் மஹாவிஷ்ணோஸ்ச ஸன்னிதௌ⁴ |
 கலாபி⁴ஸ்ச கலாபி⁴ஸ்ச பூர்வோக்தாபி⁴ஸ்ஸமந்தத: |
 ஸ்வயம் ஸப்தத³ஸீ தத்ர ஸ்வாஸ்ரயா பரமேஸ்வரீ |

நித்யமுக்தைர் ஜனைர்கு³ப்தா லோகபாலாங்க³ணா க³ணை: |
ஆனந்த³கந்த³கமலே நிஷண்ணா³ம் ஜ்ஞானனாக்³கே | 30

குசப்புல் கொண்டு சுத்தமான நீரால் த்து வாழை மரங்கள், புது ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, யானைகள் சூழப்பட்ட மண்டபத்தில் தேவியை வழிபடவும். அல்லது வில்வ மரங்கள் நிறைந்த சோலையில், நான்கு கரங்களுடன் விளங்கும் தேவியைத்யானித்து, சாமரங்கள் கொண்டு உபசரித்து, முக்குணங்களைக் கடந்து, பூதேவி மற்றும் நீளா தேவியால் உபசரிக்கப்படும், மஹாலட்சுமியை, மஹாவிஷ்ணுவின் அருகில், பதினேழாவது சக்தியாக வழிபடவும். முன்பு சொல்லப்பட்ட கலைகளால் நிறைந்தவளாய், தானே திவ்யசக்தியாக இருக்கிறாள். நித்ய முக்தர்களாலும், லோகபாலர்களாலும், கணங்களாலும் சூழப்பட்டு ஆனந்தத்தின் ஊற்றான தாமரையாகிய, ஞானத் தண்டில் வீற்றிருக்கிறாள். || 30

स्फुटप्रकृतिपत्रे च विकारमयकेसरे।
मातृकाकणिकिपूर्ण परानंद मधुव्रते।
परमात्मांतरात्मा च ज्ञानात्मपरिवारिते।
दिव्यतेजस्त्रयोपेते लक्ष्मीबीजवराटके।
महामाया महाविद्या महायोगिन्यधीश्वरी।
महालक्ष्मीर्महादेवी महाशक्तिर्महेश्वरी।
सर्वाधारमयाशांता कांता विष्णोर्यशस्विनी।
दिव्यायुधधरा देवी शंखचक्रगदाब्जभाक्।
यस्या अंशकळाभिश्च त्रिगुणाः कोटिशक्तयः।
स्वयं तु निर्गुणाशक्तिः नादातीता पराभिदा।35

ஸ்பு²ரத்ப்ரகிருதிபத்ரே ச விகாரமயகேஸரே |
மாத்ருகா கர்ணிகே பூர்ண பரமானந்த³ மது⁴வ்ரதே |
பரமாத்மாந்தராத்மா ச ஜ்ஞானாத்ம பரிவாரிதே |
தி³வ்ய தேஜஸ்த்ரயோபேதே லக்ஷ்மீ³ஜவராடகே |
மஹாமாயா மஹாவித்³யா மஹாயோகி³ன்யதீ⁴ஸ்வரீ |
மஹாலக்ஷ்மீர்மஹா தே³வீ மஹாஸக்திர்மஹேஸ்வரீ |
ஸர்வாதா⁴ரமயாயாஸாந்தா காந்தா விஷ்ணோர் யஸஸ்வினீ |
தி³வ்யாயுத⁴த⁴ரா தே³வீ ஸங்க²சக்ரக³தா³ப³ஜபா⁴க் |
யஸ்யா அம்ஸகளாபி⁴ஸ்ச த்ரிகு³ணா: கோடிஸக்தய: |
ஸ்வயம் து நிர்கு³ணா ஸக்திர்நா தா³தீ⁴தா பராபி⁴தா³ | 35

அந்த தாமரையானது பிரகிருதியின் விரிந்த இதழ்களும், விரிந்தகேசரங்களுடனும், மாத்ருகாக்கள் நிறைந்த கர்ணிகைகளுடனும் கொண்ட, பரமானந்த தேன் நிறைந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கிறாள். பரமாத்மா, அந்தராத்மா, ஞானாத்மா ஆகியோரை பரிவாரமாகக் கொண்டவள். திவ்யமான ஒளி, தேஜஸ், மஹாலட்சுமியின் பீஜம் கொண்டவள். மஹா மாயை, மஹா வித்யை, மஹா யோகினி, அதீச்வரி. மஹாலட்சுமி, மஹாதேவி, மஹா சக்தி, மகேஸ்வரி. அனைத்திற்கும் ஆதாரமானவள், அமைதியானவள், விஷ்ணுவின் பிரியமானவள், புகழ்பெற்றவள். திவ்யமான ஆயுதங்களை தாங்கியவள், சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரை ஏந்தியவள். அவளுடைய அம்சத்தினாலும், கலையினாலும் மூன்று குணங்கள் கொண்ட கோடி சக்திகள் உண்டாகின்றன. இவள் தானே நிர்குண சக்தியாக, நாதத்தை கடந்த பராசக்தியாக விளங்குகிறாள். || 35

मत्स्यादिशक्तयस्तत्र सात्विक्यःकार्यलक्षणाः।
 उमाद्यास्तमसोद्रिक्ता गायत्र्याद्यास्तु राजसाः।
 पालिका नाशिकास्त्वन्या जगदुत्पादन क्षमाः।
 ताभिस्स्वांशकलाभिश्च सेव्यते परमेपदे।
 अप्राकृताभिर्नित्याभिः केशवादिक शक्तिभिः।
 दिव्यसृष्टिःप्रभूताभिः अप्रसूता समर्च्यते।
 या कालकलनातीता गीताया सामागायकैः ।
 उमादितामासीमध्ये भैरवी काळिकादयः ।
 शक्तयः कोटिशस्संति यावत्यः पिशिताशनाः ।
 मध्यःप्रियाः कराळास्याः श्मशानकृत केतनाः ।40

மத்ஸ்யாதி³ஸக்தயஸ்தத்ர ஸாத்விக்ய: கார்யலக்ஷணா: |
 உமாதி³யாஸ்தமஸோத்³ரித்தா கா³யத்ர்யாத்³யாஸ்து ராஜஸா: |
 பாலிகா நாஸிகாஸ்த்வந்யா ஜக³து³த்பாத³னக்ஷமா: |
 தாபி⁴ஸ்ஸ்வாம்ஸகலாபி⁴ஸ்ச ஸேவ்யதே பரமே பதே³ |
 அப்ராக்ருதாபி⁴ர் நித்யாபி⁴: கேஸவாதி³க ஸக்திபி⁴: |
 தி³வ்ய ஸ்ருஷ்டி: ப்ரபூ⁴தாபி⁴: அப்ரஸுதா ஸமர்ச்யதே |
 யா கால்கலனா தீதா கீ³தாயா ஸாமா கா³யகை: |
 உமாதி³தாமாஸீ மத்⁴யே பை⁴ரவீ காளிகா³த³ய: |
 ஸக்தய: கோடிஸஸஸந்தி யாவத்ய: பிஸிதாஸனா: |
 மத்⁴ய: ப்ரியா: கராளாஸ்யா: ஸ்மஸானக்ருத கேதனா: | 40

அங்கு மத்ஸ்யம்முதலான சக்திகள் சாத்வீகமான குணங்களை உடையன. உமை முதலான சக்திகள் தமோ குணத்தை உடையன. காயத்திரி முதலான சக்திகள் ராஜோ குணத்தை உடையன. காக்கும், அழிக்கும் சக்திகள் இவ்வுலகை படைக்கும் ஆற்றல் உடையவை. அவர்கள் தங்களுடைய அம்சங்களினாலும், கலைகளினாலும் பரமபதத்தில் அந்த லக்ஷமியை

வழிபடுகிறார்கள். கேசவன் முதலிய சக்திகள், எப்போதும் அழியாத சக்தியுடையவர்கள். திவ்யமான பல சக்திகளைக் கொண்டவள், யாராலும் உருவாக்கப்படாதவள். காலத்தைக் கடந்தவள். கானங்களால் பாடப்படுபவள். உமை முதலான சக்திகள், பயங்கரமான காளி முதலான சக்திகள், கோடிக்கணக்கில் மாமிஸம் உண்ணும் சக்திகள், பிரியமானவை, பயங்கரமான முகங்கள் கொண்டவை, மயானத்தை தங்கள் இருப்பிடமாக கொண்டவை. || 40

निष्कामैर्वा सकामैर्वा वैष्णवैर्न निरीक्षिताः ।
 सात्विक्यस्तु सदोपास्या वैष्णवैर्विष्णुनासमम् ।
 तत्र दुर्गासकामैस्तु कृष्णाधिष्ठातृदेवता ।
 निष्कामैर्वैष्णवैस्सेव्या महालक्ष्मीर्हरिप्रिया ।
 नंदगोपगृहे जाता यशोदागर्भसंभवा ।
 किंचित्कार्यं समुद्दिश्य गोपवृद्धैस्तु पूजिता ।
 गोपीभिःकृष्णकामाभिः कृष्णाल्लक्ष्यपरा यतः ।
 सूते सर्वार्थनिचयं जनैराराधिता सती ।
 सकामैर्वैष्णवैश्चाथ विष्णोराज्ञा पुरस्सरम् ।
 सात्विकैरुपहारैश्च चक्राद्यष्टभुजायुधा । 45

நிஷ்காமைர்வா ஸகாமைர்வா வைஷ்ணவைவர் ந நிரீக்ஷிதா: |
 ஸாத்விக்யஸ்து ஸதோ³பாஸ்யா வைஷ்ணவைவர்விஷ்ணுனாஸமம் |
 தத்ர து³ர்கா³ ஸகாமைஸ்து க்ருஷ்ணாதி⁴ஷ்டா²த்ருதே³வதா |
 நிஷ்காமைர்வைஷ்ணவைஸ்ஸேவ்யா மஹாலக்ஷ்மிர்ஹரிப்ரியா |
 நந்த³கோ³பக்³ருஹே ஜாதா யஸோதா³க³ர்ப⁴ஸம்ப⁴வா |
 கிஞ்சித்கார்யம் ஸமுத்³தி³ஸ்ய கோ³பவ்ருத்³தை⁴ஸ்து பூஜிதா |
 கோ³பீபி⁴: க்ருஷ்ணகாமாபி⁴: க்ருஷ்ணால்ல³ப³த⁴பரா யத: |
 ஸுதே ஸர்வார்த²நிசயம் ஜனைராராதி⁴தா ஸதீ |
 ஸகாமைர்வைஷ்ணவைஸ்சாத விஷ்ணோராஜ்ஞா புரஸ்ஸரம் |
 ஸாத்விகைருபஹாரைஸ்ச சக்ராத்³யஷ்டபு⁴ஜாயுதா⁴ | 45

விருப்பு,வெருப்பற்ற கர்மம் செய்யும் வைஷ்ணவர்களும் சரி, சகாமாக கர்மம் செய்யும் வைஷ்ணவர்களும் சரி, அவர்களை கவனிக்கக் கூடாது. சாத்வீக குணமுடைய தேவதைகளை விஷ்ணுவுக்கு சமமாக எப்போதும் வழிபட வேண்டும். அதில் துர்கை, ஸகீயாக கர்மம் செய்பவர்களுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கு அதிஷ்டான தேவதையாகவும் இருக்கிறாள். நிஷ்காம கர்மம் செய்பவர்கள் ஹரியின் பிரியமான மஹாலக்ஷ்மியை வணங்க வேண்டும். நந்தகோபரின் வீட்டில் யசோதையினால் குழந்தையாகப் பிறந்து, ஒரு காரியத்தை முன்னிட்டு கோபர்களால் வழிபடப்பட்டாள். கிருஷ்ணனிடம் அன்பு கொண்ட கோபியர்களாலும், கிருஷ்ணனிடம் வரங்களைப் பெற்றவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிறாள். எல்லாப் பலன்களையும் தரும் அந்த தேவியை, அனைவரும் வணங்குகின்றனர். சகாமாக கர்மம் செய்யும்

வைஷ்ணவர்கள் விஷ்ணுவின் கட்டளைப்படி, சாத்வீகமான பொருட்களைக் கொண்டும், சக்கரம், முதலான எட்டு ஆயுதங்களைக் கொண்டும் துதிக்க வேண்டும். || 45

एकांतिनस्तु लक्ष्मीशं सेवते रमया सह।
 दीयमानं न गृह्णति सालोक्यादि चतुष्टयम्।
 सर्वविद्यामयीसाक्षात् निर्गुणा परमेपदे।
 महालक्ष्मीर्महामाया पूजनीया हि षोडशी ।
 तस्य ध्यानं प्रवक्ष्यामि ह्यभिषेकविधिं तथा।
 कृते यस्मिन् समाप्नोति शाश्वतंपदमुत्तमम् ।
 "विरजायाः परेपारे निर्गुणे परमेपदे।
 नित्ये निरव्ययेरम्ये प्राकृतैः परिवर्जिते।
 नित्यानंद महाधाम्नि वनंदिव्यं विचिंतयेत्।
 सर्वैश्वर्यं बलज्ञानमय भूरुहमण्डितम्।50

ஏகாந்தினஸ்து லக்ஷ்மீஸம் ஸேவந்தே ரமயா ஸஹ |
 தீ³யமானம் ந க்³ருஹ்ணந்தி ஸாலோக்யாதி³ சதுஷ்டயம் |
 ஸர்வ வித்³யாமயீ ஸாக்ஷாத் நிர்கு³ணா பரமே பதே³ |
 மஹாலக்ஷ்மீர்மஹாமாயா பூஜனீயா ஹி ஷோட³ஸீ |
 தஸ்ய த்⁴யானம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஹ்யபி⁴ஷேக விதி⁴ம் ததா² |
 க்ருதே யஸ்மின் ஸமாப்னோதி ஸாஸ்வதம் பத³முத்தமம் |
 விரஜாயா: பரே பாரே நிர்கு³ணே பரமே பதே³ |
 நித்யே நிரவ்யயே ரம்யே ப்ராக்ருதை: பரிவர்ஜிதே |
 நித்யானந்த³ மஹா தா⁴ம்னி வனம் தி³வ்யம் விசிந்தயேத் |
 ஸர்வைஸ்வர்ய ப³லஜ்ஞானமய பூ⁴ருஹமண்டி³தம் | 50

பக்திமான்கள், லக்ஷ்மி தேவியுடன் லக்ஷ்மிபதியை வணங்குகின்றனர். மற்றவர்கள் ஸாலோக்யம் முதலிய நான்கு லோகங்களை அளிக்க ஸமர்ப்பிக்க முன்வந்தாலும், அதனை ஏற்க மாட்டார்கள். எல்லா வித்தைகளுக்கும் தாயானவள், நிர்குணமானவள், பரமபதத்தில் வசிப்பவள். மஹாலக்ஷ்மி, மஹாமாயா, ஆகிய பதினாறு சக்திகளும் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

மஹாலக்ஷ்மிமண்டப வர்ணனைகள்.

அவள் தியானத்தையும், அபிஷேக முறைகளையும் கூறுகிறேன்கேள். அவ்வாறு நினைத்துச் செய்தால், அழிவற்ற பதவியைப் பெறலாம். விரஜை நதிக்கு அப்பால், நிர்குணமும், பரமபதமும், நித்தியமும், அழிவற்றதும், அழகானதுமானதும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதுமான, நித்தியமான

ஆனந்தம் நிறைந்ததும், திவ்யமானதுமான வனம் ஒன்றை மனதில் நினைக்க வேண்டும். அனைத்து ஜஸ்வர்யங்களும், பலமும், ஞானமும் கொண்ட மரங்கள் நிறைந்திருக்கும் இடம். || 50

चंपकाशोकपुत्राग पाटलैरुपशोभितम् ।
 लवंगमाधवीबिल्व देवदारुनमेरुभिः ।
 मंदारपारिजाताद्यैः कल्पवृक्षैः सुपुष्पकैः ।
 चंदनैः कर्णिकारैश्च मातुलङ्गैश्च वंजुळैः ।
 दाडिमी लिकुचांकोलैः पूगैः कुरवकैरपि ।
 कदळीकुंदमंदार नाळिकेरैरनुत्तमैः ।
 मालती मल्लिकाजाति केतकी शतपत्रकैः ।
 वासंति तुळसी नन्दावर्तैः र्दमनकैरपि ।
 सर्वत्रकुसुमोपेतैः नमद्भिरुपशोभितम् ।
 मन्दमारुतसंभिन्न कुसुमामोदि दिङ्मुखम् । 55

சம்பகாஸோகபுன்னா³க பாடலைருபஸோபி⁴தம் |
 லவங்க³ மாத⁴வீ பி³ல்வ தே³வதா³ரு நமேருபி⁴: |
 மந்தா³ர பாரிஜாதாத்³யை: கல்பவ்ருகை: ஸுபுஷ்பகை: |
 சந்த³னை: கர்ணிகாரைஸ்ச மாதுலுங்கை³ஸ்ச வஞ்சுளை: |
 தா³டி³மீ லிகுசாங்கொலை: பூகை: குர்வகைரபி |
 கத³ளீ குந்த³ மந்தா³ர நாளி கேரைரனுத்தமை: |
 மாலதீ மல்லிகா ஜாதி கேதகீ ஸதபத்ரகை: |
 வாஸந்தி துளஸீ நந்த்யாவர்தை³த³மனகைரபி |
 ஸர்வத்ர குஸுமோபேதை: நமத்³பி⁴ருபஸோபி⁴தம் |
 மந்த³மாருதஸம்பி⁴ன்ன குஸுமாமோதி³ தி³ங்முகம் | 55

சண்பகம், அசோகம், புன்னாகம், பாடலம் போன்ற மரங்களாலும், லவங்கம், மாதவி, வில்வம், தேவதாரு, நமேரு, மந்தாரை, பாரிஜாதம் போன்ற கற்பக மரங்களாலும், சந்தனம், கர்ணிகாரம், மாதுளை, வஞ்சுளம், தாடிமி, இலந்தை, பூகை, குருவகம், வாழை, குந்தம், மந்தாரை, தென்னை போன்ற மரங்களாலும், மல்லிகை, மல்லிகா, ஜாதி, கேதகி, சண்பகம், வாஸந்தி, துளசி, நந்தியாவர்த்தம், தமனகம் போன்ற பலவிதமான பூக்களாலும் நிறைந்து, மெல்லிய காற்று வீசும் போது, பூக்களின் மணம் நாலாபுறமும் வீசுகிற. || 55

तन्मध्ये तटिनीतीरं महामंदारमण्डलम् ।
 सुवर्णकमलोद्यान भ्रमद्भ्रमरनादितम् ।
 कुमुदोत्पलकल्हार पंकजैरुपशोभितम् ।

मारुतोद्धूपनोद्भूत मकरंद घनोदयम् ।
 कूजद्विहङ्ग सत्राद मुखरीकृत दिङ्मुखम् ।
 तत्र रत्नमयीभूमिः कोटियोजनविस्तृता ।
 कोटिसूर्येदु वह्नीनां प्रभा यत्र विलीयते ।
 तत्र श्रीमंदिरं दिव्यं चतुर्द्वार समावृतम् ।
 नित्यसिद्धजनैर्नित्यं कृतसत्कारमुज्ज्वलम् ।
 रत्नोपक्लृप्तसंशोभि कवाटाष्टकसंपुटम् । 60

தன்மத்⁴யே தடினீ³ரம் மஹாமந்தா³ரமண்ட³லம் |
 ஸுவர்ணகமலோத்³யானம் ப்⁴ரமத்³ப⁴மரனாதி³தம் |
 குமுதோ³த்பல கல்ஹார பங்கஜைருபஸோபி⁴தம் |
 மாருதோத்³தூ⁴பனோத்³பூ⁴த மகரந்த³ க⁴னோத்³யம் |
 கூ³ஜத்³விஹங்க³ ஸன்னா த³ மு²க²ரீக்ருத தி³ங்மு²கம் |
 தத்ர ரத்னமயீ பூ⁴மி: கோடி யோஜன விஸ்த்ருதா |
 கோடி ஸூர்யேந்து³ வஹ்னீனாம் ப்ரபா⁴ யத்ர விலீயதே |
 தத்ர ஸ்ரீமந்தி³ரம் தி³வ்யம் சதுர்த்³வார ஸமாவ்ருதம் |
 நித்யஸித்³த⁴ஜனைர் நித்யம் க்ருதஸத்காரமுஜ்ஜ்வலம் |
 ரத்னோபகல்ப்த ஸம்ஸோபி⁴ கவாடாஷ்டக ஸம்புடம் | 60

அதன் நடுவில் நதிக்கரையில், பெரிய மந்தார மரங்கள் சூழ்ந்து, தங்கத் தாமரை பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளும், வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்யும் ஒலியும், குமுதம், அல்லி, கல்ஹாரம், தாமரை ஆகிய பூக்களும் நிறைந்து, காற்று வீசும்போது மகரந்தம் எழும்பி, பறவைகள் கூவும் ஓசையால் எல்லா திசைகளும் ஒலிக்கின்றஅங்கு, கோடி யோஜனை தூரம் ரத்தின மயமான பூமி உள்ளது. அங்கு கோடி சூரியன், சந்திரன், அக்னி இவர்களின் ஒளியும் மங்குகின்றன. அங்கு நான்கு வாசல்களுடன் கூடிய திவ்யமான ஸ்ரீ மந்திர் உள்ளது. நித்ய சித்தி பெற்றவர்களால் எப்பொழுதும் உபசரிக்கப்பட்டு பிரகாசமாக உள்ளது. ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு கதவுகள் கொண்டது. || 60

नवरत्नसमाक्लृप्त तुंगगोपुरतोरणम् ।
 हेमदण्डशिखालंबि ध्वजावळि परिष्कृतम् ।
 नवरत्नसमाबद्ध स्तंभराजि विराजितम् ।
 सहस्रदीपसंयुक्त दीपदण्डविराजितम् ।
 तप्तहाटक संक्लृप्त वातायन मनोहरम् ।
 नानावर्णशुकाबद्ध सुवर्णध्वजकोटिभिः ।
 किंकिणीमालिकायुक्त पताकाभिरलंकृतम् ।

भूतरूपमयैरत्र विचित्रैरतिविस्तृतैः ।
 माणिक्यवज्रवैडूर्यं स्वर्णमालावलीयुतैः ।
 अन्तरान्तर संबंधं रत्नैर्दृष्टिमनोहरैः 65

நவரத்னஸமாக்கல்ப்த துங்க³கோ³புரதோரணம் |
 ஹேமத³ண்ட³ஸிகா²லம்பி⁴ த⁴வஜாவளி பரிஷ்க்ருதம் |
 நவரத்னஸமாப³த³த⁴ஸ்தம்ப⁴ராஜி விராஜிதம் |
 ஸஹஸ்ரதீ³பஸம்யுக்த தீ³பத³ண்ட³விராஜிதம் |
 தப்தஹாடகஸங்கல்ப்த வாதாயன மனோஹரம் |
 நானாவர்ணஸூகாப³த³த⁴ஸுவர்ணத்⁴வஜகோடிபி⁴: |
 கிங்கிணீமாலிகாயுக்த பதாகாபி⁴ரலங்க்ருதம் |
 பூ⁴தரூபமயைர் ரத்னவிசித்ரைரதி விஸ்த்ருதை: |
 மாணிக்யவஜ்ரவைடு⁴ர்ய ஸ்வர்ணமாளாவளீயுதை: |
 அந்தராந்தர ஸம்ப³ந்த⁴ ரத்னைர்த்³ருஷ்டி மனோஹரை: | 65

ஒன்பதுவிதமான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த கோபுரமும், தங்கத்திலான கொடிமரத்துடன், கொடிகள் சூழ்ந்தும், ஒன்பது ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட தூண்களும், ஆயிரம் தீபங்கள் ஒளிரும் தீபங்களும், தங்கத்தாலான ஜன்னல்களும், பலவித வண்ணங்கள் கொண்ட தங்கக் கொடிகள் கோடி கணக்கில் பறக்கின்றன. சிறிய மணிகள் கட்டப்பட்ட கொடிகள், ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மாணிக்கம், வைரம், வைடூரியம், தங்கம் போன்ற மாலைகள் கொண்டது. பலவிதமான ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டு கண்களுக்கு விருந்தாக மனதை கவரும் விதத்தில் உள்ளது. || 65

विचित्रैश्चित्रबद्धैश्च वितानैरुपशोभितम् ।
 सर्वरत्नसमायुक्तं हेमकुट्टिममुज्ज्वलम् ।
 केतकीमालतीजाती चंपकोत्पल केसरैः ।
 मल्लिकातुलसीकुन्द नन्द्यावर्त कदंबकैः ।
 एतैरन्यैश्चकुसुमैरलंकृतं महीतलम् ।
 अब्जकाश्मीरकपूरं मृगनाभि तमालकैः ।
 चंदनागरु तक्कोलैर्विमोहितं दिगंतरम् ।
 एवं संचिन्यमनसा मण्डपं सु मनोहरम् ।
 तन्मध्ये भावयेन्मन्त्री पारिजातमनोहरम् ।
 तस्याऽधस्तात् स्मरेन्मन्त्री रत्नसिंहासनं महत् ॥ 170

விசித்ரைஸ்சித்ரப³த³தை⁴ஸ்ச விதானைரூபஸோபி⁴தம் |
 ஸர்வரத்னஸமாயுக்த ஹேமகுட்டிமம் உஜ்ஜ்வலம் |

கேதகீ மாலதீ ஜாதீ ஸம்பகோத்பல கேஸரை: |
 மல்லிகா துளஸீ குந்த³ நந்த்யாவர்த கத³ம்ப³கை: |
 ஏதைரந்யைஸ்ச குஸுமைரலங்க்ருத மஹீதலம் |
 அப³ஜ காஸ்மீர கர்ப்பூர ம்ருக³நாபி⁴ தமாலகை: |
 சந்த³னாக³ரு தக்கோலைர் விமோஹித தி³க³ந்தரம் |
 ஏவம் ஸஞ்சிந்த்ய மனஸா மண்ட³பம் ஸு மனோஹரம் |
 தன்மத்⁴யே பா⁴வயேந் மந்த்ரீ பாரிஜாதம் மனோஹரம் |
 தஸ்யா(அ)த⁴ஸ்தாத் ஸமரேந் மந்த்ரீ ரத்னஸிம்ஹாஸனம் மஹத் | 70

பலவிதமான வர்ணங்கள் கொண்டு, ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட விதானங்களால் அழகாக இருக்கிறது. எல்லா ரத்தினங்களும்பொரிக்கப்பட்ட தங்கத் தரையும் பிரகாசமாக இருக்கின்றன. கேதகி, மாலதி, ஜாதி, சண்பகம், அல்லி, மல்லிகை, துளசி, குந்தம், நந்தியாவர்த்தம், கடம்பம் போன்ற பூக்களாலும், தாமரை, காஷ்மீரம், கர்ப்பூரம், கஸ்தூரி, தமாலம், சந்தனம், அகில், தக்கோலம் போன்ற நறுமணப் பொருட்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, எல்லா திசைகளும் மணம் வீசும் படி உள்ளது. இவ்வாறு அழகான மண்டபத்தை மனதில் நினைத்து, நடுவில் பாரிஜாத மரத்தையும், அதன் கீழே ரத்தின சிம்மாசனத்தையும் மனதில் நினைக்க வேண்டும். || 70

யந்த்ர வர்ணனம்

तस्मिन्सिंहासनेदिव्य यन्त्रं संचितयेन्मुदा।
 षट्कोणाष्टदळं बाह्ये भूपुरद्वारसंयुतम्।
 मध्ये तु भावयेद्वीजं रमायाः प्रणवान्तरम्।
 तस्मिन् सुधांशुशतदीधिति शुद्धहास माशागजैरुभयतः परिषिच्यमानाम्।
 ब्रह्मादिदेवरमणी मणिगीतकीर्ति संकल्प कल्पितदयार्द्र कटाक्षपाताम्।
 दाहाभिभूतहतदोष हिरण्यवर्णा कर्णातपाति नयनांबुज वीक्षणीयाम्।
 संकल्पनिर्गतमुखांबुजमुग्धगंध मत्ताळिजालमुखरीकृत गण्डसीमाम्।
 मुक्ताच्छगुच्छदवळीकृतकर्णमूलां मूलामनोजविकृतेः पुरुषोत्तमस्य। 75

தஸ்மிந்ஸிம்ஹாஸனே தி³வ்யா யந்த்ரம் ஸம்சிந்தயேன்முதா³ |
 ஷட்கோ³ணாஷ்டத³ளம் பா³ஹ்யே பூ⁴புரத்³வாரஸம்யுதம் |
 மத்⁴யே து பா⁴வயேத்³பீஜம் ரமாயா: ப்ரணவாந்தரம் |

அதில் எழுந்தருளியுள்ள தேவியின் வடிவழகு-

தஸ்மின் ஸுதா⁴ம்ஸுஸததீ³தி⁴தி ஸுத்³த⁴ஹாஸ
 மாஸாக³ஜைருப⁴யத: பரிஷிச்யமானாம் |
 ப்³ரஹ்மாதி³தே³வரமணீ மணிகி³தகீர்திம்
 ஸங்கல்ப கல்ப³த³யார்த்³ர கடாக்ஷபாதாம் |
 தா³ஹாபி⁴பூ⁴த ஹ்ருததோ³ஷ ஹிரண்யவர்ணாம்
 கர்ணாந்தபாதி நயனாம்பு³ஜ வீக்ஷணீயாம் |

ஸங்கல்ப நிர்க³த முகா²ம்பு³ஜ முக³த⁴க³ந்த⁴
 மத்தாளிஜால மு²க²ரீக்ருத க³ண்ட³ஸீமாம் |
 முக்தாச்ச²கு³ச்ச²த³வளீக்ருத கர்ணமூலாம்
 மூலாமனோஜவிக்ருதே: புருஷோத்தமஸ்ய | 75

அந்த ரத்தின சிம்மாசனத்தின் மேல், ஆனந்தமாக திவ்யமான யந்திரத்தை மனதில் நினைக்க வேண்டும். ஆறு கோணங்களும் எட்டு இதழ்களும், வாயில்களும் கொண்ட யந்திரத்தை மனதில் நிறுத்தி, நடுவில் ரமா மந்திரத்தை நினைக்க வேண்டும்.

நூறு நிலவுகளின் ஒளி கொண்டவள், புன்னகைபூத்த முகம் கொண்டவள், வேதமெனும்⁴யானைகளால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவள், பிரம்மா முதலிய தேவர்களால் போற்றப்படுபவள், கருணை உள்ளவள், தங்க நிறம் கொண்டவள், கண்கள் தாமரை போல் விரிந்து காணப்படும், முகத்தில் இருந்து வரும் வாசனையால் வண்டுகள் மொய்க்கின்றன. காதுகளில் முத்து மாலை அணிந்திருக்கிறாள். புருஷோத்தமனின் மனதைக் கவர்ந்தவள். || 75

सत्यद्भारागमणिकल्पितकर्णपूरां पूरायितामतिसुखोद सरिद्धरामः ।
 भ्रूवल्लि तर्जितरतीश मदामदांत दूरातिदूर पदपल्लव मुग्धशोभाम् ।
 स्निग्दालकाळिजितसाळि सरोजभास्व दास्यामनन्यमति संश्रित पद्मनाभाम् ।
 अर्धेदुमण्डल ललाट तटोदिताभ माणिक्यभूषणमयाच्छ विशेषकाभाम् ।
 निर्भिन्न नीळमणिभंग विभिन्नकांति बालाभिरामकचभार लसच्छिरस्काम् ।
 सीमंतगर्भ विनिविष्टसितांशुतार धारापगाप परिमार्जित कृष्णताराम् । 80

ஸத்பத்³மராக³மணிகல்பித கர்ணபூராம்
 பூராயிதா மதிஸுகோ²த³ ஸரித்³வராமா: |
 ப்⁴ருவல்லி தர்ஜிதரதீஸ மதா³மதா³ந்த
 தூராதிதூ³ர பத்³பல்லவ முக³த⁴ஸோபா⁴ம் |
 ஸ்னிக்³தா³ல காளிஜிதஸாளி ஸரோஜபா⁴ஸ்வ
 தா³ஸ்யானனன்யமதி ஸம்ஸ்ரித பத்³மநாபா⁴ம் |
 அர்தை⁴ந்து³மண்ட³ல லலாடதடோ³தி³தாப⁴
 மாணிக்யபூ⁴ஷணமயாச்ச² விஸேஷகாபா⁴ம் |
 நிர்பி⁴ன்ன நீலமணிப⁴ங்க³ விபி⁴ன்னகாந்தி
 பாலாபி⁴ராமகசபா⁴ர லஸச்சி²ரஸ்காம் |

ஸீ³மந்தக³ர்ப⁴ வினிவிஷ்ட ஸிதாஸூம்தார
தா⁴ராபகாப பரிமார்ஜித க்ருஷ்ணதாரா: | 80

மாணிக்கத்தால் செய்த காதணிகளை அணிந்தவள். பேரானந்தம் அளிக்கும் அழகிய நதி போன்றவள். புருவங்களால் ரதியின் அழகை வென்றவள். திருவடிகள் தளிர்போல் மென்மையாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்றன. பத்மநாபனிடம் பக்தி கொண்டவள், தாமரை போன்ற முகத்தை உடையவள். பிறைச்சந்திரன் போன்ற நெற்றியும், மாணிக்கங்களால் ஆன ஆபரணங்களும் அணிந்து, நீலக்கற்கள் பதித்த தலைமுடியுடன், நெற்றிச்சுட்டி வகிட்டில் முத்துக்கள் பதிக்கப்பட்டு, அழகாக காட்சியளிக்கிறாள். || 80

चूडाग्रबद्धमणिनद्ध विभूषनार्चिर् भास्वन्मयूखविकचीकृत हृत्सरोजाम्।
नानामणिप्रकर मण्डित कंबुकण्ठी मुन्निद्रकांतियय मौक्तिक दामशोभाम्।
स्वर्णारविंद मुकुळोन्नत कुंकुमोत्थ दिव्याङ्गराग परिमृष्ट कुचप्रदेशाम्।
हेमारविंदवलयांगद बाहुयुग्मां सन्मातुलुङ्ग विलसद्वय पाणिपद्माम्।
क्षामोदरोपरिलसत्त्रिवळीतरंगा मंकाधिरूढ पुरुषोत्तम केळिहस्ताम् ।
कांचीकलाप मुखरीकृतमध्यभागा मारापबोधन निरूपित नूपुराभाम्।85

சூடா³க்³ர்ப³த்³த⁴மணிநிப³த்³த⁴விபூ⁴ஷனார்சிர்
பா⁴ஸ்வன்மயூக²விஸிகி²க்ருத ஹ்ருத்ஸரோஜாம் |
நானாமணிப்ரகர மண்டி³த கம்பு³கண்டி²
முந்நித்³ரகாந்திசய மௌக்திக தா³மஸோபா⁴ம் |
ஸ்வர்ணாரவிந்த³ முகுளோன்னத குங்குமோத்த
தி³வ்யாங்க³ராக³ பரிம்ருஷ்ட குசப்ரதே³ஸாம் |
ஹேமாரவிந்த³ வலயாங்க³த பா³ஹூயுக³மாம்
ஸன்மாதுலுங்க³ விலஸத்³வய பாணிபத்³மாம் |
கூடாமோத³ரோபரில்ஸத் த்ரிவளீதரங்கா³
மங்காதி⁴ருட⁴ புருஷோத்தம கேளீஹஸ்தாம் |
காஞ்சீ கலாப மு²க²ரீக்ருத மத்⁴யபா⁴கா³
மாராபபோ³த⁴ன நிருபித நூபுராபா⁴ம் | 85

தலை உச்சியில் சூடிய ரத்தினங்கள், பிரகாசமாக இதயத்தில் ஒளிர்கின்றன. பலவிதமான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கண்டாபரணங்கள், முத்து மாலைகள் அணிந்தும், தங்க தாமரை மொட்டுக்கள் போன்ற மாற்பகங்களில் குங்குமத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவள். தங்கத்தாலான வளையல், தோள்வளை அணிந்தவள். சிறந்த மாதுளம்பழம் போன்ற கைகளை உடையவள். மெல்லிய இடையின் மீது மூன்று வரிகள் காணப்படுகின்றன. புருஷோத்தமனின் கைகளைத் தாங்கி, இடைப்பகுதி அழகாக இருக்கிறது. கொலுசு அணிந்து, மன்மதனுக்கு ஞானம் அளிக்கின்றாள். || 85

पादारविद्विगळन्मकरंदबिंदु संमोहिताळिमुनिबृन्द सुगीत गीताम् ।
 संचिन्त्येच्च जलजात कृताधिवासां वैकुण्ठनाथ रमणीमनुनीय वाचा ।
 यत्रे निवेश्य कुसुमासुमांजलिना सखीभिः सीमन्तिनीभिरभितः परितोषमाणाम् ।

பாதா³ரவிந்த³ விக³ளன்மகரந்த³பி³ந்து³
 ஸம்மோஹிதாளிமுனிப்³ருந்த³ ஸுகீ³த கீ³தாம் |
 ஸஞ்சிந்தயேச்ச ஜலஜாத க்ருதாதி⁴வாஸாம்
 வைகுண்ட²நாத² ரமணிமனுனீய வாச |
 யந்த்ரே நிவேஸ்ய குஸுமாஸுமாஞ்ஜலினா
 ஸகீ²பி⁴: ஸீ³மந்தினீபி⁴ரபி⁴த: பரிதோஷ்யமாணாம் |

தாமரை போன்ற பாதங்களில் இருந்து வரும் தேன் துளிகளால் கவரப்பட்ட முனிவர்கள் பாடுகிறார்கள். தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தேவியை, வைகுண்டநாதனின் பிரியமானவளை, இனிய வார்த்தைகளால் மனதில் நினைத்து, யந்திரத்தில் வைத்து, மலர்களால் அர்ச்சித்து, தோழிகளுடன், சீமந்தினி பெண்களால் துதிக்கப் படுகிறாள்.

इति श्री बृहद्बृह्मसंहितायां प्रथमेपादे
 श्रीवत्सचरिते श्रीसूक्ताविभवि महालक्ष्मी व्रताभिधानं नाम नवमोऽध्यायः । 90

இத்துடன் ஸ்ரீ ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதல் பாகத்தில், ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில், ஸ்ரீ சூக்தத்தின் மகிமை, மஹாலட்சுமி விரதத்தின் பெருமை என்ற ஒன்பதாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெற்றது. || 90

<<<<___>>>>

**ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், பத்தாம் அத்தியாயம்
மஹாலட்சுமி விரத மகிமை 2**

श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते श्रीसूक्ताविभवि दशमोऽध्यायः
महालक्ष्मीव्रतभिधानम् २

ஸ்ரீபிருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதற்பாதத்தில், ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில்
ஸ்ரீசூக்தம் தோன்றியதான பத்தாம் அத்தியாயமாகிய
மஹாலட்சுமி விரதத்தின் மகிமை கூறப்படுகிறது 2

द्वारेषु पाठकौ स्थाप्यौ द्वौ द्वौ देव्याभिषेचने।
लक्ष्मीसूक्तं प्रजप्तव्यं यावत्स्यादभिषेचनम्।
आवाहनादिकं कृत्वा भद्रपीठे हरिप्रियाम्।
सन्निवेश्यवरारोहां सूक्तन्यासं समाचरेत्।
शरीरस्वस्य देव्याश्च भूतशुद्धिपुरस्सरम् ।
मन्त्रन्यासं स बीजं च जितवाग्विमलाशयः।
स्थापयेत्कलशंभक्त्या ह्यभिषेचनिकं परम्।
शतैकं षोडशाष्टौ च कार्यमुद्दिश्य भक्तितः ।
एकमेव तथा कुम्भं निष्कामो नित्यकर्मणि ।
कृत्वा नवपदात्मानंमण्डलं यत्र भूषितम् ।5

த்³வாரேஷு பாட²கௌ ஸ்தா²ப்யௌ த்³வௌ த்³வௌ தே³வ்யாபி⁴ஷேசனே |
லக்ஷ்மீஸூக்தம் ப்ரஜப்தவ்யம் யாவத்ஸ்யாத்³ அபி⁴ஷேசனம் |
ஆவாஹநாதி³கம் க்ருத்வா ப⁴த்³ரபீடே² ஹரிப்ரியா:ம் |
ஸன்னிவேஸ்ய வராரோஹாம் ஸுக்தந்யாஸம் ஸமாசரேத் ||
ஸரீரேஸ்வஸ்ய தே³வ்யாஸ்ச பூ⁴தஸூத்³தி⁴புரஸ்ஸரம் |
மந்த்ரந்யாஸம் ஸ பீ³ஜம் ச ஜிதவாக்³விமலாஸய: |
ஸ்தா²பயேத் கலஸம் ப⁴க்த்யா ஹ்யபி⁴ஷேசனிகம் பரம் |
ஸதைகம் ஷோட³ஸாஷ்டௌ ச கார்யமுத்³தி³ஸ்ய ப⁴க்தித: |
ஏகமேவ ததா² கும்ப⁴ம் நிஷ்காமோ நித்யகர்மணி |
க்ருத்வா நவபதா³த்மானம் மண்ட³லம் யத்ர பூ⁴ஷிதம் |5

திருமகளை அபிஷேகம் செய்யும் வேளையில், 4வாசல்களிலும் இருவர் வீதம் வேத பாராயணம் செய்பவர்களை அமர்த்துக. திருமகள் துதி பாடல்களை அபிஷேகம் முடியும் வரை ஓதச் செய்க. ஆவாஹனம் செய்த பிறகு, மங்களகரமான பீடத்தில் ஹரியின் பிரியமானவளை அமரச்செய்து, ஸ்ரீசூக்த

நியாஸம் செய்க. தன்னுடைய தேகத்தையும் பூதசுத்தி செய்த பின்பு, மந்திரங்களையும் பீஜாக்ஷரங்களையும் ஒதி, கலசத்தை பக்தியுடன் நிறுவி, அபிஷேகம் செய்யத் தொடங்குக. பக்தியுடன் நூற்றியெட்டு, பதினாறு அல்லது எட்டு கலசங்களை வைத்து, நிஷ்காம கர்மத்தில் ஒரு கலசத்தை மட்டும் வைத்து, ஒன்பது பகுதிகள் கொண்ட அழகான மண்டலத்தை அமைக்கவும். 5

कलशान् स्थापयेत्तेषुपदेषु शुभलक्षणान्।
 मूलेनावोक्षणंकुर्यात् प्रोक्ष्यचास्त्रेण वर्मणा।
 रक्षणं सर्वतःकृत्वा क्षाळणं चास्त्रतो जलैः।
 सन्निवेश्य कुशाधारे वक्रं नैव पिधापयेत्।
 ध्यात्वा तत्र महालक्ष्मीं कलशान् पूजयेत्क्रमात्।
 चंदनालिप्तसर्वांगान् दूर्वाक्षत समन्वितान्।
 दुकूलवेष्टितान् सर्वान् पूरयेत्तीर्थवारिभिः।
 नवरत्नसमाबद्धं पङ्कजं स्वर्णनिर्मितम्।
 मध्यकुम्भे क्षिपेद्धीमान् भक्त्याकर्ष प्रमाणकम्।
 वित्तशाठ्यं न कुर्वीत पटे वा चंदनैर्लिखेत्।10

கலஸான் ஸ்தா²பயேத்தேஷு³பதே³ஷு³ ஸா⁴ப⁴லக்ஷணான் |
 மூலேனாவோக்ஷணம் குர்யாத் ப்ரோக்ஷயசாஸ்த்ரேண வர்மணா |
 ரக்ஷணம் ஸர்வத: க்ருத்வா க்ஷா³ளணம் சாஸ்த்ரதோ ஜலை: |
 ஸன்னிவேஸ்ய குஸாதா⁴ரே வக்ரம் நைவ பிதா⁴பயேத் |
 த்⁴யாத்வா தத்ர மஹாலக்ஷ்மீம் கலஸான் பூஜயேத் க்ரமாத் |
 சந்த³னாலிப்தஸர்வாங்க³ன் தூ³ர்வாக்ஷத ஸமன்விதான் |
 து³க்ஷலவேஷ்டிதான் ஸர்வான் பூரயேத்தீர்த²வாரிபி⁴: |
 நவரத்னஸமாப³த்³த⁴ம் பங்கஜம் ஸ்வர்ணநிர்மிதம் |
 மத்⁴யகும்பே⁴ க்ஷிபேத்³தீ⁴மான் ப⁴க்த்யாகர்ஷ ப்ரமாணகம் |
 வித்தஸாட்²யம் ந குர்வீத படே வா சந்த³னைர்லிகே²த் |10

அந்தந்த பீடத்தில் மங்களகரமான கலசங்களை நிறுவி, மூலமந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் காப்பு கட்டி, எல்லாப் பக்கமும் ரக்ஷை செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் தீர்த்தம் தெளித்து, குசையால் ஆன தாங்கு பலகையில் கலசத்தை வைத்து, கலசத்தின் முகத்தை மூடாமல், அந்த இடத்தில் மஹாலட்சுமியைத் தியானித்து, கலசங்களை முறையாகப் பூஜிக்க வேண்டும். சந்தனம் பூசியும், அருகம்புல் மற்றும் அட்சதை தூவியும், பட்டு வஸ்திரம் சுற்றி, புண்ணிய தீர்த்தங்களால் நிரப்ப வேண்டும். ஒன்பது ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட தங்கத் தாமரையை, பக்தியுடன் நடு கலசத்தில்

வைக்க வேண்டும். பொருள் சேர்க்கையில் மனச்சோர்வு அடையாமல், அல்லது துணியிலோ அல்லது சந்தனத்தாலோ வரைய வேண்டும். 10

மூலேநபூரயேத்ர சௌதீந் தேவதாமயா: |
 சந்தனோஸீரகர்பூர ஜாதி தக்கோல குங்குமம் |
 கோஷ்டா²க³ருதமாலைலா³யுதம் ஸம்பிஷ்ய பா⁴க³த: |
 விலோட்³ய ஸர்வகும்பே⁴ஷு ரத்னான்யபி வினிக்ஷிபேத் |
 லக்ஷ்மீம் தூ³ர்வாம் ஸதா³ப⁴த்³ராம் ஸதா³தே³வீம் மது⁴வ்ரதாம் |
 முஸலீம் ஸக்ரவல்லீம் ச க்ருத்வா(அ)பாமார் க³ பத்ரகம் |
 ப்ரியங்கு³ முத்³க³ கோ³தூ⁴ம வ்ரீஹீம்ஸ்ச ஸ திலான்யவான் |
 ஸாலிதண்டு³ல மாஷாம்ஸ்ச தேஷு ப்ரக்ஷா³ள்ய நிக்ஷிபேத் |
 தா⁴த்ரீலி²குச பி³ல்வானாம் கத³ளீ நாளிகேரயா |
 ப²லான்யபி வினிக்ஷிப்ய புஷ்பாண்யபி ச நிக்ஷிபேத் || 15

மூலேன பூரயேத்தத்ர செளஷதீ⁴ன் தே³வதாமயா: |
 சந்த³னோஸீரகர்பூர ஜாதி தக்கோல குங்குமம் |
 கோஷ்டா²க³ருதமாலைலா³யுதம் ஸம்பிஷ்ய பா⁴க³த: |
 விலோட்³ய ஸர்வகும்பே⁴ஷு ரத்னான்யபி வினிக்ஷிபேத் |
 லக்ஷ்மீம் தூ³ர்வாம் ஸதா³ப⁴த்³ராம் ஸதா³தே³வீம் மது⁴வ்ரதாம் |
 முஸலீம் ஸக்ரவல்லீம் ச க்ருத்வா(அ)பாமார் க³ பத்ரகம் |
 ப்ரியங்கு³ முத்³க³ கோ³தூ⁴ம வ்ரீஹீம்ஸ்ச ஸ திலான்யவான் |
 ஸாலிதண்டு³ல மாஷாம்ஸ்ச தேஷு ப்ரக்ஷா³ள்ய நிக்ஷிபேத் |
 தா⁴த்ரீலி²குச பி³ல்வானாம் கத³ளீ நாளிகேரயா |
 ப²லான்யபி வினிக்ஷிப்ய புஷ்பாண்யபி ச நிக்ஷிபேத் || 15

மூலமந்திரத்தால், தேவதா சக்தியுள்ள சந்தனம், வெட்டிவேர், கற்பூரம், ஜாதிப்பத்திரி, தக்கோலம், குங்குமம், கோஷ்டம், அகில், தமாலம், ஏலம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து, கலக்கி, அனைத்துக் கலசங்களிலும் ரத்தினங்களையும் போடுக. திருமகள், அருகம்புல், சதாபத்ரா, தேவி, மதுவ்ரதா, முசலி, சக்கரவல்லி, அபாமாரகப் பத்ரம், பிரியங்கு, பயறு, கோதுமை, நெல், எள், பார்லி, அரிசி, உளுந்து ஆகியவற்றை, சுத்தம் செய்து, கலசத்தில் போடுக. நெல்லிக்காய், இலவு, விளாம்பழம், வாழை, தென்னை முதலிய பழங்களையும், மற்றும் மலர்களையும் போடுக. 15

पद्मं सौगन्धिकं जातीं मल्लिकां वकुळं तथा ।
 चंपकाशोकपुत्राग तुळसीकेतुकोद्भवम् ।
 पल्लवानि वटाश्वत्थ प्रक्षौदुम्बर शाखिनाम् ।
 ब्रह्मकूर्चं विनिक्षिप्य शरावैस्सकलाक्षतैः ।
 पिधाय कुम्भवत्राणि क्षौमैराच्छादयेत्ततः ।
 आवाह्य मध्यकलशे महालक्ष्मीं प्रपूजयेत् ।
 पूर्वोक्तस्नानसम्पन्नं वस्त्रालंकृतिभूषिताम् ।
 निषण्णां भद्रपीठे तु स्वस्तिवाचन पूर्वकम् ।

षोडशब्राह्मणास्ते तु कुशैर्बिल्वदलैस्तथा।
दूर्वातुलसिकापत्रैः श्रीसूक्तैः परमेश्वरीम् ।20

பத்³மம் ஸௌக³ந்தி⁴கம் ஜாதீ³ம் மல்லிகாம் வகுளாம் ததா² |
ஸம்பகாஸோகபுன்னா³க துளஸீகேதுகோத்³ப⁴வம் |
பல்லவானி வடாஸ்வத்த ப்³ரகோது³ம்ப³ர ஸாகி²னாம் |
ப்³ரஹ்ம கூர்சம் வினிகூடிப்பய ஸராவை: ஸகலாகூதை: |
பிதா⁴ய கும்ப⁴வத்ராணி கௌளமைராச்சா²த³யேத்தத: |
ஆவாஹ்ய மத்⁴யகலஸே மஹாலக்ஷ்மீம் ப்ரபூஜயேத் |
பூர்வோக்தஸ்னானஸம்பன்னம் வஸ்த்ராலங்க்ருதிபூ⁴ஷிதாம் |
நிஷண்ணாம் ப⁴த்³ரபீடே² து ஸ்வஸ்திவாசந பூர்வகம் |
ஷோட³ஸப்³ராஹ்மணாஸ்தே து குஸைர்பி³ல்வத³ளைஸ்ததா² |
தூ³ர்வாதுளஸிகாபத்ரை: ஸ்ரீஸூக்தை: பரமேஸ்வரீம் |20

தாமரை, செண்பகப்பூ, மல்லிகை, வகுளம், ஸம்பகம், அசோகம், புன்னை, துளசி, கேதகை ஆகியவற்றின் மலர்களையும், ஆல், அரசு, அத்தி மரங்களின் இலைகளையும், பிரம்ம கூர்ச்சத்தையும் வைத்து, அட்சதை தூவி, கலசத்தின் வாயை பட்டுத் துணியால் மூடி, நடு கலசத்தில் மஹாலட்சுமியை ஆவாஹனம் செய்து, முன்னரே சொன்னபடி அபிஷேகம் செய்தவளும், வஸ்திரம் ஆபரணங்கள் அணிந்தவளும், மங்கள பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவளுமான பரமேஸ்வரியை, பதினாறு பிராமணர்கள், தருப்பை புல், வில்வ இலை, அருகம்புல், துளசி இலைகளைக் கொண்டு, ஸ்ரீசூக்தம் ஒதி பூஜிக்கவும். 20

कुर्युस्सुमंगळी गीते रभिषिक्तां महोत्सवैः।
अभिषिच्य महादेवीं परिवारसमन्विताम्।
अलंकुर्याद्विभूषाभिः धूपदीपादिभिस्तथा ।
रात्रौ जागरणं गीतनृत्यवाद्यस्तवादिभिः।
षोडशीपूजनंचैव षोडशेदिवसे स्मृतम्।
सहस्रनामभिःतैस्तैः पुष्पबिल्वदलाक्षतैः।
दूर्वाभिः कुंकुमाक्ताभिरवकाशि पृथक्पृथक्।
पूजयेद्विष्णुनासाकं नाकंपश्यति कर्हिचित्।
य एवं वार्षिकीम्पूजां कुर्यात्प्रयतमानसः।
विनैवावरणान्यङ्गं देव्यास्संपूजयेत्क्रमात्।25

குர்யுஸ்ஸுமங்க³ளீ³தே³ ரபி⁴ஷிக்தாம் மஹோத்ஸவை: |
 அபி⁴ஷிச்ய மஹாதே³வீம் பரிவாரஸமன்விதாம் |
 அலங்குர்யாத்³விபூ⁴ஷாபி⁴: தூ⁴பதீ³பாதி³பி⁴ஸ்ததா² |
 ராத்ரௌ ஜாக³ரணம் கீ³தந்ருத்யவாத்³யஸ்தவாதி³பி⁴: |
 ஷோட³ஸீபூஜனம்சைவ ஷோட³ஸேதி³வஸே ஸ்ம்ருதம் |
 ஸஹஸ்ரநாமபி⁴ஸ்தைஸ்தை: புஷ்பபி³ல்வத³ளாக்ஷதை: |
 தூ³ர்வாபி⁴: குங்குமாக்தாபி⁴ரவகாஸே ப்ருத²க் ப்ருத²க் |
 பூஜயேத்³விஷ்ணுனா ஸாகம் நாகம் பஸ்யதி கர்தி³சித் |
 ய ஏவம் வார்ஷிகீம் பூஜாம் குர்யாத் ப்ரயதமாநஸ: |
 வினைவா(அ)வரணாந்யங்க³ம் தே³வ்யாஸ்ஸம்பூஜயேத் க்ரமாத் |25

சுமங்கலிப் பெண்களால் பாடப்படும் பாடல்களுடன், மஹாதேவியை அபிஷேகம் செய்க. மேலும் தேவியை ஆபரணங்கள், தூப தீபங்களால் அலங்கரிக்கவும். இரவு முழுவதும், பாடல், நடனம், வாத்தியங்கள், துதிகளுடன் விழித்திருக்கவும். பதினாறாவது நாளில் பதினாறு வயதுப் பெண்களைப் பூஜிப்பதும் சிறப்பு. அந்தந்த இடங்களில், ஒவ்வொரு நாளும், ஆயிரம் நாமங்களைச் சொல்லி, புஷ்பங்கள், வில்வ இலை, அட்சதை, குங்குமம் தோய்ந்த அருகம்புல் கொண்டு, விஷ்ணுவுடன் சேர்த்து பூஜிக்க வேண்டும். இப்படிப் பூஜை செய்பவர் எக்காலத்திலும் துக்கம் அடையமாட்டார். யார் ஒருவன், வருடாந்திர பூஜையை பக்தி சிரத்தையுடன் செய்கிறானோ அவன் தேவியை, எந்த ஆபரணமும் இல்லாமல் பூஜிக்க வேண்டும். 25

हस्तप्रक्षालनं कृत्वा प्रदेयः कुसुमांजलिः ।
 हृदयादि महामन्त्रै हृदयादीन् समर्चयेत् ।
 प्रथमावरणं ह्येतच्छिष्यः प्रोक्तं मनीषिभिः ।
 दक्षेष्णसु संपूज्याः कुर्याद्या अग्निकोणतः ।
 द्वितीयावरणं ह्येतन्महालक्ष्म्यास्समीरितम् ।
 उमाद्यासंधिषु तथा संपूज्याः प्रयतात्मना ।
 उमा च श्री सरस्वत्यौ दुर्गा च धरणी तथा ।
 गायत्रीदेव्युषा चेति पद्महस्तास्समन्ततः ।
 त्रितीयावरणंह्येतत्ततो मत्स्यादिशक्तयः ।30

ஹஸ்தப்ரக்ஷா³ளனம் க்ருத்வா ப்ரதே³ய: குஸுமாஞ்ஜலி: |
 ஹ்ருத³யாதி³ மஹாமந்த்ரை: ஹ்ருத³யாதி³ன் ஸமர்ச்சயேத் |
 ப்ரத²மாவரணம் ஹ்யேதச்²ச்ரிய: ப்ரோக்தம் மநீஷிபி⁴: |
 த³ளேஷ்வஷ்டஸு ஸம்பூஜ்யா: குர்யாத்³ யா அக்³னிகோணத: |
 த்³விதீயாவரணம் ஹ்யேதன்மஹாலக்ஷம்யா: ஸமீரிதம் |
 உமாத்³யாஸந்தி⁴ஷு ததா² ஸம்பூஜ்யா: ப்ரயதாத்மனா |
 உமா ச ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யௌ தூ³ர்கா³ ச த⁴ரணீ ததா² |
 கா³யத்ரீ தே³வ்யுஷா சேதி பத்³மஹஸ்தா: ஸமந்தத: |

த்ரிதீயாவரணம் ஹ்யேதத்ததோ மத்ஸ்யாதி³ஸக்தய: |30

கைகளை சுத்தம் செய்து, மலர்களைக் கொண்டு அஞ்சலி செய்து, ஞானாயஹிருதயாய நம: முதலிய மந்திரங்களை ஓதி, ஹிருதயம் முதலியவற்றை பூஜிக்கவும். இது முதல் ஆவரணம் என்று சான்றோர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. பிறகு எட்டு திசைகளிலும், அக்னி திசையில் இருந்து தொடங்கி, பூஜிக்க வேண்டும். இது இரண்டாவது ஆவரணம் என்று மஹாலட்சுமிக்காகச் சொல்லப்பட்டது. பிறகு உமை முதலியவர்களையும், தன்னுடைய சக்திக்குத் தகுந்தபடி பூஜிக்கவும். உமை, ஸ்ரீ, சரஸ்வதி, துர்க்கை, தரணி, காயத்ரி, உஷா தேவி ஆகியோரை தாமரை மலர் கையில் ஏந்தியவர்களாக எல்லாத் திசைகளிலும் வணங்கவும். இது மூன்றாவது ஆவரணம், இதன் பிறகு மத்ஸ்ய அவதாரத்தின் சக்திகளை பூஜிக்கவும். 30

வேதா வேதவதி தாத்ரி மஹாலக்ஷ்மி ஸ்ஸுகா²லயா |
 பார்⁴க³வீ ச ததா² ஸீதா ரேவதி ருக்மிணி ப்ரபா⁴ |
 மத்ஸ்யகூர்மாதி³ மூர்தீனாம் ஸக்தயஸ்ஸம்ப்ர கீர்திதா: |
 சதுர்தா²வரணம் ஹ்யேதத்³க³ங்கா³ ஸூர்யஸுதஸ்ததா² |
 ஸங்க²பத்³மநிதீ⁴பூஜ்யெள பார்ஸ்வயோர்த்⁴ருதசாமரெள |
 த்⁴ருதா²தபத்ரம் வருணம் பூஜயேத் பஸ்சிமே தத: |
 ஸம்பூஜ்ய ராஸீன் பரிதோ யஜேத்² நவக்³ரஹான் |
 அர்ச்சயேத்³ தி³க்³ க³ஜான் தி³க்ஷு சதுர்த்³ந்த விபூ⁴ஷிதான் |
 ஐராவத: புண்ட³ரீக: வாமன: குஸுமோஞ்ஜன: |
 புஷ்பத³ந்தஸ்ஸார்வபௌ⁴ம: ஸுப்ரதீகஸ்ச தே க்ரமாத் |35

வேதா³ வேத³வதி தா⁴த்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஸ்ஸுகா²லயா |
 பா⁴ர்³க்³வீ ச ததா² ஸீதா ரேவதி ருக்மிணி ப்ரபா⁴ |
 மத்ஸ்யகூர்மாதி³ மூர்தீனாம் ஸக்தயஸ்ஸம்ப்ர கீர்திதா: |
 சதுர்தா²வரணம் ஹ்யேதத்³க³ங்கா³ ஸூர்யஸுதஸ்ததா² |
 ஸங்க²பத்³மநிதீ⁴பூஜ்யெள பார்ஸ்வயோர்த்⁴ருதசாமரெள |
 த்⁴ருதா²தபத்ரம் வருணம் பூஜயேத் பஸ்சிமே தத: |
 ஸம்பூஜ்ய ராஸீன் பரிதோ யஜேத்² நவக்³ரஹான் |
 அர்ச்சயேத்³ தி³க்³ க³ஜான் தி³க்ஷு சதுர்த்³ந்த விபூ⁴ஷிதான் |
 ஐராவத: புண்ட³ரீக: வாமன: குஸுமோஞ்ஜன: |
 புஷ்பத³ந்தஸ்ஸார்வபௌ⁴ம: ஸுப்ரதீகஸ்ச தே க்ரமாத் |35

வேதாயை, வேதவதி, தாத்ரி, சுகம் நிறைந்த மஹாலட்சுமி, பார்கவி, சீதா, ரேவதி, ருக்மிணி, பிரபா ஆகிய சக்திகள் மச்ஸம், கூர்மம் அவதாரங்களின்

சக்திகளாக புகழப்படுகிறார்கள். இது நான்காவது ஆவரணம். கங்கை, யமன், சங்கு, பத்மம் ஆகியோரை பக்கங்களில் சாமரம் ஏந்தியவர்களாகவும், வருணனை குடை ஏந்தியவராகவும் மேற்கு திசையில் வழிபட வேண்டும். பிறகு ராசிகளை வணங்கி, பிறகு நவகிரகங்களை வழிபடவும். நான்கு தந்தங்கள் உடைய யானைகளைத் திக்குகளில் பூஜிக்கவும். ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனன், குஸூமம், அஞ்சனன், புஷ்பதந்தன், ஸர்வபௌமன், சுப்ரதீகன் என்ற வரிசையில் பூஜிக்கவும். 35

इति षष्ठे सप्तमे च दिक्पालान् पूजयेत्क्रमात्।
 एवमावरणैर्देवीं महालक्ष्मीम् परात्पराम्।
 संपूज्यप्रार्थयेदिष्टं क्षमापणपुरस्सरम्।
 “अनाथमगतिं दीनमपराधैक भाजनम्।
 रक्ष मां कृपय देवी तवैव शरणागतम्।
 भगवच्चरणांबोज भजनानंदभाजनम्।
 कुरुमाममलालोक निवारित जगद्दयम्।
 अगाधभवपाथोध निमग्नमितिविह्वलम्।
 आनंदिनी महामाये समुद्धरकरग्रहैः।
 परमावधिभूतानि परमैश्वर्य संश्रये। 40

இதி ஷஷ்டே² ஸப்தமே ச தி³க்பாலான் பூஜயேத் க்ரமாத் |
 ஏவமாவரணைர் தே³வீம் மஹாலக்ஷ்மீம் பராத்பராம் |
 ஸம்பூஜ்ய ப்ரார்த²யேதி³ஷ்டம் கூமாபண புரஸ்ஸரம் |
 “அநாத்²ம க³தீந்தி³னமபராத⁴ ஏக பா⁴ஜனம் |
 ரக்ஷ மாம் க்ருபயா தே³வீ தவைவ ஸரணாக³தம் |
 ப⁴க³வச்சரணாம்போ³ஜ ப⁴ஜனானந்த³ பா⁴ஜனம் |
 குரு மாமமலாலோக நிவாரித ஜக³த்³ப⁴யம் |
 அகா³த⁴ ப⁴வபாத்தோ⁴த⁴ நிமக்³னமிதி விஹ்வலம் |
 ஆனந்தி³னீ மஹாமாயே ஸமுத்³த⁴ர கரக்³ரஹை: |
 பரமாவதி⁴ பூ⁴தானி பரமைஸ்வர்ய ஸம்ஸ்ரயே |40

ஆறாவது, ஏழாவது ஆவரணங்களில், திக்குப் பாலகர்களை முறையாக பூஜிக்கவும். இவ்விதமாக, மஹாலட்சுமியை எல்லா ஆவரணத்திலும் பூஜை செய்து, விரும்பிய வரத்தை வேண்டி, கூமாபணம் செய்யவும். அநாதை, கதியில்லாதவன், பாவி யான என்னை, கருணையுடன் காத்தருள். தேவியே, உன்னைச் சரணடைந்தேன். பகவானுடைய திருவடித் தாமரையை வணங்கி ஆனந்தம் அடையும் பாக்கியத்தை ஸமர்ப்பி. கலங்கமில்லாத உலகத்தை எனக்குக் ஸமர்ப்பி. இந்த உலக பயத்தை நீக்கு. அளவிடமுடியாத பிறவி கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும் என்னை, ஆனந்த ஸ்வரூபமான மஹாமாயே, உன் கைகளால் தூக்கி காப்பாற்று. எல்லாப் பொருட்களுக்கும் நீயே புகலிடம், நீயே பரமைஸ்வர்யம், உன்னைத் தவிர வேறு யார் எனக்கு கதி? 40

कमन्यं शरणं यामि परतन्त्रमुनीश्वरम् ।
 श्रीमन्नारायणानंदसंदोहं कुरु साधने ।
 जयमातर्मदोन्मत्त मातङ्गदळनाभिधे ।
 कमले कमलाक्रीडे कलानिधिसहोदरी ।
 ममदेही पदांबोज मयिमानस पंकजे ।
 ब्रह्मादिदेवतार्बुद समाराधित पदळे ।
 विमले विमलाज्ञान कलया विमलं कुरु । "
 एवं संप्रार्थ्यदेवेशीं आराधनपरोभवेत् ।
 प्रातः पुनःप्रपूज्याथ हुत्वा वह्नौ स्वशाखया ।
 श्रीसूक्तमूलमन्त्राभ्यां ऋग्भिषोडशभिर्मुहुः । 45

கமன்யம் ஸரணம் யாமி பரதந்த்ரமுனிஸ்வரம் |
 ஸ்ரீமந்நாராயணானந்த³ ஸந்தோ³ஹம் குரு ஸாத⁴னே |
 ஜய மாதர்மதோ³ன்மத்த மாதங்க³த³ளநாபி⁴தே⁴ |
 கமலே கமலாக்ரீடே³ கலாநிதி⁴ஸஹோத³ரீ |
 மம தே³ஹி பதா³ம்போ³ஜ மயி மானஸ பங்கஜே |
 ப்³ரஹ்மாதி³தே³வதார்பு³த³ ஸமாராதி⁴த பத³ளே |
 விமலே விமலாக்³ஞான கலயா விமலம் குரு |
 ஏவம் ஸம்ப்ரார்த²ய தே³வேஸீம் ஆராத⁴னபரோ ப⁴வேத் |
 ப்ராத: புன: ப்ரபூஜ்யாத² ஹுத்வா வஹ்னௌ ஸ்வஸாக²யா |
 ஸ்ரீஸூக்தமூலமந்த்ராப⁴யாம் ருக்³பி⁴ஷ்ஷோட³ஸபி⁴ர் முஹு: | 45

பிறருக்கு அடிமையான முனிவர்களை நான் சரணடைய மாட்டேன். சாதனையில் சிறந்து விளங்க, ஸ்ரீமன் நாராயணனின் ஆனந்தத்தை எனக்கு ஸமர்ப்பி. தாயே, மதம் பிடித்த யானையை அழிப்பவளே, தாமரையில் வாஸம் செய்பவளே, கலையின் இருப்பிடமே, என் மனத் தாமரையில் உன் திருவடிகளை ஸமர்ப்பி. பிரம்மா முதலிய தேவர்கள் வணங்கிய திருவடியை உடையவளே, பரிசுத்தமானவளே, தூய்மையான ஞானத்தால், என்னை தூய்மைப்படுத்துவாயாக. இவ்விதம் தேவியைப் பிரார்த்தித்து, ஆராதனையில் ஈடுபடவும். காலையில், மீண்டும் தேவியை வணங்கி, ஸ்ரீசூக்தம் மற்றும் மூல மந்திரங்களால், பதினாறு முறை ஹோமம் செய்யவும். 45

पायसेन तिलैर्वापि कमलैर्वा मधुप्लुतैः ।
 प्रत्येकं षोडशदिनैः पूजितायाश्च मातरः ।
 तदर्थं जुहुयाच्छाग्नौ शतं चाथ सहस्रकम् ।
 दत्त्वापूर्णाहुतिं विप्रानाभोज्याथ विसर्जयेत् ।
 प्रतोष्यविविधोपायैः गुरुं भक्त्या धनादिभिः ।
 पश्चात्सपरिवारोयं यजमानः कृतोत्सवः ।
 स्वयं भुञ्जीत मतिमानात्मानं धन्यमावहन्,
 न मारी न च दुर्भिक्षं नोपसर्गभयं भवेत् ।
 राजाजयति संग्रामे शत्रूनेवं कृते व्रते ।
 महालक्ष्मीव्रतंमोहादज्ञानं न करोति यः । 150

பாயஸேன திலைர்வாபி கமலைர்வா மது⁴ப்லுதை: |
 ப்ரத்யேகம் ஷோட³ஸதி³னை: பூஜிதாயாஸ்ச மாதர: |
 தத³ர்த²ம் ஜுஹூயாச்சா²க்³னௌ ஸதம் சா(அ)த² ஸஹஸ்ரகம் |
 த³த்வா பூர்ணா(அ)ஹூதிம் விப்ரானாபோ⁴ஜ்யா(அ)த² விஸர்ஜயேத் |
 ப்ரதோஷ்ய விவிதோ⁴பாயை: கு³நம் ப⁴க்த்யா த⁴னாதி³பி⁴: |
 பஸ்சாத் ஸபரிவாரோ(அ)யம் யஜமாந: க்ருதோத்ஸவ: |
 ஸ்வயம் பு⁴ஞ்ஜீத மதிமானாத்மானம் த⁴ன்யமாவஹன் |
 ந மாரீ ந ச து³ர்பி⁴க்ஷம் நோபஸர்க³ப⁴யம் ப⁴வேத் |
 ராஜா ஜயதி ஸங்க்ராமே ஸத்ருனேவம் க்ருதே வ்ரதே |
 மஹாலக்ஷ்மீவ்ரதம் மோஹாத்³ அஜ்ஞானாந் ந கரோதி ய: |50

பாயாஸம் அல்லது எள் அல்லது தேனில் தோய்ந்த தாமரை மலர்களை, ஒவ்வொரு நாளும் பதினாறு நாட்கள் தேவிக்கு அர்ப்பணித்து, ஹோமம் செய்து, நூறு அல்லது ஆயிரம் ஆகுதிகள் சமர்ப்பித்து, பூர்ணாஹூதி செய்து, பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் செய்து, அவர்களை(விஸர்ஜனம் செய்க) வழியனுப்பி வைக்கவும்.

பல்வேறு வழிகளில் குருவை பக்தி மற்றும் தக்ஷிணைகள் ஸமர்ப்பித்து சந்தோஷப்படுத்தவும். பின்னர், குடும்பத்துடன் யாகம் செய்தவன், உணவு அருந்தவும். இப்படிச் செய்தால், எந்தவிதமான ஆபத்தும் வராது, பஞ்சம், பயம் எதுவும் இருக்காது. இந்த விரதத்தை செய்தால், ராஜா போரில் வெற்றி பெறுவான். யார் இந்த மஹாலட்சுமி விரதத்தை அறியாமையினால் செய்யவில்லையோ, அவன் வறுமையில் வாடி, நரகத்திற்குச் செல்வான். 50

दारिद्र्यं जायते तस्य मृतो नरकमाप्नुयात्।
 ज्ञात्वा देहाभिमानाद्यो महालक्ष्मीव्रतं त्यजेत्।
 तस्यान्यं समालोक्य सचेलस्नानमाचरेत्।
 जगतः पितरौ साक्षात् लक्ष्मीनारायणौ मतौ ।
 तावनाधृत्यमूढात्मा कथं न नरकं व्रजेत्।
 अशक्तो व्रतमास्थातुं पयोमूलफलादिभिः।
 हविष्येणापि नक्तेनचैकभुक्तेन वा पुनः ।
 नयेत्कालं जपेत्सूक्तं यावत्कृष्णाष्टमी भवेत् ।
 पायसान्नं निवेद्याथ भोजयित्वा द्विजन्मनः।
 तेनैव पारणं कुर्यात्प्रत्य ऋचेन यथाविधि।
 न वन्द्यं दिवसंकुर्याद्विष्णवोऽभिलषण् हरिम्।55

தா³ரித்³ர்யம் ஜாயதே தஸ்ய ம்ருதோ நரகமாப்னுயாத் |
 ஜ்ஞாத்வா தே³ஹாபி⁴மாநாத்³யோ மஹாலக்ஷ்மீவ்ரதம் த்யஜேத் |
 தஸ்யாந்யம் ஸமாலோக்ய ஸசேலஸ்னானமாசரேத் |
 ஜக³த: பிதரௌ ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீநாராயணௌ மதௌ |

தாவநாத⁴ருத்ய மூட⁴ாத்மா கதம் ந நரகம் வ்ரஜேத் |
அஸக்தோ வ்ரதமாஸ்தா²தும் பயோமூலப²லாதி³பி⁴: |
ஹவிஷ்யேணாபி நக்தேன சைக பு⁴க்தேன வா புன: |
நயேத் காலம் ஜபேத் ஸூக்தம் யாவத் க்ருஷ்ணாஷ்டமீ ப⁴வேத் |
பாயஸான்னம் நிவேத்³யா(அ)த² போ⁴ஜயித்வா த்³விஜன்மனா: |
தேனைவ பாரணம் குர்யாத் ப்ரத்யுருசேன யதா²விதி⁴ |
ந வந்த³யம் தி³வம் குர்யாத் வைஷ்ணவோ(அ)பி⁴லஷன் ஹரிம் |55

அவன் வறுமையடைந்து இறந்து நரகம் புகுவான். இந்த விரதத்தை தேக அபிமானத்தால் அறிந்தும் யார்(செய்வதில்லையோ) துறக்கிறார்களோ, அவனைக்கண்டமாத்ரத்தில் கட்டிய வஸ்த்ரத்தோடு உடனே நீராட வேண்டும்.

லக்ஷ்மி நாராயணனே இந்த உலகத்தின் தாய் தந்தை என்று பெரியோர்கள் சொல்கிறார்கள், அவர்களைப் புறக்கணித்தால், மூடன் எப்படி நரகத்தை அடையாமல் இருக்க முடியும்? விரதத்தை செய்ய சக்தியில்லாதவன், பால், பழங்கள், கிழங்குகள் போன்றவற்றை உட்கொண்டு விரதம் இருக்கலாம். ஹவிஸ்ஸுடனோ, இரவிலோ அல்லது ஒரு வேளை உணவு உண்டோ, கிருஷ்ணாஷ்டமி வரை விரதம் இருக்கலாம். கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி அன்று பாயஸம் நைவேத்தியம் செய்து, பிராமணர்களுக்கு உணவளித்து, பின்பு, ஒவ்வொரு மந்திரம் சொல்லி விரதத்தை முடிக்கவும். விஷ்ணுவை அடைய விரும்பும் வைஷ்ணவன், எந்த நாளையும் வீணாக்காமல், ஹரியை தியானிக்கவும். 55

इति श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते श्रीसूक्ताविभवि
महालक्ष्मीव्रतविधिःनाम दशमोऽध्यायः ।

இத்துடன் ஸ்ரீப்ருஹத்ப்ரம்ம ஸம்ஹிதையின் முதற்பாதத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில், ஸ்ரீ சூக்தம் தோன்றியதான மஹாலட்சுமி விரதத்தின் விதிமுறைகள் என்ற பத்தாம் அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

<<<<___>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகமத்தில்

பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை

முதல் பாதம், அத்தியாயம் 11

ஸ்ரீஸூக்த(மஹாலக்ஷ்மீ வ்ரத) ஆராதன விதி-3

श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्बृहसंहिता
एकादशोऽध्यायः
श्रीसूक्त आराधनविधिः
(महालक्ष्मी व्रतविधानम्)

"पूर्वोक्तेनविधानेन नव षोडशभिर्घटैः।
स्नापयेत्कार्यमुद्दिश्य यजमानं च भक्तितः।
ऋग्भिश्च पंचदशभिः तस्य सिद्धिं ब्रवीमि वः।
घटे घटे समभ्यर्च्याः पूर्वोक्तशक्तयः क्रमात्।
मध्यमेकलशे देवीमहालक्ष्मीं प्रपूज्य च।
त्रिसहस्रं जपेन्मूलं श्रीसूक्तेन समन्वितम्।
दिव्यज्ञानबलैश्वर्यं सिद्धये भद्रपीठके।
समारोप्य गुरुर्भक्त्या शिष्यमासेचयेद्घटैः।
अलंकृतं वरस्त्रीभिः लाजैश्चाप्यभिवर्धितम्।
नदत्सु पंचघोषेषु मुहूर्ते शोभने तथा ।५"

"பூர்வோக்தேநவிதாநேந நவ ஷோட³ஸபிர்க⁴டை³:।
ஸ்நாபயேத்கார்யமுத்³தி³ஸ்ய யஜமாநம் ச ப⁴க்தத:।
ருக்³பி⁴ஸ்ச பஞ்சத³ஸபி⁴: தஸ்ய ஸித்³தி⁴ம் ப்³ரவீமி வ: ।
க⁴டே க⁴டே ஸமப்⁴யர்ச்யா: பூர்வோக்தஸ்ஸக்தய: க்ரமாத் ।
மத்⁴யமேகலஸே தே³வீம்மஹாலக்ஷ்மீம் ப்ரபூஜ்ய ச ।
த்ரிஸஹஸ்ரம் ஜபேன்மூலம் ஸ்ரீஸூக்தேந ஸமந்விதம் ।
தி³வ்யஜ்ஞாநப³லைஸ்வர்ய ஸித்³த⁴யே ப⁴த்³ரபீ²கே ।
ஸமாரோப்ய கு³ருர்ப⁴க்த்யா ஸிஷ்யமாஸேசயேத்³க⁴டை³:।
அலங்க்ருதம் வரஸ்த்ரீபி⁴: லாஜைஸ்சாப்யபி⁴வர்தி⁴தம் ।
நத்³தஸு பஞ்சகோ⁴ஷேஷு முஹூர்தே ஸோ²ப⁴நே ததா² । 5"

செய்ய வேண்டிய காரியத்தை மனத்தில் கொண்டு, "முன்பு சொன்ன விதிப்படி ஒன்பது அல்லது பதினாறு குடங்களால், யஜமாநன் பதினைந்து ருக்குகளால் ஸ்ரீதேவியை பக்தியுடன் நீராட்ட வேண்டும். அவனுக்குக்கிடைக்கும் வெற்றியை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

ஒவ்வொரு குடத்திலும் முன்பு சொல்லப்பட்ட சக்திகளை முறையாக ஆவாஹித்து வழிபட வேண்டும்.

நடுக் குடத்தில் மஹாலட்சுமியை வணங்கி, மூலமந்திரத்தை ஸ்ரீசூக்தத்துடன் சேர்த்து மூவாயிரம் முறை ஜபிக்க வேண்டும். தெய்வீக அறிவு, வலிமை, செல்வம் ஆகியவற்றின் வெற்றிக்காக, மங்கல பீடத்தில் குரு பக்தியுடன் சிஷ்யர்களோடு, குடங்களால் நீராட்ட வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பெண்களாலும், பொரிகளாலும் பெருக்கப்பட்ட, ஐந்து(பஞ்சவாத்யங்கள்) வாத்தியங்களும் ஒலிக்கும் நல்ல நேரத்தில், 5"

"मध्यस्थकुम्भतोयेन महालक्ष्मीमनुस्मरन् ।
अभिषिंचेत्क्रमादन्यैःकलशैः शोभनांबुभिः ।
भद्रमस्तु शिवंचास्तु महालक्ष्मीः प्रसीदतु ।
प्रणश्यत्यशुभं सर्वं जन्मजन्मांतरे कृतम् ।
आशिषस्संप्रयुज्यैवं गुरुशिशुष्यं समाहितम् ।
महापीठेनयेत् पाणिपल्लवेधृतमङ्गलम् ।
"महादेवी महामाये वैकुण्ठहृदयप्रिये ।
देहि मे चरणांबोजे भक्तिमव्यभिचारिणीम् ।
नमो मातर्महालक्ष्मी मेऽनन्यशरणार्थिनः ।
सान्निध्यं देहि देवेशि परिचर्यानुवर्तनम् । १०"

"மத்⁴யஸ்த²கும்ப⁴தோயேந மஹாலக்ஷ்மீமநுஸ்மரந் ।
அபி⁴ஷிஞ்சேத்க்ரமாத³ந்யை:கலஸை²: ஸோ²ப⁴நாம்பு³பி⁴: ।
ப⁴த்³ரமஸ்து ஸிவஞ்சாஸ்து மஹாலக்ஷ்மீ: ப்ரஸீத³து ।
ப்ரணஸ்யத்யஸு²ப⁴ம் ஸர்வம் ஜந்மஜந்மாந்தரே க்ருதம் ।
ஆஸிஷஸஸம்ப்ரயஜ்யைவம் கு³ருஸ்ஸிஷ்யம் ஸமாஹிதம் ।
மஹாஃஷீடே²நயேத் பாணிபல்லவேத்⁴ருதமங்க³ளம் ।
"மஹாதே³வீ மஹாமாயே வைகுண்ட²ஹ்ருத³யப்ரியே ।
தே³ஹி மே சரணாம்போ³ஜே ப⁴க்திமவ்யபி⁴சாரிணீம் ।
நமோ மாதர்மஹாலக்ஷ்மீ மே⁵நந்யஸரணார்தி²ந: ।
ஸாந்நித்⁴யம் தே³ஹி தே³வேஸி பரிசர்யாநுவர்தநம் । 10"

"நடுக் குடத்து நீரால், மஹாலட்சுமியை அபிஷித்து, அழகிய நீருள்ள மற்ற குடங்களால் வரிசையாக அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். நன்மை உண்டாகட்டும், மங்களம் உண்டாகட்டும், மஹாலட்சுமி அருளட்டும். பல பிறவிகளில் செய்த அனைத்து தீமைகளும் அழியட்டும். இவ்வாறு ஆசி கூறி, குரு சீடனை ஒருமுகப்படுத்தி, மங்கலப் பொருட்களை கையில் ஏந்தியபடி மஹா பீடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். "மஹாதேவியே, மஹாமாயே, வைகுண்டனின் இதயத்திற்கு இனியவளே, உன் தாமரை பாதங்களில் அசைக்க முடியாத பக்தியை எனக்கு அருள வேண்டும். வணக்கம் தாயே மஹாலட்சுமி, வேறு அடைக்கலம் தேடாத எனக்கு, உன்

அருகாமையையும், தொண்டாற்றும் வாய்ப்பையும் அருள வேண்டும், தேவியே, 10"

"अकामो वा सकामोवा प्रार्थयेद्दीनया गिरा ।
गुरुंनत्वा द्विजान् भोज्य विसृज्य विहरेत्ततः।
अभिषिक्तासती वंद्यासूतेपुत्रमहामतिम् ।
महारोगेषु जातेषु कुर्याद्रोहेषु वैष्णवः ।
भूतेषु दुर्निमित्तादौ कुर्यान्मन्त्राभिषेचनम्।
सर्वसंपत्करंपुंसां सर्वसौभाग्यसिद्धिदम्।
सर्वरोगप्रशमनं सर्वापद्विनिवारणम्।
गर्भरक्षाकरंस्त्रीणां दीर्घायुर्जनकंपरम्।
प्रसूतानामपिस्त्रीणां सूतिकागाररक्षणम् ।
प्रणष्टपुष्पगर्भाणां पुष्पगर्भाभिरक्षणम् ।१५"

"அகாமோ வா சகாமோவா ப்ரார்த²யேத்³தீ³நயா கி³ரா ।
கு³ரும்நத்வா த்³விஜாந் போ⁴ஜ்ய விஸ்ருஜ்ய விஹரேத்தத:।
அபி⁴ஷிக்தாஸதீ வந்த³யாஸுதேபுத்ரம்மஹாமதிம் ।
மஹாரோகே³ஷு ஜாதேஷு குர்யாத்³ரோஹேஷு வைஷ்ணவ: ।
பூ⁴தேஷு து³ர்நிமித்தாத்³ௌ குர்யாந்மந்த்ராபி⁴ஷேசநம்।
ஸர்வஸம்பத்கரம்புஸாம் ஸர்வஸௌபா⁴க்³யஸித்³தி³த்³ம்।
ஸர்வரோக³ப்ரஸமநம் ஸர்வாபத்³விநிவாரணம்।
க³ர்ப⁴ரக்ஷாகரம்ஸ்த்ரீணாம் தீ³ர்கா⁴யுர்ஜநகம்பரம்।
ப்ரஸுதாநாமபிஸ்த்ரீணாம் ஸுதிகாகா³ரரக்ஷணம் ।
ப்ரணஷ்டபுஷ்பக³ர்பா⁴ணாம் புஷ்பக³ர்பா⁴பி⁴ரக்ஷணம் ।15"

"விருப்பம் இல்லாதவரோ, விருப்பம் உள்ளவரோ, பணிவான வார்த்தைகளால் பிரார்த்திக்கலாம். குருவை வணங்கி, அந்தணர்களுக்கு உணவளித்து, அவர்களை அனுப்பி விட்டு, பிறகு மகிழலாம். அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பதிவிரதை வணங்கத் தக்கவள், அறிவில் சிறந்த மகனைப் பெற்றெடுப்பாள். பெரிய நோய்கள் ஏற்பட்டால் வைஷ்ணவன் ரோஹங்களில் செய்ய வேண்டும். தீய நிமித்தங்கள் ஏற்பட்டால் மந்திர அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். ஆண்களுக்கு எல்லா செல்வங்களையும் தருவது, எல்லா நன்மைகளையும் தருவது, எல்லா நோய்களையும் தீர்ப்பது, எல்லா ஆபத்துக்களையும் நீக்குவது, பெண்களுக்கு கருவைக் காப்பது, நீண்ட ஆயுளைத் தருவது, பெற்றெடுத்த பெண்களுக்கும் பேறுகால அறையைக் காப்பது, மலட்டுத் தன்மையை நீக்கி மகப்பேறு அளிப்பது,15"

"आसन्नशत्रुभीतानां महाभयविनाशनम् ।
गतश्रीणां गताज्ञानां निर्मितानां च भूभुजाम्।
श्रियमाज्ञामतिं चैव संवर्धयतिभक्तितः ।
आस्तिकानां वदान्यानां गुरुदेवैक्य भाविनाम् ।
सिद्धयोव्यभिषेकेन समायांति न संशयः।

नास्तिकाय न वक्तव्यं नाधनायाति हिंसिने।
 अवैष्णवाय दुषाटाय वैदिकायापि नोदिशेत्।
 आस्तिकं च विशुद्धां च शान्तं च समदर्शनम्।
 अविप्रमपि संस्कर्यान् महालक्ष्यभिषेचनैः।
 अथ प्रबोदयात्रां च कार्तिक्यां प्रब्रवीमि वः।२०"

"ஆஸந்நஸத்ருபீ⁴தாநாம் மஹாப⁴யவிநாஸநம் |
 க³தஸ்ரீணாம் க³தாஜ்ஞாநாம் நிர்மிதாநாம் ச பூ⁴பு⁴ஜாம் |
 ஸ்ரியமாஜ்ஞாமதிம் சைவ ஸம்வர்த⁴யதிப⁴க்தித: |
 ஆஸ்திகாநாம் வதா³ந்யாநாம் கு³ருதே³வைக்ய பா⁴விநாம் |
 ஸித்³த⁴யோவ்யபி⁴ஷேகந ஸமாயாந்தி ந ஸம்ஸய: |
 நாஸ்திகாய ந வக்தவ்யம் நாத⁴நாயாதி ஹிம்ஸிநே |
 அவைஷ்ணவாய து³ஷாடா²ய வைதி³காயாபி நோதி³ஸேத் |
 ஆஸ்திகம் ச விஸு²த்³தா⁴ம் ச ஸாந்தம் ச ஸமத³ர்ஸநம் |
 அவிப்ரமபி ஸம்ஸ்குர்யாந் மஹாலக்ஷம்யபி⁴ஷேசைந: |
 அத²ப்ரபோ³த³யாத்ராம் ச கார்திக்யாம் ப்ரப்³ரவீமி வ:120"

"அருகில் இருக்கும் எதிரிகளால் பயந்தவர்களுக்கு, பெரும் பயத்தை நீக்கி அழிப்பது.
 செல்வம் இழந்தவர்களுக்கும், அறிவு இழந்தவர்களுக்கும், ஆட்சியிழந்த அரசர்களுக்கும்,
 செல்வத்தையும், கட்டளைத் திறனையும், புத்தியையும் பக்தியுடன் வளர்க்கிறது.
 ஆத்திகர்களுக்கும், கொடையாளிகளுக்கும், குருவையும் தெய்வத்தையும் மேன்மையாகக் கருதுபவர்களுக்கும், அபிஷேகத்தால் சித்திகள் வந்து சேரும் என்பதில் ஐயமில்லை.
 நாத்திகனுக்கும் சொல்லக் கூடாது, ஏழைக்கும், கொடியவனுக்கும் சொல்லக் கூடாது.
 ஸ்ரீவைஷ்ணவன் அல்லாதவனுக்கும், கெட்டவனுக்கும், வைதிகனாக இருந்தாலும் உபதேசிக்கக் கூடாது. இந்த அபிஷேகம் செய்வதால் ஆத்திகனையும், தூயவனையும், அமைதியானவனையும், சாமான்யமாகப் பார்ப்பவனையும், அந்தணன் அல்லாதவனையும் மஹாலட்சுமி அபிஷேகங்களால் தூய்மைப்படுத்துகிறாள்.. இப்போது கார்த்திகையில் செய்ய வேண்டிய துயிலெழுப்பும் யாத்திரையைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.20"

"यस्या विज्ञानमात्रेण मन्त्रसिद्धिमवाप्नुयात्।
 अमाप्रदोषसमये बोदयेत्कमलालयाम्।
 ऋग्भिश्च पंचदशभिः सर्वैश्च सह वैष्णवैः।
 एकादशीं समारभ्य संस्कर्याद्यागमण्डपम्।
 चित्रध्वजपताकाभिः वितानवरतोरणैः।
 गृहं सुतासितं कुर्यात्सुगंधोदक वासितम्।

चामरादिलसत्कुम्भं कदळीस्तंभमण्डितम् ।
 वीणाविनोदसंयुक्तं नटनर्तकनादितम् ।
 स्तभकामलपूर्गाम्बिल्वांबोज कृतच्छवि ।
 शयनीयगृहे कन्यां गां च काञ्चनदीपकम् ॥२५"

"யஸ்யா விஜ்ஞாநமாத்ரேண மந்த்ரஸித்³தி⁴மவாப்நுயாத் ।
 அமாப்ரதோ³ஷஸமயே போ³த³யேத்கமலாலயாம் ।
 ருக்³பி⁴ஸ்ச பஞ்சத³ஸபி⁴: ஸர்வைஸ்ச ஸஹ வைஷ்ணவை: ।
 ஏகாத³ஸீம் ஸமாரப்⁴ய ஸம்ஸ்குர்யாத³யாக³மண்ட³பம் ।
 சித்ரத்⁴வஜபதாகாபி⁴: விதாவரதோரணை: ।
 க்³ருஹம் ஸுதாஸிதம் குர்யாத்ஸுக³ந்தோ⁴த³க வாஸிதம் ।
 சாமராதி³லஸத்கும்ப்⁴அம் கத³ளீஸ்தம்ப⁴மண்டி³தம் ।
 வீண்³பி⁴நோத³ஸம்யுக்தம் நடநர்தகநாதி³தம் ।
 ஸ்தப⁴காமலபூகா³ம்ரபி³ல்வாம்போ³ஜ க்ருதச்ச²வி ।
 ஸயநீயக்³ருஹே கந்யாம் கா³ம் ச காஞ்சநதீ³பகம் ॥25"

"எந்த ஞானத்தால் மந்திர சித்தியை அடையலாமோ, அந்த ஞானத்தால் அமாவாசை அன்று மாலை வேளையில் தாமரையில் உறைபவளை துயில் எழுப்ப வேண்டும். பதினைந்து ருக்குகளுடன் எல்லா வைஷ்ணவர்களுடனும் சேர்ந்து,
 ஏகாதசி தொடங்கி யாக மண்டபத்தை அலங்கரிக்க வேண்டும். வண்ணக் கொடிகளாலும், மேல் விதானம் மற்றும் தோரணங்களாலும், வீட்டை வெள்ளையடித்து, நறுமண நீர் தெளித்து, சாமரம் வீசும் அழகிய குடங்களாலும், வாழைத் தூண்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட, வீணையின் இசையுடன் கூடிய, நடனமாடுபவர்களின் ஒலியுடன் கூடிய, தோத்திரங்கள்முழங்க, தாமரை, பாக்கு, மா, வில்வம், தாமரை ஆகியவற்றால் அழகு செய்யப்பட்ட, படுக்கையறையில்விழித்தும் காண்பதற்காக பெண்ணையும், பசுவையும், தங்க விளக்கையும் ॥25"

"दर्शनार्थं प्रकल्प्याथ संभारान् पूजनस्य च ।
 प्रस्वाप्य वरपर्यंके पूर्वमेव प्रभोधनात् ।
 स्नानीय कलशान्स्थाप्य नानाऔषधि समन्वितान् ।
 पक्वान्नानि विचित्राणि नैवेद्यार्थं प्रकल्पयेत् ।
 पूजापीठं च शङ्खादि स्थापनं गुरुपूजनम् ।
 अधिवासनवत्कुर्यात् प्रदोष समये ततः ।
 प्रज्वाल्य परितोदीपान् दीपवृक्षांश्च सर्वशः ।
 तत्र प्रबोदयेद्देवीं द्विजैः श्रीसूक्त पाठिभिः ।
 घण्टाताळमृदंगैश्च वीणा पणववादनैः ।
 जयशब्दैर्नमश्शब्दैः स्तवैरारात्रिकैस्तथा ॥३०"

"த³ர்ஸநா²ர்த²ம் ப்ரகல்ப்யாத்²அ ஸம்பா⁴ராந் பூஜநஸ்ய ச ।
 ப்ரஸ்வாப்ய வரபர்யங்கே பூர்மேவ ப்ரபோ³த⁴நாத் ।
 ஸநாநீய கலஸாநஸ்தா²ப்ய நாநாஔஷதி⁴ ஸமந்விதாந் ।

பக்வாந்நாநி விசித்ராணி நைவேத்³யார்த²ம் ப்ரகல்பயேத் |
 பூஜாபீ²ம் ச ஸங்கா²தி³ ஸ்தா²பநம் கு³ருபூஜநம் |
 அதி⁴வாஸநவத்குர்யாத் ப்ரதோ³ஷ ஸமயே தத: |
 ப்ரஜ்வல்ய பரிதோ³பாந் தீ³பவ்ருக்ஷாம்ஸ்ச ஸர்வஸ: |
 தத்ர ப்ரபோ³த³யேத்³தே³வீம் த்³விஜை: ஸ்ரீஸூக்த பாடி²பி⁴: |
 க⁴ண்டா²தாளம்ருத³ங்கை³ஸ்ச வீணா பணவவாத³நை: |
 ஜயஸப்³தை³ர்நமஸ்ப்³தை³: ஸ்தவைவராராத்ரிகைஸ்ததா² | 30"

"காண்பதற்காகவும், வழிபாட்டுப் பொருட்களையும் தயார் செய்து, உயர்ந்த மஞ்சத்தில் உறங்க வைத்து, துயிலெழுப்புவதற்கு முன்பே, நீராட்டுவதற்கான குடங்களை வைத்து, பலவிதமான மூலிகைகள் சேர்த்த, பலவிதமான சமைத்த உணவுகளை நைவேத்தியத்துக்காக தயார் செய்ய வேண்டும். பூஜை பீடம், சங்கு முதலியவற்றை வைத்து, குருவை வழிபட்டு, அதிவாசத்தைப் போல மாலை நேரத்தில் செய்ய வேண்டும். சுற்றிலும் விளக்குகளை ஏற்றி, விளக்கு மரங்களையும் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்றி, அங்கே தேவியை அந்தணர்களால் ஸ்ரீசூக்தம் ஒதி துயில் எழுப்ப வேண்டும். மணி, தாளம், மிருதங்கம், வீணை, பணவம் ஆகியவற்றின் ஒலியுடன், ஜெய கோஷங்கள், நமஸ்கார ஒலிகள், துதிகள், ஆரத்திகள் ஆகியவற்றால், 30"

"प्रबुद्धां दर्शयित्वावद् गां कन्यां घृतदीपकम् |
 दन्तकाष्ठं च गण्डूषं दत्वा मंगळदीपकम् |
 तैलाभ्यङ्गसुगन्धेन पाद्यार्घ्यं आचमनं तथा |
 पंचामृताभिषेकं च सुगन्धोद्धर्तनं तथा |
 स वस्त्रांग विभूषाभिरर्चयेच्चिंतयन्सुधी: |
 धूपं दीपं च नैवेद्यं नानासंभारसंयुतम् |
 तांबूलाऽऽदर्शं कुसुम मालिकाभिः प्रपूज्य च |
 सहस्रनामभिः पूजां पृथक् कृत्वाऽक्षतादिभिः |
 कमलैः कमलां देवीं समभ्यर्च्य विधानतः | ३५"

"ப்ரபு³த்³தா⁴ம் த³ர்ஸயேத்தாவத்³ கா³ம் கந்யாம் க்⁴ருததீ³பகம் |
 த³ந்தகாஷ்ட²ம் ச க³ண்டு³ஷம் த³த்வா மங்க³ளதீ³பகம் |
 தைலாப்⁴யங்க³ம்ஸுக³ந்தே⁴ந பாத்³யார்ஹ்ய ஆசமநம் ததா² |
 பஞ்சாம்ருதாபி⁴ஷேகம் ச ஸுக³ந்தோ⁴த்³வர்தநம் ததா² |
 ஸ வஸ்த்ராங்க³ விபூ⁴ஷாபி⁴ரர்சயேச்சிந்தயந்ஸுதீ⁴: |
 தூ⁴பம்தீ³பம் ச நைவேத்³யம் நாநாஸம்பா⁴ரஸம்யுதம் |
 தாம்பூ³லா⁵த³ர்ஸ குஸும மாலிகாபி⁴:ப்ரபூஜ்ய ச |
 ஸஹஸ்ரநாமாபி⁴:பூஜாம் ப்ருத²க் க்ருத்வா⁵க்ஷதாதி³பி⁴: |
 கமலை:கமலாம்தே³வீம் ஸமப்⁴யர்ச்ய விதா⁴நத: | 35"

"துயில் எழுப்பப்பட்டவளான மஹாலக்ஷ்மிக்குக், பசு, பெண், நெய் விளக்கு ஆகியவற்றைக் காட்ட வேண்டும்.

பல் துலக்கும் குச்சி, வாய் கொப்பளிக்க நீர் ஸமர்ப்பித்து, மங்கல விளக்கு ஏற்றி,
எண்ணெய் தேய்த்து, நறுமணத்துடன் பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனம் ஆகியவற்றைச் செய்து,
பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம், நறுமணப் பொடி தேய்த்தல் ஆகியவற்றைச் செய்து, ஆடை, அணிகலன்கள் அணிவித்து, அறிஞன் தியானித்தபடி வழிபட வேண்டும்.
தூபம், தீபம், பலவிதமானநற் பொருட்கள் சேர்த்த நைவேத்தியம், வெற்றிலை, கண்ணாடி, மலர் மாலைகள் ஆகியவற்றால் நன்கு பூஜித்து, ஆயிரம் திருநாமங்களால் அர்ச்சனை தனியாக அட்சதை முதலியவற்றால் செய்து, தாமரை மலர்களால் தாமரையில் உறைபவளை முறையாக வழிபட வேண்டும்.35"பிறகு

"चामरै रुचिरैश्चित्रैः संवीज्य नरवाहने ।
समारोप्य महादेवीं तूर्यमंगळनिस्वनः ।
सूक्तपाठैःस्तवैः पुण्यैः भ्रामयेन्नगरेनिशि ।
महानिशायां लाजेश्व प्रसूनैश्चसमर्चिताम् ।
तामानयेत्युनःपीठे नीराज्यद्वारदेशके ।
तत्र जागरणं कुर्यात् प्रातर्भक्तान्प्रपूजयेत् ।
भोजनैर्दक्षिणाभिश्च प्रदक्षिणगतिस्तवैः ।
एवं यःकुरुते देव्याः कार्तिके बोधनोत्सवम् ।
श्रीसूक्तेन गृहंतस्य महालक्ष्मीर्न मुंचति ।
एवं जन्मोत्सवंदेव्याः द्वादश्यां तु समाचरेत्।४०"

"சாமரை ருசிரைஃசித்ரை: ஸம்வீஜ்ய நரவாஹநே ।
ஸமாரோப்ய மஹாதே³வீம் தூர்யமங்க³ளநிஸ்வந:।
ஸூக்தபாடலைஸ்தவை: புண்யை: ப்⁴ராமயேந்நக³ரேநிஸி।
மஹாநிஸாயாம் லாஜைஸ்ச ப்ரஸூரைஸ்சஸமர்சிதாம்।
தாமாநயேத்புந:பீடே² நீராஜ்யத்³வாரதே³ஸகே ।
தத்ர ஜாக³ரணம் குர்யாத் ப்ராதர்ப⁴க்தாந்ப்ரபூஜயேத் ।
போ⁴ஜநைர்த³க்ஷிணாபி⁴ஸ்ச ப்ரத³க்ஷிணக³திஸ்தவை:।
ஏவம் ய:குருதே தே³வ்யா: கார்திகே போ³த⁴நோத்ஸவம்।
ஸ்ரீஸூக்தேந க்³ருஹம்தஸ்ய மஹாலக்ஷ்மீர்ந முஞ்சதி।
ஏவம் ஜந்மோத்ஸவந்தே³வ்யா: த்³வாத³ஸ்யாம் து ஸமாசரேத்।40"

"அழகிய வண்ணச் சாமரங்களால் வீசி, மனிதர்கள் சுமக்கும் வாகனத்தில், மஹாதேவியை அமர்த்தி, வாத்தியங்களின் மங்கல ஒலியுடன்,சூக்தங்கள், புனிதமான துதிகளால் இரவில் நகரைச் சுற்றி வரச் செய்ய வேண்டும். நள்ளிரவில் பொாரிகள், மலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளை, மீண்டும் பீடத்தில் கொண்டு வந்து, வாயிலில் ஆரத்தி எடுத்து, அங்கே கண் விழித்திருந்து, காலையில் பக்தர்களை வழிபட வேண்டும்.

உணவு, தட்சிணை, பிரதட்சிணம், துதிகள் ஆகியவற்றால் (வழிபட வேண்டும்).

இவ்வாறு கார்த்திகையில் ஸ்ரீசூக்தத்தால் தேவியின் துயிலெழுப்பும் திருப்பள்ளியெழுச்சியை எவன் செய்கிறானோ, அவனுடைய வீட்டை மஹாலட்சுமி விட்டு விலகுவதில்லை. இவ்வாறு தேவியின் அவதார விழாவை துவாதசியில் கொண்டாட வேண்டும்.⁴⁰"

"भक्तानां श्रेयसे वत्स! संभूता क्षीरसागरे।
श्रीसूक्तेनश्रियोदेवै रेकादश्यांसमर्चनम्।
कृतं सहस्रनाम्नाश्च पठनं हरिणोरितैः।
द्वादश्यां कमलादेवीक्षीराब्धितनया रमा ।
देवानां कार्यसिद्ध्यर्थं निर्गता जयनिस्वनैः।
तस्मात् श्रीवैष्णवोदेव्यै द्वादश्यामुत्सवोदये।
विप्रैः श्रीसूक्तमन्त्रज्ञैः अभिषेकं प्रवर्तयेत्।
सर्वौषधिसमायुक्तैः तथा नानाविधोदकैः।४५"

"ப⁴க்தாநாம் ஸ்³ரேயஸே வத்ஸ! ஸம்பூ⁴தா க்ஷீ³ரஸாக³ரே।
ஸ்ரீஸூ³க்தேநஸ்³ரியோதே³வை ரேகாத³ஸ்யாம்ஸமர்சநம்।
க்ருதம் ஸஹஸ்ரநாம்நாஸ்ச பட²நம் ஹரிணேரிதை:।
த்³வாத³ஸ்யாம் கமலாதே³வீக்ஷீராப்³தி⁴தநயா ரமா ।
தே³வாநாம் கார்யஸித்³த⁴யர்த²ம் நிர்க³தா ஜயநிஸ்வநை:।
தஸ்மாத் ஸ்ரீவைஷ்ணவோதே³வ்யை த்³வாத³ஸ்யாமுத்ஸவோத³யே।
விப்ரை: ஸ்ரீஸூ³க்தமந்த்ரஜ்ஞை: அபி⁴ஷேகம் ப்ரவர்தயேத்।
ஸர்வௌஷதி⁴ஸமாயுக்தை: ததா² நாநாவிதோ⁴த³கை:। 45"

குழந்தாய்! மஹாலக்ஷ்மியானவள்"பக்தர்களின் நன்மைக்காக, பாற்கடலில் தோன்றினாள்.

ஸ்ரீசூக்தத்தால் தேவர்களால் ஏகாதசியில் வழிபாடு,செய்யப்பட்டது, ஆயிரம் திருநாமங்கள் பாராயணம் செய்யப்பட்டது இது முன்பு ஹரியால் சொல்லப்பட்டவை.

துவாதசியில் தாமரையில் உறைபவளும், பாற்கடலின் மகளுமான ரமா, தேவர்களின் காரிய சித்தி அடைவதற்காக ஜெய கோஷங்களுடன் வெளிப்பட்டாள்.

அதனால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் தேவிக்கு துவாதசியில் விழா நடக்கும் போது, அந்தணர்களால் ஸ்ரீசூக்த மந்திரம் அறிந்தவர்களால் அபிஷேகம் செய்விக்க வேண்டும்.

எல்லா மூலிகைகள் கலந்த, பலவிதமான நீர்களாலும்,⁴⁵"

"कुंकुमोदकगंधोद कषायोदक पूरितैः।
तीर्थादकैश्च शुद्धोदैर्मन्त्रपूतैः समंततः।
तुलसीकुशहस्तैश्च विप्रैर्भागवतैर्मुदा ।
स्वस्तिवाचनपूर्वं तु श्रीसूक्तेनाभिषेचयेत्।

अभिषिक्तेर्महादेवीम् विष्णुना सह मंदिरे।
 'पूजयेत् गंधपुष्पाद्यैः नैवेद्यैर्भक्तिसंयुतः।
 जुहुयादनलेदेवीं पीठपूजन पूर्वकम्।
 भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्तान् परमान्नेन श्रद्धया।
 अनुभूय सुखं भूरिह्यंते तदासतामियात्।
 सहस्रनामकवचंश्रीसूक्तं प्रत्यहं जपेत्।५०"

"குங்குமோத³கக³ந்தோ⁴த³ கஷாயோத³க பூரிதை:।
 தீர்தோ²த³கைஸ்ச ஸு²த³தோ⁴தை³ர்மந்த்ரபூதை: ஸமந்தத:।
 துளஸீகுஸஹஸ்தைஸ்ச விப்ரைர்பா⁴க³வதைர்முதா³।
 ஸ்வஸ்திவாசந்பூர்வம் து ஸ்ரீஸூக்தேநாபி⁴ஷேசயேத்த்।
 அபி⁴ஷிக்தேர்மஹாதே³வீம் விஷ்ணுநா ஸஹ மந்தி³ரே।
 'பூஜயேத் க³ந்த⁴புஷ்பாத³யை: நைவேத்³யைர்ப⁴க்திஸம்யுத:।
 ஜுஹூயாத³நலேதே³வீம் பீ²பூஜந பூர்வகம்।
 போ⁴ஜயேத்³ப்³ராஹ்மணாந் ப⁴க்தாந் பரமாந்நேந ஸ்ரத்³த⁴யா।
 அநுபூ⁴ய ஸுக²ம் பூ⁴ரிஹ்யம்தே தத்³தா³ஸதாமியாத்।
 ஸஹஸ்ரநாமகவஸம்ஸ்ரீஸூக்தம் ப்ரத்யஹம் ஜபேத்। 50"

"குங்கும நீர், சந்தன நீர், கஷாய நீர் நிரம்பிய,தீர்த்தங்கள்,வாஸனை நீர்கள், தூய நீர்கள், மந்திரத்தால் தூய்மை செய்யப்பட்டவற்றால் சுற்றிலும்,துளசி, தர்ப்பை கையில் ஏந்திய அந்தணர்களால், பாகவதர்களால் மகிழ்வுடன், ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்து, ஸ்ரீசூக்தத்தால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட மஹாதேவியை விஷ்ணுவுடன் கோவிலில், சந்தனம், மலர்கள் முதலியவற்றால், நைவேத்தியங்களால் பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும். அக்னியில் தேவிக்கு ஹோமம் செய்ய வேண்டும், பீட பூஜைக்குப் பிறகு. பக்தர்களான அந்தணர்களுக்குச் சிறந்த அன்னத்தால் பக்தியுடன் ததீயாராதனம் வேண்டும். மிகுந்த சுகத்தை அனுபவித்து, இறுதியில் அவளுடைய தொண்டர்களாக ஆக ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். ஆயிரம் திருநாமங்கள் கொண்ட கவசம், ஸ்ரீசூக்தம் இவற்றை தினமும் ஜபிக்க வேண்டும்.50"

"तस्य लक्ष्मीप्रसादेन कैवल्यं नातिदुर्लभम्।
 विना श्रीवैष्णवीं दीक्षां विनाश्रीसूक्त संस्तवम्।
 विना श्रीपूजनं लोके कथं स्याद्वैष्णवो नरः ।
 न विष्णुना समंदेव्या अन्तरं भावयेन्मनाक् ।
 संलीना प्रणवेबीजे ह्यकारेणमहोज्ज्वला ।
 सहस्रनाम कवचं श्रीसूक्तं पंचवर्णकम् ।
 य दिवां परमाश्रद्धा हरिरेवोपदेक्ष्यति ।
 श्रीसूक्तपाठकास्सर्वे वयं चेहसमाश्रिताः ।
 तपःकुर्मो महादेव्याः कैकर्यं प्राप्तकाम्यया।

यदिच्छसि महालक्ष्म्या सहवासमनन्यधीः ।५५"

"தஸ்ய லக்ஷ்மீப்ரஸாதே³ந கைவல்யம் நாதிது³ர்லப⁴ம்।
விநா ஸ்ரீவைஷ்ணவீம் தீ³க்ஷாம் விநாஸ்ரீஸூக்த ஸம்ஸ்தவம்।
விநா ஸ்ரீபூஜநம் லோகே கத²ம் ஸ்யாத்³வைஷ்ணவோ நர: ।
ந விஷ்ணுநா ஸமம்தே³வ்யா அந்தரம் பா⁴வயேந்மநாக் ।
ஸமலீநா ப்ரணவேபீ³ஜே ஹ்யகாரேணமஹோஜ்வலா ।
ஸஹஸ்ரநாம கவசம் ஸ்ரீஸூக்தம் பஞ்சவர்ணகம் ।
ய தி³வாம் பரமாஸ்ரத்³தா⁴ ஹரிரேவோபதே³க்ஷயதி ।
ஸ்ரீஸூக்தபாட²காஸ்ஸர்வே வயம் சேஹஸமாஸ்ரிதா: ।
தப:குர்மோ மஹாதே³வ்யா: கைங்கர்ய ப்ராப்தகாம்யயா।
யதி³ச்ச²ஸி மஹாலக்ஷ்மீயா ஸஹவாஸமநந்யதீ⁴: । 55"

"அவனுக்கு லட்சுமியின் அருளால் கைவல்யம் அடைவது மிகவும் அரிதானது அல்ல.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தீட்சை இல்லாமல், ஸ்ரீசூக்த துதி இல்லாமல், ஸ்ரீபூஜை இல்லாமல் உலகில் எப்படி ஒருவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஆக முடியும்? விஷ்ணுவுடன் சமமாக தேவியை சிறிது கூட வேறுபடுத்தி நினைக்கக் கூடாது. பிரணவ பீஜத்தில் ஒன்றிணைந்தவள், ஹகாரத்தால் பேரொளி வீசுபவள். ஆயிரம் திருநாமங்கள் கொண்ட கவசம், ஸ்ரீசூக்தம், போன்றவற்றை பகல் நேரத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் ஹரியே உபதேசிப்பார். ஸ்ரீசூக்தம் படிப்பவர்கள் அனைவரும் நாமும் இங்கே வந்திருக்கிறோம். மஹாதேவியின் தொண்டை அடையும் விருப்பத்துடன் தவம் செய்கிறோம்.

"तदाराधयमानिन्या विष्णोश्चरणपङ्कजम्।

"ததா³ராத³யமாநிந்யா விஷ்ணோஸ்சரணபங்கஜம்।

"அப்போது பெருமைமிக்க விஷ்ணுவின் தாமரை பாதங்களை வழிபட வேண்டும். அவ்வாறிருந்தால் மஹாலக்ஷ்மியுடன் வேறு எண்ணம் இல்லாத மனதுடன், நிரந்தரமாக வாழலாம்.

இதி ஸ்ரீ ப்³ருஹத்³ப்³ரஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மேபாதே³ ஸ்ரீவத்ஸசரிதே ஸ்ரீஸூக்தா⁵ராத⁴நம் நாம ஏகாத³ஸோ³த்⁴யாய:।

ஸ்ரீ ப்ருஹத் ப்ரம்ஹ ஸம்ஹிதையில் முதலாம் பாதத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில் ஸ்ரீ ஸூக்த வழிபாடு என்னும் பதினோராவது அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.
<<<<___>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்
புருஷஸூக்த ஆராதன விதி

श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्बृहसंहिता
द्वादशोऽध्यायः
पुरुषसूक्त आराधन विधिः

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரே பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதா முதலாம் பாகம்
பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்
புருஷஸூக்த ஆராதன விதி:

श्रीवत्स उवाच
विधिं पुरुषसूक्तस्य समाराधनवर्त्मना ।
वक्तुमर्हथ नो यूयं कृपांकुरुत चेतनः।
त ऊचुः
नारायणोऽस्यसूक्तस्य कर्ता वक्ता पिता स्वयम्।
तथापि चाभिदास्याम श्रूयतामेक चेतसा ।
संप्राप्याचार्यतो मन्त्रं श्रीमदष्टाक्षरं परम् ।
विधिना पौरुषं सूक्तं गृह्णीयात्परमादरात्।
अष्टादश ऋचोपेतं प्रणवाद्यं हरिप्रियम्।
सूक्तं नारायणोद्भूतं तस्याराधन सिद्धये ।
उत्थाय रात्रिशेषेषु स्वगुरुं चिंत्यचेतसा।
रात्रिवासः परित्यज्य पादौप्रक्षाळ्य वारिणा । ५

ஸ்ரீவத்ஸ உவாச
விதி⁴ம் புருஷஸூக்தஸ்ய ஸமாரா த⁴நவர்த்மநா ।
வக்துமர்ஹத² நோ யூயம் க்ருபாங்குருத சேதந:।
த ஊசு:
நாராயணோ²ஸ்யஸூக்தஸ்ய கர்தா வக்தா பிதா ஸ்வயம்।
ததா²பி சாபி⁴தா³ஸ்யாம ஸ்ருயதாமேக சேதஸா ।
ஸம்ப்ராப்யாசார்யதோ மந்த்ரம் ஸ்ரீமத³ஷ்டாக்ஷரம் பரம் ।
விதி⁴நா பௌருஷம் ஸூக்தம் க்³ருஹ்ணீயாத்பரமாத³ராத்தி।
அஷ்டாத³ஸ ருசோபேதம் ப்ரணவாத³யம் ஹரிப்ரியம்।
ஸூக்தம் நாராயணோத்³பூ⁴தம் தஸ்யாராத⁴ந ஸித்³த⁴யே ।
உத்தா²ய ராத்ரிஸேஷேஷு ஸ்வகு³ரும் சிந்த்யசேதஸா ।
ராத்ரிவாஸ: பரித்யஜ்ய பாதௌ³ப்ரக்ஷாளய வாரிணா । 5

ஸ்ரீவத்ஸர் சொன்னார்

புருஷஸூக்தத்தின்மூலம் வழிபாட்டு மார்க்கத்தின் விதியை
எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள், அறிஞர்களே கருணை காட்டுங்கள்.
அவர்கள் சொன்னார்கள்

இந்த சூக்தத்தின் கார்த்தா, தந்தை நாராயணனே. இருந்தாலும்
சொல்வோம், ஒரு மனதுடன் கேளுங்கள். ஆச்சாரியரிடமிருந்து உயர்ந்த
ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைப் பெற்று, புருஷ சூக்தத்தை மிகுந்த
மரியாதையுடன் ஏற்க வேண்டும். பதினெட்டு ரிக்குகளுடன் கூடிய, பிரணவம்
முதலாக உடைய, ஹரிக்கு பிரியமான, நாராயணனிடமிருந்து தோன்றிய சூக்தம்.
அவனது ஆராதனையின் வெற்றிக்காக. இரவின் கடைசியில் எழுந்து, தன்
குருவை மனதில் நினைத்து, தூய ஆடை அணிந்து கால்களை நீரால் கழுவ
வேண்டும்.5

शुचौ स्वासनमास्तीर्य मन्त्रेणाधारदेवताम् ।
नत्वाऽच्युतादिनाऽऽचम्य स्थित्वाध्यानपरो भवेत् ।
भूतोच्छादनकं कृत्वा ह्यस्त्रेणारक्ष्य सर्वतः ।
, मन्त्रं सौदर्शनं जप्त्वा महाविश्वास पूर्वकम् ।
तत्त्रयमनुस्मृत्य चिदचित्परमात्मकम् ।
चित्तत्वमात्मनो भाव्यह्यचिदात्मोप कारकम् ।
पंच पंचदशैकं च प्रकृत्यादि त्रिभिर्युतम् ।
शरीरमचिदाख्यातं कार्यरूपं महामते ।
भावनानलयोगेन संहत्याऽनलविद्यया ।
अप्राकृतमथो बीजं पंचकेनोप कल्प्यताम् ।15

ஸுசௌ வாஸநமாஸ்தீர்ய மந்த்ரேணாதா⁴ரதே³வதாம் ।
நத்வா²ச்சயுதாதி³நா²ஸம்ய ஸ்தி²த்வாத்⁴யாநபரோ ப⁴வேத் ।
பூ⁴தோச்சா²நகம் க்ருத்வா ஹ்யஸ்த்ரேணாரக்ஷய ஸர்வத: ।
மந்த்ரம் ஸௌத³ர்ஸநம் ஜப்த்வா மஹாவஸ்வாஸ பூர்வகம் ।
தத்வத்ரயமநுஸம்ருத்ய சித³சித்பரமாத்மகம் ।
சித்தத்வமாத்மநோ பா⁴வ்யஹ்யசிதா³த்மோப காரகம் ।
பஞ்ச பஞ்சத³ஸைகம் ச ப்ரக்ருத்யாதி³த்ரிபி⁴ர்யுதம் ।
ஸரீரமசிதா³க்²யாதம் கார்யரூபம் மஹாமதே ।
பா⁴வநாநலயோகே³ந ஸம்ஹ்ருத்யா²நலவித்³யயா ।
அப்ராக்ருதமதோ² பீ³ஜம் பஞ்சகேநோப கல்பயதாம் ।15

தூய்மையான தன் ஆசனத்தை விரித்து, மந்திரத்தால் ஆதார தேவதையை
வணங்கி, அச்சுதன் முதலானோரால் ஆசமனம் செய்து, தியானத்தில் ஈடுபட
வேண்டும்.

பூதங்களை விரட்டி, அஸ்திரத்தால் எல்லா இடங்களிலும் பாதுகாத்து, செளதர்சன மந்திரத்தை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் ஜபித்து, சித், அசித், பரமாத்மா எனும் மூன்று தத்துவங்களை நினைத்து, ஆத்மாவின் சித்தத்துவத்தை எண்ணி, அசித் ஆத்மாவுக்கு உதவுவது. ஐந்து, பதினைந்து, ஒன்று மற்றும் இயற்கை முதலான மூன்றும் சேர்ந்தது, உடலானது அசித் என்று சொல்லப்படுகிறது, காரிய வடிவானது, பேரறிஞனே. பாவனை எனும் நெருப்புடன் கூடிய யோகத்தால், நெருப்பு வித்தையால் அழித்து,பிறகு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதையை ஐந்து கொண்டு கற்பனை செய்ய வேண்டும். 15

श्रीमद्भगवतःपाद परिचर्योपयोगिनम्।
 देहंविचिंत्यमहिमान् ध्यानयोगं समारभेत्।
 सदन्तगुणोपेतं कल्याणैक निकेतनम् ।
 विचित्रशक्तिमैश्वर्यं परिपूर्णमनकुशम् ।
 नित्यैकरूपमत्यन्त भक्तावात्सल्य गर्भितम् ।
 कारुण्य औदार्यं गाम्भीर्यं माधुर्यैक समाश्रयम्।
 आधारभूतं सर्वस्य सर्वाविधि मनल्पकम्।
 सर्वात्मकं सर्वतनुं सर्वमप्यग्र चेतसम् ।
 सर्वज्ञं सर्वदैकाभं परिणाम विवर्जितम् ।
 ज्ञानानंद बलैश्वर्यं संकोचरहितं सदा ।
 स्वतन्त्रं सर्वनेतारमन्तर्यामिनमच्युतम्।

ஸ்ரீமத்³ப⁴க³வத:பாத³ பரிசர்யோபயோகி³நம்।
 தே³ஹம்விசிந்த்யமஹிமாந் த⁴யாநயோக³ம் ஸமாரபே⁴த்।
 ஸத³நந்தகு³ணோபேதம் கல்யாணைக நிகேதநம் ।
 விசித்ரஸக்திமைஸ்வர்ய பரிபூர்ணமநங்குஸம் ।
 நித்யைகருபமத்யந்த ப⁴க்தாவாத்ஸல்ய க³ர்பி⁴தம் ।
 காருண்ய ஓளதா³ர்ய கா³ம்பீ⁴ர்ய மாது⁴ர்யைக ஸமாஸ்ரயம்।
 ஆதா⁴ரபூ⁴தம் ஸர்வஸ்ய ஸர்வாவதி⁴ மநல்பகம்।
 ஸர்வாத்மகம் ஸர்வதநும் ஸர்வமப்யக்³ர சேதஸம் ।
 ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வதா³வைகாப⁴ம் பரிணாம விவர்ஜிதம் ।
 ஜ்ஞாநாநந்த³ ப³லைஸ்வர்ய ஸங்கோசரஹிதம் ஸதா³ ।
 ஸ்வதந்த்ரம் ஸர்வநேதாரமந்தர்யாமிநமச்யுதம்।

ஸ்ரீமத் பகவானின் திருவடி வழிபாட்டிற்கு உகந்தசரீரமாக எண்ணி, மகிமை மிக்கவன் தியான யோகத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

எம்பெருமான் வர்ணனம்

எல்லையற்ற நல்ல குணங்கள் நிறைந்த, மங்களத்தின் ஒரே இருப்பிடமான, விசித்திரமான சக்தி, ஐஸ்வர்யம் நிறைந்த, தடையற்ற, எப்பொழுதும் ஒரே உருவமான, மிகுந்த பக்த வாஞ்சை நிறைந்த, கருணை, பெருந்தன்மை, கம்பீரம், இனிமை இவற்றின் உறைவிடமான,

எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமான, எல்லாவற்றுக்கும் எல்லையான, எல்லையற்ற, எல்லா ஆத்மாக்களிலும் உள்ள, எல்லா உடல்களிலும் உள்ள, எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த மனதுடைய, எல்லாம் அறிந்த, எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியான, மாற்றம் இல்லாத, அறிவு, ஆனந்தம், வலிமை, ஐஸ்வர்யம் இவற்றில் குறைவற்ற, எப்பொழுதும்,சுதந்திரமான, எல்லாவற்றையும் வழிநடத்துபவன், அந்தர்யாமியான, அச்சுதனான.

நிராதக்ஃ நிராடர்நிரன்ஜனமநாமயம்।
 அனிய பாரதந்யாதி விசேஷரஹிதம் ஹரிம்।
 அஜஹத்ஸவ விசேஷாஹ்யம் சத்யஸ்கல்ப சத்யதிம்।
 காரணம் சர்வகார்யஸ்ய சர்வ஧ார்யஸ்ய ஧ாகம் ।
 ஹரகம் சர்வஹார்யஸ்ய சர்வஹாஸ்யஸ்ய ஹாஸகம்।
 சர்வஸிந்யாபகம் சூக்ஷ்ம் வ்யாபகாந்தர வர்ஜிதம்।
 கந்தூரம் பரம் கமயம் ஶோக்ஷம் ஶோக்ஷம் ஶோக்ஷம்।
 சாநானாம் பரம் சாந்யஸ்வஸ்ய சாந்யஸ்ய சாந்யம்।
 தேவானாம் தேவதீவ்யம் ஶலானாம்பரம்ஶலம்।20

நிராதங்கம் நிராதா⁴ரம்நிரஞ்ஜநமநாமயம்।
 அநித்ய பாரதந்தர்யாதி³ விஸேஷரஹிதம் ஹரிம்।
 அஜஹத்ஸவ விஸேஷா⁴யம் ஶத்யஸங்கல்ப ஶத்யதிம்।
 காரணம் ஶர்வகார்யஸ்ய ஶர்வதா⁴ர்யஸ்ய தா⁴ரகம் ।
 ஹாரகம் ஶர்வஹார்யஸ்ய ஶர்வபா⁴ஸ்யஸ்ய பா⁴ஸகம்।
 ஶர்வஸமிந்வ்யாபகம் ஶூத்³த⁴ம் வ்யாபகாந்தர வர்ஜிதம்।
 க³ந்த்ருணாம் பரமம் க³ம்யம் போ⁴க்த்ருணாம் போ⁴க்³யமுத்தமம்।
 ஶாத⁴நாநாம் பரம் ஶாத⁴யம்ஸ்வஸ்வ ஶாத⁴யஸ்ய ஶாத⁴நம்।
 தே³வாநாம் தை³வதம்தி³வ்யம் ப²லாநாம்பரமம்ப²லம்।20

பயமற்ற, ஆதாரமற்ற, களங்கமற்ற, நோயற்ற,
 நிலையற்ற, சார்பு முதலான தன்மைகள் இல்லாத ஹரியானவன்,
 தன் சிறப்புகளை விடாத, சத்திய சங்கல்பம் உடைய, நல்ல தலைவனான,
 எல்லா காரியங்களுக்கும் காரணமான, எல்லாவற்றையும் தாங்குபவனைத்
 தாங்குபவன்,
 எல்லாவற்றையும் நீக்குபவனை நீக்குபவன், எல்லாவற்றையும் ஒளிர்ச்
 செய்பவனை ஒளிர்ச் செய்பவன்,
 எல்லாவற்றிலும் நிறைந்த, தாய்மையான, வேறு எதிலும் நிறைந்திராத,
 செல்பவர்களுக்கு உயர்ந்த இலக்கான, அனுபவிப்பவர்களுக்கு சிறந்த
 அனுபவப் பொருளான,
 சாதனைகளுக்கு உயர்ந்த சாத்தியமான, அவரவர் சாத்தியத்திற்கு
 சாதனமான,
 தேவர்களுக்குத் தெய்வமான, உன்னதமான, பலன்களுக்குப் பரம பலனான.

अनन्यानां च सर्वस्वं निर्धनानांपरंधनम् ।
 वाच्यं समस्तवेदानां चिंतयेत्परमेपदे ।
 कलयातलमासाध्य पादपद्मासनं तु यत् ।
 विधृतं स्वेकदेशेन तस्मिन् न्यास्तांघ्रिपङ्कजम् ।
 विद्यामये महातल्पे नवशक्ति समन्विते ।
 धर्मादि सेवितपदे चंद्रोभिः परिवेष्टिते ।
 समासीसंश्रयासार्धं भूम्यदेदेव्या निषेवितम् ।
 नीळयालालितंचाग्रे नानाकेळिकलोदयैः ।
 कोटिसूर्यप्रतीकाश किरीटावृतमस्तकम् ।
 भास्वन्मणिगणाकीर्ण कुण्डलाभ्यांविराजितम् । 25

அநந்யாநாம் ச ஸர்வஸ்வம் நிர்ந்த⁴நாநாம்பரந்த⁴நம் ।
 வாச்யம் ஸமஸ்தவேதா³நாம் சிந்தயேத்பரமேபதே³ ।
 கலயாதலமாஸாத்⁴ய பாத³பத்³மாஸநம் து யத் ।
 வித்⁴ருதம் ஸ்வேகதே³ஸேந தஸ்மிந் ந்யாஸ்தாங்ங்⁴ரிபங்கஜம் ।
 வித்³யாமயே மஹாதல்பே நவஸக்தி ஸமந்விதே ।
 த⁴ர்மாதி³ ஸேவிதபதே³ ச²ந்தோ³பி⁴: பரிவேஷ்டிதே ।
 ஸமாஸீஸம்ஸர்யாஸார்த⁴ம் பூ⁴ம்யதே³தே³வ்யா நிஷேவிதம் ।
 நீளயாலாலிதஞ்சாக்³ரே நாநாகேளிகலோத³யை: ।
 கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸ கிரீடாவ்ருதமஸ்தகம் ।
 பா⁴ஸ்வந்மணிக்³ணாகீர்ண குண்ட³லாப்⁴யாம்விராஜிதம் । 25

வேறு எவரையும் நாடாதவர்களுக்குச் செல்வமான, ஏழைகளுக்குப் பெருஞ்செல்வமான, எல்லா வேதங்களாலும் சொல்லப்படுபவன் என்று உயர்ந்த இடத்தில் நினைக்க வேண்டும்.

கீழே உள்ள தளத்தை அடைந்து, பாதத் தாமரைகளின் ஆசனம் எதுவோ, தன் ஒரு பகுதியால் தாங்கப்பட்ட அதில் பாதத் தாமரைகளை வைத்த, வித்யாமயமான பெரிய படுக்கையில், ஒன்பது சக்திகளுடன் கூடிய, தர்மம் முதலானவற்றால் சேவிக்கப்படும் இடத்தில், வேதங்களால் சுற்றப்பட்ட, அமர்ந்த, இருப்பிடத்துடன் கூடிய, பூமிதேவியால் சேவிக்கப்படும், நீளயால் தாலாட்டப்பட்ட, பல விளையாட்டுகளின் எழுச்சிகளுடன் கூடிய, கோடி சூரியனுக்கு ஒப்பான கிரீடத்தால் சூழப்பட்ட தலையை உடைய, பிரகாசிக்கும் மணிக்கற்கள் நிறைந்த குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட.

कोटिमन्मथमाधुर्यं भंजकालकमण्डितम् ।
 नीलांबुजदळद्रेक भङ्गिलोचनशोभितम् ।
 अत्यच्छफालविलसत्तिलक श्रीविमोहकम् ।
 सांद्रनीलांबुदश्याम स्वच्छादर्शकपोलकम् ।
 मन्दहासोज्ज्वलमुखं दन्तावळि विराजितम् ।
 रुचिरौष्ठपुटामोद समाहृताळिसंवृतम् ।
 कंबुग्रीवोल्लसदिव्य कौस्तुभोद्दीप्तवक्षसम् ।

चतुराजानुदोर्दण्ड विभूषितभुजान्तरम् ।
चक्रशंखगदापद्म दिव्यायुध विकासितम् ।
बालद्युमणिविस्तीर्ण प्रभांबरविभूषितम् ।३०

கோடிமந்மத²மாது⁴ர்ய ப⁴ஞ்ஜகாளகமண்டி³தம் ।
நீலாம்பு³ஜத³ளோத்³ரேக ப⁴ங்கி³லோசநஸோபி⁴தம் ।
அத்யச்ச²பா²லவிலஸத்திலக ஸ்ரீவிமோஹகம் ।
ஸாந்த³ரநீலாம்பு³த³ஸ்யாம ஸ்வச்சா²த³ர்ஸகபோலகம் ।
மந்த³ஹாஸோஜ்ஜ்வலமுக²ம் த³ந்தாவளி விராஜிதம் ।
ருசிரௌஷ்ட²புடாமோத³ ஸமாஹுதாளீஸம்வருதம் ।
கம்பு³க்³ரீவோல்லஸத்³தி³வ்ய கௌஸ்துபோ⁴த்³தீ³ப்தவக்ஷஸம் ।
சதுராஜாது³தோ³ர்த³ண்ட³ விபூ⁴ஷிதபு⁴ஜாந்தரம் ।
சக்ரஸங்க²க³தா³பத்³ம தி³வ்யாயுத⁴ விகாஸிதம் ।
பா³லத்³யுமணிவிஸ்தீர்ண ப்ரபா⁴ம்ப³ரவிபூ⁴ஷிதம் ।30

கோடி மன்மதனின் இனிமையை வெல்லும் சுருட்டை முடியால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட,
நீலத் தாமரை இதழின் எழுச்சியைப் போன்ற வளைந்த கண்களால்
பிரகாசிக்கும்,
மிகவும் தூய்மையான நெற்றியில் விளங்கும் திலகத்தின் அழகால் மயக்கும்,
அடர்த்தியான நீல மேகம் போன்ற கருமையான, தூய்மையான கண்ணாடி
போன்ற கன்னங்களை உடைய,
புன்சிரிப்பால் ஒளிரும் முகம், வரிசையான பற்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட,
அழகிய உதடுகளின் வாசனையால் கவர்ப்பட்ட வண்டுகளால் சூழப்பட்ட,
சங்கு போன்ற கழுத்தில் விளங்கும் திவ்யமான கௌஸ்துபத்தால் ஒளிரும்
மார்பை உடைய,
நான்கு முழங்கால் வரை நீண்ட கரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தோள்களை
உடைய,
சக்கரம், சங்கு, கதை, தாமரை ஆகிய திவ்ய ஆயுதங்களால் பிரகாசிக்கும்,
இளம் சூரியனின் பரந்த ஒளி போன்ற ஆடையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட.30

भ्रमद्भ्रमरझंकार मुखरीकृतविग्रहम् ।
आपादतलसंलग्नां बिभ्राणं वनमालिकाम् ।
भक्तार्पितमहामोद विनोदितदिगन्तरम् ।
समञ्जरीकतुळसीमालयाऽलंकृतोदरम् ।
स्फुरन्मयूखशीतांशु मुक्तावळिविभूषितम् ।
त्रिवळीगर्तविभ्रान्त विमुक्तजनमानसम् ।
नितंबमण्डलालंबि रत्नकांचीलसत्विषम् ।
ऊरुद्वयविनिर्धूत कदळीमत्तवारणम् ।
जानुजंघोच्छगुल्फच्छ नखकान्ति विराजितम् ।
सुरासुरशिरोरत्न नीराजितपदांबुजम् ।35

ப்ரமத்³ப்⁴ரமரஜங்கார முக²ரீக்ருதவிக்³ரஹம் |
 ஆபாத³தலஸம்லக்³நாம் பி³ப்⁴ராணம் வநமாலிகாம் |
 ப⁴க்தார்பிதமஹாமோத³ விநோதி³ததி³க³ந்தரம் |
 ஸமஞ்ஜரீகதுளஸீமாலயா²லங்க்ருதோத³ரம் |
 ஸ்பு²ரந்மயூக²ஸீதாம்ஸா முக்தாவளிவிபூ⁴ஷிதம் |
 த்ரிவளீக³ர்தவிப்⁴ராந்த விமுக்தஜநமாநஸம்
 நிதம்ப³மண்ட³லாலம்பி³ ரத்நகாஞ்சீலஸத்விஷம் |
 ஊருத்³வயவிநிர்⁴த⁴த கத³ளீமத்தவாரணம் |
 ஜாநுஜங்கோ²ச்சகு³ள்ப²ச்ச² நக²காந்தி விராஜிதம் |
 ப்ரத²மோ பா⁴க³:
 ஸுராஸுரஸிரோரத்தந நீராஜிதபதா³ம்பு³ஜம் |35

சுற்றும் வண்டுகளின் ரீங்காரத்தால் முழங்கும் உடலை உடையவனும்,
 பக்தர்களால் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பாதம் வரை தொங்கும் வனமாலையை
 அணிந்தவனும்,
 மிகுந்த மகிழ்ச்சியால் திசைகளை மகிழ்விக்கும்,மஞ்சரியுடன் கூடிய துளசி
 மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வயிற்றை உடைய,
 பிரகாசிக்கும் கதிர்களை உடைய குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற முத்து
 மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட,
 மூன்று மடிப்புகள் எனும் பள்ளத்தில் மயங்கிய விடுதலை அடைந்தவர்களின்
 மனதை உடைய,
 இடுப்பு மண்டலத்தில் தொங்கும் ரத்தின காஞ்சியின் ஒளியை உடைய,
 இரண்டு தொடைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்ட வாழை மரம், மதம் பிடித்த
 யானை உடைய,துதிக்கைபோன்றமுழங்கால், கெண்டைக்கால், கணுக்கால்,
 நகங்களின் ஒளியால் பிரகாசிக்கும்,
 தேவர்கள், அசுரர்களின் தலைகளில் உள்ள ரத்தினங்களால் ஆரத்தி
 எடுக்கப்பட்ட பாதத் தாமரைகளை உடைய. 35

शेषभोगासनासीनं विष्वक्सेनादिभिर्युतम् |
 मुक्ताजाललसच्छत्र विराजितनभस्तलम् |
 नित्यमुक्तजनाजीवचरणांबुज वैभवम् |
 आसीमगुणमञ्जूषां श्रियालालितपद्मम् |
 कोटिशीताशुसंदोहलसच्छामर मण्डितम् |
 चंदोभिस्तूयमानं तम् पुरतो मङ्गलैस्तवैः |
 सिद्धगन्धर्वदिक्पाल किन्नरोरगराक्षसैः |
 सदासंचिन्त्यमानांघ्रिमादिदेवं विचिन्तयेत् |
 सन्यस्य वामहस्तादि निजांगेषु विचक्षणः |
 मूलमन्त्रं च मतिमान् जपेदचलमानसः | ४०
 ஸேஷபோ⁴கா³ஸநாஸீநம் விஷ்வக்ஸேநாதி³பி⁴ர்யுதம் |
 முக்தாஜாலலஸச்ச²த்ர விராஜிதநப⁴ஸ்தலம் |
 நித்யமுக்தஜநாஜீவசரணாம்பு³ஜ வைப⁴வம் |

ஆஸீமகு³ணமஞ்ஜுஷாம் ஸ்ரியாலாலிதபத்³த³ளம் ।
 கோடிஸீதாம்ஸுஸந்தோ³ஹலஸச்சா²மர மண்டி³தம் ।
 ச²ந்தோ³பி⁴ஸ்தூயமாநம் தம் புரதோ மங்க³ளைஸ்தவை: ।
 ஸித்³த⁴க³ந்த⁴ர்வதி³க்பால கிந்நரோரக³ராஶுஸை: ।
 ஸதா³ஸஞ்சிந்த்யமாநாங்க⁴ரிமாதி³தே³வம் விசிந்தயேத் ।
 ஸந்யஸ்ய வாமஹஸ்தாதி³ நிஜாங்கே³ஷு விசஶுண: ।
 மூலமந்த்ரம் ச மதிமாந் ஜபேத³சலமாநஸ: । 40

சேஷ சயனத்தில் அமர்ந்த, விஷ்வக்சேனர் முதலியோருடன் கூடிய,
 வானத்தை போன்ற முத்து வலைகள் விளங்கும் குடையால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட
 எப்பொழுதும்ஸம்ஸாரபந்த்திலிருந்து விடுதலை அடைந்தவர்களின்மனதில்
 வாழ்வாதாரமான பாதத் தாமரைகளின் பெருமையை உடைய,
 எல்லையற்ற குணங்கள் நிறைந்த பெட்டகமான, திருமகளால்
 தாலாட்டப்பட்ட பாதங்களை உடைய,
 கோடி சந்திரர்களின் கூட்டம் போன்ற வெண்சாமரத்தால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட,
 வேதங்களால் துதிக்கப்படும் அவனை, மங்களகரமான துதிகளால்
 முன்னால்,
 சித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், திக்பாலகர்கள், கின்னரர்கள், பாம்புகள்,
 அரக்கர்களால்
 எப்பொழுதும் நினைக்கப்படும் பாதங்களை உடைய ஆதிதேவனை
 நினைக்க வேண்டும்.
 இடது கை முதலான தன் உறுப்புகளில் வைத்து, அறிஞன்,
 மூலமந்திரத்தை அசையாத மனதுடன் ஜபிக்க வேண்டும். 40

भगवत्परिचर्यागतया दासोहमाज्ञया ।
 देहशुद्धिं करिष्यामीचेति संकल्प्य सर्वतः ।
 मनसा वचसाचैव शरीरेण तथैव हि ।
 यथा कुर्यां तवैवाहम् कर्मनाथ तथा कुरु ।
 यत्र यत्र रमाकांतमनु मे परिसर्पति ।
 तत्र तत्र तवानंत देहबुद्ध्या प्रसर्पतु ।
 तत्सृष्टेति च वाक्येन कार्यमात्रे व्यवस्थितः ।
 आत्मरूपतयायस्मात्त्वमेव पुरुषोत्तम ।
 इतिबुद्ध्या हृषीकेश निर्वैरस्यां हि सर्वतः ।
 भेदबुद्धिर्न दैवास्तु त्वयिवस्तुनिचात्मनि । ४५

ப⁴க³வத்பரிசர்யாங்க³தயா தா³ஸோஹமாஜ்ஞயா ।
 தே³ஹஸுத்³தி⁴ம் கரிஷ்யாமீசேதி ஸங்கல்ப்ய ஸர்வத: ।
 மநஸா வசஸாசவை ஸரீரேண ததை²வ ஹி ।
 யதா² குர்யாம் தவைவாஹம் கர்மநாத² ததா² குரு ।
 யத்ர யத்ர ரமாகாந்தமநு மே பரிஸர்பதி ।

தத்ர தத்ர தவாநந்த தே³ஹு³பு³த்⁴யா ப்ரஸர்பது |
 தத்ஸ்ருஷ்ட்வேதி ச வாக்யேந கார்யமாத்ரே வ்யவஸ்தி²த: |
 ஆத்மரூபதயாயஸ்மாத்த்வமேவ புருஷோத்தம |
 இதிபு³த்³த்⁴யா ஹ்ருஷீகேஸா நிர்வைரஸ்யாம் ஹி ஸர்வத: |
 பே⁴த³பு³த்³தி⁴ர்ந தை³வாஸ்து த்வயிவஸ்துநிசத்மநி |45

பகவானின் வழிபாட்டின் பகுதியாக, அடியவன் நான், அவனது கட்டளையால் உடல் தூய்மை செய்வேன் என்று எல்லா இடங்களிலும் சங்கல்பம் செய்து, மனதால், பேச்சால், உடலால் அப்படியே, உன் கருணையால் எப்படி செய்வேனோ உனக்கே நான், கர்மங்களின் தலைவா, அப்படியே செய்விப்பாயாக. எங்கே எங்கே ரமாவின தலைவன் என் பின் செல்கிறானோ, அங்கே அங்கே உன்னுடைய எல்லையற்ற தேஹு புத்தியால் பரவட்டும். அதைச் சிருஷ்டித்தது என்ற வாக்கியத்தால் காரியத்தில் மட்டுமே நிலைபெற்ற, ஆத்ம வடிவாக இருப்பதால் நீயே புருஷோத்தமன். என்ற புத்தியால் ஹ்ருஷீகேசா, எல்லா இடங்களிலும் பகையற்ற தன்மையில், வேற்றுமை புத்தி தெய்வமாக இருக்கக் கூடாது, உன்னிடத்திலும், பொருளான ஆத்மாவிலும்.45

परमैकान्तिनं देव परज्ञानसमन्वितम् |
 परभक्तियुतं संयक्कुरुमानपायिनम् |
 निस्सीम नव सौंदर्यं सुधासिन्धु विगाहितम् |
 एवं ध्यात्वाथमनसा नित्यंसंबद्धमात्मनः |
 नाहं देहो न वै प्राणो न मनोहं नचेंद्रियम् |
 न वर्णो नाश्रमश्चाहं न मनुष्यो न देवता |
 न यक्षो राक्षसो नैव न दैत्यो दानवस्तथा |
 निरूपादिक सत्तत्त्वा त्व दसोस्मि केवलम् |
 तवानन्यार्ह शेषोहं तवाहं परिपालकः |५०

பரமைகாந்திநம் தே³வ பரஜ்ஞாநஸமந்விதம் |
 பரப⁴க்தியுதம் ஸம்யக்ருமாநபாயிநம் |
 நிஸ்ஸீம நவ ஸௌந்த³ர்ய ஸுதா⁴ஸிந்து⁴ விகா³ஹிதம் |
 ஏவம் த்⁴யாத்வாத²மநஸா நித்யம்ஸம்ப³த்³த்⁴மாத்மந: |
 நாஹம் தே³ஹோ ந வை ப்ராணோ ந மநோஹம் நசேந்த்³ரியம் |
 ந வர்ணோ நாஸ்ரமஸ்சாஹம் ந மநுஷ்யோ ந தே³வதா |
 ந யக்ஷோ ராக்ஷஸோநைவ ந தை³த்யோ தா³நவஸ்ததா² |
 நிரூபாதிக ஸத்தத்வா த்வ தா³ஸோஸ்மி கேவலம் |
 தவாநந்யார்ஹ ஸேஷோஹம் தவாஹம் பரிபாலக: |50

பரம பக்தனாக, உயர்ந்த ஞானத்துடன் கூடிய, பரபக்தியுடன் கூடிய, என்னைப் பிரியாதவனாகச் செய்.

எல்லையற்ற புதிய அழகின் அமிர்தக் கடலில் மூழ்கிய, இப்படி தியானித்து, மனதால், எப்பொழுதும் ஆத்மாவுடன் இணைந்த, நான் உடல் அல்ல, பிராணன் அல்ல, மனம் அல்ல, புலன் அல்ல, வர்ணம் அல்ல, ஆசிரமம் அல்ல, நான் மனிதன் அல்ல, தேவன் அல்ல, யக்ஷன் அல்ல, அரக்கன் அல்ல, அரக்கன் அல்ல, அசுரன் அல்ல, உருவம் முதலான இல்லாத தன்மையால், உன்னுடைய அடிமை மட்டுமே. உனக்கு மட்டுமே உரிய மிச்சம் நான், உன்நால் ரக்ஷிக்கப்படுபவன் நான். 50

दासोहं नित्यसंबन्धी त्वमेव मम सत्यतिः
 अतोह्यनन्यसेवार्थं नियोजय निजंजनम् ।
 इति प्रार्थ्यमृदालिप्तो हस्तपादाब्ज शीर्षणि ।
 आचान्तस्संयतोमौनी तीर्थान्यावाह्यतज्जले ।
 प्राणानायम्य संचिन्य हृदिलक्ष्मीसमन्वितम् ।
 मूलेनस्नानविधिना स्नात्वा देवंप्रतोष्य च ।
 सूर्यमण्डलमध्यस्थं श्रीमन्नारायणंहरिम् ।
 अर्घ्यदत्त्वा तु गायत्र्या प्रद्युम्नादि धियापितृण् ।
 संतर्प्यदर्भपाणिस्तु प्राणानायम्यसर्वतः ।
 संप्रोक्ष्यास्त्रेणचास्पृष्टं दौतंकार्पासकं तथा । 55

தா³ஸோஹம் நித்யஸம்³ந்தீ⁴ த்வமேவ மம ஸத்பதி:
 அதோஹ்யநந்யஸேவர்த²ம் நியோஜய நிஜஞ்ஜநம் ।
 இதி ப்ரார்த்யம்ருதா³லிப்தோ ஹஸ்தபாதா³ப்³ஜ ஸீர்ஷணி ।
 ஆசாந்தஸ்ஸம்யதோமௌநீ தீர்தா²ந்யாவாஹ்யதஜ்ஜலே ।
 ப்ராணநாயம்ய ஸஞ்சிந்த்ய ஹ்ருதி³லக்ஷ்மீஸமந்விதம் ।
 மூலேநஸ்நாநவிதி⁴நா ஸ்நாத்வா தே³வம்பிரதோஷ்ய ச ।
 ஸூர்யமண்ட³லமத்⁴யஸ்த²ம் ஸ்ரீமந்நாராயணம்ஹரிம் ।
 அர்க்⁴யம்த³த்வா து கா³யத்ர்யா ப்ரத்³யும்நாதி³ தி⁴யாபித்ருண் ।
 ஸந்தர்ப்யத³ர்ப⁴பாணிஸ்து ப்ராணநாயம்யஸர்வத: ।
 ஸம்ப்ரோக்ஷ்யாஸ்த்ரேணசாஸ்ப்ருஷ்டம் தெள³தங்கார்பாஸகம் ததா² ।

உனக்கேஅடிமை நான், நிரந்தர உறவுடையவன், நீயே என் நல்ல தலைவன். எனவே வேறு எதற்கும் ஆசை இல்லாமல் சேவை செய்ய உன்னுடைய கைங்கர்யபரணாக நியமி.என்று வேண்டி,

மானஸ ஸ்நாந விதி:

தனது சரீரத்தை அவனது திருவடித்தாமரையை நினைத்து ஆசமனம் செய்து, அடக்கப்பட்ட, மௌனமான, தீர்த்தங்களை அந்த நீரில் அழைத்து, மூச்சை அடக்கி, மனதில் லட்சுமியுடன் கூடியவனை நினைத்து,

மூலமந்திர ஸ்நான விதியால் குளித்து, தேவனைத் திருப்தி செய்விக்கவேண்டும்,
சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் உள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஹரியை, அர்க்கியம் ஸமர்ப்பித்து காயத்ரியால் பிரத்யம்னன் முதலான எண்ணத்தால் முன்னோர்களைத் திருப்தி செய்து, தர்ப்பை கையில் கொண்டு, மூச்சை அடக்கி எல்லா இடங்களிலும்,
அஸ்திரத்தால் தெளிக்கப்படாத, துவைக்கப்பட்ட பருத்தித் துணியை.55

क्षौमवाप्याविकं वापि धृत्वावृक्षमयं तु वा ।
गुरुवैष्णवपादाब्ज तीर्थमादायमस्तके ।
ऊर्ध्वपुण्ड्रादिकं धृत्वा श्रीरेखामरुणप्रभाम् ।
धृत्वादासोस्मिस्त्रिंशत्य तथा युगळमालिकाम् ।
पूजार्थं श्रीपतेःकुम्भमादायोद्धार्य मूर्धनि ।
नामसंकीर्तयन्विष्णोः पठेत्सूक्तमथापि वा ।
पुष्पाणितुळसीं चैव नीत्वा गच्छेद्भरेर्गृहम् ।
द्वारदेवान् नमस्कृत्य नित्यमुक्तांश्च पार्षदान् ।
मार्जयेन्मन्दिरं विष्णोः निर्माल्यंचापवाहयेत् ।
लेपयेत्परयाभक्त्या दासो मृद्गोमयाम्भसा ।60

கௌமம்வாப்யாவிகம் வாபி த்⁴ருத்வாவ்ருக்ஷமயம் து வா ।
கு³ருவைஷ்ணவபாதா³ப்³ஜ தீர்த²மாதா³யமஸ்தகே ।
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராதி³கம் த்⁴ருத்வா ஸ்ரீரேகா²மருணப்ரபா⁴ம் ।
த்⁴ருத்வாதா³ஸோஸ்மிஸஞ்சிந்த்ய ததா² யுக³ளமாலிகாம் ।
பூஜார்த்²ம் ஸ்ரீபதே:கும்ப⁴மாதா³யோத்³தா⁴ர்ய மூர்த்⁴நி ।
நாமஸங்கீர்தயந்விஷ்ணோ: படே²த்ஸூக்தமதா²பி வா ।
புஷ்பாணிதுளஸீம் சைவ நீத்வா க³ச்சே²த்³த⁴ரேர்க்³ருஹம் ।
த்³வாரதே³வாந் நமஸ்க்ருத்ய நித்யமுக்தாம்ஸ்ச பார்ஷதா³ந் ।
மார்ஜயேந்மந்தி³ரம் விஷ்ணோ: நிர்மால்யம்சாபவாஹயேத் ।
லேபயேத்பரயாப⁴க்த்யா தா³ஸோ ம்ருத்³கோ³மயாம்பா⁴ஸ ।60

பட்டு அல்லது ஆட்டு மயிராடை அணிந்து அல்லது மரப்பட்டைகளாலானதை அணிந்து,
குரு, வைணவர்களின் பாதத் தாமரை தீர்த்தத்தை தலையில் ஏற்று,
ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் முதலானவற்றை அணிந்து, சிவந்த பிரகாசம் கொண்ட ஸ்ரீசூர்ண ரேகையை
அணிந்து, அடிமை நான் என்று நினைத்து, தாமரை,மற்றும் துளசி மாலையையும்,வழிபாட்டுக்காக அணிந்து

दीपान् प्रज्वाल्यपरितो घृततैलमयान् पृथक् ।
 प्रबोधयेत्पठन्सूक्तं देवं पर्यङ्कशायिनम् ।
 घण्टादुंदुभिनिर्घोषैः शंखताल मृदङ्गकैः ।
 गुणाननुवदन् पुण्यान् पुराणागमसंस्तुतान् ।
 संस्थाप्य लक्ष्मीसहितं दिव्यसिंहासने प्रभुम् ।
 दंतोल्लेखं कारयित्वा मूलेन तुळसीदकैः ।
 मङ्गळारात्रिमादाय प्रभासंदर्शनाद्रवेः ।
 प्रागेव भ्रामयेद्विद्वान् घण्टां वामेनवादयन् ।
 पात्रासाधनकं कर्मकुर्याद्गुरुपदंस्मरन् ।
 स्वासने विधिनाक्लृप्ते भूतशुद्धिं विधाय च । 65

தீ³பாந் ப்ரஜ்வால்யபரிதோ க்⁴ருததைலமயாந் ப்ருத²க் ।
 ப்ரபோ³த⁴யேத்பட²ந்ஸூக்தம் தே³வம் பர்யங்கஸாயிநம் ।
 க⁴ண்டாத்³ருந்து³பி⁴நிர்கோ⁴ஷை: ஸங்க²தால ம்ருத³ங்க³கை: ।
 கு³ணாந்ருவத³ந் புண்யாந் புராணாக³மஸம்ஸ்துதாந் ।
 ஸம்ஸ்தா²ப்ய லக்ஷமீஸஹிதம் தி³வ்யஸிஹ்மாஸநே ப்ரபு⁴ம் ।
 த³ந்தோல்லேக²ம் காரயித்வா மூலேந துளஸீத³கை: ।
 மங்க³ளாராத்ரிமாதா³ய ப்ரபா⁴ஸந்த³ர்ஸநாத்³ரவே: ।
 ப்ராகே³வ ப்⁴ராமயேத்³வித்³வாந் க⁴ண்டாம் வாமேநவாத்³யந் ।
 பாத்ராஸாத⁴நகம் கர்மகூர்யாத்³கு³ருபத³ம்ஸமரந் ।
 ஸ்வாஸநே விதி⁴நாக்ல்ருப்தே பூ⁴தஸூத்³தி⁴ம் விதா⁴ய ச ।65

நல்ல நெய், நல்லெண்ணெய் விளக்குகளைத் தனித்தனியாக ஏற்றி,
 படுக்கையில் படுத்திருக்கும் எம்பெருமானை புருஷசூக்தம் படித்து
 துயிலெழுப்ப வேண்டும்.

மணி, துந்துபி முழக்கங்களால், சங்கு, தாளம்,
 மிருதங்கங்களால் முழங்கச் செய்து,
 புராணங்கள், ஆகமங்களால் துதிக்கப்பட்ட புண்ணிய குணங்களைச்
 சொல்லி, லட்சுமியுடன் கூடிய பிரபுவை திவ்ய சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி,
 மூலமந்திரத்தால் துளசி நீரால் பல் துலக்கச் செய்து,
 மங்கள ஆரத்தி எடுத்து சூரியனின் பிரகாசத்தைக் காண்பிப்பதற்கு
 முன்பே இடது கையால் மணியை ஒலித்து தீபாரோபணம் செய்ய வேண்டும்,

இது மானஸாராதனம்.

இனி பாஹ்யாராதனம் கூறப்படுகிறது.

பாத்திர சாதனக் கர்மாவை குருவின் பதத்தை நினைத்து செய்ய வேண்டும்.
 ஆசனத்தில் அமர்ந்தபடி விதிப்படி பூத சுத்தி செய்து. 65

लिपितत्वहृषीकेश मुनिमन्त्रपदाक्षरान्।
 विन्यस्य हृदयाद्यंगे करन्यासं विधाय च।
 ततो बद्धशिखामौनी चोर्ध्वपुण्ड्रधरोनघः।
 विन्यसेत्पौरुषंसूक्तंश्रीसूक्तं च विधानतः।
 हस्तस्यसंपुटं कृत्वा स्मृत्वा विष्णुं तथाऽव्ययम्।
 श्रीभूनीळा सुखासीनं मायातीते परेपदे।
 विन्यस्य प्रथमां वामे द्वितीयां दक्षिणेकरे।
 तृतीयां वामपादे तु चतुर्थीं दक्षिणेन्यसेत्।
 पंचमीं वामबाहौ तु षष्ठीं दक्षिणतो न्यसेत्।
 कण्ठे त्रयोदशीं न्यसेत्तदा वत्रे चतुर्दशीम् । 70

லிபிதத்வஹ்ருஷீகேஸ முநிமந்த்ரபதா³க்ஷராந்।
 விந்யஸ்ய ஹ்ருத³யாத்³யங்கே³ கரந்யாஸம் விதா⁴ய ச।
 ததோ ப³த்³த⁴ஸிகா²மௌநீ சோர்த்⁴வபுண்ட்³ரதரோ⁴நக⁴:।
 விந்யஸேத்த்பௌருஷம்ஸூக்தம்ஸ்ரீஸூக்தம் ச விதா⁴நத:।
 ஹஸ்தஸ்யஸம்புடம் க்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா விஷ்ணும் ததா²வ்யயம்।
 ஸ்ரீபூ⁴நீளா ஸுகா²ஸீநம் மாயாதீதே பரேபதே³।
 விந்யஸ்ய ப்ரத²மாம்வாமே த்³விதீயாம்³க்ஷிணேகரே ।
 த்ருதீயாம் வாமபாதே³ து சதுர்தீம் த³க்ஷிணேந்யஸேத்।
 பஞ்சமீம் வாமபா³ஹௌ து ஷஷ்டீம் த³க்ஷிணதோந்யஸேத் ।
 கண்டே²த்ரயோத³ஸீம் ந்யஸ்யேத்ததா³ வத்ரே சதுர்த³ஸீம் । 70

ஹ்ருஷீகேச, (இந்த்ரியங்களின்)எழுத்து, தத்துவம், முனி, மந்திரம், பதம், அட்சரங்களை
 இருதயம் முதலான அங்கங்களில் நியாஸம் செய்து, கரந்யாஸம் செய்து,
 பிறகு கட்டிய சிகையுடன், மௌனியாகஇருந்து, ஊர்த்துவ புண்ட்ரம்
 அணிந்த, பாவமற்றவநான எம்பெருமானை
 புருஷ சூக்தம், ஸ்ரீசூக்தத்தை விதிப்படி நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

சாதகனின் ந்யாஸ முறைகள்.

கையைக் குவித்து, அழிவற்ற விஷ்ணுவை நினைத்து,
 ஸ்ரீ, பூமி, நீளாவுடன் சுகமாக மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட உயர்ந்த இடத்தில்,
 அமர்ந்தஎம்பெருமானுக்கு
 முதலாவதை இடது கையிலும், இரண்டாவதை வலது கையிலும்,
 மூன்றாவதை இடது காலிலும், நான்காவதை வலது காலிலும் நியாஸம்
 செய்ய வேண்டும்.
 ஐந்தாவதை இடது கையிலும், ஆறாவதை வலது கையிலும் நியாஸம் செய்ய
 வேண்டும்,
 கழுத்தில் பதின்மூன்றாவதையும், முகத்தில் பதினான்காவதையும் நியாஸம்
 செய்ய வேண்டும். 70

அக்ஷி:பంచதशीकृत्वा षोडशीं मूर्ध्निविन्यसेत्।
 सर्वाङ्गं मार्जयेद्दृवाभ्यां ऋग्भ्यामात्मनि साधकः ।
 एवं देवतनौन्यस्य पश्चाद्यागं समारभेत्।
 आविर्भूतस्यदेवस्य महावैकुण्ठ विष्टरात्।
 मायातल्पे निषण्णां जीवानामशरीरिणाम्।
 शरीरक्लृप्तये भोगभुक्तये मुक्तये तथा।
 पादैकलीला भगवान् लीलया प्रेरितोमुदा ।
 सहस्रशीर्षापुरुषः प्रथमोभवनात्मकः।
 महत्संज्ञोऽज्जगर्भश्च ब्रह्मयोनिस्सनातनः ।
 जलशायी जगन्नाथः प्राकृतादीश्वरो हरिः। 75

அகேஷா:பஞ்சத³ஸீங்க்ருத்வா ஷோட³ஸீம் மூர்த்⁴நிவிந்யஸேத்।
 ஸர்வாங்க³ம் மார்ஜயேத்³த்³வாப்⁴யாம் ரூக்³ப்⁴யாமாத்மநி ஸாத⁴க: ।
 ஏவம் தே³வதநௌந்யஸ்ய பஸ்சாத்³யாக³ம் ஸமாரபே⁴த்।
 ஆவிர்பூ⁴தஸ்யதே³வஸ்ய மஹாவை குண்ட² விஷ்டராத்।
 மாயாதல்பே நிஷண்ணர் ஜீவாநாமஸரீரிணாம்।
 ஸரீரக்ல்ருப்தயே போ⁴க³பு⁴க்தயே முக்தயே ததா²।
 பாதைகலீலா ப⁴க³வாந் லீலயா ப்ரேரிதோமுதா³ ।
 ஸஹஸ்ரஸீர்ஷாபுருஷ: ப்ரதமோப⁴வநாத்மக:।
 மஹத்ஸம்ஜ்ஞோ²ஜ்ஜக³ர்ப⁴ஸ்ச ப்³ரஹ்மயோநிஸ்ஸநாதந: ।
 ஜலஸாயீ ஜக³ந்நாத²: ப்ராக்ருதாதி³ஸ்வரோ ஹரி:।75

கண்களில் பதினைந்தாவதை வைத்து, பதினாறாவதை தலையில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.
 எல்லா அங்கங்களையும் இரண்டு ருக்குகளால் தன் உடலில் துடைக்க வேண்டும்,
 இப்படி தேவதையின் உடலில் நியாஸம் செய்த பிறகு யாகத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

எம்பெருமானின் த்யானம்

त्रिव्यूहकार्यकारी च नानारूपो निरंजनः।
 भूर्लोकपादो विश्वात्मा भुवोजानुस्सुवः कटिः ।
 महर्नाभिश्च हृदयं जनलोकःप्रकीर्तितः।
 कण्ठदेशे तपस्तस्यलोकःख्यातः परात्मनः।
 भ्रुवोर्ललाटे संध्योस्तु सत्यलोकःप्रतिष्ठितः।
 सर्वावतार निलयः पुरुषोयं सनातनः।
 वैराजश्रीपतिश्रीमानुपास्यो मुक्तिकांक्षिभिः ।
 अन्यैवांशकलास्सर्वे मत्स्यकूर्मादयश्च ये।
 तथैव ब्रह्मरुद्राद्या देवामन्वादयो नृपाः।
 पूज्याः पुरुषसूक्तेन नानाबलिपरिच्छदैः।
 80

த்ரிவ்யூஹகார்யகாரீ ச நாநாருபோ நிரஞ்ஜந: |
 பூ⁴ர்லோகபாதோ³ விஸ்வாத்மா பு⁴வோஜாநுஸ்ஸுவ: கடி: |
 மஹர்நாபி⁴ஸ்ச ஹ்ருத³யம் ஜநலோக:ப்ரகீர்தித: |
 கண்ட²தே³ஸே தபஸ்தஸ்யலோக:க்²யாத: பராத்மந: |
 ப்⁴ருவோர்லலாடே ஸந்த்⁴யோஸ்து ஸத்யலோக:ப்ரதிஷ்டி²த: |
 ஸர்வாவதார நிலய: புருஷோயம் ஸநாதந: |
 வைராஜஸ்^{ஸ்ரீ}பதிஸ்ரீமாநுபாஸ்யோ முக்திகாங்க்ஷிபி⁴: |
 அந்யைவாம்ஸகலாஸ்ஸர்வே மத்ஸ்யகூர்மாத³யஸ்ச யே |
 ததை²வ ப்³ரஹ்மருத்³ராத்³யா தே³வாமந்வாத³யோ ந்ருபா: |
 பூஜ்யா: புருஷஸூக்தேந நாநாப³லிபரிச்சதை³: | 80

மூன்று வியூக காரியங்களைச் செய்பவன், பல ரூபங்கள் உடையவன், களங்கமற்றவன்.

பூலோக பாதங்கள் உடைய, விஸ்வாத்மாவான, புவர்லோகம் முழங்கால்களாக உடைய, ஸுவர்லோகம் இடுப்பாக உடைய, மஹர்லோகம் நாபியாகவும், இதயமாகவும், ஜனலோகம் சொல்லப்படுகிறது. கழுத்துப் பகுதியில் தபஸ்லோகம் அந்த பரமாத்மாவினுடையது என்று புகழ்பெற்றது.

புருவங்கள், நெற்றி, சந்திகளில் சத்தியலோகம் நிலைபெற்றுள்ளது. எல்லா அவதாரங்களுக்கும் இருப்பிடமான இந்த புருஷன் ஸநாதனனான, வைராஜன், ஸ்ரீபதி, ஸ்ரீமான், மோட்சத்தை விரும்புவவர்களால் உபாசிக்கப்படுபவன்.

மற்ற அம்ச கலைகள் எல்லாம் மச்சம், கூர்மம் முதலானவை. அப்படியே பிரம்மா, ருத்திரன் முதலான தேவர்கள், மனு முதலான அரசர்கள். புருஷ சூக்தத்தால் பலவிதமான பலிப் பொருட்களால் பூஜிக்கப்படுபவர்கள்.

साळग्रामे जले वह्नौहृदये च गुरौ द्विजे |
 अर्चायामात्मनि तथा वैष्णवेभगवत्प्रिये |
 संपूज्यःपरयाभक्त्या हरिर्नारायणस्स्वयम् |
 सगुणात्पुरुषादस्माद् वैराजात्पुरुषःपरः |
 लोकातीतःपरपदे परमात्माव्यवस्थितः |
 हिरण्मये परेकोशे विरजं ब्रह्मनिष्कलम् |
 तच्छुद्धं ज्योतिषांज्योतिः तद्यदात्म विदोविदुः |
 गमनागमनातीतः सदैकरसविष्टरः |
 सदैकलीलानिरतस्सदानन्त गुणान्वितः |
 अप्राकृतविहारस्थो नित्यमुक्त जनाश्रयः | 85

ஸாளக்³ராமே ஜலே வஹ்நௌஹ்ருத³யே ச கு³ரௌ த்³விஜே |
 அர்ச்சாயாமாத்மநி ததா² வைஷ்ணவேப⁴க³வத்ப்ரியே |
 ஸம்பூஜ்ய:பரயாப⁴க்த்யா ஹரீர்நாராயணஸ்ஸ்வயம் |
 ஸகு³ணாத்புருஷாத்³ஸ்மாத்³ வைராஜாத்³புருஷ:பர: |

லோகா தீத:பரபதே³ பரமாத்மாவ்யவஸ்தி²த: |
 ஹிரண்மயே பரேகோஸே விரஜம் ப்³ரஹ்மநிஷ்களம் |
 தச்சுத³த⁴ம் ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதி: தத்³யதா³த்ம விதோ³விது³: |
 க³மநாக³மநாதீத: ஸதை³கரஸவிஷ்டர: |
 ஸதை³கலீலாநிரதஸ்ஸதா³நந்த கு³ணாந்வித: |
 அப்ராக்ருதவிஹாரஸ்தோ² நித்யமுக்த ஜநாஸ்ரய: |85

சாளக்கிராமம், நீர், நெருப்பு, இதயம், குரு, அந்தணர், அர்ச்சையில், தன்னிடத்தில், வைணவன், பகவானுக்கு பிரியமானவனிடத்தில், மிகவும் பக்தியுடன் பூஜிக்கப்படுபவன் ஹரி, நாராயணன் தானே. குணங்களுடன் கூடிய இந்த புருஷனிடமிருந்து, வைராஜ புருஷனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன். உலகங்களைக் கடந்த, உயர்ந்த இடத்தில் பரமாத்மா நிலைபெற்றுள்ளான். பொன்மயமான உயர்ந்த கோசத்தில், களங்கமற்ற, பிரம்மன், அந்த தூய்மையான, ஒளிகளுக்கு ஒளியான அதை ஆத்ம ஞானிகள் அறிகிறார்கள். போவது, வருவது அற்ற, எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியான ஆசனத்தை உடையவன். எப்பொழுதும் ஒரே விளையாட்டில் ஈடுபட்ட, எப்பொழுதும் எல்லையற்ற குணங்களுடன் கூடிய, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விளையாட்டில் உள்ள, எப்பொழுதும் விடுதலை அடைந்தவர்களுக்கு இருப்பிடமான.85

सर्वाधिस्सर्वशेषी निर्विकारो निरंजनः |
 प्रकृतिःपुरुषस्यायं वैराजस्य महात्मनः |
 एतस्मान्नपरंकिंचित्साकाष्ठा सापरागतिः |
 परमैकान्तिनां गम्यस्सेव्यो भोग्योऽथ साधनम् |
 मन्तराजानुसंधान कर्तृणामयनं हि सः |
 सर्वधर्मान् परित्यज्य प्रपन्ना ये हरिं परम् |
 ते यांति परमंस्थानं यतोनावर्तते पुनः 190

ஸர்வாவதி⁴ஸ்ஸர்வஸேஷீ நிர் விகாரோ நிரஞ்ஜந: |
 ப்ரக்ருதி:புருஷஸ்ஸ்யாயம் வைராஜஸ்ய மஹாத்மந: |
 ஏதஸ்மாந்நபரம் கிஞ்சித்ஸாகாஷ்டா² ஸாபராக³தி: |
 பரமைகாந்திநாம் க³ம்யஸ்ஸேவ்யோ போ⁴க்³யோ²த² ஸாத⁴நம் |
 மந்த்ரராஜானுஸந்தா⁴ந கர்த்ருணாமயநம் ஹி ஸ: |
 ஸர்வத⁴ர்மாந் பரித்யஜ்ய ப்ரபந்நா யே ஹரிம் பரம் |
 தே யாந்தி பரமம்ஸ்தா²நம் யதோநாவர்ததே புந: |90

எல்லாவற்றுக்கும் எல்லையான, எல்லாவற்றுக்கும் மிச்சமான, விகாரமற்ற, களங்கமற்றவன். இயற்கை, இந்த புருஷன் வைராஜ மஹாத்மாவினுடையவன்.

இதைவிட உயர்ந்தது எதுவும் இல்லை, அதுவே எல்லை, அதுவே உயர்ந்த கதி.
பரம பக்தர்களால் அடையப்படுபவன், சேவிக்கப்படுபவன்,
அனுபவிக்கப்படுபவன், சாதனம்.

மந்த்ரராஜனை அனுசந்தானம் செய்பவர்களுக்கு இருப்பிடம் அவன்.
எல்லா தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டு, உயர்ந்த ஹரியை அடைக்கலம்
அடைந்தவர்கள்,
எந்த இடத்திலிருந்து திரும்பி வர முடியாதோ அந்த உயர்ந்த இடத்தை
அடைகிறார்கள்.90

गतिरेकांतिनामत्र यैर्भरो निहितो हरौ ।
सहस्रशीर्षापुरुषस्सहस्राक्षस्सहस्रपात् ।
योऽण्डभूमिं समाविश्य दशाङ्गुलमथाभवत् ।
तस्मात्पुरुष एवेदं सर्वचिदुदरीकृतम् ।
भूतंभवंभविष्यं यद्येनाविश्य प्रकाशितम् ।
योधर्ताऽस्यशरीरस्य चतुर्दशपदात्मनः ।
महापुरुष नामासौ यश्शितेसलिले पुरा ।
नारायणायेति विख्यातःप्रवेशाद्विष्णुरुच्यते ।
वासनाद्वासुदेवेति हरणाद्भिर रुच्यते ।
त्रिपाद्विभूति संविष्टः पादभूतिमुपस्थितः ।95

க³திரேகாந்திநாமத்ர யைர்பரோ⁴ நிஹிதோ ஹரௌ ।
ஸஹஸ்ரஸீர்ஷாபுருஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத் ।
யோ²ண்ட³பூ⁴மிம் ஸமாவஸ்ய த³ஸாங்கு³ளமதா²ப⁴வத் ।
தஸ்மாத்த்புருஷ ஏவேத³ம் ஸர்வம்சிது³த³ரீக்ருதம் ।
பூ⁴தம்ப⁴வ்யம்ப⁴விஷ்யம் யத்³யேநாவிஸ்ய ப்ரகாஸிதம் ।
யோத⁴ர்தா²ஸ்யஸரீரஸ்ய சதுர்த³ஸபதா³த்மநஃ ।
மஹாபுருஷ நாமாஸௌ யஸ்யேதேஸலிலே புரா ।
நாராயணாயேதி விக்²யாதஃப்ரவேஸாத்³விஷ்ணுருச்யதே ।
வாஸநாத்³வாஸுதே³வேதி ஹரணாத்³த⁴ரி ருச்யதே ।
த்ரிபாத்³விபூ⁴தி ஸம்விஷ்டஃ பாத³பூ⁴திமுபஸ்தி²தஃ ।95

யார் பாரத்தை ஹரியின் மீது வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குப்
புகலிடம்.

ஆயிரம் தலைகள் உடைய புருஷன், ஆயிரம் கண்கள் உடையவன், ஆயிரம்
பாதங்கள் உடையவன்.

யார் அண்ட பூமியை அடைந்து பத்து விரல் அளவு ஆனானோ,
அதனால் புருஷனே இவையெல்லாம் சித்ரூபமாக்கப்பட்டது.

இறந்த காலம், நிகழ் காலம், வருங்காலம் எதுவாக இருந்தாலும் இவனால்
பிரகாசிக்கப்பட்டது.

யார் இந்த பதினான்கு பாதங்கள் கொண்ட உடலைத் தாங்குபவனோ,
மஹாபுருஷன் எனும் பெயர் உடைய அவன், யார் முன்பு நீரில்
படுத்திருந்தானோ,

நாராயணன் என்று புகழ்பெற்றவன், அனைத்து இந்தரியங்களிலும்நுழைவதால் விஷ்ணு என்று சொல்லப்படுகிறான். வாசனை உள்ளதால் வாசுதேவன் என்றும், கவர்வதால் ஹரி என்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

उपास्यस्वैकरूपेण नानारूपेण वा पुनः।
 वैराजश्रैकरूपेण नानामत्स्यादि मूर्तिभिः।
 अन्तर्यामितया ब्रह्म रुद्रेन्द्रवसु मूर्तिषु।
 एकानेक स्वरूपासु सर्वार्चासु त्रिपात्रभुः।
 आवाहयेत्तमेकांती योज्यायावतितिष्ठति ।
 अमृतत्वस्यवेशानो भगवान् पुरुषोत्तमः।
 न कर्मफलभुभोक्ता भोजकस्सर्व कर्मिणाम्।
 आधारशक्तिमारभ्य पीठदेवान् प्रपूजयेत्।
 कर्णिकायामथोदेवमानयेदाद्यया ऋचा।
 यथादेहे तथादेवे न्यासंकुर्याद्विधानतः।100

உபாஸ்யஸ்வைகரூபேண நாநாரூபேண வா புந:।
 வைராஜஸ்ஸைகரூபேண நாநாமத்ஸ்யாதி³ மூர்திபி⁴:।
 அந்தர்யாமிதயா ப்³ரஹ்ம ருத்³ரேந்த்³ரவஸு மூர்திஷு⁴।
 ஏகானேக ஸ்வரூபாஸு ஸர்வார்சாஸு த்ரிபாத்ப்ரபு⁴:।
 ஆவாஹயேத்தமேகாந்தீ யோஜ்யாயாவதிதிஷ்ட²தி ।
 அம்ருதத்வஸ்யசேஸானோ ப⁴க³வாந் புருஷோத்தம:।
 ந கர்மப²லபு⁴க்³போ⁴க்தா போ⁴ஜகஸ்ஸர்வ கர்மிணாம்।
 ஆதா⁴ரஸக்திமாரப⁴ய பீ²தே³வாந் ப்ரபூஜயேத்।
 கர்ணிகாயாமதோ²தே³வமாநயேதா³த்³யயா ருசா।
 யதா²தே³ஹே ததா²தே³வே ந்யாஸங்குர்யாத்³விதா⁴நத:।100

தன் ஒரே ரூபத்தாலோ, பல ரூபங்களாலோ மீண்டும் உபாசிக்கப்படுபவன். வைராஜன் ஒரே ரூபத்தால், பல மச்சம் முதலான மூர்த்திகளால். அந்தர்யாமியாக பிரம்மா, ருத்திரன், இந்திரன், வசு மூர்த்திகளில். ஒன்று, பல ரூபங்களில் உள்ள எல்லா அர்ச்சைகளிலும் முப்பாதப் பிரபு. எந்த பக்தன் தகுதியானவனாக இருக்கிறானோ அவனை அழைக்க வேண்டும்.

சாகா நிலைக்கு அதிபதியான பகவான், புருஷோத்தமன். கர்ம பலனை அனுபவிக்காதவன், அனுபவிப்பவன், எல்லாக் கர்மிகளுக்கும் உணவளிப்பவன்.

ஆதார சக்தியைத் தொடங்கி பீட தேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். கர்ணிகையில் பிறகு தேவனை முதல் ருக்கால் அழைக்க வேண்டும். விதிப்படி எப்படி உடலில்ந்யாஸம் செய்தோமோ அப்படியே எம்பெருமான் திருமேனியில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.100

द्वितीययासनं दद्यात् पाद्यंचैव त्रितीयया ।
 चतुर्थ्याऽर्घ्यं प्रदातव्यं पंचम्याचमनं तथा ।
 षष्ट्यास्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्यावसनं तथा ।
 यज्ञोपवीतंचाष्टम्या नवम्या गन्धलेपनम् ।
 पुष्पंदेयं दशम्यांस्यादेकादश्यास्तु धूपकं ।
 द्वादश्या दीपकंदद्यात् त्रयोदश्यानिवेदनम् ।
 चतुर्दश्याजलं दद्यात् पंचदश्या प्रदक्षिणम् ।
 षोडश्याद्व्यासनंकुर्याद्वाभ्यां संस्तवनं स्मृतम् ।
 एवं षोडशभिश्चैकेके प्यष्टादशभिस्तथा ।
 ताभिरिच्छंति कृतिनो वैष्णवं यजनंसदा । 105

த³விதீயயாஸநம் த³த³யாத் பாத்த³யஞ்சவை த்ருதீயயா ।
 சதுர்த²யா²ர்க⁴யம் ப்ரதா³தவ்யம் பஞ்ஸம்யாசமநம் ததா² ।
 ஷஷ்ட²யாஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸப்தம்யாவஸநம் ததா² ।
 யஜ்ஞோபவீதஞ்சாஷ்டம்யா நவம்யா க³ந்தல⁴பநம் ।
 புஷ்பம்தே³யம் த³ஸம்யாம்ஸ்யாதே³காத³ஸ்யாஸ்து தூ⁴பகம் ।
 த³வாத³ஸ்யா தீ³பகம்த³த³யாத் த்ரயோத³ஸ்யாநிவேத³நம் ।
 சதுர்த³ஸ்யாஜலம் த³த³யாத் பஞ்சத³ஸ்யா ப்ரத³க்ஷிணம் ।
 ஷோட³ஸ்யோத³வாஸநங்குர்யா த³வாப்⁴யாம் ஸம்ஸ்தவநம் ஸம்ருதம் ।
 ஏவம் ஷோட³ஸபி⁴ஸ்சைகேகே ப்யஷ்டாத³ஸபி⁴ஸ்ததா² ।
 தாபி⁴ரிச்ச²ந்தி க்ருதிநோ வைஷ்ணவம் யஜநம்ஸதா³ । 105

இரண்டாவதால் ஆசனம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும், மூன்றாவதால் பாத்யம்.
 நான்காவதால் அர்க்கியம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும், ஐந்தாவதால் ஆசமனம்.
 ஆறாவதால் ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும், ஏழாவதால் ஆடை.
 எட்டாவதால் பூணூல், ஒன்பதாவதால் சந்தனம் பூசுதல்.
 பத்தாவதால் புஷ்பம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும், பதினொன்றாவதால் தூபம்.
 பன்னிரண்டாவதால் தீபம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும், பதின்மூன்றாவதால்
 நைவேத்யம்.
 பதினான்காவதால் நீர் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும், பதினைந்தாவதால்
 பிரதட்சிணம்.
 பதினாறாவதால் உத்வாஸனம் செய்ய வேண்டும், இரண்டால் துதி என்று
 சொல்லப்படுகிறது.
 இப்படி பதினாறு உபசாரங்களாலும், பதினெட்டு உபசாரங்களாலும்,
 அவற்றால் வைணவ வழிபாட்டை எப்பொழுதும் செய்ய விரும்புகிறார்கள்,
 அறிஞர்கள். 105

स्नानेवस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनं पृथक् ।
 षण्मासात्सिद्धिमाप्नोति योऽर्चयेदेवमेव हि ।
 द्वादश्यां तु विशेषेण यजनं हवनं स्मृतम् ।
 लक्षं पुरुषसूक्तस्य पाठयित्वा द्विजातिभिः ।
 सहस्रनाम्नामयुतं श्रीसूक्तेन समन्वितम् ।

त्रिभिर्दिनेश्च जुहुयाद्दशम्यादिभिरेव च ।
 लक्ष्मेकं तिलाज्येन श्रीमदष्टाक्षरेण च ।
 कार्यसिद्धिभित्तस्य निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ।
 हविष्याशि महीशायी मौनीपठनमाचरेत् ।
 यावद्भयानं न विकृतं यावदासन संस्थितिः ।।110

ஸ்நானேவஸ்த்ரே ச நைவேத்³யே த³த்³யாதா³சமநம் ப்ருத²க் ।
 ஷண்மாஸாத்ஸித்³தி⁴மாப்நோதி யோ²ர்சயேதே³வமேவ ஹி ।
 த்³வாத³ஸ்யாம் து விஸேஷேண யஜநம் ஹவநம் ஸம்ருதம் ।
 லக்ஷம் புருஷஸூக்தஸ்ய பாட²யித்வா த்³விஜாதிபி⁴: ।
 ஸஹஸ்ரநாம்நாமயுதம் ஸ்ரீஸூக்தேந ஸமந்விதம் ।
 த்ரிபி⁴ர்தி³நைஸ்ச ஜுஹூயாத்³த³ஸம்யாதி³பி⁴ரேவ ச ।
 லக்ஷமேகம் திலாஜ்யேந ஸ்ரீமத்³ஷ்டாக்ஷரேண ச ।
 கார்யஸித்³தி⁴ர்ப⁴வேத்தஸ்ய நிஷ்காமோ மோக்ஷமாப்நுயாத் ।
 ஹவிஷ்யாஸி மஹீஸாயீ மௌநீபட²நமாசரேத் ।
 யாவத்³த்⁴யாநம் ந விக்ருதம் யாவதா³ஸந ஸம்ஸ்தி²தி: ।।110

ஸ்நானம், ஆடை, நைவேத்யத்தில் தனியாக ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
 ஆறு மாதங்களில் சித்தி அடைகிறான், யார் இப்படி வழிபடுகிறானோ. துவாதசியில் விசேஷமாக யாகம், ஹோமம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு லக்ஷம் புருஷ சூக்தத்தை அந்தணர்களால் படிக்கச் செய்து, ஆயிரம் நாமங்கள் பத்தாயிரம் ஸ்ரீசூக்தத்துடன் கூடிய, மூன்று நாட்களால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும், தசமி முதலான நாட்களால். ஒரு லக்ஷம் எள், நெய்யால் ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷரத்தால். காரிய சித்தி அவனுக்கு உண்டாகும், நிஷ்காமன் மோக்ஷம் அடைவான். ஹவிஸ் புசித்து, தரையில் படுத்து, மௌனமாகப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு நேரம் தியானம் கலையவில்லையோ, எவ்வளவு நேரம் ஆசனம் நிலைபெறுகிறதோ.110

तावदेवाभ्यसेत्सूक्तं श्रीसूक्त पुटितंयमी ।
 एवंचायत पाठेन लक्षपाठेन वा पुनः ।
 असाध्यं साधयेद्दीमान् पुरुषाराधने विधिः ।
 दशलक्षप्रपाठेन महापुरुष ईरितः ।
 कोटिपाठेन भवति तथाति पुरुषात्मकः ।
 ब्रह्मभ्येति परं योहि यजते पुरुषोत्तमम् ।
 योतीत्य सर्वपुरुषान् सर्वाविधितयास्थितः ।
 एवं सावरणं साङ्गायुधंच सहशक्तिकम् ।
 अर्चयेत्परयाभक्त्या सूक्तेनानेन वैष्णवः ।
 तस्माद्विप्रधरानाथ सूक्ताभ्यां श्रीपतियज ।।115

தாவதே³வாப்⁴யஸேத்ஸுக்²தம் ஸ்ரீஸுக்²த புடிதம்யமீ |
 ஏவஞ்சாயத பாடே²ந லக்ஷபாடே²ந வா புந: |
 அஸாத்⁴யம் ஸாத⁴யேத்³தீ⁴மாந் புருஷாராத⁴நே விதி⁴: |
 த³ஸலக்ஷப்ரபாடே²ந மஹாபுருஷ ஈரித: |
 கோடிபாடே²ந ப⁴வதி ததா²தி புருஷாத்மக: |
 ப்³ரஹ்மப்⁴யேதி பரம் யோஹி யஜதே புருஷோத்தமம் |
 யோதீத்ய ஸர்வபுருஷாந் ஸர்வாவதி⁴தயாஸ்தி²த: |
 ஏவம் ஸாவரணம் ஸாங்கா³யுத⁴ம்ச ஸஹஸக்திகம் |
 அர்சயேத்பரயாப⁴க்த்யா ஸுக்²தேநாநேந வைஷ்ணவ: |
 தஸ்மாத்³விப்ரத⁴ராநாத² ஸுக்²தாப்⁴யாம் ஸ்ரீபதிம்யஜ |115
 அதுவரை சூக்தத்தைப் படிக்க வேண்டும், ஸ்ரீசூக்தத்துடன் கூடிய, யோகி.
 இப்படி நீண்ட பாராயணத்தால், ஒரு லக்ஷம் பாராயணத்தால் அல்லது
 மீண்டும், அசாத்தியமானதைச் சாதிக்கிறான்,
 பத்து லக்ஷம் பாராயணத்தால் மஹாபுருஷன் சொல்லப்படுகிறான்.
 கோடி பாராயணத்தால் ஆகிறான், அப்படியே அதி புருஷாத்மகனாக.
 பிரம்மத்தை அடைகிறான், உயர்ந்த, யார் வழிபடுகிறானோ
 புருஷோத்தமனை.
 யார் கடந்து எல்லா புருஷர்களையும், எல்லாவற்றுக்கும் எல்லையாக
 இருக்கிறானோ.
 இப்படி ஆவரணத்துடன், அங்கங்களுடன், ஆயுதங்களுடன், சக்தியுடன்
 கூடிய,
 வழிபட வேண்டும் மிகுந்த பக்தியுடன் இந்த சூக்தத்தால், வைணவன்.
 அதனால் அந்தணனே, பூமியின் தலைவனே, இரண்டு சூக்தங்களால்
 ஸ்ரீபதியை வழிபடு.115

सहयोगोभगवता भविष्यति न संशयः |
 तदर्थमिह तिष्ठामो वह्नितीर्थं समाहिताः |
 सूक्तं प्रजपतांचात्र व्यतीर्युर्नशतं समाः |
 श्रीवत्सो विष्णुधर्मा च संप्राप्यानेक कारणम् |
 प्रणिपत्योत्थितौ तावन्नारायणमपश्यताम् |

ஸஹயோகோ³ப⁴க³வதா ப⁴விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: |
 தத³ர்த²மிஹ திஷ்டா²மோ வஹ்நிதீர்தே² ஸமாஹிதா: |
 ஸுக்²தம் ப்ரஜபதாம்சாத்ர வ்யதீயுர்நஸ்தம் ஸமா: |
 ஸ்ரீவத்ஸோ விஷ்ணுத⁴ர்மா ச ஸம்ப்ராப்யாநேக காரணம் |
 ப்ரணதிபத்யோத்தி²தௌ தாவந்நாராயணமபஸ்யதாம் |

அதற்காக இங்கே இருக்கிறோம், அக்னி தீர்த்தத்தில் கவனத்துடன்.
 சூக்தத்தை ஜபிப்பவர்களுக்கு இங்கே கழிந்தன நூறு ஆண்டுகள்.
 பகவானுடன் ஸம்பந்தம் உண்டாகும், சந்தேகமில்லை.

इति श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते
पुरुषसूक्ताराधनं नाम द्वादशोऽध्यायः ।

இதி ஸ்ரீ ப்³ருஹத்³ப்³ருஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரத²மேபாதே³ ஸ்ரீவத்ஸசரிதே
புருஷஸூக்தாராத⁴நம் நாம த்³வாத³ஸோ⁵த்⁴யாய: ।

ஸ்ரீ பிரகத்பிரம்மஸம்ஹிதாவில் முதலாம் பாதத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில்
புருஷஸூக்த ஆராதனம் எனும் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்
நிறைவுற்றது.

<<<<___>>>>

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தர
பிருஹத் பிரம்ம ஸம்ஹிதை
முதல் பாதம், பதிமூன்றாம் அத்தியாயம்
புருஷஸூக்த ஆராதனம்- 2

श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते
त्रयोदशोऽध्यायः
पुरुषसूक्त आराधनं - 2

ततस्तौ भगवत्पार्श्वमागतौ नृपति द्विजौ।
द्वयाधिकारिणौ भूत्वा स्नात्वा संतपनहृदे।
देहिनौ मन्त्रराजं च द्वयं च चरमं तथा।
सूक्ते द्वे स्वर्णघर्मानुवाकं वै पावमानकम्।
दासत्वं देहि दीनार्तिभंजनानंद विग्रह।
तव तीर्थस्य माहात्म्यं विज्ञातं स्नानमात्रतः।
निर्वर्यविधिकैकर्यं माकारत्रयसंयुतः।
पालयन् भगवद्वाक्यं द्वयमावर्तयन्मुदा।
आदेहान्तमिहस्थास्ये लोकयात्रां प्रवर्तयन्।
अतोऽनुग्रहवर्षिण्या दृष्ट्यादेवावलोकय। ५

ததஸ்தௌ பகவத்பார்ஸ்வமாகதௌ ந்ருபதி த்விஜௌ ।
த்வயாதிகாரிணௌ பூத்வா ஸ்நாத்வா ஸம்தபநஹ்ரதே ।
தேஹிநௌ மந்த்ரராஜம் ச த்வயம் ச சரமம் ததா ।
ஸூக்தே த்வே ஸ்வர்ணகர்ம அநுவாகம் வை பாவமாநகம் ।
தாஸத்வம் தேஹி தீனார்தி பஞ்ஜநாநந்த விக்ரஹ ।
தவ தீர்தஸ்ய மாஹாத்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்நாநமாத்ரத: ।
நிவர்த்யவிதிகைங்கர்ய மாகாரத்ரயஸம்யுதஃ: ।
பாலயந் பகவத்பாக்யம் த்வயமாவர்தயந்முதா ।
ஆதேஹாந்தமிஹஸ்தாஸ்யே லோகயாத்ராம் ப்ரவர்தயந் ।
அதோ:நுக்கிரஹவர்ஷிண்யா த்ருஷ்ட்யாதேவாவலோகய ।

பிறகு, அரசனும் அந்தணனுமாகிய அவ்விருவரும், பகவானின் சந்நிதியை அடைந்தனர்.

த்வயமந்த்ரத்திற்கு அதிகாரிகளாகி, ஸம்தபந தீர்த்தத்தில் நீராடி, தேஹிகளான அவர்கள், மந்த்ரராஜம், த்வயம், சரம ச்லோகம், இரு ஸூக்தங்கள், ஸ்வர்ணகர்ம அநுவாகம், பவமானஸூக்த அநுவாகம், ஆகியவற்றைப் பாராயணம் செய்தனர்.

"துன்பம் தீர்த்து இன்பம் நல்கும் திருமேனி கொண்டவனே , தாஸனாகிய என்னை ஏற்றுக்கொள். உன் திருவடிதீர்த்தத்தின் பெருமை, அதில் நீராடியதால் விளங்கியது" என்று ப்ரார்த்தித்தனர்.

விதிப்படி கைங்கர்யம் செய்து, மூன்று வித உபாயங்களை மேற்கொண்டு, பகவானின் கட்டளையை மகிழ்ச்சியுடன் நிறைவேற்றி, "இந்த உலகில் தேஹம் உள்ளவரை,உலக நடைமுறையை ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு இருப்பேன். எனவே, கருணை மழை பொழியும் கடைக்கண் பார்வையை என்மேல் செலுத்துவாயாக" என்று விண்ணப்பித்தனர்.

एवं संशृत्य तद्वाक्यं नरोनारायणो मुनिः ।
सस्मारपावकोद्दीप्त ज्वालामालि सुदर्शनम् ।
द्वादशारं महाशस्त्रं कोटिसूर्यानलप्रभम् ।
महामोहतमो भूत सृष्टिसंहार कारकम् ।
ज्ञानविज्ञान जनकं दुरितक्षयकारकम् ।
सान्निध्यं परमेशस्य परमैकान्तिनां निधिम् ।
मोक्षद्वारं सहस्रारं ददर्श पुरतस्थितम् ।
तथैव पांचजन्याख्यं ध्वान द्वस्ताखिलामयम् ।
“सुदर्शनमहाज्वाल पांचजन्यमहारव ।
प्रपन्नयोर्द्वयोर्गात्रं कुरु तं लांछनान्वितम् । १०

ஏவம் ஸம்ஸ்ருத்ய தத்வாக்யம் நரோநாராயணோ முனி: ।
ஸஸ்மாரபாவகோத்தீப்த ஜ்வாலாமாலி ஸுதர்ஸநம் ।
த்வாதஸாரம் மஹாஸஸ்த்ரம் கோடிஸூர்யாநலப்ரபம் ।
மஹாமோஹதமோ பூத ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார காரகம் ।
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஜநகம் துரிதக்ஷயகாரகம் ।
ஸாந்நித்யம் பரமேஸஸ்ய பரமைகாந்திநாம் நிதிம் ।
மோக்ஷத்வாரம் ஸஹஸ்ராரம் ததர்ஸ புரதஸ்திதம் ।
ததைவ பாஞ்சஜந்யாக்யம் த்வாந த்வஸ்தாகிலாமயம் ।
“ஸுதர்ஸநமஹஜ்வால பாஞ்சஜந்யமஹாரவ ।
ப்ரபந்நயோரத்வயோர்யாத்ரம் குரு தம் லாஞ்சநாந்விதம் ।

ஸ்ரீபாதீர்த்த மஹிமை

இவ்விதம் அவர்கள் ப்ரார்த்தித்ததைக் கேட்டு,நரநாராயண முனி, நெருப்பு போல் கொழுந்துவிட்டெரியும் சுடராழியை நினைத்தார்.ஆந்த சுதர்சன ஆழியானது பன்னிரு ஆரங்கள் கொண்ட, கோடி ஸூர்ய ப்ரகாஸம் கொண்ட, பேரறியாமை என்னும் இருளைப் போக்கி, ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச்செய்யும், மெய்யறிவு புகட்டும், பாபங்களைப் போக்கும், பரமேச்வரனின் ஸாந்நித்யம்

கொண்ட, பரமைகாந்திகளின் செல்வமான, மோக்ஷத்துக்கான வாயிலைக்காட்டும்., ஆயிரம் ஆரங்கள் கொண்ட அந்த சுடராழி அவர் முன்னே நின்றது. அவ்வாறே, முழக்கத்தால் சகல நோய்களையும் போக்கும் பாஞ்சஜந்யத்தையும் நினைத்தார். "சுடராழிப் பெருமானே, பாஞ்சஜந்யப் பெருமானே, சரணடைந்த இவ்விருவரின் திருமேனிகளையும் அடையாளங்கள் கொண்டு அலங்கரியுங்கள்" என்று நெய்யாராழியும்,சங்கமும் ஏந்தி நிற்கும் எம்பெருமான் கட்டளை இட்டார்.

इत्युक्त्वा बाहुयुगळं तयो नरायणोर्हीरिः।
 अंकयामास हेतिभ्यां पारमैकान्त्यसिद्धये ।
 पंचामृतेन संस्नाप्य शङ्खचक्रे निजायुधे ।
 स्थापयामास पुरतः संस्कारान्तर सिद्धये।
 सुदर्शनप्रभावेन प्रद्वस्तानेक बंधनौ।
 शुद्धस्फटिकसंकाशौ क्षणादेव बभूवतुः।
 तीर्थभूते शरीरे हि तयोस्तु निकटस्थिताः।
 मुनयःपूजयां चक्रुः चरणक्षालनादिभिः।
 वह्निपूतशरीरस्य पादतीर्थाभिषेचनम् ।
 ये कुर्वन्ति जनास्ते वै भवन्ति ह्यधिकारिणः। १५

இத்யுக்த்வா பாஹூயுகளம் தயோர்நாராயணோ ஹரி: ।
 அங்கயாமாஸ ஹேதிப்யாம் பாரமைகாந்த்யஸித்தயே ।
 பஞ்சாம்ருதேந ஸம்ஸ்நாப்ய ஸங்கசக்ரே நிஜாயுதே ।
 ஸ்தாபயாமாஸ புரத: ஸம்ஸ்காராந்தர ஸித்தயே ।
 ஸுதர்ஸநப்ரபாவேந ப்ரத்வஸ்தாநேக பந்தநௌ ।
 ஸுத்தஸ்படிகஸங்காஸௌ க்ஷணாதேவ பபூவது: ।
 தீர்தபூதே ஸரீரே ஹி தயோஸ்து நிகடஸ்திதா: ।
 முநய:பூஜயாம் சக்ரு: சரணக்ஷாளநாதிபி: ।
 வஹ்நிபூதஸரீரஸ்ய பாததீர்தாபிவேசனம் ।
 யே குர்வந்தி ஜநாஸ்தே வை பவந்தி ஹ்யதிகாரிணஃ: ।

என்று கூறி, நாராயணரான ஹரி, அவ்விருவரின் தோள்களிலும், பரமைகாந்த்யம் கிடைப்பதற்காக, சக்ராழியோடும் சங்கோடும் அடையாளமிட்டார். தமது ஆயுதங்களான சங்கு சக்கரங்களைப் பஞ்சாம்ருதத்தால் நீராட்டி, ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்னே வைத்தார். சுடராழியின் மஹிமையால், பலவித பந்தங்களும் விலகிடப்பெற்ற இருவரும், க்ஷண நேரத்தில் சுத்தமான ஸ்படிகம் போல் ஆளுர்கள். தீர்த்தம்

போல் பரிசுத்தமான திருமேனி கொண்ட அவ்விருவரையும், அருகிலிருந்த முனிவர்கள், திருவடிகளை நீராட்டுதல்முதலான உபசாரங்களால் பூஜித்தனர். அக்னியால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட திருமேனி கொண்டவரின் திருவடிகளை தீர்த்தத்தால் நீராட்டுபவர்கள், அவர்களே ஸர்வகார்யங்களுக்கும் அதிகாரிகளாவர்.

अधिकारस्य सिद्ध्यर्थं चक्रयुक्तस्य ये तनुम्।
प्रनमंति मुदायुक्ताः ते कृतार्था न संशयः ।
वयं धन्या वयं धन्या वयं धन्या इति ध्वनिः।
समपद्यत सर्वत्र गिरिगह्वर निर्गतः ।
सहस्रशस्तदा प्राप्ता चिरकालनिवासिनः।
चक्रांकस्यावलोकार्थं पुण्याहमिति वादिनः ।
तदा नारायणं देवं बद्धांजलिपुटौ च तौ ।
ऊचतु स्संभ्रमं प्राप्तौ श्रीवत्स! नृपसत्तमौ।
सानुरागामहीचैषा दत्ते सोत्पुलकां तनुम् ।
घोरशोभन निर्घोषैः देवादीनां जयस्वनैः । २०

அதிகாரஸ்ய ஸித்த்யர்தம் சக்ரயுக்தஸ்ய யே தநும் ।
ப்ரநமந்தி முதாயுக்தா: தே க்ருதார்தா ந ஸம்ஸய: ।
வயம் தந்யா வயம் தந்யா வயம் தந்யா இதி த்வநி: ।
ஸமபத்யத ஸர்வத்ர கிரிகஹ்வர நிர்கத: ।
ஸஹஸ்ரஸஸ்ததா ப்ராப்தா சிரகாலநிவாஸிநஃ: ।
சக்ராங்கஸ்யாவலோகார்தம் புண்யாஹமிதி வாதிந: ।
ததா நாராயணம் தேவம் பத்தாஞ்ஜலிபுடௌ ச தெள ।
ஊசது ஸ்ஸம்ப்ரமம் ப்ராப்தௌ ஸ்ரீவத்ஸ! ந்ருபஸத்தமௌ ।
ஸாநூராகாமஹீசைஷா தத்தே ஸோத்புலகாம் தநும் ।
கோரஸோபந நிர்கோஷை: தேவாதீநாம் ஜயஸ்வரை: ।

சக்ர ரேகை பொறிக்கப்பட்டவரின் திருமேனியை மகிழ்ச்சியுடன் வணங்குபவர், நிச்சயம்க்ருதார்த்தராவர். "நாங்கள் பாக்கியம் செய்தோம், நாங்கள் பாக்கியம் செய்தோம், நாங்கள் பாக்கியம் செய்தோம்" என்ற முழக்கம், மலைக்குகைக்குள்ளிருந்து வெளியேறுவது போல், எங்கும் ஏற்பட்டது. அப்போது, பல்லாண்டு காலம் அங்கேயே வசித்து வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான

முனிவர்கள், சக்ர ரேகை பொறிக்கப்பட்டவரின் திருமேனியை ஸேவிக்க விரும்பி, "இது மங்களகரமான நாள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தனர். அப்போது, ஸ்ரீவத்ஸனும், ந்ருபனும், கைகூப்பி, நாராயணனைப் பார்த்து, பரபரப்புடன் பேசினர்.

"ப்ரேமையுடன் கூடிய இந்த பூமி, புளகாங்கிதம் பூண்ட திருமேனியை ஏற்றுள்ளது. மங்களமாகவும் அழகாகவும் அதிரும் சப்தத்துடன் தேவர்களின் ஜயகோஷம் ஒலிக்கிறது."

ववृषुश्च लता एता मारुतांदोळिता भृशम्।
किं सुमानिजुगुश्चैते सिद्धगंधर्व किन्नराः ।
नारायण उवाच
मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये।
यततामपि सिद्धानां कश्चिदात्मानमेव माम् ।
वेदतत्वविदां कोपि मदेकरसनिर्भरः ।
प्रपन्नोजायते कोपि ह्येकांती चक्रलांछितः।
पुत्रेकारागृहान्मुक्ते यथाऽऽनंदः पितुर्भवेत्।
तथानंदमयोऽहंस्यां परमैकांति दशनि।
शरीरभूत मे सर्वे जडचेतन योनयः।
ममानंदवशात्सर्वे लोकभूरादयो द्विज । २५

வவ்ருஷுஸ்ச லதா ஏதா மாருதாந்தோளிதா ப்ருஸம் ।
கிம் ஸுமாநிஜுகுஸ்சைதே ஸித்தகந்தர்வ கிந்நரா: ।
நாராயண உவாச
மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்யததி ஸித்தயே ।
யததாமபி ஸித்தாநாம் கஸ்சிதாத்மாநமேவ மாம் ।
வேததத்வவிதாம் கோபி மதேகரஸநிர்பர: ।
ப்ரபந்நோஜாயதே கோபி ஹ்யேகாந்தீ சக்ரலாஞ்சித: ।
புத்ரேகாராக்ருஹாந்முக்தே யதாऽऽநந்த: பிதுர்பவேத் ।
ததாநந்தமயோ஽ஹம்ஸ்யாம் பரமைகாந்தி தர்ஸநே ।
ஸரீரபூத மே ஸர்வே ஜடசேதந யோநய: ।
மமாநந்தவஸாத்ஸர்வே லோகபூராதயோ த்விஜ ।

"காற்றால் அசையும் இந்த கொடிகள் மலர் மழையைப் பொழிகின்றனவே! ஸித்த, கந்தர்வ, கின்னரர்கள் இனிய கானம் இசைக்கின்றனரே!" என்று கேட்டனர்.

நாராயணன் சொல்லத் தொடங்கினான்:

"பல்லாயிரம் மனிதர்களில் ஒருவன் மோக்ஷத்துக்காக ப்ரயத்தனம் செய்கிறான். அவ்விதம் ப்ரயத்தனம் செய்யும் பல்லாயிரம் ஸித்த புருஷர்களில் ஒருவன், பரமாத்மாவானஎன்னை மட்டுமும் உணர்கிறான். வேதத்தின் உட்கருத்தை உணர்ந்தவர்களில் ஒருவன், என்னிடம் மட்டுமே ப்ரீதி பூண்டவனாக ஆகிறான். ப்ரபந்நர்களில் ஒருவன், சக்ர ரேகை பொறிக்கப்பட்ட ஏகாந்தியாக ஆகிறான். மகன் சிறையிலிருந்து விடுபடும்போது தந்தைக்கு எப்படி மகிழ்ச்சி உண்டாகிறதோ, அப்படி பரமைகாந்தியைப் பார்க்கும்போது நான் ஆநந்தம் அடைகிறேன். அறிவற்றவையும் அறிவுடையவையும் ஆகிய எல்லா ஜீவராசிகளும் எனக்கு திருமேனி போன்றவை. த்விஜனே, பூவுலகம் முதலான எல்லா உலகங்களும் என் ஆநந்தத்தால் ஆநந்தம் அடைகின்றன."

आनंदिनो भवतीह परमोत्सव निर्वृताः ।
देवासुर मनुष्याश्च सिद्धगन्धर्व किन्नराः ।
अयं भागवतो जातो वैकुण्ठं याति वै ध्रुवं ।
अतिक्रामति नाकादि लोकानेषमहोज्ज्वलः ।
अतिथिर्भवितास्माकं यस्यपादजलै स्तदा ।
आत्मानं पापयिष्याम इति नृत्यंति खेचराः ।
विना भागवातीं दीक्षां विनैकांति निषेवणम् ।
नाधिकारो महाभाग परमैकान्तिनां पथि ।
भगवत्कृपया ज्ञानकर्मयोगादिभि नृणाम् ।
मुक्तिर्भुक्तिस्तथासिद्धिः जायते नात्र संशयः । ३०

ஆநந்தினோ பவந்தீஹ பரமோத்ஸவ நிர்வ்ருதா: ।
தேவாஸூர மநுஷ்யாஸ்ச ஸித்தகந்தர்வ கிந்நரா: ।
அயம் பாகவதோ ஜாதோ வைகுண்டம் யாதி வை த்ருவம் ।

அதிகக்ராமதி நாகாதி லோகாநேஷமஹோஜ்ஜ்வல: |
 அதிதிர்பவிதாஸ்மாகம் யஸ்யபாதஜலை ஸ்ததா |
 ஆத்மாநம் பாபயிஷ்யாம இதி ந்ருத்யந்தி கேசரா: |
 விநா பாகவதீம் தீக்ஷாம் விநைகாந்தி நிஷேவணம் |
 நாதிகாரோ மஹாபாக பரமைகாந்திநாம் பதி |
 பகவத்க்ருபயா ஜ்ஞாநகர்மயோகாதிபி ர்ந்ருணாம் |
 முக்திர்புக்திஸ்ததாஸித்தீ: ஜாயதே நாத்ர ஸம்ஸய: |

"தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னர்கள் முதலானோர், பரமோத்ஸவம் நடப்பது போல் ஆனந்தம் அடைகின்றனர். "இந்த பாகவதர் நிச்சயம் வைகுண்டம் செல்வார். மிக ப்ரகாசமாக ஒளிரும் இவர் ஸ்வர்க்காதி லோகங்களையும் கடந்து செல்வார். இவருடைய திருவடி தீர்த்தத்தால் நம்மை பரிசுத்தமாக்கிக் கொள்ள, இவர் நமக்கு விருந்தாளியாக வரப்போகிறார்" என்று கூறிக்கொண்டு, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்போர் நடனமாடுகின்றனர். பாகவத தீக்ஷ இல்லாமலும், ஏகாந்தியை ஸேவிக்காமலும், பரமைகாந்திகளின் வழியில் செல்லும் அதிகாரம் கிடைக்காது. பகவானின் க்ருபையால்தான், மனிதர்களுக்கும் ஜ்ஞாந யோகிகளுக்கும், கர்ம யோகிகளுக்கும் முக்தியும், போகங்களும், ஸித்திகளும், நிச்சயம் கிடைக்கின்றன. அவர்களே பரமைகாந்தியெனும் பாகவதர்கள்.

विना भागवतानां हि पादाब्जां भोऽभिषेचनात् |
 नैकान्तिकःपरोभावः कल्पकोटिशतैरपि |
 महाभागवता यत्र निवसंति महीतले |
 धन्यासेयं महीराजन् यथाधातरि राजनि |
 बहुकालकृतावासाः संलब्धात्मविचारणाः |
 नैकांतिभावोपगता येनयामो रमापतिम् |
 मुक्तिद्वारमिदं जातमस्माकमिति वादिनः |
 अभिद्रवंते वामपार्श्वं षट् पथाः पादपं यथा |
 बुभुक्षितानां दीनानां सुभिक्षेपि च वसरे |
 अन्नं च लभ्यते यत्र पुण्याहं तु तदुच्यते | ३५

விநா பாகவதாநாம் ஹி பாதாப்ஜாம்போ அஷேச்நாத் |
 நைகாந்திக:பரோபாவ: கல்பகோடிஸ்தைரபி |
 மஹாபாகவதா யத்ர நிவஸந்தி மஹீதலே |
 தந்யாஸேயம் மஹீராஜந் யதாதாதரி ராஜநி |
 பஹுகாலக்ருதாவாஸா: ஸம்லப்தாத்மவிசாரணா: |
 நைகாந்திபாவோபகதா யேநயாமோ ரமாபதிம் |

முக்தித்வாரமிதம் ஜாதமஸ்மாகமிதி வாதிற: |
அபித்ரவந்தே வாமபார்ஸ்வம் ஷட் பதா: பாதபம் யதா |
புபுக்ஷிதாநாம் தீநாநாம் ஸுபிக்ஷேபி ச வத்ஸரே |
அந்நம் ச லப்யதே யத்ர புண்யாஹம் து ததுச்யதே |

பாகவதர்களின் திருவடி தீர்த்தம் படாமல், கோடி கல்பங்கள் ஆனாலும் ஏகாந்தீ பாவம் கிடைக்காது. மஹாபாகவதர்கள் எந்த பூமியில் வசிக்கிறார்களோ, த்விஜ ராஜனே, அந்த பூமி அத்ருஷ்டம் செய்தது, அரசன் இருக்கும் இடத்தைப் போல். நீண்ட காலம் ஓரிடத்தில் வசித்து, ஆத்ம விசாரமும் கைவரப்பெற்ற பலர், ஏகாந்தீ பாவம் கிடைக்காததால், "நமக்கு முக்திக்கான வழி கிடைத்துவிட்டது" என்று கூறிக்கொண்டு, ரமாபதியான நாராயணனிடம்வந்து சேர்கின்றனர் தேனீக்கள் மரத்தை மொய்ப்பது போல். நன்றாக பசியெடுத்திருக்கும் ஏழைகளுக்கு, நல்லுணவு கிடைக்குமிடம் புண்ய பூமி எனப்படும். அந்த உணவே மந்த்ரங்கள். ஸமாஸ்ரயங்கள்.

पृथिव्यां यत्र चैकांती सा धन्या नापरा मही।
सकामो यत्र चैकांत भुवो भागवतो भवेत्।
ईषणात्रयनिर्मुक्तं मामेकमनुवर्तिनम्।
एकांतिनमुपासेहं किमुता सुर मानुषाः।
एवं प्रभाषितौ विप्र! नृपौ नारायणेन तौ।
प्रहृष्टागत संदेहौ प्रणामं चक्रतुर्भृशम्।
ततो नारायणो देवःसस्मार द्वादशाकृतिः।
केशवाद्या समाजग्मुः सपत्नीकाः कृपान्विताः।
स्वस्ववाहन भूषाड्यान् स्वनामाह्वान कातरान्।
तान् विलोक्य मुदायुक्तः सर्वाचार्य शिरोमणिः । ४०

ப்ருதிவ்யாம் யத்ர சைகாந்தீ ஸா தந்யா நாபரா மஹீ |
ஸகாமோ யத்ர சைகாந்த புவோ பாகவதோ பவேத் |
ஈஷணாத்ரயநிர்முக்தம் மாமேகமநுவர்திநம் |
ஏகாந்திநமுபாஸேஹம் கிமுதா ஸுர மாநுஷா: |
ஏவம் ப்ரபாஷிதௌ விப்ர! ந்ருபௌ நாராயணேந தெள |
ப்ரஹ்ருஷ்டாகத ஸந்தேஹௌ ப்ரணாமம் சக்ரதுர்ப்ருஸம் |
ததோ நாராயணோ தேவ:ஸஸ்மார த்வாதஸாக்ருதி: |
கேஸவாத்யா ஸமாஜக்மு: ஸபத்நீகா: க்ருபாந்விதா: |
ஸ்வஸ்வவாஹந பூஷாடியாந் ஸ்வநாமாஹ்வாந காதராந் |
தாந் விலோக்ய முதாயுக்த: ஸர்வாசார்ய ஸிரோமணி: |

எந்த பூமியில் ஏகாந்தீ வசிக்கிறோ, அந்த பூமியே பாக்கியம் செய்தது, வேறு பூமி இல்லை. ஸகாமன் ஆனாலும் சரி, ஏகாந்தீயாக இருக்கும் பாகவதனாக அவன்ஆவான். மூன்று ஆசைகளும் நீங்கிய, என்னையே அநுவர்த்திக்கும் ஏகாந்தீயை நான் உபாஸிக்கிறேன், பிறகு ஏன் தேவர்களும் மனிதர்களும் ஏன் உபாஸிக்கக் கூடாது?

த்விஜனே!, இவ்விதம் நாராயணனால் உபதேசிக்கப்பட்ட அரசர்கள் இருவரும், ஸந்தோஷம் அடைந்து, ஸந்தேஹங்கள் நீங்கப்பெற்று, நமஸ்கரித்தனர். பிறகு, பன்னிரு திருமேனிகளை நாராயணன் நினைத்தான். கேசவன் முதலானோர், தங்கள் துணைவியருடன், க்ருபையுடன் வந்தனர். அவரவர் வாஹனங்கள், ஆபரணங்கள் பூண்டு, தம் திருநாமங்களைச் சொன்னவுடன் வேகமாக வந்த அவர்களைப் பார்த்து, எல்லா ஆசார்யர்களுக்கும் தலைவர் ஆன நாராயணன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

उवाच वचनं चारु विकसद्वदनांबुजः ।
 चक्रसंतप्तयोःपूत गात्रयोर्दासभूतयोः ।
 ललाटादिषुचांगेषु कुरुध्वं गतिमात्मनः ।
 प्रणवाकारताम् प्राप्य रेखाभिस्तिस्त्रिभिस् सदा ।
 इमौ तु परमोदारौ देवान्तरमपोह्य च ।
 प्रयोजनांतरं हित्वा साधनांतरमेव च ।
 संबदान्तरमुत्सृज्य स्वकर्तृत्वं विहाय च ।
 साक्षादेकेन मनसा श्रीपतिं शरणं गतौ ।
 तस्मात् पुण्ड्रात्मनाऽत्र सरक्षार्थं सुरसत्तमाः ।
 यत्राऽनयो र्मनोयोगो नान्यत्र क्रमते मनाक् । ४५

உவாச வசநம் சாரு விகஸத்வதநாம்புஜ: ।
 சக்ரஸம்தப்தயோ:பூத காத்ரயோர் தாஸபூதயோ: ।
 லலாடாதிஷுசாங்கேஷு குருத்வம் கதிமாத்மந: ।
 ப்ரணவாகாரதாம் ப்ராப்ய ரேகாபிஸ்திஸ்ருபிஸ் ஸதா ।
 இமௌ து பரமோதாரௌ தேவாந்தரமபோஹ்ய ச ।
 ப்ரயோஜநாந்தரம் ஹித்வா ஸாதநாந்தரமேவ ச ।
 ஸம்பதாந்தரமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸ்வகர்த்ருத்வம் விஹாய ச ।
 ஸாக்ஷாதேகேந மநஸா ஸ்ரீபதிம் ஸரணம் கதௌ ।
 தஸ்மாத் புண்ட்ராத்தமநா:த்ர ஸ்ரக்ஷார்தம் ஸுரஸத்தமா: ।
 யத்ரா:நயோ ர்மநோயோகோ நாந்யத்ர க்ரமதே மநாக் ।

புண்ட்ர மஹிமைகள்

மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகம்கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன் அழகாகக் கூறினார்.

"சக்ர ரேகையால் தூய்மை அடைந்த திருமேனி கொண்ட, தாஸர்ளான இவர்களின் நெற்றி முதலான அங்கங்களில், ப்ரணவாகாரமான மூன்று ரேகைகளால், நீங்கள் தங்கி அருளுங்கள். மேன்மை மிக்க இவர்கள், பிற தேவதைகளை விலக்கி, ப்ரயோஜநாந்தரத்தையும், ஸாதநாந்தரத்தையும், ஸம்பந்தாந்தரத்தையும்,ஸ்வகர்த்ருத்வத்தையும் விட்டு, ஏக மநதுடன் ஸ்ரீபதியை சரணடைந்தனர். எனவே, தேவர்களே, புண்ட்ரங்களாகத் தாங்கள் தங்கி, இவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். இவர்களுடைய மநம் என்னிடம் மட்டுமே செல்லட்டும், வேறிடம் எங்கும் செல்லாது காத்தருளவும்.

प्रतिज्ञेयं कृता पूर्वं विष्णुना प्रभविष्णुना ।
मयि न्यस्तभरोरक्ष्यो मया सर्वात्मना जनः ।
प्राणैदरिर्गणैश्चैव हेतुभिस्तनुभिस्तथा ।
मयापि सर्वनाथेन संरक्ष्यशरणागतः ।
प्रदीप कलिकाकारा यारेखा पुण्ड्रमध्यगा ।
तस्यारूपेण लक्ष्मी त्वं कलया सन्निधिकुरु ।
ओंनमःकेशवायेति मन्त्रोच्चारण मात्रतः ।
प्रपन्नस्य तनुं तावत् सत्यजेन्नाशुचा वपि ।
ललाटे दृश्यते यावदूर्ध्वपुण्ड्र विधानतः ।
अतस्तु श्वेतद्रव्येण चोर्ध्वपुण्ड्रधरो भवेः । ५०

ப்ரதிஜ்ஞேயம் க்ருதா பூர்வம் விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா ।
மயி ந்யஸ்தபரோரக்ஷ்யோ மயா ஸர்வாத்மநா ஜந: ।
ப்ராணைர்தாரைர்கணைஸ்சைவ ஹேதுபிஸ்தநுபிஸ்ததா ।
மயாபி ஸர்வநாதேந ஸம்ரக்ஷ்யஸ்ஸரணாகத: ।
ப்ரதீப கலிகாகாரா யாரேகா புண்ட்ரமத்யகா ।
தஸ்யாருபேண லக்ஷ்மீ த்வம் கலயா ஸந்நிதிங்குரு ।
ஓம்நம:கேஸவாயேதி மந்த்ரோச்சாரண மாத்ரத: ।
ப்ரபந்நஸ்ய தநும் தாவத் ஸத்யஜேந்நாஸூசா வபி ।
லலாடே த்ருஸ்யதே யாவதூர்த்வபுண்ட்ர விதானத: ।
அதஸ்து ஸ்வேதத்ரவ்யேண சோர்த்வபுண்ட்ரதரோ பவே: ।

"என்னிடம் பாரம் ஸமர்ப்பித்தவனை, எல்லா விதத்திலும் நான் காப்பாற்றுவேன். ப்ராணன்கள், பத்னி, சுற்றம், காரணங்கள், திருமேனிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும்,எல்லாருக்கும் தலைவனான நானும், சரணடைந்தவனைக் காப்பாற்றுவேன்" என்று முன்பு ப்ரபாவம் மிக்க விஷ்ணுவினால் ப்ரதிஜ்ஞை

செய்யப்பட்டது. "புண்ட்ரத்தின் நடுவில்விளக்கின் ஜூவாலை போல் உள்ள ரேகையில், லக்ஷ்மீ, நீ உன் கலையால் ஸாந்நித்யம் கொள்ள வேண்டும். எனவே, வெண்மையான த்ரவ்யத்தால் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிபவனாக ஆகக்கடவாய்.

"ஓம் நம: கேசவாய" என்ற மந்த்ரத்தை உச்சரித்தவுடனேயே, நெற்றியில் தெரியும் ஊர்த்வ புண்ட்ரமானது.பாபங்கள் ப்ரபந்நனின் திருமேனியை விட்டு அகன்று விடும்,

श्रीवत्स!शासनाद्विष्णोर्नामतःकेशवादयः।
आविर्भवन्ति पुण्ड्रेषु नात्र संदेहभाग्भव।
चतुर्था वासुदेवस्य मूर्तिर्भिन्ना विलोक्यते।
सालग्रामशिलारूपा द्वितीया सुरनिम्नगा।
तृतीया मन्त्ररूपा च चतुर्थी पुण्ड्ररूपिणी।
वैष्णवानां हितार्थाय जीवानां पावनेच्छया।
पुण्ड्राकारं समालोक्य तनौ संविशते हरिः।
श्रियासार्धं निजावासमालोक्य पुरुषोत्तमः।
अशुचिर्वाप्यनाचारी महापापयुतोपि वा।
पुण्ड्रसंधार्यतेनाव निर्भयत्वं प्रपद्यते। ५५

ஸ்ரீவத்ஸ!ஸாஸாநாத்விஷ்ணோ ர்நாமத:கேஸவாமய: |
ஆவிர்பவந்தி புண்ட்ரேஷு நாத்ர ஸந்தேஹபாக்பவ |
சதுர்தா வாஸுதேவஸ்ய மூர்திர்பிந்நா விலோக்யதே |
ஸாலக்ராமஸிலாருபா த்விதீயா ஸுரநிம்நகா |
த்ருதீயா மந்த்ரரூபா ச சதுர்தீ புண்ட்ரரூபிணீ |
வைஷ்ணவாநாம் ஹிதார்தாய ஜீவாநாம் பாவநேச்சயா |
புண்ட்ராகாரம் ஸமாலோக்ய தநௌ ஸம்விஸதே ஹரி: |
ஸ்ரீயாஸார்தம் நிஜாவாஸமாலோக்ய புருஷோத்தம: |
அஸுசிர்வாப்யநாசாரீ மஹாபாபயுதோபி வா |
புண்ட்ரஸந்தார்தேநாவ நிர்பயத்வம் ப்ரபத்யதே |

ஸ்ரீவத்ஸா!, விஷ்ணுவின் கட்டளையால், கேசவன் முதலான திருநாமங்கள் கொண்ட மூர்த்திகள், புண்ட்ரங்களில் ஆவிர்பவிக்கின்றனர். இதில் ஸந்தேஹம் கொள்ளாதே. வாஸுதேவனின் மூர்த்தி நான்கு விதமாகக் காணப்படுகிறது. ஸாளக்ராம சிலை வடிவில் ஒன்று, ஆகாச கங்கை வடிவில் இரண்டாவது, மந்த்ர வடிவில் மூன்றாவது, புண்ட்ரவடிவில் நான்காவது. வைஷ்ணவர்களின்

நன்மைக்காகவும், ஜீவர்களை பரிசுத்தமாக்கும்இச்சையாலும், புண்ட்ராகாரத்தைப் பார்த்து, ஹரி திருமேனியில் ப்ரவேசிக்கிறான். ஸ்ரீ தேவியுடன் தனது வாஸஸ்தானத்தைப் பார்த்து, புருஷோத்தமன் மகிழ்கிறான். அசுத்தமானவன் ஆனாலும், ஆசாரமற்றவன் ஆனாலும், மஹா பாபங்கள் செய்தவன் ஆனாலும், புண்ட்ரம் அணிவதால், இவன் பயமற்றவன் ஆகிவிடுகிறான்.

स्त्रियोवैश्यास्तथा शूद्राः म्लेच्छवांत्यज जातयः।
ऊर्ध्वपुण्ड्रधरास्सर्वे समस्या देवता इव।
प्रणमंति विमानस्था देवाऽपि सहस्रशः।
दृष्ट्वा भागवतं दूरादूर्ध्वपुण्ड्रांकितं जनम्।
ध्यानार्थमूर्ध्वपुण्ड्राणां देवता दक्ष्यन्गताः।
एवं ध्यात्वा तनौधार्या श्रियोदेव्या समन्विताः।
नारदाद्या ऊचुः
पितामह महाप्राज्ञ श्रीवत्सेन नृपेण च।
यथाऽवलोकितास्ता वै तथा नो वक्तुमर्हसि।
ब्रह्मोवाच
**ललाटे केशवं शङ्खचक्र खड्ग गदाधरम्।
सुवर्णवर्णममलं मुक्ताभरण भूषितम् । ६०

ஸ்த்ரியோவைஸ்யாஸ்ததா ஸூத்ரா: ம்லேச்சவாந்த்யஜ ஜாதய: ।
ஊர்த்வபுண்ட்ரதராஸ்ஸர்வே ஸமஸ்யா தேவதா இவ ।
ப்ரணமந்தி விமாநஸ்தா தேவா஽பி ஸஹஸ்ரஸ: ।
த்ருஷ்ட்வா பாகவதம் தூராதூர்வபுண்ட்ராங்கிதம் ஜநம் ।
த்யாநார்தமூர்த்வபுண்ட்ராணாம் தேவதா த்ருக்கதங்கதா: ।
ஏவம் த்யாத்வா தநௌதார்யா ஸ்ரீயோதேவ்யா ஸமந்விதா: ।
நாரதாத்யா ஊசு:
பிதாமஹ மஹாப்ராஜ்ஞ ஸ்ரீவத்ஸேந ந்ருபேண ச ।
யதா அவலோகிதாஸ்தா வை ததா நோ வக்துமர்ஹஸி ।
ப்ரஹ்மோவாச
**லலாடே கேஸவம் ஸங்கசக்ர கட்க கதாதரம் ।
ஸுவர்ணவர்ணமமலம் முக்தாபரண பூஷிதம் ।

கேசவாதி மூர்த்திகளின் வடிவ வர்ணனம்

த்யானம் செய்வதற்காக, புண்ட்ர தேவதைகளை

நாராயணன் காண்பித்தான்.

பெண்கள், வைச்யர்கள், சூத்ரர்கள், மிலேச்சர்கள், கீழ் ஜாதியினர், ஆகியோர்

அனைவரும், ஊர்தவ புண்ட்ரம் அணிந்தால், அவர்கள் தேவதைகள் போல்

ஆவர். விமானத்தில் இருக்கும் தேவர்கள் கூட, ஆயிரக்கணக்கில்,

தூரத்திலிருந்து ஊர்தவ புண்ட்ரம் அணிந்த பாகவதனைப் பார்த்து

வணங்குகின்றனர். த்யானம் செய்வதற்காக, ஊர்தவ புண்ட்ர தேவதைகள்,

கண்களுக்குப் புலப்படட்டும். இவ்விதம் த்யானம் செய்து, ஸ்ரீ தேவியுடன்

கூடினவர்களான அவர்களை, திருமேனியில் தரிக்க வேண்டும்." நாரதர்

முதலானோர் கேட்டனர்: "பிதாமஹரே, மஹாப்ராஜ்ஞரே, ஸ்ரீவத்ஸனாலும்

அரசனாலும் எவ்விதம் அந்த தேவதைகள் காணப்பட்டார்களோ, அவ்விதம்

எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்." ப்ரஹ்மா சொல்லத் தொடங்கினார்:

"நெற்றியில், சங்கு, சக்ரம், கத்தி, கதை தரித்த, பொன் நிறமான, குற்றமற்ற,

முத்து ஆபரணங்கள் பூண்ட கேசவனைத் த்யானிக்கவும்.

शुक्लांबरधरं सौम्यं नारायणमथोदरे ।
पीतवाससमब्जाक्षं शङ्खपद्म गदासिकम् ।
मेघश्यामं मणिव्रात विभूषणधरं स्मरेत् ।
माधवं चोत्पलप्रख्यं तप्तकांचन भूषणम् ।
चक्र शार्ङ्गं गदा खड्ग धारिणं वक्षसिस्थितम् ।
गोविन्दं कण्ठदेशे तु तथैवैनं विचिंतयेत् ।
विष्णुं च दक्षिणाकुक्षौ गौरवर्णं मनोहरम् ।
चक्रं शङ्खं हलं खड्गं बिभ्राणं क्षौमवाससम् ।
अरविदनिभं देवं बाहौ मधुविनाशनम् ।
चक्रं शार्ङ्गं च मुसलं पद्मं बाहु चतुष्टये । ६५

ஸூக்லாம்பரதரம் ஸௌம்யம் நாராயணமதோதரே ।

பீதவாஸஸமப்ஜாக்ஷம் ஸங்கபத்ம கதாஸிகம் ।

மேகஸ்யாமம் மணிவ்ராத விபூஷணதரம் ஸ்மரேத் |
 மாதவம் சோத்பலப்ரக்யம் தப்தகாஞ்சந பூஷணம் |
 சக்ர ஸார்ங்க கதா கட்க தாரிணம் வக்ஷஸிஸ்திதம் |
 கோவிந்தம் கண்டதேஸே து ததைவைநம் விசிந்தயேத் |
 விஷ்ணும் ச தக்ஷிணாகுகுக்ஷள கௌரவர்ணம் மநோஹரம் |
 சக்ரம் ஸங்கம் ஹலம் கங்கம் பிப்ராணம் க்ஷௌமவாஸஸம் |
 அரவிந்தநிபம் தேவம் பாஹௌ மதுவிநாஸநம் |
 சக்ரம் ஸார்ங்கம் ச முஸலம் பத்மம் பாஹு சதுஷ்டயே |

வெண்மையான ஆடை தரித்த, ஸௌம்யமான நாராயணனை வயிற்றிலும், மஞ்சள் ஆடை அணிந்த, தாமரைக்கண்ணான, சங்கு, தாமரை, கதை, கத்தி தரித்த, மேகம் போன்ற கருநிறம் கொண்ட, ரத்ன ஆபரணங்கள் பூண்டவனை நினைக்கவும். நீலோத்பலம் போன்ற நிறம் கொண்ட, தங்க ஆபரணங்கள் பூண்ட, சக்ரம், சார்ங்கம், கதை, கத்தி தரித்த மாதவனை மார்பில் நினைக்கவேண்டும். கோவிந்தனை கழுத்திலும் அவ்வாறே த்யானிக்கவும். விஷ்ணுவை வலது விலாவில், அழகிய வெண்மை நிறத்துடன், சக்ரம், சங்கு, கலப்பை, கத்தி தரித்த, பட்டாடை உடுத்தியவனாக த்யானிக்கவும். வலது கையில், தாமரை போன்ற, மது என்ற அசுரனை அழித்த, சக்ரம், சார்ங்கம், உலக்கை, தாமரை தரித்த, நான்கு கரங்கள் கொண்ட,

कंदरे दक्षिणेदेवं रक्तवर्णं त्रिविक्रमम् |
 शङ्खचक्र गदाखड्ग धारिणं मकुटान्वितम् |
 वामनं कुन्दवर्णाभं पुण्डरीकायतेक्षणम् |
 दोर्भिवर्त्रं गदां शङ्खं ध्याये द्विभ्राणमंबुजम् |
 वामकुक्षौ तथा वामबाहुके श्रीधरं स्मरेत् |
 चर्मशाङ्गसि पद्मानि धारयन्तं महाप्रभम् |
 रक्तारविदनयनं मुक्तादाम विभूषितम् |
 विद्युद्वर्णं हृषीकेशं वामस्कंधेऽरुणस्रजम् |
 रक्तांबरधरं चक्रं शार्ङ्गं हलमसिं तथा |
 धारयन्तं स्फुरत्कर्णं पुण्डरीकावतंसकम् | 70

கந்தரே தக்ஷிணேதேவம் ரக்தவர்ணம் த்ரிவிக்ரமம் |
 ஸங்கசக்ர கதாம்க தாரிணம் மகுடாந்விதம் |
 வாமநம் குந்தவர்ணாபம் புண்டரீகாயதேக்ஷணம் |
 தோர்பிர்வஜ்ரம் கதாம் ஸங்கம் த்யாயே த்விப்ராணமம்புஜம் |
 வாமகுக்ஷௌ ததா வாமபாஹுகே ஸ்ரீதரம் ஸ்மரேத் |
 சர்மஸார்ங்காஸி பத்மாநி தாரயந்தம் மஹாப்ரபம் |
 ரக்தாரவிந்தநயநம் முக்தாதாம விபூஷிதம் |
 வித்யுத்வர்ணம் ஹ்ருஷீகேஸம் வாமஸ்கந்தே அருணஸ்ரஜம் |
 ரக்தாம்பரதரம் சக்ரம் ஸார்ங்க ஹலமஸிம் ததா |
 தாரயந்தம் ஸ்புரத்கர்ணம் புண்டரீகாவதம்ஸகம் |

வலது தோளில், சிவப்பு நிறம் கொண்ட, த்ரிவிக்ரமனை,
 சங்கு, சக்ரம், கதை, கத்தி தரித்த, மகுடம் பூண்டவனாக
 த்யானிக்கவும். முல்லை மலர் போன்ற நிறம் கொண்ட,
 நீண்ட தாமரைக்கண்கள் கொண்ட, வஜ்ரம், கதை,
 சங்கு, தாமரை தரித்த வாமனை த்யானிக்கவும்.
 இடது விலாவிலும் இடது கையிலும் ஸ்ரீதரனை
 நினைக்கவும். கேடயம், சார்ங்கம், கத்தி, தாமரை
 தரித்த, மிகுந்த ஒளி படைத்த, செந்தாமரைக்கண்கள்
 கொண்ட, முத்து மாலைகள் பூண்ட, மின்னல்
 போன்ற நிறம் கொண்ட, ஹ்ருஷீகேசனை,
 இடது தோளில், சிவந்த மாலை அணிந்த,
 சிவந்த ஆடை தரித்த, சக்ரம், சார்ங்கம், கலப்பை,
 கத்தி தரித்த, ஒளிரும் கர்ணங்கள் கொண்ட,
 தாமரையை காதணியாக அணிந்தவனாக த்யானிக்கவும்.

पद्मनाभं तथा पृष्ठे पीतवाससमेव हि ।
 इन्द्रनीलनिभं शङ्ख चक्रपद्म गदाधरम् ।
 त्रिके दामोदरं नाम रत्नभूषण भूषितम् ।
 पद्मं शार्ङ्गमसिं शंखं धारयन्तं घनप्रभम् ।
 वासुदेवं च शिरसि चिन्तयेदुक्त लक्षणं ।
 सहस्रदल मध्यस्तं कोटि सूर्य समप्रभं ।
 चतुर्बाहुं श्रियायुक्तं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ।
 एवं ध्यात्वा मृदाकुर्यात् ऊर्ध्वपुण्ड्राणि वैष्णवः ।
 प्राकृतत्वमपोह्याशु सादृश्यं लभते हरेः ।
 नारायणोऽदर्शयद् ध्यानार्थं पुण्ड्रदेवताः । ७५

பத்மநாபம் ததா ப்ருஷ்டே பீதவாஸஸமேவ ஹி ।
 இந்த்ரநீலநிபம் ஸங்க சக்ரபத்ம கதாதரம் ।
 த்ரிகே தாமோதரம் நாம ரத்நபூஷண பூஷிதம் ।
 பத்மம் ஸார்ங்கமஸிம் ஸங்கம் தாரயந்தம் கநப்ரபம் ।
 வாஸுதேவம் ச ஸிரஸி சிந்தயேதுக்த லக்ஷணம் ।
 ஸஹஸ்ரதள மத்யஸ்தம் கோடி ஸூர்ய ஸமப்ரபம் ।
 சதுர்பாஹும் ஸ்ரியாயுக்தம் ஸ்புரந்மகரகுண்டலம் ।

ஏவம் த்யாத்வா ம்ருதாகுர்யாத் ஊர்த்வபுண்ட்ராணி வைஷ்ணவ: |
 ப்ராக்ருதத்வமபோஹ்யாஸூ ஸாத்ருஸ்யம் லபதே ஹரே: |
 நாராயணோ அதர்ஸயத் த்யாநார்தம் புண்ட்ரதேவதாஃ: |

பத்மநாபனை முதுகிலும், மஞ்சள் ஆடை அணிந்த,
 இந்த்ரநீலம் போன்ற, சங்கு, சக்ரம், தாமரை, கதை
 தரித்த தாமோதரனை த்ரிகத்திலும், ரத்ன ஆபரணங்கள்
 பூண்ட, தாமரை, சார்ங்கம், கத்தி, சங்கு தரித்த, மேகம்
 போன்ற ஒளி கொண்ட, வாஸுதேவனை தலையிலும்,
 மேற்கூறிய லக்ஷணங்களுடன் த்யானிக்கவும். ஆயிரம்
 இதழ்கள் கொண்ட தாமரையின் நடுவில், கோடி ஸூர்ய
 ப்ரகாஸம் கொண்ட, நான்கு கரங்கள் கொண்ட, ஸ்ரீ
 தேவியுடன் கூடின, ஒளிரும் மகர குண்டலங்கள்
 அணிந்தவனாக த்யானிக்கவும். இவ்விதம் த்யானம்
 செய்து, திருமண் காப்பினால் ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களை
 வைஷ்ணவன் தரிக்கவும். ப்ராக்ருத தன்மை நீங்கி,
 விரைவில் ஹரியின் ஸாத்ருஸ்யத்தை அடைகிறான்.
 இவ்வாறு த்யானம் செய்வதற்காக, புண்ட்ர தேவதைகளை
 நாராயணன் காண்பித்தான்.

ता एव द्वादशाङ्गेषु तयास्संविशुः क्षणात् |
 तासां धारणतस्तौ तु विनिर्धूतमनोमलौ |
 ऊचतुः परया भक्त्या पुटीकृत करद्वयौ |
 हरिस्तु भगवान् साक्षात् वासुदेवोरमापतिः |
 कथं द्वादशधाजातो यस्सर्वत्रिक उच्यते |
 नारायण उवाच
 एतद्गुह्यतमं मां तु भवन्तौ शरणं गतौ |
 अपृच्छतां रहस्यं हि ज्ञानं भागवतं महत् |
 शुद्धा च मलिना चैव सृष्टिस्तु द्विविधा मता |
 मलिना प्राकृता तत्र शुद्धात्वऽप्राकृता मता |
 बंधायमलिना प्रोक्ता शुद्धासृष्टिर्विमुक्तये ॥ ८०

தா ஏவ த்வாதஸாங்கேஷு த்யாஸ்ஸம்விவஸூ: கூணாத் |
 தாஸாம் தாரணதஸ்தௌ து விநிர்தூதமநோமலௌ |
 ஊசது: பரயா பக்த்யா புடாகத கரத்வயௌ |

ஹரிஸ்து பக்வாந் ஸாக்ஷாத் வாஸுதேவோரமாபதி: |
கதம் த்வாதஸதாஜாதோ யஸ்ஸர்வத்ரைக உச்யதே |
நாராயண உவாச
ஏதக்குஹ்யதமம் மாம் து பவந்தௌ ஸரணம் கதௌ |
அப்ருச்சதாம் ரஹஸ்யம் ஹி ஜ்ஞாநம் பாகவதம் மஹத் |
ஸூத்தா ச மலிநா சைவ ஸ்ருஷ்டிஸ்து த்விவிதா மதா |
மலிநா ப்ராக்ருதா தத்ர ஸூத்தாத்வ அப்ராக்ருதா மதா |
பந்தாயமலிநா ப்ரோக்தா ஸூத்தாஸ்ருஷ்டிர்விமுக்தயே || ௦

அந்த தேவதைகள் பன்னிரு அங்கங்களிலும் கூண நேரத்தில் ப்ரவேசித்தனர்.
அவர்களைத் தரித்ததால் அவ்விருவரும், மன அழுக்குகள் நீங்கப்பெற்றனர்.

மிகுந்த பக்தியுடன்,

"ஹரியும், பகவானும், வாஸுதேவனும், ரமாபதியுமான எம்பெருமான், எங்கும்
ஒருவனாகவே உள்ளான் என்று சொல்லப்பட்டாலும், எப்படி பன்னிரு
திருமேனிகள் கொண்டான்?" என்று குவிந்த கரங்களுடன் இருவரும் கேட்டனர்:
அப்போது நாராயணன் கூறினார் :

"மிக ரஹஸ்யமானதும், மேன்மையான பாகவத ஜ்ஞானமுமான இந்த
ரஹஸ்யத்தை, என்னை சரணடைந்த நீங்கள் இருவரும் கேட்டீர்கள். ஸ்ருஷ்டி
என்பது சுத்தமானது, அசுத்தமானது என்று இரு விதமாகக்கருதப்படுகிறது.
அசுத்தமானது ப்ராக்ருதம் எனப்படும்,சுத்தமானது அப்ராக்ருதம் எனப்படும்.
அசுத்தமானஸ்ருஷ்டி பந்தத்திற்காகவும், சுத்தமான ஸ்ருஷ்டிமோகூத்துக்
காகவும் சொல்லப்பட்டது. ௦

பாகூதா மஹாதிஹி விஸுதா வாஸுதேவ: |
வாஸுதேவாஸ்முத்யந்நா யா ச்ருஷ்டி ட்விஜஸத்தம் |
சங்க்ஷிபாத்ந் ப்ரவக்ஷ்யாமி மூர்தி தத்வம் ப்ரபுத்யதாம் |
வैஷ்ணவானாं ததா பூஜ்யாஸ்துவிஸிதா மூர்தய: |
சந்தார்யஸ்தத்ர சாஹ்ஸு கௌவாஹி ட்விஷ்ட்ஸூதா: |
ஆத்மந: ப்ரோக்ஷணாஸ்ப்ரே ட்வாடசான்யாஸ்து மூர்தய: |
ஸ்தானதர்ப்பண பூஜாயா ச்யோஜ்யா வைஷ்ணவீஸ்திவா: |
ஜ்யோதிரூபமஜ் நியத் சர்வாஹிஷ்டானமவ்யயம் |
பரிஹ்ரமாதிர்ஹித் ததா ஹேய விவ்ரிஜிதம் |
கல்யாணாதி குணோபேதம் நிராகாரம் நிரஹ்நம் | ௮௮

ப்ராக்ருதா மஹதாதிப்யோ விஸூத்தா வாஸுதேவத: |
வாஸுதேவாத்ஸமுத்பந்நா யா ஸ்ருஷ்டி த்விஜஸத்தம் |
ஸம்க்ஷேபாத்ந் ப்ரவக்ஷ்யாமி மூர்தி தத்வம் ப்ரபுத்யதாம் |

வைஷ்ணவாநாம் ததா பூஜ்யாஸ்சதுர்விம்ஸதி மூர்தய: |
 ஸந்தார்தஸ்தத்ர சாங்கேஷு கேஸவாத்யா த்விஷ்டம்ருதா: |
 ஆத்மந: ப்ரோக்ஷணாத்ஸ்பர்ஸே த்வாதஸாந்யாஸ்ச மூர்தய: |
 ஸ்நாநதர்பண பூஜாயாம் ஸம்யோஜ்யா வைஷ்ணவைஸ்த்விமா: |
 ஜ்யோதிருபமஜம் நித்யம் ஸர்வாதிஷ்டாநமவ்யயம் |
 பரிப்ரமாதி ரஹிதம் ததா ஹேய விவர்திதம் |
 கல்யாணாதி குணோபேதம் நிராகாரம் நிரஞ்ஜநம் |

ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டி மஹத் முதலான தத்வங்களிலிருந்தும், விசுத்தமான ஸ்ருஷ்டி வாஸுதேவனிடமிருந்தும் உண்டானது. த்விஜ ச்ரேஷ்டனே, வாஸுதேவனிடமிருந்து உண்டான ஸ்ருஷ்டியை, சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், மூர்த்திதத்வத்தை அறிந்துகொள். வைஷ்ணவர்களால் அப்போது இருபத்து நான்கு மூர்த்திகள் பூஜிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களில் பன்னிருவரான கேசவன் முதலானோர் அங்கங்களில் தரிக்கப்படுகின்றனர். ஆத்மப்ரோக்ஷணத்தின்போதும், ஆசமனத்தின்போதும் மற்ற பன்னிரு மூர்த்திகள், நீராட்டும்போதும், தர்ப்பணம் செய்யும்போதும், பூஜை செய்யும்போதும் வைஷ்ணவர்களால் த்யானிக்கப்படவேண்டும். ஒளி வடிவான, பிறப்பற்ற, அழிவற்ற, எல்லாருக்கும் ஆதாரமான, சுழற்சி முதலான தோஷங்கள் இல்லாத, குறைபாடுகள் நீங்கிய, மங்கள குணங்கள் நிறைந்த, வடிவமற்ற, குற்றமற்ற,

स्वाधरं बीजभूतं हि शुद्धस्य मलिनस्य च।
 प्रकृतेः पुरुषस्यापि कार्यमात्रस्य सत्तमम्।
 आत्माधर स्वरूपं च बीजं वृक्षस्य वै यथा।
 अयः पिण्डे यथा वह्निरलक्ष्योपि पृथक् स्थितः।
 तापयन् स्वप्रकाशेन परमात्मा सनातनः।
 धरित्री सर्व बीजानां प्रावृत्कालेन सर्वतः।
 दत्तंकुराणि सर्वत्रह्यसं पृक्तानि वै यथा।
 कालकर्मच्छया विष्णोः स्वाश्रिताण्यनुरूपतः।
 तथा भवन्ति विप्रेन्द्र व्यक्तानि स्थूल रूपतः।
 मुक्तयो निर्विकारो सा वात्मानं व्यतनोद्विभुः। ९०

ஸ்வாதாரம் பீஜபூதம் ஹி ஸுத்தஸ்ய மலிநஸ்ய ச |
 ப்ரக்ருதே: புருஷஸ்யாபி கார்யமாத்ரஸ்ய ஸத்தமம் |
 ஆத்மாதர ஸ்வரூபம் ச பீஜம் வ்ருக்ஷஸ்ய வை யதா |
 அய: பிண்டே யதா வஹ்நிரலக்ஷ்யோபி ப்ருதக் ஸ்தித: |
 தாபயந் ஸ்வப்ரகாஸேந பரமாத்மா ஸநாதந: |
 தரித்ரீ ஸர்வ பீஜாநாம் ப்ராவ்ருட்காலேந ஸர்வத: |
 தத்தேங்குராணி ஸர்வத்ரஹ்யஸம் ப்ருக்தாநி வை யதா |
 காலகர்த்யா விஷ்ணோ: ஸ்வாஸ்ரிதாந்யநுரூபத: |
 ததா பவந்தி விப்ரேந்த்ர வ்யக்தாநி ஸ்தூல ரூபத: |

முக்தயோ நிர்விகாரோ ஸா வாத்மாநம் வ்யதநோத்விபு: |

தனக்கு ஆதாரமான, சுத்தமான, அசுத்தமான,ப்ரக்ருதிக்கும், புருஷனுக்கும், மற்ற எல்லாகார்யங்களுக்கும், மேன்மையான, மரத்திற்கு விதைபோல் ஆதார ஸ்வரூபமான பரமாத்மா, இரும்பில்நெருப்பு மறைந்திருந்தாலும், எப்படி தனித்து இருந்து, தன் ஒளியால் அதைச் சுடுகிறதோ, அப்படி எல்லா இடத்திலும் வியாபித்திருக்கிறது. பூமிஎல்லா விதைகளுக்கும் எப்படி மழைக்காலத்தில்எங்கும் முளைகளைத் தருகிறதோ, அது கலந்திருந்தாலும், அப்படி, விப்ரேந்த்ரனே!, காலத்தாலும், கர்மத்தாலும், விஷ்ணுவின் இச்சையாலும், தன்னை அண்டியவை, ஸ்தூல வடிவில் வெளிப்படுகின்றன. மாறுதல் ஏதும் இல்லாத, எல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்துள்ள அவன் முக்திக்காக தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டான்.

न कर्मफलभोगार्थं गुणमय्या न मायया।
 ज्ञानेनैवाहमेकोहं बहुस्यां विनिवृत्तये।
 मामाराध्य ममैवाशोरभिन्नैः प्राकृतात्मनाम्।
 शुद्धसत्त्वेन द्रव्येण ह्यनावरण रूपिणा।
 आविर्बभूव भगवानंशेनाधार रूपतः।
 अयमंशो भगवतो ह्यभिन्नोऽप्राकृतो मम।
 भगवानेव नो जीवो यो मया बद्यतेवशः।
 न मुक्तो नापि नित्यस्तु जीवादयः परःपुमान्।
 **द्विहस्तमेकवक्रं च शुद्धस्फटिक सन्निभम्।
 सहस्रकोटिवह्नीदु लक्षकोट्यार्क सन्निभम्। ९५

ந கர்மபலபோகார்தம் குணமய்யா ந மாயயா |
 ஜ்ஞானேநைவாஹமேகோஹம் பஹுஸ்யாம் விநிவ்ருத்தயே |
 மாமாராத்ய மமைவாம்ஸோரபிந்ரை: ப்ராக்ருதாத்மநாம் |
 ஸுத்தஸத்வேந த்ரவ்யேண ஹ்யநாவரண ரூபிணா |
 ஆவிர்ப்பூவ பகவாநம்ஸேநாதர ரூபத: |
 அயம்மஸோபகவதோ ஹ்யபிந்நொ அப்ராக்ருதோ மம |
 பகவாநேவ நோ ஜீவோ யோ மயா பத்யதேவஸ: |
 ந முக்தோ நாபி நித்யஸ்து ஜீவாதந்ய: பர:புமாந் |
 **த்விஹஸ்தமேகவக்த்ரம் ச ஸுத்தஸ்படிக ஸந்நிபம் |
 ஸஹஸரகோடிகவந்நீந்து லக்ஷகோட்யர்க ஸந்நிபம் |

கர்மாநுபவத்துக்காகவோ, முக்குணங்கள் கொண்ட மாயையாலோ அல்ல. "நான் ஒருவனே, ஜ்ஞானத்தால் பலவாக ஆகிறேன், மோக்ஷத்துக்காக" என்று

எண்ணினான். என்னையே ஆராதித்து, என்னிடமிருந்து வேறுபடாத அம்ஸம் கொண்ட, ப்ராக்ருத ஆத்மாக்கள்,ஆவரணங்கள் இல்லாத, சுத்த ஸத்வ த்ரவ்யத்தால், ஆதார ரூபமான தன் அம்சமாக, பகவான் ஆவிர்பவித்தான். இந்த அம்ஸம் பகவானிடமிருந்து வேறுபடாதது, அப்ராக்ருதமானது. என்னால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஜீவன் பகவான் அல்லன். முக்தனும் அல்லன், நித்யனும் அல்லன், ஜீவனை விட வேறுபட்டவன், மேலானவன். **இரு கரங்கள் கொண்ட, ஒரு முகம் கொண்ட, சுத்த ஸ்படிகம் போல் ஒளிரும், கோடானுகோடி அக்னி, சந்த்ரன், ஸூர்யன் போல் ப்ரகாசிக்கும்,

மரீசிமண்டலே संस्थं चक्राद्यायुधं लाञ्छितम् ।
 किरीटहारकेयूरं वनमाला विराजितम् ।
 पीतांबरधरं सौम्यरूपमाद्यमिदं हरेः ।
 ध्यानैकसाधनं ध्येयं योगिभिर्हृदयांबुजे ।
 पश्यन्ति सूरयः शश्वत् तद्विष्णोः परमं पदम् ।**
 वासुदेवेति विख्यातं ततोऽन्यत्समपद्यत ।
 वासुदेवाभिधस्सोपि ह्येकवत्र श्रुतुर्भुजः ।
 चक्राद्यायुधं संयुक्तः तस्य कृत्यं निशामय ।
 स्थित्यै चक्रं सरसिजं दधानं सृष्टये पुनः ।
 मुक्तये पांचजन्यं च गदां संहृतये तथा । १००

மரீசிமண்டலே ஸம்ஸ்தம் சக்ராத்யாயுத லாஞ்சிதம் ।
 கிரீடஹாரகேயூர வநமாலா விராஜிதம் ।
 பீதாம்பரதரம் ஸௌம்யரூபமாத்யமிதம் ஹரே: ।
 த்யாநைகஸாதநம் த்யேயம் யோகிபிர்ஹ்ருதயாம் ।
 பஸ்யந்தி ஸூரய: ஸஸ்வத் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ।**
 வாஸுதேவேதி விக்யாதம் ததோ:ந்யத்ஸமபத்யத ।
 வாஸுதேவாபிதஸ்ஸோபி ஹ்யேகவத்ர ஸ்சதுர்புஜ: ।
 சக்ராத்யாயுத ஸம்யுக்த: தஸ்ய க்ருத்யம் நிஸாமய ।
 ஸ்தித்யை சக்ரம் ஸரஸிஜம் ததாநம் ஸ்ருஷ்டயே புந: ।
 முக்தயே பாஞ்சஜந்யம் ச கதாம் ஸம்ஹ்ருதயே ததா । 0

ஒளி மண்டலத்தின் மத்தியில் உள்ள, சக்ரம் முதலான ஆயுதங்கள் தரித்த, கிரீடம், ஹாரம், வாகு வலயம், வநமாலை அணிந்த, பீதாம்பரம் தரித்த, ஸௌம்யமான,ஹரியின் இந்த முதல் வடிவம், யோகிகளால் ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யானம் செய்யப்பட வேண்டியது. த்யானிக்க ஒரே ஸாதனமான, விஷ்ணுவின் அந்த பரமபதத்தை, ஸூரிகள் எப்பொழுதும்பார்க்கின்றனர்.

அவனுடைய ஆயுதங்களின் கார்யங்களின்

** அதன் பிறகு, வாஸுதேவன் என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற, மற்றொரு வடிவம் உண்டானது. அந்த வாஸுதேவனும், ஒரு முகம், நான்கு கரங்கள் கொண்டவன். சக்ரம் முதலான ஆயுதங்கள் தரித்த அவனுடைய ஆயுதங்களின் கார்யங்களைக் கேட்பாயாக. சக்ரத்தை ரக்ஷகக்காகவும், தாமரையை ஸ்ருஷ்டிக்காகவும், பாஞ்சஜந்யத்தைமோக்ஷத்திற்காகவும், கதையை ஸம்ஹாரத்திற்காகவும்,

मयूरवर्णवच्छ्यामः पीतनैसर्गिकांबरः ।
स्फुरन्मकुट केयूर कांचीममञ्जीरमण्डितः ।
स वासुदेवो भगवान् सृष्टिस्थित्यन्त मुक्तिदः ।
केनापि हेतुनैवाभूद् द्वितीयश्च चतुर्मुखः ।
नारायणोवासुदेवः त्रीतीयोयं द्विधा भवत् ।
तयोरेको वासुदेवः शुद्धस्फटिकसन्निभः ।
नारायणेति यः प्रोक्तो नीलांबुध समप्रभः ।
एतस्माद्वासुदेवात्तु व्यूहोत्पत्तिं निशामय ।
संकर्षणो वासुदेवात्तस्मात्प्रद्युम्न संभवः ।
प्रद्युम्नादनिरुद्धो भूत्सर्व एव चतुर्भुजाः । १०५

மயூரவர்ணவச்ச்யாம: பீதநைஸர்கிகாம்பர: ।
ஸ்புரந்மகுட கேயூர காஞ்சீமம்ஜீரமண்டித: ।
ஸ வாஸுதேவோ பகவாந் ஸ்ருஷ்டிஸ்த்யந்த முக்தித: ।
கேநாபி ஹேதுநைவாஹூத் த்விதீயஸ்ச சதுர்முக: ।
நாராயணோவாஸுதேவ: த்ரீதீயோயம் த்விதீ பவத் ।
தயோரேகோ வாஸுதேவ: ஸுத்தஸ்படிகஸந்நிப: ।
நாராயணேதி ய: ப்ரோக்தோ நீலாம்புத ஸமப்ரப: ।
ஏதஸ்மாத்வாஸுதேவாத்து வ்யூஹோத்பத்திம் நிஸாமய ।
ஸங்கர்ஷணோ வாஸுதேவாத்தஸ்மாத்த்ப்ரத்யும்ந ஸம்பவ: ।
ப்ரத்யும்நாதநிருத்தோ பூத்ஸர்வ ஏவ சதுர்புஜா: ।

வாஸுதேவாதிமூர்திகளின் லக்ஷணங்கள்.

மயில் கழுத்து போல் நீல நிறம் கொண்ட, இயற்கையான மஞ்சள் நிற ஆடை அணிந்த, ஒளிரும் மகுடம், வாகு வலயம், ஓட்டியாணம், நூபுரம் அணிந்த, அந்த பகவான் வாஸுதேவன் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், மோக்ஷம் அருள்பவன். எந்தகாரணத்தாலும் நான்முகன் இரண்டாவதாக ஆகவில்லை. நாராயணன், வாஸுதேவன் என்றமூன்றாவது திருமேனி இரண்டாகியது.

அவற்றில் வாஸுதேவன் ஒருவன், அவன் சுத்த ஸ்படிகம் போன்றவன். நாராயணன் என்று சொல்லப்பட்ட மற்றொருவன், நீல மேகம் போன்றவன். இந்த வாஸுதேவனிடமிருந்து வ்யூஹ மூர்த்திகளின் உத்பத்தியைக் கேட்பாயாக. வாஸுதேவனிடமிருந்து ஸங்கர்ஷணன், அவனிடமிருந்து ப்ரத்யும்நன், ப்ரத்யும்நனிடமிருந்து அநிருத்தன், அனைவரும் நான்கு கரங்கள் கொண்டவர்கள்

ज्ञानादिगुण सामान्यो वासुदेवः प्रकीर्तितः ।
 सत्त्वादिगुणसामान्या प्राकृतेः प्रकृति र्यथा ।
 तथा गुणानां वैषम्ये वक्ष्यते मूर्तयः क्रमात् ।
 गुणत्रयस्य वैषम्ये यथास्स्युर्महदादयः ।
 ज्ञानाधिकोऽभवद्ब्रह्मन् संकर्षणसमाह्वयः ।
 बलाधिकस्यात्प्रद्युम्नः ऐश्वर्येचाऽनिरुद्धकः ।
 मूर्तिभ्यश्चतसृभ्यः चतुर्विंशति मूर्तयः ।
 जायन्ते क्रमशो ब्रह्मन् दीपादिपान्तरं यथा ।
 सर्वे चतुर्भुजाःपंच शङ्ख चक्रगदाधराः ।
 रुद्रादि देवतानां च व्युत्पत्तिस्तावदुच्यते । ११०

ஜ்ஞாநாதி குண ஸாமாந்யோ வாஸுதேவ: ப்ரகீர்தித: ।
 ஸத்வாதி குணஸாமாந்யா ப்ராக்ருதே: ப்ரக்ருதி ர்யதா ।
 ததா குணாநாம் வைஷம்யே வக்ஷ்யந்தே மூர்தய: : க்ரமாத் ।
 குணத்ரயஸ்ய வைஷம்யே யதாஸ்ஸ்யுர்மஹதாதய: ।
 ஜ்ஞாநாதிகோ அபவத்ப்ரஹ்மந் ஸங்கர்ஷணஸமாஹ்வய: ।
 பலாதிகஸ்யாத் ப்ரத்யும்ந: ஜஸ்வர்யேசா அநிருத்தக: ।
 மூர்திப்யஸ்சதஸ்ருப்ய: சதுர்விம்ஸதி மூர்தய: ।
 ஜாயந்தே க்ரமஸோ ப்ரஹ்மந் தீபாத்திபாந்தரம் யதா ।
 ஸர்வே சதுர்புஜா: பம்ச ஸங்க சக்ரகதாதரா: ।
 ருத்ராதி தேவதாநாம் ச வ்யுத்பத்திஸ்தாவதுச்யதே ।

ஜ்ஞானம், சக்தி, பல, ஜஸ்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ் முதலான குணங்கள் ஸமமாக உடையவன் வாஸுதேவன் என்று சொல்லப்படுகிறான். ஸத்வம் முதலான குணங்கள் ஸமமாக உள்ளதால் ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரக்ருதி எப்படி உண்டானதோ, அப்படி குணங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படும்போது, மூர்த்திகள் வரிசையாகச் சொல்லப்படுகின்றனர். முக்குணங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படும்போது, மஹத் முதலான தத்வங்கள் எப்படி உண்டாகின்றனவோ, அப்படி, ப்ரஹ்மணே!,

ஜ்ஞானம் அதிகம் கொண்டவன்ஸங்கர்ஷணன், பலம் அதிகம் கொண்டவன்
ப்ரத்யும்நன், ஐச்வர்யம் அதிகம் கொண்டவன் அநிருத்தன். இந்த
நான்கு மூர்த்திகளிலிருந்து இருபத்து நான்கு
மூர்த்திகள் உண்டாகின்றனர், ப்ரஹ்மணே!, ஒருவிளக்கிலிருந்து மற்றொரு
விளக்கு ஏற்றுவது போல். அனைவரும் நான்கு கரங்கள் கொண்டவர்கள்,
பஞ்சாயுதங்கள் தரித்தவர்கள்.

இனி ருத்ரன் முதலான

தேவதைகளின் உத்பத்தி சொல்லப்படுகிறது.

वासुदेवादादि देवात् प्रथमात्केशवस्तथा ।
नारायणो माधवश्च त्रयस्त्वेता बभूविरे ।
संकर्षणश्च गोविंदो विष्णुश्च मधुसूदनः ।
त्रिविक्रमो वामनश्च प्रद्युम्नात् श्रीधरस्तथा ।
अनिरुद्धाद् हृषीकेशः पद्मनाभश्च सुव्रतः ।
दामोदरश्च तैरित्यं द्वादशांशाः प्रजज्ञिरे ।
चतुर्व्यूहश्चतुर्व्यूहःस्त्वन्योपि समपद्यत ।
तस्याप्यन्यान् प्रवक्ष्यामि चेतसा पुरुषर्षभ ।
वासुदेवाच्छ तन्नामा तथा संकर्षणादपि ।
प्रद्युम्नादपि तन्नामा तन्नामैवानिरुद्धकात् ११५

வாஸுதேவாதாதி தேவாத் ப்ரததமாத்கேஸவஸ்ததா ।
நாராயணோ மாதவஸ்ச த்ரயஸ்த்வேதா பபூவிரே ।
ஸங்கர்ஷணஸ்ச கோவிந்தோ விஷ்ணுஸ்ச மதுஸூதந: ।
த்ரிவிக்ரமோ வாமநஸ்ச ப்ரத்யும்நாத் ஸ்ரீதரஸ்ததா ।
அநிருத்தாத் ஹ்ருஷீகேஸ: பத்மநாபஸ்ச ஸுவ்ரத: ।
தாமோதரஸ்ச தைரித்தம் த்வாதஸாம்ஸா: ப்ரஜஜ்ஞிரே ।
சதுர்வ்யூஹஸ்சதுர்வ்யூஹ:ஸ்த்வந்யோபி ஸமபத்யத ।
தஸ்யாப்யந்யாந் ப்ரவக்ஷ்யாமி சேதஸா புருஷர்ஷப ।
வாஸுதேவாச்ச தந்நாமா ததா ஸங்கர்ஷணாதபி ।
ப்ரத்யும்நாதபி தந்நாமா தந்நாமைவாநிருத்தகாத ।

ஆதி தேவனான வாஸுதேவனிடமிருந்து கேசவன்,

நாராயணன், மாதவன் மூவரும் உண்டாயினர்.

ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து கோவிந்தன், விஷ்ணு,

மதுஸூதனன் மூவரும், ப்ரத்யும்நனிடமிருந்து

த்ரிவிக்ரமன், வாமனன், ஸ்ரீதரன் மூவரும்,
 அநிருத்தனிடமிருந்து ஹ்ருஷீகேசன், பத்மநாபன்,
 தாமோதரன் மூவரும், இவ்விதம் பன்னிரு அம்ஸம்
 கொண்டவர்கள் உண்டாயினர். நான்கு வ்யூஹ
 மூர்த்திகளிலிருந்து மற்றொரு நான்கு வ்யூஹ
 மூர்த்திகள் உண்டாயினர். புருஷச்ரேஷ்டனே,
 அவர்களைப் பற்றியும் சொல்கிறேன், கவனமாகக் கேள்.
 வாஸுதேவனிடமிருந்து அவன் பெயரிலேயே ஒருவனும்,
 ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து அவன் பெயரிலேயே ஒருவனும்,
 ப்ரத்யும்நனிடமிருந்து அவன் பெயரிலேயே ஒருவனும்,
 அநிருத்தனிடமிருந்து அவன் பெயரிலேயே ஒருவனும்,

அமூவந் க்ரமஸ்தேப்ய: சத்வார:புருஷோத்தம: |
 அதிக்ஷஜோ நூசிஹ்ஷ சதூர்ஷ்சயூதோ மத: |
 ஏதஸ்தாபி சம்பூத: புருஷோத்தம ஸம்ஜ்ஞகாத் |
 வ்யூஹாதபி பரோவ்யூஹோ ஜநார்தநமுகோ மஹாந் |
 ஜநார்தநஸ்ததோபேந்த்ரோ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ஸமாக்யயா |
 ஏவம் த்வாதஸ்தாதோ த்வீதீயஸ்ஸமபத்யத |
 சதூர்விம்ஸதிமூர்தீநாம் கீர்தநம் பாபநாஸநம் |
 தர்ஸநம் சோர்த்வபுண்ட்ரேஷு பஞ்ச பஞ்ச த்வீஜோத்தமா: |
 பஸ்யதாம் ஹந்திஸமலம் கிமுதோத்வஹநாம் தநௌ |
 ஸமதாம் ஸர்வலோகாஷ் நமந்தி மம ஶாஸநாத் | १२०

அபூவந் க்ரமஸ்தேப்ய: சத்வார:புருஷோத்தம: |
 அதோக்ஷஜோ ந்ருஸிஹ்மஸ்ச சதூர்தஸ்சாச்யுதோ மத: |
 ஏதஸ்தாபி ஸம்பூத: புருஷோத்தம ஸம்ஜ்ஞகாத் |
 வ்யூஹாதபி பரோவ்யூஹோ ஜநார்தநமுகோ மஹாந் |
 ஜநார்தநஸ்ததோபேந்த்ரோ ஹரி: க்ருஷ்ணஸ்ஸமமாக்யயா |
 ஏவம் த்வாதஸ்தாதோ த்வீதீயஸ்ஸமபத்யத |
 சதூர்விம்ஸதிமூர்தீநாம் கீர்தநம் பாபநாஸநம் |
 தர்ஸநம் சோர்த்வபுண்ட்ரேஷு பஞ்ச பஞ்ச த்வீஜோத்தமா: |
 பஸ்யதாம் ஹந்திஸமலம் கிமுதோத்வஹநாம் தநௌ |
 ஸமதாம் ஸர்வலோகாஸ்ச நமந்தி மம ஶாஸநாத் |

புருஷோத்தமரிடமிருந்து அவர்கள் முறையே நான்கு தோன்றினார்கள்.
 அதோக்ஷஜர், ந்ருஸிம்ஹர், நான்காமவர் அச்யுதர் என்று கருதப்படுகிறார்.

புருஷோத்தமன் என்று அழைக்கப்படும் இவரிடமிருந்தும், வ்யூஹத்திலிருந்தும் மேலான வ்யூஹம், மேன்மையான ஜனூர்தனன் முதலானோர் உதித்தனர். ஜனூர்தனருக்குப் பின் உபேந்த்ரர், ஹரி, க்ருஷ்ணர் என்ற பெயர்களால் அறியப்படுகிறார். இவ்வாறு பன்னிரண்டு வகை வேறுபாடு இரண்டாவதாக அமைந்தது. இருபத்தி நான்கு மூர்த்திகளைப் பாடுவது(அவர்களைப்பற்றி அறிவது) பாவங்களை அழிக்கிறது. அந்தனோத்தமர்களே, ஐந்து ஐந்தாக ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களைப் பார்ப்பது, அதனைத் தரித்தவர்களைப்பார்ப்பவரின் பாவங்களைப் போக்குகிறது, பின் அதை உடலில் அணிவதால் விளையும் நன்மைகள் என்னே! என்று கூறுவேன். என் கட்டளையால் அனைத்து உலகங்களும் இயங்குகின்றன.

*श्राद्धे जपे तथा होमे स्वाध्याये देवतार्चने।
दाने तीर्थवगाहे च कृतम् भवतिचाऽक्षयम्।*
दत्ते पुण्ड्राणि यो मर्त्यो लक्ष्मीरेखायुतानि च।
आयुश्श्रीं बलं ज्ञानं वैराग्यम् तस्य वर्धते ।
केशवादीनि नामानि स लक्ष्मीकाणि बिभ्रताम्।
दुरितं यदि होत्पन्नं तत्क्षणादेव नश्यति ।
धृत्वा पुण्ड्राणि गात्रेषु ब्रह्मत्वं भावयेद्यदि ।
ब्रह्मा परोक्षतामेति मायागच्छेति नाशनम्।
अज्ञानादथवाज्ञानात् प्रेरणाल्लोभतोपि वा ।
स लक्ष्मी कानि नामानि धृत्वा पापात्प्रमुच्यते। १२५

ஸ்ராதத்தே ஜபே ததா ஹோமே ஸ்வாத்யாயே தேவதார்சநே ।
தானே தீர்தாவகாஹே ச க்ருதம் பவதிசா஽க்ஷயம் ।
தத்தே புண்ட்ராணி யோ மர்த்யோ லக்ஷ்மீரேகாயுதாநி ச ।
ஆயுஸ்ஸ்ரீ பலம் ஜ்ஞாநம் வைராக்யம் தஸ்ய வர்ததே ।
கேஸவாதீநி நாமாநி ஸ லக்ஷ்மீகாணி பிப்ரதாம் ।
துரிதம் யதி ஹோத்பந்நம் தத்க்ஷணாதேவ நஸ்யதி ।
த்ருத்வா புண்ட்ராணி காத்ரேஷு ப்ரஹ்மத்வம் பாவயேத்யதி ।
ப்ரஹ்மா பரோக்ஷதாமேதி மாயாகச்சேதி நாஸநம் ।
அஜ்ஞாநாதவாஜ்ஞாநாத் ப்ரேரணாலலோபதோபி வா ।
ஸ லக்ஷ்மீ காநி நாமாநி த்ருத்வா பாபாத் ப்ரமுச்யதே ।

பலன்கள்

இதுபோன்ற திருமண்காப்பினை ச்ராத்தம், ஜபம், ஹோமம், வேதாத்யயனம், தேவதார்ச்சனை, தானம், தீர்த்த ஸ்நானம் ஆகியவை செய்யும்போதும், லக்ஷ்மி ரேகை உள்ள புண்ட்ரங்களை எவன் அணிகிறானோ, அவனுக்கு அவை குறைவற்ற செல்வமாக ஆகின்றன. அவனுக்கு ஆயுள், செல்வம், பலம், ஞானம், வைராக்யம் வளர்கின்றன. கேசவன் முதலான திருநாமங்களையும், ஸ்ரீ தேவியின் திருநாமத்தையும் சொல்பவர்களுடைய பாபம், உண்டான கூஷணத்திலேயே அழிகிறது. புண்ட்ரங்களை திருமேனியில் அணிந்து, ப்ரஹ்ம பாவனை செய்தால், ப்ரஹ்ம லோகம் கிடைக்கிறது, மாயை அழிந்துவிடுகிறது. அறியாமையினாலோ, அறிவுடன் செய்தாலும், உந்துதலினாலோ அல்லது பேராசையினாலோ, திருமகளின் கோட்டுடன் கூடிய திருநாமங்களை அணிந்தவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

प्रायश्चित्तं तु पापानां मङ्गलानां च मङ्गलम् ।
 विष्णुतीर्थमृदांगेषु केशवादीन् करोति यत् ।
 भुक्ति मुक्तिमपिच्छूनां स लक्ष्मीकाश्च देवता ।
 उभयं तु प्रयच्छंति यद्यूर्ध्वं तिलकं धृतम् ।
 लक्ष्मीवृद्धिं हरि ज्ञानं भोगमोक्षं स दैवतु ।
 प्रयच्छंति महाभागा वैष्णवा ऊर्ध्वपुण्ड्रणः ।
 द्वादशापि च नामानि वासुदेवादिकानि च ।
 प्रपन्नेषु च देयानि पावनाय सुखाय च ।
 यस्य नाम भवेद्विष्णोः संबन्धेन धरासुर ।
 नामापि न स्पृशंत्यस्य धृताः पितृपतेरपि । १३०

ப்ராயஸ்சித்தம் து பாபாநாம் மங்களாநாம் ச மங்கலம் ।
 விஷ்ணுதீர்தம்ருதாங்கேஷு கேஸுவாதீந் கரோதி யத் ।
 பக்தி முக்திமபிச்சூநாம் ஸ லக்ஷ்மீகாஸ்ச தேவதா ।
 உபயம் து ப்ரயச்சந்தி யதூர்த்வ திலகம்த்ருதம் ।
 லக்ஷ்மீவ்ருத்திம் ஹரி ஜ்ஞாநம் போக்தம் ஸ தைவது ।
 ப்ரயச்சந்தி மஹாபாகா வைஷ்ணவா ஊர்த்வபுண்ட்ரண: ।
 த்வாதஸாபி ச நாமாநி வாஸுதேவாதிகாநி ச ।
 ப்ரபந்நேஷு ச தேயாநி பாவநாய ஸுகாய ச ।
 யஸ்ய நாம பவேத்விஷ்ணோ: ஸம்பந்தேந தராஸூர ।
 நாமாபி ந ஸ்ப்ருஸந்த்யஸ்ய தூதாஃ: பித்ருபதேரபி ।

பாபங்களுக்கான ப்ராயச்சித்தமும், மங்களங்களில் மங்களகரமானதும், விஷ்ணு தீர்த்த திருமண்ணால் அங்கங்களில் கேசவன் முதலான திருநாமங்களை எழுதுவதாகும். போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் விரும்புகிறவர்களுக்கு, ஸ்ரீ தேவியுடன் கூடின தேவதைகள், ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிந்திருந்தால், இரண்டையும் அளிக்கின்றனர். ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிந்த வைஷ்ணவர்கள், மேன்மை மிக்கவர்கள், செல்வ வளத்தையும், ஹரி பற்றிய ஞானத்தையும், போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் அளிக்கின்றனர். வாஸுதேவன் முதலான பன்னிரு திருநாமங்களும், ப்ரபந்நர்களுக்கு, பரிசுத்தமடைவதற்காகவும் சுகத்திற்காகவும் அளிக்கப்படவேண்டும். எவனுடைய திருநாமம் விஷ்ணுவின் ஸம்பந்தம் கொண்டுள்ளதோ, பூதேவனே, அவனுடைய திருநாமத்தை யம தூதர்கள் கூட சொல்வதில்லை.

वासुदेवाद्देवदेवादपि केनापि हेतुना।
 क्षिते बीजांकुरमिव मूर्त्यष्टक मजायत ।
 ब्राह्मी च मूर्तिः प्रथमा प्राजापत्याद्वितीयका ।
 तृतीया वैष्णवी दिव्या चतुर्थी पुण्ड्ररूपिणी।
 पंचमी मानुषी ज्ञेया सप्तमीचासुरी मता ।
 पैशाची चरमाचैता मूर्त्योलोक विश्रुताः।
 मीनाद्या जज्ञिरे विप्र चतुर्व्यूहाद्यथा क्रमम् ।
 मत्स्यः कूर्मो वराहश्च वासुदेवादजायत।
 नृसिंहो वामनो रामो जामदग्न्योपजायत।
 संकर्षणात्तथा जज्ञे प्रद्युम्नाद्राघवो बली। १३५

வாஸுதேவாத் தேவதேவாதபி கேநாபி ஹேதுநா ।
 கூடிதே பீஜாங்குரமிவ மூர்த்யஷ்டக மஜாயத ।
 ப்ரஹ்மீ ச மூர்தி: ப்ரதமா ப்ராஜாபத்யாத்விதீயகா ।
 த்ருதீயா வைஷ்ணவீ திவ்யா சதுர்தீ புண்ட்ரரூபிணீ ।
 பஞ்சமீ மாநுஷீ ஜ்ஞேயா ஸப்தமீசாஸூரீ மதா ।
 பைஸாசீ சரமாசைதா மூர்தயோலோக விஸ்ருதா: ।
 மீநாத்யா ஜஜ்ஞிரே விப்ர சதுர்வ்யூஹாத்யதா க்ரமம் ।
 மத்ஸ்ய: கூர்மோ வராஹஸ்ச வாஸுதேவாதஜாயத ।
 ந்ருஸிம்ஹோ வாமநோ ராமோ ஜாமதக்ந்யோப்யஜாயத ।
 ஸங்கர்ஷணாத்ததா ஜஜ்ஞே ப்ரத்யும்நாத்ராகவோ பலீ ।

தேவதேவஞான வாஸுதேவனிடமிருந்து ஏதோ ஒரு காரணத்தால், பூமியில் விதையிலிருந்து முளை உண்டாவது போல், எட்டு மூர்த்திகள் உண்டாயினர்.

ப்ரஹ்ம மூர்த்தி முதலாவது, ப்ராஜாபத்ய மூர்த்தி இரண்டாவது, வைஷ்ணவீ திவ்ய மூர்த்தி மூன்றாவது, புண்ட்ர ரூபிணீ மூர்த்தி நான்காவது, மாநுஷீ மூர்த்தி ஐந்தாவது, ஆஸூரீ மூர்த்தி ஏழாவது, பைசாசீமூர்த்தி எட்டாவது, இந்த மூர்த்திகள் உலகில் ப்ரஸித்தி பெற்றவை. விப்ரணே, மீன் முதலான அவதாரங்கள் நான்கு வ்யூஹ மூர்த்திகளிலிருந்து முறையே உண்டாயின. மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம் வாஸுதேவனிடமிருந்து உண்டாயின. ந்ருஸிம்ஹன், வாமனன், பரசராமன் ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து உண்டாயினர். ப்ரத்யும்நனிடமிருந்து ராமன், பலராமன்,

அநிருஹாதிபூக்ஷா: கல்கீதி தசமூர்தய: |
 சங்கர்ஷணாச்ச புருஷ: சத்ய: ப்ரத்யும்நஸம்பவ: |
 ஜாதோஸ்யுதோநிருஹாச்ச ப்ர: த்ரைலோக்யமோஹந: |
 தாஸார்ஹஸ்யஸௌரிரந்யாஸா வாஸுதேவாச்ச ஜஜ்ஜிரே |
 சங்கர்ஷணாச்சயக்ரீவ: சங்கோதர ந்ருகேஸரீ |
 வைகுண்மூர்திராஹாது முகந்தஸ்ய வ்ருஷாகபி: |
 தத்ரைவாதி வராஹஸ்ய ததஸ்யஸங்கர்ஷணாதபி |
 அநந்த: பந்நகோஜாத: ஸஹஸ்ரபணவாந் பலீ |
 ஸுதர்ஸநாத்யாயுதாநி கிரீடாதி விபூஷணம் |
 மூர்யாவிர்भाव समये सहैवैतानि जज्ञिरे | १४०

அநிருத்தாதபூத் க்ருஷ்ண: கல்கீதி தசமூர்தய: |
 ஸங்கர்ஷணச்ச புருஷ: சத்ய: ப்ரத்யும்நஸம்பவ: |
 ஜாதோஸ்யுதோஅநிருத்தாச்ச ப்ரு: த்ரைலோக்யமோஹந: |
 தாஸார்ஹஸ்யஸௌரிரந்யாஸா வாஸுதேவாச்ச ஜஜ்ஜிரே |
 ஸங்கர்ஷணாத்யக்ரீவ: சங்கோதர ந்ருகேஸரீ |
 வைகுண்டமூர்திராதாதி முகந்தஸ்ய வ்ருஷாகபி: |
 தத்ரைவாதி வராஹஸ்ய ததஸ்யஸங்கர்ஷணாதபி |
 அநந்த: பந்நகோஜாத: ஸஹஸ்ரபணவாந் பலீ |
 ஸுதர்ஸநாத்யாயுதாநி கிரீடாதி விபூஷணம் |
 மூர்த்யாவிர்भाव ஸமயே ஸஹைவதாநி ஜஜ்ஜிரே |

அநிருத்தனிடமிருந்து கிருஷ்ணன், கல்கி என்று பத்து மூர்த்திகள் உண்டாயினர். ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து புருஷனும், ப்ரத்யும்நனிடமிருந்து சத்யனும், அநிருத்தனிடமிருந்து அச்யுதனும், ப்ருஷம், த்ரைலோக்யமோஹனனும், தாஸார்ஹனும், செளரியும் வாஸுதேவனிடமிருந்து உண்டாயினர். ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து ஹயக்ரீவன், சங்கோதரன், ந்ருகேசரீ,

வைகுண்டமூர்த்தி, முகுந்தன், வ்ருஷாகபி, ஆதி வராஹன், ஆயிரம் பணங்களைக் கொண்ட பலம் வாய்ந்த அனந்தன் உண்டாயினர். சுதர்சனம் முதலான ஆயுதங்களும், கிரீடம் முதலான ஆபரணங்களும், மூர்த்திகள் ஆவிர்பவிக்கும்போதே கூடவே உண்டாயின.

देव्याश्च श्रियादयः तत्तन्मूर्तिभेदं समाश्रिताः।
 श्रीवत्सादेवसकला जज्ञिरे दिव्यलांछनात् ।
 गरुडः पक्षिणामिंद्रो वाहको बलिनां वरः।
 वासुदेवादि मूर्तिभ्यः छन्दोमूर्तिरजायत ।
 कुमुदाद्यैश्च भूतेशाः सर्वैःपारिषदैस्सह ।
 पादतश्चाऽनिरुद्धस्य समभूर्वा सहस्रशः।
 सहस्रशीर्षचरण हस्तनेत्राद्भुताकृतेः।
 अनिरुद्धाज्जगज्ज्ञे स्वांगादेव यथाक्रमम्।
 ईश्वरः पुरुषोव्यक्तोऽनिरुद्धाख्यो निजांगतः।
 मुखादिद्र च वह्निं च छंदांस्यङ्गानि षट् तथा। १४५

தேவ்யாஸ்ச ஸ்ரீயாதய: தத்தந்மூர்திபேதம் ஸமாஸ்ரிதா: ।
 ஸ்ரீவத்ஸாதேவஸகலா ஜஜ்ஞிரே திவ்யலாஞ்சநாத் ।
 கருட: பக்ஷிணாமிந்த்ரோ வாஹகோ பலிநாம் வர: ।
 வாஸுதேவாதி மூர்திப்ய: சந்தோமூர்திரஜாயத ।
 குமுதாத்யைஸ்ச பூதேஸா: ஸர்வை:பாரிஷதேஸ்ஸஹ ।
 பாததஸ்சா அநிருத்தஸ்ய ஸமபூர்வா ஸஹஸ்ரஸ: ।
 ஸஹஸ்ரஸீர்ஷசரண ஹஸ்தநேத்ராத் புதாக்ருதே: ।
 அநிருத்தாஜ்ஜகஜ்ஜஜ்ஞே ஸ்வாங்காதேவ யதாக்ரமம் ।
 ஈஸ்வரஃ: புருஷோவ்யக்தோ அநிருத்தாக்யோ நிஜாங்கத: ।
 முகாதிந்த்ர ச வந்ஹிம் ச சந்தாம்ஸ்யங்காநி ஷட் ததா ।

அந்தந்த மூர்த்திகளை அண்டி, ஸ்ரீ முதலான தேவியர் உண்டாயினர். ஸ்ரீவத்ஸத்திடமிருந்து எல்லா திவ்ய லாஞ்சனங்களும் உண்டாயின. பக்ஷிகளுக்கு அரசனான கருடனும், பலம் மிகுந்தவர்களில் ச்ரேஷ்டனான வாஹகனும், வாஸுதேவன் முதலான மூர்த்திகளிலிருந்து சந்தோ மூர்த்தியும், குமுதன் முதலான எல்லா பூத கணங்களும், எல்லா பாரிஷதர்களுடன் கூடி, அநிருத்தனின் திருவடியிலிருந்து உண்டாயினர். ஆயிரம் தலைகள், பாதங்கள், கரங்கள், கண்கள் கொண்ட அத்துத வடிவம் கொண்ட, அநிருத்தனிடமிருந்து உலகம் தன் அங்கத்திலிருந்தே முறையாக உண்டாயியது. ஈச்வரன், புருஷன், அவ்யக்தன் என்ற அநிருத்தன் தன் அங்கத்திலிருந்து, முகத்திலிருந்து இந்த்ரன், அக்னி, ஆறு அங்கங்களுடன் கூடின வேதங்கள்,

जनयामास संलीनां चतुर्थांशो हरेरियम्।
 पादोस्यविश्वभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि।

प्रद्युम्न संकर्षणक वासुदेव इति त्रयः ।
त्रिपाद्विभूतिराख्याता अमृतामुक्ति सेतवः।
अतोदेवादिभिःपैत्रे ब्राह्मणः ब्रह्मकाङ्क्षिणः ।
त्रिपादं पुरुषं साक्षा द्यजंति मनसाधिया।
आत्मानमनिरुद्धेनह्यभिन्नं चित्त्य चेतसा।
प्रद्युम्नादि स्वरूपेण त्रिपादि पुरुषत्रयम्।
पैत्रं स्थानं वैष्णवानामिदमेव परमतम् ।
मार्गीयमर्चिरादिस्स्यात् सूर्यलोक मुखेन हि । १५०

ஐநயாமாஸ ஸம்லீநாம் சதுர்தாம்ஸோ ஹரேரியம் ।
பாதோஸ்யவிஸ்வாபூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி ।
ப்ரத்யும்ந ஸங்கர்ஷணக வாஸுதேவ இதி த்ரய: ।
த்ரிபாத்விபூதிராக்யாதா அம்ருதாமுக்தி ஸேதவஃ: ।
அதோதேவாதிபி:பைத்ரே ப்ராஹ்மண: ப்ரஹ்மஹாக்ஷிண: ।
த்ரிபாதம் புருஷம் ஸாக்ஷா த்யஜந்தி மநஸாதியா ।
ஆத்மாநமநிருத்தேநஹ்யபிந்நம் சிந்த்ய சேதஸா ।
ப்ரத்யும்நாதி ஸ்வரூபேண த்ரிபாதி புருஷத்ரயம் ।
பைத்ரம் ஸ்தாநம் வைஷ்ணவாநாமிதமேவ பரம்மதம் ।
மார்கோயமர்சிராதிஸஸ்யாத் ஸூர்யலோக முகேந ஹி । 0

ஹரியின் இந்த நான்கில் ஒரு அம்சம், எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினான். இவனுடைய ஒரு அம்சம் எல்லா பூதங்களுமானது, மூன்று அம்சம் மோக்ஷத்தில் நித்யமானது. ப்ரத்யும்நன், ஸங்கர்ஷணன், வாஸுதேவன் என்ற மூவரும் த்ரிபாத் விபூதி என்று சொல்லப்பட்டனர், அவர்கள் மோக்ஷத்துக்கான பாலம் போன்றவர்கள். எனவே, தேவர்கள் முதலானோராலும், ப்ரஹ்மத்தை அடைய விரும்பும் ப்ராஹ்மணர்களாலும், த்ரிபாத் புருஷன் மனதாலும் புத்தியாலும் பூஜிக்கப்படுகிறான். ப்ரத்யும்நன் முதலான வடிவில் உள்ள மூன்று த்ரிபாத் புருஷர்களையும், தன்னை அநிருத்தனுடன் அபேதமாக நினைத்து, இந்த மார்க்கமே வைஷ்ணவர்களுடைய பித்ருக்களுக்கான மேலான இடம் என்று உறுதியாக நம்பவும். அர்ச்சிராதி மார்க்கம் இதுவே, ஸூர்ய லோகம் வழியாக.

मार्गेणानेन गच्छंति वैष्णवाः परमात्मनि।
नान्यलोके निवासाय श्रुतिरत्र सनातनि।
कर्मिणां सूर्यपुत्रस्य लोकद्वारेण वै गतिः।
वसुरुद्रादिरूपेण पैत्रं स्थानमथापरम् ।

वैष्णवानामनन्यानां वासुदेवमुपेयुषाम् ।
 यजनं शुद्धरूपाणां केशवादि स्वरूपिणाम् ।
 सर्वकर्मसु विप्रैर्द्र सर्वावस्थासु नित्यशः ।
 वैष्णवो न यजेदन्यं चतुर्व्यूहात्परं मुने ।
 केशवादिममूर्तीनां पूजनं मुक्तये मतम् ।
 स्वर्गादि दिव्यभोगानां भुक्तयेऽन्ये प्रकीर्तिताः । १५५

மார்கேணநேந கச்சந்தி வைஷ்ணவா: பரமாத்மநி ।
 நாந்யலோகே நிவாஸாய ஸ்ருதிரத்ர ஸநாதநி ।
 கர்தாம் ஸூர்யபுத்ரஸ்ய லோகத்வாரேண வை கதி: ।
 வஸுருத்ராதிருபேண பைத்ரம் ஸ்தாநமதாபரம் ।
 வைஷ்ணவாநாமநந்யாநாம் வாஸுதேவமுபேயுஷாம் ।
 யஜநம் ஸுத்தரூபாணாம் கேஸவாதி ஸ்வரூபிணாம் ।
 ஸர்ரகர்மஸு விப்ரேந்த்ர ஸர்வவஸ்தாஸு நித்யஸ: ।
 வைஷ்ணவோ ந யஜேதந்யம் சதுர்வ்யூஹாத்பரம் முநே ।
 கேஸவாதிமமூர்தீநாம் பூஜநம் முக்தயே மதம் ।
 ஸ்வர்காதி திவ்யபோகாநாம் புக்தயேऽந்யே ப்ரகீர்திதாஃ: ।

இந்த மார்க்கத்தால் வைஷ்ணவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகின்றனர். வேறு உலகை அடைவதற்காக அல்ல என்று இங்கு ச்ருதி கூறுகிறது. கர்மாநுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்கு, ஸூர்ய புத்ரனான யமனின் உலகம் வழியாகச் செல்வது ஒரு கதி. வஸு, ருத்ரன்முதலான வடிவில் மற்றொரு பித்ருக்களுக்கான இடம் உள்ளது. வேறு பயனை விரும்பாத, வாஸுதேவனை அடைந்த, சுத்தமான வடிவம் கொண்ட, கேசவன் முதலான வடிவில் உள்ள வைஷ்ணவர்களின் ஆராதனம், விப்ரேந்த்ரனே, எல்லா கர்மாக்களிலும், எல்லா நிலைகளிலும், எப்பொழுதும் செய்யப்பட வேண்டும். வைஷ்ணவன், முனிவனே, நான்குவ்யூஹ மூர்த்திகளைத் தவிர, வேறு யாரையும் ஆராதிக்கக்கூடாது. கேசவன் முதலான மூர்த்திகளை ஆரதிப்பது மோக்ஷத்துக்கானது. ஸ்வர்க்கம் முதலான போகங்களை அனுபவிக்க, மற்ற மூர்த்திகள் சொல்லப்பட்டனர்.

यद्यप्यन्यत्र लोकेस्मिन्चतुर्व्यूहान्मनागपि ।
 तथापि नियमस्तावन्मतो मार्गद्वये द्विज ।
 पादलीलाविभूतीनां सेवनं पादभुक्तये ।
 त्रिपाद्विभूति सेवा तु मुक्तये नात्र संशयः ।
 त्रिपाद्विभूतिगा देवा विविच्यात्मविभूतितः ।
 महाभागवतैः पूज्याः शंख चक्रादिधारिणः ।

अर्चिर्धूम विभागेन द्विधामार्गो निरूपितः।
अर्चिर्भागवतानां हि धूमाख्याः कर्मिणांमतः।
धूममार्गेणद्विविधा गतिः प्रोक्ता मनीषिभिः।
दैवी पैत्रीति विज्ञाता दैवीस्वर्गगतिस्स्मृता। १६०

யத்யப்யந்யந்ந லோகேஸ்மிம்ஸ்சதுர்வ்யூஹாந்மநாகபி ।
ததாபி நியமஸ்தாவந்மதோ மார்கத்வயே த்விஜ ।
பாதலீலாவிபூதீநாம் ஸேவநம் பாதபுக்தயே ।
த்ரிபாத்விபூதி ஸேவா து முக்தயே நாத்ர ஸம்ஸய: ।
த்ரிபாத்விபூதிகா தேவா விவிச்யாத்மவிபூதி: ।
மஹாபாகவதை: பூஜ்யா: ஸங்க சக்ராதிதாரிண: ।
அர்சிர்தம விபாகேந த்விதாமார்தோ நிரூபித: ।
அர்சிர்பாகவதாநாம் ஹி தூமாக்யா: கர்தாம்மத: ।
தூமார்கேணத்விவிதா கதி: ப்ரோக்தா மநீஷிபி: ।
தைவீ பைத்ரீதி விஜ்ஞாதா தைவீஸ்வர்கதிஸ்ம்ருதா ।

இந்த உலகில் நான்கு வ்யூஹ மூர்த்திகளைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லையென்றாலும், த்விஜனே, இரு மார்க்கங்களிலும், இந்த நியமம் கூறப்படுகிறது. லீலா விபூதியில் உள்ள மூர்த்திகளை ஆராதிப்பது போகத்துக்காகவும், த்ரிபாத் விபூதி மூர்த்திகளை ஆராதிப்பது மோக்ஷத்துக்காகவும் என்பதில் ஸந்தேஹம் இல்லை. த்ரிபாத் விபூதியில் உள்ள தேவர்களும், ஆத்ம விபூதியில் உள்ளவர்களும், பாகுபடுத்தப்பட்டு, மஹாபாகவதர்களால், சங்கு, சக்ரம் முதலானவற்றைத் தரித்தவர்களாக ஆராதிக்கப்படவேண்டும். அர்ச்சிஸ், தூமம் என்ற பாகுபாட்டால், மார்க்கம் இரு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. அர்ச்சிஸ் மார்க்கம் பாகவதர்களுக்கும், தூமம் மார்க்கம் கர்மானுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்கும் உரியது. தூம மார்க்கத்தில் இருவிதமான கதி உள்ளதுஎன்று மேதாவிகளால் சொல்லப்பட்டது. தெய்வீ, பைத்ரீ என்று அறியப்பட்ட, தெய்வீ கதி ஸ்வர்க்கத்தை அடைவது.

अग्निष्वान्तादयो यत्र दिव्याश्च पितरो मताः।
मोदन्ते विविधैर्दत्तैः भागैःपुत्रादि निर्मितैः।
कर्मिणापितृलोके हि गति पैत्रीह्युदाहता।
ज्योतिष्ठादिभिर्देवी गतिरुक्ता द्विजोत्तम।
द्वावमो पुनरावृत्तियुतौमार्गौ सनातनौ।
आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावृत्तिनो यतः।

अर्चिरादि गतानां हि वैष्णवानां हरिः स्वयम् ।
 गतिस्मृत्याविनिर्दिष्टा श्रुत्याचापि द्विजोत्तम ।
 मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
 नाप्नुवन्तिमहात्मानं संसिद्धिपरमां गताः । १६५

அக்நிஷ்வாத்தாதயோ யத்ர திவ்யாஸ்ச பித்ரோ மதா: ।
 மோதந்தே விவிதைர்தத்தை: பாகை:புத்ராதி நிர்தை: ।
 கர்தாபித்ருலோகே ஹி கதி பைத்ரீஹ்யுதாஹ்ருதா ।
 ஜ்யோதிஷ்டோமாதிபிர்தைவீ கதிருக்தா த்விஜோத்தம ।
 த்வாவதோ புநரவ்ருத்தி யுதௌமார்தௌ ஸநாதநௌ ।
 ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகா: புநராவ்ருத்தினோ யத: ।
 அர்சிராதி கதாநாம் ஹி வைஷ்ணவாநாம் ஹரி: ஸ்வயம் ।
 கதிஸ்ம்ருத்யாவிர்திஷ்டா ஸ்ருத்யாசாபி த்விஜோத்தம ।
 மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம துக்காலயமஸாஸ்வதம் ।
 நாப்நுவந்திமஹாத்மாநம் ஸம்ஸித்திபரமாம் கதா: । ௬

அங்கு அக்னிஷ்வாத்தன் முதலான திவ்ய பித்ருக்கள், புத்ரன் முதலானவர்கள் அளிக்கும் பாகங்களால் மகிழ்கின்றனர். கர்மானுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்கு, பித்ரு லோகத்தை அடைவது பைத்ரீ கதி எனப்படும். ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலானவற்றால் தெய்வீ கதி அடையப்படுகிறது, த்விஜோத்தமனே. இந்த இரு மார்க்கங்களும் மீண்டும் பிறப்பு உள்ள ஸநாதன மார்க்கங்கள். ப்ரஹ்ம லோகம் வரையுள்ள எல்லா உலகங்களும் மீண்டும் பிறப்பு உள்ளவை. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் செல்லும் வைஷ்ணவர்களுக்கு, ஹரியே கதி என்று ஸ்ம்ருதியாலும் ச்ருதியாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது, த்விஜோத்தமனே. என்னை அடைந்த மஹாத்மாக்கள், மேலான ஸம்ஸித்தி அடைந்தவர்கள், துக்கத்திற்கு காரணமான, நிலையில்லாத மறு பிறவியை அடைவதில்லை.

सूर्यमण्डलमाविद्य भित्वाऽऽवरणसंहितम् ।
 आप्लुत्यविरजातोये नित्यान्मुक्तान् समेत्य च ।
 स्वाधारं विरजं ब्रह्म गुणातीतमनामयम् ।
 शुद्धं महाविभूतीशं वासुदेवाख्यमद्वयम् ।
 प्राप्नुवन्ति महात्मानो महाभागवता द्विजाः ।
 नावर्तन्ते पुनस्तस्मात् पन्थानान्योऽयनाय च ।
 एवं कर्मणि मन्त्रेषु वेदेषु यजनेषु च ।
 सर्वात्मकेपि संप्राप्तो भेदस्सर्वात्मना द्विज ।

प्राप्ये भोग्ये यतो भेदो नित्यानित्य विभेदतः।
विवेकार्थपुनस्ताव दनिरुद्धो निरूप्यते। १७०

ஸூர்யமண்டலமாவித்ய பித்வா஽஽வரணஸம்ஹிதம் ।
ஆப்ஹுத்யவிரஜாதோயே நித்யாந்முக்தாந் ஸமேத்ய ச ।
ஸ்வாதாரம் விரஜம் ப்ரஹ்ம குணாதீதமநாமயம் ।
ஸூத்தம் மஹாவிபூதீஸம் வாஸுதேவாக்யமத்வயம் ।
ப்ராப்நுவந்தி மஹாத்மாநோ மஹாபாகவதா த்விஜா: ।
நாவர்தந்தே புநஸ்தஸ்மாத் பந்தாநாந்யோ஽அயநாய ச ।
ஏவம் கர்மணி மந்த்ரேஷு வேதேஷு யஜநேஷு ச ।
ஸர்வாத்மகேபி ஸம்ப்ராப்தோ பேதஸ்ஸர்வாத்மநா த்விஜ ।
ப்ராப்யே போக்யே யதோ பேதோ நித்யாநித்ய விபேதத: ।
விவேகார்தம்புநஸ்தாவ தநிருத்தோநிரூப்யதே ।

ஸூர்ய மண்டலத்தை அடைந்து, ஏழு ஆவரணங்களையும் பிளந்து, விரஜா நதியில் நீராடி, நித்யர்களையும் முக்தர்களையும் சந்தித்து, தனக்கு ஆதாரமான, விரஜம், ப்ரஹ்மம், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, தோஷமற்ற, சுத்தமான, மஹாவிபூதிக்கு தலைவனான, வாஸுதேவன் என்ற, அத்விதீயமானவனை மஹாத்மாக்களான மஹாபாகவதர்கள் அடைகின்றனர், த்விஜர்களே!. அதிலிருந்து அவர்கள் மீண்டும் திரும்புவதில்லை, வேறு மார்க்கம் இல்லாததால். இவ்விதம் கர்மாக்களிலும், மந்த்ரங்களிலும், வேதங்களிலும், ஆராதனைகளிலும், எல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருந்தாலும், வித்யாஸம் முற்றிலும் உள்ளது, த்விஜனே. ப்ராப்யமானதிலும் போக்யமானதிலும் வித்யாஸம் உள்ளதால், நித்யம், அநித்யம் என்ற பாகுபாடு உள்ளது. விவேகத்துக்காக, மீண்டும் அநிருத்தனைப் பற்றிக் கூறப்படுகிறது.

द्वैर्मूर्ध्नी नयनात्पूर्यो मनसश्चंद्रमा अपि ।
श्रोत्रादिशो नभोनाभेः पद्भ्यां भूमिरजायत ।
प्राणाद्वायुस्तथऽपानान्मृत्युः केशात्तथांबुधाः ।
ऋत्वादि कालभेदाश्च कालश्चाभूत्तथाधियः ।
वनस्पतय ओषधो रोमकूपाद्विनिस्सृताः ।
यज्ञाश्च जज्ञिरे तस्माद्बहवो बहु दक्षिणाः ।
चातुर्वर्ण्यं क्रमाद्वक्र बाहुरुचरणोद्भवम् ।
एवं सृष्ट्वा जगत्सर्वं मनिरुद्धोजगत्तनुः ।
अयं जगज्जगद्धाम कार्यकारणयोर्मतः ।
अभेधोभोदितस्सद्भिः बीजपादपयोरिव । १७५

த்யௌர்மூர்த்தநோ நயநாத்பூர்யோ மநஸஸ்சந்த்ரமா அபி ।
 ஸ்ரோத்ராத்திஸோ நபொநாபே: பத்ப்யாம் பூமிமஜாயத ।
 ப்ராணத்வாயுஸ்ததா அபாநாந்ம்ருத்யு: கேஸாத்ததாம்புதா: ।
 ருத்வாதி காலபேதாஸ்ச காலஸ்சாபூத்ததாதி: ।
 வநஸ்பதய ஓஷத்யோ ரோமகூபாத்விநிஸ்ஸருதா: ।
 யஜ்ஞாஸ்ச ஜஜ்ஞிரே தஸ்மாத்தபஹுவோ பஹு தக்ஷிணா: ।
 சாதுர்வர்ண்யம் க்ரமாத்வக்ர பாஹூருசரணோத்பவம் ।
 ஏவம் ஸ்ருஷ்ட்வா ஜகத்ஸர்வ மநிருத்தோஜகத்தநு: ।
 அயம் ஜகஜ்ஜகத்தாம கார்யகாரணயோர்மத: ।
 அபேதோபோதிதஸ்ஸத்பி: பீஜபாதபயோரிவ ।

ஆகாசம் அவனுடைய சிரஸாகும், அவனுடைய கண்களிலிருந்து ஸூர்யன், மனதிலிருந்து சந்த்ரன், காதுகளிலிருந்து திக்குகள், நாபியிலிருந்து ஆகாசம், பாதங்களிலிருந்து பூமி உண்டாயின. ப்ராணனிலிருந்து வாயுவும், அபானனிலிருந்து ம்ருத்யுவும், கேசத்திலிருந்து மேகங்களும், ருதுக்கள் முதலான காலபேதங்களும், காலமும் புத்தியிலிருந்து உண்டாயின. வனஸ்பதிகளும் ஓஷதிகளும் அவனுடைய ரோமங்களிலிருந்து உண்டாயின. அவனிடமிருந்து பலவிதமான, அதிகமான தக்ஷிணைகள் உள்ள யாகங்கள் உண்டாயின. நான்கு வர்ணங்கள் முறையே முகம், தோள்கள், துடைகள், பாதங்களிலிருந்து உண்டாயின. இவ்விதம் எல்லா உலகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அநிருத்தன் உலகையே திருமேனியாகக் கொண்டான். இந்த உலகம் அவனே, அவனே உலகுக்கு ஆதாரமானவன், காரியத்துக்கும் காரணத்துக்கும் அபேதம் சொல்லப்படுகிறது, நல்லோர்களால், விதைக்கும் மரத்துக்கும் போல்.

ज्ञानबुद्ध्याह्यभेदेन पूजनं पुरुषस्य हि ।
 निष्कामाणां मुमुक्षूणामन्तःकरणशुद्धये ।
 ब्रह्मरुद्रैर्द्रवरुण मनुकाल यमादयः ।
 चातुर्व्यूहात्मकास्सर्वे ह्यनिरुद्ध तनौस्थिताः ।
 भेदेन सेविताभोग माब्रह्मभुवनं ददुः ।
 राज्यं भौमं तथाचैन्द्रं प्राजापत्यं च वारुणम् ।
 ज्ञानवैराग्यकैवल्यं प्रयच्छंतिह्यभेदतः ।
 उपासितः पृथक् कृत्यह्यनिरुद्धोनिजायुधैः ।
 भूषणायुधजालैस्तु परमैकांतिनां गतिम् ।
 प्रयच्छति न संदेहो यतोनावर्तते पुनः । १८०

ஜ்ஞாநபுத்த்யாஹ்யபேதேந பூஜநம் புருஷஸ்ய ஹி |
 நிஷ்காமாநாம் முமுகூலிணாமந்த:கரணஸூத்தயே |
 ப்ரஹ்மருர்த்ரைத்ரவருண மநுகாலா யமாதய: |
 சதுர்வ்யூஹாத்மஹாஸ்ஸர்வே ஹ்யநிருத்த தநௌஸ்திதா: |
 பேதேந ஸேவிதாபோக மாப்ரஹ்மபுவநம் தது: |
 ராஜ்யம் பௌமம் ததாசைந்த்ரம் ப்ராஜாபத்யம் ச வாருணம் |
 ஜ்ஞாநவைராக்யகைவல்யம் ப்ரயச்சந்திஹ்யபேதத: |
 உபாஸித: ப்ருதக் க்ருத்யஹ்யநிருத்தோநிஜாயுதை: |
 பூஷணாயுதஜாலைஸ்து பரமைகாந்திநாம் கதிம் |
 ப்ரயச்சதி ந ஸந்தேஹோ யதோநாவர்ததே புந: | 10

ஜ்ஞானத்தாலும் புத்தியாலும் அபேதமாக புருஷனை ஆராதிப்பதால், பற்றில்லாதவர்களுக்கும்மோக்ஷத்தையும் மற்றவைவற்றை விரும்புபவர்களுக்கும் அந்தக்கரணம் சுத்தமாவதற்காகக் கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இந்த்ரன், வருணன், மனு, காலன், யமன் முதலானோர்,

पृथक् कृत्यस्वमात्मान मास्तेऽन्तासनो हरिः ।
 * अनिरुद्धात्मकोदेवः श्रीभूमिभ्यां सहप्रभुः ।
 मध्ये क्षीरार्णवं श्वेतद्वीपाख्ये हेमनिर्मिते ।
 प्रासादे सेव्यमानश्च योगिभिर्विविधैरपि ।
 चण्डाद्यैर्द्वारपालैश्च कुमुदाद्यनुजीविभिः ।
 पक्षीन्द्रविष्वक्सेनाभ्यां सेव्यमानो मुदान्वितः ।
 श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरनिशः शाश्वतोध्रुवः ।
 अनिरुद्धोजगत्स्वांशैः इन्द्राद्यैः परिपालयन् ।
 * एवं सृष्टिः द्विधाभिन्ना वैष्णवी ब्राह्मणीति च ।
 वैष्णवी वासुदेवाद्या केशवाद्या प्रकीर्तिता । १८५ ।

ப்ருதக் க்ருத்யஸ்வமாத்மாந மாஸ்தே அநந்தாஸநோ ஹரி: |
 அநிருத்தாத்மகோதேவ: ஸ்ரீபூமிப்யாம் ஸஹப்ரபு: |
 மத்யே க்ஷீரார்ணவம் ஸ்வேதத்வீபாக்யே ஹேமநிர்மிதே |
 ப்ராஸாதே ஸேவ்யமாநஸ்ச யோகிபிர்வவிதைரபி |
 சண்டாத்யைர்த்வாரபாலைஸ்ச குமுதாத்யநுஜீவிபி: |
 பக்ஷீந்த்ரவிஷ்வக்ஸேநாப்யாம் ஸேவ்யமாநோ முதாந்வித: |
 ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீரநிஸஃ: ஸாஸ்வதோத்ருவ: |
 அநிருத்தோஜகத்ஸ்வாம்ஸை: இந்த்ராத்யை: பரிபாலயந் |
 ஏவம் ஸ்ருஷ்டி: த்விதாபிந்நா வைஷ்ணவீ ப்ரஹ்மணீதி ச |
 வைஷ்ணவீ வாஸுதேவாத்யா கேஸுவாத்யா ப்ரகீர்திதா |

தன்னுடைய சக்திகளைத்தானே பிரித்துக்கொண்டு, ஹரி அநந்தாஸனத்தில் உள்ளான். அநிருத்தன், ஸ்ரீ பூமி தேவியருடன் கூடின ப்ரபு,

பாற்கடலின் நடுவில், ஸ்வேத த்வீபம் என்ற, தங்கத்தால் ஆன, ப்ராஸாதத்தில், பல விதமான யோகிகளாலும், சண்டன் முதலான த்வார பாலர்களாலும், குமுதன் முதலான பணியாட்களாலும், பக்ஷி ராஜனான கருடன், விஷ்வக்ஸேனர் ஆகியோராலும் ஸந்தோஷத்துடன் ஸேவிக்கப்படுகிறான். அவன் ஸ்ரீவத்ஸ மார்பன், நித்ய ஸ்ரீ, எப்பொழுதும் உள்ளவன், அழிவற்றவன். அநிருத்தன், இந்த்ரன் முதலான தன் அம்சங்களால் உலகைக் காக்கிறான். இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டி இரு விதமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது வைஷ்ணவீ, ப்ராஹ்மணீ. வாஸுதேவன் முதலான, கேசவன் முதலான மூர்த்திகளால் உண்டானது வைஷ்ணவீ ஸ்ருஷ்டி.

அநிருஹாமிகாஸூஹித்ர ப்ரகீர்திதா ।
 நாபிபத்ன சமுத்ஹூதோ ப்ரஹ்மா யத்ர சதுர்முக ।
 அநிருஹூஹிஹி பூருஷ: யூயம் நாபிசமுத்ஹூவ: ।
 மரீச்ச்யாஸ்சமபவத் சனகாஸ்சு யோகின: ।
 க்ரோதாஹ்ராஹ்யஸ்சாஸ்தேப்யோ ஜாதாஸ்சஹஸ்ச: ।
 ப்ராக்ரூதேஸ்திந் மஹாபாக சம்பூஜ்யாஸ்தேபி பூரிஸ: ।
 நானாகாமபரீ: ப்ரஹ்மணீ சமணீக்ய விஷ்ணுநா ।
 காமானவாய் சஸாராந்நிவர்ததே ந கர்ஹிசித் ।
 நிஹீதுக க்ரூபாத்ரூஷ்ட்யாயமபேக்ஷேத மாதவ: ।
 ச எவ நிர்ஹேதுக: ப்ரஹ்மணீ: ப்ரஹ்மணீ: ॥ ११०

அநிருத்தாத்மிகாஸ்ருஷ்டி ப்ரஹ்மீ தத்ர ப்ரகீர்திதா ।
 நாபீபத்ன சமுத்ஹூதோ ப்ரஹ்மா யத்ர சதுர்முக ।
 அநிருத்தோ ஹி புருஷ: யூயம் நாபிஸமுத்ஹூவ: ।
 மரீச்ச்யாத்யாஸ்சமபவத் ஸநகாத்யாஸ்து யோகின: ।
 க்ரோதாத்ரூத்ராதயஸ்சாஸம் ஸ்தேப்யோ ஜாதாஸ்சஹஸ்ச: ।
 ப்ராக்ரூதேஸ்திந் மஹாபாக சம்பூஜ்யாஸ்தேபி பூரிஸ: ।
 நாநாகாமபரீ: ப்ரஹ்மணீ: சமணீக்ய விஷ்ணுநா ।
 காமானவாய் சஸாராந்நிவர்ததே ந கர்ஹிசித் ।
 நிர்ஹேதுக க்ரூபாத்ரூஷ்ட்யாயமபேக்ஷேத மாதவ: ।
 ச ஏவ நிர்ஹேதுக: ப்ரஹ்மணீ: ப்ரஹ்மணீ: ॥ ११०

மஹாபாகனே!, அநிருத்தனிலிருந்து உண்டான ஸ்ருஷ்டி ப்ராஹ்மணீ எனப்படும். நாபீ கமலத்திலிருந்து நான்முக ப்ரஹ்மா உண்டானான். அநிருத்தனே புருஷன், நீங்கள் நாபியிலிருந்து உண்டானவர்கள். மரீசி முதலானோரும், ஸநகாதி

யோகிகளும் உண்டாயினர். அவனுடைய கோபத்திலிருந்து ருத்ரர்கள் உண்டாயினர், அவர்களிடமிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் உண்டாயினர். இந்த ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியில், அவர்களும், பலவிதமான ஆசைகள் கொண்ட மனிதர்களால், விஷ்ணுவுக்கு ஸமமாக பூஜிக்கப்படுகின்றனர். ஆசைகளை அடைந்து, ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மீள்வதே இல்லை. எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத க்ருபா கடாஶுத்தால் மாதவன் யாரைப் பார்க்கிறானோ, முனிவனே, அவனே நிர்குண மார்க்கத்தால், பரமைகாந்தி ஆகிறான்.

याति सर्वात्मना सर्वान् धर्मान् संत्यज्य वैष्णवः ।
 अन्यदेवेन साम्यं च न्यूनत्वं परमात्मनः ।
 संत्यज्य सर्वशेषित्वमाश्रित्याराधयेद्भरिम् ।
 श्रुति स्मृत्युदितं धर्मं पालयन् वैष्णवोत्तमः ।
 सात्वतान् सम निर्धिष्टधर्मान् भागवतांस्तथा ।
 उपास्य परमैकान्ति भावमासाद्य वैष्णवः ।
 प्रेमातिशय योगेन प्रद्युम्नादीनवाप्य सः ।
 वासुदेवमवाप्नोति यतोनावर्तते पुनः ।
 एवं धर्ममविज्ञाय मोहिता मायया हरेः ।
 निदंतु नामते भक्तान् प्रहसंतु निरंकुशाः । १९५

யாதி ஸர்வாத்மநா ஸர்வாந் தர்மாந் ஸம்த்யஜ்ய வைஷ்ணவ: ।
 அந்யதேவேந ஸாம்யம் ச ந்யூநத்வம் பரமாத்மந: ।
 ஸம்த்யஜ்ய ஸர்வேத்வமாஸ்ரீத்யாராதயேத்தரிம் ।
 ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யுதிதம் தர்மம் பாலயந் வைஷ்ணவோத்தம: ।
 ஸாத்வதாந் ஸம நிர்திஷ்டதர்மாந் பாகவதாம்ஸ்ததா ।
 உபாஸ்ய பரமைகாந்தி பாவமாஸாத்ய வைஷ்ணவ: ।
 ப்ரேமாதிஸய யோகேந ப்ரத்யும்நாதீநவாப்ய ஸ: ।
 வாஸுதேவமவாப்நோதி யதோநாவர்ததே புந: ।
 ஏவம் தர்மமவிஜ்ஞாய மோஹிதா மாயயா ஹரே: ।
 நிந்தந்துநா மே பக்தாந் ப்ரஹஸந்து நிரங்குஸா: ।

வைஷ்ணவன் எல்லா தர்மங்களையும் விட்டு, எல்லாவிதத்திலும் அவனை அடைகிறான். பிறதேவதைகளுக்கு ஸமம் என்றோ, பரமாத்மா அவர்களைக்காட்டிலும் குறைந்தவன் என்றோ எண்ணுவதை விட்டு, எல்லாருக்கும் சேஷி என்பதை நம்பி, ஹரியை ஆரதிக்கவேண்டும். ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தையும், ஸாத்வதத்தில் சொல்லப்பட்ட பாகவத தர்மங்களையும் பின்பற்றி, பரமைகாந்தீ பாவத்தை அடைந்த

வைஷ்ணவன், மிகுந்த ப்ரேமையுடன் கூடி, ப்ரத்யும்நன் முதலானோரை அடைந்து, வாஸுதேவனை அடைகிறான், அங்கிருந்து அவன் திரும்புவதில்லை. இவ்விதம் தர்மத்தை அறியாதவர்கள், ஹரியின் மாயையால் மோஹிக்கப்பட்டு, விஷ்ணுபக்தர்களை நிந்திப்பார்கள், இகழ்வார்கள்,

तेषां न सङ्गः कर्तव्यं परमैकान्तिभिनरैः ।
 संगदेव मतिभ्रंशो जायते नात्रसंशयः ।
 श्रीवत्स! वैष्णवो धर्मः तत्राप्येकांतिनामयम् ।
 न श्राव्यो नास्तिकानां च ये द्विषन्ति रमापतिम् ।
 प्रहृष्टौ भगवद्धर्ममाकर्ण्य द्विजपार्थिव ।
 द्वयार्थं चक्रतुस्तावद् विज्ञापनमतन्द्रितौ ।
 ततो नारायणो देवः करुणार्थी कृतेक्षणः ।
 द्वयं च मन्तराजं च चरमं सूक्तयोर्द्वयम् ।
 समादिदेशे सार्थं च तयोर्दीक्षा विधानतः ।
 तदानीमेव संप्राप्तः शरीरि च रमापतिः । २००

தேஷாம் ந ஸங்க: கர்தவ்யம் பரமைகாந்திபிர்நரை: ।
 ஸங்காதேவ மதிப்ரம்ஸோ ஜாயதே நாத்ரஸம்ஸயஃ: ।
 ஸ்ரீவத்ஸ! வைஷ்ணவோதர்ம: தத்ராப்யேகாந்திநாமயம் ।
 ந ஸ்ராவ்யோ நாஸ்திகாநாம் ச யே த்விஷந்தி ரமாபதிம் ।
 ப்ரஹ்ருஷ்டௌ பக்வத்தர்மமாகர்ண்ய த்விஜபார்திவ ।
 த்வயார்தம் சக்ரதுஸ்தாவத் விஜ்ஞாபநமதந்த்ரிதௌ ।
 ததோ நாராயணோதேவ: கருணார்தீக்ருதேகூண: ।
 த்வயம் ச மந்த்ரராஜம் ச சரமம் ஸுக்தயோரத்வயம் ।
 ஸமாதிதேஸேஸார்தம்ச தயோரதீகூா விதாத: ।
 ததாநீமேவ ஸம்ப்ராப்த: ஸரீரேச ரமாபதி: ।

பரமைகாந்திகளான மனிதர்கள் அவர்களுடன் சேரக்கூடாது, அவர்களுடன் சேர்ந்தால் மதிமயக்கம் உண்டாகும், இதில் ஸந்தேஹம் இல்லை. ஸ்ரீவத்ஸா, இதுவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மம், அதிலும் ஏகாந்திகளுக்கானது. நாத்திகர்களுக்கும், ரமாபதியை த்வேஷிப்பவர்களுக்கும் இதைச் சொல்லக்கூடாது. பகவத் தர்மத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த த்விஜனும் அரசனும், த்வய மந்த்ரத்தின் பொருளைக் கேட்பதற்காக, ப்ரார்த்தனை செய்தனர். உடனே கருணை கொண்ட நாராயணன், த்வயம், மந்த்ரராஜம், சரம ச்லோகம், இரு

ஸூக்தங்கள் ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு, தீக்ஷா விதாநத்துடன் உபதேசித்தான். அப்போதே ரமாபதி அவர்கள் திருமேனியில் ப்ரவேசித்தான்.

ध्यायेत्तं परया भक्त्या विना साधन कोटिभिः।
 अयमेवपरोयोगो यद्भक्त्या पुरुषं व्रजेत्।
 ध्याने नारायणं वीक्ष्य श्रीवत्सादि विभूषितम्।
 सदा किशोरवदनं कोटिकंदर्प सुंदरम्।
 सुस्वरूपावधिं दृश्य पद्मपत्रनिभेक्षणम्।
 स्फुरद्विव्याळकव्याप्त वदनांबुजमद्वयम्।
 श्रिया भूम्या नीळया च नित्यमुक्तैरुपासितम्।
 प्राप्यं भोग्यं रक्षकं च यदेकं श्रुतिबोधितम्।
 तदेव ध्यानविषयं संप्राप्य द्विजसत्तम।
 तत्रैवाऽऽकनन्दायास्तीरे नारायणाश्रमे । २०५

த்யாயேத்தம் பரயா பக்த்யா விநா ஸாதந கோடிபி: ।
 அயமேவபரோயோகோ யத்பக்த்யா புருஷம் வ்ரஜேத் ।
 த்யாநே நாராயணம் வீக்ஷ்ய ஸ்ரீவத்ஸாதி விபூஷிதம் ।
 ஸதா கிஸோரவதநம் கோடிகந்தர்ப ஸுந்தரம் ।
 ஸுஸ்வரூபாவதிம் த்ருஸ்ய பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம் ।
 ஸ்புரத்திவ்யாகவ்யாப்த வதநாம்புஜமத்வயம் ।
 ஸ்ரியா பம்யா நீயா ச நித்யமுக்தைருபாஸிதம் ।
 ப்ராப்யம் போக்யம் ரக்ஷகம் ச யதேகம் ஸ்ருதிபோதிதம் ।
 ததேவ த்யாநவிஷயம் ஸம்ப்ராப்ய த்விஜஸத்தம் ।
 தத்ரைவா அலகநந்தாயாஸ்தீரே நாராயணாசிரமே ।

மிகுந்த பக்தியுடன் அவனை த்யானிக்கவேண்டும், கோடிக்கணக்கான உபாயங்கள் இல்லாமலே. பக்தியால் புருஷனை அடைவதுதான் உயர்ந்த யோகம். த்யானமார்க்கமாக ஸ்ரீவத்ஸம் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனாக, எப்பொழுதும் இளமையான திருமுகம் கொண்ட, கோடி மன்மதன்களை விட அழகான, மிக அழகான வடிவம் கொண்ட, தாமரை இதழ் போன்ற கண்கள் கொண்ட, ஒளிரும் திருக்குழல்கள் நிறைந்த, அத்விதீயமான திருமுகம் கொண்ட, ஸ்ரீ பூமி நீளா தேவியராலும், நித்ய முக்தர்களாலும் உபாஸிக்கப்படும், ப்ராப்யமான, போக்யமான, ரக்ஷகனான, ஸ்ருதிகளால் போதிக்கப்பட்ட ஒருவனான நாராயணனை, த்யானத்தில் காணவேண்டும், த்விஜ ச்ரேஷ்டனே. அங்கே, அலகநந்தா நதிக்கரையில், நாராயண ஆசிரமத்தில்

नृपश्च कौस्तुभालोकी द्वयं ध्यायन् समाहितः।
 मन्तराजं जपन् सत्र चरमार्थं विचिन्तयन्।

पठन्सूक्तं हरेर्नामसहस्रं च पठन् मुखात् ।
 उद्धहन् नित्यसंबंधमात्मनः प्रभुना सह ।
 विरहं चासहन् विष्णोः दिव्यवक्षस्थलस्य च ।
 श्रीवत्स लक्ष्मयुक्तस्य श्रीवत्साख्यो द्विजोत्तमः ।
 ध्यायमानोमुदा तत्र बहुकालं समास्थितः ।
 विष्णुधर्मापि राजर्षिः कौस्तुभार्पितमानसः ।
 तयोस्समभवत्कालो यो लोकानां क्षयंकरः ।
 तेन कार्याणि सर्वाणि करणे विवशस्स्वके । २१०

ந்ருபஸ்ச கௌஸ்துபாலோகீ த்வயம் த்யாயந் ஸமாஹித: ।
 மந்த்ரராஜம் ஜபந் ஸ்தத்ர சரமார்தம் விசிந்தயந் ।
 படந்ஸூக்தம் ஹரேர்நாமஸஹஸ்ரம் ச படந் முகாத் ।
 உத்வஹந் நித்யஸம்பந்தமாத்மந: ப்ரபுநா ஸஹ ।
 விரஹம் சாஸஹந் விஷ்ணோ: திவ்யவக்ஷஸ்தலஸ்ய ச ।
 ஸ்ரீவத்ஸ லக்ஷ்மயுக்தஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸாக்யோ த்விஜோத்தம: ।
 த்யாயமானோமுதா தத்ர பஹுகாலம் ஸமாஸ்தித: ।
 விஷ்ணுதர்மாபி ராஜர்ஷி: கௌஸ்துபார்தமாநஸ: ।
 தயோஸ்ஸமபவத்காலோ யோ லோகாநாம் க்ஷயம்கர: ।
 தேந கார்யாணி ஸர்வாணி கரணே விவஸஸ்ஸவகே ।

அரசனும், கௌஸ்துபத்தை அணிந்தவனும், த்வய மந்த்ரத்தை த்யானித்தபடி, மந்த்ரராஜத்தை ஜபித்து, சரம ச்லோகத்தின் பொருளை சிந்தனை செய்துகொண்டு, ஸூக்தங்களையும், ஹரியின் நாம ஸஹஸ்ரத்தையும் சொல்லிக்கொண்டு, ப்ரபுவுடன் தனக்குள்ள நித்ய ஸம்பந்தத்தை எண்ணிக்கொண்டு, விஷ்ணுவின் திவ்யமான திருமார்பை விட்டு பிரிந்திருப்பதை பொறுக்காமல், ஸ்ரீவத்ஸ லக்ஷணம் கொண்ட ஸ்ரீவத்ஸன் என்ற த்விஜோத்தமன், மகிழ்ச்சியுடன் த்யானம் செய்தபடி நீண்ட காலம் அங்கேயே இருந்தான். விஷ்ணு தர்மன் என்ற ராஜரிஷியும், கௌஸ்துபத்தில் மனம்வைத்து, அவ்விருவருக்கும், எல்லா உலகங்களையும் அழிக்கக்கூடிய காலம் வந்தது. அந்த காலத்தால் எல்லா கர்மாக்களையும் செய்வதில் தன் இந்த்ரியங்கள் வசமிழந்தன.

एतौ देवी मयि प्रीत्या मामेव शरणं गतौ ।
 श्रीवत्स कौस्तुभासक्तौ तत्प्रभामुपजग्मतुः ।
 नारायणोपदेशेन तीर्थस्यांबुनिषेवणात् ।

शंखचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादि धारणादर्धचिन्तनात्।
 मत्प्रेमातिशयात्साप्रष्टि प्रयातौ परमोत्सवात्।
 इयं श्रीवत्स! सामीप्ये या प्रभाह्यावलोक्यते।
 या तु कौस्तुभसामीप्ये तदाकारा तु वा प्रभा ।
 तावेव द्विजराजानौ भवतीव मया धृतौ ।
 यूयं मम तनौभाति विशेषोब्धि समुद्भवे।
 नित्यो वा मम भक्तो वा मद्योगंप्राप्य तिष्ठति । २१५

ஏதெள தேவீ மயி ப்ரீத்யா மாமேவ ஸரணம் கதெள ।
 ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபாஸக்தெள தத்ப்ரபாமுபஜக்மது: ।
 நாராயணோபதேஸேந தீர்தஸ்யாம்புநிஷேவணாத் ।
 ஸங்கசக்ரோர்த்வபுண்ட்ராதி தாரணாதர்தசிந்தநாத் ।
 மத்ப்ரேமாதிஸயாத்ஸாஷ்ரி ப்ரயாதெள பரமோத்ஸவாத் ।
 இயம் ஸ்ரீவத்ஸ! ஸாமீப்யே யா ப்ரபாஹ்யாவலோக்யதே ।
 யா து கௌஸ்துபஸாமீப்யே ததாகாரா து வா ப்ரபா ।
 தாவேவ த்விஜராஜாநெள பவதீவ மயா த்ருதெள ।
 யூயம் மம தநெளபாதி விஸேஷோப்தி ஸமுத்பவே ।
 நித்யோ வா மம பக்தோ வா மத்ஸாயுஜ்யம்ப்ராப்ய திஷ்டதி । க

தேவியே, என்னிடம் ப்ரீதி கொண்டு, என்னையே சரணடைந்த இவர்கள் இருவரும், ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம் ஆகியவற்றில் ஆசைகொண்டு, அவற்றின் ஒளியை அடைந்தனர். நாராயணனின் உபதேசத்தாலும், அவனது ஸ்ரீபாததீர்த்த நீரை அருந்தியதாலும், சங்கு, சக்ரம், ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரித்ததாலும், அவற்றின் பொருளை சிந்தனை செய்ததாலும், என்னிடம் கொண்ட மிகுந்த ப்ரேமையாலும், **ஸார்ஷ்டி பதவியை** அடைந்தனர். ஸ்ரீவத்ஸத்தின் அருகில் காணப்படும் ஒளி, கௌஸ்துபத்தின் அருகில் காணப்படும் ஒளி, அந்தணனும் அரசனுமாகிய அவ்விருவருமே, என்னால் அணியப்பட்டனர். பாற்கடலிலிருந்து உண்டானவர்களே, நீங்கள் என் திருமேனியில் விளங்குகிறீர்கள். நித்யனோ, என் பக்தனோ, என்னுடன் ஸாயுஜ்யம் அடைந்து விளங்குகிறான்.

क्वायं प्राकृतौ जीवे मायया मलिनीकृतः ।
 केयं भक्त्याबिधादूती ययाहं संपुटीकृतः।
 भक्त्याहमेक यो ग्राह्यो नाहं साधन कोटिभिः।
 नाहं त्वां विसृजे भक्त्या वक्षसा धारयाम्यहम्।
 एष एव परोपाय उपायानां शतेषु च।
 परमैकान्ति भावेन यन्मामेवं प्रपद्यते ।
 एवं प्रबोधिता लक्ष्मीः पुरा मे पद्मसंभव।
 हास्येन स्मारिता भूयो न त्वं शोचितुमर्हसि ।
 यदि ते मुक्तिकामोस्ति संसारात्कमलासन।
 तदा मच्छरणं याहि परमैकांतितां भजन् । २२०

க்வசாயம் ப்ராக்ருதௌ ஜீவே மாயயா மலிநீக்ருத: |
 க்வேயம் பக்த்யபிதாதுதீ யயாஹம் ஸம்புடாகத: |
 பக்த்யாஹமேக யோ க்ராஹ்யோ நாஹம் ஸாதந கோடிபி: |
 நாஹம் த்வாம் விஸ்ருஜே பக்த்யா வக்ஷஸா தாரயாம்யஹம் |
 ஏஷ ஏவ பரோபாய உபாயாநாம் ஸதேஷு ச |
 பரமைகாந்தி பாவேந யந்மாமேவம் ப்ரபத்யதே |
 ஏவம் ப்ரபோதிதா லக்ஷமீ: புரா மே பத்மஸம்பவ |
 ஹாஸ்யேந ஸ்மாரிதா பூயோ ந த்வம் ஸோசிதுமர்ஹஸி |
 யதி தே முக்திகாமோஸ்தி ஸம்ஸாராத்கமலாஸந |
 ததா மச்சரணம் யாஹி பரமைகாந்திதாம் பஜந் |

மாயையால் அசுத்தமாக்கப்பட்ட இந்த ப்ராக்ருத ஜீவன் எங்கே உள்ளான்? இந்த பக்தி என்றதூதுவனால் நான் ஆட்கொள்ளப்பட்டேன். பக்தியால் மட்டுமே நான் அடையப்படவேண்டியவன், கோடிக்கணக்கான உபாயங்களால் அல்ல. நான் உன்னை விடமாட்டேன், பக்தியால் மார்பில் அணைத்துக்கொள்வேன். நூற்றுக்கணக்கான உபாயங்களில் இதுவே மேலான உபாயம். பரமைகாந்தீ பாவத்துடன் இவ்விதம் என்னைசரணடைவது. இவ்விதம் என்னால் முன்பு உபதேசிக்கப்பட்ட லக்ஷமீ, தாமரையில் தோன்றியவனே, விளையாட்டாக மீண்டும் நினைவூட்டப்பட்டாள். நீ வருத்தப்படக்கூடாது. கமலாஸனனே, ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட விரும்பினால், பரமைகாந்தீயாக மாறி, என்னை சரணடைவாயாக |

रूपं तु वैष्णवं कृत्वा तनुं सन्ताप्यहेतिना।
 नैवा तप्ततनु ब्रह्मन्! यतो या मुपयाति हि ।
 नाम्नां द्वादशकं धृत्वा दिव्यसृष्टि विचिंतय।
 मन्मनाभव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
 मदनन्यार्ह शेषस्यात् मदनन्यार्ह साधनः ।
 न ते बंधः प्रभविता सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
 मामुवाच ततो धर्मं तनुं संस्कृत्य हेतिना।
 मुनयो निवसां यत्र वैष्णववेषमुद्धहन्।
 भवंतोपि मदादेशात् धर्मं भागवतं महत्।
 प्रबन्धैस्वैर् विनिर्माय मुमुक्षुन् शरणागतान्। २२५

ரூபம் து வைஷ்ணவம் க்ருத்வா தநும் ஸந்தாப்யஹேதிநா |
 நைவா தப்ததநு ப்ரஹ்மந்! யதோ யா முபயாதி ஹி |

நாம்நாம் த்வாதஸகம் த்ருத்வா திவ்யஸ்ருஷ்டிம் விசிந்தய |
 மந்மநாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
 மதநந்யார்ஹ ஸேஷஸ்ஸ்யாத் மதநந்யார்ஹ ஸாதந: |
 ந தே பந்த: ப்ரபவிதா ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம் |
 மாமுவாச ததோ தர்மம் தநும் ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஹேதிநா |
 முநயோ நிவஸாம் யத்ர வைஷ்ணவம்வேஷமுத்வஹந் |
 பவந்தோபி மதாஜ்ஞாதாத் தர்மம் பாகவதம் மஹத் |
 ப்ரபந்தைஸ்வைர் நிர்மா முமுகூஉந் ஸரணாகதாந் |

வைஷ்ணவ வடிவம் தரித்து, திருமேனியை ஆயுதங்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்து, அப்படிசெய்யாதவன் மோக்ஷத்தை அடைவதில்லை, ப்ரஹ்மனே. பன்னிரு திருநாமங்களை தரித்து, திவ்ய ஸ்வரூபத்தை த்யானம் செய். என்னிடம் மனம் பொருந்தியவனாக, என் பக்தனாக, என்னை ஆராதிப்பவனாக, என்னை நமஸ்கரிப்பவனாக, எனக்கு மட்டுமே தாஸனாக என்னை அடைவதே எனக்கு மட்டுமே உரிய உபாயம் என்று இரு. உனக்கு பந்தம் ஏற்படாது, ஸத்யமாக, ஸத்யமாகச் சொல்கிறேன். அதன் பிறகு, என்னுடைய தர்மத்தை, திருமேனியை ஆயுதங்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்து, முனிவர்கள் வசிக்கும் இடத்தில் வைஷ்ணவ வேஷம் தரித்துக்கொண்டு, நீங்களும் என் கட்டளையால், மேன்மையான பாகவத தர்மத்தை, உங்கள் ப்ரபந்தங்களால் அருளிச்செய்து, மோக்ஷத்தை விரும்பும் சரணாகதர்களுக்கு,

दिशंतु हेतिसंस्कारपूर्वकं विनिवृत्तये।
 सुदर्शनाभिधागीता गैया सज्जन सन्निधौ ।
 पुण्यक्षिं पुण्यवारे च पुण्यमासे तिथौ तथा ।
 पुण्यतीर्थं विशेषेण द्वादश्यां श्राद्धवासरे।
 वैष्णवैर्वैष्णवीगीता श्रीवत्स! चरितान्विता।
 श्रोतव्या च तथा श्राव्या जन्मबंध विनाशिनी
 वैष्णवाय प्रयच्छंति लिखित्वा पुस्तकं तु ये।
 ते वैष्णवा भविष्यंति परमैकान्तिनोऽमलाः।
 इति वः कथितं विप्राः चरितं ह्यात्मनो मया।
 किं भूयः श्रोतुमुत्कण्ठा मुनयो ज्ञानदर्शिनः । २३०

திஸந்து ஹேதிஸம்ஸ்காரபூர்வகம் விநிவ்ருத்தயே |
 ஸுதர்ஸநாபிதாஃகீதா கேயா ஸஜ்ஜந ஸந்நிதௌ |
 புண்யர்க்ஷே புண்யவாரே ச புண்யமாலேஸே திதௌ ததா |
 புண்யதீர்தே விஸேஷேண த்வாதஸ்யாம் ஸ்ராத்வாஸரே |
 வைஷ்ணவைர்வைஷ்ணவீகீதா ஸ்ரீவத்ஸ! சரிதாந்விதா |

ஸ்ரோதவ்யா ச ததா ஸ்ராவ்யா ஜந்மபந்த விநாஸிநீ |
வைஷ்ணவாய ப்ரயச்சந்தி லிகித்வா புஸ்தகம் து யே |
தே வைஷ்ணவா பவிஷ்யந்தி பரமைகாந்திநோ அமலா: |
இதி வ: கதிதம் விப்ரா: சரிதம் ஹ்யாத்மநோ மயா |
கிம் பூய: ஸ்ரோதுமுத்கண்டா முநயோ ஜ்ஞாநதர்ஸிந: |

முனிவர்களே, ஜ்ஞான திருஷ்டி உள்ளவர்களே இந்த விஷயங்களை பஞ்சஸம்ஸ்காரமூலத்துடன் உபதேசி. ஸுதர்சன கீதையை ஸாது ஜனங்களின் ஸந்நிதியில் பாடவேண்டும். புண்ய நக்ஷத்ரம், புண்யமான வாரம், புண்யமான மாதம், புண்யமான திதி, புண்யமான தீர்த்தக்கரை, விசேஷமாக த்வாதசி, ச்ராத்தம் ஆகிய தினங்களில், வைஷ்ணவர்களால், ஸ்ரீவத்ஸ சரிதம் உள்ள வைஷ்ணவீ கீதை, கேட்கப்படவேண்டும், பிறவியை அறுக்கக்கூடிய கீதையை பிறருக்கும் சொல்லவேண்டும். எவர்கள் இந்த புஸ்தகத்தை எழுதி வைஷ்ணவனுக்கு அளிக்கிறார்களோ, அவர்களே வைஷ்ணவர்கள் ஆவார்கள், பரமைகாந்திகள், பாபமற்றவர்கள். இவ்விதம் உங்களுக்கு, விப்ரர்களே, என்னுடைய சரித்திரத்தைச் சொன்னேன். மேலும் என்ன கேட்க விரும்புகிறீர்கள்,

इति श्री बृहद्बृहसंहितायां प्रथमेपादे श्रीवत्सचरिते पुरुषसूक्ताराधनं नामत्रयोदशोऽध्यायः।
इति प्रथमोपादः समाप्तः

இதி ஸ்ரீ பிருஹத்ப்ருஹ்மஸம்ஹிதாயாம் ப்ரதமேபாதே ஸ்ரீவத்ஸசரிதே
புருஷஸூக்தாராதநம் நாமத்ரயோதஸோ அத்யாய: |
இதி ப்ரதமோபாத: ஸமாப்த:

இது பிரஹத் ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையில், முதல் பாதத்தில்,
ஸ்ரீவத்ஸ சரிதத்தில், புருஷ ஸூக்த ஆராதனம்
என்ற பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

முதல் பாதம் நிறைவுற்றது.

<<<<__>>>>

Proof பார்த்து முடித்ததினம் க்ரோதி வருஷம் தை
அமாவாசை.29-1-2025 புதன் கிழமை

<<<<__>>>>

நூலாசிரியரைப் பற்றி

பெயர் : ஸ்ரீ. உ.வே.க. ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சார்யார்

பிறந்த தேதி : 1-6-1958

தகப்பனர் : ஸ்ரீ. உ.வே. ஸா. கண்ணன் பட்டாச்சார்யார் ஸ்வாமி.

தாயார் : ஸ்ரீமதி ஸாரநாயகி அம்மாள்

பிறப்பிடம் : தேரமுந்தூர், தமிழ்நாடு

தெரிந்தமொழிகள் : தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, ஸம்ஸ்கிருதம் & ஆங்கிலம்
படிப்பறிவு :

- திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான பாடசாலையில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகமத்தின் உட்பிரிவுகளைக் கசடறக் கற்றவர்.
- ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் நாட்டம் அதிகம்.
- வேதங்களின் சில அம்சங்களைப் பயின்றவர்

கைங்கர்யம்:

- சுமார் 16 வயது முதலே தகப்பனருடனும், மற்றும் பல பெரியோர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் மூலம் உத்ஸவாதிகள், மற்றும் ப்ரதிஷ்டைகளில் ஈடுபட்டு அவரவர்களிடம் ஆகம பாடங்களும் பயின்றவர்
- தேரமுந்தூர், திருச்சேறை, போன்ற திவ்யதேசங்களில் நித்யகைங்கர்யம்
- அலமேலுமங்காபுரத்தில் 3 வருடம் அர்ச்சகம் கைங்கர்யம்
- பம்பாய் பனஸ்வாடி ஸ்ரீபாலாஜி மந்திரில் சுமார் மூன்று வருடங்கள்
- சிகந்திராபாத்(ஆந்திரா) ஸ்ரீவெங்கடேசப்பெருமாள் கோவிலில் சுமார் 25 வருடங்கள் அர்ச்சகசேவை
- ஹைதராபாத் பத்ராத்திரி என்று அழைக்கப்படும் கொண்டாபூர் ஸ்ரீராமாலயத்தில், கர்ஷணாதி ப்ரதிஷ்டை, ப்ரதிஷ்டாதி உத்ஸவம், என்று கூறும் படியான பற்பல கைங்கர்யங்களை சுமார் 20 வருடங்களாகச் செய்து வருபவர்.

மஹா ஹோமங்கள் மற்றும் சும்பாபிஷேகங்கள் :

- இதுவரை சுமார் 700க்கும் மேற்பட்ட சும்பாபிஷேகங்களை செய்து, பற்பல மஹநீயர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.
- ஸ்ரீரங்கம் ஜீயர் நடத்திய பல 108 குண்ட யாகங்களில் முன்னிருந்து நடத்தியவர்.
- ஸ்ரீமந்நாராயணஜீயர் ஸ்வாமி திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி நடத்திய புகழ்பெற்ற காவேரி புஷ்கரம் போன்ற மிகப்பெரிய க்ரது(யாகங்கள்)க்களை முன்னிருந்து நடத்தியவர். மேலும் அவரோடு பத்ரிகாஸ்ரமம், மற்றும் புகழ்பெற்ற க்ஷேத்ரங்களில் எண்ணற்ற சுதர்சன யாகங்களை நடத்தியவர்.

- திருநாராயணபுரம் (மேல்கோட்டை)யில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் பீடம் ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்திய திருவஷ்டாக்கூர மூலமந்திரம் (1கோடி)ஹோமத்தில் கலந்துகொண்டு, நடத்தி பற்பல மஹான்களின் ஆசிகளுக்கு இலக்காணவர்.
- இவர் நடத்திய யாகங்களிலேயே மிகப்பெருமையாகவும், இன்றளவும் கூறப்படுவது மைசூர்(பெலகோலா)வில் Vishvakshema Trust மூலம் நடந்த 1 கோடி லக்ஷமீந்ருளிம்ம மஹா யாகம். அதில் சுமார் 1,300 வேதபண்டிதர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. அதிலும் தலைமை.
- மேலும் தமிழகம், அசாம், பிஹார், குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா, ஆந்த்ரா, கர்நாடகா, கேரளா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலும், பற்பல திவ்ய தேசங்களிலும், க்ஷேத்ரங்களிலும், மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதல் நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவங்களை நடத்திவருபவர்.

இன்னும் பற்பல யாகங்கள், பூஜைகள் மூலம் எம்பெருமானுக்கு ஸேவைகள் செய்து வருபவர்.

தொண்டு :

- எவ்வளவு இருந்தாலும் மனநிறைவான வரலாறு, எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்க எடுத்தமுயற்சி. அதாவது இதுவரை தமிழகத்திலேயே இல்லாத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம பாடசாலையை முதன்முதலில் நிறுவி எம்பெருமான் திருவருளோடும் ஒருசில மஹநீயர்களின் உதவியோடும் சுமார் நூற்றுக் கணக்கான மாணுக்கர்களை உருவாக்கியதுதான்.
- அத்துடன் நம் பொக்கிஷங்களான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூல்களையும், திவ்யதேச வரலாறுகள், புராணங்களின் மூலஸ்லோகங்கள் (க்ஷேத்ரமாஹாத்மியங்கள்) தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம், க்ரந்தம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பாஷைகளில் தானே அச்சிட்டு விலைமதிக்க முடியாத புஸ்தகங்களை வெளிக்கொணர்வது, விலையில்லாமலே அனைவருக்கும் கொடுப்பதுதான் இவரது சிறப்பான இயல்புகுணம். இதுவரை சுமார் 46 பழமையான ஆகமநூல்களையும், இதிஹாஸ புராணங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். இன்னமும் பல ஸம்ஹிதைகள் வெளிவரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர். அதற்கு நம்பெருமாள் (அர்ச்சகர்வாயிலாக) இவருடன் நேரிலே பேசி அருள்பாலித்த வரலாறு திருவரங்க வாசிகளுக்குத் தெரியும்.
- அனைவரும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் பெருமைகள் மற்றும் உட்கருத்துகளை உணரவும், இந்த ஸாஸ்த்ரத்திற்கும் பற்பல கலை நூல்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை அறிய, அகில பாரத ஸதஸ்களை (National Conference) பல வித்வாங்களைக் கொண்டு நடத்தி வருபவர்.

எம்பெருமான், எம்பெருமானார் அருள்புரிவாராக.

பொலிக பொலிக பொலிக

*****

**Books Published by Kriyasagaram for free of cost with Bagavat
and Bagavata Krupa**

(All the books are freely available at www.kriyasagaram.in)

Vol.	Contents
1	Vasudeva Punyahavachanam, Thiruaradhanam, Agnikaryam, Mahotsavam and Cakrabjamandala puja vidhi
2	Prathista vidhi
3	Vacanasaram (I) - Pramanas of Thiruaradhanam
4	Vacanasaram (II) - Pramanas of Mahotsavam
5	Archana (Namavali) of various divyadesa perumal
6	Dhyana sloka ratnavalai
7	Kriyakairava chandrika (I)
8	Kriyakairava chandrika (II)
9	Snapan Vidhi
10	Paramapurusha Samhitha
11	Bruhadbrumha Samhitha
12	Sriranga Mahatmyam(I)
13	Sriranga Mahatmyam(II)
14	Panchamrutham
15	Panchakala prakriya
16	Thula Kaveri Mahatmyam
17	Nagapattinam Sri Saundaryaraja Perumal Vaibhavam
18	Alwar thirunagari (thirukkurugur) Vaibhavam
19	Jitanta storam (mulam and vyakyanam)
20	Padma Samhitha 1st part
21	Padma Samhitha 2nd part
22	Sri Rajamannargdi Vaibhavam
23	Sriprasna Samhitokta Kriyapaddathi
24	Sri Paramesvara Samhitha

25	Sri Pancharatra Agamokta Iswara Samhita
26	Satvataamrutam & Satvataamruta Saram
27	Vacanasaram (III) - Pramanas of Pratishtha vidhi
28	Sri Prashna Samhitha Saram
29	Sri Purushothama Samhita
30	Sri Sri Prashna Samhitha Part - 1
31	Sri Sara Kshetra Mahatmyam
32	Sriprashna Samhitha Vol.2
33	Sri Palasha vana (Thiru Nangur) Vaibhavam
34	Kaliyan Vaibhayam (Bilvaranya kshetram)
35	Kriya Sudabdi
36	Arangan Utsava Mahimai
37	Sri Paushkara Samhitha(part-1)
38	Sri Paramesvara Samhitha Vyakhyanam
39	அனைத்து சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஆதாரம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்த்ரமே
40	Sri Yati Darma SamuchayaH
41	Sri Vishnutilaka Samhitha
42	Aalayangalin Thathuvangal (ஆலயங்களின் தத்துவங்கள்)
43	Sri Paramapurusha Samhitha Tamizh Vyakhayanam
44	Kriyasaram
45	Garudakalpa manjari & Agamaththil Azhakiyasingar
46	Sri Gautamaksetra paścimaranganātha mähātmiyam
47	108 Divyadesa Dyana RatnavalayaH
48	Divyasuri Charitham
49	Kamban kanda Valmiki
50	Azhagar Koil Sthalapuranam
51	Prathista Tatva nidhi
52	Lakmi Tantra Samhitha (on print)
53	Vishnutilaka Samhita (on print)
54	Srimannarayana Samhita (on print)

55	Vishnu Samhita Vyakhyana (on print)
56	Sri Ramanum Ramanujanum (small book 25 pages)
57	Svetagiri mahatmiyam(tiruveLLarai)
58	Dravida Sruti & Bhakta bimba vaibhavam (in print)
59	Prayascitta samgraham(in print)
60	Sripaushkarasamhita(Part-2)
61	Mahotsava Tatva Nidhi:

And many more to come

*****

This book is published by

Therazhundur Sri Pancharatra Agama Vidvan,
Sri Pancharatra Agama Pravarthakar,
Sri U. Ve. Sriraman Battacharyar Swamy,
Srirangam, Trichy, Tamil Nadu.

9791 702 035

S.Balaji

860 87 940 34

B. Adinathan Battacharyar